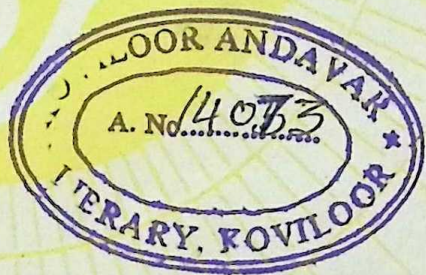

சத்தியத்தின் சக்திநிலை

சற்குருதேவர்
மகரிஷி ஈஸ்வரபட்டர்
அருளிய உண்மை நிலைகள்

வெளியீடு:

சத்தியத்தின் சக்திநிலைச் சங்கம்

தலைமையகம்: பவானி - 638301

பெரியார் மாவட்டம் — தமிழ்நாடு

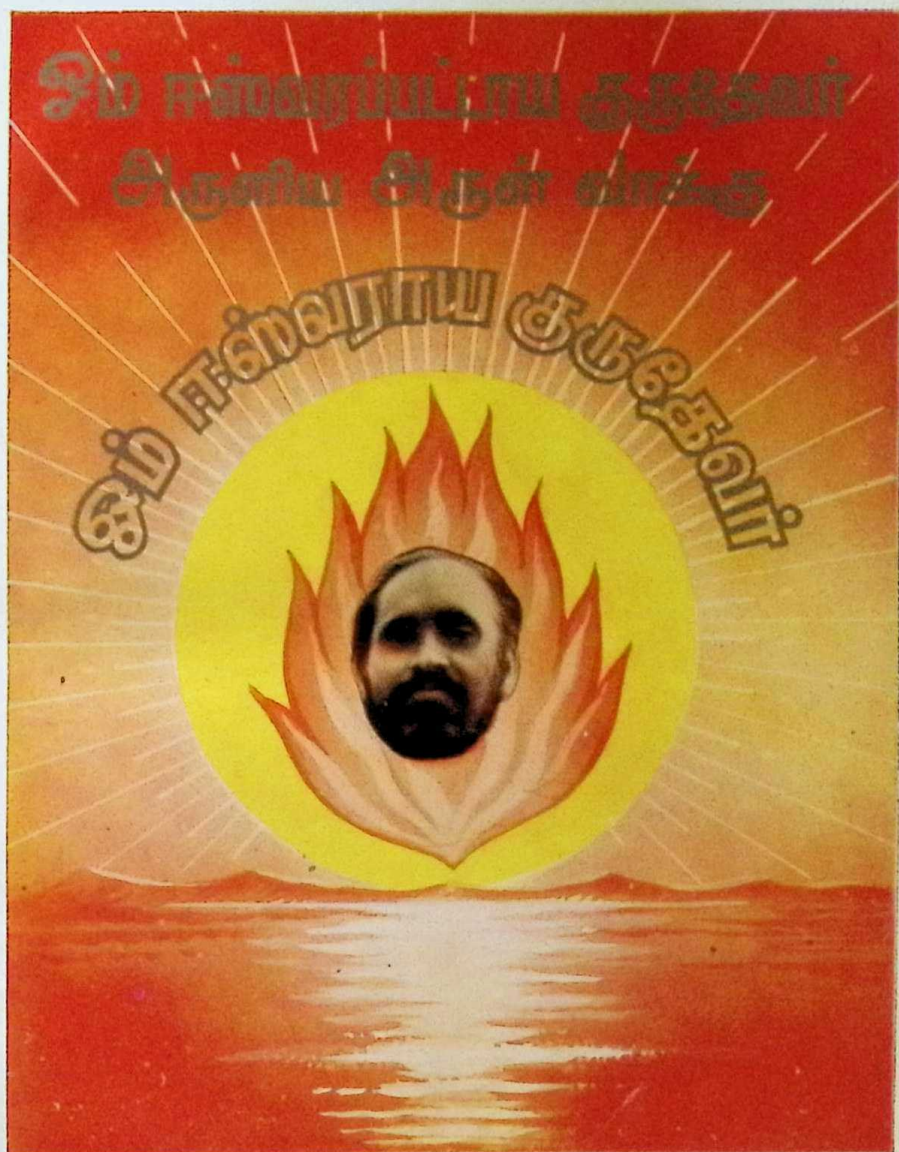
முதற்பதிப்பு : 1980

உரிமை : சத்தியத்தின் சக்திநிலைச் சங்கம்

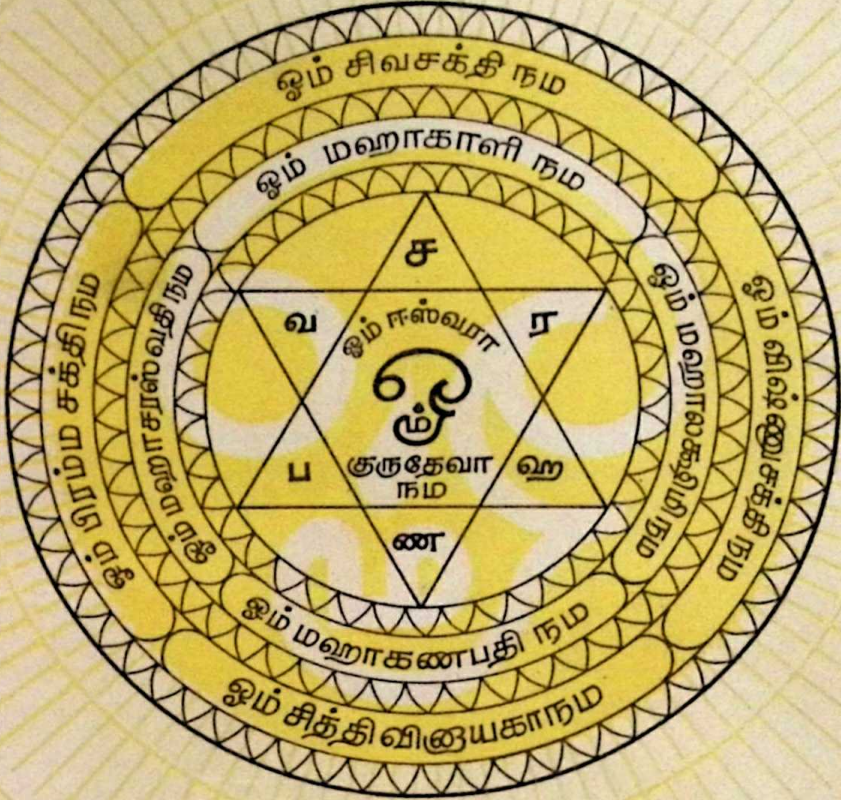
இந்நூலில் கண்ட கருத்துகளை முழுமையாகவோ, பகுதியாகவோ யாரேனும் பிரசுரித்தல், வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடல் முறையாகக் கருதப்படமாட்டாது. அப்படி விருப்பமுள்ளோர் சங்கத்தின் முன் அனுமதியை எழுத்து மூலம் பெறவேண்டும்.

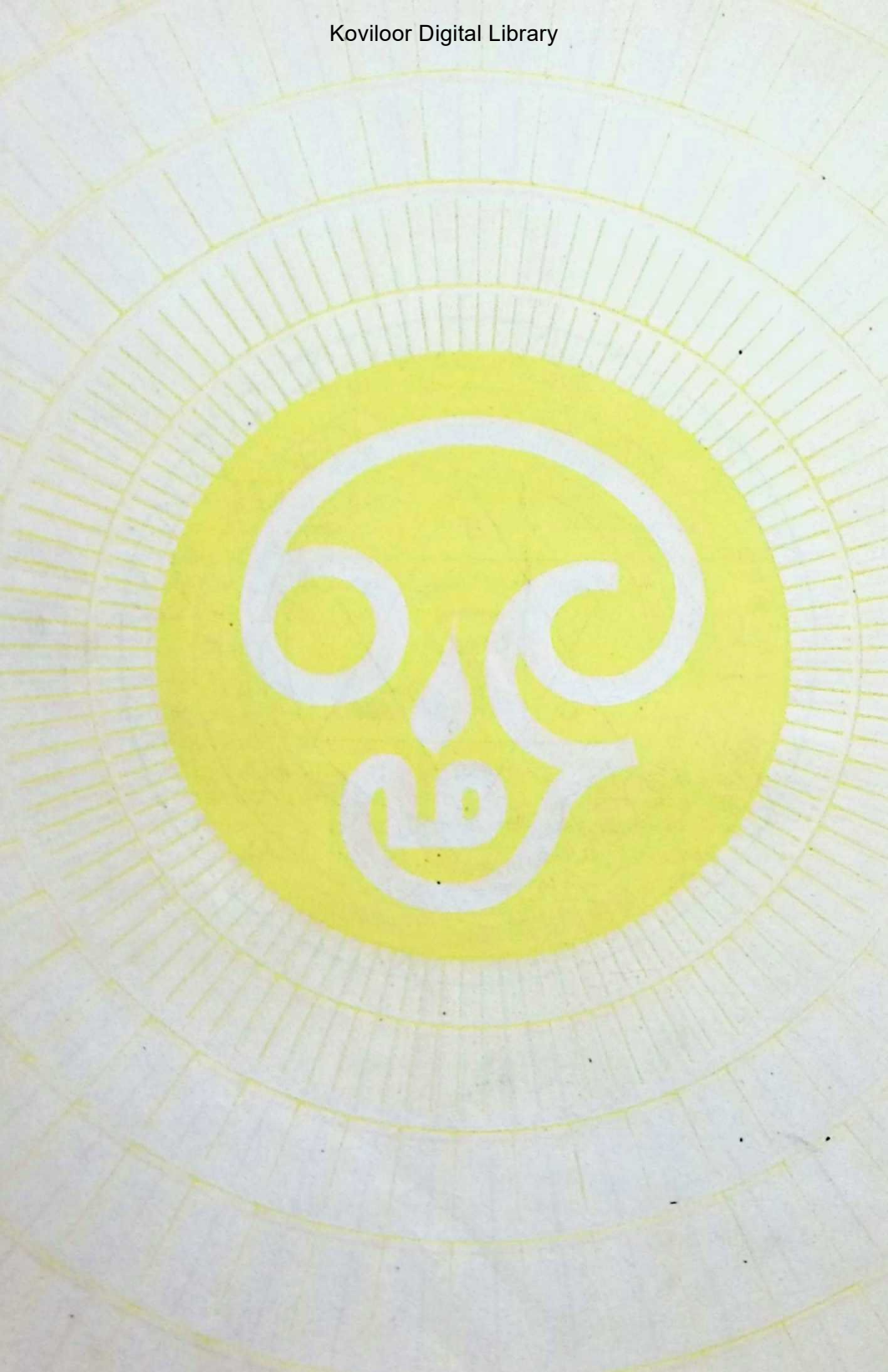
அச்சிட்டோர் :

கலாட்சேத்ரா பப்ளிகேஷன்ஸ் பிரஸ், சென்னை-600 041

சற்குருதேவர் மகரிஷி ஈஸ்வரப்பட்டர்

ஆட்கொண்ட அருள் தெய்வம்

எம் தாய் தந்தையரையும் குருநாதரையும் வணங்கி எமது சிற்றுரையைத் தொடங்குகின்றோம்.

பழம்பெரும் பதியாகிய பழநியம்பதியில் அன்றோர் நாள் மிகச் சாதாரணத் தொழிலொன்றில் ஈடுபட்டிருந்த எம்மைக் கடைத் தேற்றி ஆட்கொண்டு புனிதனாக்க-பைத்தியம் பிடித்த நிலையில் பித்தராக சற்குருதேவர் எம்முன் தோன்றி, ஒவ்வோர் நாளும் எமது சிறு கடைக்கு வந்து எம்மை அழைத்துச் சென்று தேனீர் வாங்கிக் கொடுப்பார். பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து அதைச் சாப்பிட்டு வந்தோம். இவ்வாறே எங்கள் தொடர்பு ஆரம்பமாகியது. இந்த நிலைமைகள் தொடர்ந்தன. சில நேரங்களில் சினம் மிக்குடைய வராகக் காட்சியளித்து, கண்டவாறு கண்டவிதத்தில் பேசுவார். அவற்றைப் பொறுமையுடன் கேட்டு மகிழ்வது எமது விருப்பமாகும்.

இந்த நேரத்தில் எமது மனைவிக்கு எலும்புருக்கி நோய் வந்து கால்கள் முடங்கிப் படுத்த படுக்கையில் இருந்த நிலையில், பல்லாயிரக் கணக்கில் செலவிட்டு, பல வைத்தியர்களும் கைவிட்ட பின்னர், ஓர் நாள் பித்தர் நிலையில் இருந்த ஈஸ்வர பட்டர்—எம் குருநாதர்—எம் முன் வந்து எம் மனைவியின் நிலையைச் சொல்லி திருநீற்றைக் கொடுத்து, 'கொண்டுபோய் மனைவிக்குக் கொடு' என்று சொல்லிப் போய்விட்டார். எமது மனைவிக்குத் திருநீறு கொடுத்ததிலேயே குணமாகி, நடக்கவே முடியாத நிலையில் இருந்த அவள் ஒரு மாதத்தில் நடக்கவும் ஆரம்பித்தாள்.

இந்நிலையில் ஓர் நாள் குருநாதர் வந்து மனைவியின் நிலையைக் கேட்டபோது மனைவி பூரண நலமுடன் இருக்கிறாள் என்று சொன்னோம்.

அப்படியானால் 'என்னை நீ நம்புகிறாயா' என்று கேட்டார். 'நம்புகிறேன்' என்று சொன்னேன். 'நான் சொன்னபடி எல்லாம் நடப்பாயா?' என்று கேட்டார். 'சரி' என்று சொன்னேன். 'மாறமாட்டாய் அல்லவா?' என்று கேட்டார். 'மாறமாட்டேன்' என்று சொன்னேன். 'சரி, என் பின்னால் வா'—என்று கட்டளையிட்டார். தொழிலையும் குடும்பத்தையும் விட்டு அவர் பின்னால் சென்றுவிட்டோம்.

காடுகளையும், மலைகளையும், பல ஊர்களையும் எம்மை நடத்தி அழைத்துச் சென்று, மனிதன் இறந்த பின் அந்த ஆவியின் நிலைகள், இந்த பூமியின் நிலைகள், பூமியிலுள்ள ஜீவராசிகள் ஒவ்வொன்றின் நிலைகள் இப்படியாக அனுபவ வாயிலாகவே ஒவ்வொன்றையும் உணர்த்துவதின் மூலம் சொல்லி முடியாத பேராணந்த அனுபூதி நிலையினை எமக்கு உணர்த்தினார். அப்போது தான் இவர் ஓர் பெரிய மகான் என்பதை உணர்ந்து கொண்டோம்.

'முதல் கடவுள் யார்' என்று குருநாதர் கேட்டார். 'எமக்குத் தெரியவில்லை' என்று கூறினோம். 'தாய் தந்தையார்தாம் முதல் கடவுள்' என்று கூறினார். 'தாய் தந்தையரிடம் அனுமதி பெற்று என் பின்னால் வா' என்று கட்டளையிட்டார். அதன்படி தாய் தந்தையரிடம் அனுமதி பெற முயன்றோம். மக்களுக்கு நல்ல நிலைகளை உணர்த்த குருதேவர் ஒருவருடன் குடும்பத்தை விட்டு வெளியேற அனுமதி கேட்டோம். பெற்றோரின் மனம் ஒப்புதல் அளிக்கவில்லை. அவர்களுக்கே சில தெய்வக் காட்சிகள் கிடைத்த பின்னர்தான் எமக்கு ஆசி வழங்கினார்கள்.

எமது முதல் தெய்வங்களின் ஆசியுடன் எம் குருதேவருடன் புறப்பட்டோம். மூன்று மாத காலம் நேரில் அனுபவபூர்வமாக அநேக நிலைகளை உணர்த்தியும், பல உபதேசங்களைக் கொடுத்தும், எம்மை ஒரு நிலைக்குத் தயார்படுத்திவிட்டு, அவர்கள், தாம் ஏற்றி ருந்த மனிதக் கூட்டை விட்டு வெளியேறி குடும்ப நிலையை அடைந்துவிட்டார்கள். அதன் பின் இன்று வரை ஒவ்வோர் நாளும், அல்லது நினைத்த நேரத்திலும் குடும்ப நிலையில் இருந்து எம்மை வழிநடத்தி வருகின்றார்கள்.

எங்கள் குருதேவர் அருளியபடி மக்களுக்கு நன் நிலைகளை— உண்மை நிலைகளை எம்மைச் சந்திப்பவர்களிடத்தில் சொல்லி வருகின்றோம். அநேக ஊர்களில் பல அன்பர்கள் தியான நிலையில் இருந்து அவரவர்கள் முயற்சியிலேயே பல இறைக் காட்சிகளைக் கண்டும், அவர்களுடன் பேசியும் வருவதை நாம் பார்த்துப் பூரிப்படைகின்றோம். இந்நிலையில்தான் குமாரபாளையம் திரு எஸ். எஸ். எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களை எமது சற்குருநாதர் தொடர்புபடுத்தி வைத்தார்கள். எம் குருதேவர் அருளிய வழி முறைகளை எமது மூலமாக அவர்கள் ஏற்று அதைச் செயல்படுத்தி—அவரும் அவரைச் சார்ந்தோரும் தியான வழிகளில் பல உண்மை நிலைகளை அவர்களே தெரிந்து அந்நிலையில் எம் குருதேவர் அருளிய அருள்வாக்குகளை, பவானி திருமதி இராஜம்மாள் பால சுப்பிரமணியம் அவர்களின் செவி வழியாக எம் குருதேவர் ஒவ்

வொரு நாளும் தியான நேரங்களில் பாடமாகவும் காட்சியாகவும் சொல்லி வந்ததை, தேதி வாரியாக எழுதிவந்ததை, புத்தக வடிவிலே கொண்டுவந்து—அப்புத்தகத்தை வெளியிட ஓர் குழுவும் அமைத்து அதன் மூலம் உலக மக்களுக்கு, எம் குருதேவரின் சத்தியத்தின் சக்திநிலையைப் பரப்ப எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியினை நாம் பாராட்டி எல்லா மக்களும் இந்நூலில் எம் குருநாதரால் சொல்லப்பட்ட கருத்துகளை ஏற்று, எண்ணம், சொல், செயல் மூலமாக நல்வழி நடந்து அதன் முழுப்பயனை யாவரும் பெற எல்லாம் வல்ல எம் சற்குருநாதர் ஈஸ்வரபட்டர் அருளாகி கிடைக்க எம் ஆசிகள்.

சத்தியத்தின் சக்திநிலையிலுள்ள எல்லோரின் உள்ளத்திலும் எம் குருநாதரைக் காண்கின்றோம். யாம் பெற்ற இந்நிலையை யாவருமே பெற எம் அருளாகி என்றுமுண்டு.

எந்நிலையில் வாழ்வோரும் இந்நிலையைப் பெறலாம்.

அருளாசிகள்
வேணுகோபால சுவாமி

ஓம் சற்குருதேவர் ஈஸ்வரபட்டர் துணை

ஞானச்சுடர் விளக்கம்

முதற்கண் என் தாய் தந்தையர்க்கு வணக்கங்கள். எம் குரு தவத்திரு வேணுகோபால சுவாமி அவர்களுக்கும் வணக்கங்கள்.

ஓம் ஈஸ்வரா நம
ஓம் புத்தாய நம
ஓம் ஏசுநாதரே நம
ஓம் முகம்மது நபியே நம

இந்நன்னூலை 'சத்தியத்தின் சக்திநிலைச் சங்கம்'—தலைமை நிலையம் வெளியிடுகின்றது. இந்நூலை தெலுங்கு, கன்னடம், ஆங்கிலம், இன்னும் பல மொழிகளிலும் மொழிபெயர்த்து உலகம் முழுவதும் வெளியிட முனைந்துள்ளோம்.

இந்நூலில் உள்ள கருத்துகள் எல்லாமே சற்குரு ஈஸ்வர பட்டர் அவர்களால் (குட்சும நிலையில் உள்ளவர்) சொல்லப்பட்டு எங்கள் சங்கத்தாரால் வெளியிடப்படுகிறது. சற்குரு ஈஸ்வர பட்டர் யார் என்பது நூல் முழுமையும் படித்தால் விளங்கும். எங்கள் குருவாக ஒரு தவயோகியைச் சந்தித்தோம். அவர்கள் தான் தவத்திரு வேணுகோபால சுவாமிகள் ஆவர். அவர்கள் தொடர்பால் சற்குருதேவர் ஈஸ்வரபட்டர் என்ற மா மகரிஷி அவர்கள் அருளாசி கிடைக்கும் பாக்கியம் பெற்றோம்.

எங்கள் குரு வேணுகோபால சுவாமி அவர்கள், ஜெப வழியை, தியான வழியை அருளி, அவரவர்களே தம் தம் சுய முயற்சியால் உண்மை நிலை தெரிந்து நல் நிலை எய்துங்கள் எனச் சொல்லி வருகிறாரே தவிர, அப்படி நடக்கப் போகிறது, இப்படி நடக்கும் என ஜோஸ்யம் மாதிரி எதையும் சொன்னதில்லை.

எங்கள் குருவின் அருளால் குட்சும நிலையிலுள்ள மாபெரும் ரிஷிகள், சித்தர்கள் தொடர்பு கிடைத்து ஞான மார்க்கம் என்னும் உண்மைநிலை யறிந்து அவர்களின் கருணையால் இந்நூல்

வெளியிடப்படுகிறது. இந்நூலைப் படிப்பவர்கள் ஒவ்வொரு ஊரிலும் 'சத்தியத்தின் சக்திநிலைச் சங்கம்' என்னும் பெயரில் சங்கம் அமைத்து, தினமும் அவரவர்கள் இல்லத்தில் ஜெபத் திலமர்ந்து, முடிந்தால் வாரம் ஒரு முறை ஜாதி மத பேதமின்றிக் கோவில்களிலோ, பஜனை மடங்களிலோ, 'சர்ச்'களிலோ, மகுதி களிலோ அமர்ந்து கூட்டுத் தியானம் இருந்தால், மிகச் சமீப எதிர் காலத்தில் நிகழவிருக்கும் பேரழிவுக்குப் பிறகு வரும் 'கல்கி' யுகத்திற்கு வர ஏதுவாகும்.

இந்நூலைப் படித்தபின் சங்க உறுப்பினர்களுக்கு ஏதேனும் சந்தேகம் தோன்றினால் எங்கள் தலைமை நிலையத்திற்குக் கேள்வி எழுதி (அஞ்சல்தலை வைத்து) அனுப்பினால் ஒவ்வொரு உறுப்பினரின் கேள்விகளை எங்கள் சற்குருதேவரிடம் (குட்கம உலகத்தில் உள்ளவர்) சொல்லிப் பதில் கேட்டு அஞ்சல் வழியில் அனுப்புகிறோம்.

மற்றும் சங்கம் அமைத்தல், செயல்படுத்துதல் முறைகளுக்குக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்குச் சங்கத் தலைமையுடன் தொடர்பு கொண்டால் விளக்கங்கள் அனுப்பப்படும்.

இந்நூல் எங்கள் குருதேவர் ஈஸ்வரபட்டர் அவர்கள் அருளியதை அப்படியே ஓர் எழுத்து மாறாமல் வெளியிட்டுள்ளோம். இந்நூலில் உள்ள கருத்துகள் இவ்வுலகம் தோன்றியது முதல் இதுவரை வெளியிடப்பட்ட எந்நூலிலும் வெளிவராத மிகச் சிறப்புள்ள கருத்துகளை உள்ளடக்கியது.

இந்நூலை ஒரு முறை கதை படிப்பதைப் போல் படித்தால் பலனில்லை, பல முறை இந்நூலைப் படித்தால்தான் அதன் கருத்து களை மனதில் பதிய வைத்து, உடலில் ஒவ்வொரு அணுவிலும் பதியவைத்துப் பயன் பெறுவதின் மூலம் பெரும் சிறப்பினை அடைய முடியும்.

இந்நூலில் கண்ட கருத்துகளை முழுமையாகவோ, பகுதியாகவோ யாரேனும் பிரசுரித்தல், வேறு மொழிகளில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடல் முறையாகக் கருதப்பட மாட்டாது. இலாப நோக்கில்லாத எங்களுக்கு இதைச் சொல்ல வேண்டிய காரணம், பல்லாயிர வருடங்களாக மகான்கள், சித்தர்களால் வெளியிடப் பட்ட பல கருத்துகள் மாற்றப்பட்ட காரணத்தால் இந்நூலின்

கருத்துகளும் மாறுபட்டுவிடக்கூடாதே என்ற நோக்கத்தில் தான்.

தட்டெழுத்தில் வடித்துத்தந்த செல்வி ஆர். இராஜலட்சுமி (சென்னை) அவர்களுக்கு குருநாதரின் பூரண அருளாசி கிடைக்க வேண்டுகின்றோம்.

இந்நூலைப் படிப்பவர்கள் யாவரும் ஜெப வழியில் நல் நிலை பெற்று, எங்கும் நிறைந்த எங்கள் குருதேவர் அருளாசியைப் பெற்று வாழ்வாங்கு வாழ்ந்திட வேண்டுகின்றோம்.

அன்புள்ள

எஸ். எஸ். எம். சுப்பிரமணியம்

தலைவர்:

சத்தியத்தின் சக்திநிலைச் சங்கம்

தலைமையகம்: பவானி-638301

பெரியார் மாவட்டம் - தமிழ்நாடு

ஓம் ஈஸ்வராய நம

தியானக் கருவூலம்

பெற்ற தாய் தந்தையர்க்கும் பேரருள் கொண்ட குருநாதருக்கும் எமது வந்தனங்கள்.

'சத்தியத்தின் சக்தி நிலை' என்னும் இத் தெய்வ நூல் உதயமானது தவத்திரு குருநாதர் ஸ்ரீ வேணுகோபால் சுவாமி அவர்களின் குருதேவரும் எங்கள் சற்குருவுமான மெய்ஞானி அருள்திரு ஈஸ்வரபட்டர் அவர்கள் காட்சி நல்கி பாக்கியவதி பவானி திருமதி ராஜம்மாள் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின் திருவாக் கினாலும் திரு பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களின் எழுத்து வடிவாலும் வெளிபெறச்செய்து இப்பூவுலகிற்கு அளித்த பெருமையும் கடமையும் திரு எஸ். எஸ். எம் சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கே உரிமையானது கண்டு புகழாஞ்சலி கூறுகின்றோம். அதி சீக்கிரம் இந்நூலை-சத்தியத்தின் சக்தி நிலை என்னும் இந்நூலை வெளியிட்டு உலக மக்கள் அனைவரும் உண்மை நிலையை உய்த்துணர் வேண்டுமாய் எங்கள் பரமகுருவின் மூலம் வேண்டுகின்றோம். இத் தமிழ்க் கருவூலத்தைக் கண்டு, கேட்டு, கற்றுணர்ந்தோர் அனைவரும் ஈசன் அருளைப் பூரணமாய்ப் பெறுவர் என்பது திண்ணம்.

இப்படிக்கு

ஆர். என். நாராயணசாமி

மங்கனூர், கர்னாடகம்

கருணாகடாட்சம்

ஓம் ஸ்ரீ சற்குரு ஈஸ்வரபட்டாய நம:
பூஜ்ய குரு வேணுகோபால சுவாமி நம:

என் தாய் தந்தையர்க்கு நமஸ்காரங்கள்.

பரமகுரு ஈஸ்வரபட்டர் மானிட ஜென்மத்தில் இருந்து சமாதியாகிப் பல வருஷங்கள் ஆகின்றன; ஆனாலும் பூஜ்ய குரு ஸ்ரீவேணுகோபால சுவாமிகள் கிருபையால் என் மனைவிக்கும் மக்களுக்கும் சற்குரு ஈஸ்வரபட்டர் பூஜையில் வாக்கு அளித்து இன்றும் காட்சி கொடுக்கிறார்கள்.

ஈஸ்வர சக்தியே கடவுள். எல்லா மதமும் ஒன்றே. எல்லா மதத்தினரும் பூஜிப்பது பல வடிவமானாலும் ஒரு சக்தி ஈஸ்வர சக்தியே என்பது எங்கள் குருவாக்கியம்.

கடவுள் நம் உள்ளே இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள இந்நூலைப் படித்தால் போதும். மாஷிட ஜென்மம் கல்கியுதத்தில் வாழ்ந்திட ஸ்ரீமதி பவானி இராஜம்மாள் பாலசுப்பிரமணியும் அவர்களுக்கு மகரிஷி ஈஸ்வரபட்டர் அருள்மொழி தந்து, காட்சி கொடுத்து இந்நூல் வெளிவரும் பாக்கியம் கிடைத்ததுபற்றிப் பெருமைப்படுகின்றோம்.

இதுவரை பூவுலகில் யாராலும் (சொல்லப்பட்டு) வெளியிடப்படாத மஹா ரகசியங்கள் பல அடங்கிய 'சக்தியத்தின் சக்திநிலை' என்னும் இந்நூலைப் படித்தோர், கேட்போர் பரம ஞானம் அடைவார்கள் என்று சற்குரு ஈஸ்வரபட்டர் மூலம் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

இப்படிக்கு
கே. ஸ்ரீனிவாஸ்
மங்கனூர், கர்னாடகம்

பேரானந்தப் பெருநிலை

எமது முதல் தெய்வங்களாகிய தாய் தந்தையர்க்கும் குரு நாதருக்கும் எமது முதல் வணக்கங்கள்.

எமது அருள் குரு திரு வேணுகோபால சுவாமி அவர்களின் குருதேவர் அருள்நிறை மகரிஷி ஈஸ்வரபட்டர் அவர்களின் அருள் வாக்கால் அருளிய 'சத்தியத்தின் சக்தி நிலை' என்னும் இப்பெருநூல் வெளிவர இருப்பதைக் கண்டு பேரானந்தப் பெருநிலையை அடைகின்றோம். தியான நிலையின் சிறப்புகள், எண்ண அலைகளின் எழுச்சிகள் இத் தெய்வ நூலில் பெரும்பகுதி விரவி வருகின்றன. இப்புத்தகத்தினைப் படித்தோர் தியான நிலையின் மகிமையினையும், பெருமையினையும் பூரணமாகப் பெற்றுப் பேரின்பத்தை அடைவர் என்பது உண்மை. எவருக்குமே எளிதில் கிடைக்க முடியாத புண்ணியத்தை பவானி திருமதி ராஜம்மாள் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் திரு பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் பெற்றுள்ளார்கள் என்பதனை நினைக்கும்போது நாங்கள் பெற்ற பாக்கியம் நிலைபெற்றது என்றுதான் நினைக்கின்றோம். குருதேவர் அருள் நிறை ஈஸ்வரபட்டர் அவர்கள் திருமதி ராஜம்மாளுக்குச் செவி வழியிலும், திரு பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு எழுத்து வடிவிலும் அருளிய அருளமுதத்தினையே ஈங்கு நூலாகக் காணுகின்றோம்.

'சத்தியத்தின் சக்திநிலை' நூல் வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய எல்லா முயற்சிகளையும், நோன்புகளையும் மேற்கொண்ட திருவாளர் எஸ். எஸ். எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு இச்சங்கத்தின் உறுப்பினன் என்ற முறையில் எமது பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

அண்டபிரம்மாண்டங்களையும், அதன் பெருமைகளையும் 'கல்கி'யில் கால் வைக்க மேற்கொள்ள வேண்டிய சிறப்புகளையும் இந்நூல் உலகுக்கு அளிக்கின்றது.

இத்தெய்வநூல் உலகுக்குப் பயன்பட எல்லாம் வல்ல சித்தாதி சித்தர்களும், சற்குருதேவர் மகரிஷி ஈஸ்வரபட்டர் சுவாமிகளும் பரிபூரண ஆனந்தத்தினை நல்க வேண்டுகின்றோம்.

இப்படிக்கு

மகரிஷி ஈஸ்வரபட்டரின் அடிமை

எல். வி. எல். சுப்பிரமணியம்

மங்கலூர், கர்னாடகம்

தியானத் தவனோன்பு

எமது தாய் தந்தைக்கும் குருவுக்கும் நமஸ்காரங்கள்.

நாம் எழு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எம் குரு தவத்திரு வேணுகோபால சுவாமி அவர்களைத் தரிசித்தோம்.

அதன் தொடர்பாக, அவர்களால் உபதேசிக்கப்பட்ட வழி முறைகளில், என் இல்லத்தில் எல்லோரும் ஜெபநிலையில் இருந்த தின் பயனாக, என் தம்பியின் குமாரன் குழந்தைவேலுக்கு இந்நிலை ஈர்த்து உண்மை நிலை தெரியும் பாக்கியம் பெற்றபின், எண்ணற்ற தடைப்பட்ட செயல்கள் நன்முறையில் நடந்தேறியும், குடும்பத்தில் பூரண ஒற்றுமை உணர்வுகளும், அனுபவ பூர்வமாக அனுபவித்துப் பேரானந்தத்தில் இருக்கும் பெரும் பேற்றினை அருளிய எங்கள் தவத்திரு குருநாதர் வேணுகோபால சுவாமி அவர்கள், நம் எல்லோரின் குருவின் குருநாதராகிய மகரிஷி ஈஸ்வர பட்டர் அவர்களின் அருள் ஆசியால் நாம் பெற்ற இன்பத்தினை-இந்நிலை, சுண்டு, கேட்டு, சுற்றுணரும் பாக்கியத்தைப் பெறும் அனைவரின் இல்லங்களிலும் நறுமணங்கள் மணக்கும் பேற்றைப் பெறப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அடியேன்

எ. கந்தசாமி

லைன்மேடு, சேலம்.

ஓம்!

ஓம் என்ற நாதம்

ஓம் என்ற நாதத்தில் உருளுகின்ற உலகினிலே
உதித்துள்ள உயிரணுவாய்
உன்னையே யான் வணங்குகிறேன் ஈஸ்வரா, குருதேவா,
உன்னை யான் பார்த்திடவே
என்னில் உன்னைக் கண்டிடவே
உன் வழியில் நடந்திடவே
உன்னையே யான் வணங்குகிறேன் ஈஸ்வரா, குருதேவா,
உன்னையே யான் வணங்குகிறேன் ஈஸ்வரா, குருதேவா,
உன் வழியில் சத்தியத்தை
உன் வழியில் தர்மத்தை
உன் வழியில் நியாயத்தை
உன்னை எண்ணும் இதயத்தில்
ஊன்றிடுவாய் ஈசனின் சக்தியே
ஓம் என்ற நாதத்தில்
உருளுகின்ற உலகினிலே
உதித்துள்ள உயிரணுவாய்
உன்னையே யான் வணங்குகிறேன் ஈஸ்வரா குருதேவா.

ஓம் ஈஸ்வரா, ஓம் பராசக்தி உலக சக்தியின் சக்திக்கு மக்களால்-இங்குள்ள இந்து மக்களால் அளித்த நாமம்தான் ஈசனின் சக்தி, ஈஸ்வர சக்தி, சிவ சக்தி என்று இப்படிப் பல நாமங்களை அவ்வீஸ்வரனின் சக்திக்குச் சூட்டியுள்ளார்கள். கடவுளே இல்லை என்பவரும் ஏதோ ஒரு சக்தியுள்ளது, இயற்கை சக்தியுள்ளது என்று நம்புகிறார்கள். அப்பொழுது கடவுள் ஒருவர் உண்டென்று எல்லோருக்குமே, இவ்வுலகில் உதித்த மனிதர்களுக் கெல்லாம் அவ்வொரு சக்தியின் நம்பிக்கை உள்ளது. நம் வழியில் சக்தி என்கின்றோம், இவ்வுலகத்தின் பல பாகத்தில் பலப்பல நாமங்களைச் சூட்டியுள்ளார்கள் இச்சக்தியின் நிலைக்கு. நாம் வணங் கும் சிவசக்தியின் நாமத்திற்கே, நாம் வணங்கிடும் அவ்வீசனின் சக்திக்கே, நம்மையெல்லாம் அர்ப்பணித்து, நம்முள் இருக்கும் சக்திக்கு, அவனின் ஆசியை என்றும் பெற்றிடவே, அச்சத்திய ஜோதிக்கே, சகலத்தையும் அர்ப்பணித்துப் பல கோடி வணக்கங்கள் செய்து, பலவழிகளில் பூஜைகள் செய்து, நம்முள் இருக்கும் சக்திக்கே வணங்குகின்றோம். நம்முள் இருக்கும் சக்தியையே, அவன் சக்தி யாக எண்ணி, அவன் வேறல்ல, நாம் வேறல்ல, அவனேதான் நம்மை ஆட்டுவிக்கின்றான் என்ற எண்ணத்தை ஈர்த்து, நாம் சுவாச நிலையில் அவனையே அடைக்கலம் பணிந்து வணங்கு கின்றோம், வணங்குகின்றோம்; பலப்பல வழிகளில் வணங்குகின் றோம். நாங்கள், இன்று எழுதும் இச் சத்தியத்தின் சக்தி நிலை பாட புஸ்தகத்திற்கு, அச் சிவசக்தியின் ஆசீர்வாதத்தை வேண்டி, அவரே இந்நூலிலும் எழுதித் தந்திட நம் எண்ணத்திலும், நம் சுவாசத்திலும் கலந்து ஆசீர்வதிக்க வேண்டுகின்றோம்.

இந்நூலைப் படிக்கும் ஒவ்வொருவர் மனத்திலும், எண்ணத்தி லும், சுவாசத்திலும் கலந்திட வேண்டுமப்பா அவ்வீசனின் சிவ சக்தி அருள். அச் சிவசக்தியின் அருளைப் பெற்ற பல கோடி ரிஷிகளும், தவமுனிவர்களும், சித்தாதி சித்தர்களும், இன்னும் பல ஆண்டவன் அருளைப் பெற்ற பல நாயன்மார்களும், பல அம்பிகைகளும், நாம் ஆண்டவனின் ரூபத்தில் தரிசிக்கும், பல ரூபத்தில் உள்ள ஆண்டவன் நாமம் பெற்றவர்களும், நல் வழியில் நடந்து, நல் ஆசீர்வாதம் பெற்று, அச் சிவசக்தியின் அருளைப் பெற்ற, சூட்சும உலகத்தில் கலந்துள்ள, பலப்பல கோடி பெரி யோர்களுக்கும் நாம் தலை வணங்கி வணங்குகின்றோம், வணங்குகின் றோம். அவர் தாள் பணிந்து, எல்லோரும் அருள் தந்து இரட்சித் திடுவீர், இந்நூலின் நிலைக்கே-என்று வேண்டுகின்றோம்.

ஓம் ஈஸ்வரா நம, ஓம் விநாயகா நம, ஓம் முருகா நம, ஓம்
 லக்ஷ்மி நம, ஓம் சரஸ்வதி நம, ஓம் வெங்கடாஜலபதியே நம, ஓம்
 கிருஷ்ண நம, ஓம் ராமா நம, ஓம் ஆஞ்சநேயா நம, ஓம்
 விஷ்ணுவே நம, என்று இப்படிப் பல நாமத்தில் பல பகவான்களை
 வணங்கி ஆண்டவனை எண்ணுகின்றோம். அச்சக்தியின் நிலைக்கு
 நம் ரிஷிகளின் மூலமாக அளித்திட்ட பெயர்கள்தானப்பா
 நாம் இப்பொழுது வணங்கிடும் விநாயகரும், முருகரும்,
 லக்ஷ்மியும், சரஸ்வதியும், வெங்கடாஜலபதியும், இராமரும்,
 கிருஷ்ணரும், ஆஞ்சநேயரும், விஷ்ணுவும்.

18-2-1979

ஓம் ஈஸ்வரா நம

எல்லா மண்டலங்களுக்கும் இறைவன் என்பவன் ஒருவனே. உருவம் இல்லாது ஜோதியாக இருப்பதுவே. உருவ அமைப்பு நித்தர்களால் கொடுக்கப்பட்டதுவாகும். மானுடர்களை இறைவன் பால் ஈர்க்கவே கோவில்களும், பூஜைகளும், புஷ்பம், கற்பூரம், படையல் எல்லாம். உள்ளன்புடன் இறைவனை எண்ணும்போது, நித்தர்களால் கொடுக்கப்பட்ட உருவ அமைப்பில், நாம் எந்த உருவ அமைப்பில் நினைக்கின்றோமோ, அந்த உருவ அமைப்பில் தரிசனம் கிடைக்கும்.

காளி, மாரியம்மன், செளண்டம்மன் எல்லா அம்மன்களும் மனிதப் பிறவிகளே. அவர்கள் செய்த பூஜா பலன்களால், தெய்வீக அருள் பெற்ற பலன்களால், மனிதர்களின் வேண்டுதலுக்கு அவர்கள் மூலமாகப் பலன் கிடைக்கிறது.

முகமது நபி, இயேசு, ஆஞ்சநேயர், ராமர், கிருஷ்ணர் எல்லோருமே தெய்வீக அருள் பெற்றவர்கள்.

அல்லா, பரமபிதா, ஈஸ்வரர் எல்லாம் ஒன்றே—ஜோதியே. ஜாதிப் பழக்க வழக்கங்கள் எல்லாம் முன்னோர்கள் கொடுத்த வழியே. “தற்போது கொடுக்கும் சூழ்நிலையில் இல்லை”.

19-2-79

ஐயப்பன்

ஐயப்பன் ஓர் முனிவர். அவர் இன்றும் தன் உடல் அழியாமல் வாழ்கிறார். ஐயப்பன் கோவிலின் பின்புறம் இருக்கும் ஓர் மேடான மலையில் அவர் சமாதி நிலையில் இருக்கிறார். அம் மலைக்கும் கோவிலுக்கும் வழி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் சமாதி நிலையிலுள்ள இடத்தில் ஓர் மண்டபம் இருக்கிறது. ஈஸ்வரர் அருளால் இன்னும் அவர் உடல் அழியாமல் இருக்கிறது. ஐயப்பன் நேர்மையானவர். தப்புச் செய்தால் தண்டிக்க வேண்டும் என்று ஆவேசமுள்ளவர். அவரை முழுமையாக நம்புவரை அருளாசி செய்கிறார். விரதம் இருந்து வரச் சொல்லுவது—தப்புச் செய்யாமல் இருக்கவே. காட்டில் உள்ள துஷ்ட மிருகங்கள் கறுப்பு நிறத்தைக் கண்டு விலகுவதால் கறுப்பு உடையணிந்து பக்தர்களை வரவழைக்கிறார். பெண்களைத் தாயாகக் கருதுவதால் பெண்களை மலைக்கு வரவேண்டாம் என்பதன் கருத்து. தப்புச் செய்தால் தண்டிக்க வேண்டும் என்பதும் எல்லோரும் தவறு செய்யாமல்

இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே. நம்பிப் போகிறவர்களுக்கு நிச்சயம் அருள் கிட்டும்.

“சாமி ஐயப்பன்” தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஐயப்பன் காலம் 2000 வருடங்களாகும்.

25-2-79

உலகம் உண்டான நாள்தான் சிவன் ராத்திரி. உலகம் உண்டான நாள் எப்பொழுது என்று யாருக்கும் தெரியாது. மக்கள் சொல்வது 2000 ஆண்டுகள் என்று. எப்படித் தெரியும்? சிவன் யாருக்கு மகனாகப் பிறந்தான்? சிவனுக்குப் பிறப்பு, வளர்ப்பு இறப்பு இல்லை. எதற்காக விரதம் இருப்பது? அந்தக் காலத்தில், இப்போது இருக்கும் மனிதர்களின் முன்னோர்கள் காலத்தில் (காட்சி) (எல்லாத் தேவர்களும் வரிசையாக இருந்து பூஜை செய்கிறார்கள்) சிவன் கோயில் அமைக்க ஆகாரம், தூக்கம் இல்லாமல் இரவு பூராவும் கோயில் கட்டி முடிக்கும்போது விடிந்துவிட்டது. ஆகாரம், தூக்கம் இல்லாமல் இருந்து சிவன் கோயில் கட்டின (காட்சி) (புலித்தோல்—புலியையே சுற்றிக்கொண்டு—நீண்ட முடி—கையில் ஆயுதங்கள்—பாம்பு—உடுக்கை—மண்டை ஓடு—கையினால் ஆசீர்வாதம்) ஆவேசத்துடன் இருக்கின்ற உருவம்தான் சிவனா? இந்த ரூபத்தைப் பார்த்து ‘அன்பே சிவன்’ என்கிறார்கள். பார்த்தால் பயப்படும் உருவத்துடன் இருப்பதற்கும் அன்புக்கும் என்ன சம்பந்தம்? சிவன் என்ற பெயர் சூட்டியதே மனிதர்கள் தான். இன்று சிவன் ராத்திரி மட்டும் தான் சிவன் வருவானா? எங்கும் நிறைந்திருக்கும் சிவனை (என்னை) வடிவம் கொடுத்துப் பெயர் சூட்டி, கோவில் அமைத்து இவர்களாக அவருக்குப் பிறந்த நாளைக் கொடுத்து ஒரு நாளைக் கொண்டாடுகிறார்கள். சிவனுக்குத் தினமுமே சிவன் ராத்திரிதான். ஒவ்வொரு நாளும் பிறக்கிறார்; நினைத்த நேரத்தில் பிறக்கிறார். (சிவன் நடனக் காட்சி) நடனக் கலைக்கும் சிவன்தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். நடனக் காட்சி—பாட்டுக்கும் சிவன்தான். ஈஸ்வரர், சிவன், நடராஜர் எல்லாம் ஒன்றே. எல்லாம் அவன் என்பதும் அவன்தான். எப்படியோ சிவன் ராத்திரி என்னும் நாளிலாவது சிவனை நினைத்து அவரவர்கள் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள். சிவன் ராத்திரியில் விழித்திருந்தால்தான் சிவன் பலன் இருக்கும் என்று நினைக்கிறார்கள். நினைப்பவர்களுக்கு எந்த நேரத்திலும் அருள்கிட்டும். அன்றாவது சிவனை நினைத்து இருப்பதால் சிவன் அருள்கிட்டும்.

26-2-79

மாய ரூபம் வேண்டாம். உண்மையான ஜோதி கிடைத்தால் போதும். ஈஸ்வர சக்தியை உன்பால் இழு. ஈஸ்வர சக்தியின் மகிமை எல்லாம் அறிவாய். யோகிகளும், முனிவர்களும் அடைய முடியாத உண்மையை அறியலாம். முதலில் உன் ஆயுள் காலம் வரை சந்தோஷமாக இரு; ஆசைகளை விடவும் பார்; தவ வலிமை பெறவும் முயற்சி செய்.

ஈஸ்வரர்:—என் சக்தியின் சொரூபமே என் சிஷ்யர்கள். அவர்கள் மூலமாகப் பாடத்தைப் படி. என் ஆசியும் அருளும் என்றும் உண்டு.

பஞ்சைத் திரித்துவிட்டால், பிறகு பஞ்ச நிலைக்குத் திரி வராது. வர முடியாது. அதுபோல மனதை ஞான மார்க்கத்துக்குத் திருப்பிவிட்டால் பழைய நிலைக்கு மாறாது.

27-2-79

விபூதி வைப்பதன் பொருள் என்ன? விபூதி என்பது வியாதியைத் தீர்க்கும் மருந்து. ஈஸ்வரருக்கு மூன்று கண்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். மக்களும் நெற்றியில் விபூதியைக் கண் என்று நினைத்து வைக்கிறார்கள். அதன் கருத்து எல்லா நரம்புகளும் நெற்றியில் வந்து சேருவதால், ஆண்டவனை நினைத்து விபூதியை நெற்றியில் இடுவதால், ஒவ்வொருவரும் நெற்றியில் ஈஸ்வரரை நினைத்து நரம்புகள் சேரும் இடத்தில் இடுவதால் ஈஸ்வரரின் அருள் கிடைக்கிறது. அது சாதாரண சாம்பல்தான். அவரவர் எப்படி ஏற்று இடுகிறார்களோ, அதற்குத் தக்க பலன் உண்டு. மருந்தாகவும், மனக் கலக்கத்தைத் தீர்த்து மனத் தெளிவு பெறவும், நாம் ஓர் காரியத்தை நினைத்து இடும்போது காரியத்தின் வெற்றிக்காகவும் எல்லா அருளும் கிடும் விபூதியாகிறது.

விபூதியின் கருத்தை 'சாமி' வரும்போது கேட்டு, சொல்லும் போது எழுதிக்கொள். தற்போது உனக்குக் கிரகிக்கும் திறன் இல்லை. சந்தோஷம் (இனிப்பு), கலக்கம், (துவர்ப்பு), நோயுற்று இருப்பவர்க்கு (கசப்பு), கோபமான நிலை (காரம்), சலிப்புத் தன்மை (உப்பு), துறந்த நிலை (ருசி ஏதுமின்மை) - மண் மாதிரி. காரியம் நினைத்து முடிக்க இருக்கும்போது நல்ல வாசனை கொடுத்துக் காரியத்தை முடிக்கும் தெளிவு. புதிய தெளிவு கொடுக்க (புதுப் பாணியின் வாசனை).

காற்றிலிருந்து பல நல்ல வாசனைகளும், தூர்நாற்றமும் வருவதாக “சாமி” சொல்லுகிறார். அதைப் பிரித்து எப்படி கிரகிப்பது என்பதைக் கேட்டுத் தெளிவு பெறு.

மனதை சந்தோஷமாக வைத்துக்கொள்ளப் பழகு. மனதின் சலிப்புத் தன்மை, சோர்வு விட்டுவிடு. ஆசையில்லாத மனதோடு இருக்கிறாய்; சலிப்பும் சோர்வும் இல்லாமல் இருந்தால் தெளிவு கிட்டும். கோபம் வருவதற்குக் காரணம் சலிப்பும் சோர்வுமே ஆகும்.

ஜோதியின் காட்சி:—

கொங்கணர்: பணத்தைப்பற்றி நான் சொல்லுகிறேன். அதை அப்படியே எழுது. குருநாதர் பணத்தைப்பற்றிய அவசியம் இல்லாதவர்.

ஈஸ்வரர்: பராசக்தியுடன் ஆத்மா ஐக்கியமாகும் நிலைக்கு வாழ்க்கையில் வென்று வரவும்.

28-2-79

நான் யார்? இன்னவர் மகனா? இன்னவர் கணவன், இன்னவர் மனைவியா? இன்னாரின் அப்பாவா? அம்மாவா நீ? இந்த உலகத்தில் பிறந்து, வளர்ந்து வாழ்க்கை நடத்தி முடிக்கும்வரை தான் சொந்தம் பந்தம் எல்லாம். இறந்த பின், மறுபடியும் பிறப்பு. சொந்த பந்தங்கள் எல்லாம் இதே மாதிரி. இந்த வாழ்க்கையில் ஒரு சொந்த பந்தம், குடும்பம், வாழ்க்கை, பெயர் எல்லாம். குழந்தைப் பருவத்தில் ஓர் ஆடை, பிறகு வயதுக்குத் தக்க ஆடைகள். ஒவ்வொரு பிறவியிலும் ஒவ்வொரு பெயர், வாழ்க்கை, சொந்த பந்தங்கள்.

பிறப்பு எடுக்கும் முன்னும், இந்தப் பிறப்பில் இருந்து வேறு பிறப்புக்குப் போகும் போதும் உன் நிலை என்ன? எத்தனையோ வாழ்க்கையும் பிறப்பும். அப்போது நான் யார்? பிறப்புத் தொடர்ந்து வரும்போது நான் என்பது யார்? எந்தப் பிறப்பும் எடுத்து முடியும் வரை, எவ்வித ஆசைகளும் நிறைவேறாமல்தான் போகிறோம். அடுத்தும் ஓர் பிறவியிலும், மறுபடியும் அனுப்பும் போதும், ஆசைகள் நிறைவேறாமல்தான் போகிறோம்.

என்று ஆசைகள், பற்று, பாசம் இல்லாமல் உலக வாழ்க்கையில் இருந்து வெளியேறுகிறோமோ, நிறைவோடு போகிறோமோ அதன் பிறகு பிறவியில்லை. தற்போது நான் என்கிறது யார்

என்று தெரிகிறதா? எந்தப் புத்தகத்திலும் இந்த விளக்கம் ஏது மிருக்காது.

வாழ்க்கையில் சலிப்புடன் இல்லாமல் நிறைவோடு வாழ். ஆண்டவனாக ஆத்மாவைப் பிறவி எடுக்க வைத்து அனுப்புகிறார்.

வேலைக்காரனை ஓர் முதலாளி ஓர் வேலை கொடுத்து அனுப்பும் போது, சரியான வேலை செய்து முடித்து வரவில்லை என்றால் மறுபடியும் அனுப்பிச் சரியாகச் செய்து வரச் சொல்லி அனுப்புவது போல. பிறவி எடுத்ததிலும் நிறைவோடு இல்லாமல் ஆத்மா பிரிந்தால் மறுபடியும் பிறவி எடுக்க வேண்டும்.

விதியை யாராலும் வெல்ல முடியாது என்கிறார்கள். விதி என்பது என்ன? விதி என்பது வாழ்க்கையில் ஓர் சந்தர்ப்பம். விதியை ஆண்டவனை நினைத்தால் வெல்லலாம். (உ-ம்) (காட்சி) பாசம் பிடித்த இடத்தில் நடக்கும் போது வழுக்கி விழுந்து விடுகிறோம். அதே இடத்தில் ஆண்டவனை நினைத்து ஜாக்கிரதை யாக நடக்கும்போது விழாமல் நடக்கிறோம். விழுந்து விட்டால் விதி என்றும், விழாமல் நடந்தால் ஆண்டவன் செயல் என்றும் சொல்லுகிறோம். அதுமாதிரிதான் நம் வாழ்க்கையிலும் வழுக்கலும் இருக்கலாம், சம தரையும் இருக்கலாம்.

கஷ்டம் வரும்போது — கஷ்டத்தை நாம் எப்படி வெல்லுகிறோமோ, கஷ்டம் வரும்போது கடவுளை நினைக்காமலும், மனம் தளராமலும் வெல்லுகிறவன்தான் வாழ்க்கையின் பலனைப் பெறுகிறான்.

கஷ்டம் வரும்போதெல்லாம் தாண்டி வந்து விட்டு, சிறிய இடையூறுக்கு ஏன் இவ்வளவு கலக்கம்.

1-3-79

டேப் பிடிக்கக்கூடாது. கையில் எழுத வேண்டும். பதிவு ஆகும் என்று தெரியுமா? மின்சாரம் தடைப்பட்டால்? நினைத்தது நடந்து விட்டால் ஆண்டவனும் நானும் எதற்கு? நேற்றுத்தான் நான் யார் என்பதற்கு விளக்கம் கொடுத்து விட்டு ...

ஐவர் மலையைப் பற்றிச் சொன்னபோது குழப்பமாக இருக் கிறது என்று மருந்து சாப்பிட்டு விட்டு தூங்குகிறாய். தியானத்தில் தூங்கியிருந்தால் உதயம் கொடுத்திருப்பேன் கனவு ரூபத்திலாவது.

இரண்டு வருடம் முன்பு சந்தித்து, தியான மார்க்கத்தில் போவாய் என்று நினைத்தாயா? நான் தானே சந்திக்க வைத்தது. தியான மார்க்கத்தைக் கொடுத்தது.

பூஜை என்பது என்ன? மனச் சாந்திக்காக எல்லோரும் செய்கிறார்கள். 'சாமி' சொன்னது போல் தியான மார்க்கத்துக்குப் போனால் போதும். மனதை ஐக்கியப்படுத்தி தியான மார்க்கத்துக்குப் போகவும்.

கடவுள் என்றால் என்ன? என்பதை முதலில் தெரிந்து கொள். முதலிலேயே சொல்லியும் எழுதிக் கொள்ளவில்லை.

பூஜையில் இருக்கும் போது சாமி சொன்ன மாதிரி தாய், தந்தை, போதனை கொடுத்த குருவிடம் ஆசீர்வாதம் பெற்றுத் தியானத்தில் ஈடு படவும். அடுத்தது சித்தர்கள், ஞானிகள், முனிவர்களை நினை. அடுத்தது எல்லா சுவாமிகளையும் நினைத்து, கடைசியில் ஈஸ்வரரை நினைத்து மனதை ஐக்கியப்படுத்து. கடவுள் எல்லாம் ஒன்றே என்று இருக்கும்போது ஈஸ்வரரை நினைத்தால் போதும். மாயரூபம் வேண்டாம் என்று முதலிலேயே சொல்லியுள்ளேன். ஜோதியே போதும். விநாயகர், முருகனை நினைத்து வணங்கினால், போகரின் காட்சி சீக்கிரம் கிடைக்கும். காட்சி எல்லோரும் கொடுப்பார்கள். மனதை ஐக்கியப்படுத்தினால் காட்சி கிடைக்கும். சித்தர், முனிவர் காட்சி முதலில் கிடைக்கும். ஈஸ்வரர் காட்சி வேண்டுமா? அல்லது அவர் சக்தியின் (ஜோதியின்) காட்சி வேண்டுமா?

குழந்தை இல்லாதது அவர்கள் செய்து வந்த பூஜாபலன். போன பிறவியில் இருந்து வந்த பலன்தான், மாற்றுதல் கடினம். ஈஸ்வரனிடம் இருந்துதான் கேட்டு வாங்க வேண்டும். நம்பித் தான் கேட்டு, மனதை ஐக்கியப்படுத்தி, தியானித்து வாங்க வேண்டும். சந்தேக நிலை, நிலையாக இருப்பதால் ஈஸ்வரரிடம் மனதை ஐக்கியப்படுத்து. (காட்சி) மார்க்கண்டேயரின் வரப் பலன் பெற வேண்டும்.

குழந்தை பாக்கியம் இல்லாத வரத்துடன் தான் வந்திருக்கிறார்கள். பூஜைக்கு வரச் சொன்னது வழிமுறைக்காகத்தான். இன்னும் மனதை ஐக்கியப்படுத்திக் கேட்கவும். அதற்கு நீயோ, நானோ என்ன செய்ய முடியும்? பாடம் போதுமா? வேண்டுமா? நீங்கள் கேட்கலாம். அவன் எழுத வேண்டாமா?

2-3-79

ஈஸ்வரர், பராசக்தியின் அருள் கிட்ட வேண்டுமானால் முதலில் உன்னை நம்பு. ஈஸ்வரர், பராசக்தியின் அருள் வட்டமிட்டுக் கொண்டே உள்ளது.

முதல் பாடத்தைச் சொல்லிவிட்டேன். இனி வருவது எல்லாம் ஆன்மீக வழிக்குத்தான். உன் தியான நிலையில் மனதை ஒரு நிலைநிறுத்தி ஆண்டவனிடம் ஐக்கியப்படுத்து. உன்னையே நீ நம்பு என்பது உன்னுள் இருக்கும் என்னை நீ காண்பாய். புரிந்ததா? நீயே நீ அல்ல என்னும்போது உன்னுள் இருக்கும் என்னை நீ சிக்கிரம் காண்பாய்.

மனதை ஒரு நிலைப்படுத்த முடியவில்லை என்று கவலைப்படாதே. எதுவும் நிலைத்தவுடன் தானாக நடக்கும் என்று நினைக்காதே. உன்னுள் இருக்கும் என்னையே நீ தெரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கும் போது நீ ஏன் குழப்பமடைகிறாய்? கஷ்டத்தில் இருந்து தப்பித்து விடலாம் என்று பார்த்தாய்? தப்பித்து எங்கு சென்று விடலாம் என்று பார்த்தாய்? தப்பித்து என்னிடம் வந்து சேரலாம் என்று இருந்தாய். நானே உன்னுள் இருக்கும்போது என்னிடம் வந்து சேரலாம் என்று ஏன் இருந்தாய்?

ஒவ்வொரு உடலிலும் இருக்கும் என்னைப் பரிபக்குவமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் எண்ணம் யார் யாருக்கு உள்ளதோ அவர்களுக்கு என் அருள் சிக்கிரமாகக் கிட்டும்.

காட்சி “ஐக்கில் கடச்சு கட காபி—தட்டில் விட்டு ஆற்றிக் குடிக்கிறார்”.

மனம் கொதிக்கும் நிலையில் இருந்தாலும் மனதை ஆற்றி ஈஸ்வரரிடம் கொடு. நான் உன்னுள்ளேயே இருக்கும் போது ஏன் கவலைப்படுகிறாய்? எல்லாம் அவன் செயல் என்கிறாய். ‘மரம் நட்டவன் தண்ணீர் ஊற்றமாட்டானா’ என்பது பழமொழி. மரம் நட்டவன் தண்ணீர் ஊற்றுவான்; அதை ஏற்று உறிஞ்சுவது மரத்திடம்தான் உள்ளது. மரம் நட்டதும், தண்ணீர் ஊற்றியதும் ஆண்டவனாக இருக்கிறான். மரம் தண்ணீரை ஏற்று எந்த அளவில் காயாகவும், பழமாகவும் பலன் கொடுக்கிறதோ அது மரத்தின் வேலைதான்.

ஒரே இடத்தில் பக்கம் பக்கமாக மரம் வைத்தாலும் சில நன்றாகவும், சில சரியாகவும் காய்ப்பது இல்லை. சில மரங்கள் பட்டுப்போகின்றன. இதே நிலைதான் மனிதருக்கும்.

விதியை மாற்றவும், மதியை மாற்றவும் ஈஸ்வரிடம் மனதை ஐக்கியப்படுத்து. எல்லாம் அவன் செயல் என்று இருக்காதே. அவனே உன்னுள் இருக்கும்போது பாரத்தை ஏன் அங்கு போடுகிறாய்? உன்னையே நீ காணும் நாள் சீக்கிரத்தில் உண்டு. அந்த நிலைக்கு நீ உன் மனதைக் கொண்டுவர முயற்சி செய்.

இதை எல்லாம் தினசரி வரிசையாக எழுதி ஒரு நகல் கொடுத்துவிட்டு, நான் உத்தரவு தந்த பிறகு அச்சில் போட உத்தரவு வரும். அது இப்போது அல்ல. நோட்டீஸ் சரியாக எழுத வேண்டும். பிற்கால சந்ததியருக்கு இப்போது இருக்கும் அளவுக்குக் கூடக் கடவுள் பக்தி இருக்காது. கோவில் என்பது அவர்களுக்கு சினிமா, நாடகம் போலப் பொழுதுபோக்கு இடமாகப் போய்விடும். இப்போது கோயில் என்பது அவரவர் அந்தஸ்தைக் காட்டும் இடமாக உள்ளது. இது புரிந்ததா?

அடுத்த சந்ததி காலத்திற்குக் கடவுளின் உண்மை சொரூபம் என்ன என்பதற்குப் புத்தகம் போடலாம். இப்போது அவசரம் வேண்டாம். எனக்கு வேண்டியவர், உனக்கு வேண்டியவர் என்று யாருக்கும் இதைக் காட்ட வேண்டாம். கல்லாக என்னை நினைத்து வணங்குபவர்களுக்கு இப்போது சொன்னால் புரியாது. உனக்கே இத்தனை நாள் கடவுள் என்றால் யார் என்று புரிந்ததா? 'சாமி' வந்து விளக்கம் சொல்லியும் குழப்பநிலையில்தான் இருந்தாய். இப்போது கடவுள் என்றால் யார் என்று புரிந்ததா? இப்போது உன் தியாகத்தைத் தொடர்வாய்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் சந்தோஷம் என்று எதை நினைக்கிறானோ அதற்காக தர்மம், நியாயம், பக்தி என்று எதையும் பார்க்காமல் தன் சந்தோஷத்திற்காகச் செய்யப்பார்க்கிறான். சந்தோஷம் என்றால் என்ன என்று புரியாத மனிதர்களிடம் எப்படி விளக்குவது. எல்லா மனிதர்களும் எப்போதும் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள்.

மனதை அமைதிப் படுத்தித் தன் நிலையைத் தான் உணர்ந்து மனதில் உள்ள சோர்வு, சோகம் குரோதம், மனதில் உள்ள தாழ்வு இவையெல்லாம் விட்டு விட்டு, எவன் ஒருவன் தர்மம், நியாயம், அன்பைக் கடைப்பிடிக்கிறானோ அவனுக்கு எல்லா அருளும் கிட்டும்.

3-3-79

இரண்டு நாட்களில் எல்லா விளக்கமும் புரியும். அன்பே சிவம்; அன்பே சத்தியம்; அன்பு இவ்வுலார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை.

அன்பு, அன்பு என்று பாட்டுப் பாடுகிறார்கள். அந்த அன்பு என்பது ஞானிகளுக்கும் சித்தர்களுக்கும் முதலாம் மந்திரம். எல்லோரும், ஞானிகளும் சித்தர்களும் ஆகிவிட முடியாது. ஞானிகளாகவும், சித்தர்களாகவும் ஆகித்தான் கடவுள் அருள் பெறமுடியும் என்பது இல்லை. சாதாரண மனிதனுக்கு அன்பை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு ஜீவிதம் செய்துவிட முடியாது.

அவனவன் காலத்திற்குத் தகுந்த மாதிரி, மேடு பள்ளம், நெளிவு களிவு எல்லோர் வாழ்க்கையிலும் எல்லாம் இருக்கும். ஒரு தந்தை தன் மகனுக்கு அன்பை மட்டும் ஊட்டி வந்தால் அந்த மகன் உருப்படுவானா?

ஈஸ்வரர் படத்தைப் பார். அவர் கழுத்தில் இருக்கும் பாம்பு, கையில் இருக்கும் சூலாயுதம், அவர் ஐடாமுடி, நெற்றிக் கண், தலையில் பிறைச் சந்திரன், தண்டை சலங்கை, புலித்தோல், உடுக்கை, எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு இருக்கும் உருவம்தான் சித்தர்களால் சிவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா வற்றையும் தரித்துக்கொண்டு அவர் முகம் மட்டும் அன்பாக, சாந்தமாகக் காட்டுகிறார். இதன் அர்த்தம் என்ன தெரியுமா?

உருவமில்லாத சிவனுக்குச் சித்தர்களால் கொடுத்த உருவத்தில் அவர் அங்கத்தில் தரித்திருக்கும் பொருள்கள் எதற்காக என்று தெரிகிறதா?

இதன் உள் அர்த்தம் காட்சி (வாயைத் திறந்து ஏதோ உள்ளே விடுதல்). இந்த மாதிரியான உருவத்தில் பார்க்கும்போது உனக்குப் பயமாக இருக்கும். காட்சி (நெற்றிக் கண்ணை எடுத்துக் காட்டுதல்). காட்டிவிட்டு இதைப் பார்த்தவுடன் பயமாக இருக்கிறதல்லவா? தெய்வமாக நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டியது-முதலில் பயந்த பிறகு, கடவுளே நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டியபோது எனக்கு என்ன பயம் என்று இருந்தாய். அதுபோலத் தந்தை அன்பினால் மட்டும் மகனை வளர்க்க முடியுமா? என்று கேட்டேன் அல்லவா. அதைப்போல ஈஸ்வரர் நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டியது போல் காட்டித்தான் அவனைத் திருத்த வேண்டும்.

இதேமாதிரிதான் அவர் தரித்திருக்கும் ஒவ்வொரு பொருளின் விளக்கமும். சித்தர்கள் மனிதர்களுக்குப் புரிவதற்காகக் கொடுத்த உருவங்கள்.

இந்த விளக்கங்களை இப்போது ராஜம்மா கிரகித்துப் புரியும் நிலையில் இல்லை. 'சாமி' வரும்போது இதன் விளக்கத்தைக் கேட்டு எழுதிக்கொள். மனதிலும் பதியவை.

அன்பினால் மட்டும் வென்றுவிட முடியுமா? அன்புடன் மட்டும் இருந்தால் வாழ்க்கையை நடத்திச் செல்ல முடியுமா? என்று சாமியிடம் கேட்டு எழுதிக் கொள்.

'சாமி' வரும்போது வீண் கதைகள் பேசாமல் அவரிடத்தில் உள்ள விளக்கங்களைக் கேட்டு எழுதிக் கொள்ளலாமா என்று கேட்டு எழுதிக்கொள். அவன் என்னிடம் உத்தரவு கேட்பான். நான் சிவனிடம் வாங்கித் தருகிறேன். பார்த்தாயா யாரும் யாரையும் வெல்ல முடியாது.

4-3-79

சத்திய வாக்கு

சத்தியம் என்பது என்ன? உனக்குமேல் என் சிஷ்யனுக்குத் தெரியும். 'சாமி' மட்டும் என் சிஷ்யன் அல்ல. என் சிஷ்யன் தான் உன் கணவனும்.

சத்தியம் என்பது என்ன? சத்தியம்தான் ஜெயிக்கும் என்கிறோம். உண்மைதான் சத்தியம். எவன் ஒருவன் உண்மையில் இருந்து விலகாமல் அந்த உண்மையைக் கடைப்பிடிக்கிறானோ அது தான் சத்தியம்.

சத்தியம் என்பதே உண்மை. ஒரு உண்மையை நாம் மறைக்கும்போது சத்தியத்தில் இருந்து விலகுகிறோம். நம் இடம், பொருள், சூழ்நிலை அறிந்து எந்தக் காரணத்தாலும், கடவுளாகவே இருந்தாலும் சத்தியம் செய்யாதே. உன் உடலால், மனதால் சத்தியவானாக இரு.

உன் மூலமாக நான் சொல்லுவது எல்லாம் உனக்காக மட்டும் அல்ல. என்னிடத்தில் மனதை ஐக்கியப்படுத்தி உள்ள என் சிஷ்யனுக்காகவும்தான்.

(ஒருவர் என்னிடத்தில் கொல்லி மலைக்கு அருகாமையில் ஓர் ஈஸ்வரன் கோயில் ஜாண்டபாளையம் என்னுமிடத்தில் இருக்கிறது என்று சொன்னார். அந்த இடம் மிகவும் அமைதியான இடம். தியானத்திற்கு ஏற்ற இடம் என்று சொன்னார். அதற்கு குருநாதரின் விளக்கம்.)

தியானத்தில் இருக்கத் தனிமையான இடமும், சோலை களடர்ந்த அமைதியான இடமும், பிற சத்தங்கள் வராத இடமும் தான் தியானத்திற்கு ஏற்ற இடமா? எந்த நிலையிலும்,

எங்கு இருந்தாலும் எவன் ஒருவன் ஒரு நிமிடமாவது ஈஸ்வரரிடம் மனதை ஐக்கியப்படுத்துகிறானோ அதுவே தியானத்திற்கு ஏற்ற இடம்.

சந்நியாசி, சித்தர்கள், முனிவர்கள் இருப்பது போல் உலகப் பற்றை விட்டு தியானத்தில் இருந்தால்தான் தியான நிலை என்பது அல்ல. உலகத்தில் உள்ள எல்லோரும் சந்நியாசியாகவும், சித்தர்களாகவும் ஆக முடியாது. அவரவர்கள் ஏற்றுக் கொண்ட கடமையைச் செய்துகொண்டே ஈஸ்வர தியானத்தில் இருப்பவர் எல்லோருமே ஈஸ்வரரின் அருளைப் பெறுகிறார்கள்.

நீங்கள் இருவரும் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறீர்கள். குழந்தைகள் இருவருக்கும் கல்யாணம் முடிந்த பிறகு, நமது கடமை எல்லாம் முடித்து, பிறகு தெய்விக வழியிலேயே ஈடுபடுகிறோம் என்று. குழந்தைகளுக்கு கல்யாணம் ஆனவுடன் நம் கடமை தீர்ந்துவிட்டது என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். தீர்ந்து விடுமா? எந்தக் கடமையும் தீராது. நீங்கள் இருக்கும்வரை நீங்கள் நினைப்பது போல எல்லாம் நடக்கும் என்று நினைக்கிறீர்கள். நினைப்பது எல்லாம் நடந்துவிடுமா? நீங்கள் இருக்கும்வரை கடமை தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கும். நீங்கள் இப்போது இருக்கும் நிலையிலேயே கடமை, பந்தம், ஆசைகளை விட்டு விடலாம் என்று நினைக்காமல், இப்போது செய்யும் முறையிலேயே தியானத்தையும், கடவுளிடம் ஈடுபாட்டையும் தொடர்ந்து செய்து வாருங்கள்.

இப்போது இருக்கும் ஆரம்ப நிலையிலேயே தொடர்ந்து வந்தால் நானே வழிகாட்டிச் செல்லுகிறேன். இதிலிருந்தே எல்லாம் புலப்படும். கடமைகள் தீர்ந்த பிறகுதான் ஈடுபாடு வைக்க வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டாம். என் அருளும் ஆசீர்வாதமும் என்றும் உண்டு.

தன்னையே தான் பார்த்து விட்டான். தன்னுள் ஈஸ்வர சக்தி இருக்கும் என்று உணர்ந்துவிட்ட பிறகுதான் இது தெரிந்திருக்கும். 'சாமி' வந்த பிறகு சொன்னால் மிகவும் சந்தோஷப்படுவான்.

காட்சி (ஜோதி—மயில்—கண்ணம்—கண்ணத்தில் இருந்து பெரிய பாத்திரம்—கண்ணம் போய் விடுதல்—பாத்திரம் பெரிய கண்ணமாக அந்தரத்தில்—கண்ணத்தில் வெள்ளை ஆகாரம்—முனிவர்கள் கண்ணத்தில் இருந்து ஆகாரம் கிரகித்தல்)

உன்னையே நீ காண்பாய்! உன்னையே நீ காண்பாய்!
உன்னையே நீ காண்பாய்!

7-3-79

இராமர்

‘சாமி’ சொன்னபடி ‘ராமர்’ என்பது யார்? ஜெயத்தைக் கொடுக்கும் இராமரைப் பற்றிச் சொன்னால் இன்று நேரம் சரியாக இருக்காது. தியான நிலை குறைந்து வருகிறது. உங்கள் ஞாபகம் சரியாக இல்லை.

9-3-79

தெய்வ இரகசியத்தை நீங்கள் கண்டிருக்கும் முறையிலேயே தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கவும். தெய்வ இரகசியத்தைப் பிரபலப் படுத்தாதே; வெளியிடாதே. இப்போது கிடைக்கும் நிலை நீடிக்காது. ‘சாமி’ சொல்லியபடி விபூதி கொடுக்கவும். விஷயத்தை வெளியே சொல்லாமல் கொடு.

உன்னையே நீ உணர்ந்துகொள். மற்றவர்களின் புகழும் காகவும், வேடிக்கைக்காகவும் அல்ல தெய்வமும் பூஜையும்.

காட்சி “உருண்டைப் பந்து—உலகம்—சுற்றி வெளிச்சம்”.

“இராமாவதாரம், கிருஷ்ணாவதாரம், கலியுகம், வெளிச்சம்”.

ஒவ்வொரு அவதாரத்தின் போதும் உலகநிலை மாறி இருந்தது. அடுத்த கல்கி அவதாரத்தில் கால நிலை மாறும். ஒவ்வொரு அவதாரத்திலும் நடந்த நிலையையும் தனித்துப் பிரித்துச் சொல்லுகிறேன்.

இராமாவதாரத்தைப் பற்றி ‘சாமி’ சொன்னது கொஞ்சம் புரிந்ததா? ‘சாமி’ சொன்னபடி இராமாவதாரம் என்று சொல்லி காட்சி. (குருநாதர் தன் நெஞ்சைப் பிளந்து காட்டுகிறார். நெஞ்சுக்குள் ஓர் உருவம் தெரிகிறது.) இராமர், தசரதரின் மகனாகப் பிறந்தார், வில்லை ஒடித்துச் சீதையை மணந்தார், தந்தையின் சொல்லுக்காகப் பதினான்கு வருடம் காட்டுக்குச் சென்றார். சீதையின் கற்பைச் சோதிக்க சீதையை அக்கினிப் பிரவேசம் செய்ய வைத்தார் என்பது எல்லாம் வால்மீகி என்னும் முனிவரால் இராமாவதாரம் நடக்கும் காலத்தில் எழுதப்பட்ட கதையே. இராமாவதாரத்தில் ஜனங்களுக்குத் தெய்வ நம்பிக்கை

யும், தந்தை சொல்தட்டாத நிலையும், தான் என்ற நிலையற்ற நிலையும், குணமும், பண்பு, பற்று, பாசம் எல்லாம் நிறைந்து இருந்த காலம். மனிதர்களும் குது, வாது அற்றவர்களாக இருந்தார்கள். இராமாவதாரம் நடக்கும் போது புனிதத்தன்மை இருந்தது. அப்போது இருந்த காலத்தில் புலால் யாரும் புசிப்பதில்லை. பிறரின் சந்தோஷத்துக்காக ஒருவருக்கு ஒருவர் விட்டுக் கொடுக்கும் நிலை இருந்தது. அப்போது இருந்த முனிவர்களில் ஒருவர்தான் வால்மீகி. அந்த யுகத்துக்குப் பெயர் வைத்தவரும் வால்மீகிதான். இன்னும் அவர் வாழ்கிறார். வால்மீகி முனிவரால் பிற்கால மனிதர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கட்டும் என்று அவர் எழுதிய நூல்தான் இராமாயணம். நாம் 'ஸ்ரீராமஜெயம்' என்று ஜெபிக்கும்போது எந்த நம்பிக்கையோடு நாம் ஜெபிக்கிறோமோ அந்த ஜெபத்தை ஜெபிக்க வைப்பது இராமாயணம் எழுதிய வால்மீகி முனிவரே. அவர் எழுதிய நூலை அவருக்குப் பிறகு எழுதியவர்கள் அவரவர்கள் மனப் பக்குவப்படி சில விஷயங்களைத் திரித்தும், கூட்டியும் குறைத்தும் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீராமஜெயம் எழுதிய பக்தை நீ. உனக்கு என்றும் ஸ்ரீராமராகவே வால்மீகி முனிவரால் அருள் கிட்டும். உங்களுக்கும், உங்கள் குடும்பத்திற்கும் என்னுடைய ஆசி என்றும் உண்டு. இப்போது போலவே என்றும் நீ என்னை ஜெபித்துக் கொண்டிரு. நீ ஜெபித்த ஒவ்வொரு ஸ்ரீராமஜெயமும் என் நெஞ்சில் பதிந்து உள்ளது. இது மிகவும் இரகசியம். இப்போது இருக்கும் ஈஸ்வரப்பட்டராகிய சற்குருநாதர் யார் என்பது— எல்லா விளக்கமும் வேண்டாம். படிப்படியாக விளக்கம் சொல்லுகிறேன். கலியுகத்தில் ஈஸ்வரப்பட்டராகவும், அபிராமிப் பட்டராகவும் இருந்தார். கிருஷ்ணாவதாரத்தில் கீதையை உபதேசித்த அந்த முனிவர் யார்? உன் யோசனைக்கு விடுகிறேன். கீதா உபதேசத்தின் போது வந்த முனிவர் குருநாதர்தான்—. இராமாவதாரத்தில் வால்மீகியாக இருந்தார். இன்னும் பல நிலைகளில் இருந்திருக்கிறார். நீங்கள் தொடர்ந்து தியானத்தில் இருந்தால் இன்னும் பல வழிகள் புலப்படும்.

கலியுகம் முடிந்து கல்கி அவதாரம் வரும்போது 'சாமி' சொன்னபடி சித்தன் வெளிப்படுவான் என்றாரல்லவா? அந்தச் சித்தன் யார் என்பது உங்களுக்கு இனி புரியும். ஓர் குழந்தை பிறந்திருக்கிறது. 2000-வது ஆண்டில் அவன் வெளிப்படுவான் என்று 'சாமி' சொன்னாரல்லவா? அந்தக் குழந்தையின் ரூபத்திலும் குருநாதர்தான் சித்தனாக வெளிப்படுவார். கல்கி அவதாரத்தைப் பார்க்கச் சீக்கிரம் நடைபோடு. உங்களுக்கு இப்போது

நடக்கும் நிலையே கல்கி அவதாரத்தின் ஆரம்பம்தான். யாரிடமும் இந்த விளக்கங்களைச் சொல்லிவிடாதீர்கள். நம்ப மாட்டார்கள். கேலி செய்வார்கள்.

9-3-79

தயிர் கடைந்து வெண்ணெய் எடுத்து அதைப் பக்குவமாக உங்களுக்கு ஊட்டி விடுகிறார். அந்தப் பக்குவநிலைக்கு இன்னும் வரத்தெரியவில்லை. ஊரெல்லாம் அம்மனைத் தரிசிக்கும் நாள்தான் நீயும் செல்லவேண்டுமா? அங்கு நடந்த நிலையைப் பார்த்தாயல்லவா? விசேஷத்தில் சென்று வேடிக்கை பார்த்து வந்துவிடு. அந்த அம்மன் அருள் எங்கும் வந்து கிட்டும். பிறகு இன்று நடந்த நிலையைச் சொல்லி எழுதிக்கொள்.

“விசேஷ நாட்களிலும், கூட்டங்களிலும் கோயிலுக்குச் சென்றுதான் ஆண்டவனை வணங்க வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை”.

ஆலயங்களுக்கே செல்ல வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இறைவன் அங்கும் இருக்கிறான், இங்கும் இருக்கிறான். ஊருடன் ஒத்துப்போ. நீங்களாக முந்தாதீர்கள். எல்லா விளக்கங்களும்தான் ‘சாமி’ கொடுத்து விட்டாரே. அதைக் கடைப்பிடியுங்கள்.

10-3-79

உலகில் மனிதரின் இன்றைய நிலை.

சூது, வாது, பொய், புரட்டு, ஆசை, கோபம், குரோதம், வஞ்சனை இதுதான் இன்றைய உலகம். தர்மம், நியாயம் என்பதெல்லாம் ஒரு சிலருக்குப் பேச்சளவில்தான். தான் வாழ வேண்டும், தன் குடும்பத்தார் வாழவேண்டும், தன் சுற்றத்தார் வாழ வேண்டும். நான் பெரியவனா, நீ பெரியவனா, பிறருக்கு மேல், தான் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கவேண்டும்; உயர்ந்த நிலை என்பது இன்றைய மனிதர்களுக்குச் சோம்பேறித்தனமாக எல்லா வசதிகளுடனும், தானாகக் குவியும் பணத்துடனும், வேலை வெட்டி ஒன்றும் செய்யாமல் எல்லோரும் பார்த்து ‘நீ பெரிய பணக்காரன், எல்லா வசதியும் உள்ளவன்’ என்று சொல்லுவதுதான் இன்றைய மனிதர்கள் நினைக்கும் உயர்ந்த நிலை.

அவனது உடலைவிட்டு அவனது ஆத்மா பிரிந்து சென்றபின் அவனுடைய ஆத்மாவின் நிலையும் அதே நிலையில்தான் இருக்கிறது. மறுபிறவியிலும் அதே ஆசையில்தான் வந்து பிறக்கிறான். உள் ளதை வைத்து தர்மம், நியாயம் என்பதைக் கடைப்பிடிப்பவன் ஆயிரத்தில் ஒருவன்கூட இல்லை. ஒவ்வொருவனும் ஒவ்வொரு குறிக்கோளுடன்தான் அவன் பாதையில் செல்லுகிறான். அந்தக் குறிக்கோள் அவனுக்கு முடிவு பெறுவதில்லை. அதனால்தான் அவன் மறு ஜென்மம் எடுக்கிறான். சொல்லிய பாடத்தையே திரும்பவும் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்று நினைக்கலாம். உங்கள் பாடத்திற்கு முதல் பாகம் இதுதான்.

இராமாவதாரத்தில் வால்மீகி எழுதிய கதையில், கதை என்று சொல்லாதே, எழுதிய நூலில் ஒவ்வொரு சொல்லும் அர்த்தமுடனும், பிற்கால மனிதர்கள் தெரிந்துகொள்ளும் விதத்திலும் விளக்கமாக எழுதி உள்ளார். அதைப் படிப்பவர்களும், அந்த நூலின் தத்துவத்தைக் கேட்பவர்களும், அதைக் கதையாகத்தான் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்களே தவிர அதைப் புரிந்து ஏற்பது இல்லை. (காட்சி—சீதை உட்கார்ந்து இருத்தல் —லட்சுமணர் கோடு போட்டுக் கோட்டைத் தாண்ட வேண்டாம் என்று சொல்லிச் செல்லுதல். இரட்டை மாட்டு வண்டியின் மாடு கோட்டைப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பிச் செல்லுதல்) இதன் அர்த்தம் புரிகிறதா?

ஒன்று வேண்டாம் என்று சொல்லும்போது—சொல்லியும் அதைத் தாண்டிச் செல்லும்போது—படும் இன்னல் அந்த நூலிலும் இருக்கிறது. ஆறு அறிவு படைத்த மனிதனுக்குச் சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்ற முடிவதில்லை. ஐந்து அறிவு படைத்த மாடு கோட்டைத் தாண்டாமல் திரும்பிச் செல்லுகிறது.

ஆறு அறிவு படைத்தவன் புரிந்து கொள்ளாததை எல்லாம், தனக்கு எல்லாம் தெரிந்துவிட்டது, எல்லா வசதிகளும் கண்டு பிடித்துவிட்டோம்; இந்த மண்டலத்தில் இருந்து பிற மண்டலத் துக்குக்கூடச் செல்லும் வழி கண்டுபிடித்துவிட்டோம், மனிதனால் முடியாதது ஒன்றும் இல்லை என்று ஒவ்வொருவனும் எண்ணுகிறான்.

ஆனால் ஐந்து அறிவு உடைய மிருக வர்க்கங்கள், பறவைகள், புழு, பூச்சி இவைகளுக்கு இருக்கும் மனச்சாந்திகூட எந்த மனிதர்களுக்கும் இல்லை. எனக்கும்தான் (குருநாதர்).

எனக்கும் மனிதர்களை நல்ல வழியில் திருப்ப வேண்டும் என்ற ஆசை ஒன்று இருக்கிறதல்லவா? அதைத்தான் சொல்லுகிறேன்.

இந்தக் காலச் சூழ்நிலையில் தனி ஒரு மனிதனால் எதுவும் செய்ய முடியாது. காலத்துடன் ஒத்துத்தான் செல்ல வேண்டும். ஆசையை அடக்க ஈஸ்வர தியானத்தில் இருந்து, இந்த யுகம் மாறி அடுத்த யுகத்திலாவது மனிதன் தன்னைத் தானே அழித்துக் கொள்ளாமல் நல்ல நிலையில் இருக்கத்தான் இந்தப் பாடங்கள் எல்லாம்.

பேய், பிசாசு என்பதெல்லாம் உண்மை. 'பேய் பிடித்து ஆட்டுகிறது' என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் உண்மைதான். அவனுடைய மனதே அவனுக்குப் பேய்தான். பேயாக இருக்கும் மனதை அடக்கி, மனிதனாகித் தெய்வமாகலாம். ஒவ்வொரு மனிதரிலும், பேயாகவும், மனிதனாகவும், தெய்வமாகவும் இருக்கிறார்கள். பேயான மனதை அடக்கி, மனிதனாகி, தெய்வீக அருள் பெறலாம். அதற்கு வயது வரம்பு வேண்டாம். வயதான பிறகுதான் இந்த நிலை என்று எண்ண வேண்டாம். தன்னைத் தானே உணரும் வயது முதற்கொண்டே இந்த நிலைக்கு வரலாம்.

13-3-79

ஊற்றுப் பறிக்கும் போது சில சமயம் நீரும் இருக்கலாம், பாறையும் இருக்கலாம், சில சமயங்களில் அரிய பொருள்களும் இருக்கலாம்.

சித்ரா பௌர்ணமியில் இருந்து ஒவ்வொரு பௌர்ணமியிலும் இரு விளக்கு—பொங்கல் வைத்து யாரை உள்ளன்போடு நேசிக்கிறாயோ அவர்கள் தரிசனம் நிலவில் கிடும். தியானத்தில் உள்ளபோது சந்திரனில் உள்ள நிலையைக் காணலாம்.

எல்லாச் சித்தர்களின் அசீர்வாதமும் உங்களுக்கு உண்டு. ஆசீர்வாதம் உண்டு என்று சொன்னவுடன் நீங்கள் செய்யும் தொழிலுக்கோ, உங்கள் உடல் தேவைக்கோ என்று நீங்கள் நினைத்துக்கொள்ளுகிறீர்கள். நம் ஆசீர்வாதம் எல்லாம் உன்னுடைய ஆத்மீக வழிக்குக் கொடுத்து வருகிறோம். அதற்காகத்தான் முதல் காட்சி கொடுத்தேன் (உ-ம்) ஊற்றைப்பற்றி.

நீங்கள் தொடர்ந்து இருக்கும் ஆத்மீக வழிவந்து எல்லாப் பெரியவர்களின் ஆசியுடன் தொடர்ந்து உள்ளீர்கள். ஆத்மீக வழிக்குத் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வரவும்.

புத்தம் சரணம் கச்சாமி—சப்தம் (ஒலி கேட்டது)
ஆத்மீகப் பாடங்கள் உங்களுக்கு மட்டும்தான்.

பௌத்த மதம், இந்து மதம், கிருஸ்துவ மதம், இஸ்லாமிய மதம் பல மதங்களும் ஒன்றே. பிறப்பினால் எல்லோரும் ஒன்று. இறந்த பின்னும் எல்லார் நிலையும் ஒன்றே. எல்லோருக்கும் தெரிந்த தத்துவத்தை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்று நினைக்கிறீர்கள்.

சக்தியின் சொருப நிலை மாறி வருகிறது. பக்தியின் நிலை குறைந்து வருகிறது. பொதுவாக.

தெய்வீக இரகசியங்கள் தெரிந்த பிறகு கடவுள் பக்தி குறைந்து வருகிறது.

14-3-79

சொல்லும் செயலும் ஒன்றாகவே இருக்க வேண்டும். சொல் வாக்கு என்பது சொல்லும் வாக்கை நாம் காப்பாற்றுவதாக இருக்க வேண்டும். சொல்லும் சொல்லை நாம் செயலில்தான் காட்ட வேண்டும். சொல்லும் செயலும் ஒன்றாக இருப்பதுதான் சொல்வாக்கு.

செல்வாக்கு—செல்வாக்கு என்பது, செல்வம் என்றால் பணம் என்ற மனப் பக்குவம்தான் மனிதர்களிடம் உள்ளது. செல்வம் என்பது பணத்தால் வருவது அல்ல. செல்வச் செழிப்பாக இரு என்று சொல்லுகிறோம். நாம் சென்ற இடத்தில் நம்மைப் பார்த்து ஒருவர் நம் பணத்துக்காக மதிப்பதல்ல செல்வாக்கு. நம்முடைய மதிப்பு, நாணயம், நன்நடத்தை, கிர்த்தி இவைகளெல்லாம் உடைய ஒருவன் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் செல்வாக்கோடு இருப்பதுதான் செல்வாக்கு. செல்வாக்கு என்பது நல்ல புகழுடன் நாணயமாகவும், மற்றவரின் துவேஷச் சொல் தீண்டாதவராகவும் இருப்பவனைத்தான் செல்வாக்கோடு இருக்கிறான் எனலாம். தற்போது ஆடம்பர வாழ்வில் இருப்பவனைப் பார்த்துச் செல்வாக்கோடு இருக்கிறான் என்பது பொருந்தாது.

செல்வாக்கை வைத்துக்கொண்டு 'எனக்கு அந்த இடத்தில் செல்வாக்கு உள்ளது. நான் சென்றால் அந்தக் காரியம் நடக்கும்' என்று சில பெரியவர்கள் சொல்லுவார்கள். அந்தச் செல்வாக்கின் தன்மை புரிந்ததா? பணம் உள்ளவனும் பணம் கொடுத்து வாங்குவதல்ல செல்வாக்கு. 'சீரும் சிறப்பும் பெற்றுச் செல்வாக்குடன் வாழ்' என்பது பெரியோர்களின் வாழ்த்து. ஒவ்வொரு மனிதரும் அவரவர்களின் வாழ்க்கையில் சொல்வாக்கு, செல்வாக்கு என்பதைப் புரிந்து நடக்க வேண்டும்.

சொல்வாக்கு, செல்வாக்கு உடையவனுக்குத் தானாகவே எல்லாம் கிட்டும்.

நான் பணத்திற்கு எதிரி அல்ல. காசும் பணமும் மனிதனுக்குத் தேவைதான். அதற்காகக் காசு பணத்திடம் நாம் அடிமையாகி விடக்கூடாது. பணமே செல்வம், பணமே முக்கியம் என்று இருப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு பணம் வந்தாலும் போதும் என்ற மனத் திருப்தி வராது. பணத்திற்கு நாம் அடிமையாகி விடக்கூடாது. வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒவ்வொரு குறிக்கோள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அந்தக் குறிக்கோள் பணமாக மட்டும் இருக்கக்கூடாது. பணத்தின்மேல் மட்டும் குறியாக இருப்பவனுக்கு இந்த உலக வாழ்க்கை இத்துடன் முடிவதில்லை. ஆசைகள் தொடர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கும். வாழ்க்கையில் வெற்றி நடை போடப் பணம் இருந்தால் போதும் என்பதுதான் மனிதர்கள் எண்ணம். அந்தப் பணத்திற்காக எல்லா வழிகளையும் நாடுகிறார்கள். 'அவனுக்குப் பணப்பேய் பிடித்திருக்கிறது' என்று சிலர் சொல்லுவதைக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். அந்த நிலை வேண்டாம், நீ செல்வாக்குடனும், சொல்வாக்குடனும் இருப்பதற்கு என் ஆசீர்வாதம். இந்நிலை என்றும் நிலைத்திருக்க உன் அருள் வழிபாட்டைக் கூட்டிக் கொள்.

உன் மனம் என்னும் கோட்டையில் நீ என்றும் சொல்வாக்குடனும், செல்வாக்குடனும் இருப்பாயாக. உன் மனக் கோட்டை வேறு, உன் கணவன் மனக்கோட்டை வேறு. இரண்டு மனமும் ஒரு நிலைக்குக் கொண்டுவருங்கள். எல்லாம் நல்லபடியாக நடக்கும். சொல்லும் செயலும் ஒன்றேதான். சொல்லும் செயலும் ஒன்றேதான் ('சிவலிங்கம்'. காட்சி)

இப்பூவுலகத்தில் ஆசையுடன் இருக்கும் மனிதன் ஓடிக் கொண்டே இருக்கிறான். ஆவியான பின்னும் ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறான். அவன் நிலை அடங்குவது எப்போது? (எல்லாம்

சந்திரனைச் சுற்றி ஓடும் காட்சி). ஆசையை வென்ற தவமுனிவர் களும், ரிஷிகளும், சித்தர்களும், ஒவ்வொருவரின் முகமும் எப்படி அமைதியாகச் சந்திரனில் காட்சி பார்த்தாயா?

அதற்காகத்தான் இன்று உனக்கு இந்தப் பாடம். செல் வாக்கு சொல்வாக்குடன் இந்த உலகத்தை வென்றுவா. பல பெரியவர்களின் ஆசியுடன் அமைதியாக இருக்கலாம். ஜோதி பிம்பமான சிவசக்தியின் அருளைப் பெறலாம்.

15-3-79

இறந்த பின் மனிதர் நிலை

நரக லோகம், சொர்க்க லோகம் என்கிறார்கள். நரக லோகம் என்பதும் சொர்க்கலோகம் என்பதும் மேல் உலகத்தில் இல்லை. இன்றைய மனிதன், இப்பூவுலகத்தில் இருக்கும் பொழுது, அவனவன் செய்யும் பாவ புண்ணியங்களைப் பொறுத்து, அவன் இறந்த பிறகு, அவன் ஆவியாக இருக்கும் போது, ஆவியின் நிலையை வைத்துத்தான் சொர்க்கம், நரகம் இருக்கிறது. இவ்வுலகத்தில் இருக்கும் பொழுதே நம்முடைய நடத்தை, பண்பாடு, ஆசை, பாவம், புண்ணியங்களை வைத்துத் தான் நம்முடைய உடலில் இருந்து ஆவி பிரியும் போது, அந்த ஆவியின் நிலையில் இருந்துதான் சொர்க்கம், நரகம் நிச்சயிக்கப் படுகிறது.

சொர்க்கத்திற்குப் போவாய், நரகத்திற்குப் போவாய் என்பதெல்லாம் என்ன தெரியுமா? சொர்க்கத்திற்குச் செல்வாய் என்பது, நம் உடலைவிட்டு ஆவி பிரிந்து செல்லும் பொழுது, நாம் அந்தப் பிறவி எடுத்து, அந்தப் பிறவியின் பயனை முடித்து விட்டு, ஆத்ம சாந்தியுடன், பற்றற்ற நிலையில், நம் தெய்வீக உள்ளன் புடனும், நாம் பிறவி எடுத்த பயனை முடித்துவிட்டும், மன அமைதியுடன், நம் உடலைவிட்டு ஆத்மா பிரிந்து செல்லும்பொழுது கிடைக்கும் பதவிதான் சொர்க்கம். மன நிறைவுடன் செல்லும் ஆவி, என்றும் அழியாமல், மறுபிறவி எடுக்காமல், சூட்சும உலகம் என்னும் உலகத்தில், என்றும் ஆனந்தமாக சஞ்சரித்துக்கொண்டு, ஈஸ்வரரின் அருளைப்பெற்று வாழ்வதுதான்.

நரகம் என்பது, நாம் பிறவி எடுத்து, பிறரை ஏமாற்றிப் பிறரின் எதிர்ப்புடன் வாழ்ந்து, தான் மட்டும் வாழ்ந்தால் போதும், தான் சந்தோஷமாக வாழ வேண்டும் என்ற நிலையில், எல்லாக் கெட்டவழியிலும் சென்று, எல்லா ஆசைகளையும் மனதில்

வைத்துக்கொண்டு, தன் நிலை உயர வேண்டும் என்று இருப்பவனுக்கு, அவன் உடலை விட்டு ஆத்மா செல்லும் பொழுதும், அந்த ஆசை, துவேஷத்துடனேயே செல்லுகிறது. இவ்வுலகில் இருக்கும்போதும் அந்த ஆசை, துவேஷம் அடங்குவதில்லை. கோபம், தாபம் அடங்குவதில்லை. வீடு, வாசல், பணம் என்ற ஆசையும் அடங்குவதில்லை. ஆசையை முடிக்காமலேயே அவன் ஆத்மா பிரியும்போது, அவன் செல்லுமிடம்தான் நரகம் என்பது. அவன் ஆவி உலகத்திலும், அவன் ஆசை அடங்காமல், பிறகும் ஜென்மம் எடுத்து அதே நிலையை அடைகிறான். அதுதான் சொர்க்கம், நரகம் எல்லாம்.

சிவலோகபதவி, எமலோகபதவி என்பதுவும் இதுவே தான். எமனேதான் சிவன். சிவனேதான் எமன். எமன் என்பது யாருமில்லை. தான் செய்யும் பாவ புண்ணியங்களைப் பொறுத்து அந்த எமனேதான் எமனாகவும் சிவனாகவும் வருகிறான். புரிந்ததா?

17-3-79

48 நாட்கள் முடிந்தது. அவசர முடிவு எடுக்க வேண்டாம். எந்த வழிக்குப் போனாலும் முதலிலேயே முடிவு எடுக்க வேண்டாம். நிதானத்துக்காகவே 48 நாட்கள் கொடுத்தது. தியான நிலைக்குப் பயிற்சி அளித்து வந்தேன். பயிற்சியின் ஆரம்ப நிலையில்தான் உள்ளாய்.

சித்தனும், போகனும் அருள் உண்டு. உன் வழியின் முதல் படியைத் தாண்டிவிட்டாய். உன் நிலையை நீ புரிந்து கொள்வாய்; சக்தியின் சொரூபம் இது வரையில் என்ன என்று புரிந்ததா? தன் நிலை மறந்து, ஈஸ்வர தியானத்தில் ஐக்கியமாக எல்லாத் தவ முனிவர்களின் ஆசீர்வாதமும் உண்டு. இவ்வழியை மாற்றி விடாதே, தொடர்ந்துவா. சொல்வாக்கு, செல்வாக்கு தந்து விட்டேன். குலாயுதம் தந்துவிட்டேன். இனி உன் நிலை கனவு உலகை நினைவுலகாக்கி நிர்மலமான ஆத்ம சாந்தி பெறுவாய்.

ஐவர்மலை வழிமுறை எல்லாம் உங்களுக்கே தெரியப்படுத்துவேன். உன் வழிக்கே எல்லாம் தெரியும். கனவுலகில் வந்த கோயில்கள் எல்லாம் கொடுத்தது, நினைவுலகத்துக்குக் கொண்டு வரவே. எந்த நிலையிலும் என்னை நீ காண்பாய். நான் உன்னுடன் இருக்கிறேன் என்று நினை. இந்தச் சந்தேக மனம் வேண்டாம். யாராயிருந்தாலும் என்ன? சூட்சும உலகத்தில்

இருக்கும்போது, நான் வேறு, அவர் வேறு அல்ல. பூவுலகப் பாடத்தில் இருந்து குட்கம உலகப் பாடத்திற்கு வா. பூ உலகம், நினைவுலகம், குட்கம உலகம்.

நான் நானல்ல என்று நினைவு வரட்டும். முதல் பாடமே நான் என்றால் என்ன? என்று கேட்டுள்ளேன். குருநாதர், போகர் என்று மட்டுமே கேட்டோம். நாங்கள் இருவர் மட்டும் அல்ல. இன்னும் பல சித்தாதிகள் உள்ளனர். போகப்போக எல்லாம் தெரியும்.

பதவி நினைவே வேண்டாம். எப்போது வந்தாலும் போக லாம். தியான நிலையிலேயே இருக்கவும். இருப்பதா, வேண் டாமா என்பதை வந்த பிறகு சொல்லுகிறேன். வேண்டாம் என்ற பேச்சே இப்போது வேண்டாம். நானே நடத்திக் காட்டுவதாக, ஏற்கனவே சொல்லி இருக்கிறேன்.

ஆத்ம தியானத்துக்கு வரும்போது, உடலைப்பற்றி நினைக்க வேண்டாம். குடும்பம், குழந்தை என்ற நினைப்பு இல்லை என்று சொல்லும்போது, உடலைப்பற்றி நினைவு இல்லை என்று இருக்க வேண்டும்.

எந்தக் கோவிலுக்கு வந்தாலும் உண்டியலில் போட வேண் டாம். முடியாமல் இருப்பவர்களுக்குச் செய்வதே புண்ணியம்.

சைவம் - அசைவம் மனக் கட்டுப்பாட்டிற்காகவே.

பல நினைவில் நினைப்பு வேண்டாம். பார்த்தவுடன் பதட்டம் வேண்டாம். நினைவலைகள் நீங்கும் முன்னே உன்னில் உன்னைக் காண்.

சொல்லும் சொல்லில் என்னைக் காண்பாய். வாக்கும் வடிவும் வார்த்தையில் உண்டு. எண்ணும் எண்ணம் எல்லாம் நானே, புரிந்ததா?.

18-3-79

பூஜை முறை

தித்திப்பு திகட்டிவிடும்
தேன் மழலை தோன்றியவுடன்
அங்கங்கள் அழகு பெற
ஆசைக்கு அணிகலன்கள்
அழகு பெற அணி செய்து

வளர்ந்த பின் நிலை என்ன?
என் நினைவை எனக்கு அருள்வாய்
என்னுள்ளே நீ வந்து
என்னில் உன்னைச் சேர்ப்பாய்
நீ வேறு நான் வேறு அல்ல
என்னும் நிலை எனக்குத் தா ஈஸ்வரா!

இந்த நிலையிலே தொடர்ந்து சிறு சிறு பாடங்கள் கொடுத்து வருகிறேன். இந்தக் கருத்தை வைத்து உள்ளும் வெளியும் அழகு செய்து பாட்டு அமைக்க.

உட்பொருளைத் தந்துவிட்டேன், உன்னறிவில் சிலவற்றை அழகு பெறச் செய்துவிட்டுப் பாட்டு இசைப்பாய்.

பாட்டின் பாடல் உனதல்ல
பாட்டின் பாடல் உனக்கல்ல
பாடலின் கருத்தை நீ அறிந்தாயா?
தன்னிசையில் நீ இசைப்பாய்
உன் நினைவில் நான் வருவேன்
என் அருளைப் பெற்றுவிட
உன் நினைவைத் தந்துவிடு, அவனிடம்.
உனது அல்ல எனதல்ல இவ்வுலகம்
எல்லா நினைவை வென்றிடவே
எனக்கு அருள் செய்வாய் ஈஸ்வரா!
பாட்டை மட்டும் பாடி விட்டுப்
பல நினைவில் நான் இல்லாமல்
பரிபக்குவமான நிலையை
எனக்கருள் செய்வாயே
என் நினைவை எங்கெங்கும் அலைய விட்டு
என் ஆசை என்னுள்ளே வளர்ந்திடாமல்
என்னை உன்னுள் சேர்த்துக்கொள் ஈஸ்வரா!

காட்சி: (திறவுகோல் கொடுப்பதாக—பெரிய சாவி கொடுக்கிறார்.) பாட்டில் உள்ள கருத்தைப் பார்த்து, ஏற்று வேண்டியதை மட்டும் பாடவும். 'ஏறு மயில் ஏறி' பாட்டுக்கு சந்தோஷம். கருத்தை ஒருவர் சொன்னாலும் அதன் உள் அர்த்தத்தை எடுத்துக்கொள். அப்படியே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம்.

பாட்டுப் பாடுவதெல்லாம், நாம் யாரை நினைத்துப் பாடுகிறோமோ, அவர்கள் கேட்டு ஆனந்தப்படுவார்கள். அதற்காகவே

பாட்டுப்பாடுதல். பாட்டுச் சொல்லுதல், பாட்டின் இனிமைக் காகவே. இனிமை சொல்லால் பாட்டு வந்தால் மனதே இனிமையாகிறது. அழகாகவும், இனிமையாகவும் பாடப் பழகிக்கொள்.

மலர்களின் வாசனை, சொல்லின் சுவை, அழுதின் சுவையும் நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம். அந்தச் சுவையை உண்டு.

நாவின் சுவையும்-நாசியின் சுவையும், செவியின் சுவையும் இன்ப நினைவுகளாகப் பாட்டின் சுவையில் எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன். மலர் போடுதல், பதார்த்தம் வைத்தல், பாட்டுப் பாடுதல் எல்லாம் எதற்காக என்று புரிந்ததா?

சுவைகளை ஈர்த்து, ஆத்ம வழிபாட்டிற்குக் கொடுக்கும்போது நல்லவைகளாகவே இருக்கும். பூஜைகளின் வழிமுறைகளே இது தான்.

“பல சுவையை நான் தருவேன். அச்சுவையை நீ எனக் கருள்வாய்,” இதன் அர்த்தம் புரிந்ததா?

நாம் கொடுக்கும் சுவையை, பன்மடங்காக்கித் திருப்பி நமக்குக் கொடுத்தல். நான் கொடுப்பதையே நீ கொடுப்பதால் சந்தோஷம் பெருகுகிறது. பன்மடங்காகத் திருப்பித்தருதல். கடிகார மணி அடித்தல். அதற்காகவே பூஜை வழிபாடு.

“எந்நினைவிலும் நான் உள்ளேன்
உன் நினைவை என்னில் தா”.

பூஜை செய்யத் தனி இடம் இல்லாவிட்டால் உன் நினைவைத் திருப்பிவிட முடியாது. காலம், நேரம் எல்லாம் இதுவே, காலை மாலை என்பதெல்லாம் எதற்காக? எல்லாவற்றிலும் வழிமுறை வேண்டுமல்லவா? எந்நிலையிலும் தியானத்தில் இரு. ஆனாலும் பூஜை முறையில் இருக்கும் தியானம் உயர்ந்தது.

“நினைத்தவுடன் நான் வருவேன்
என் நினைவைக் கூட்டிக் கொள்”.

பூஜை முறை—இன்று பேசிய பேச்சுக்கும் பூஜை முறைக்கும் என்ன என்று புரிந்திருக்கும்.

48 நாட்களில் கலசத்தின் மகிமை புரியும். எதற்காகக் கலசம் வைத்தது என்று புரிந்ததா? நினைவலைகள் வருவதற்காக, சுவாச நிலைக்காக.

நாம் ஓர் காரியத்தை நினைத்து கலசம் வைத்திருக்கிறோம். அதே நினைவில் ஈஸ்வர நினைப்பின் ஈர்ப்புக்காக.

$4 + 8 = 12$ குணதீசயங்கள். சக்தி சொரூபத்தில் உள்ள 12 விதமான 12 கோடு போட்டு ஒன்றாகச் சேர்த்தல். 12 விதமான மனத்தையும் ஒரு நிலைப்படுத்தல்.

குழந்தைகளுக்கு எப்படி அரசியல் அறிவு ஊட்டி வளர்த்திருக்கிறார்களோ, அப்படியே தியான வழிபாட்டையும் கொடுக்க வேண்டும். இன்னும் விளையாட்டுப் போக்கு, கடின சொல் இல்லாமல் ஆத்மீக பாடத்தின் ஆரம்ப கட்டத்தை ஆரம்பி. வியாபாரம், தொழில், விளையாட்டுத்தான் வாழ்க்கையாக இருக்கிறது. தன் நிலை உணரும் தன்மையிலை. நிதானமாக வர வேண்டும்.

நாள், நட்சத்திரம் பார்த்தது எல்லாம், மனதை ஒரு வழிபடுத்தவே. நேரம், காலம் என்பது ஒன்றுமில்லை. மனதைத் தடைப்படுத்தவே நேரம்—காலம். மன பயம் உனக்கில்லை. அதன் பொருள் இதுதான். சந்தோஷமான நிலையைக் கூட்டிவா. அம்மாவுக்கும் மனம் சந்தோஷ நிலை வந்தால், கால் வலிகூடக் குறையும். உங்கள் மனதும் சந்தோஷமாக இருந்தால், அம்மா மனதும் சந்தோஷமாக இருக்கும்.

நலிவும், நோவும், பயமும் வேண்டாம். விளையாட்டு மாறி விடும். பூஜை ஏற்பாடு செய்யச் சொல்லிப் பழக்க வேண்டும்.

19-3-79

வைரத்தின் ஜொலிப்பு வார்த்தையில் வேண்டும்;
பூவின் வாசனை நாசியில் வேண்டும்
சிங்கார இசையின் ஒலிகள் செவிக்கு வேண்டும்
வளர்ந்த பின் எனக்கு அந்நிலை தா—ஈஸ்வரா
இது புரிந்ததா?

பாட்டின் தன்மையைப் புரிந்து பாடவும், நாம் சொல்லுகிற வார்த்தையிலும், செய்கிற செயலிலும் உன் நினைவு வேண்டும்.

எந்த ஒரு துளி நிலையும் வீண் பண்ணாமல் காலத்தை உபயோகப்படுத்து. “உன் நிலை நல்வழியாக இருக்கட்டும்; என்னுடன் நீ இருப்பாய்”.

‘எனக்கு நல்ல மனம் கொடு’ என்று சொல்லும்போது எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. பக்குவ நிலையில் உள்ளவர்களே ஏற்றுக்கொள்வர்.

நேரம் வீண் பண்ணுதே, உன் காலம் குறுகியது. காலத்தை வீண் விரயம் பண்ணுதே. உன் நிலைகள் இன்னும் அதிகம் உண்டு. படிப்படியாக வெற்றிகொள். உனக்கு மட்டும் இதுவல்ல, எல்லோருக்கும் தான் பொது. காலநிலை குறுகி விட்டது, காற்றுடன் கலந்து வா, கஷ்டங்கள் வந்திடினும் என் அருள் உன்னுடனே.

ஜெபநிலையைக் கூட்டிக் கொள்;
ஜெபத்துடனே நான் இருப்பேன்.
ஜெபமெல்லாம் உன்னுடனே
ஜோதிமயம் தந்திடுவேன்.
ஜெபிப்பதெல்லாம் உன்னுள்ளே
ஜெபித்ததெல்லாம் நானல்லவோ?
இந்நிலையில் நானிருக்க
உனக்கு இனி கவலையில்லை:
பாடும் பாடல் நானல்லவோ,
பாடிய குரல் எனதல்லவோ—புரிந்ததா?
உன் நிலை மறந்திடாமல்
ஜெப நிலையில் வந்து விட்டால்
எந்நிலையும் கிட்டி விடும்
என்ற பொருள் இதுவே.
ஜோதி நிலை தந்திடுவேன்
ஜோதியுடன் கலந்திடுவாய்
ஜோதியாகி உலகத்தையே
ஜோதி மயம் ஆக்கிடுவாய்!

உனதல்ல, எனதல்ல இவ்வுலகம் என்று ஏற்கனவே சொல்லி யுள்ளேன். வயது வரம்பு இல்லை ஆத்மீக வழிக்கு, ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலையும், நம்பிக்கையும் உள்ளவர்களுக்கு. உன் ஆசையைத் தூண்டத்தான் இப்பாட்டு. உன் பாடலை எனதாக்கு; என் பாடலை உனதாக்குகிறேன்.

உன் நிலையை மாற்றிக்கொள். காலம் உனக்குக் கனிந்து வரும், மனப்பக்குவம் வந்துவிட்டது. பாத்திரத்தில் சாதம் உள்ளது, எடுத்துச் சாப்பிடுவது அவன் வேலை. இந்த உபதேசம் தந்தைக்கு, மகனுக்கு என்பதில்லை, எல்லோருக்கும் பொது.

காட்சி (பெரிய பூவைக்கொண்டு அப்பாவுக்கு வீசுதல்.) பல மணங்களுடன் நன் மணத்தை நீ பெற்றுவிட்டாய். நம்பி வந்த பாதையை வென்றுவா. சித்தன் நிலை நீ காண்பாய். சித்து

நிலை தந்துவிட்டேன். சித்தனாகிச் சித்தனுடன் கலந்திடுவாய். ஞான நிலை பெற்றிருந்தால் ஞானியுடன் கலந்திடுவாய். சித்த நிலை, ஞான நிலை எல்லாமே ஜோதி நிலையுடன் கலப்பதுவே.

இந்நிலை சீக்கிரம் பெற்றுக்கொள். வழி அமைத்துக்கொள். உன் நிலைக்கே எல்லாம் தெரியும். இன்றையப் பாடம் எல்லாம் புரிந்ததா?

சிவலிங்கம் வைத்து பூஜிப்பது ஏன் தெரியுமா? (சிவன், சக்தி காட்சி. மயிலில் முருகன் சுற்றி வருதல். எல்லாம் சேர்ந்து சிவலிங்கம் ஆகும் காட்சி.)

சக்கரம் வைத்து பூஜிப்பதன் உட்பொருள் என்ன என்பது பிறகு சொல்லுகிறேன்.

20-3-79

பிற மதத்தினரைப் புண்படப் பேசிடாமல்—என்னும்போது, இயேசுவே நம, புத்தரே நம, முகமது நபியே நம என்பதையும் சேர்த்துக்கொள். பிற மதத்துச் சித்தர்களையும் சேர்த்துப் பாடவும்.

கிருஷ்ணாவதாரம் நடந்தபோதுதான் இயேசுவின் ஜனனம். அந்தக் காலமும், இந்தக் காலமும் ஒன்றேதான்.

நம் காலம் கலியுகம்; அங்குச் சொல்லுவது விஞ்ஞான உலகம். அவன் விஞ்ஞானம் எல்லாம் இன்னும் எவ்வளவு காலத் திற்கு? விஞ்ஞானத்தில் விளையாடுபவன் சித்தனாக இருந்தான். சித்தனேதான் விஞ்ஞானி. எஞ்ஞானத்தையும் வெல்பவன், விஞ்ஞானத்தை வெல்ல மாட்டானா?

இந்நிலையில் நீ இருந்தால், இந்நிலை என்பது, இப்போது நீங்கள் பூஜிக்கும் நிலை. விஞ்ஞானத்தை வெல்லும் மெய்ஞானத் தைக் காண்பாய். இந்த நிலையில் இருந்துகொண்டு எஞ்ஞானத் தையும் வென்றுவிடலாம்.

விடியும் காலத்தையும் நீ காண்பாய். விடியும் காலத்தை என்னும் பொழுதே, உன் நினைவில் வானமண்டலத்தின் நிலை தெரிந்திருக்கும்.

முதல் பாடம் இப்பூமியின் நிலையைத் தெரிந்துகொள். உன் நினைவை நீ தெரிந்தவுடன், இப்பூமியின் நிலையைத் தெரிந்து

கொள். உனக்குள்ளே நான் வந்து அமரும் நிலை பெற்றுவிட்டால், பூமியை இயக்கும் தன்மை புரியும். மனித நிலை மாறிவரும் தன்மையும் புரியும். மாற்றுடலைப் பெற்றிடலாம். மாறிவரும் காலம் முன்னே, இவ்வுடலின் நிலையிலேயே, எல்லா நிலையும் தந்திருவேன்.

பூமி இயங்கும் தன்மையே, ஆகர்ஷண சக்தி என்பதை வைத்து, உன் நிலையைப் பறக்கச் செய். இம்மண்டலம் விட்டு, பிற மண்டலம் நீ சென்று வரலாம். பிற மண்டலத்தில் நடக்கும் நிலையை நான் தருவேன். நீ இருந்த நிலையிலேயே எல்லாம் உண்டு.

உன் மனதை நீ அடக்கு என்பதன் பொருள் இதற்காகவே.

முதன் முதலில் உன் மனதை அடக்கும் தன்மை வந்து விட்டால் வெளி மனதும் அடங்கி விடும். உன் மனதை அடக்கி விட்டால் ஜெப நிலையில் ஜோதி நிலை கண்டிருவாய். மிக சீக்கிரத்தில் ஆகர்ஷண சக்தியையே வென்றிடலாம்.

ஆர்ய பட்டா பறப்பதன் நிலை என்ன? அவனே செய்தானா? ஈஸ்வரபட்டா சென்றல்லவா அதைப் பார்த்தான்.

இந்த ஆர்யபட்டா என்னும் பெயர் வர, அவனுள்ளே நான் இருந்தேன். நீ இருக்கும் இந்தியா மட்டும் உலகம் அல்ல. உலகின் மறு பகுதியில் உள்ளவனுக்கும் நான் உள்ளேன்.

இங்கும் உள்ளான் சித்தன், அங்கும் உள்ளான் சித்தன். நாம் நினைப்பது இங்குதான் சித்தன் உள்ளான் என்று. அங்கு இருக்கும் நிலையை அவன் வெளிப்படுத்துவதில்லை. உன் மூளையை நீ உபயோகித்தால், அவனையும் நீ வென்றிடலாம். அவனையும் வென்று விட்டால் போதுமா? அவனுக்கும் மேலே உள்ளவனையார் வெல்லுவது? அவன் அவனையேதான் வென்று கொண்டு இருக்கிறான். அவனுக்கு மேல் உள்ளவன், அவனை வெல்ல, எவ்வளவு நாள் செல்லும். விஞ்ஞான நிலை கொண்டு அழிக்கும் நிலை நமக்கு வேண்டாம். நம் தியானத்தின் நிலை, அந்த விஞ்ஞானத்திலும் மெய்ஞானத்திலும் இல்லையப்பா. இந்த தியானத்தின் நிலையில் அந்த ஈஸ்வரனே பந்தம் வருவான். நீ வேறு அவன் வேறு அல்ல என்ற நிலையை, நீ பெற்றிடு. நான் சொல்லும் பாடமெல்லாம் இதுவேதான். இவ்வுலகத்தில் நீ பிறந்த நிலை எவ்வுலகத்திலும் இல்லை. நம் மனமே தெய்வமாக்கிக் கொள்ளும் நிலையைச் சீக்கிரம் பெற்றிடுங்கள். வாயளவில் மனமேதான்

தெய்வம் என்பது இல்லாமல், மனதையே தெய்வமாக்கிக் கொள். உன் மனதைத் தெய்வமாக்கிய பின்னால்தான் உனக்கருளும் பாக்கியம் வரும்.

தியான நிலையின் பொருள் எல்லாம் புரிந்திருக்கும். நாகியில் நீ பெற்றிடும் வாசனையை உன் மனதில் ஆக்கு. சுவாச நிலை என்பதன் உட்பொருள் இதுவேதான். உன் மனதை வாசனையாகப் பெற்றுவிட்டால் கோடி இன்பம் என்பது அதுவேதான்.

நுகரும் தன்மையில் நீ இருந்திடப்பா. மலரும் கழிவும் வேறல்ல என்னும் நிலை தெரிந்திடும்.

கோபநிலை எல்லோருக்கும் உண்டு. எனக்கும் உண்டு, உனக்கும் உண்டு. மணம் என்னும் வாசனையைப் பெற்றுவிட்டால் எல்லா நிலையும் மாறிவிடும். யோகியாகச் சென்று தான் அடைய வேண்டும் என்னும் நிலை உனக்கில்லை, இருக்கும் நிலையில் எல்லாம் தெரியத்தான் இப்பாடங்கள்.

பாட்டின் தன்மை புரிந்திருந்தால், இப்பாடத்தின் தன்மை களும் புரிந்திருக்கும். முதல்படி தாண்டிவிட்டாய் என்று சொன்னேன். அடுத்த படி ஏறத்தான் இப்பாடங்கள். தொழில் வழியில் எந்நிலையும் வென்று வந்த உனக்கு, இந்நிலையை வெல்லும் தன்மை உண்டு.

பறக்கும் நிலை பார்த்திடுவாய். (காட்சி 'சாமி' உடல் இருக்க 'சாமி' பறந்து போகும் நிலை காட்சி.) இந்நிலையே உனக்கு அருள்வேன்.

21-3-79

நிலையில்லாத இவ்வுலகில் உன்னை நிலைக்கச் செய்யத்தான் இப்பாடல். நம் உடல் நமக்குச் சொந்தம் இல்லை என்னும் பொழுது, நிலை இல்லா இவ்வுலகில் என் நிலை நிலைத்திருக்க வில்லையா? அந்நிலை நிலைக்கத்தான் இந்நிலை எல்லாம்.

இயற்கையின் தன்மையை எண்ணிப் பார்த்தாயா? ஒவ்வொரு மணமும் ஒவ்வொரு நிலையில் உள்ளது. ஒவ்வொரு பூவும் ஒவ்வொரு விதத்தில் உள்ளது. ஒரே மரத்தில் கனியும் கனிகள் ஒரே சுவையில் இருப்பது இல்லை. அவன் பிறந்த மண்ணின் வாக்கு என்கிறோம். மண் மணம் என்கின்றோம். ஓடையில் வரும் தண்ணீர் ஒவ்வொரு இடத்தில் ஒவ்வொரு சுவை உள்ளது.

இம்மண்ணிலேதான் கனியும் விளைகிறது, இம் மண்ணிலேதான் நஞ்சும் உள்ளது. கனியை மட்டும் உண்கின்றோம். நஞ்சை ஒதுக்குகின்றோம். இயற்கையில் இயற்கை தந்த வளத்திலேயே நமக்குகந்ததை எடுக்கின்றோம். அதுபோல இயற்கை தந்த நமது உடலில் எல்லா நிலையும் உள்ளதுவே. நன்மை தீமை எல்லாம் நமது அல்ல. அதை நாம் எடுப்பதுதான் நமதுள்ளே, இது புரிந்ததா?

((“சாமிக்கு”) நீ பாடிய பாட்டின் தன்மையை மாற்றிவிடு. நான் சொல்லுவது புரிந்ததா? (ஏறுமயில் பாட்டுப் பாடியதும்)).

இப்பாடலின் கருத்தை நீ பார்த்தாயா? ஒன்றுடன் ஒன்று சொல்சேர்க்கை எப்படி இருந்தது? சொல்லின் தொடர் வேண்டாமா? சிந்தனையில் எழுதடா பார்க்கலாம். எல்லாவற்றிற்கும் என் தயவை நாடாதே. உன் நிலையை உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டாமா? இந்நிலையே இன்னும் எத்தனை காலத்திற்கு? இச் சொல்லை நம்மிடம் சொல்லாமல் ஏன் மாற்றி விட்டாய்? குருவே என்ற எண்ணம் உனக்கு வேண்டாம்? உன் நிலையை உயர்த்தி திடவே இப்பாடல்களின் வழியெல்லாம். இந்நிலையிலேயே இருந்திட்டால் விபூதிசாமி என்னும் பெயர் எடுப்பாய். உன் நிலையை மாற்றிடத்தான் இப்பாடங்கள். மெய்ஞானம் பெற்றிடப்பா என்பதனை ஏற்றாயா? உன் காலம் குறுகியது என்பதன் பொருள் இதுதானே. இன்றையப் பாடம் நமக்கல்ல, சாமிக்குத்தான் என்ற நினைப்பு இங்கு உள்ளோர்க்கு உள்ளது. அவன் நிலை உயர்ந்தால் தான் உன் நிலையும் உயரும். அவன் நிலையை உயரச் செய்யத் தான் இப்பாடங்கள் தருகிறேன். வீண் விரயம் செய்யாதே. தண்டிக்கும் நிலையிலே இனி உன் நிலை. தண்டித்து இழுத்து விட்டேன் உன் நிலையை. இனி ஞானநிலை பெற்று விட்டு ஞானி நிலைக்கு சேக்கிரம் வா. உன் சிந்தனைக்கே நான் விட்டேன். சிந்தனையை மாற்றிவிட்டாய், இன்னும் என்ன குழந்தையா? எல்லாவற்றிற்கும் நான் வர. ஊட்டும் வரை ஊட்டி விட்டேன். தன் நிலையில் உண்பதுதான் இனி உன் நிலை; சாமிக்குத்தான் பாடம் என்று எண்ணாதே.

சொல்லும் நிலையைத் தந்து விட்டேன், நீயாகச் சொல்லு. ஈசனை நினைத்துப் பாடு, பாட்டு வரும். இதுவும் ஒரு தண்டனையா என்று நினைக்கிறாயா? உன் தாயின் நிலையைப் பார்த்தாயா? உன் நிலையை மாற்றி விட்டாள். என் தாயின் பாடலை நீ பாடு (ஆதி சக்திப் பாட்டு).

எல்லாப் பாடல்களும் தெரிந்தும், எல்லா நிலையும் தெரிந்தும் உன் நிலையை ஒன்றும் இல்லாமல் செய்துவிட்டேன் பார்த்தாயா?

இந்நிலையிலேயே எப்போதும் ஆண்டவனுக்கு பூஜை செய்து கொண்டிருக்கிறாயா? உன் பூஜை யெல்லாம் என்னைத் துணைக்கு அழைப்பதுதான். என்னுடன் நீயும் சேர்ந்துகொள் பூஜை செய்ய.

இனிப் பொதுப் பாடம்

முட்டையிலிருந்து குஞ்சு வந்ததா? குஞ்சில் இருந்து முட்டை வந்ததா? என்னும் நிலைதான் இன்னும் உள்ளது. சிறு விதையில் ஆலமரம் எப்படி வளர்ந்தது? இவ்வுலகைச் சுற்றிச் செல்லும் எண்ணம்தான் எல்லாமே. உலகில் உள்ள மனிதர்களின் எண்ணமும், சுவாசமும் தான் இவ்வுலகம். நல்லெண்ணம் கலந்த காற்றில் அணு நல் விதையாய் ஆகிவிட்டு, சிறு துளியும் பட்டவுடன், அப்பூமி இருக்கின்ற தன்மையிலே வளர்ந்ததுவே ஆலமரம். நச்சுடலை உள்ளவன் விட்ட மூச்செல்லாம் சேர்ந்ததுதான் அவ்வணுவின் தன்மையிலே, அவ்வணுவின் காற்றுப் பட்டவுடன் வெடிப்பதுதான் இவ்வுலகில் உள்ள வியாதியும், நச்சு மரங்களும் எல்லாமே.

முட்டையும் முதலில் வரவில்லை, கோழியும் முதலில் வரவில்லை. இவ்வணுவில் உள்ள தன்மையிலே, மனித மனம் எப்படி நல்லதையும் கெட்டதையும் ஏற்கிறதோ, அதுபோலப் பூமியின் நிலையில் வந்து தாக்கும் அணுக்களை ஏற்கும் தன்மையிலே வந்தது தான் அம்முட்டை. முட்டை வந்துவிட்டால் கோழி வரத் தெரியாதா? அணுவின் நிலை என்பதெல்லாம் இதுவேதான். அணு அணுவாகப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். நம் மனம் ஏற்பதைப்போல் தான் பூமியும் ஏற்றுக்கொள்கிறது. காற்றுடன் வரும் சக்திகளை அப்பூமி எப்படி ஏற்கின்றதோ, அப்படித்தான் அங்கு இருக்கும் நிலையும் உள்ளது. சுழன்றுகொண்டேயுள்ள உலகத்தின் சூட்சுமமே இதுதான். நாம் இருக்கும் இடத்திலே, நம் நினைவை எல்லாம் உயர்த்திக்கொண்டால், தர்மம், நியாயம் எல்லோருக்கும் உண்டென்றால், அவ்விடத்தில் உள்ள எல்லோருடைய மூச்சும் காற்றுடன் கலந்த பிறகு, அக்காற்றே தான் அணுவாகி, அவ்வணுவேதான் செடியாகி, மரமாகி எல்லாமே நமக்கு அருளுகிறது.

அந்தக் கால நிலை நம் காலத்தில் இல்லை என்கின்றோம். அக் காலத்தில் உள்ளவனின் மனநிலையும், நம் காலத்தில் உள்ளவனின் மனநிலையும் தெரிகின்றதா? அக்காலத்தில் உள்ளவன் இயற்கையுடனே ஒன்றி இருந்தான். இயற்கையே எல்லா வளமும் தந்தது. இக்கலியுகத்தில் எல்லாமே செயற்கையாகும். அதனால்தான் இந்நிலையும், புதிய புதிய வியாதியும், நிலையும் இச்செயற்கை நிலையால்

தான் வந்ததப்பா. செயற்கையைக் கண்டுவிட்டாய்; செயற்கை யுடனே ஒன்றிவிட்டாய். இயற்கை நிலையை மாற்றிவிட்டாய். பிறகு எப்படி இருக்கும் இவ்வுலகம்? பாட நிலை புரிந்ததா இயற்கை நிலையைப் புரிந்துகொண்டால் எல்லா நிலைக்கும் விளக்கம் தெரியும். இப்போது உன் உதயத்திற்கே சில வழிகளை விடுகிறேன். உதய நிலையும் புரிந்திருவாய். அடுத்த பாடத்தில் ஒளியின் தன்மையைப் பற்றித் தெரிந்திருவாய்.

22-3-79

ஒளியைப் பற்றிச் சொல்லுகின்றேன் என்று சொன்னேன். ஒளிதான், இவ்வுலகின் தன்மையிலேயே கலந்து இருப்பதும் ஒளி தான். நீ பேசுவதும் ஒளிதான், உன்னுள் இருந்து வரும் மூச்சும் ஒளிதான். சிறு அசைவும் ஒளிதான், பெரும் மின்னலும் ஒளி தான். மழைத்துளியிலும் ஒலியுள்ளது. மலர் மொக்கு விரியும் போதும் ஒலியுள்ளது. உலகம் ஒலியுடனே உருள்கிறது. ஒளியுடன் மட்டும் உலகம் இல்லை, ஒலியுடனும் கலந்திருக்கின்றது. சிறு ஏறும்பின் வார்த்தையிலும் ஒலி உள்ளது. நம் உலகச் சுழற்சியிலும் ஒலியுள்ளது.

இவ்வொலியின் தன்மையெல்லாம் என்னவென்றால் ஒலிக் கின்ற ஒலியெல்லாம் ஒன்றுடன் ஒன்று கலக்கின்றது, எந்த ஒலியும் அழிவதில்லை, காலமுடன் கலக்கின்றது; காலம் அழிந்தா லும் ஒலி அழிவதில்லை. இன்றிருப்பார் நாளை இல்லை என்போம், இன்று இருக்கும் நிலையில் ஒலிப்பது எல்லாம் நாளை அவன் உடல் இல்லாமல் இருந்தாலும், அவன் ஆத்மா எப்படி நிலைத் திருக்கின்றதோ, அது போல அவன் பேசும் ஒலியும், அவன் விட்ட மூச்சும் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் நிலைத்திருக்கின்றது. அவன் ஆத்மாவாவது மறு உடல் பெறுகிறது. ஒலி அவன் எடுக்கும் எந்த ஜென்மத்திலும் அழிவதுமில்லை, மாறுவதுமில்லை.

அழிவதுமில்லை, மாறுவதுமில்லை என்றேனல்லவா? அப் போது இந்த ஒலியெல்லாம் என்னவாயிற்று? என்று நினைக்கின் றீர்கள். இவ்வுலகம் தன்னைத்தானே சுற்றுகிறது என்கிறீர்களே. அது சுற்றுவதற்கு சக்தி எதிலிருந்து வந்தது தெரியுமா? இந்த ஒளியின் தன்மையெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து காற்றுடனே கலந்து உலகைச் சுற்றிவிடும்; நீ விட்ட நல் மூச்சும்.

நல் மூச்சே விட்டுவிட்டால் என்பதன் பொருள் இதுதானே. நல்லவர் உள்ள நாட்டில் எல்லாம் மழை பெய்கிறது என்ற சொல்

பழக்கத்தில் இல்லையா? நல்லுணர்வு எங்கெங்கே நிலைத்திருக்கின்றதோ, அதன் தன்மையிலே அந்நிலை யிருக்கும். நல்லெண்ணம் இல்லாத இடத்திலிலே இந்த நிலையைக் காண்பாய் நீ. ஒரு வீட்டின் தன்மையில் காண்பாய். நல்லுணர்வு உள்ள வீட்டில் லக்ஷ்மி களை உள்ளது என்கின்றோம். தன்னுணர்வை மறந்து விட்ட நிலையிலுள்ள வீட்டில் எல்லாம் நாதியற்ற நிலைதானப்பா. அவ்வீட்டைப் பார்த்தவுடன் மூதேவி குடிகொண்டிருக்கிறாள் என்பதுவும் இதுதானே. லக்ஷ்மியும் பிறக்கவில்லை, மூதேவியும் பிறக்கவில்லை. ஒலியில்தான் எல்லாம் உள்ளதப்பா.

ஒளியைப்பற்றி நினைத்து வந்தால் ஒலியின் பாடம் என்பது தான் முதல் பாடம். எல்லாம் முதல் பாடம் என்கிறீர்கள். இரண்டாம் பாடம் இல்லையா? எல்லாமே முதல் பாடமாக இருக்கட்டுமப்பா. முதலாவதாகவே இருக்கட்டும், முடிவு நிலை வேண்டாம். எல்லாத்தன்மையுமே முதல், முதல் தன்மைதான். குழந்தை பிறந்ததிலிருந்து ஒவ்வொரு நிலையும் முதல்தான் குழந்தைக்கு. என்றுமே முதலாகவே இருந்திடும் நிலையிலேயே இருங்கள். முதல் பாடம், முதல் பாடம் என்பதன் பொருள் இதுதான்.

மூல முதல்வர் என்கின்றோம். அதுபோல மூல இரண்டாமவர் என்கின்றோமா? எல்லாமே முதல் பாடமாக இருக்கட்டும்.

ஒலியின் தன்மையை உணர்ந்திடுவாய். ஒலிக்கும் இசையில் கலந்திடுவாய். ஒலியான உலகத்தையே ஒங்குகின்ற நிலையைப் பார்.

ஒளியையே அமைப்பது இவ்வொலிதான். ஒளிமயமான எதிர்காலம் என்கின்றோம். ஒளிமயமான எதிர்காலம் இவ்வொலியில் இருந்துதான் வருகிறது. ஒலிக்கும் ஒலி எல்லாமே எதிலிருந்தென்கின்றாய்? ஒளியின் தன்மை தானே புரிந்திடும். இப்பாடத்தின் தன்மை புரிந்ததா?

நீ ஜெபிக்கும் ஜெபமும் என்னிடம்தான். நீ துவேஷித்த சொல்லும் என்னிடம்தான். உன் ஜெபம் மட்டும்தான் என்னிடம் அடையும், துவேஷம் எங்கு செல்கின்றது என்று நினைக்கின்றாய்? ஜெபம், துவேஷம் காற்றில்தான் கலக்கின்றது. புரிந்ததா?

ஒலியின் தன்மை சொன்னேன். ஒளியின் தன்மை புரிந்ததா? ஒலியின் தன்மையில்தான் ஒளியின் தன்மை இருக்கின்றது. இதைப் புரிந்துகொண்டால் ஒலியின் தன்மை

தானே வரும். ஒளி எங்கிருந்து வருகின்றது? ஒலியில்தான் ஒளி உள்ளது.

சுவாசநிலை என்பதும் இதுதான். சுவாச நிலை ஒன்றுபட்டால் ஜெபநிலை கூடிவிடும். ஜெபநிலை கூடிவிட்டால் ஒளியின் தன்மை தெரியும் என்கின்றோம். சுவாச நிலை என்னும் பொழுதே ஒலியாக ஆகிறது. அவ்வொலிதான் ஒளியப்பா. விளக்கில்தான் ஒளியுள்ளது. விடியும் விடிவில்தான் ஒளியுள்ளது. சந்திரனும், சூரியனும் தான் ஒளி தருகிறார்கள். நட்சத்திர மண்டலத்தில் உள்ள ஒலியெல்லாம் ஒளியென்கிறார்கள். அவ்வொளி ஒளியல்ல. ஒலிதான் ப்பா ஒளியே. நம்முடைய சுவாசத்தில் உள்ள ஒலி நல் ஒலியாக உள்ள நேரத்தில்தான் நல்ல பூவும் பூக்கும். நல்ல கனியும் கனியும்.

என் தாயார், என் தாயாரின் தாயார் சமைத்த ருசி இப்போதில்லை என்கிறாய். கால நிலை மாற மாற மனநிலையும் மாறிவிட்டது. மனிதனும் மூச்சும் காற்றும் மாறிவிட்டது. அந்நிலையில் இருந்து வரும் தன்மையில் இருந்துதான் விளையும் பயிரின் ருசியெல்லாம். தர்மம் நியாயம் எங்குள்ளது? அன்றுள்ள நிலையில் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்குமில்லை (1/1000). பிறகு எப்படி இருக்கும் நிலையெல்லாம்? சுவாச நிலையை மாற்றிக்கொள் என்பதும் இதுதானே. சுவாச நிலையைப் பற்றி 'சாமி' சொன்னதெல்லாம் விடிய விடியச் சொன்னாலும் ஏற்றுக்கொண்டீரா? இப்பொழுது புரிகின்றதா ஒளியின் தன்மையும், ஒளியின் தன்மையும்.

உன்னுள்ளே ஒளி பிறந்திட, ஒலியை முதலில் கற்றிடு. சிறு குழந்தைக்கும் புரியும்படி இப்பாட நிலை உள்ளது. பாட நிலைகளை மட்டும் இன்னும் சில காலம் பொறுத்து வெளியிடலாம்.

ஒளியின் தன்மைக்குப் புதுப்பாடம் வேண்டுமா? இனியும் சொன்னால், ஒளியைப் பற்றி இன்னும் கேட்டால் நான் ஒளியைப் பற்றியே தான் இன்னும் சொல்லுவேன்.

மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல. பெரும் மேகங்கள் வந்தால் மறைந்திடும். மேகத்தின் தன்மையே மின்னல் வந்தால் மறைத்திடும். அதுபோல நல்லுணர்வை நீ எடுத்தால், நல் மூச்சு விட்டிருவாய். நல் மூச்சை விட்டவுடன் ஆயிரம் நஞ்சுத் தன்மை இருந்தாலும் ஒருவரின் நல்மூச்சு மாற்றிவிடும். வைரத்தின் தன்மை வார்த்தையில் வேண்டும் என்றேனல்லவா? வைரத்தின் தன்மையெல்லாம் அதன் ஜொலிப்பில் தானப்பா. அதற்குள்ள மதிப்பைப் பார்த்தாயா? அதுபோலத்தான்

எல்லாமே. தியான நிலையைக் கலைத்துவிட்டேன். மறுபடியும் தியானத்துக்குச் செல்.

நல்லுணவை நான் சமைத்தேன். உனக்குள்ளே ஊட்டி விட்டேன். உண்ட நிலை மாற்றிடாமல், ஊக்கமுடன் இருந்திடுவாயா? (புதுப் பாணியில் விறகு வைத்துச் சமையல் செய்யும் காட்சி) இங்கும் உள்ளேன், அங்கும் உள்ளேன் எங்கும் உள்ளேன் பாட்டு.

23-3-79

உன் நிலையையே பார்த்தாயா? மாறிவிட்டது. இன்றையப் பாடம் சக்கரத்தைப் பற்றி. “விஜிக்கு” பூஜை வழி. அபிராமி அந்தாதி பாட்டுப் பாட வேண்டும். ஒவ்வொரு வெள்ளியும், ஒரு வாரம் ஒரு அந்தாதி பாட வேண்டும்.

இப்பாடலின் கருத்துப் புரிந்து இசையோடு பாடிடுவாய். புதிய பாட்டு மனப்பாடம் செய்துதான் வெள்ளி பூஜைக்கு உட்கார வேண்டும். கருத்துப் புரிந்து பாடு, கருத்துடனே பாட்டிசைப்பாய்.

‘இடைச் சக்கரத்தினுள்ளே நான் இருப்பேன்’ என்ற பாட்டை கேட்டிருப்பாய் பாட்டைப் பாடு—பிறகு சொல்லுகின்றேன், (ஏறு மயில் பாட்டு) ஜெப நிலையில் ஜெபித்ததெல்லாம் உன் சக்கரத்தில் உள்ளது. சக்கரத்தின் நிலையும் நான் இப்பொழுது குழந்தைக்குச் சொல்லிய நிலையும் ஒன்றுபடுத்திப்பார். பெரும் கோயில்களில் எல்லாம் பார், எல்லாக் கோயில்களிலும் உலோகத்திலான சக்கரம் உண்டு. அச்சக்கரம் கடவுளின் சிலைக்குப் பின் புறமாவது முன்புறமாவது இருக்கும். அல்லது கடவுளின் பாதத்தில் இருக்கும்.

தெய்வம் என்பது நீங்கள் நினைக்கும் கல்கிலையைத்தான். சிலையின் கல் உருவத்தைப் பற்றி முதலிலேயே சொல்லி விட்டேன். சிலையின் பாதத்தின் கீழே உள்ள சக்கரத்தில் சித்தனால் ஜெபித்த ஜெபமெல்லாம் அவ்வுலோகத் தகடான சக்கரத்தில் பதிந்துள்ளது. அந்நிலையில் அதைப் பாதத்தில் வைத்துவிட்டுப் பிறகுதான் சிலை வைப்பார்கள். தெய்வத்தின் எதிரில் நின்று, நீ ஜெபிக்கும் நிலையும் அவ்வுலோகத்தில் பதிகின்றது. கல்லான சிலையில் ஒன்று மில்லை. நீ ஒலிக்கும் ஒலியெல்லாம் சக்கரத்தில் பதிகின்றது. ஒலிக்கும் குரல் சக்கரத்தில் பதியும் பொழுது அச்சித்தனால் ஒலித்த

ஒலியும் உன் ஒலியும் கலக்கின்றது. கலக்கின்றபொழுது அச்சித்தனே வெளிவந்து உன்னுள்ளே புகுகின்றான்.

பழனியில் உள்ள முருகர் சிலையே உலோகம்தான். சிறு தகட்டில் ஜெபித்த ஜெபமே அவன். அவ்வுருவம் முழுவதும் போகனால் ஜெபித்த சிலை. அம்முருகனுக்கு மட்டும் எப்படி இவ்வளவு சக்தி வந்தது என்கின்றாய்? அம் முருகனின் உள் அர்த்தம் புரிந்ததா? இங்கு நீங்கள் சக்கரம் வைத்து பூஜை செய்வதன் பொருள், நீ இந்த இடத்தில் அமர்ந்துகொண்டு எந்த எந்தச் சொல் சொல்கிறாயோ, எந்நிலையில் மூச்சை இழுக்கின்றாயோ, அச்சொல் எல்லாம் மூச்செல்லாம் என்னுள் வந்து ஐக்கியமாகின்றது. அதற்காகத்தான் வாரம் ஒரு அந்தாதியைப் படிக்கச் சொன்னது. படித்து நீ சொன்னால் அதை நான் ஏற்பேன். நான் இயற்றிய அந்தாதியை நீ படித்தால் என் மனம் குளிர்ந்திடும். என் மனம் குளிர்ந்த நிலையில் உனக்கருள்வேன் எல்லாமே.

சக்கரம் வைத்தால் மிகவும் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்கின்றார்கள். எந்தச் சுத்தம்—நான் கேட்டேன்? மனச்சுத்தம் இருந்தால் என்னுள்ளே வந்திடலாம். போகர் நிலையைப் பார்த்தாயா? அச்சக்கரத்தின் தன்மையையே முருகராக வடிவெடுத்தார். வடிவெடுத்த நிலையிலேயே காலமெல்லாம் பூஜிக்கின்றார். அவர் பூஜிக்கும் நிலையிலே, நீ முருகா என்று ஒங்கரிக்கும் சொல் எல்லாம், ஒங்காரமாக அவருள்ளே பதிகின்றது. உன் மனத்திலிருந்து செல்லும் ஒவ்வொரு சொல்லையும் அவர் பதியச் செய்து உனக்கவர் அருளும் சொல் பலவாக வருகின்றது. அம்முருகரின் சிலை இவ்வுலகையே ஆட்டுவிக்கும் சிலை. இவ்வுலகத்தில் எந்த இடத்திலும் அச்சக்தியின் சொரூபமில்லை. அச்சக்தியின் ரூபம் எல்லாம் உணர்ந்து அங்கு செல்பவனும் யாரும் இல்லை. நீங்கள் எல்லாம் பழனிக்குச் சென்றீர்கள்.

இந்த நிலை புரிந்ததா இவ்வளவு காலமும். குறைகளுடனே கோயிலுக்குச் செல்லாதீர். மன நிறைவுடனே சென்றிட்டால், உன் மனதை அவனிடம் தா; அவன் அருள்வான் எல்லாமே. அம்முருகரின் சிலையின் தத்துவத்தைப் புரிந்து சிலர் தன் தொழிலுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் தொழிலுக்காகத்தான் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அதைப் பெற்ற மனிதனுக்கும் அத் தத்துவம் தெரியாது. நல்லுணர்வில் அவன் பயன்படுத்தியிருந்தால் அவன் நிலையும் உயர்ந்திருக்கும். முதலில் அவன் நிலை நன்றாகத்தான் தெரிந்திருக்கும், பிறகு அவன்

நிலை என்ன என்று யாருக்காவது தெரியுமா? முருகர் சிலையில் உள்ள தத்துவமேதான் “சாமி” எழுதியுள்ள சக்கரத்தில் உள்ளது, அச்சிலையில்.

ஐவர் மலையில் உள்ள நிலைக்கும், உன் ஜெபநிலைக்கும், உன் வீட்டில் உள்ள சக்கரத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு தெரிந்ததா? நீ சக்கரத்திற்கு எதிரில் அமர்ந்து என்ன ஜெபம் ஜெபிக்கின்றாயோ அந்த ஜெபத்தின் பொருளை நீ பெறுவாய் என்ற பொருளும் இதுவே.

ஐவர் மலையில் உள்ள நல்ல நிலையைப் பெற்றிட உன் ஜெப நிலையைக் கூட்டிக்கொள், என்பதெல்லாம் சக்கரத்தின் முன் ஆகாரம் வைக்கச் சொன்ன நிலையும் இதுதான். நீ ஜெபிக்கும் போது சக்கரத்தினுள் இருந்து சித்தர் வெளிப்படுகிறார். அதற்காகத்தான் ஆகாரம். ஆகாரம் எடுத்து அவர் புசித்துவிட்டுச் செல்வதில்லை. அந்த ஆகாரத்தின் சுவையை அவர் எடுத்து மறு சுவையை உணக்கருள்வார். கடவுள் என்ன கேட்டாரா? என்று சொல்லும் வீண் வாக்குவாதம் எல்லாம் நமக்கு வேண்டாம். நீ வைக்கும் ஒரு துளி பாலும் அவர் ஏற்கின்றார்.

ஏன் சக்கரத்தில்தான் கடவுள் வருவாரா? படத்திலும் வேறு இடத்திலும் வர மாட்டாரா என்று நினைக்கலாம். முதலிலேயே எல்லா நிலையும் உங்களுக்குப் புரிந்திருக்கும். கடவுள் என்பவர் எங்கெங்கு இருக்கிறார்? எந்த நிலையில் உள்ளார் என்னும் ரகசியம் எல்லாம் சொல்லிவிட்டேன். எல்லா இடத்திலும்-இருக்கும் கடவுளை ஒரு நிலைப்படுத்தவே இச்சக்கரம். கடவுளுக்கல்ல ஒரு நிலை—உன் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தத்தான் இச் சக்கரம், பாட்டைப் பாடச் சொன்ன தன்மையும் இப்போது புரிந்ததா?

அபிராமி அந்தாதி பாடும்போது அவருடைய சந்தோஷம் நிலை கொள்ளாமல் இருக்கிறது. சந்தோஷ நிலை பெற்றிடவே உங்களை எல்லாம் பாடச் சொல்வது, புரிந்து பாடுவாயா?

ஒலியை ஒளியாக்கு

இன்றல்ல, நாளைல்ல, என்றாவது ஒரு நாள் பழனிக்குச் சென்றால் காலை உதய பூஜைக்குச் சென்றமர்ந்து நீ ஜெபித்தால் அந்நிலையில் உனக்கு ஐவர் மலையின் விளக்கங்களை உன் உதயத்திற்கே தருகிறேன். அதிலிருந்து எல்லாம் உனக்குத் தெரியும். அவசரம் வேண்டாம், பெரும் பதட்டம் வேண்டாம். உன் ஜெப நிலையைக் கூட்டிக்கொள் என்பதின் இரகசியம் எல்லாம் இதுதான்.

சக்கரத்தின் தன்மையைச் சொல்வதும் இதற்காகத்தான். முருகர் நிலையைபற்றி விளக்கங்கள் சொன்னதும் இதற்காகத்தான். விளக்கம் மட்டுமல்ல, இரகசியமும் தான். முருகர் சிலையில் உள்ள தன்மை, உண்மைத்தன்மை, நிலைகள் எல்லாம் புரிந்துவிட்டதா? (முருகா, முருகா சத்தம் கேட்டது) காட்சி: (இங்கும் உள்ளேன், அங்கும் உள்ளேன், எங்கும் உள்ளேன் பாட்டு கைதட்டியபடி.) (உட்கார்ந்து அந்த நோட்டை எடுத்துப் படித்துக் கொண்டு இருத்தல்.)

உன் எழுத்தே உனக்குப் புரியவில்லை உன் தலை எழுத்தை எழுதியவனைக் கேட்கின்றாயா? உன் நிலையை மாற்றிடுவே இப்பாடங்கள். நாளை முதல் இன்னும் துரிதமாய் நான் செல்வேன், என்னுடன் ஓடி வர நீயும் முயற்சி செய். முடியாது என்ற நிலை உனக்கு வேண்டாம். முடித்திடுவேன் என்ற சொல்லைப் பகர்ந்திடப்பா. என் தலையிலும் குட்டிவிட்டார் என்று எண்ணுதே. உன்னுள்ளே நான் இருக்க உனக்கு ஏன் பயம்? எழுதுவதற்கு மட்டும் இந்தப் பாடம் அல்ல. உன் நிலையைப் புரிந்து கொள்ளவும் தான் இப்பாடம்.

24-3-79

நல் மணத்தை நான் தந்தேன், உன் மனதை நல்மணம் ஆக்கிக்கொள். நல் மணம் எல்லாம் எங்கு செல்கின்றது? என்று எண்ணுகின்றாய். இயற்கையில் தந்த மணம் எல்லாமே நல் மணம் தான். இயற்கையின் மணத்தை எல்லாம் மனிதர்களாகிய நீங்கள் எடுத்து, சமைத்து, நல் மணமான இயற்கை மணத்தைச் சமைத்தவுடன், உடனே எனக்கு அச்சுவை வந்து, பின்பு நீ சுவைக்கின்றாய். நீ சுவைத்தவுடன் அதன் நிலையைப் பார்த்தாயா? கழிவு நிலை எல்லாமே மனிதனிடம் இருந்துதான் வந்ததப்பா. ஒரு நிமிடம் எண்ணிப்பார். நாற்றம் என்பது என்னவென்று புரிந்துவிடும்.

இயற்கை தந்த வரமெல்லாம், இன்பமான மணம்தான். இயற்கையுடன் ஒன்றிப் பார். ஒவ்வொன்றில் ஒவ்வொரு மணம் இருக்கும். கெட்ட மணம் என்பதெல்லாம், இக்கெட்டவுடலில் இருந்துதான் வருகின்றது. அசுத்தம், அசுத்தம் என்கின்றாய். அசுத்தம் எல்லாம் மனிதனிடம்தான். மனிதனிடம்தான் அசுத்தமா? மிருகத்திடம் இல்லையா? என்று நீ நினைக்கின்றாய். மனிதனிடம் இருந்துதான், மிருகத்தினிடம் வந்ததப்பா.

நான் தந்த இயற்கையில் இருந்து, மனிதன் பிறந்திட்டான். மனிதனின் பாவ புண்ணியத்தில் இருந்து மிருகமெல்லாம் வந்ததப்பா; மிருகத்தில் இருந்துதான் பறவையெல்லாம் வந்ததப்பா; பறக்கும் பறவையில் இருந்துதான் ஊரும் ஊர்தி எல்லாம் வந்ததப்பா. ஊரும் ஊர்தி எல்லாம் என்னவாயிற்று என்றிடுவாய்? ஊரும் ஊர்தியேதான் பிறகு மனிதனாகவும் வருகிறது. இம் மனிதனின் நிலைகள் எப்படி, எப்படி மாறுகின்றன என்று இப்போது புரிகின்றதா?

உலகம் மட்டும் உருள்வதில்லை, மனிதன் நிலையும் உருள் கின்றது. சொல்லும் விளக்கம் புரிந்ததா? உருளும் மனிதனாய்ப் பிறந்துவிட்டாய், உருளும் தன்மை உனக்கு வேண்டாம், ஒரு நிலையான நிலை நீ இருக்க உன் தியானத்தைக் கூட்டிக்கொள் என்னும் பொருளும் இதுதானே.

பெரும் தாதுப்பொருள் என்கின்றோம், அதன் தகதகக்கும் ஒளியெல்லாம் எங்கிருக்கின்றது என்கின்றாயா? உருளும் உலகத் தின் உள்ளேதான் பெரும் தாதுப்பொருளும் உள்ளது. அப் பொருளின் நிலைகளெல்லாம் எண்ணிப்பார். எப்படி அதன் நிலை வந்தது? உலகம் உருளும் தன்மையிலே காற்றும், மழையும் பட்ட வுடன், சில நிலையில் நிலைத்திருக்கும் நல்லோரின் நினைவினிலே, நல்லோரின் நிலை என்பது, நான் சொல்லும் சுவாச நிலை. அத் தன்மை பாய்ந்தவுடன் இப்பூமி இழுக்கின்றது. தண்ணீருட னும், காற்றுடனும் நல்லோரின் சுவாச நிலையைத் தாதுப் பொருள் எல்லாமே அவ்விடத்திற்கு உகந்தபடிதான் இழுக்குமென்கின் றோம். அவ்வவ்விடம் எப்படி வந்தது என்று தெரிகின்றதா? நீ விடும் மூச்செல்லாம் காற்றுடன் கலந்தவுடன், மூச்சு மட்டுமல்ல எல்லா ஓசைகளும் கலந்ததுதான்.

நீ சொல்லும் பூமித்தாய் என்பவள் யாரப்பா? அப்பூமித் தாய், நீ சொல்லும் வழியிலேயே நானும் சொல்லுகின்றேன். அப்பூமித்தாய் எல்லாத் தன்மையும் தன்னுள்ளே அடக்கிடுவாள். அடக்கிவிட்டு அவள் தரும் நிலைகள்தான் இவையெல்லாம்.

வெறும் மண் என்று நீ நினைக்கின்றாய். இம்மண்தான், இவ்வுலகத்தில் முதல் நிலையே. முதல் நிலையின் தன்மையைத்தான் முதலிலேயே சொல்லிவிட்டேன். நீ விடும் மூச்சும் உலகத்தின் ஒலியைப்பற்றி முதலிலேயே சொல்லியிருக்கின்றேன். மூச்சிலிருந்து தான் ஒலியும் பிறக்கின்றது. ஒலியின் தன்மையும் ஒளியாகி அவ்வொளிதரும் மழையிலே இப்பூமித்தாய் ஈர்க்கின்றாள். அவள் தரும் இயற்கையிலே மணம் எல்லாம் இருக்கிறது. முதன் முதலில்

மணத்தைப்பற்றி ஆரம்பித்தேன்: அம் மணம் எங்கிருந்து வருகின்றது என்பது புரிகின்றதா? எல்லாமே சுழற்சிதான்.

சுழலின் தன்மையைப் பார்த்தாயா? இப்பாடத்தின் தன்மை புரிந்ததா?

சுழலும் தன்மையைப் புரிந்து கொண்டாயா? சுழலுடன் சுழலாய் கலந்துவிட்டாய். கலந்தது உனக்குத் தெரியாது. இக் கலக்கங்களில் இருந்து மீள்வதற்கு ஒரே நிலை தியான நிலைதான். இந்நிலையில் இருந்து மாறிவிட்டால், பெரும் சூட்சும உலகம் என்னும் சுழற்சியில் சிக்கிவிடலாம். சூட்சும உலகத்தில் சிக்கிவிட்டால், பெரும் சூட்சுமமெல்லாம் கண்டிருவாய். ஈரேழுலகம் என்பதையே கண்டிருவாய். ஈன்றவன் யார் என்று கண்டிருவாய்.

அவ்வுலகத்திற்குச் சென்றுவிட்டால் இவ்வுலகத்தின் நிலையைப் பார்த்திருவாய். இவ்வுலகம் மட்டும் அல்ல, எவ்வுலகமும் உனதாக்கு. இப்பொழுது புரிகிறதா தியான நிலையின் அர்த்தம் எல்லாம். இச்சுழற்சி உனக்கு வேண்டுமா? அச்சுழற்சியில் கலந்து விடுகின்றாயா? இருக்கும் நிலையை விட்டுவிட்டு, ஏன் குருநாதர் பறக்கும் நிலையை சொல்லுகின்றார் என்று எண்ணுகின்றாய்? நான் தந்த இயற்கையின் தன்மையை அர்த்தமுள்ளதாகப் புரிந்து கொண்டு (சாமி) அவர் சொன்ன சுவாச நிலையை மாற்றிடைமல், பிறவிப்பயன் போதுமென்ற எண்ணமுடன் உன் நிலையை நிலை நிறுத்து. அதற்காகவே இப்பாடம்.

ஒலியெல்லாம் ஒளியாக்கி, ஒளியையே உனதாக்கு. நான் தந்த மணத்துடன் உன் மனத்தை கலக்கவிடு. பூமித்தாயும் பூரிப்பாள், பூவுலகமும் பூத்துவிடும். வான மண்டலம் சென்றிருவாய், வானுலகம் கண்டிருவாய். வானுலகம் செல்லும் நிலைதான் சூட்சும நிலை என்பதெல்லாம். இன்றைய கருத்துக்களெல்லாம் புரிந்ததா? இந்நிலையில் இருந்து நீ மாறுபட்டால் நீ என்பதெல்லாம் மனித உடலை, அங்கொருவர் அவஸ்தைப்படும் நிலையைத் தான் தினம் தினம் சஞ்சிகையில் படிக்கின்றாய். (உ-ம்) அவன் நிலையைச் சொல்கின்றேன். ஆசை யென்ற நிலையைப் பார்த்தாயா? பெரும் ஆணவம் பிடித்து ஆடினான். ஆணவ நிலையை அனுபவிக்கின்றான். அனுபவித்த பின் அவன் நிலை என்ன? இவ்வுலகின் ஆசையெல்லாம் இன்னும் அவன் உடலில் இருப்பதால் எப்படிப் போகும் அவன் உயிர்? எமன் என்பது யாருமில்லை, அவனே தான் அவனுக்கு எமன். எமனையே எமன் வெல்கின்றான் இப்போது. பாவக்கடலில் கலந்திருவான் பாவியாகி நின்றிருவான். பெரும் பாவம் செய்த பலனையெல்லாம், பதம்பதமாக

பார்த்திடுவான். இப்போது அவன் விடும் மூச்செல்லாம், அவன் விட்ட மூச்சும் தான், அணுகுண்டே வெடிக்கின்றது. இந்தியாவில் எங்கிருக்கின்றது அணுகுண்டு என்று நினைக்கின்றாய். அவ்வணு தான் அணுகுண்டு. அவனேதான் அணுகுண்டு. பெரும் அணுகுண்டு எல்லாமே அவன்போல் உள்ள அணுகுண்டுகளால் வந்த அணுகுண்டுதான். உலகை அழிப்பதற்கே பிறந்திட்டான். அணுவையெல்லாம் அணுகுண்டாக்கிவிட்டான்.

அணுவைப் பிழைக்கச் செய்ய ஜெபிக்கின்றார்களாம் கோவில்களில் எல்லாம். அவன் ஜெபநிலையைப் பார்த்தாயா? அவனுக்காக இவர்கள் எல்லாம் ஜெபிக்கின்றார்களாம். அவன் விட்ட அணுகுண்டுகளெல்லாம் இவர்கள் உடலில் ஏறிவிடும். ஜெபிக்கட்டும், ஜெபிக்கட்டும், கலியுகம் மாற வேண்டாமா? அதற்காகத்தான் இந்த ஜெபமெல்லாம். நல் மணத்தையெடுத்து, நல் மூச்சை நீ விட்டு ஜெபித்திடப்பா அழகாக. உன் நிலையில் சாந்தம் வேண்டும் என்பதன் பொருள் எல்லாம் இதுவேதான்.

ஆவி உலகத் தன்மையை அடுத்தது சொல்கின்றேன்.

ஒரு நிலையில் நீ இருக்க உன் கண்ணை அடைத்திட்டேன். சொன்னவுடன் திறந்திடுவாய், சொன்னதெல்லாம் மறந்திடுவாய். அதற்காகவே இந் நிலையைத் தந்திட்டேன்.

பசியின் நிலையும் ஒன்றே தான். பெரும் பணத்தின் நிலையும் ஒன்றேதான். பசி வந்ததும் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போதும் என்கின்றா? பிறகும் அந்தப் பசி வந்துவிட்டால் புசித்திடுவான் உணவையே. பணத்தின் நிலையும் இதுவேதான். பணம் பணம் என்கின்றது இவ்வுலகம். பசியும் பணமும் ஒன்றேதான். இன்ப வாழ்வைத் தந்துவிட்டேன் என்று சொன்னால், இன்பமெல்லாம் என்னவென்று எண்ணுகின்றாய்? பணம்தான் இன்பமல்ல. இன்று இருக்கும் உன் நிலைதான் இன்பமப்பா.

பசியின் தன்மையை அடக்கிவிட்டால், பாடலின் தன்மையும் புரிந்துவிடும். உன் நிலையை மாற்றிக் கொண்டாய், ஏற்கும் நிலை உனக்கில்லை. பெரும் பசியைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு ஒரு நாள் போதாது, அதற்கொருநாள் சொல்லுகின்றேன். அவ்விடத்தில் பூஜைசெய்ய வழிமுறைகள் சொல்லுகின்றேன். இந்நிலை அங்கில்லை. அங்கிருக்கும் நிலை அங்கு சொல்லுகின்றேன். இனி எவ்விடத்திற்கு நீங்கள் சென்றாலும் அவ்வவ்விடத்தின் தன்மையைக் கேட்டுவிட்டே பூஜையில் அமருங்கள். அவ்விடத்திற்கு நீ சென்றாலும், எல்லாப் பாட்டுமே பாடம்மா. ஈர்ப்புத் தன்மை வந்த பின்னே, பின்னே

தான் அங்கும் நல்ல பாடங்களும் தானாக வரும், நம் விஜிக்கு (குழந்தைக்கு) வந்ததுபோல் வேறு இடத்தில் இந்த இரகசியத்தைப் பகர்ந்திடாதே. போன இடத்தில் உன் நிலையை மறந்திடாதே. தியான நிலைக்கு வந்திட்டாய்; தினம் தினம் அங்கேயும் தியானம் செய். உன் மொழியிலேயே நானும் வந்து பேசுகிறேன். தீப விளக்கை ஏற்றிவிடு.

27—3—79

அப்பாட்டின் தொடரைத் தந்தேன், உன் எண்ணத்தில் உதித்ததா? உதித்தவுடன் காவியத்தில் கொண்டுவரவில்லையே. அப்பாட்டைத் தொடர்ந்துவிடு, பகர்ந்திடுவேன் உனக்குள்ளே.

ஞானம்பிகையின் அருள்பெறவே
ஞானமெல்லாம் தந்திடுவேன்.
தன் மனதை அடக்கிடவே
தாங்கும் நிலை எனக்கருள்வாய்
ஞானோதயத்துக்கு விட்டுள்ளேன்
அவ்வழியே எடுத்துப் பகர்ந்திடுவாய்
மாற்றமில்லாச் சொல்லைத் தந்திடுவாய்
மனமென்னும் கோவிவிலே

எல்லாவற்றையும் நானே பகர்ந்துவிட்டால் உனக்கருளிய அருளின் பயன் என்னவப்பா? சிலவற்றை உன்னிடமே விட்டுவிட்டேன், சிந்தையுடன் சொல்லைத் தந்திடுவாய். உன்னுள்ளே நான் வந்திடுவேன், வந்து எல்லாம் தந்திடுவேன் என்று எண்ண வேண்டாம். உன் நிலைக்கே விட்டுள்ளேன். அடுத்த பூஜை நாளுக்குப் பகர்ந்திடுவாய் அப்பாட்டை.

பாட்டெல்லாம் நான் பகர்ந்துவிட்ட பிறகு ஈஸ்வரனை மட்டும் அழைக்கத் தெரிகிறதா? உன் சக்தியின் தன்மையிலே பூவுலகையே ஆட்டிடலாம். அப்புன்னகையை வைத்துப் பூத்திட்டால் பூவுலக வரிசையிலே, பூத்திடுவாய் அடுத்த கவிதையை.

பூ மழையாய்ப் பொழிந்திடுவாய்
சக்தியே ஓம் சக்தியே!
நீ பொழிந்த பூவையே
பூஜை செய்வேன் சக்தியே!
பூவில் பூஜை செய்வேன்
சக்தி பூஜை செய்வேன்

பூர்ண சந்திரனின் வடிவினிலே
 பூர்ண சூம்பமாய் என்மனதில்
 பூவின் மணத்தை யெல்லாமே
 தந்திடுவாய் சக்தியே
 பூவின் மணத்துடனே என்மனதில்
 பூர்ணமாய் கலந்திடுவாய் சக்தியே!
 பரிபூர்ணமாய் நீ வந்து
 கலந்திடுவாய் சக்தியே!
 மனமெல்லாம் மணக்கச் செய்வாய்
 சக்தியே ஓம் சக்தியே!

பூக்கின்ற பூவிலெல்லாம் புகட்டி விட்டேன், சொன்னது புரிந்ததா? அடுத்த பாடல் ஒளியில் உள்ள ஒளியெல்லாம் உனதாக்கி உன் னொளியை ஒளிரச் செய். ஒ என்ற வரிசையிலே உன் கவிதையை ஒங்கச் செய், சொன்ன சொல் புரிந்ததா? ஒவ்வொன்றும் புகன்றி டுவேன், பூஜை நாளில் எல்லாப் பாடலுமே நம் சொந்தப் பாடலாக இருந்திட வேண்டும். நான் என்ற நிலை என்றும் உனக்கு இருக்க வேண்டாம். நான்தான் நாம் என்றச் சொல்லை சொல். பூஜையில் உன்னைப் பாடல் எழுதச்சொல்லிவிட்டு உனக்கு ஒவ் வொன்றும் பகர்ந்திடுவதும் இதற்காகவே. இப் பாடல் எல்லாம் நானும் தரவில்லை, நமது ஈஸ்வரரின் சொல்லப்பா இதுவெல்லாம்.

மனம் தளர வேண்டாம். உனக்கருளும் பாடலெல்லாம் உன் மூலமாக வரும் என்றும் எண்ண வேண்டாம். அதற்காகத்தான் உனக்கு இந்தத் தயக்கமெல்லாம் தந்திட்டேன். எண்ணியதெல் லாம் எழுதியாயா? எதற்காக அந்த நிலை என்று பார்த்தாயா? நம் செயலை ஆழம் பார்க்கின்றார் என்று எண்ண வேண்டாம். உன் ஆழத்தைப் பார்த்துத்தான் மக்களுக்குப் பகர்ந்தது. இன்னும் இருக்கின்றது உனக்குப் பாடல்கள். முதலிலிருந்து பாடலை நீ பாடு. உன் ஒங்கார இனிமை, என்றும் இல்லாத இனிமை நான் அருள்கின்றேன். நான் என்றேன் நானில்லை அவனப்பா.

பாடத்தை மறந்து கவிதையை இரசிக்கின்றாயா?

மனம், சொல், செயல் எல்லாம் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று காலையில் சொன்னேன். என் பாட நிலையே இன்று மாறி விட்டது பார்த்தாயா? எண்ணும் எண்ணம், சொல்லும் சொல், செய்யும் செயல் எல்லாமே ஒன்றுடன் ஒன்று (காட்சி— வட்டம்—ஆறு) சுற்றும் நிலையில் தான் இருக்க வேண்டும்.

பெரும் நாணயஸ்தன் என்பவன் யார் தெரியுமா? சொல்லும் சொல்லைக் காப்பவனே. மனித நிலையில் சொல்லும் சொல்லைக் காப்பாற்றிவிட்டால் அவன் நிலை என்றும் உயர்ந்தே நிற்கும். நீ வேறல்ல, உன் எண்ணம் வேறல்ல, உன் சொல் வேறல்ல, உன் செயல் வேறல்ல, எல்லாம் கலந்ததுதான் மனிதன் என்பவன். வெறும் ஆத்மாவும் உடலும் மட்டுமல்ல மனிதன். உயிரும் உடலும் மட்டும்தான் மனிதன் அல்ல; எண்ணமும், சொல்லும், செயலும்தான் மனிதன்.

உன் உடலும் அழிகின்றது, உன் ஆத்மாவும் பிரிகின்றது, நீ எண்ணிய எண்ணமும் நீ சொல்லிய சொல்லும்; நீ செய்த செயலில் நிலைக்கின்றது. முதல் பாடத்திலேயே உலகம் உருள் வதைப்பற்றிச் சொல்லி இருந்தேன். இப்பொழுது எண்ணம், சொல், செயல் நிலையிலேயே தங்கி இருக்கும், எண்ணும் எண்ணத் தையே நல் எண்ணமாக எண்ணிவிடு. சொல்லும் செயலும் தானாக வரும். எண்ணம் என்பது எங்கிருக்கின்றது? உன் உடலில் உள்ள எந்த உறுப்பப்பா எண்ணம்? எண்ணும் எண்ணமெல்லாம் உன் நிலையைச் சுற்றித்தான் உள்ளது.

சுற்றி வரும் காற்றினிலே நல்ல பூவின் மணமும் உண்டு. நஞ்சுத்தன்மையும் உண்டு. நீ எடுக்கும் தன்மையிலேதான் உன் னுள்ளே அது வந்துவிடும். சொல்லும் பாடமும் புதிதல்ல. உன் மனதில் பதியத்தான் இப்பாடம். காலத்தால் அழியும் உடலும் காலமுடன் கலந்துவிடும் உன் ஆத்மாவும், காலநிலையிலேயே உன் எண்ணம் மட்டும்தான் நிலைத்திருக்கும்.

எண்ணங்களைக் காவியத்தில் வடித்திடலாம். காலம் அழிந்தாலும், காவியம் அழிந்திடுவதில்லை. பெரும் ஞானிகளின் நிலையும் இதுதான். ஞானி என்பவன் எங்கும் உள்ளான்! ஒன்றை வெறுத்துத்தான் ஒன்றுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பது இல்லை. நீ இருக்கும் நிலையிலேயே நாட்டிவிடு அவ்வெண்ணத்தை. குடும்ப நிலையைத் துறந்துதான் வருவதல்ல இவ்வெண்ணம். எண்ணம், சொல், செயல் என்பது புரிந்ததா? எண்ணத்திற்குள்ளே நான் இருப்பேன். சொல்லும் சொல்லாய் வந்திடுவேன்; செய்யும் செயல் தானாகவே வந்திடும். எண்ணத்தை உயர்த்திவிடு; சொல்லும் உயர்ந்துவிடும், செயலும் ஒங்கிவிடும்.

எண்ணம் என்பது தியானநிலைக்கு மட்டுமல்ல. நீ எடுக்கும் எந்தக் காரியத்துக்கும், எந்த நிலைக்கும் இதுவேதான். பகர்ந் திடுவாய், பகர்ந்திடுவாய் பட்சியின் நிலையைப் பகர்ந்திடுவாய். பெரும் பட்சி ஒன்றிருந்தால், வானுலகில் பறந்திட்டாலும், அதன்

எண்ணமெல்லாம் ஒன்றிலேயே நிலைத்திருக்கும். நிலைத்த எண்ணத்திலேயே எடுத்துச் சென்றுவிடும் தன் உணவை. (காட்சி—பட்சியின் பார்வையின் தன்மையில் தான் சொல் உள்ளது.) நான் முதலில் சொல்லிய கருத்தில், எண்ணத்தையும் செயலையும் தான் காட்டியது.

பறவையின் நிலை எல்லாம் இதுவே தான். ஆற்றிவு உள்ள மனிதன்தான் மாற்றிவிட்டான் தன் நிலையை. எண்ணம், சொல், செயல் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்பதன் பொருளும் இதுவேதான்.

நாளெல்லாம் நல்ல நாள் தான்
நாளெல்லாம் நடத்திடலாம்
நானைக் கடத்திட வேண்டாம்
நானே, நானே என்று.

28-3-79

தலையும் இல்லாமல், வாலுமில்லாமல் என்ன பாட்டு? உள்ளர்த்தம் உண்டு. பாட்டின் முதலில் ஆண்டவனை வணங்கிவிட்டுப் பிரார்த்திப்பதாக இருக்க வேண்டும். ஒரு பாட்டாவது முழுவதுமாகப் பாட விட்டுவிடு. நான் கொடுத்த வரிகளையே உன் நினைவில் மாற்றிவிட்டாய். புரிகின்றதா?

பரஞ்ஜோதி வடிவானவனே
பரம பிதாவாகி நின்றாய்
பரம் பொருளை எல்லாம்
பகர்ந்திடுவாய் இம் மானிடர்க்கே !

இப்பாட்டின் ஆரம்பத்தைப் பார்த்தாயா? இதை வைத்துப் பாட்டு எழுது. ஜாதி, மதம், இனம் வேண்டாம் என்பதற்குத் தான் இப்பாடலின் முதல் அடியைத் தந்துள்ளேன். இப்பாடலின் தொடரை இன்னும் ஒரு முறை உன் வழிக்கே விடுகின்றேன். இப்பாடலின் வரிசை எல்லாம், நான் சொன்ன பிறகு பகர்ந்திடலாம் எல்லோர்க்கும். எந்தச் சொல்லையும், எந்தச் செயலையும், எப்பொழுதும் முழுமையுறும் வெளியிடுவது நன்றல்ல. பிறரின் புகழ் நமக்கு வேண்டாம்.

பரம்பொருளின் பரமபிதாவாகிய எல்லாமே பரம இரகசியமாகத்தான் இருக்க வேண்டும். பெரும் சித்தர்களின் நிலையில்

எல்லாம், எல்லாச் சொல்லும் வெளியிடாமல் சென்றதன் இரகசியமும் இதுதான். மற்றும் அறிந்துவிட்டேன் என்பவனின் நிலை எல்லாம் பார்த்தாயா? எல்லாமே முதல்படி என்பதன் பொருளும் இதுதான். எப்படியும் முடிவு பெறுவது வேண்டாம். நம் உயிரே முடிவு பெறாமல் இருக்கும்போது, எல்லாமே முடிவு பெறாமல் இருக்கட்டும் என்றதன் பொருளும் இதுதான்.

பூமியின் நிலையைத்தான் அறிந்திட்டாயா? பெரும் பாற் கடலின் உள்ளே என்ன என்று எண்ணினீரா? பாற்கடலைக் கடைந்தான் ஈஸ்வரன் என்கின்றீர். உலகம் உருள்கின்றது என்கின்றீர். அவ்வுலகத்தின் உருள் மனம் என்ன என்று தெரியுமா? பெரும் கடலும் உள்ளது, மலையும், மடுவும் உள்ளன, மரமும் செடிகளும் உள்ளன, மனிதனோடு மிருகமும் உள்ளது; இயற்கை தந்த பொருளுடன், மனிதனால் சமைத்த செயற்கையும் உள்ளது. இவற்றுடன் கலந்த ஒரினமும் உள்ளது.

அவ்வுலகத்துள் கலந்த செயற்கையைத்தான் காண்கின்றீர். அச்சாமியிடம் கேட்டீர்களா? அவன் வழியில் சொன்னானா? உள் நிலை என்னப்பா? உன்னுள்ளே உள்ள ஈஸ்வரனையே அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை, பூமியின் உள் நிலையை எப்படி அறிவாய்? பூமித்தாய் என்னும் என் தாய் அங்குள்ளாள். ஒளியின் தன்மையையும் ஒளியின் ஒளியையும், ஒலியில் ஒளியையும் இழுத்துத்தான் நீ நிற்பதுவும் நடப்பதுவும்.

பூமித்தாயின் ஈரப்பினால் ஒலியெல்லாம் ஒளியாகி, ஒளியையே தன்னுள் ஈர்த்து அம் மண்ணில் உள்ள காந்த சக்தியினால் உலகையே ஆட்டுவிக்கின்றாள். இப் பூமியினுள் உன் அறிவுக்கு சக்தியினால் எட்டாத பொக்கிஷங்கள் எல்லாம் குவிந்திருக்கின்றன. பொக்கிஷம் என்பது காசு, பணம் அல்ல. உலோகத்தையும் தருகின்றாள். உருவத்தையும் தருகின்றாள். உலகத்தையே ஆட்டுவிக்கும் ஊட்டமெல்லாம் தருகின்றாள். பந்தைப் போல் உலகம் உள்ளது என்கின்றார்கள். உலக உருண்டை செய்கின்றார்கள். பந்தின் உள்ளே காற்றுத்தான். உலக உருண்டை செய்வதில் உள்ளேயும் காற்றுத்தான். உலகின் உள் நிலையிலும் காற்றுத்தான் உள்ளது. நீ நினைக்கின்றாய் எடுக்க, எடுக்க மண்ணும், உலோகமும், தண்ணீரும்தான் உள்ளது என்று. உலகில் உள் நிலையில் உள்ள காற்றை அறிந்தாயா? உலகின் வெளி நிலையில் வான மண்டலம் எப்படி உள்ளதோ அந்நிலைதான் உள் நிலையும்.

உள் நிலையில் உள்ள காற்று எல்லாம் எங்கிருந்து வருகின்றது என்று எண்ணுகின்றீர்கள்? உள் நிலை காற்று எல்லாம் உலகைச்

சுற்றி உள்ள ஒளி, ஒலி எல்லாம் கலந்த காற்றே. நீ விடும் மூச்செல்லாம் பூமித்தாய் ஈர்க்கின்றாள். ஈர்க்கும் இம் மூச்சால் தான் இவ்வுலகம் சுற்றுகின்றது என்று முதல் பாடத்திலேயே சொல்லி இருந்தேன். ஒலி, ஒளி எல்லாம் பூமியில் தாக்கும் பொழுது அப்பூமி அச்சக்தியைத் தன்னுள் இழுத்து, பாற் கடலையும் மனிதனையும், பெரும் மலைகளையும் தாண்டித்தான் ஈர்க்கின்றது. இப்பூமி ஒலியையும், ஒளியையும், காற்றையும் தன்னுள் இழுத்துச் சுற்றுவதுதான் இவ்வுலகச் சுற்றே. உலகின் உள்நிலையும் காற்றுத்தான். உலகில் வெளி நிலையும் காற்றுத் தான். இப்பாடத்தின் விளக்கம் புரிந்ததா?

நான் சொல்லும் நிலையில் சொன்னால் ஏன் கலக்கம். சாமி சொன்னால்தான் ஏற்பாயா? எல்லாம் அவனே, அவன் சக்தியே என்பதன் பொருளைப் பார்த்தாயா? வானுலகில் உள்ள ஒளியும், தன்னிலையில் சுற்றும் ஒலியும் மண்ணுலகை வந்தடையும் தன்மையும் படிப்படியாக விளங்கும். படிப்படியாக என்பது நீங்கள் சொல்லும் 1, 2, 3 என்பதல்ல. சிறுகச்சிறுக என்பது சரியல்ல. படி, படி என்பதன் அர்த்தமே வேறப்பா. கீழ் இருந்து மேல் செல்வது அல்ல படி. ஒவ்வொன்றாக உள்ளதுவே அப்படி. ஒவ்வொரு படியும் ஒவ்வொரு தன்மையில் உள்ளது. ஒவ்வொன்றாக விளக்கம் தருகின்றேன். தியான நிலைக்குச் செல்.

தாயே தந்தையே வணங்கிடுவேன் என் முதல் தெய்வமாக பெற்ற பயனைப் பெற்றிடவே அருள் செய்யுங்கள் பெற்ற பயனை எல்லாமே பெற்றவுடன், முடிவுறாமல் பெற்ற பேரை எடுத்துத் தருகின்றேன் எனக்கு அருள் செய்வீர்களாக.

நன் மனதைப் பெற்றிடவே நாட்டமெல்லாம் தந்திடுவாய் நான், நான் என்ற சொல்லை நம்மிடம் விட்டகற்றிடுவாய். நன்மனதைப் பெற்றிடவே நமக்கருள்வாய். நம்முள்ளே நீ வந்திடவே நாமெல்லாம் ஜெபித்திடவே நாம் எல்லாம் போற்றிடுவோம் ஈஸ்வரா.

29—3—79

ஞான தீபங்கள்

ஒவ்வொரு காலத்துக்குள்ளேயும், ஆதியிலிருந்து இன்று வரையில் காலத்துடன் ஒன்றிக் கடவுள் என்பவர் பிறக்கின்றார், அவதாரம் எடுக்கின்றார். நீ அறிந்த காலம் வரை சொல்லு

கின்றேன். சிவனாய்ப் பிறந்ததும் அவனே, சிவனின் மகளாய் வந்ததும் அவனே, இராமனின் காலமும் அவனே, கிருஷ்ணனும் அவனே, முகமது நபியும் அவனே, இயேசுவும் அவனே, புத்தனும் அவனே. புத்தனின் காலத்திற்குப் பின், கடவுளின் சக்தியைக் கொண்டு அவதாரம் யாரும் எடுக்கவில்லை. இராமாவதாரம், கிருஷ்ணாவதாரம், முகமது நபியும், புத்தனும், இயேசுவும், சித்தராகி ஞான அருள் பெற்ற ஞான தீபங்களாவர். சிவனும் சித்தர்தான். அன்றும் அவதாரம் எடுத்தார் இன்றும் அவதாரம் எடுத்திருக்கின்றார். அன்றுள்ள காலத்தில் மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடிந்தது. இக் காலத்தில் மக்களின் மனமே மாறிவிட்டது.

கலியின் தன்மையைப் பார்த்தாயா? கலியின் தன்மையெல்லாம் மாற்றிடத்தான் மானிடர்க்கு பூஜையின் பலனைச் சொல்லுகின்றேன். கல்கியின் தன்மையில் வந்துவிட்டால் காவியத் தன்மை கலந்துவிடும். கருத்துடன் எல்லாம் நடந்து விடும். கர்மப்பயனை அகற்றிடலாம், காவியத்தன்மை பெற்றிடலாம். இக்கலியுகத்தில் எண்ணமெல்லாம் காவியத்தில் நிலைத்திடாது, காலப்போக்கில் அழிந்துவிடும். பறக்கும் மனிதனை நீ காண்பாய், பாரினில் உள்ள நிலை எல்லாம் பார்த்திடலாம். பழிக்கும் எண்ணம் இன்றுள்ளது. பழிவாங்கிடும் நிலையேதான் இருக்கின்றது. தன்னிலை என்ன என்று எண்ணமில்லை. தூற்றிடும் உள்ளமே எங்கும் உண்டு.

கலியில் பிறந்த மனிதன் எல்லாம் காவியத்தில் எப்படி வந்திருவான்? உன் அறிவுக்கு எட்டும் விஷயமெல்லாம் சிறுகச் சிறுகப் பகர்ந்திடுவேன். இராமாவதாரத்தைப் பற்றிச் சில விளக்கங்கள் சொன்னேன். சிறு புள்ளிதான் அது. கிருஷ்ணாவதாரத்தின் நிலையைப் பார். கிருஷ்ணனின் கதையிலேயே பிறப்பையே ஜாதகத்தில் கணித்துவிட்டார்கள். கிருஷ்ணனின் அவதாரம் என்னும் நாளில்தான் ஜாதக நிலையும் வந்தது, பெரும் குழப்ப நிலையும் வந்தது. மனிதரின் நிலையையே மாற்றியது கிருஷ்ணாவதார காலத்தில். இராமாவதாரம் முடிந்து கிருஷ்ணாவதாரம் ஆரம்பிப்பதற்குள் மனிதரின் நிலையெல்லாம் சிறிது சிறிதாக மாறிவிட்டது. கிருஷ்ணாவதாரத்தில் தோன்றிய சித்தன்தான் கிருஷ்ணாவதாரம் என்ற நூலையும் எழுதியவன். கிருஷ்ணன், கண்ணன் என்பவன் பிறந்தானா? பிறந்து வெண்ணெயை அள்ளி உண்டானா? வாயைத் திறந்து உலகத் தன்மையையே காட்டினானா?

கிருஷ்ணன் என்பவன் யாரப்பா? மனிதர்கள் தங்களுடைய நிலைக்காக இராமாவதார நூலில் உள்ள, ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற நிலையையே மாற்றி கிருஷ்ணாவதாரம் என்னும் நூலில்

கிருஷ்ணனுக்குப் பல மனைவிகளை அமைத்தார்கள். இராமாவ தாரத்தில் உள்ள நிலையிலும் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் உள்ள நிலையிலும் உள்ள மாற்றங்களைப் பார்த்தாயா? இராமாவதாரத்தில் தந்தை சொல் தட்டாத தனையனும், சகோதரப் பற்றும் உள்ள தமையனையுமே காணலாம்.

தர்மம், நியாயம் என்பதெல்லாம் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் தர்மயுத்தம் என்ற நிலையிலேயே அழிந்திட்டது. பெரும் சூதும், சூதாட்டமும் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் அமைந்ததுவே. தன் நிலை உயர்ந்திட எந்நிலையிலும் இருக்கலாம் என்னும் பழக்கமே கிருஷ்ணாவதாரத்தில்தான். சொல்லும் செயலும் மாறியதும் கிருஷ்ணாவதாரத்தில்தான். சித்தன் எழுதிய கீதையையே மாற்றி விட்டார்கள் கிருஷ்ணாவதாரத்தில். கீதையின் உபதேசங்கள் எல்லாம் படித்தவுடன் புரிகின்றதா? பாமரரும் புரிந்திடும் கீதையையே பழிக்கும் நிலையில் விட்டுவிட்டார்கள். குருவும், சிஷ்யனும் என்ற நிலையைக் குருடாக்கிவிட்டார்கள். தான் கற்றதைப் பிறருக்குச் சொல்லும் நிலையில் இல்லாமல் மாற்றிவிட்டார்கள். கோயில், குளங்கள் என்பதையே ஜாதி, மதம் என்னும் தன்மையில் ஏற்றிவிட்டார்கள். ஜாதியும் மதமும் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் தான் வந்தது.

உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்பது எல்லாம் கிருஷ்ணாவதாரத்தில்தான் வந்தது. ஏழை, பெருத்தவன், சிறுத்தவன், பெரும் செல்வந்தன் என்னும் நிலையில் கிருஷ்ணரையும், பாமர ஏழை நிலையில் குசேலரையும் கிருஷ்ணாவதாரத்தில்தான் ஆரம்பமே. நூலின் தன்மையையே அவரவர் இஷ்டத்துக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். கிருஷ்ணாவதாரத்துக்குள்ளே கிருஷ்ணன் என்பவன் இல்லையப்பா. கிருஷ்ண என்னும் ஜெபம் ஓங்கிடவே கிருஷ்ணனின் கதையும் வந்ததப்பா.

சக்தியின் சக்தியே அக் கிருஷ்ணன் அப்பா. கிருஷ்ணனின் கதையெல்லாம் மனிதர்கள் (அளித்த) சொன்ன கதையப்பா. கிருஷ்ண என்னும் நாமத்தில் கிருஷ்ண ஜெபம் செய்திருங்கள். கிருஷ்ணனை ஜெபித்தால் கிருஷ்ணனின் தன்மையைக் காண்பாய். கிருஷ்ணனின் கதையைப் படித்து அக் கிருஷ்ணனே இப்படித்தான் இருந்தான் என்னும் நிலை வேண்டாம். கிருஷ்ணாவதார காலத்தில் மனிதர்கள் இருந்த நிலையை வைத்துத்தான் அக்கதையெல்லாம் உள்ளது. தர்ம யுத்தம், என்பதுவும் மனிதர்கள் வைத்த கதை தான். கிருஷ்ணாவதாரத்தில் வந்த கிருஷ்ணனைப் பார்த்தவர் யாரப்பா? இராமனும் வாழ்கிறான் கிருஷ்ணனும் வாழ்கிறான்,

கலியும் வாழ்கிறது. கல்கியும் வருகிறது எல்லாமே ஈஸ்வர சக்தியின் ஆசியாலே.

30—3—79

ஆசை

ஆசையில்லாவிட்டால் இவ்வுலகமே இல்லை. பற்றற்று இருக்க வேண்டும், ஆசையில்லாவிட்டால்தான் உலக ஞானம் பெற முடியும் என்பதெல்லாம் இவர்களாகச் சொன்ன கதை. ஆசையில்லாவிட்டால் இவ்வுலகமே இல்லை. பெரும் ஆசையில் வந்ததுதான் இவ்வுலகமே. ஆசை இல்லாவிட்டால் ஜீவனும் இல்லை. பந்த பாசமும் இல்லை. பாற்கடலுமில்லை, பாழடைந்த நிலைதான் எங்கும் இருக்கும்.

மனிதனின் எண்ணமும் ஆசைதான். ஈசனின் எண்ணமும் ஆசைதான். ஈசனின் ஆசையில்தான் உலகமே உள்ளது. இவ்வுலகம் மட்டும் அல்ல எல்லா உலகமும் ஈசனின் ஆசையில்தான் உள்ளது. ஈசன் அருள் பெற்றிடவே பெரும் ஆசைதான் வேண்டும். பற்றற்றவன் என்பவனுக்கும் ஆசையில்லாமல் இல்லை. ஆசையில்லாதவன் யாருமில்லை. சித்தனுக்கும், ஞானிக்கும் ஆசையுண்டு. ஆசையில்லாவிட்டால் ஜீவனே இல்லை. ஈசனுக்கு ஆசையுள்ளபோது, ஞானியும், சித்தனும், மனிதனும் எந்த நிலை? எல்லா ஜீவராசிகளுக்குமே ஈசன் அருளை ஆசையுடனே அளிக்கின்றான். ஆசை என்பது வேறு, பேராசை என்பது வேறு. தன் எண்ணத்தை இன்பமாக்குங்கள் என்று சொல்லும்போது அவ்வெண்ணம் ஆசையில் இருந்து வருகிறது. ஆசையின் எதிரி நானல்ல. ஆசையுடன்தான் நான் உள்ளேன். ஆடையுடனேயே இருந்திருங்கள். பேராசை என்னும் பேயை ஒட்டிடுங்கள்.

சுவாச நிலை, சுவாச நிலை என்பதெல்லாம் என்னவென்றால் நம் மனதை சாந்தமான நிலையில் வைத்துக்கொண்டு நம் மனதில் உள்ள கோபம், தாபம், குரோதம் எது வந்தாலும், அந்நிலையை அடக்கிக்கொண்டு பெரும் சாந்தநிலைக்கு வருவதுதான் சுவாசநிலை. அச்சுவாச நிலை வருவதற்கு அவ்வாசை இருந்தால்தான் அச்சுவாச நிலையே வரும். ஆசைதான் மனிதனே, சோர்வல்ல மனிதன். “ஆசையை அடக்கிவிடு, ஆசையை அடக்கி விடு” என்று சொல்வதெல்லாம் சொல்பவனுக்கே இருப்பதில்லை. ஆசையை அடக்கிவிட்டால் இவ்வாத்மாவுக்கு என்ன வேலை இவ்வுடலில். ஆசையை அடக்குபவனின் ஆத்மா தானாகப் பிரிந்து சென்றுவிடும்

தன் நிலைக்கே. இவ்வுலகில் நாம் பிறந்த பலன் இருப்பின், (பொருளையே) ஆசையுடன் நாம் பிறந்த பயனைப் பெற்றிட வேண்டும். நாம் பெற்ற குழந்தையையே ஆசையிருந்தால்தான் வளர்க்க முடியும். நாம் உண்ணும் உணவையே ஆசையுடன்தான் உண்ண முடியும்.

ஆசையுடன் இருங்கள் என்பதுவும், அன்புடன் இருங்கள் என்பதுவும் ஒன்றேதான். ஆசை இல்லா இவ்வுலகில் அலையுமில்லை கடலுமில்லை. செடிக்கும் மரத்திற்கும் ஆசையுள்ளது. மண் பேசும், கல் பேசும் என்பதுவும் இவ்வாசையினால்தான். ஆசையில்லாதவன் பிறந்ததும் இல்லை. ஆசையில்லாதவன் பிறக்கப் போவதுமில்லை. ஆசையைப்பற்றிச் சொல்லும் பொருள் எல்லாம் என்னவென்றால், தன் நிலை அறிந்து உன் ஆசையை எண்ண வேண்டும் என்பதன் பொருளே. வெள்ளிக்கிழமையின் பாடம் இதுவே.

ஆசையான இவ்வுலகில் ஆசையுடன் இருந்திடவே
ஆசையுடன் அருளிடுங்கள் நல்லாசியை
ஆசை, ஆசை என்பதெல்லாம்
அவனருளைப் பெற்றிடவே—உன்
ஆசையை என் ஆசையில் பதித்திடப்பா!
ஆசை மனதை எனக்கருளி
ஆசையமுதை எனக்கூட்டு
ஆசையுடன் நான் பூஜை செய்ய
ஆசியும்அருளும் வேண்டுமப்பா.
சொல் தொடர் பிறகு கொடுக்கின்றேன்.

31—3—79

பூஜை புனஸ்காரம் செய்துதான் தொழில் செய்ய வேண்டும், உன் தொழிலில் என்றும் அவன் அருள் இருக்க, எத்தொழில் செய்தாலும் அவனை முதலில் நினைப்பதற்கே இந்த பூஜை செய்வ தெல்லாம். பூஜை செய்தால்தான் அதன் பலனை அடைய முடியும் என்பதல்ல. பூஜை செய்பவனுக்கும் பலன் உண்டு. பூஜை முறை தெரியாதவனுக்கும் பலன் உண்டு. நீ செய்யும் எத்தொழிலும் செய்வதற்கு முன் உன் மனதை ஒரு நிமிடம் அமைதிப்படுத்து. மனச் சஞ்சலம் நீங்கி ஆரம்பிக்கவே பூஜை செய்வது. பூஜையின் முறையும் உனக்குப் புதிதல்ல, பூஜை செய்வதும் உனக்குப் புதிதல்ல. என்றென்றும் என் அருளும் ஆசியும் உனக்குண்டு.

உன் எண்ணத்திலே யார் இருக்கின்றார் என்று எண்ணிப்பார். எண்ணும் எண்ணமேதான் மனிதன். எண்ணமேதான் மனிதன், மனிதனேதான் எண்ணம். எண்ணம் வேறல்ல, மனிதன் வேறல்ல. மனிதனும் எண்ணமும் ஒன்றேதான். தேவனும் மனிதனும் ஒன்றே தான். எண்ணம் என்பது அம் மனிதனின் பூர்வ புண்ணியப் பலன். ஒரு மனிதனை உயர்த்துவதும் அவன் எண்ணம்தான். மனிதனை இறக்குவதும் அவன் எண்ணம்தான். உன் எண்ணத்திலிருந்து உலகையும் ஆளலாம், எண்ணத்திலிருந்து உறங்கவும் செய்யலாம்; உறங்கிவிட்ட எண்ணத்திற்கு உலகமே இல்லை. மனிதனின் எண்ணமெல்லாம் பெரும் மலைபோல உயர்ந்திட வேண்டும். மடுப்போல் குறுக்கிடாமல் மலைபோல் உள்ளவனுக்கே வாழ்க்கை எல்லாம். எண்ணத்தைக் குறுக்கியவனுக்குக் குறுகிய வாழ்க்கையே அமையும். எண்ணத்தில் உயர்ந்தவனுக்கு முடிவேது! எண்ணத்தை உயர்த்திவிடு, ஈஸ்வரனை நினைத்துவிடு! அவன் வந்து எழுதிடுவான் இப்பாடத்தை.

எண்ணும் எண்ணமெல்லாம் உயர்ந்ததாக இருக்கவேண்டும் என்பது எண்ணும் எண்ணம் என்னும் பொழுது அதை நாம் செயல்படுத்தமுடியுமா? என்று எண்ணக்கூடாது. எண்ணும் பொழுதே அதைச் செய்திடுவோம் என்றே எண்ண வேண்டும். எக்காரியத்தைச் செய்தாலும், அக்காரியத்தை ஆசையுடன் செய்திடுங்கள். ஆசையுடன் செய்திடவே அவ்வெண்ணம் உயர்ந்து நிற்கும். மனிதன் எக் காரியத்தையும் செய்யும் வலிமையுடனே ஈசன் அருளைப் பெற்றுப் பிறந்திருக்கின்றான். மனிதனாய் பிறப்பது, மனிதன் செய்த பாக்கியமே. அப்பெற்ற பாக்கியத்தை, மனிதன் மாற்றிடாமல், தன் எண்ணத்தை குன்றாக்கி விடாமல், மலைபோல் உயர்த்திட்டால், மனிதனாய் வாழ்ந்திடுவான். எண்ணமேதான் மனிதன், மனிதனேதான் எண்ணம். நல்லெண்ணம் எண்ணும்பொழுது ஈசன் அருளைப் பெற்றிடுவான். ஈசன் வந்து உனக்குள்ளே நின்றுவிட்டால், ஈசனே நடத்திடுவான். நல்லெண்ணம் எண்ணிடப்பா, நல் வார்த்தை பேசிடப்பா, நாவெல்லாம் இனித்திடும், மனமெல்லாம் மணக்கச் செய்யும். அப் பேரின்ப நிலை பெற்றுவிட்டால், மனிதனே தெய்வம்தான்.

என்னப்பா சிவக்கொழுந்தே! சொல்லும் பாடம் உனக்கும் தான். சிவக்கொழுந்தாய் இருக்கின்றாய். சிவனாய் வருவதற்கே எண்ணம் என்னும் பாடத்தைத் தந்தருளியுள்ளேன் உனக்கு. இப்பாட முறையெல்லாம் உன் மனதையே வட்டமிட்டுக் கொண்டுள்ளது. வட்டமெல்லாம் சுற்றிவிட்டால் உன் மனமே சுற்றிக் கொள்ளும். உன் மனமான எண்ணத்தில் மாசிலா இன்பம்

காண்பாய், மனம் கலங்கிடாதே. இக்கலக்கமெல்லாம் இனி உனக்கில்லை.

ஆவியின் உலகை அறிந்திடவே இப் பாட நிலைகளெல்லாம் தொடர்ந்து வரும்.

1—4—79

‘உரைக்கும் உரையெல்லாம் உனதாக இருந்திடவே’ என்பது யாரைப் பார்த்துப் பாடுகின்றார்.

உரைத்துவிடு ஈஸ்வரா, உரைக்கும் உரையெல்லாம் உரைத்துவிடு ஈஸ்வரா. எப்பாடலைப் பாடினாலும் முதல் அடியை அவனுக்கு அருளிவிடு; தந்திடுவான் அப்பாடலின் தத்துவத்தையே.

உண்ணும் உணவெல்லாம் உனதாகும்
உறங்கும் உறக்கமெல்லாம் உனதாகும்
உணர்வில் உணர்வாக ஊன்றிவிடு
உலகாண்ட ஈஸ்வரனே

உலகை என்னும் பொழுது இவ் ஒரு உலகை மட்டும் தான் குறிக்கும். உலகாண்ட ஈஸ்வரனே என்னும் பொழுது அதன் அர்த்தமே வேறு.

இப்பாட்டின் தன்மையில் உலகத்தன்மை எல்லாம் உள்ளது. அழகான பாடலை ஆடிக்கொண்டே பாடிவிட்டார். தந்த அடியை மாற்றிவிட்டார், தனதாக எண்ணிவிட்டார். தந்தேனா அப்பாடலை? உனதல்ல, எனதல்ல இவ்வுலகம் என்பதன் பொருளும் இதுவேதான். தன் உதயத்துக்கு வந்தது என்று பாதிப் பாட்டைப் பாடி வந்தான்.

தலைப்பென்ன தலைப்பு, தலைவனையே தலைப்பாக்கு; தந்திடுவான் தனிக்கவிதைகளை.

உன் சஞ்சலத்திற்கு விடையளிக்கின்றேன். மனமான சஞ்சலத்தை வளரவிடாமல், மனதில் உள்ள எண்ணத்தை பெரும் சஞ்சலமாக்கிவிடாமல், அவனிடம் சமர்ப்பித்தால் அவன் அளிப்பான் அதன் விடையை. சித்தர் என்பவர் யார்? எந் நிலையில் உள்ளார், என்னும் சஞ்சலம் ஏன் உள்ளது? சித்தரும் ஞானியும் எப்படி உள்ளார்கள்? எந்நிலையில் உள்ளார்கள்? என்ற எண்ணச் சஞ்சலத்தின் உள்ளே தவிக்கின்றாய். மனிதனால், மனிதனால் என்னும் பொழுதெல்லாம் எண்ணுகின்றாய் ஆண்

வர்க்கத்தையே. ஆண், பெண் என்னும் மாற்றுநிலை எனக்கில்லை உன் சஞ்சலம், உடலுடன் உள்ள போகர், எப்படி உள்ளார்? அவரில் உறக்க நிலை என்ன? உண்ணும் நிலை என்ன? உடலின் நிலை என்ன? என்ற எண்ணம் உடலுடன் உள்ள போகர் அந்நிலையிலேயே என்ன செய்வார் என்று எண்ணுகின்றாய்.

ஈஸ்வரபட்டாவான என் நிலையை எண்ணிப்பார். உடலை விட்டு நான் பிரிந்து சென்றுவிட்டேன் என்ற உண்மை 'சாமி' சொன்னதை எடுத்துக் கொண்டுள்ளீர்கள். போகரின் நிலையில் அவர் எந் நிலையில் உள்ளார் என்று ஒருவரும் சொல்லாததினால் நீங்களாக அறிந்திட்ட நிலையில் மனச்சஞ்சலம் கொண்டுள்ளீர்கள். எந்நிலையில் தெரிந்துகொண்டுள்ளீர்கள் அவர் நிலையை? அந்நிலையிலேயே தெரிந்துகொள்ளுங்கள். அவர் இப்படி உள்ளார் என்ற நிலையை. உயிருடன், உடலுடன், உலகமுடன் உள்ளார். அவர் உடலில் இருந்து, அவர் ஆத்மா, எந்நிலைக்குச் சென்றாலும், அவ்வாத்மா திரும்பவும் அவர் உடலுக்கே வருகிறது. அவர் ஆத்மாவுக்கு எடுக்கும் உணவையே, அவர் உடலுக்கும் அளிக்கின்றார். அவர் உடலுக்கு உணவும் வேண்டாம், உணர்வும் வேண்டாம். அவ்வுடல் எந்நிலையிலும், எந்த நேரத்திலும் அவர் அமர்ந்த நிலையிலேதான் உள்ளது. அவ்வுடலில் உள்ள ஆத்மாதான் எந்த நிலைக்கும் வருகின்றது. அவர் உடலைப் பாதுகாக்கும் தன்மையெல்லாம் அவரின் தியான நிலையிலேயே உள்ளது. அவ் உடலில் உள்ள ஆத்மாவை எங்கும் பறக்க விடுகின்றார். பழனியில் மட்டும் அவ்வாத்மா சுற்றவில்லை, பழமுதிர் சோலையிலும் சுற்றுகின்றது. அப்பழனியப்பன் எங்கெங்கு உள்ளானோ அங்கெல்லாம் செல்லுகின்றது.

'முருகா' என்னும் நாமம் எவ்வுள்ளத்தில் இருந்து அபயமாக அழைக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் செல்லுகின்றது. சித்தனெல்லாம் சோம்பேறி. ஞானிகள் வேலையில்லாதவர்கள் என்ற எண்ணமெல்லாம் மனிதருக்குள்ளே. அவர் இருந்த நிலையிலேயே அவர் ஆத்மா அழைக்கும் இடமெல்லாம் சென்று அருள் செய்கின்றார். உலகையே சுற்றுகின்றார். முருகா என்னும் இடமெல்லாம் சுற்றுகின்றார். உலக ஆசையுடன் இன்றும் உள்ளார்.

உலகுடனே கலந்துள்ளார். தான் பிறந்த பயனையும், தான் பெற்ற உடலையும், தன் ஆத்மாவையும் உலகுடனே ஒன்றச் செய்துள்ளார். உலகமழிந்தாலும் அவர் நிலை அழியாது. இந்நிலையைப் புகட்டவே உன் நினைவில் கனவைத் தந்தேன். உலகெல்லாம் அழிவு நிலையில் உள்ள பொழுது, மலை மீதுள்ள கோயிலில் மட்டும் சிலர் அங்கே இருந்து காட்டினதின் பொருள் இதுதான். போகரின்

நிலையை எண்ணிப்பாருங்கள். ஒவ்வொரு ஞானியின் நிலையும் எண்ணத்தில் வரும். ஒவ்வொரு ஞானிக்கும் ஒவ்வொரு தன்மை உள்ளது. அவரவர் பூஜித்த முறையிலும் அவரவர் தியானத்தின் தன்மையிலும் அருளியுள்ளார். அப்பரமேஸ்வரனின் அருள் எல்லாம் உங்கள் நிலை என்னவென்று நீங்களே எண்ணிக்கொண்டு, உங்கள் நிலையையே உயர்த்திக்கொள்ளுங்கள். அவர் அருளுவார் நல் ஆசிகளை. இன்றையப் பாட நிலை புரிந்ததா?

இரத்தினகிரி பிறந்திடுவார், பெரும் புலவனாகப் பாடிடுவார் அவர் புகழை. அவனருளில் பிறந்தவன் நீ.

பகர்ந்திடுவாய் பகர்ந்திடுவாய் பரமேஸ்வரனே
பாரெல்லாம் பாடிடவே பகர்ந்திடுவாய் பரமேஸ்வரனே
பஞ்சம் பஞ்சம் என்கிறார்கள் பாமரர்கள்
பாற்கடலளவு தந்தாலும் பஞ்சம்தான்
பஞ்சம் என்னும் பசியையே போக்கிவிட்டு
பரஞ்சோதியானவனை வணங்கிடவே,
பகிர்ந்துவிடு பரமேஸ்வரா.

3—4—79

அணுவின் தன்மையை அணு அணுவாக ஆரம்ப நிலையிலேயே உணர்த்தி உள்ளேன். மனிதன் பிறவி எடுத்த நிலையிலிருந்து உணர்த்தி உள்ளேன். மனிதனின் நிலையில், ஏழு ஜென்மம் அவனுக்கு அளித்த ஆண்டவனின் தீர்ப்பு. அவ்வேழு ஜென்மத்தில் அவனுக்கு அளித்த அருளைப் பெற்றவன் பெரும் முக்தி நிலையை வென்றுவிடுகிறான். அவ்வேழு ஜென்மத்திலும் தன் நிலையை உணராமல் தன் ஆசையை அடக்கிடாமல், நான் என்ற நிலையில் உள்ளவன் எடுக்கும் பிறவியெல்லாம், சீறும் சிங்கமாகவும், விஷமான பாம்பாகவும், அன்புள்ள அணிலாகவும் அவரவர்களுக்குக் கொடுத்த ஏழு சந்தர்ப்பத்தையும் முடிக்காமல் உள்ளவன் இன்று மிருகத்திற்கு எந்தக் குண நிலை உள்ளதோ, அவ்வழியில் பிறக்கிறான். அதிலும் ஜென்மங்கள் மாறுபடுகின்றன. மிருகமாய் மாறுபடும் ஜன்மங்களைத்தான் இம்மனிதனும் புசிக்கின்றான். இவன் அணுவேதான் அதற்கும், அதன் அணுவேதான் இவனுக்கும்.

ஆயிரம் ஆடுகள் மந்தையிலிருந்தாலும் அச்சிறுத்தையின் எண்ணம் ஒரு ஆட்டின் மேலேதான் உள்ளது. அதன் நிலை என்ன? அச்சிறுத்தையின் முதல் எதிரி அவ்வாடு. அவ்வாட்டையே புசிக்கின்றது. ஒவ்வொரு தன்மையும் இதைப்போல்தான் சுற்றிக்

கொண்டே வருகிறது. சிறுத்தை அவ்வாட்டை அடித்ததினால் அவ்வாட்டிற்குத்தான் சாப நிலை தீர்ந்தது. சிறுத்தையின் நிலை சுற்றிக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. அணுவேதான் எல்லாம். மரமும் அணுதான், மரத்தின் கனியும் அணுதான். அவ் அணுவைப் புசிக்கின்றோம், இவ்வணுவைப் புசிக்கலாகாதா என்ற எண்ணம் உனக்குள்ளே. அவ்வணுவின் தன்மை வேறு இவ்வணுவின் தன்மை வேறு.

ஏழு ஜென்மத்தில் முக்தியடையாத மனிதனும் மிருகமாகி, பறக்கும் பறவையாகி, புழுவாகி, மரமாகி, கனியாகி, கனியின் தன்மையிலே பாவ விமோசனம் பெறுகின்றது. கனியாகவும் ஆகிறது: பூவாகவும் ஆகிறது. கனியைப் புசிப்பதன் தன்மை புரிகிறதா? ஆசை மனத்தை அணு அணுவாக ஆசையுடன் அடக்கிடத்தான் நான் நடத்திடும் பூஜை முறை.

சுவையெல்லாம் அவன் தருவான், சுவைத்திடப்பா, நல் சுவையை, முதல் பாட்டில் தந்துள்ளேன். ஆசை அணுவை அழித்திடுவாய் என்னும் வரியை. அதன் பொருளும் இதுவேதான். அணு அணுவாக எந்நிலையிலும் அடக்கிட வேண்டும். பெரும் அவசரமும், பதட்டமும் அடைந்து விட்டால், பற்றற்ற நிலை வந்துவிடும். நம் மனத்தை உயர்த்திக்கொண்டு, நம் நிலைக்கே வந்த பிறகு, இருப்பதும், ஒதுக்குவதும், அவசரம் வேண்டாம். சொன்னதன் பொருள் புரிந்ததா?

பூவின் மணம்தான் உன் சுவாச நிலைக்கே வருகின்றது. தெரியவில்லையா? பல மணத்தை அம்மாவுக்கு, எல்லாமே பல சுவையின் தன்மையைத் தந்தருளினேன். மூலிகை வாசனையும் வந்திருக்கும். ஜோதியின் வடிவமும் தந்தருளினேன். அந்நிலையில் உதயத்தைப் புரிந்திட்டாயா, புரியவில்லை, போகர் பற்றி, காயகல்பம் சாப்பிட்டவர், அந்தக் காயகல்பம் எதிலிருந்து வந்தது? போகர் உடல் அழியாமல் வைத்துள்ளார், மருந்து இடித்துக் காட்டி இப்படித்தான் வந்ததா என்று குருதேவர் கேட்கிறார்.

பூஜைக்குப் பின்

காயகல்பம் என்பதெல்லாம் கருணையான மனதினிலே தியான நிலையில் உள்ள பல மணங்கள் எடுத்து, உலோகத் தன்மையில் கலந்து அரைத்தார். கடுகளவு காண்பதற்குத் தவமிருந்தார். பல நாட்கள் மும்மூர்த்தியின் வடிவையே சிலை செய்தார். சிலையின் தன்மையிலே கலந்து செய்தார் இக் காயகல்பத்தினை. அச்

சிலையின் உருவிலும் உள்ளது காயகல்பம். போகரின் உடலிலும் உள்ளது காயகல்பம்.

அணுகுண்டு செய்வது பெரிதல்ல. காலங்கள் அழிந்தாலும் தன் நிலையையும் தன் உடலையும், தன் உணர்வையும் அழித்திடாமல் வைத்துள்ளார் அந்நிலை உயர்ந்ததா? வெறும் அணுகுண்டு செய்திடத் தன் சக்தியெல்லாம் அழித்துச் செய்யும் அணுகுண்டின் நிலை பெரிதா? மனிதனாய்ப் பிறந்தவர்க்கு எல்லோர் உடலிலும் சக்தி நிலை உள்ளது. பிறவிப் பயனும் உள்ளது. அவனவன் எடுக்கும் நிலையில்தான் எல்லாமே உள்ளது.

இனி எந்நிலைக்குச் சென்றிட்டாலும் இந்நிலையை மாற்றி டாதே, காலத்துடன் மறைந்திடாதே. கல்கியுடன் கலந்து விடு. பகர்ந்திடுவேன் பகர்ந்திடுவேன் பல நிலைகளைப் பகர்ந்திடுவேன், பங்கஜத்திற்குத்தான் பகர்ந்திடுவேன்.

நினைவலைகளை மாற்றிவிட்டால் முந்திவிடலாம் நீ முதலில்.

உன் நிலையில் உள்ளவர் போகர்தான். அதனால்தான் அந்த வழி காட்டினேன். வழியெல்லாம் வகுத்திடுவார்; அவ் வழிக்கு வந்துவிடு சீக்கிரம். உள்ள நிலையை மாற்றிடாமல் அவ் வழிக்கே வந்துவிடு. காலம் கனிந்து வரும். காலம் குறுகியது, காலம் குறுகியது; சீக்கிரம் சுவாச நிலைக்கு வா? பலகோடி நாட்கள் கலந்திடலாம் தூங்கும் தூக்கம் தனியல்ல என்ற நிலைக்கு வந்துவிடு. தியான நிலையில் இருந்திட்டால் அதுவேதான் தூக்கம். அந்நிலையில் காத்திடுவான் உன் உடலையும் அவனே. இன்றுள்ள சித்தர்கள் ஞானிகள் எல்லாமே தன் நிலையை மாற்றிக் கொண்டு அவன் நிலைக்கு வந்தார்கள். இந் நிலையை மாற்றிடவே இப்பாடங்கள் எல்லாம் உனக்கு; சொல்வது புரிந்ததா? குடும்ப நிலையில் இருந்து சித்தனைக்கிக் காட்டு, இந்நிலைதான் பெரிது. இதுவும் அவன் அருளே. மாற்றிடாமல் அவனிடம் வா. போகரே போற்றிடுவார் உன் நிலையை என்று அடித்துக் காட்டுகிறார் குருதேவர். உன் நிலையை முந்துவதற்கும் ஆள் உண்டு. நீ முந்துவாயா அவர் முந்துவாரா பார்க்கலாம்.

4—4—79

மனம், மனம்.

மனமேதான் நீ. மனத்திற்கும் குரங்கிற்கும் ஒப்பிடுகிறார்கள். மனம் ஒரு குரங்கு என்கிறார்கள். குரங்கின் நிலை வேறு மனிதன்

நிலை வேறு. குரங்கின் நிலை ஒரு நிலையிலேதான் உள்ளது. ஒரு பொருளையோ ஒரு செயலையோ அதன் மனம் எண்ணிவிட்டால் அதன் நாட்டமெல்லாம் ஒரு நிலையிலேதான் உள்ளது. குரங்கு மரத்திற்கு மரம் தாவுவதை வைத்து மன நிலையையும் குரங்கையும் ஒப்பிட்டார்கள். மனம் அல்ல குரங்கு, குரங்கல்ல மனம். குரங்கைப்பற்றி மனிதர்கள் கொண்டிருக்கும் அர்த்தம் வேறு. குரங்கிற்கும் மனதிற்கும் உள்ள நிலை வேறு. குரங்கின் எண்ணம் மாறாது. குரங்கின் செயலும் மாறாது. தன் எண்ணத்திலேயே தான் அது என்றும் உள்ளது. . . . மனிதர்கள் வேண்டும் என்றுதான் ஆதிகாலத்தவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப் புரிந்து கொண்டவர்கள். (மரத்திற்கு மரம் அது தாவுவதை வைத்து.)

மனம்—எண்ணம், எண்ணம்—மனம் எல்லாம் ஒன்றுதான். உன் எண்ணம் எங்குள்ளது? துரிதமான நிலையில் சொல்வதெல்லாம் உன் எண்ணத்திற்கு உதயம் வரத்தான்.

பாடத்தில் தடங்கல் வந்தால் பாடத்தின் தன்மையும் மாறிவிடுகிறது. எண்ணமும் செயலும் மாறிவிட்டால் உன் நிலையே மாறிவிடுகிறது. நம் பிறப்பில் இருந்து ஒவ்வொருவருக்கும் தன்னுடைய வளரும் சூழ்நிலை, பெற்றோர்களின் பழக்க வழக்கங்கள், சுற்றத்தாரின் பழக்கங்கள் எல்லாமே கலந்துவிடுகிறது. அந்நிலையில் நம்மை நாம் உணர வேண்டும். உன்னை நீ உணர வேண்டும்; உன் நிலையை ஒரு நிலைப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தன் நிலை, தன் மனம், தன் செயல் எல்லாம் ஒரு நிலையில் இருக்க வேண்டும். குரங்கின் மனம் போல், குரங்கு தாவுவதைப் போல் அல்ல. இன்று ஒரு நிலையில் இருந்து கொண்டு நீ இருக்கும் நிலையைப் பிறர் பழித்தால் அவன் சொல்லும் நிலைக்கு மாறிவிடுவது அல்ல எண்ணம். இவர் சொல்லுவதையும் ஏற்றுக்கொண்டு, அவர் சொல்லுவதையும் ஏற்றுக்கொண்டு, உன் நிலையில் ஏற்றுக் கொள்வதே உன் எண்ணமாக இருக்க வேண்டும். உன் நிலையைப் புரிந்து கொண்டு விட்டால் எந்நிலையும் கிட்டிவிடும் என்று பகர்ந்துள்ளேன் பல முறை. குழப்பமுடன் உள்ளாய்; இருதினத்தில் இந்நிலையில் ஏன் குழப்பம்? உன்னையே நீ காணும் போது.

எடுத்ததை முடிப்பாய், எண்ணியதைச் செய்வாய், செயலெல்லாம் அவன் செயல், அவன் செயல் என்று வந்த பிறகு மன நிலையை மாற்றிவிடாதே.

உலகநிலை மாறப்போகிறது. உன் நிலையில் வெகு துரிதம் வேண்டும். பூணை நிலையில். கருவின் நிலை வளர்வதற்குள் கருகி

விடும் உலகம் முழுவதுமே உருளிவிடும் இந்நிலையில். உன் நிலையில் வெகு துரிதம் வேண்டும் பூஜை முறையில் தப்புங்கள், தியான நிலையில் தப்புங்கள், பாவ புண்ணியத்தில் என்ற. அணுவின் அணுக்களெல்லாம் அணுவுடன் மோதும் நிலையில் உள்ளது. இவன் வெடிப்பான், அவன் வெடிப்பான் என்று உள்ளபோதே இவன் வினையெல்லாம் வெடித்து விடும் அணு குண்டாய். கூடிவிட்டான்; கூட்டாளியாய்க் கூட்டத்தினுள்ளே புகுந்து விட்டான். இந்நிலையும் சரியில்லை; பெரும் அழிவிற்கே இந்நிலை எல்லாம். ஒன்றை ஒன்று ஊடுருவுவன. ஒருவன் நிலையில் நிலையல்ல; தன் நிலையை நிலைநாட்டப் பிறர் நிலையில் ஊடுருவுகின்றான். காசு, பணம் தேடிடவே கடல் கடலாய் அலைகின்றான். உன் நிலையை எண்ணிடாமல் அவர் நிலையை எண்ணுபவன் ஒரு சிலரே. உன் நிலைக்குப் புரிந்திடாது.

இயற்கையின் தாக்கலே பெரும் விஷமாய்த் தாக்கிவிடும். (அம்பு எய்து விழும் காட்சி). வருடமல்ல, நாளல்ல வருவதெல்லாம் அழிவுதான். பூமித்தாயும் தாங்கமாட்டாள் அவ்வணுவின் தன்மையை. அணுவின் பாடத்திலேயே புரிந்திருக்கும். இவன் விட்ட அணுவெல்லாம் இவனையே தாக்குகின்றது. நல்லெண்ணம் எங்குள்ளது, தர்ம நியாயம் மறைந்துவிட்டது. செயற்கையுடன் ஒன்றியவனுக்கு இயற்கை நிலை எதற்கப்பா? சீறிடுவாள் இயற்கை அன்னை. இவனின் செயற்கையே இவனையே அழித்துவிடும். விஞ்ஞானத்தைக் கண்டவனெல்லாம் மெய்ஞானத்தைக் கண்டானா? விஞ்ஞானமும், மெய்ஞானமும் கலந்திருந்தால் நல் ஞானம் பெற்றிருக்கலாம். விஞ்ஞானத்தையே வளர்த்திட்டான் மெய்ஞானத்தையே மறந்திட்டான். விஞ்ஞானத்தில் செய்திடச் சொல் உயிர் அணுவை, பார்க்கலாம்.

இயற்கை அன்னை தந்த உயிர் அணுவை வைத்துத்தான் இவன் விஞ்ஞானம் எல்லாம். விஞ்ஞானமெல்லாம் அழிவிற்கே. ராக்கெட்டின் நிலையிலேயே பறந்திட்டான். பறந்தென்ன பயன் கண்டான்? தன் நிலையை உணராதவன் செய்திட்டான் ராக்கெட்டை. தெய்வ ஞானம் மறைந்ததப்பா; தெய்வீகமும் மறைந்ததப்பா. தேவனையே மறைத்திட்டான். தேவலோகம் சென்று பார்க்கின்றானா? பார்த்தென்ன பயன் கண்டான்? பாரில் உள்ளோர்க்குப் பகர்ந்திட்டானா? அவனருளைப் பெற்றிடப்பா; அவனில்லாமல் யாருமில்லை, அவனேதான் உலகமப்பா, அவனேதான் நியுமப்பா நானுமப்பா, அவனையேதான் நினைத்திடப்பா. கலியின் தன்மையை மாற்றிடப்பா காவியத்தில் வந்திடப்பா. கல்கியாய் நிலைத்திடப்பா. மனிதன் மனதை மாற்றிடுங்கள். வளரும்

குழந்தைகளுக்கு இது எதற்கு என்னும் நிலை வேண்டாம். புகற்றிடுங்கள் குழந்தைகளின் மனதிற்கெல்லாம். சாமிக்குத்தான் சொல்லுகின்றேன். கால நிலையைப் பற்றிச் சொல். மனிதன் நிலையைப் பற்றிப் புரிந்திடச் சொல். சிறு குழந்தைக்கும் புரியும் நிலையில் பகர்ந்திடு.

அந்நிலையில் சொல்லி வந்தால் சிறுவர் சிறுமிகள் எல்லாம் புரியும் தன்மையிலே அவர் நிலைக்கு நீ சென்று அன்பையெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு அன்பைத் தந்துவிடு. நான் வருவேன் உன்னுடன். காடு மலையில் தியானம் செய்தால் கண்டிருவாய் என்னை மட்டும். கடும் குளிரில் தவம் இருந்தால் எந்த நிலை வந்ததப்பா? எந்நிலைக்குச் சென்றிட்டாலும் எவ்விடத்திற்குச் சென்றாலும் புகற்றிடுவாய் பாலரின் மனதிற்குள்ளே. பாலரின் மனதை ஈர்க்கப் பகர்ந்துள்ளேன் பாடமெல்லாம்.

அவன் நிலையில் பார்க்கின்றார், பெரும் உலகத்தை, கலைத்திட்டாதே தியானத்தை.

ஓங்கார இசையினிலே ஓங்கி நிற்பாள் ஓம் சக்தி
சிங்கார இசையினிலும் இருந்திடுவாள் அச்சக்தியே
சினமெல்லாம் தகர்த்திடுவாள் அச்சக்தியே
உலகெல்லாம் ஓங்கி நிற்கும் ஓம் சக்தியே
உலகாரும் சக்தியே, உருளுகின்ற சக்தியே
உயர்ந்து நிற்கும் சக்தியே, உயிரணுவின் சக்தியே,
உலகாரும் ஈசனின் சக்தியாய்
பூமையாய் பொழிந்திடுவாய் சக்தியே
நீ பொழிந்த பூவையே, பூஜை செய்வேன்
பூவில் பூஜை செய்வேன்
சக்தி பூஜை செய்வேன்
பூர்ண சந்திரனின் வடிவினிலே, பூர்ண கும்பமாய்
என் மனதில், பூவில் மணத்தை யெல்லாம்
தந்திடுவாய் சக்தியே
பூவின் மணத்துடனே என் மனதில்
பூர்ணமாய்க் கலந்திடுவாய் சக்தியே!
பரிபூர்ணமாய் என் மனதில் கலந்திடுவாய் என் சக்தியே
மனமெல்லாம் மணக்கச் செய்வாய் சக்தியே
ஓங்கார இசையினிலே ஓங்கி நிற்பாள் ஓம் சக்தி.

5-4-79

நானே, நான்

நானேதான் நான், என்னும் நிலை எல்லோருக்கும் வேண்டும். நான் என்னும் அகந்தைதான் வேண்டாம். நானேதான் நான்

என்னும் நிலை வேண்டும். நான் என்பதை அகற்றிடுங்கள். நான் என்னும் சொல்லை விட்டிடுங்கள் என்கின்றார்கள். குழந்தையின் பருவத்திலேயே ஊட்டிவிடுவதெல்லாம் நான் என்னும் சொல்லைத் தான். வளர்ந்த பின் நான் என்பதை அகற்றிவிடு என்கின்றார்கள். தன்னிலை உயர்ந்தால்தான் பிறரை உயரச் செய்ய முடியும் தன்னிலை என்னும் பொழுது நான் என்னும் நிலைதான் வரும். நம் நிலை என்று எப்படி வரும். நான் என்பதை அகற்றிடுங்கள் என்பதன் பொருள் புரிந்திடுங்கள். நான் என்பதையே புரியாமல் செய்வது தான் நான் நான் என்பதெல்லாம்.

குயவன் ஒரு மண் பாளையைச் செய்துவிட்டு நாம் செய்தோம் என்று சொல்ல முடியுமா? நான்தான் செய்தேன் என்று சொல்லுவான். தான் செய்யும் செயலுக்கு, செயல் என்பது தொழிலுக்கோ பிழைப்பிற்கோ உண்ணுவதற்கோ அந்நான் வேண்டும். அந்நிலையில் நான் இருந்தால்தான் தன் நிலையையே பார்த்திட முடியும். நான் என்ற அகந்தை, ஆணவம், பொறாமை, பழிச்சொல் என்னைத் தவிர யாருக்கும் ஒன்றும் தெரியாது என்னும் நிலை, தன் நிலையில் இருந்துகொண்டு பிறரைப், பழிக்கும் நிலை. இந்நிலையில் உள்ள நான்தான் வேண்டாம் என்பது. நான் என்பதற்கு நான் எதிரி அல்ல. குழந்தையின் படிப்பில், குழந்தையின் ஒவியத்தில் யார் செய்தார்கள் என்று கேட்டால், நான் செய்தேன் என்று சொல்லக் கேட்டால் எவ்வளவு பெருமை. அந்நானில் உள்ள அழகு, வளர்ந்த பின்னும் இருந்திட்டால் அவ் வழகே தனி அழகு, அந் நான் இருந்தால்தான் உலகமே அழகு பெறும். அந் நானில் இருந்திடுங்கள். நான் செய்திடுவேன் நற் காரியத்தை, நான் செய்திடுவேன் நல் பூஜைகளை, நான் செய்திடுவேன், நான் பரப்பிடுவேன் இந் நாளை அகற்றி டா தீர்கள். மனத்தில் நல் மனமும் உள்ளது, தீய மனமும் உள்ளது. நானிலும் நல் நானும் உள்ளது, தீய நானும் உள்ளது. மனம் எல்லாம் ஒன்றுதான். நானும் ஒன்றுதான். அதைப் பிரிக்கும் வழிதான் நமக்கு வேண்டும்.

ஒரு இயந்திரமோ ஒரு சமையலோ எதுவாக இருந்தாலும் ஒருவர் செய்வதைப் பார்த்துவிட்டு அவன் செய்திட்டான்— ஏன் நான் செய்ய முடியாதா என்ற “நான்” வேண்டும். மனிதனுக்கு எப்படி ஆசை வேண்டும் என்று சொன்னேனோ அது போலவே “நானும்” வேண்டும். “நானுக்கு” நான் எதிரி அல்ல. ஒரு நல் வழியை நிலைநாட்டிட நான் சொல்லுகிறேன் என்னும் சொல்லில் தவறில்லை. தீய வழிக்குத்தான் நான் என்பதை அகற்றிட வேண்டும். நான் என்பது, நான் என்கின்ற அகந்தையை அகற்றிட வேண்டும்.

ஒரு நிலையில் இருந்திருங்கள், ஒற்றுமையுடன் இருந்திருங்கள். உலக நிலையில் எல்லாம், ஒரு நிலையும், ஒற்றுமையும் பறந்திட்டது. கால நிலையைக் கருத்துரைத்தேன். குறுகிய காலம் என்றேன், பார்த்திட்டாயா பதட்ட நிலையை.

பரஞ்ஜோதி வடிவானவனே பார்க்கின்றான் இப் பாருலகின் நிலைகளை எல்லாம். பகர்வதற்கு என்ன உள்ளது, இப்பாரின் நிலையை. ஆகர்ஷண சக்தியெல்லாம் அழன்று உள்ளது அழிவு நிலையில். கால நிலையை மறந்திடாதே, கால நிலையை மறந்திடாதே, காத்திருவாய் கல்கியுடன் கலந்திடத்தான். அழிவு நிலையில் எல்லாம் அழிய, நாம் இருந்து என்ன பயன் என்ற எண்ணம் நமக்கு வேண்டாம். நம் உயிரின் ஆசைக்காக, நாம் மட்டும் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்திற்காக இருக்கச் சொல்லவில்லை. உலக நிலையே அழிந்து விட்டால் வாழ்ந்த நிலைக்கு என்ன பயன்? பிறந்த பயனைப் போற்றிடச் செய்யுங்கள், போற்றிடச் செய்யுங்கள் என்பது பிறர் போற்றுவதற்காக அல்ல. புதிய எண்ணம், புதிய செயல், அதைப் போல் புதிய உலகத்தையும் கண்டிருங்கள்.

சித்திரம் தீட்டிடுவேன் சித்திரம் தீட்டிடுவேன்
சிந்தையுள்ளே சிவனின் சித்திரம் தீட்டிடுவேன்.
சிவனின் சக்தியெல்லாம் சிந்தையில் வந்திடவே
சித்திரம் தீட்டிடுவேன்.

சிவனின் ஆசியைப் பெற்றிடவே சித்திரம் தீட்டிடுவேன்.
சிவ சிவா என்னும் நாமத்தில் சிந்தை எல்லாம்
கலங்கிடாமல் இருந்திடவே சித்திரம் தீட்டிடுவேன்.
சிவ பாக்கியம் பெற்றிடவே சித்திரம் தீட்டிடுவேன்.
சிவன் அருளைப் பகர்ந்திடவே சித்திரம் தீட்டிடுவேன்.
சிவனின் சித்திரம் தீட்டிடுவேன்

(சிவன் சக்தி நடனக் காட்சி)

சிவ நடனம் கண்டிடவே

சீற்றமெல்லாம் குறைந்திடவே

சிவ பாதம் பணிந்து நின்றே சித்திரம் தீட்டிடுவேன்.

சிங்கார மழலையிலே

சிரிக்கும் சிரிப்பில் எல்லாமே

சிந்தையுள்ளே மகிழ்ந்திடவே

சித்திரம் தீட்டியுள்ளேன் சிவனின் சித்திரம் தீட்டிடுவேன்.

சிறு சிறு பூவின் மணத்திலெல்லாம்

சிந்தையில் மனதை ஏற்று

சிவாய நம ஓம், சிவாய நம ஓம்,

சிவ சிவாய நம ஓம், சிவ சக்தி நம ஓம்

சிவனின் நாமத்தை ஓதிடவே சித்திரம் தீட்டிடுவேன்.

6-4-79

உன் பாடலிலேயே உன்

உச்சரிக்கும் தன்மையில் உன் சுவாச நிலை புரிகின்றதா? பகர்ந்திட்டேன், பகர்ந்திட்டேன் பல நாட்களாக. சுவாச நிலை என்பது ஓம் ஈஸ்வராய நம, ஓம் ஈஸ்வராய நம என்று உன் மூச்சை வெளி விடுவது அல்ல. மூச்சை உள்ளிழுத்து வெளிவிடும் பொழுது, உன் மனதில் உள்ள கலக்கமெல்லாம் மடக்கிவிட்டு, அந் நிலையை மறந்துவிட்டு, ஓம் ஈஸ்வரா குருதேவா, ஓம் ஈஸ்வரா ஓம் ஈஸ்வரா, உன் மூச்சை உள் இழுக்கவும், வெளி விடவும் பழகவும். சோர்வுடன் விட்ட மூச்செல்லாம் சோர்வுடனே. பகர்ந்துள்ளேன், பகர்ந்துள்ளேன் பல நாட்கள், ஜெப நிலையில் இருந்திருங்கள் என்று. . . எண்ணம், செயல், இன்பம், துன்பம், சோர்வு அனைத்தும் கலந்ததுதான் மனிதன், மனிதனின், வாழ்க்கையில் இவ்வனைத்தும் இல்லாவிட்டால் சுவையும் இல்லை, வளமுள்ள வாழ்க்கையுமில்லை.

சோர்வும் மனக்கலக்கமும் வருவதால்தான் மனக் கவலை நம்மைவிட்டு அகலுவதில்லை. மனதிலுள்ள சோர்வை அகற்றிடவே சோர்வின் நிலையே இருந்திட்டால் உன்னைச் சுற்றியுள்ள உன் உடலில் உள்ள, இவ்வுலகில் உள்ள அணுக்களெல்லாம் அணு அணுவாக மாற்றிடச் செய்யும். நல் நிலையில் உள்ளபோது நல் நிலையில் உள்ளவனுக்கு சந்தோஷமும் இன்பமும் அவ் ஈஸ்வரனே அருளிடுவார். சோர்விற்கும், கலக்கத்திற்கும் எவர் ஒருவர் அடிமையாகிறாரோ அவர் நிலையெல்லாம் துன்பத்துடனே.....

சோர்வும் கலக்கமும் வந்திட்டபோது அந்நிலையை எண்ணி அவனுள்ளான் என்ற எண்ணம் மனதினுள்ளே வந்துவிட்டால் அந்நிலையை வளர்த்திடாமல் அவனிடம் விட்டுவிடும் தன்மை வேண்டும். எண்ணும் சோர்வும், கலக்கமும் மனிதனின் நிலையையே மாற்றிவிடும். உடல் நிலையையும் மாற்றிவிடும். உள்ள நிலையையும் மாற்றிவிடும். மன நிலையும், உள்ள நிலையும் மாறி விட்டால் உன்னை அண்டிக்கொள்ளும், அவ்வணுவெல்லாம். அணுவின் தன்மையிலே நல்லணுவும் உள்ளதுவே. தீயணுவும் உள்ளதுவே. சோர்வின் தன்மையிலே தீயணுவை அணுகிடுவாய். தீயணுவின் வேலையெல்லாம் உடல் நிலையையே மாற்றிவிடும். கோபம், சலிப்பு வருவதெல்லாம் இந்நிலையில்தான். எந்நிலை வந்தாலும் ஈஸ்வரன் என்பவனிடம் விட்டிருங்கள். அவன் பார்த்துக்கொள்வான். நம்மை ஒருவர் துவேஷிக்கும்பொழுதும் நம்மைப் பார்த்து ஒருவர் எண்ணும் எண்ணமும், நம் நிலையில்

உள்ள பெருமையும், சோர்வின் நிலையில் உள்ளவனுக்கு எல்லா நிலையிலும் எண்ண நிலைதான் மிகவும் துரிதமானது. அவர்களின் நிலையில் இருந்து அவ்வெண்ணம், எண்ணும் எண்ணம் செல்லும் வேகத்தில் உன் உடலை வந்து தாக்கிவிடும். உன் சோர்வும், உன் கலக்கமும், இருக்கும்பொழுது உன் எதிரியின் எண்ணம் உடனே உன்னைத் தாக்கும். அந்நிலையில் வருவதுதான் உடல் நிலையில் வரும் மாற்றங்களும், வியாதிகளும் எல்லாமே. பிறரின் கண் படும், சுற்றிப் போடு என்று பெரியவர்கள் சொல்லக் கேட்டிருப்பாய். அந்நிலை வருவதெல்லாம் உன் சோர்வினால் தான். சோர்வுடையவனுக்கு எல்லாத் தீய குணங்களும், எண்ணும் எண்ணத்தையிடத் துரிதமாக வந்தடையும். பெரும் காற்றும், மழையும், மின்சாரமும் செயற்கையின் மின்சாரங்கள் எல்லாமே செல்லும் வேகத்தைவிட எண்ணத்தின் வேகம்தான் உலகிலேயே உயர்ந்த வேகம். எண்ணத்தின் வேகத்தை புரிந்திட்டாயா? நீ இருக்கும் நிலையில் இருந்தே, நீ செய்யும் தியானத்தில், உன் எண்ணம் எம் மண்டலத்தைச் சுற்றியும் பார்த்திடலாம். மனிதனின் சக்தி, உலக சக்திக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட பெரிய சக்தி. அச்சக்தியின் தன்மையை யாரப்பா உணர்ந்துள்ளார். எண்ணத்தின் தன்மையை எண்ணிப் பார். நல்லுணர்வை எண்ணிப்பார். நாட்டமெல்லாம் அவன் அருள்வான் நலிங்கிடாதே. மனச் சோர்வுடனே எந்நிலை வந்தாலும் ஊதிவிடும் தன்மை வேண்டும்.

சோர்வு, சோகம், கோபம், குரோதம், நலிவு வருவதெல்லாம் மனிதனுக்கு சரி பாதி உள்ளது. அதை வென்று, அந்நிலை வந்தால் வென்று, அந்நிலைக்கு நம் மனதை இடம் கொடாமல், நம் நிலையை ஒரு நிலைப்படுத்தி, மின்னல் வந்தாலும், பெரும் பூகம்பம் வந்தாலும், நம் நிலையை மாற்றிடாமல் இருந்திடவே இத் தியானமுறை. தியானத்தில் அமர்ந்துதான் இந்நிலை வரவேண்டும் என்பதல்ல. உன் உடலில் உள்ள கோடான கோடி அணுக்களையும், உன்னைச் சுற்றியுள்ள பல கோடி அணுக்களையும், ஒரு நிலைப்படுத்தத்தான் இத் தியான முறையெல்லாம்.

மனிதனின் நிலையில் ஒரு பாதி இது என்று சொன்னேன். மறு பாதி என்னவென்றால் ஆசை, பெரும் ஆசை, பற்று, உல்லாசம் நிறைந்துள்ளது. ஆசையை வளர்த்திடுகின்றான், பாசத்தை பகிர்ந்திடுகின்றான், உள்ள நிலையை மறந்து விட்டு, பெரும் உல்லாசத்தை நாடி விடுகின்றான். அவன் நிலையில் உள்ளதெல்லாம் மனம், சுவாசம், நன்மை, தீமை ஒன்றுமே தெரிவதில்லை தன் நிலையில் உள்ள ஆசையை வளர்த்திட, மேன்மேலும் ஆசைப்பட்டு,

அவ்வாசை அணுவிற்ரு அடிமை ஆகின்றான். பாசம் என்பதுவும் இப்படியே. பெரும் பாசத்திற்கு அடிமையாகின்றான். உல்லாசத்திற்கும் அடிமை ஆகின்றான். இந்நிலையில் உள்ளவனுக்கு, எந்நிலையும் அவன் கண்ணிற்குத் தெரியாது. இவ்விரு நிலைகளையும் அகற்றிவிட்டு, தன் நிலையை எது வந்திட்டாலும் அடக்கி, ஒரு நிலைப்படுத்துபவனுக்கே தியான நிலை என்பது கூடிவரும். தர்மம், நியாயம், என்பதெல்லாம் உன் அளவில் கஷ்டப்பட்டு, உன்னை நீ வருத்தி, உன் வழியில் பொருள் திரட்டிப் பிறருக்கு அளிப்பதுதான் தானமல்ல, தர்மம் என்பதன் பொருள் என்னவென்றால், எந்நிலையிலும் நம் நிலையில் ஒருவரின் பொருளுக்கோ, ஒருவரின் துவேஷத்திற்கோ ஆளாகாமல், ஒருவரை ஏமாற்றியோ, பிறரின் சொத்தை அபகரிக்கக் குறுக்கு வழியில் சென்றிட்டோ, தன் நிலையை மறந்து பிறருக்கு உபதேசம் செய்வதோ இதுவல்ல தர்மம். தர்மம், நியாயம் என்கின்றோம். தர்மம் என்பது, தன் வழியில் உள்ள நியாயத்தை, என்றும் கடைப்பிடித்து, பிறரின் கஷ்டத்தைப் பார்த்து, உன் உள்ளத்தால், வார்த்தையால், அன்பைப் பொழியும்பொழுது, நீ தரும் பொருளினாலோ, நீ இடும் பிச்சையினாலோ வருவது அல்ல தர்மம். ஒருவரின் கஷ்டத்தைப் பார்த்து, உள்ள நிலையில், உன்னால் முடிந்த அளவு, உன் அன்பையும், உன் ஆறுதலையும் பகிர்ந்து அக் கஷ்டப்படும் மனத்திற்கு, உன்னருளை எப்படி பாய்ச்சுகின்றாயோ, அதில் உள்ள தப்பா தர்மமும், நியாயமும். அவன் நிலையைப் பார்த்துப் பழித்திடவோ, துவேஷித்திடவோ வேண்டாம். பொருளினால், பொருள் அளிப்பதனால் மட்டும் வருவதல்ல தர்மமும் நியாயமும். உன் தியான நிலையை ஒரு நிலைப்படுத்தி, உன் ஜென்ம நிலையை அறிந்துகொண்டால் விளங்கிவிடும் உன் வழிக்கு எல்லாமே. தியான நிலையில் அமர்ந்திட்டால், உன் உடலில் உள்ள அணுக்களெல்லாம், நான் பாடத்தில் சொன்ன எல்லா அணுக்களுமே, உன்னை வந்து தாக்கப் பார்க்கும். உன் எண்ணத்தின் வழியினிலே அந்நிலையில் நீ செய்யும் தியானமெல்லாம் அவன் நிலையில் ஐக்கியப்படுத்து. உன் மனதைப் பெரும் நிதானப்படுத்தி, சாந்தமுடன் எந்நிலையும் தாக்கிடாமல் எந்த அணுவும் உன்னை அடைந்திடாமல், உன் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி நீ விட்டிடும் முச்சில்தான் தியானமே கைகூடும்.

அந்நிலையில், தியான நிலை கைகூடும் நிலையில், அவன் பாதத்தை வணங்கிடப்பா. அவர் பாதம் என்பதெல்லாம், உன் சக்திக்குள்ளேதான் உள்ளதப்பா. அந்நிலையில் உள்ளவனுக்கு, எண்ணும் எண்ணமெல்லாம் அவனருள்வான், உன் வழிக்கே. எண்ணத்தின் வேகத்தைச் சொன்னேன். அந்நிலையில், தியான நிலையில் உள்ள

வனின் எண்ணத்தின் வேகம், உலகை மட்டும் அல்ல, உலகைச் சுற்றியுள்ள பல கோடி பல கோடி, கோடி மண்டலங்களையும் அறிந்திடலாம். எந்நிலையில் உள்ள நிலையையும், உன் தியான நிலையில், எண்ணத்திலேயே கண்டிடலாம், கண்டிடலாம், பல கோடி கண்டிடலாம். தியான நிலையை பகர்ந்திட்டவனெல்லாம், இந்நிலையை யாரும் பகர்ந்திடவில்லை. தியானம், தியானம் என்கிறார்கள். எந்நிலைக்கு தியானம் என்கிறார்கள்? தியான நிலையில் இருந்து, உலக நிலையையும், வேறு பல நிலையையும் அறிந்திட்டு என்ன பயன் என்ற எண்ணம் (உலகினுள்ளே) உழல்கின்றது.

தியானநிலைக்கு வருவதெல்லாம், அவன், அவன் செய்த பூர்வ புண்ணியப் பலனே. பழிப்பவர்கள் பழிக்கட்டும், வருபவர்கள் வந்திடட்டும் தியான நிலைக்கே. முதல் பாடத்தில் சொல்லியுள்ளேன், கல்கியின் நிலையை. அந்நிலை வருபவனுக்குத்தான் இத் தியான நிலையும் கைகூடுமப்பா. தியான நிலையைப் புரிந்திட்டாயா? உன் பாட்டின் தன்மையை மாற்றிக் கொள்வாயா?

திருவருள் தந்திடுவீர் தாயே தந்தையே

திருமகன் (திருமகள்) பணிகின்றேன்

திருவருள் தந்திடுவீர் தாயே தந்தையே

திரு குருவின் அருள் பெறவே, திரு மானின் அருள்பெறவே

திருவருள் தந்திடுங்கள் தாயே தந்தையே!

7-4-79

ரூபம்

இயேசுவே நம, புத்தா நம, முகமது நபியே நம, ஐயப்பா நம, என்னும் பொழுதெல்லாம், உன் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தும் பொழுது, நீ சொன்ன நாமத்தில் உள்ள சித்தர்களை நீ காண முடியும். அவ்வழியில் வந்தவர்கள்தான் போகரும், அகஸ்திய முனிவரும், கொங்கணவரும். உன் நினைவில், உன் அறிவிற்கு எட்டாத பல முனிவர்களும், உருவமுடன் வருகிறார்கள். உன் தியானத்தில் விநாயகனும், லட்சுமி, சரஸ்வதி, இராமர், கிருஷ்ணர் முருகர், எல்லாமே ஈஸ்வர சக்தியில் வரும் மாய ரூபங்கள்தான். முதல் சொன்ன சித்தர்கள் எல்லாம் தன் உருவில் வந்து, தான் பெற்ற சக்தியினால் ஆசீர்வாதம் செய்வார்கள். பின் சொன்ன வர்கள் எல்லாம், ஈஸ்வர சக்தியில் வரும் மாயா ஜால ரூபங்கள் தான். ஈஸ்வரனை எண்ணும்பொழுது, ஈஸ்வரா, முருகா, விநாயகா என்று யாரை அழைத்தாலும் வருவது, அச் சக்தியின் மாய ரூபமே. அவனுக்கு உள்ள பெயர் ஆயிரம். உலகமே அவனது. எந்த ரூபமும், எந்த செயலும், செய்பவனும் அவனே.

உன்னுள் இருப்பவனும் அவனே, என்னுள் இருப்பவனும் அவனே. அவன் சக்தியைப் பெற்ற பயனால் வந்தவர்கள்தான் பல கோடி சித்தர்களும், ஞானிகளும். அவனின் சக்தியை உணராமல், தன் நிலையை மறந்து, வெறும் வெறியாட்டங்களில் வாழ்ந்தவர்கள் எல்லோரின் நிலையும் வெறியுடனே, அணுவின் தன்மையில் இவ்வுலகைச் சுற்றிக்கொண்டு உள்ளது. இப்பூவுலகில் பிறந்தவர்கள், அவரவர்கள் உடைய பூர்வ புண்ணியப் பலனை வைத்து, அச்சக்தியின் அருளைப் பெற்று, நல்வழிக்குச் சென்றால் போகனையும் கொங்கணவனையும், அகஸ்தியனையும் மிஞ்சலாம்.

அதேபோல், இப்பூமியில் பிறந்தவனும் அவனுடைய சக்தியை உணராமல், தன் வழியில், தன் சுகத்தை நாடி, உடல் சுகத்தை நாடி, பல அற்ப ஆசைகளில், தன் மனதைச் சிதற அடித்து, பாவ புண்ணியங்களைப் பார்க்காமல் இருப்பவனை எல்லாம் இரண்டாம் நிலையில் சொன்ன இவ்வுலகைச் சுற்றியுள்ள, தீய அணுக்கள், வெறியுடன் உள்ள அணுக்கள், தன் விரோதத்தை, முன் ஜென்ம விரோதத்தை, எந்நிலையிலும் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இருப்பது. மறு ஜென்மம் எடுத்தாலும், பிறந்து, வளர்ந்து, விரோதத்தை முடிக்க வேண்டும் என்பதனால், மறு ஜென்மம் எடுக்கும் முதலிலேயே, அவ்வணுவான ஆவி, இச் சஞ்சல புத்தி உள்ளவனின் உடலில் அண்டிக் கொள்ளுகின்றது.

தன் விரோதத்தை, தன் கோபத்தை எந்நிலையிலும் பழி பாவத்துடன் தீர்த்துக்கொண்டுதான் மறு ஜென்மம் எடுக்கின்றது. (காட்சி-ஆவி கெட்ட ஆவி) அதனால்தான் மனிதர்களை நல் நிலையில் இருங்கள் தெய்வப் பற்றுடன் இருங்கள், தேவனை நம்புங்கள் என்றெல்லாம் அன்றுள்ள சித்தர்கள் பல கோடி கோவில்களையும், பல தெய்வங்களையும், தானாகவே கற்பனை செய்து முருகனையும், விநாயகனையும், லட்சுமி, சரஸ்வதி, என்று பல நாமங்களை உள்ள தெய்வத்தின் சிலைகளை எல்லாம் பிரதிஷ்டை செய்து வைத்தார்கள். மனிதனின் நிலையை ஒரு நிலைப்படுத்தத்தான் கோயில்கள் எல்லாம். இவர்கள் நினைத்துக்கொண்டார்கள், முருகனும், விநாயகனும் பிறந்தார்கள், முருகனுக்கு மனைவிமார்கள், குடும்பம் எல்லாம் மனிதர்களால் சொன்ன கதைதான். மனிதர்களுக்குச் சொன்ன கதைகள்தான் இவைகள் எல்லாம். நல் வழியில் புகட்டிய எல்லாமே நாசமாக்கிவிட்டார்கள், பெரும் நாசக்காரர்கள்.

கடவுள் என்றாலே வெறுக்கும் தன்மையில் அவரவர்களின் பிழைப்பிற்காகவும், பொழுதுபோக்கிற்காகவும், கடவுளை ஒரு கருவியாக்கி விளையாட்டுப் பொம்மையாக்கிவிட்டார்கள். முருகன்

படம் எழுதுபவனுக்கும் காசு, தீட்டுபவனுக்கும் காசு, விற்பவனுக்கும் காசு. முருகனின் பாடலைப் பல கோணத்தில் திரித்துத் திரித்து எழுதுபவனுக்கும் காசு, விற்பவனுக்கும் காசு. முருகனின் நிலையை ஒரு நிலைப்படுத்துபவன் யாருமில்லை. முருகனையும், தெய்வத்தையும், அவ் ஈஸ்வர சக்தியையேதான் பிழைக்கும் வழிக்குத்தான் ஒவ்வொருவனும் அழைக்கின்றான். கோவிலுக்குச் செல்பவன் எல்லாம், தன் குறையையெல்லாம் அத் தெய்வம் போக்கி, தனக்கு அருளவேண்டும், பெரும் செல்வத்தை—எந்தச் செல்வத்தை?—பொருள் செல்வத்தை, நாடித்தான் செல்கிறார்கள் அத் தேவனையும் நாடி. எவனப்பா வருகிறான் தன் நிலையை உணர? தன் நிலை என்றால் என்ன என்பதே இம்மானிடர்க்குப் புரியாமல் இருக்கும் பொழுதே, இவர்களுக்கு எப்படி வந்திடும், தியான நிலையும், அத் தெய்வமான ஈஸ்வர சக்தியின் நிலையும்? கேட்டவர்கள் கேட்டு, நல்லாசி பெற்றிட்டிடும். சென்றுள்ளார், சென்றுள்ளார் என் சிஷ்யனும் சென்றுள்ளார். அங்கு நடக்கும் நிலை எல்லாம் கூத்தும், களிப்பும்தான். அந்நிலையில் ஆறுதல் படுபவர்களுக்கெல்லாம் அவனும், அவன், அவர்கள் நிலையிலேயே ஆசீர்வாதம் செய்கின்றான்.

அவன்நிலையைப் பார்த்தாயல்லவா? தியான நிலை அங்கு எந் நிலையில் உள்ளது? கூத்தடித்தவர்களின் நிலையில் ஊட்டிவிடுகின்றான் அதிகமாகக் கூத்தை. புரிகின்ற நிலை அங்கில்லை, கால நிலையைப் பெரும் விரயமாக்குகின்றான் என் சிஷ்யன். யாரப்பா இது என்று புரிகின்றதா? சித்த நிலைக்கு வந்துவிட்டான் பல நாட்களாக. பகர்கின்றேன், பகர்கின்றேன் பல நிலையிலும் பகர்கின்றேன். புரியவில்லை இன்னும் அவனுக்கு. அழைக்கின்றான் என்னை அந்நிலையில் அருள்வர. தன் குறைகளையெல்லாம் கேட்டிடுவார்கள் அந்நிலையில். ஆவி நிலையைப் பற்றி ஆரம்பித்தேன் அவன் நிலைக்குச் சென்றுவிட்டேன். ஆவியின் தன்மையைப் பாட நிலையில் சிறு அணுவுதான் புகுத்தியுள்ளேன். உன் செளண்டம்மன் என்பவன் யாரப்பா? உன் குலதெய்வம் என்பவன் யாரப்பா? அங்காளியம்மன், காளியம்மன் எல்லோரும் யாரப்பா? மாரியம்மன் என்பவளும், அம்மன், அம்மன் என்ற பெயருடைய அம்மன்கள் எல்லாம் யாரப்பா? இந்நிலை உனக்குப் புரிந்திட்டதா? இவ்வம்மன்கள் நிலையெல்லாம், பெரும் தெய்வீக நிலையில் உள்ள, ஆக்ரோஷமாகவுள்ள, ஆண்டவனின் சக்தியைப் பெற்ற, பெரும் ஆவிகள்தான். அவ்வாவியின் நிலையில் இருந்தே, சக்தி ரூபத்தில் அருளைப் பெற்று, நீ நினைக்கும் நேரத்தில், உன் நினைப்பின் உள்ளே வந்து ஆசீர்வாதம் தருகின்றாள். ஆனால், இவ்வம்மன்களின் சக்தியெல்லாம் பெரும் ஆக்ரோஷ

நிலையில் உள்ளதுதான். அதனால்தான் இவ்வம்மன்களின் ஆவிகள் சிறு வேண்டுதலையும் அளிக்காவிட்டால், தன் நிலையில் வந்து, தன் ஆவி நிலையில் வந்து, எப்படியும் உணர்த்திப் பிடுங்கிக் கொள்ளும். செய்யாதவர்களைப் பழிதீர்த்துக்கொள்ளும். அதனால்தான், அப் பெரும் ஆக்ரோஷ நிலையில் உள்ள சக்திகள் என்று சொன்னேன். ஈஸ்வர சக்தியைப் பெற்ற இவ்வம்மன்களுக்கே பார்த்தாயா ஆக்ரோஷத்தை. பெரும் சாந்த நிலை எய்திட்டால், இன்றுள்ள போகனின் நிலை இவ்வுலகை ஆளும் ஈஸ்வரனுக்கே ஆனந்தமூட்டும் நிலை, அந்நிலை பெற்ற போகனை முருகா என்று அழைத்திட்டால் எந்நிலையிலும் அருளுடன், அன்புடன் அருள்புரிகின்றான். அவனின் நிலையை எண்ணிவிட்டால், பெரும் ஆனந்தமும், பெரும் செல்வமும். இந்நிலையே எனக்குத் தெரிவதில்லை. இந்நிலையில் உன் நெஞ்சம் எல்லாம் பூரிக்கின்ற தன்மையைப் பார்த்தாயா? நீ உணர்ந்திட்டாய். இந்நிலையில் உள்ள உன் நிலை, இன்று உனக்கு உள்ள நிலை, சுவாச நிலை, பெரும் பொக்கிஷமான நிலை. அவனருளைப் பெற்றிட்டால் எந்நிலையும் கைகூடும். அவன் அடைகின்றான், இப்பொழுது உன் நிலையை எண்ணிப் பெரும் சந்தோஷமும் பூரிப்பும். இந்நிலையில் அவனை எண்ணித் தியானத்தில் இருந்திடப்பா. அவன் வருவான் உன் நினைவிலும், உணர்விலும், உடலிலும், அணு அணுவாக, ஆனந்தமயமாக உன்னை ஆட்கொண்டிருவான். தியானத்தில் இருந்திடப்பா.

8-4-79

பார்த்திட்டாயா நல் நிலையில் பாடிய ஒலியையும், பெரும் ஆவியின் பாட்டையும்? இந்நிலையில் பூஜிக்கின்றார், சிவனின் பூஜை, அந்நிலையில் பாடுகின்றான் பெரும் ஆவியானவன். இந்நிலையில் பாட்டின் தன்மை—ஒலியையே, அவளின் பாட்டின் ஒலி மிஞ்சுகின்றது. நல் நினைவையும், நல் பாட்டையும், நல் சொல்லையும் மிஞ்சிவிடும், தீயோரின் எண்ணமும், செயலும் சொல்லும். நல்வழியில் வருவதெல்லாம் மிக நிதானத்தில், தன் உணர்வில், தன்னுள்ளேயே அமைதியுடன்தான் வந்திருக்கும், நிலைநிற்கும். தீய எண்ணங்களும், தீய சொல்லும் செயலும், உலக நிலையையே மிஞ்சிவிடும்.

நல்லவர்க்குக் காலமில்லை, அவன் எப்படி வாழ்கின்றான் பார், என்ற எண்ணம்தான் மனிதனுள்ளே. நல்நினைவின் தன்மையெல்லாம் நமதுள்ளே இருக்கட்டும், நன்மையுடன் இருந்துவிடும் பிறரின் புகழுரைகளுக்காகவோ, பிறரின் போற்றுதலுக்காகவோ

அல்ல நல் நினைவு. எந்த இடத்திலும் நல்லதையும் அடக்கிவிடும் தியது. அதற்காக மனம் கலங்கவோ, மன அடக்கம் இல்லாமல் வெளியிடவோ வேண்டியது இல்லை. தியது வளரத்தான் செய்யும், வளர, வளர அதன் நிலை அழிந்துவிடும். பெரும் அழிவாக அழிந்துவிடும். பெரும் நிலையை அடைந்தவன், உலக நிலையைக் கண்டவன், உலகை ஆள்பவன் எல்லாமே, பெரும் அழிவு நிலையில் அழிகின்றான். நல் நிலையில் உள்ளவனின் நிலைதான் நிலைத்திடும் காலகாலமாக. இந்நிலை அந்நிலைக்கு மிஞ்சாதப்பா.

பார்ப்பவரின் பார்வைக்கு, பிறர் பார்ப்பதற்கு அல்ல இந்நிலை. சொல்லும் பாடம் புரிகின்றதா? சொல்வாக்கு, செல்வாக்கு, ஆசை மனம், செயல் எல்லாப் பாடங்களையும் சிறுகச் சிறுகத் தந்து அருளியுள்ளேன். ஒவ்வொரு பாடத்தின் தன்மையையும் நீ புரிந்திட்டால் உன் வழியில் அப்பாடத்தின் தொடர்நிலை எல்லாம் புரிந்துவிடும்.

மனிதன் எண்ணம், உலகத்தில் உள்ள எல்லா சக்திகளையும் விட மிகவும் துரிதமானது என்று சொன்னேன். காற்று, மழை, ஒளி, ஒலி மனிதனாகச் செய்த விஞ்ஞானம் எல்லாவற்றையும் மிஞ்சக்கூடிய எண்ணத்தையே உன்னுள் அடக்கியுள்ளாய். அவ் வெண்ணத்தின் தன்மையில் இருந்துதான் பாய்கின்றது, படர்கின்றது உலகத் தன்மை யெல்லாம். எண்ணத்தின் பாடத்தைப் பகர்ந்துவிட்டால் உன் எண்ணமெல்லாம் பாட நிலையில் தான் இருந்துவிடும்.

உன் எண்ணத்தை வைத்துத்தான், உன் நிலையை எண்ணி, உன் எண்ணத்தில் எண்ணி, வந்து விடப்பா பெரும் ஞான நிலைக்கு என்று பகர்கின்றேன். பாடத்தின் வழியை எப்படிச் சொன்னாலும் அவ் எண்ணமெல்லாம் உன் நிலையை உயர்த்திடவே பகர்கின்றேன் பல நாட்களாக. என்னப்பா, புரிகின்றதா இந்நிலை?

சிவன் சக்தி வடிவத்தை, அர்த்தநாரீஸ்வரர் என்ற சொல்லில், சரி பாதி சிவனையும், மறு பாதி சக்தியையும், அவ்வுருவத்தில் சித்தரித்தார்கள் சித்தர்கள். இந்நிலை எதற்கப்பா, உன் நினைவில் வந்ததா? கடவுளின் ரூபத்தைக் கருத்துடன் புகுத்திட்டேன் உன் எண்ணத்தில். பெண், ஆண் என்பதெல்லாம் பிரிந்திடாமல் வருவதற்காக அளித்த சொல்லப்பா சிவ சக்தி வடிவம்.

சிவ சக்தியின் வடிவத்தை உன் எண்ணத்தில் இட்டுள்ளேன். உன் எண்ணத்தின் வேகத்தில் பலப்பல உண்மைகளை அறிந்திடப்பா. பாடம் மட்டும் புகட்டிவிட்டால் பாட நிலையிலேயே இருந்திடுவாய்.

பெரும் பரிட்சை ஒன்று உனக்குள்ளே வைத்துள்ளேன். உன் எண்ணத்தின் மையத்தில் வைத்திடுவாய் சிவ சக்தியின் பிம்பத்தை. வைத்துள்ளேன் இன்று உனக்கு அந்நிலையில் உன்னுள்ளே.

இன்றைய தியானத்தை, உன் நிலையை ஒரு நிலைப்படுத்தி, சக்தி, சிவன் சொருபத்தை உன்னுள்ளே கண்டு, அந்நிலையின் தத்துவத்தை எனக்குள்வாயா?

உன் நிலையை, தியான நிலையில் கண்டு பார்த்தால் கண்டிடுவாய். நீ பெற்ற மக்களின் தன்மையிலே. சிவ சக்தியின் வடிவத்தை, நீ பெற்ற மக்களின் தன்மையிலே கொண்டுவந்தால், அந்நிலை புரியும், சிவன் தனியாக உள்ளாரா? சக்தி தனியாக உள்ளாரா? என்பதெல்லாம். ஒன்றுடன் ஒன்று கலக்கவில்லை என்றாய் அல்லவா? நான் பகர்ந்துவிட்டால் புரிந்திடுவாய் சிவ நொடியில், பெற்ற தியானத்தின் தன்மையிலே கண்டிடப்பா.

அணுவின் தன்மையில் பல கோடி நிலைகளை, கோடி, கோடி நிலைகளைப் பகர்ந்துள்ளேன், ஆவியின் நிலையிலே பெண் இல்லை, ஆணில்லை. இறந்தபின் அவ்வாவியின் நிலை எல்லாம் பெண்ணல்ல, ஆணல்ல. எல்லா நிலையிலும் தெரிந்திடும் ஆவியுமில்லை. மனித உடலில் உள்ள ஆவி பிரிந்திட்டால், பிறக்கின்றது ஒரு நொடியில் கருவுலகத்தில்.

பெரும் சஞ்சலம் உள்ள ஆவிகள், தன் நிலையை முடித்துவிட மனித உடலில் இருந்த பொழுது செய்த பலனை ஏற்றுக்கொண்டு பூஜையுடனும் இருக்கின்றன சிவ ஆவிகள். பழிதிர்க்கும் நிலையிலும் இருக்கின்றன சிவ ஆவிகள். மனித உடலில் நல்லவர் கெட்டவர் என்பதைப்போல், ஆவியின் உலகிலும் இரு நிலை ஆவிகளும் சுற்றுகின்றன. அவ்வாவிகளின் தன்மைகளில்தான் நடக்கின்றன பெரும் விபத்துகளும், கொலைகளும், தற்கொலைகளும் எல்லாமே. நல் நிலையில் உள்ள ஆவி, தான் பிரிந்து சென்ற குடும்பத்தின் பற்றையெல்லாம் மறந்திடாமல், அந்நிலையில் இருந்து கொண்டே நடத்திவிடும் குடும்ப நிலைகளையெல்லாம்.

பிறந்தவுடன் இறக்கின்றான், இறந்தவுடன் பிறக்கின்றான். சிவ ஆவிகளின் நிலை மட்டும்தான் இந்நிலை. சிவ ஆவிகள், உடலை விட்டுப் பிரிந்தவுடன் எங்கும் செல்வதில்லை. அக்குடும்பத்தில் உள்ள பற்றையும், பாசத்தையும் ஒரு நிலை நிறுத்தி, தன் செயலில் நிறைவு கண்ட பிறகே மறு ஜென்மம் எடுக்கின்றது. சிவ ஆவிகள் உடலில் இருந்து பிரியும்பொழுது, தனக்குண்டான ஆசைகளையும், தான் வாழ்ந்த காலத்தில் அடைய முடியாத நிலை

யில் விட்டுச் சென்ற ஆசைகளையும், அடைவதற்காக, அவ்வாசை எந்த இடத்தில் அடைய முடியுமோ, அந்நிலையில் சென்று பிறக்கின்றது. சில ஆவிகள் நிலைதான் பெரும் மோசக்கார ஆவியாக நிலைத்து நிற்கிறது. அவ்வாவிகளெல்லாம் கொலையாகவோ, தற்கொலையாகவோ இவ்விரண்டில் வரும் ஆவிகள் தான் மறு ஜென்மம் எடுக்காமல் அழிகின்றன, அழிக்கின்றன, ஆண்டவனின் தன்மையையே அழிக்கப் பார்க்கின்றன. அதனால்தான் ஆவியின் நிலையில் நடக்கின்றது, நடக்கின்றது, பல வீடுகளில் நன்மை தீமையெல்லாம்.

ஏழு ஜென்மங்கள் என்றேன் அல்லவா. உலகம் தோன்றிய நாட்கள் எந்தக் கணக்கிலும் வரவில்லையப்பா. அந்நிலையில், உலகம் தோன்றிய நிலையில், வந்தவர் எல்லாம் இன்றும் உள்ளார் என்றால், எப்படி என்று எண்ணியிருப்பாய். மனித உடலில் உள்ள காலம் ஆயிரத்தில் ஒரு மடங்கும் இல்லையப்பா இவ்வேழு ஜென்மத்திலும். காலமெல்லாம் சுற்றுவதையெல்லாம் அவ்வாவிகள் ஆவி உலகத்தினூடே தான். என்னப்பா புரிகின்றதா இப்பாடநிலை. இந்நிலையில் இருந்தெல்லாம்தான் வருகின்றது, ஜெபிப்பவனுக்கு வருகின்றது, பெரும் சூட்சும உலகம் என்ற உலகம். அவ்வுலகத்திற்குச் சென்றுவிட்டால், எவ்வுலகத்தையும் காணலாம் என்று சொன்னேன். உலக பொக்கிஷம் பெற்றவர்கள் தான் அவ்வுலகத்திற்குச் சென்றவர்கள்.

இவ்வுடலில் உள்ளபொழுது சேர்க்கும் பணமும், காசுமல்ல பொக்கிஷம். அப்பொக்கிஷத்தைப் பெற்றிருங்கள் சென்றிடலாம் கல்கிக்கே. கல்கியில் வந்திடுவான் சித்தனெல்லாம் என்று பகர்ந்திட்டான், உன்னிடம் இச்சித்தன் (சாமி). எப்படி வந்திடுவான் என்று சொன்னானா? கல்கியில் வந்து பிறந்திடுவானா? இல்லையப்பா கல்கியில் வருபவன் எல்லாம் இந்நிலையில், இக்கலியுகத்தில், கடைசியில், நல் நினைவில், நல்லுணர்வில் வந்துவிடும், வந்து பிறந்துவிடும் பூக்களிலும், பூக்கள் என்பது பிறக்கும் மழலைகளைத்தான் சொல்லுகின்றேன். அந்நிலையில் வருகின்றார் ஒவ்வொரு சித்தனாக.

சித்தன் வெளிப்படுவார் என்று சொன்ன சித்தனைக் கேட்டாயா? எந்நிலையில் வெளிப்படுவார் என்று? எவ்வுடலையும் ஏற்றுக்கொள்வார் அச் சித்தனெல்லாம். எவ்வுடலையும் என்று சொல்வதெல்லாம், பெரும் பூர்வ புண்ணியப் பலனடைந்த உடலைத்தான் அச்சித்தன் ஏற்றுக்கொள்கின்றான். பிறக்கும் மழலைகளைப் பரிந்துரைத்தேன். கலியில் பார்த்திருப்பாய் சில மழலைகளின் சொல்லையும், செயலையும். வந்திடுவார், வந்திடுவார் பெரும்

சித்தனும், யோகியும் எல்லாமே கல்கிக்கே வந்திடுவார். வரும் நிலையைப் புகட்டியுள்ளேன். முதன் முதலில் இந்நிலையில்தான் என் சிஷ்யனுக்கே வாயடைத்தேன், பகர்ந்துவிட்டேன் நான் உனக்கு. பரிபக்குவமான நிலையில் மன அடக்கத்துடன் வெளியிடாமல் காத்திருங்கள். எண்ணிக்கொள், எண்ணிக்கொள்; எண்ணின் வடிவத்தில் எண்ணிக்கொள்; எண்ணத்தில் எண்ணிக்கொள். காலங்கள் குறுகியது, குறுகியது என்று பகர்கின்றேன். 2000 ஆண்டுகள் என்று சொல்கின்றார்கள் 2000வது ஆண்டில் இவ்வுலக மக்கள் எல்லோருக்கும் ஆரம்பமே ஆகிவிட்டது அழிவின் நிலை எல்லாம். அவர் செய்யும் அணுவும் அணு அணுவாக அழியும் தன்மை வந்துவிட்டது. அவனே வியக்கும் வண்ணம் சக்தியையே பார்த்திருவான் சக்தியையே. சக்திநிலையைத் தெரிந்திடாமல் அணு ஆராய்ச்சி செய்கின்றானும். சக்தியின் நிலையில் ஊதிவிட்டால், அவன் செய்யும் அணுவின் தன்மை எல்லாம் என்னவாகும்?

கொதிக்கும் நிலையில் உள்ளதப்பா இவ்வுலக நிலையெல்லாம். பார்த்திருங்கள், பார்த்திருங்கள், நான் பகர்ந்ததெல்லாம் பார்த்திருங்கள், வெடி நிலையையும் பார்த்திருங்கள்.

உன் நிலையில் நீ இருந்தால், உலகத் தன்மையையே பார்த்திடலாம். குறுகிய காலம் உள்ளதப்பா, கூட்டிவிடு உன் நிலையை.

தியான நிலையைத் தெரிந்துகொண்டாய். படரவிடு இந்நிலையை, பாட நிலையை நிலை நிறுத்திப் படரவிடு ஒரு நிலையில். விடிவிளக்கின் ஆரம்பத்தில் வந்துள்ளாய்.

9-4-79

ஆவியின் நிலை எல்லாமே தெரியும் தன்மை நாய்க்கு மட்டும் தான் உண்டு. அதற்காகத்தான் என்னுடன் நாயை நிறுத்திக் காட்சி தந்தேன். நாயாய்ப் பிறப்பவர்கள் எல்லாம் ஆவியுலகில் உள்ள பெரும் ஆத்திரக்கார ஆவிகள் என்றேனல்லவா முதல்பாடத்தில். அவர்கள் உடலில் இருந்து எந்த விரோதத்தில் அவர்களின் ஆவி பிரிந்து சென்றதோ, அவ்வாவி, தான் முடிக்கும் காரியத்தை முடித்தவுடன் வருவது நாயின் உடலில்தான்.

மனித உடலை எடுக்கும் சந்தர்ப்பமும், பாக்கியமும் அவ் ஆவிகளுக்கு கிட்டுவதில்லை. இவ்வழியில் வந்த நாய்கள் எல்லாம் எல்லாத் தன்மையையும் ஆவி உலகில் உள்ள ஆவிகள் எப்படி

எந்நிலையும் தெரிந்திருக்கின்றனவோ, எந்நிலை என்பது மற்ற ஆவிகளின் நிலையும், முன் ஜென்ம விரோதத்தின் நிலையையும் வைத்திருக்கின்றதோ அதேபோல்தான் நாயின் உடலிலும் இருக்கும். நாய்க்கு எல்லா சக்திகளும் தெரிந்திடும். நாயின் தன்மையை ஊன்றிப்பார், நாயில் உள்ள வெறித்தன்மைதான் உணர்ந்திட்டாய். நாய்க்கும் ஜென்மத் தொடர் உண்டப்பா.

நாயின் நிலைகளெல்லாம் பெரும் பூகம்பத்தையும் அறிந்திடும். வரும் வெள்ளத்தையும் அறிந்திடும், அதன் தன்மையில் சிறு அணுவும், ஆவியுலகத்தின் தன்மையும், ஆண்டவனின் தன்மையும் தெரிந்துவிடும். ஆனால் ஆவியையும், ஆண்டவனையும் பிரித்துப் பார்க்கும் தன்மை அதற்கில்லை. அதன் வெறி உணர்விலே அத்தன்மை மறைந்துவிடுகின்றது. நாய் கடித்து இறப்பவர்களெல்லாம், நாயுடன் முன் ஜென்மத்தில் தொடர்பு உடையவர்களே. முன் ஜென்மத்தில் விட்ட குறையை அந் நாய் தீர்த்துக்கொள்ளுகிறது. நாய் கடிக்குத் தப்புவவர்கள், அவர்களின் முன் ஜென்ம பூஜா பலனால்தான். பூஜா பலன் என்பது எல்லாம் கற்பூரம் காட்டிவிடுவது மட்டுமல்ல. பூஜை பலன் அடைந்தவன் என்பது எல்லாம் அவனின் முன் ஜென்மத்தில் செய்த பாவ புண்ணியங்களை வைத்துத்தான் பூஜை பலன் என்கின்றேன்.

கடவுள் சிலைக்கு முன்னால் நிற்பவர் எல்லாருமே பூஜை பலன் எய்தியவனா? சிலையையோ கோயிலுக்கோ செல்லாதவனும், கடவுளையே இல்லை என்பவனும், தன் நிலையை உணர்ந்து, தர்ம நியாயத்தைக் கடைப் பிடித்து, நல்லொழுக்கம் பெற்றவரும், நாடு போற்றும் தன்மையுள்ள எல்லோருமே பூஜை பலன் பெற்றவர்கள். ஆயிரம் தவறுகள் செய்தாலும், தான தர்மம் செய்கின்றேன், கோயில் கட்டி வழிபடுகின்றேன் என்பவன் எல்லாம் பூஜா பலனைப் பெறுகின்றனா? பெரும் பூஜ்யம்தான் அவன் நிலை. கோயில் என்பதையே தான் செய்யும் பாவத்தைக் கொட்டித்தான் பாவ மன்னிப்புக் கேட்கின்றான். அவன் நினைக்கின்றான், செய்யும் பாவத்தைச் செய்துவிட்டு, கோயில் கட்டி கும்பிட்டால் கூப்பிட்ட குரலுக்கு கும்பேஸ்வரன் வந்திடுவான் என்ற எண்ணம் அவனுள்ளே.

மறுஜென்மம் என்பது உள்ளதப்பா, அவனைப் பார்த்துக் கொள்ள. பாட நிலையை மாற்றிவிட்டேன். ஆவியுலகில் ஊடுருவி அதன் தன்மையில் பார்த்திட்டால், உலக நிலைமை எல்லாமே உன்னுள்ளே தெரிந்திடும். மனித உடலில் உள்ள வரைதான் அமைதியையும், சந்தோஷத்தையும் காண முடியும்.

ஆவி நிலை எல்லாம் பெரும் அல்லல் படும் நிலைதான். மனித உடலின் நிலையிலே மூன்றில் ஒரு பாகம் (1/3) அமைதியான, ஆனந்தமான நித்திரை அருளியுள்ளான் அவ்வாண்டவன். எந்த நிலையிலும் இவ்வானந்தமான நித்திரை இல்லையப்பா ஆவி சுளுக்கு. மனித உடலில் பெற்ற பேற்றை வழிவழியாய்ச் சொல்லுகின்றேன். இப்பேறு பெற்றதற்குப் பல கோடி தவம் வேண்டும்.

தவமிருந்து பெற்ற உடலைத் தன்னிச்சையாய் அழிக்கின்றார்கள், மானிடர்கள். மனித உடலின் தன்மையெல்லாம் பெரும் பேரின்ப நிலையப்பா. மனித உடலில் இருந்து கொண்டே, வாழும் வாழ்க்கை அழகுடனும் அர்த்தமுடனும், ஆனந்தத்திலும் களித்திட வேண்டுமப்பா. மனித உடலை எய்தியவனெல்லாம், தன் நிலையை உணர்ந்திடாமல் பிறந்தவுடனே ஆத்திரத்துடனும், பேராசையுடனும், பழிவாங்கும் நிலையிலும், கோப தாபத்துடனும் வளர்க்கப்படுகின்றான். எப்படியப்பா இருக்கும் வாழ்க்கை நிலை? பிறந்தவுடனே நல்லறிவை ஊட்டும் குடும்பத்தில் வளரும் குழந்தை நல்ல நிலைக்கு வந்திடுவான். வளரும் தன்மையிலே வாழ்க்கை அமைகின்றது. இப்பாடம் புரிவதற்குப் புதியவனல்ல நீ. எல்லாம், பாடத் தன்மையிலே வந்திடவே புகுத்திட்டேன் இப்பாடத்தை.

பிறந்தவுடனே சொல்லுகின்றார், அவ்விட்டின் பெரியவரும் தன் வாயால் சொல்லுவதில்லை. பிறந்த நேரம் எப்படியுள்ளதோ, ஜாதகக்காரனைக் கேட்டிட்டால் பகர்ந்திடுவான் என்றவுடன் ஓடுகின்றான், ஜாதகத்தைப் பார்க்க. அந்த ஜாதகக்காரனின் தன்மையிலே சொல்லுகின்றதாம்—குருவும், கேதுவும், சனியும், சந்திரனும், சூரியனும், புதனும், வியாழனும்—அந்நிலை எல்லாம் பகர்ந்தவன் யாரப்பா? ஒன்பது கட்டம் போடுகின்றான், புதனின் பார்வையிலே சந்திரன் படுகின்றானும், கேதுவின் நிலை பார்க்கின்றதாம், சனி உச்சத்தில் உள்ளதாம், சுக்கிரன் நடக்கின்றானும். எப்படி இருக்கின்றது பார்த்தாயா? பிறந்தவுடன் பகர்கின்றான் பாவக்காரன், அக்குழந்தையின் ஜாதகத்தையே. வளரும் காலமெல்லாம், அக்குழந்தையை வளர்ப்பவனுக்கும், அக்குழந்தைக்கு விபரம் வந்த பிறகும், ஜாதகக்காரர் சொல்லுவதுதான் மனதினுள்ளே பதிகின்றது. அதை வைத்து வளர்த்திட்டால், அவ்வெண்ணத்தில் வைத்து வளரும் வளர்ப்புத்தான் வந்திடும். ஜாதகத்தில் வந்ததனால், எண்ணத்தில் ஊறிவிடுகின்றது. அவ்வெண்ணமேதான் மனிதனப்பா என்று முதலில் பகர்ந்துள்ளேன்.

எண்ண வடிவில் வருவதெல்லாம், கால நிலையில் வந்திடு ம்ப்பா. ஜாதகத்தில் வந்ததல்ல அந்நிலை, ஜாதகத்தான் பகர்ந்ததால் வந்ததப்பா அந்நிலை. ஜாதகம், ஜோசியம் என்பதெல்லாம் பொய்யுமல்ல, நடப்புமல்ல. முன் ஜென்மத்தின் நிலையையும் கண்டிடலாம், இந்த ஜென்மத்தின் நிலையையும் கண்டிடலாம் என்னும் வழியில்தான் ஆதிகால முனிவர்கள் பெருந்தவமிருந்து பெற்றிட்டார்கள் ஒலைச் சுவடிமுறையினிலே. நாடி நரம்பு என்ற வழியினிலே, ஒருவனின் ஜாதகத்தைத் தெரிந்துவிட அவனின் நாடியைப் பார்த்தால் தெரிந்துவிடும் மூன்று ஜென்மக் கதையும். முன் ஜென்மம், நடக்கும் ஜென்மம், அடுத்த ஜென்மம். மாற்றிவிட்டார்கள் பெரும் ஆத்திரக் காரர்கள். அழித்துவிட்டார்கள் தான் பிழைக்கும் வழிக்காக. போகர் எழுதிய நாடியெல்லாம் நடு ஆற்றில் விட்டுவிட்டார்கள்.

எழுதுகிறார்கள் ஜாதகத்தை, புதனைச் சனி பார்ப்பதாக. ஜாதகம் என்பது முன் ஜென்மத்தில் நடந்தவற்றைத் தெரிந்து, இந்த ஜென்மத்தில் நடப்பதைச் சொல்லுவதுதான் ஜாதகம் என்பது. திரித்துவிட்டார்கள் ஜாதக நிலையை. எண்ணிவிட்டால் சுவாச நிலை என்பதையே மாற்றிக் கொள்ளுகின்றேன் நானுமே. மனித ஜென்மத்தின் மாற்றமெல்லாம் இந்த ஜாதகத்தால் வந்த தப்பா. இந்நிலையில் உள்ளதுவே இவ்வுலகின் பிற நிலையிலும், எண்ணின் வடிவத்தில் உள்ளதப்பா ஜாதகத்தின் தன்மையெல் லாம். இவ்வுலகம் முழுவதுமே ஒவ்வொரு உருவத்தில் பார்க் கின்றது ஜாதகத்தை. ஜாதகம் பார்ப்பது எல்லாம் பேராசையின் ஆவலால்தான். நான் சொல்லும் பாட நிலை புரிந்திட்டதா? உன் ஜாதகத்தை நீ பார்க்க எங்கும் சென்றிட வேண்டாம். உன் நிலையிலேயே, உன் உள்ளத்திலேயே, உன் ஜெப நிலையைக் கூட்டிக் கொண்டால், தெரிந்துவிடும் ஏழு ஜென்மப் பலனும். படித்துப் படித்துச் சொல்லுகின்றேன். உன் நிலையைப் பெரும் போகனிடம் ஒப்பிடுகின்றேன். வந்திடப்பா பெரும் ஜெப நிலைக்கே. உன் நிலையின் தன்மையெல்லாம் தானாகவே வளர்ந்துவிடும், எந்நிலையி லும் இனி உனக்குப் பெரும் துன்பமோ கசப்போ வந்தடையா. அந்நிலையில் ஆரம்பம் கண்டிடுவாய். கண்டிடுவாய் காலமுடன் கண்டிடுவாய். சொல்லும் பாடம் உனக்கு மட்டும் புரிந்தி ருக்கும் சில துளிகள். ஜெப நிலை கைகூடவே இத்துளிகளெஸ் லாம் தெளித்துள்ளேன்.

மனித நிலை என்பதுவும், ஆண்டவனின் நிலையில் பன்னி ரண்டு குணங்களைக் காட்டினார்கள். என் பாடத்திலும் பகர்ந் துள்ளேன். சக்தியின் சொருபத்தின் குணங்கள்தான் விநாயகர்,

முருகர், லட்சுமி, சரஸ்வதி, இராமர், கிருஷ்ணர், வெங்கடா ஜலபதி என்னும் தெய்வத்தின் கோணத்தில் குணங்களை அமைத்து அருளிஞர்கள் சித்தர்கள். மனித மனத்திலும், மனித உடலிலும் உள்ளதப்பா இப்பன்னிரண்டு குணங்களும், லட்சுமியும் உன்னுள்ளே, சரஸ்வதியும் உன்னுள்ளே, விநாயகனும், முருகனும் பன்னிரண்டு வகை குணங்களும் கலந்ததுதான் இவ்வுடலப்பா. இவ்வுடலின் தன்மையைப் பாடத்தில் பகர்கின்றேன். பகர்கின்றேன் எண்ணத்தின் வாயிலிலே பகர்கின்றேன். சொல்லும் சொல்லும், செயலும், எண்ணம், கோபம், சந்தோஷம் அன்பு, பணிவு, எல்லா வகையிலும் பகர்கின்றேன். மனித உடலில் உள்ளதப்பா பல ஆயிரம் தன்மைகள். இத்தன்மைகள் கலந்த தப்பா இவ்வுடல். உடலைப்பற்றி அறிந்திட்டால் உள்ள நிலை புரிந்திடவே தியானத்தைக் கலைத்திட்டு இப்பாட நிலையைப் புகுத்திட்டேன். சக்தி நிலையைப் பெற்றுவிட்டால் சக்தியின் தன்மையெல்லாம் உன் நிலையிலும் உன் உடலிலும் வந்திடவே பகர்திட்டேன்.

ரூபமாய் வந்திடுவாய்
சிவசக்தி ரூபமாய் வந்திடுவாய்
ரூபம், ஜெயரூபம்,
ரூபம் சாந்த ரூபம்
ரூபம், அன்பு ரூபம்
ரூபம் ஆனந்த ரூபம்
ரூபம் அழகு ரூபம்
ரூபத்தின் வடிவினிலே
விஸ்வரூபமாய் வந்திடப்பா
ரூபத்தின் ரூபமாய்
அனைவரின் எண்ணத்தினிலே
தேவனின் சொரூபமாய் அமர்ந்திடுவாய்.

“இன்றிருப்பார் நானாயில்லை, நானாயிருப்பார் இன்றில்லை”
என்ற சொல்லை மாற்றிடவே உனக்கருளினேன் இந்நிலையை.

10-4-79

பங்குனி உத்திரம்

நடக்கின்றது, நடக்கின்றது பங்குனி உத்திரக் காவடி ஆட்டம். கலந்திட்டேன் நானும் அதிலே காவடி ஆட. செப்பிடுவான் என் சிஷ்யனும் வந்து. நீ பிறந்த ஊரிலும்—நீ பிறந்த

ஊர் என்பது, உன் முதல் ஜென்மத்தைச் சொல்லுகின்றேன். மிகவும் முக்கியம். நீ பிறந்த ஊரிலும், உன்னால் ஸ்தாபகம் செய்த கோவிலிலும் நடக்கின்றதப்பா, பெரும் விமரிசையாக. ஊரின் பெயரைச் சொல்லிவிட்டால், உன் கவனம் எல்லாம் அதனுள்ளேதான். உன் தியானத்திற்கு விடுகின்றேன் கண்டிடுவாய், கண்டிடுவாய் (ஊர்)..... அந்நிலையில் காவடியும் கண்டிடுவாய். அழகான..... குறையினிலே, உன்னருளால் அமைந்த தப்பா அத்திருஸ்தலமே. உனது புகழ் உலகெங்கும் ஒங்கிடும் நிலையில் இருந்திட்டாய், போன ஜென்மத்திலும்.

உன் பெயருக்கும், உன் உடலின் பெயருக்கும், போன ஜென்மத்திற்கும் தொடர்பு உள்ளதப்பா. இந்நிலையை எந்த ஜோனியனும் சொல்லிவிட்டானா? உலகெங்கும் தெரிந்த கோயில், இந்த ஜென்மத்திலும் உன்னுடன் தொடர்புடைய கோயில். இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் தொடர்பு இல்லை. உன் நினைவில் போகரின் ஸ்தாபகத்தால் வந்த ஸ்தலம் என்ற எண்ணம்தான். நிலை புரிந்ததா? போகரின் எண்ணம் எல்லாம், உன் நினைவில் வந்திடுவதும், போன ஜென்மத் தொடர்பினால்தான். போகர் பெற்ற பயனால் இன்றும் உள்ளார், என்றும் இருப்பார், அம் முருகனாகவே. பெரும் முருகஸ்தலமமைத்தாய், முதல் ஜென்மத்தில். விட்ட சிறு குறையினால் வந்ததப்பா இந்த ஜென்மம். விட்ட குறையை இந்த ஜென்ம நிலையில் ஸ்தாபிதம் செய்துவிடப்பா. போகரின் நிலையில் வந்திடவே ஸ்தாபிதம் செய்திடப்பா. ஜென்ம பலனினால்தான் உன் துடிப்பும், ஆர்வமும், அதிவேகமும். எல்லாரும் பகர்ந்திடுவர் அவசரக்காரன் என்று, நான் சொல்லும் நிலையைப் பார்த்தாயா? உன் நிலையை எண்ணிப்பார், உன் துடிப்பும், உன் வேகமும்தான் உன் நிலையையே உயர்த்திவிட்டதப்பா.

விட்ட குறையை முடித்திடப்பா உன் துடிப்பினாலும், துரிதத்தாலும், எந்நிலையிலும் துரிதமுள்ள நீ, என் வழியில், உன் நிலை அமைதியில் வருகின்றதப்பா (ஜெப நிலை). அந்நிலையிலேயே தொடரட்டும் ஜெப நிலை. வடிகால் அமைத்துவிட்டேன், பாய்ந்திடட்டும் பரிபக்குவமாக. வளர்த்திடுவாய் உன் நிலையை, பங்குனி உத்திரத்தில் பகர்ந்துரைத்தேன், உத்திரத்தின் தன்மை யெல்லாம், ஒரு நிலையில் உள்ள மனிதர்கள் ஒன்று சேர்ந்து மகிழ்ந்திடவே உத்திர நாட்கள் அமைந்ததப்பா. அன்புடனே அன்னதானம் பகிர்ந்துண்டு, ஆண்டவனை நினைத்திடத்தான்.

பண்டிகை நாட்களெல்லாம் பாரினில் வந்ததப்பா. இன்றுள்ள நிலை எல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாகச் சேர்த்து, வருட

முழுவதும் வேண்டும் வேண்டுதலை, தன் நிலை உயர்ந்திட எடுக்கின்றார்கள் காவடியை. வெறும் களியாட்டம் நடக்கின்றது காவடியில். தெய்வ அருள் வந்திடும் அந்நாளில், பகர்ந்திடும் சொற்களெல்லாம், பாமரர்க்கு நல்லுணர்வை அளித்திடுவர் அச்சித்தர்கள். அருள் வரும் தன்மையெல்லாம், யார் வருகிறார்களப்பா? அவர்கள் உடல்களில் முருகனாலும் விநாயகராலும் வருவதல்ல அருள்நிலை. ஆவி உலகத் தன்மைதான் சிலரின் உடல்களில் வந்து ஆடுகிறது. சில கோவில்களில் (அம்மன் கோயில்களில்) வருவதெல்லாம் ஆவி நிலைகள்தான். சித்தர்களின் நிலையெல்லாம், சில அபூர்வத் தன்மைகளிலேதான் தோன்றிவிடும். தன் நிலையைக் கேட்பதற்கு, ஆவி நிலையை அழைக்கின்றார்கள். சித்தர் நிலை வருவதெல்லாம் சீருடனும், சிறப்புடனும், சொல் ஆற்றல் உடனும் மிக அவசியமான நிலையில் வந்திடுமப்பா. ஒரு நொடிதான். பகர்ந்திடுவர் பரிபக்குவ நிலையில். உலக ஆசை உள்ள சித்தர்கள் தான் வந்திடுவர் (அதுவும் என்னைப்போல்).

ஆவியின் தன்மை வைத்தேதான் அருள்கின்றார்கள் பெரும் ஜாதகக்காரர்களும், சாமியார்களும், சில வைத்தியர்களும் கூட. தன் நிலையில் ஆவியின் நிலையை நிறுத்திக்கொண்டு, அவ்வாறிகளின் உதவியுடன் செய்கின்றார்கள் இந்நிலைகளையெல்லாம். செய்யட்டும், செய்யட்டும் நன்மைகளைச் செய்யட்டும். ஆண்டவர் செய்தாலும், ஆவிகள் செய்தாலும் நன்மைக்கே செய்யட்டும். ஆவியின் தன்மையை வைத்து, ஆண்டவனையே இழுக்கின்றார்கள் பெரும் ஆணவக்காரர்கள். குட்டிச்சாத்தானை வைத்துக் கொண்டு, குடிகளையே கெடுக்கின்றார்கள். ஆவியின் பசிக்கு அளிக்கின்றான் பல உணவுகளை. ஆண்டவனின் பெயரால், ஆண்டவனின் பெயரையே சக்தி மாதாவின் ஜோதியையே மாற்றி விட்டார்கள் குட்டிச்சாத்தான்கள். உலக நிலையையே மாற்றுகிறது இக் குட்டிச்சாத்தான்கள். ஒற்றன் வடிவினிலும் உள்ளான் இக்குட்டிச்சாத்தான். ஆட்சி நடக்கின்ற பெரும் ஆணவக்காரனிடமும் உள்ளான் ஒரு குட்டிச்சாத்தான். செய்யும் வேலை எல்லாம் இக் குட்டிச்சாத்தானுல்தான். குட்டிச்சாத்தானின் பசிக்கும் தான், தன் கழிவை, தானே பருகுகின்றான்.

உலக நிலையைப் பார்த்தாயா? குட்டிச்சாத்தானின் வேலைகளையெல்லாம் ஆவி நிலையை அடக்க ஆண்டவனில்லையா? என்றிடுவாய். ஆண்டவர் எங்கப்பா உள்ளார்? அவனவன் மனமேதான் ஆண்டவன் என்று பகர்ந்திட்டேன். அவன் மனமே குட்டிச்சாத்தானிடம் சிக்கியுள்ள போது, ஆண்டவன் எப்படி காப்பாற்றுவான்? பெரும் திருடனும் அழைக்கின்றான் ஆண்டவனை, அன்பு

டன் மழலையும் அழைக்கின்றது ஆண்டவனே? எந்நிலைக்கும் அவன் ஜோதி நிலைதான். அவன் நிலையில் இருந்துதான், அவன் ஆசி பெற்ற சித்தர்கள் ஆளுகின்றார்கள் மனிதர்களை. அவரவரின் மன நிலைக்கு ஏற்ப, அவர்கள் அழைக்கும் தன்மைக்கு அவரவர் புரிந்திடும் நிலையிலும் சித்தர்கள் அருளுகின்றார்கள்.

முருகா என்று அழைத்திட்டவர்களுக்கு, அவன் அழைக்கும் நிலையில், அன்புடன் அழைப்பவர்களுக்கு, அவன் கஷ்டத்தையும், அவன் நிலையையும் உணர்ந்து அருளுகின்றார்கள் போகரும் பல சித்தர்களும். இவ்வழியேதான் அவரவர்களின் இஷ்ட தெய்வத்தை அழைப்பவர்களுக்கும். அழிவு நிலையை நாடுகின்றவனுக்கு, அழைக்கும் தன்மையில், அவ்வழிகிய அணுவின் வழியில் தான் வந்து அவனிடம் அண்டிக் கொள்ளுகிறது, அவன் நிலையில் உள்ள ஆவிகள். இவன் நினைக்கின்றான் ஆண்டவனே இவனுக்கும் அருள் புரிந்தானென்று. நல் உணர்வில், நல் நினைவில் உள்ளவர்க்கெல்லாம் நல்லோரின் ஆசி பூ மழையாய்ப் பொழிகின்றது. தீய நினைவில் உள்ளவரின் நிலையில் எல்லாம், தீய நிலையில் உள்ள ஆவிகள் அண்டிக்கொள்ளுகின்றன. இப்போது புரிகின்றதா? ஆண்டவன் எங்குள்ளான் என்று? ஆண்டவன் என்பவன் யாரப்பா?

இயற்கையில் ஒன்றிவிட்ட இயற்கையேதான் ஆண்டவன். காற்றேதான் ஆண்டவன். சூரியனே (வெளிச்சம், ஒலியே) தான் ஆண்டவன். தண்ணீர்தான் ஆண்டவன். ஒளியும், காற்றும், தண்ணீர் இம்மூன்றும் தான் ஆண்டவன். இயற்கைத் தன்மை, இயற்கை அன்னை, இயற்கை சக்தி என்பதெல்லாம் இம் மூன்றும் தான்.

ஆண்டவன் என்பவன் எங்குள்ளான்? என்ற நிலை புரிந்ததா? இப்பாட நிலையை எந்நிலையிலும் பகிர்ந்திடவில்லை நானும். என் சிஷ்யனையும் வாய் அடக்கிவிட்டேன் பல நாட்களாக. உன் நிலைக்குப் புரிய வைத்தேன் சில துளிகள். உங்கள் நிலையை உயர்த்திக்கொண்டிருங்கள். கலியுகம் மாறுகின்றது. கல்கியுகம் வருகின்றது என்பதெல்லாம் இக்கால நிலையைக் கொண்டுதான். ஆண்டவன் எங்குள்ளான் என்பவனைக் கேள், ஆற்றுவெள்ளம் வந்திடும்போது அடித்துச் செல்கின்றானே அனைத்தையும், அவன் தானப்பா ஆண்டவன். ஒவ்வொரு வழியையும் பிரித்துச் சொல்ல வேண்டுமாப்பா, ஆண்டவன் எங்குள்ளான் என்பதை. இப்பாடத்தை எந்த நூலிலும் படித்திட்டாயா?

எந்நிலையிலும், வெளியிட்டுவிடாதீர்கள் இப்பாட நிலையை.

11-4-79

(விநாயகர் காட்சி. விநாயகருக்கு புஷ்பம் இடுதல். அத் தருணத்தில் விநாயகரின் துதிப்பாடல் இசைத்தட்டு). என் சிந்தையெல்லாம் சிலிர்க்கும் தன்மையில் கேட்டிட்டேன். விநாயகரை ஞான முதல்வனே என்பதன் பொருள், ஞான முதல்வன், ஞானத்திற்கும், ஞானோதயத்திற்கும், நம்முள்ளே வரும் எண்ணத்திற்கும், முதல்வன் விநாயகனே. விநாயகனின் குணமெல்லாம் அச் சக்தியின் முதல் குணமாய், மனிதன் எண்ணத்தில் உதிப்பதற்கே பகர்ந்ததப்பா. விநாயகனின் குணங்களில் மிக நிதானத்தன்மையும், எண்ணி ஆற்றல்படும் சித்தமும் உள்ள குணம்தான் விநாயகரின் குணம். விநாயகரை முதல் தெய்வமாக வணங்குவதும், உன் சித்தத்தை நிதானப்படுத்தி, பணிவுடன் பணியவே அவ்விநாயகனை முதலில் பணிவது. ஈஸ்வர சக்தியின் முதல் அருளே, அவ்விநாயகனை நினைத்து வணங்கவேதான். விநாயகனின் தன்மையில் உன் மனதை அமைதிப்படுத்திடவே அருள் செய்கிறார் சிவ சக்தியின் முதல் சக்தி.

முதல் சக்திதானப்பா விநாயகன். ஆண்டவனைப் பணிவதற்கும், முதலில் அடக்கமும், அமைதியும் வேண்டுமப்பா. அவ்வருளை நீ பெற்றிடவே, முதலில் விநாயகனை வணங்குவதெல்லாம். இப்பொருள் தெரியாதவர்கள்தான், எல்லாமே கல்தான், இக்கல்லைக் கும்பிட்டால் என்ன? அக்கல்லைக் கும்பிட்டால் என்ன? என்ற எண்ணம் வருகிறது.

முதலில் விநாயகனைத் தொழுவதற்குப் பொருள் புரிந்ததா? விநாயகனை நினைக்கும் பொழுது, உன் நினைவில் பெரும் அமைதி தான் குடிகொள்ளுமப்பா. சக்தியின் சொரூபத்தில் விநாயகனை முதலில் துதியப்பா? துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம், துன்பம் போம் என்னும் பொருள் விளங்கிடுமப்பா. தந்தையைத் தடுத்திட்டாய், பகர்ந்திட்டேன் சக்தியின் முதல் சொரூபத்தை.

12-4-79

புதிய பாடம் வருகின்றதா?

குட்சுமத்தில் உள்ள நான் வந்திடுவேன் உன்னுடனே. இனி ஒருபோதும் மாற்றிடாதே உன் வழியை. உன் வழியில் முன் இரவில் வந்த எண்ணம் ஊன்றிவிடுமப்பா உன் நினைவில். ஜெயித்து விடுவாய் ஜெயமெல்லாம்; உனக்கு மட்டும்தான் இந்நிலை புரியும். பகர்ந்திடாதே வெளிநிலைக்கு. வந்திடுவேன் உன்னுடனே, வந்திடுவேன் உன்னுடனே, எந்நிலையிலும் வந்திடுவேன் உன்னுடனே.

உன்னிசையில் இசைத்திடப்பா. வந்துள்ள இனி ஒரு சிஷ்யனுக்கும் காட்சி அருள்கின்றேன் பகர்ந்திடுவான் எல்லாமே.

(பொது) சந்திர மண்டலத்தின் தன்மையிலே உன் கண்ணுக்குத் தெரிவது ஒரே உருண்டை வடிவம். பல லட்சம் மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ளதனால், பூமிக்குத் தெரியும்பொழுது, அதன் தன்மை ஒரு உருண்டை வடிவத்தில் உள்ளது. மூன்று வடிவம் சேர்ந்ததுதான், மூன்று வடிவம் என்பது, மூன்று மண்டலம் ஒருங்கிணைந்து உள்ளதுவே சந்திர மண்டலம். அம் மண்டலம் சுழலுவதைப் பார்த்தாயா?

உயிரினங்கள் உள்ளதப்பா. காற்றும், மழையும் உள்ளதப்பா. மனித உருவங்கள் மாறி உள்ளது. ஆவி மண்டலம்தான் பொது மண்டலம். பசுமை நிலையும் கண்டிடலாம். பூமியின் எடை அதிகரிக்கிறதைப்போல், சந்திரன் எடையும் கூடியுள்ளது. பூமியின் தன்மையிலே, மூன்றில் ஒரு பாகம் நிலம், பாக்கி நீர். சூரியனின் தன்மையிலே, சரி பாதி நிலமும், சரிபாதி தண்ணீரும். உயிரினங்கள் எல்லாம் உருள்கின்றன. ஊரும் நிலைதான் அங்குள்ளது. பெரும் விஷத்தன்மையான காற்று. இந்நிலையின் (பூமி) தன்மை வேறு, அந்நிலையில் தன்மை வேறு. (பூமி) இங்குள்ளோர் அங்கு சென்றால் வாழ முடியாது.

அங்குள்ளோர் இங்கு வந்தால் வாழ முடியாது. பெரும் குட்குமத்தில் சென்றுவிட்டால், வாழ்ந்திடலாம் சூரியனிலும், சந்திரனிலும், எம்மண்டலத்திலும். அந்நிலையில் இருந்து பார்த்தால், பூமியின் நிலை, நீ பார்க்கும் நட்சத்திரத்தைப் போன்றதுதான். நாற்பத்தி எட்டு (48) மண்டலம் கண்டுவிட்டால், உன் கண்ணில் இருக்கும் தன்மையிலே கண்டிடுவாய் எம்மண்டலத்தையும். அம்மண்டலத்தின் நிலை எல்லாம், தெய்வீக அருள் பெற்ற தேவர்களுக்குத் தெரிந்திடும் தன்மையிலே கண்டிடலாம். அங்குள்ள நிலையைக் கண்டு என்ன பயன் என்றிடாதே. பாடம் புதிதல்ல பகர்ந்துள்ளேன் பல முறை நிலைமை புரிந்ததா?

அந்நிலையில் வெளிச்சம், எப்படித் தெரிகின்றது என்று எண்ணுகின்றாய்? ஒலியின் தன்மையிலேதான் எல்லா மண்டலங்களும் சுற்றுகின்றன. உலகம் எப்படிச் சுழல்கின்றதோ, அதே தன்மையில்தான் எல்லா மண்டலங்களும் உருள்கின்றன. ஒலியின் தன்மையிலே வந்திடுகிறது ஒளியெல்லாம். அங்குள்ள நிலையும் இதுவேதான். மின்னல் எப்படி மின்னுகின்றது? காற்றுடன் காற்று அதிவேகமாக மோதும்பொழுது வந்திடுவதுதான் மின்னல். அதிவிரைவாகச் சுற்றும் காற்றில் உள்ள ஒலி ஒன்றை ஒன்று மோதும்பொழுது வந்திடுவதே அம் மின்னலெல்லாம். உலக மண்டலம் மட்டுமல்ல எல்லா மண்டலமும் தன்னைத் தானே சுற்றிக்கொண்டேதான் உள்ளது. எல்லா மண்டலங்களிலும்

உயிரினங்கள் உண்டு. ஒளி பாய்ச்சும் தன்மையைப் பார்த்தாயா?

14-4-79

வி.பி.க்கு அருளியது உன் நிலைக்கே செப்புகின்றேன். உன் எண்ணத்தில் ஊன்றிடப்பா. எண்ணத்தின் எண்ணமெல்லாம் ஒரு நிலையில் இல்லையப்பா. எண்ணும் எண்ணத்தை ஜெபத்துடன் கலந்திட்டு, ஒங்கார ரூபத்தில், ஓம் ஈஸ்வரா என்ற நாமத்தை, உன்னுள்ளே இழுத்திடப்பா, அவ்வீஸ்வரனை. ஓம் ஈஸ்வரா என்னும் நாமத்தை வெளியிடப்பா. மறுபடியும் இழுத்திடப்பா உன்னுள்ளே—ஓம் ஈஸ்வரநாம—ஓம் ஈஸ்வரா நம உன்னுள்ளே சுற்றும் தன்மையில் வந்திட வேண்டுமப்பா—இப்பொழுது இருக்கும் ஜெப நிலையில், நீ ஓம் ஈஸ்வரா என்னும் நாமத்தை இழுக்கும் பொழுது தடைப்படுகிறது.

அந்நாமம் வெளியிடும் பொழுதும், தடையுடன் வெளிவருகின்றது. ஓம் ஈஸ்வரா என்ற நாமம் உன் உடலுக்குள்ளேயும், உன் உயிரிலும், உன் அங்கங்களிலும், உன் அங்கத்தின் அங்கமாய் (ஆவேச) அணுக்களிலும் ஒலித்துக்கொண்டே இருக்கும் தன்மையில், உன் ஜெப நிலை வர வேண்டுமப்பா—ஜெபம் செய்பவர் எல்லாமே சித்தனாகவும், யோகியாகவும்தான் இருக்கவேண்டுமென்பதல்ல—எல்லோரின் எல்லா அருளையும் பெற்றிடலாம், அவ்வீஸ்வரன் என்ற நாமத்தை இழுத்திட்டால்.

ஜெப நிலையின் பொருள் என்னப்பா? எதற்காக ஜெபம் செய்கின்றோம், என்ற எண்ணம் உனக்குள்ளே—ஜெபத்தின் தன்மை புரிந்திடப்பா—பரிபக்குவ நிலையில் அருள்கின்றேன்—உணவிற்கோ, உடைக்கோ, உலக ஆசாபாசத்திற்கோ அல்ல ஜெபம் என்று பகர்ந்திடுவர் உன்னிடம் பலர்—மனிதனாகப் பிறந்தவனுக்கு உண்ணும் உணவும், உடுக்க உடையும், ஆசை பாசங்களும் உள்ளதுதானப்பா இவ்வுலகில். இவ்வுடலையும் பாதுகாத்திட வேண்டுகமப்பா, ஜெப நிலையின் பொருள் இவ்வுடலில் நாம் உள்ளவரை, ஓம் ஈஸ்வரா என்ற ஜெபத்தை நாம் ஜெபித்து விட்டால் உன் சுவாச நிலை மாறுபடும்.

அந்நிலையில் உன் எண்ணமெல்லாம் சிதறிவிடாமல், பரிபக்குவமான நிலையில், அவர் பாதத்தை எண்ணி ஜெபம் செய்திடு. அந்நிலையில் உன் சுவாச நிலை ஒரு நிலைப்படுகின்றது. சுவாச நிலை

ஒரு நிலைப்பட்டவுடன், உன் உயிர்நிலைக்கு, பெரும் உன்னதத் தன்மை வருகின்றது. அந்நிலையே எய்திட்டால், பிறரின் துவேஷமும், ஒரு நிலையான தன்மையும், எத் தொழிலுக்கும், எந்நிலைக்கும், உன் நிலைகள் மாறாது. பிறரின் துவேஷமும் உன்னை அண்டாது. உன் எண்ணத்தில் உள்ள கோபதாபங்களைக் குறைத்து விடும்.

உன் நிலைவெல்லாம், ஈஸ்வரா என்ற தியானம் ஒன்றிலேயே ஒன்றி இருக்க வேண்டும். அந்நிலையில், எந்தத் துன்பங்களும், எந்தப் பகையும் உன்னை அண்டாது. பிறரின் புகழுக்கு மயங்கிடாதே. பிறரின் போற்றலை, பிறரைப் போற்றலை விட்டிடப்பா. விஷமுள்ள தன்மைதான் இவ்விரண்டும். உன் நிலையின் ஜெபத்தினால், ஜெயித்திடலாம் உன் வழிக்கே, எல்லாமே. ஜெப நிலையில் இருந்திட்டால், தோல்வி நிலை, எந்த நிலையிலும் அண்டிடாதப்பா. உன் நிலைக்கு உதயத்தை அளித்திடுவான் அவ்வீஸ்வரனே.

எத்தொழிலைச் செய்திட்டாலும், அத்தொழிலின் தன்மையிலும், உனக்கருள் புரிவான் அவ்வீஸ்வரனே. இனி எவ்வளவு காலங்கள் இருந்திடுவாய் இவ்வுலகில்? இருக்கும்வரை, பெற்ற பயனை இனி ஒரு கணமும் விரையமாக்கிடாதே. பெற்ற பயனையெல்லாம் போற்றலுடன் நிலைக்க விட்டிருக்கின்றாய். அப்போற்றலின் தன்மையிலே இருந்திடவே இந்த ஜெபநிலைக்கு நீ வந்துள்ளாய். வந்த தருணம் மிக்க நல்ல தருணம். நீ செய்த பூர்வ புண்ணியப் பலனினால் வந்திட்டாய் இச் செபநிலைக்கே. சில காலம் தவறி இருந்தாலும், உன் எண்ணம், உன் செயல் எல்லாமே மாறி இருக்கும். அந்நிலையில் உன் கதை முடிந்திருந்தால், சாதாரண மாகவே இயற்கை எய்தியிருந்தாலும், உன் ஆத்ம நிலை, மனத்திருப்தியுடன் சென்றிருக்காது. பிற ஒரு ஜென்மத்தில் தன்மையில்தான் பிறந்திருப்பாய் ஆசை பாசங்களுடன். இவ்வளவு காலங்கள் செய்த தொண்டும் மறைந்திருக்கும்.

மறவாத நிலை எய்திடவே, உன் ஜெப நிலையைக் கூட்டிக் கொண்டால், நீ செய்யும் தொண்டுடன் வந்திடுவேன் நானும் அங்கே. உன் நிலையில் வருபவர்க்கெல்லாம், வாழ்த்திடப்பா வளமாய் வாழ்வாய் என்ற சொல்லை. வாழ்வாங்கு வாழ்த்துவார்கள் அவர்கள் உன்னை. அவர்கள் வாழ்த்திவிடும் வாழ்த்தப்பா, அவ் ஈஸ்வரனின் வாழ்த்து. அவ்வீஸ்வரனின் வாழ்த்தையே பெற்றிடுவாய். உன் மனமென்னும் கோவிலிலே மகிழ்ந்தாயப்பா? அம்மணியோசையின் நாதமும், ஈசனின் வாழ்த்தும் கலந்து வந்து மோதும்பொழுது பகிர்ந்தாயப்பா. ஈசனின் நாமத்தைப் பகிர்ந்திட்டாலே, உன் சுவாச நிலையின் தன்மைகள் மாறிவிடு

மப்பா. உன் பூஜை ரூமில், தியானத்தில் அமர்ந்திட்டால், உன் நிலையெல்லாம் பெரும் கலக்கத்துடனும், குழப்பத்துடனும், குறையுடனும், பெரும் ஆவேசத்துடனும் ஏனப்பா அழுகின்றாய்? உன் சுவாச நிலையை எடுத்திடப்பா, அழுகும் நாற்றம் அண்டிடாது. பூவின் மணமும் வந்திடுமப்பா, உன் சுவாச நிலைக்கே.

பூஜை ரூமில், பூஜைக்கு உன் கையால் வாங்கிடப்பா தினம் புஷ்பத்தை, அளித்திடப்பா அவ் ஈஸ்வரனின் நாமத்தைச் சொல்லி, அர்ச்சனையாக. பிற நிலை எல்லாம் மாற்றிடப்பா. ஜோதி நிலையானவன் வந்து, ஜெகஜ் ஜோதியாய் உன் வாழ்வில் அருள் புரிவான்.

அவசர நிலை உனக்கு அதற்குள்ளே, விழித்திட்டாய் ஏன் இதற்கு? நான் பகர்ந்த ஜெப நிலையிலேயே இருந்திடப்பா. துவேஷ எண்ணத்தை விட்டிடப்பா. உன் வழியில் உன்னைத் துவேஷிப்பவர்கள் துவேஷிக்கும் சொல்லெல்லாம் திரும்பிவிடும், அவர்கள் நிலைக்கே. விதை விதைப்பவன் விதையறுப்பான், வினை விதைப்பவன் வினையறுப்பான் என்ற சொல்லைக் கேட்டிருப்பாய். அந்நிலையில் விட்டிடப்பா. எந்நிலையும் இனி உனக்கு வேண்டாம். உன் நிலையெல்லாம், பெருநிலை எய்திடவே இத்தியான நிலை. பெருநிலை என்பது மாட மாளிகை கட்டி வாழும் வாழ்க்கையல்ல. பெருநிலையின் பேறுதானப்பா, அவ்வாதம் ஜோதியுடன் ஐக்கியமாவது. ஏனப்பா, பகர்ந்த வழியில் சென்றிடப்பா. பகர்ந்திடுவேன் உனக்குள்ளேயும்.

16-4-79

பிறரின் எண்ணம் உனக்கு வேண்டாம், பிடித்துக்கொள் ஜெபநிலையை. என்னப்பா சிவக்கொழுந்தே, சொல்லியது யாரப்பா? உன் உபவாசத்தில், என்னையும் உபவாசம் வைத்து விட்டாயா, என்பது யாரப்பா? மனித உடலில் மற்றெல்லா ஜீவராசியின் உடலுக்கும், மனித உடலுக்கும் பெரும் மாற்றங்கள் உண்டப்பா. மனித உடலை, மனித மனதை அடக்கிடலாம். மனிதனின் பசியையும் அடக்கிடலாம். மிருகத்தன்மைக்கு அந்நிலை இல்லையப்பா.

மற்ற ஜீவராசிகளுக்கு, அதனுடைய ஆகாரத்தை, எந்நிலையிலும் பெற்றிடத்தான் அதன் மனம் உள்ளது. ஒரு பொழுதும் தன் பசியை அடக்க முடியாதப்பா ஜீவராசியின் தன்மையில். மிருகங்கள், பறவைகள், ஊரும் ஜந்துக்கள், மரம், செடி, கொடி

எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும், ஒரே குறி, தன் ஆகாரத்தை எண்ணித் தான் எண்ணம் உண்டப்பா. எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும், அவ் வெண்ணத்தில்தான், மனித எண்ணமும், மற்ற ஜீவராசிகளின் எண்ணமும் மாறுபடுகின்றது. மனித எண்ணத்தை ஒரு நிலைப் படுத்தி ஒங்கச் செய்ய முடியும். மற்ற ஜீவராசிகளின் எண்ணத்தில் அந்நிலை இல்லையப்பா.

ஜெனனம் எடுப்பதுவே மனித உடலில் உள்ள ஆசையெல்லாம் முடியாமல் வருவதுதான். மற்ற ஜீவராசிகளின் நிலை என்று முதல் பாடத்திலேயே சொல்லிவிட்டேன். (காட்சி: ஆகாரம் சாப்பிடுதல்) உன் பூணையில் ஆகாரம் வைக்காவிட்டாலும், நான் புசிக்கும் ஆகாரத்தைப் பார்த்தாயல்லவா? எப்படிப் புசித்தேன் என்ற எண்ணம் உனக்குள்ளே. தேவனின் பிறப்பெல்லாம் இந்நிலைதானப்பா. தேவனுக்குப் பிறகு பிறந்தவன்தான் மனிதன். அம்மனிதனும் தேவனாகலாம். மனித மனத்தை அடக்கவே முதல் படி. நாவின் சுவையை அடக்குவதுதான். பிறந்தேன், வளர்ந்தேன்; புசிப்பதில் என்ன தவறு? எனக்கு வேண்டியதை நான் புசிக்கின்றேன்; இருக்கும்வரை அனுபவிக்கலாம்; எதற்காக இந்தக் கட்டுப்பாடு? என்ற எண்ணமெல்லாம் மனிதருக்குள்ளே.

இருக்கும்வரைதான் புசிக்க வேண்டுமென்பதல்ல. உடலைவிட்டு ஆவி பிரிந்தாலும் புசித்திடலாம் ஆகாரத்தை. ஆகாரம் புசிக்காமல் ஆண்டவனாலும் இருக்க முடியாதப்பா. உன் ஆகாரமெல்லாம் எங்கிருந்தப்பா வருகிறது? ஈசன் அருளால் வந்ததப்பா. காற்றும், மழையும், ஒளியும் கலந்ததுதானப்பா அவ்வீசனின் சக்தி. ஈசனின் சக்தியில் வருவதுதான் அவ்வாகாரங்கள். அவ்வாகாரத்தை ஒளியில் இருந்தும் பெறலாம், காற்றிலிருந்தும் பெறலாம், தண்ணீரிலும் பெறலாம். படிக்கும் பாட பருவத்தில் படித்திருப்பாய் ஒளியும், காற்றும், தண்ணீரும் இல்லாவிட்டால் மனிதன் ஒரு நொடியும் உயிர் வாழ முடியாது என்று. ஆகாரம் புசித்திடாமல் இருந்துவிட்டால் அழிந்துவிடும் இவ்வுடல் என்று.

ஆகாரம் புசித்திடாமலே வாழ்ந்திடலாம் ஆண்டாண்டு காலங்கள். மன நிலையை ஒரு நிலைப்படுத்தி, ஈஸ்வரா என்ற ஜெபத்தில் அமர்ந்தவனுக்கு, அவ்வீசனின் அருளால், அளித்திடுவான் ஒளியிலும் காற்றிலும் ஆகாரத்தை. காற்றுடன் கலந்துள்ளதப்பா தண்ணீரும். நீ நினைக்கின்றாய் காற்று மட்டும் தான் இருக்கிறது என்று. காற்றுடன் தண்ணீரும் கலந்துதான் இருக்கின்றது. காற்றுடன் ஈரப்பசை இல்லாவிட்டால், ஈரப்புத் தன்மையே இல்லையப்பா. ஜெபநிலைகளில் உள்ளவனுக்குக் காற்

றுடனே கலந்து வரும்பா அவ்வாகாரங்ள். காற்றுடன் கலந்துள்ள பல கோடி அணுக்களில், பிரித்து எடுத்திடுவானப்பா தனக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை. ஜெப நிலையில் உள்ளவன், அமு தென்பதையும் எடுத்திடலாம். அமுதிசையும் எடுத்திடலாம் அக் காற்றுடன். நாவின் சுவையை அடக்கிடப்பா என்பதல்ல என் கருத்து. ஏற்றுக்கொள்ளும் மனம் உள்ளவர்க்குப் பகர்கின்றேன். பசி தாகமெல்லாம் பரந்தாமனை எண்ணிவிட்டால் பறந்துவிடும் என்பவர் முதியோர். அந்நிலை புரிந்ததாப்பா? நாவின் சுவையை அடக்கிவிட்டால், எண்ணத்தின் தன்மையையும் அடக்கிடலாம். குடல் பசி என்பதெல்லாம், அவ் உள்ளப்பசி தானப்பா. உள்ளப் பசியை அடக்கிட, நாவின் பசியை அடக்கிடு.

நாவின் பசியை அடக்கிட, அவ் உள்ளத்தை ஒரு நிலைப் படுத்திடு. எண்ணத்தை ஒரு நிலைப்படுத்திவிட்டால், எல்லாப் பசியையும் அடக்கிடலாம். எண்ணப் பசியில், எண்ணமெல்லாம் ஈசனின் எண்ணமாய்த்தான் இருந்திட வேண்டுமப்பா. விரதம் என்பதெல்லாம், ஜெப நிலைக்கு வந்தவனுக்கு வேண்டாமப்பா. விருந்தோம்பலையும் உண்டிடலாம், வடி கஞ்சியையும் குடித்திடலாம். உணர்வுடனே சொல்வது புரிந்ததா? ஜெபநிலையில் இருந்தால் ஜெப அருளைப் பெற்றவனுக்குத்தான் இந்நிலையப்பா. அன்ன ஆகாரமெல்லாம் ஆண்டவனே அளித்திடுவான். காற்றுடன் எடுத்திடலாம் வேண்டிய ஆகாரத்தை. புரிந்திட்டாயா? பூரிக்கிழங்கை புசித்த எண்ணம் வந்துவிட்டால் புளித்த ஏப்பம் வந்துவிடும். புசிக்கவில்லை என்ற எண்ணம் இருந்திட்டால் பசி, பசி என்ற எண்ணம்தான் எண்ணமெல்லாம் சுற்றும்பா. (காட்சி: காப்பி ஆற்றுதல்) உண்ட எண்ணம் வருகின்றதா? காற்றிலிருந்தே சகலமும் பெற்றிடலாம்.

ஜீவ ஜந்துக்களின் நிலையெல்லாம் அக்காற்றுடன் தான் உள்ள தப்பா. காற்றில் உள்ள அணுக்கள்தான் கால வெள்ளத்தைச் சுற்றுகின்றது. காற்றில் உள்ள அணுவைத்தான் சுவாச நிலையில் புசிக்கின்றாய். நல் அணுவை எடுத்திட்டால் சுவாச நிலைகள் மாறு தப்பா. சுவாச நிலை, சுவாச நிலை என்பதெல்லாம் என்ன என்று புரிந்திட்டாய். மனித எண்ணத்தில், வாழ்க்கையில், நடப்பவற்றை நல்லுணர்வில் ஊன்றிப்பார்த்து உன் நிலையை மாற்றிடாமல் நல்லுணர்வை எடுத்திட வேண்டும். ஒருவர் செய்யும் தீங்கை நாம் பார்த்துக்கொண்டே எப்படிச் சும்மாயிருப்பது என்ற எண்ணம் வந்திடுமப்பா. அவனைப் பார்த்துக்கொள்வான் ஆண்டவன் என்ற எண்ணம் வந்துவிட்டால் உன் சுவாச நிலை

மாருதப்பா. எப்படி விடுவது அவனை, பார்க்கின்றேன் ஒரு கை, ஆண்டவா பார்த்தாயா, அவன் இப்படியெல்லாம் செய்கின்றான், அவனை அழித்துவிடு. அவனுக்கு என்ன செய்யலாம் என்று எண்ணுவதல்ல ஆண்டவனே பார்த்துக்கொள் என்பது.

அவன் செய்த நிலையை மனதினிலே நிலை நிறுத்தி எவ்வழியில் நம் மனநிலையை மாற்றிவிடாமல் அவனின் செயலை அடக்கிடலாம் என்ற எண்ணம் உதயம் வேண்டும். எண்ணும்பொழுதினிலே அவ்வாண்டவன் எண்ணத்தில் நிலை நிறுத்தி மன நிலையை ஒரு நிலைப்படுத்திக் கோபதாபங்களை மனதினுள்ளே ஊன்றிவிடாமல் பரிபக்குவ நிலையை மனதில் நிலைநிறுத்திக் களைந்திட வேண்டுமப்பா—அந்நிலையை. சொல்லும் பாடம் புரிந்ததா? துவேஷத்தன்மை உள்ளவனெல்லாம் துவேஷிக்கட்டும், நமக்கென்ன என்ற எண்ணம் உள்ளவனுக்கும், துவேஷக்காரனின் எண்ணத்திற்கும் ஒரு நிலைதானப்பா. துவேஷிப்பவனை எந்நிலையில் புரியவைத்து நல்வழிக்கு நடத்திட வேண்டுமப்பா. பிறப்பிலே பிறப்பதல்ல இக்குணங்கள். வளரும் வளர்ப்பிலேயும் முன் ஜென்மப் பயனினாலும் வருவதப்பா இந்நிலைகளெல்லாம்.

இந்நிலையில் இருந்து மீள்வனுக்கு ஒரே நிலை சுவாச நிலைதானப்பா.

17-4-79

சுவாச நிலையின் பாடத்தைப் பல நாளும் பகர்ந்திட்டேன். சுவாச நிலை என்ற பொருள் உன் நிலைக்குக் கடுகளவுதான் வந்துள்ளது. உன் வழியிலும் அக்கடுகளவுதான் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளாய். சுவாசநிலை என்பதுவே ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கைநிலை தானப்பா. கஷ்டநஷ்டங்கள் கலந்ததுவே வாழ்க்கை.

காலமெல்லாம் தவமிருந்தாலும், கஷ்டம் வரும்பொழுது, தன் மனநிலையை அதனுள் ஐக்கியப்படுத்துவனுக்கு, அதே எண்ணம்தான் எச்சுவாசத்திலும் கலந்துவிடும். அவ்வெண்ணத்தையே சுவாசிப்பதால், சுற்றிச் சுற்றி அவ்வெண்ணமேதான் மனதுள்ளே ஒரு நிலைப்படுகிறது. அந்நிலை வருபவன் எவ்வெண்ணத்தையும் மறக்கிறான். தன்நிலை உணர்வதில்லை. முதலில் வந்த அந்த நிலைமையே எண்ணிக்கொண்டுள்ளான். அதனால் வருவதுதான் சோர்வும் சோகையும் எல்லாமே. சோர்வான மனம் உள்ளவனுக்குக் கோபநிலையும் அதிகரிக்கும். ஒன்றுடனே

ஒன்று கலந்துவிட்டால், உடல் நிலையையும் மாறிவிடுகிறதப்பா. இந்நிலையை மாற்றத்தான் கஷ்டம் வரும்பொழுது நல்நிலையை மனதில் எண்ணி அந்நிலையின் கஷ்டத்தைப் போக்கும்நிலையில் என்னசெய்யலாம் என்ற எண்ணம் வருவதற்கு ஒரு நிமிடம் தியானத்தில் இருந்திடப்பா.

அந்நிலையில் அவன் அருள்வான் வழிமுறையை. வந்த கஷ்டத்தை மனதினுள்ளே அடக்கிடாமல் அந்நிலையை ஒதுக்கிடப்பா மனதிலிருந்து. எப்படி முடியும் என்று சத்திய நியாயம் பேசிடுவாய், சத்திய நியாயத்தையும் பேசிடப்பா. சகலத்தையும் பார்த்திடப்பா. அந்தந்த நேரத்தில் வருவதற்கு எல்லாம் அவன் வருவான் உன்னுள்ளே, என்ற எண்ணம் வந்து விட்டால், சுவாச நிலையும், உடல்நிலையும் மாறாதப்பா. சுவாச நிலை என்பதெல்லாம் வாழ்க்கை முறைதானப்பா. போன இடத்தில் கலக்கம் வந்திட்டால் இதுவும் நன்மைக்கே என்ற எண்ணம் ஏனப்பா வரவில்லை? கலங்குகின்றாய், மனதினுள்ளே வரும் தடங்கலை எண்ணி வருத்தப்படாதே. இதுவும் நன்மைக்கே என்ற எண்ணம் வளர்ந்திட வேண்டுமப்பா உன் மனதில்.

வாழும் வாழ்க்கை உனதல்ல; அவனிட்ட பிச்சைதான் இவ்வாழ்க்கை; அவன் அருள்வான் எல்லாமே. சுவாச நிலையை ஒரு நிலைப்படுத்திடப்பா என்பதெல்லாம் இதற்காகவே. நடப்ப தெல்லாம் நன்மைக்கே, நாளை வரும், நடத்திடலாம் என்ற எண்ணம் வந்திட வேண்டுமப்பா. இருண்ட நிலையும் சுற்று கிறது, ஒளி வெள்ளமும் சுற்றுகிறது. இருட்டையும் ஒளியையும் மாற்றிடாமல் உன்னுள்ளே ஜோதி நிலை வரவேண்டுமப்பா. விட்ட கடனை முடிக்கத்தான் வந்துள்ளோம் இவ்வுலகுக்கு, அமைத்ததெல்லாம் அவன் செயல்.

ஆண்டிடுவான் அவனே உன்னையும் என்ற எண்ணம் வந்து விட்டால், மன நிலையை மாற்றிடாமல், வரும் கஷ்டத்தை ஒதுக்கிவிட்டு, மன அமைதியும், அழகும், ஆசையும்தான் வடிவ மைத்து, உன் சுவாச நிலையில் கலக்கவிட்டு, காற்றுடன் உள்ள நல்மணத்தை, நல் அணுவுடன் எடுத்திடப்பா. ஏற்றமெல்லாம் பெற்றிருவாய். கலங்கும் நெஞ்சம் இருந்திட்டால் காலமெல்லாம் கலக்கம்தான். உடல் நிலையையும், மன நிலையையும் ஒன்று படுத்திப் பாரப்பா. உன் உடல்நிலை இந்நிலைக்கு வந்த காரணம் புரிந்திடும். மன நிலையும் உடல்நிலையும் ஒன்றுதானப்பா.

உண்ணும் உணவில் வருவதல்ல உடல்நிலை. வருவதெல்லாம் மன நிலையில் இருந்துதான். அழகும் நிலையில் பெரும் கழிவை

அள்ளுவனுக்கும் நல்லுடம்பு இருந்திடப் பார்த்திருப்பாய். பல நிலையில் பரிபக்குவமான உணவை உண்பவனுக்கும் உலகில் உள்ள ஆயிரம் வியாதிகள் அவனுள்ளே கலந்திருக்கும். மன நிலையை மறந்துவிட்டு, பல நினைவை அவனுள்ளே சுற்றிக் கொண்டு, நெஞ்செல்லாம் வேதனையை வளரவிட்டு இருப்பவனுக்கு அவன் சுவாச நிலையில் அண்டிக்கொள்கின்றது அத்திய அணுக்களெல்லாம். அந்நிலையில் உள்ளவன், கழிவையெல்லாம் எடுத்து, காலமெல்லாம் அதனுள்ளே சுற்றிக்கொண்டு, புதித்திருவான் எந்த ஆகாரத்தையும், அவன் எண்ணமெல்லாம் அவனின்வேலையின் கூலியில்தான் இருந்திடும்பா. கழிவைக் கழிவு என்று எண்ணமாட்டான். அவன் எண்ணமெல்லாம் அவன் ஊதியத்தில்தான் ஊன்றி இருக்கும். அந்நிலையில் அவன் மன நிலை இருப்பதினால், வேறு எண்ணங்கள் அவன் மன நிலையை அண்டுவதில்லை. அவனின் உடல் நிலையையும் பாதிப்பதில்லை. பார்த்திருப்பாய் பலநிலையில் இதையெல்லாம்.

பணக்காரர் ஏழை என்பதெல்லாம் எதற்கப்பா என்ற எண்ணம் வந்துவிடும். பணக்காரர், ஏழை என்பதெல்லாம்பிறப்பிலிருந்து வருவதுதான். பிறப்பினுள்ளே எண்ணமும் கலந்திட்டால், வாழ்க்கை முறையை நிமிர்த்திடலாம். ஒரு பக்கம் இந்நிலை, மறுபக்கம் வேறு நிலை என்பதெல்லாம், சுவாச நிலையில் வருவதுதான். பொருள் படைத்தவன் எல்லோருமே, வந்த பொருள் அவன் சம்பாதித்தது என்று எண்ணுகின்றான். இல்லையப்பா, அந்நிலை ஆண்டவன் அளித்ததுதான். அப்பொருளின் நிலையும், பாவ புண்ணியம் பார்த்துத்தான் அந்த ஜீவ அணு பிறக்கின்றது.

அவன் வயிற்றில் பிறக்கும்வரை அவ்வனுவிற்கு எந்நிலையில் பிறந்திடலாம், எப்படி வளர்ந்திடலாம் என்ற எண்ணம் எல்லாம் தெரியும். தெரிந்துதான் (அவ்விடத்தில்) அக்கருவில் உதிக்கின்றது. உடல் தன்மை வந்தவுடன், ஆவி உலகத்தின் எண்ணமெல்லாம் மறைகின்றது. பாடநிலை புரிகின்றதா? பிறப்பு, வளர்ப்பு, பணக்காரன், ஏழை என்பதெல்லாம் நாமாய் செய்வது ஒன்றுமில்லை. நமக்குள் இருக்கும் ஈசனின் எண்ணத்தில்தான் வருகின்றது. இந்நிலையில் பிறக்கும் குழந்தையின் எண்ணம் எல்லாம், பெருநிலையில் இருந்திடவே உதிக்கின்றது. அந்நிலையில் உள்ள எண்ணமெல்லாம், பயத்துடனும் தன்நிலையை எண்ணி, தாழ்வுடனே வளர்வதனால் அந்நிலைக்கே செல்லுகின்றது. அந்நிலையில் உள்ளவனும் எண்ணும் எண்ணத்தில் உயர்ந்திடலாம்,

வாழ்ந்திடலாம் நல்வாழ்கையை - அவனின் சுவாசநிலையில் உள்ளதுதான் வாழ்க்கைநிலையும், எண்ணமும் எல்லாம். சுவாச நிலைக்கும் எண்ணத்திற்கும் பாடங்கள் பல நான் பகர்ந்துவிட்டேன். இனியும் உன் நிலையை ஒரு நிலைப்படுத்திடப் பார்த்திடப்பா. தியானநிலை, சுவாச நிலை, மனநிலைகளைப் பொறுத்தே உள்ளது. எந்நிலை வந்தாலும் மனநிலையை சந்தோஷமாகவே வைத்திடு. எப்படி வரும் அந்நிலை என்று கேட்டிடுவாய்.

கலக்கம் வரும்பொழுது நானாகவா செய்துகொண்டேன்? அதற்கு என்ன செய்வது என்று கேட்டிடுவாய். கதையில் படித்திருப்பாய், ஊரெல்லாம் எரிந்தாலும் பிடில் வாசித்தான் ஒருவனென்று. எரியும் ஊர் எரிந்துவிட்டது; அதனுடன் அழுது அவன் என்ன செய்திடுவான்? மன நிலை ஒரு நிலையில் இருந்திட்டால் ஊர் எரிவதும் தெரியாது, உலகளவு துவேஷம் வந்தாலும் தாங்கிடுமப்பா அம்மனநிலை. வரும் துவேஷத்தை எண்ணிக்கொண்டிருந்தால், எதிர் துவேஷம்தான் எழும்பி நிற்கும். துவேஷிப்பவனை, துவேஷத்தன்மையில் துவேஷிப்பதல்ல உன்நிலை என்று முதலிலேயே பகர்ந்துள்ளேன்.

நாரதரின் கதையையும் புகட்டி உள்ளேன். உன் மன நிலையை மாற்றிடாமல், துவேஷிக்கும் தன்மையை ஏற்றிடாமல், தியான நிலையில் ஒரு நிலைப்படுத்திடப்பா உன் மனநிலையை. அந்நிலையில் உதித்திடும் பல உதயங்கள் உனக்குள்ளே- நாரதரின் வழியில் சென்றுத்தான் நசிக்கிட வேண்டும் மூட்டைப்பூச்சிகளை. புரிகிறதா? எண்ணம் வந்தவுடன் எழும்புகின்றாய். மனநிலையும் மாறிவிட்டது. உடல்நிலையும் மாறிவிட்டது. சுவாச நிலையின் பாடத்தை மறந்துவிட்டாய் சில நொடியில். புரிகின்றதா பாடத்தன்மைகள்? பல வழிகளைப் பகர்வதற்கில்லை இந்நிலையில்.

எண்ணம் - பெரும் குடிகாரனின் எண்ணமெல்லாம் குடியிலும், அதை அடைவதற்கான வழியிலும் வந்துகொண்டே இருக்கும். அவ்வெண்ணத்தின் வழியிலே அவனுள் இருக்கும் ஈசனின் சக்தியையே அவனுள்ளேயே - அவ்வெண்ணத்திலேயே கொண்டு செல்கின்றான். அவன் நினைப்பதுவும் நடக்கின்றது. அதே வழியில்தான் பெரும் திருடனும் நடக்கின்றான். திருடனின் எண்ணமெல்லாம் எந்நிலையில் எடுத்திடலாம் பொருளை என்றே எண்ணுகின்றான். அவனுள் இருக்கும் ஈசனும் அவன் வழிக்கே வருகின்றான். ஒவ்வொருவரின் தொழிலிலும் இதே முறைதான். எல்லா உள்ளத்திலும் எல்லா உயிரிலும் கலந்திருக்கின்றான் அவ்வீசன்.

அவனவன் எண்ணத்திற்கு அவனவனுக்கு வழி செல்கின்றான். நல்லவனுக்கும் வழி செல்கின்றான். தீயவனுக்கும் வழி செல்கின்றான். ஈசன் என்பவன் யார் என்கிறாய்? ஈசன் என்பவன் யாரப்பா? எங்குள்ளான் அவன்? கல்லும் மண்ணுமல்ல அவ்வீசன். காலமுடன் கலந்துள்ளான், காற்றிலும், ஒளியிலும் கலந்துள்ளான். எண்ணும் எண்ணத்தில் கலந்திடுவான் அவ்வீசன். ஜெப நிலையை எண்ணுபவனுக்கும் ஜெபத்துடன் கலந்திடுவான்.

உலகெல்லாம் சுற்றியுள்ளான், எடுக்கும் பிறப்பை முடிக்கும்வரை, எல்லா எண்ணத்திலும், எல்லா உயிரிலும் கலந்திருப்பான் அவ்வீசன். எங்குமுள்ளான். 'தூணிலும் இருப்பான், துரும்பிலும் இருப்பான்' என்பதன்பொருள் இதுவேதான். ஜெப நிலையில் பாடம் புரிந்துகொண்டு, எடுத்த பயனை நல்வழியில் முடித்துக்கொண்டு, பிறகு ஏழு ஜென்மங்களின் பாடம் முதலிலேயே சொல்லி உள்ளேன். அந்நிலையைப் புரிந்துகொண்டு வாழ்க்கை முறையைப் பயனுள்ளதாக்கி, நல்லெண்ணம் எண்ணிக்கொண்டு, சுவாச நிலையை மாற்றிடாமல், வடிகட்டி வருபவன்தான் பெருநிலை அடைகின்றான். இவ்வுலக வாழ்க்கையின் கலியின் கடைசிக் காலம்து. மனித ஜீவனின் கடைசிக் காலமப்பா இது. இப்பயனைப் புரிந்துகொண்டு நடந்திட வேண்டுமப்பா. இருந்தென்ன பயன்? இருக்கும்வரை சம்பாதிக்கலாம், நம்மிஷ்டத்திற்கு வாழாத வாழ்க்கை நமக்கு எதற்கு? என்றவாதங்கள்தான் பலர் மனத்தில்.

பல ஆண்டுகளாகச் சம்பாதித்து, பல நிலையில் இருந்தவர்களுக்கும், ஒரு குண்டைப் போட்டுவிட்டால், உலகமே அழியும் தன்மையில் உள்ளதப்பா. இருக்கும்வரை சந்தோஷமாக இருங்கள். நல் சுவாசத்தை எடுங்கள். நல்லுணர்வுடனே இருங்கள். அணுவென்ன, அணுகுண்டென்ன, உலகநிலையே மாறினாலும் உன் நிலையை ஒரு நிலைப்படுத்தினால் வந்திடலாம் போகரின் நிலைக்கே. பாடங்கள் பகர்ந்திட்டால் பல கோடி பகர்ந்திடலாம். உலகத்தன்மையில் இருளடையும் தன்மைதான் இனிச் சில காலத்திற்குள் வந்திடுமப்பா.

ஒளி என்பதுமில்லை, பெரும் காற்றும்மில்லை. ஒளியும் காற்றும் இல்லாவிட்டால் நீரும் இல்லை. உலகிலுள்ள ஜீவராசிகளும் இல்லை. இந்நிலை வருவதற்கே கலியுகம் என்ற கடைசிக் காலத்தைக் குறிக்கிறார்கள். ஒரு நிலைப்படுத்திடப்பா உன் நிலையை - புரிகிறதா?

18-4-79

பதம் - என்பது எப்பதமும் இரண்டு வகை உண்டு. நல்லது, கெட்டது, நல் அணு, தீய அணு, நல் மணம், தீய மணம் என்பதைப்போல், எல்லா வழியிலும் உள்ளதப்பா இரண்டு பதம். மாற்றில்லாமல் எதுவுமில்லை. உலக இயற்கையே மாற்றுடன்தான் கலந்துள்ளது. உயிரைப் பிழைக்கவைக்கவும் மருந்துள்ளது, உயிரை அழிக்கவும் மருந்துள்ளது. அணுவையும் செய்கின்றான், அழிக்கவும் செய்கின்றான். ஆக்கப்பூர்வமான உலகத்தில், ஆக்கலும் அழித்தலும்தான் இவ்வுலகமே.

நல்லெண்ணம் படைத்து, நல் சுவாசம் எடுத்து, நல்ல தையே செய்கின்றான் நாடு போற்ற. சிறு துளி எண்ணத்தின் கலப்பினால், வருகின்றதப்பா துவேஷிக்கும் தன்மையெல்லாம் நுகரும் தன்மையைப் பகர்ந்துள்ளேன் சுவாச நிலை என்று. நுகரும் தன்மை மனிதனுக்கு மேல் மற்ற எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் இருக்கின்றதப்பா. ஒரு நிலையில், அணுவான ஆத்மாவிலும், அவ்வாவியின் தன்மையிலும், நுகரும் தன்மை உள்ளதப்பா.

நல்மணம் உள்ள இடத்தில், நல் சுவாசம் இழுக்கின்ற போதினிலே, நல்லணு வந்து அடைகின்றது என்று பகர்ந்துள்ளேன். நல்லணு என்பது எல்லாம், நல்லோரின் ஆசிகள் தானப்பா. தீய அணு என்பதெல்லாம் காற்றுடனே கலந்திருக்கும் ஆவிகளின் அணுக்கள்தான்.

நல்லணுவில் வருபவனெல்லாம், இவ்வுடலைவிட்டுச் செல்லும் பொழுது, மறு ஜென்மம் எடுத்திடாமல், சூட்சும உலகத்தில் கலந்துவிட்ட தேவர்கள் என்னும் தேவாதிதேவர்கள்தான். அதில் உள்ளவர்கள்தாம் சித்தர்களும், ஞானிகளும், பல கோடி நற்பயனை அடைந்துவிட்ட, நல் இதயமுள்ள நம் போகரின் நிலையில் உள்ளவர்கள் அப்பா.

நல்லுணர்வை எடுத்திடு, நல்லுணர்வை எடுத்திடு, சுவாச நிலையை மாற்றிடாதே என்ற பொருள் இப்பொழுது புரிந்ததா? நல்லுணர்வை, நல் சுவாசத்தை எடுக்கும்பொழுது, நீ எண்ணுபவர்கள் எல்லாம், அணுவின் அணுவாக உன்னுள்ளே வந்து, உன் நிலையை உயர்த்துவார்கள். மறு பாதியில் தீய அணு என்று செப்பினேன். தீய அணுக்களின் வேலையெல்லாம் பெரும் பேராசைக்காரர்களும், ஆணவக்காரர்களும், தான் பிறந்த பயனைப் பாதியில் முடித்துக்கொண்டவர்களும் (தற்கொலை),

அடித்துக் கொலைசெய்யப்பட்டவர்களும், கொலைகாரப் பாவிகளும் (கொலையுண்டவர்கள் - கொலை செய்தவர்கள்), விபத்தினால் ஐயோ என்று அவல நிலையில் சென்றவர்களும், இப்படி உள்ள ஆவிகள் எல்லாம் இக்காற்றுடன் தான் கலந்துள்ளன அணுக்களாக.

நல்லுணர்வில் உள்ளவர்கள் ஆவிகளை எப்படிப் பார்க்கின்றோமோ, அதே நிலையில், இந்த ஆவிகளும் தெரிந்திடும். இவ்வாவிகளின் வெலையெல்லாம் மிகத் துரிதமாகச் செயல்படுவதுவே. தன் எண்ணத்தை எவனுருவில் வந்து முடித்திடலாம் என்ற எண்ணத்துடனே சுற்றுகின்றது. உன் நிலையில் கோபதாபங்களோ அதிக ஆசைகளோ, மனச்சோர்வோ உள்ள பொழுதினிலே உன் எண்ணத்தைக் குறுக்கிவிடுகின்றாய்.

அந்நிலையில் உள்ளபொழுது, உன் சுவாச நிலை எடுத்திடும் மூச்செல்லாம், நல் மணம் கலத்திடாமல் பெரும் பாரத்துடனே உள் செல்கின்றது. அந்நிலையில் அத்திய ஆவிகளுக்கு அண்டிக் கொள்ளும் தன்மை உடனே வந்துவிடுகின்றது. அதற்காகத் தான் பூஜை அறையில் நல் மணங்கள் உள்ள புஷ்பங்களும், புகை (சாம்பிராணி, கற்பூரம்) வாசனைகள் போடுவது. தீய அணுக்கள் நகர்ந்திடாது, அந்த இடத்திற்கும் அதன் நிலையில் வர முடியாது. அதன் நிலை எல்லாம் கெட்ட வாசனை உள்ள இடமும் (துர் நாற்றம்), துர் மனது உள்ளவர்களையும் தான் வந்து அண்டுகின்றது. வியாதியஸ்தர்கள் உள்ள வீட்டில் புகை போட்டிருங்கள் என்பதெல்லாம் இதற்காகவே. அத்திய அணுக்கள் என்பவை நான் பகர்ந்த துர் ஆவியின் நிலையே (தீய அணுக்கள் எல்லாமே துர் ஆவிகள் நிலைதான்).

நம் பெரியோர்கள் வழிவழியாகப் பல வழிகளை வாழ்க்கையுடன் வடிவமைத்து ஒன்றச் செய்தார்கள். ஆனால் உள் அர்த்தங்களையும், உள்ள நிலைகளையும் மக்களுக்குப் புரிந்திடாமல் செய்துவிட்டார்கள். அதனால் வந்ததுதானப்பா இச்செயற்கையுமெல்லாம். புகை மண்டலம் எழுப்பிடுவதெல்லாம், அக்காலத்தில் யாகங்கள் என்ற பெயரால் பெரும் தபசு முனிவர்களும், யோகிகளும் எதற்காகச் செய்தார்களப்பா? யாகங்கள் வளர்ப்பதுவே அதில் செலுத்தும் சந்தன மரங்களும், பசுவின் நெய்யும் யாகத்துடன் கலந்து நல்வாசனையைப் பரப்பும்பொழுது, அவ்வாசனையை நுகர்ந்திடத் தீய அணுக்களினால் முடியாது. அந்த இடங்களிலேயே அதனால் இருக்கவும் முடியாது. இக்காற்று மண்டலம் உள்ள இடத்தில்தான், இவ்வணுக்களின் வேலை

யெல்லாம். இப்புகை மண்டலம் செல்லும்பொழுது, இக் காற்றிலிருந்து, அவ்வணுக்கள் மேல் நோக்கிச் சென்றுவிடும். அந்நிலையில், அத்தீய அணு இந்நிலைக்குத் திரும்பிடாது (இவ் வுலகத்துக்கு).

மண்டலம் மாறுபடுகின்றது, அத்தீய அணுக்களின் வேலைகளில். யாகம் வளர்த்தி அமர்வதன் பொருள் இச்சுவாச நிலைக்குத்தானப்பா. நம் உடலில் உள்ள அணுக்கள் நல்ல அணுக்களாக வந்து அண்டிடவே நாம் செய்யும் யாகமெல்லாம். யாகத்தின் பொருள் புரிந்ததா? உன் வீட்டிலும், தினமும் சாம்பிராணி புகை போட்டு அந்நெருப்பிலேயே மஞ்சள், பசு நெய்யும் கலந்து புகை போட வேண்டும். இதனால் தீய அணுக்கள் அண்டாது.

நல்லதை எண்ணிடும்போது நல்லெண்ணம் உயர்ந்து நிற்க உன் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்திடு. உன் மனதில் எந்த நிலையிலும் கோப தாபங்கள் வேண்டாமென்றதும், பெரும் அவசரத்தைவிட்டு விடப்பா என்றதும் இதற்காகவே. கோபமும் அவசரமும் வந்தவுடன் நீ இழுக்கும் மூச்சினிலே சுவாச நிலை மாறுபடுகின்றது. சுவாச நிலையை மாற்றிவிட்டால் தீய அ ளு வந்து அண்டுகின்றது. நல்லெண்ணத்தை, நீ பெற்ற நல்ல ஜெபத்தையெல்லாம் நாசப்படுத்துகிறது, இத்தீய அணு. பிறகு மறுமுறையும் ஜெப நிலைக்கு வந்திட நாள் செல்லுகிறது.

பாட நிலைகளை மனதிலே ஊன்றிக்கொள். எண்ணத்தினுள்ளே மறு எண்ணத்தைக் கலக்கவிடாதே. ஒன்றை நினைத்திருக்கும் பொழுது மறு எண்ணம் வருவதெல்லாம் இவ்வணுக்களின் வேலைதான். அவ்வணுக்களை அண்டவிடாதே; நல்லணுக்களைப் பெற்றுவிடப்பா. இன்றையப் பாடம் மிகவும் முக்கியம். இந்நிலையைப் புரிந்துகொண்டால் ஜெபநிலையைக் கூட்டிவிடுவாய், புரிந்ததா?

19-4-79

‘தாயைப்போல் பிள்ளை – நூலைப்போல் சேலை’ என்கின்றார்கள். தாய் வழி, தந்தை வழி என்பதெல்லாம், ஒரு தாயின் வயிற்றில் பிறக்கும் குழந்தையெல்லாம் இரத்தத் தொடர்புடையது, வம்சவழி வந்தது என்கிறார்கள். வம்ச வழி என்பதெல்லாம் என்னப்பா? ஒரு தாயின் வயிற்றில் பிறக்கும்

குழந்தை எல்லாமே, வம்ச வழியில் வந்ததுதான் என்றிட்டால், ஒரு தாய்க்கு ஒரு மகன் பிறக்கின்றான், அடுத்த பிறவியில், அத்தாயே பிறவி எடுத்தாலும், பத்துக் குழந்தை பிறப்பது இல்லையா? வம்ச வழி என்றால் என்னப்பா?

இப்பிறவியில் பிறந்த எல்லாருமே, அவர் அவர் குடும்பத் திலேயேதான் மறு பிறவியிலும் பிறக்கிறார்களா? இல்லையப்பா. இப்பிறவியில் இருந்து, மறுபிறவிக்குச் செல்லும்பொழுது, இப்பிறவியில் உள்ள ஆசை, பாசம் இவைகளை வைத்து, மறு பிறவியில், எந்த இடத்தில் பிறந்திட்டால் இந்தப் பிறவியில் விட்ட ஆசைகளை முடித்திடலாம் என்று தெரிகிறதோ, அங்குதான் பிறக்கின்றது, அவ்வாவி, மறு ஜென்மத்தில். தாயின் வழி என்பதெல்லாம், வளர்க்கும் முறையில்தான் வந்திருக்கின்றது குழந்தைகளுக்கு. வம்சவழியும் இல்லை, வந்த வழியும் இல்லை. வளர்க்கும் முறையில்தான், எண்ணத்தின் எண்ணமாக வந்திடுகின்றான் ஒவ்வொருவனும். ஒரு தாயின் வயிற்றுக்குழந்தைகளும் மனநிலையிலும் குணநிலையிலும் மாறுபட்டுத்தான் இருக்கின்றன.

அவரவர்களின் முற்பிறவியின் பயனால்தான் இம்மாறுபட்ட நிலையெல்லாம். தந்தை மகனுக்கு எழுதி வைக்கும் சொத் தெல்லாம், ஒன்றுபோல் பகிர்ந்திட்டாலும் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வழியில்தான் செல்லுகின்றது. ஒரு நாளிலும் அழிக்கின்றான், பல மடங்கும் பெருக்குகின்றான் ஒருவன். வந்த பொருளை ஒரே நிலையிலும் வைத்துள்ளான் இன்னொருவன். இதன் பொருள் எல்லாம் முற்பிறவியின் பலனாகும். அவன் எடுத்த மூச்சுத் தன்மையினாலும், அவன் எண்ணத்தின் தன்மையினாலும் வந்ததுதானப்பா இந்நிலையெல்லாம். வளரும் தன்மையிலே வடிகாலமைத்துத் தந்திடலாம். அவ்வெண்ணத்தை ஊன்றிக் கொண்டு, அவ்வழியில் சென்றிட்டால் உயர்ந்திடலாம். தன் வழிக்குச் செல்பவனுக்கு, அவன் எண்ணத்தைப் பொறுத்துத்தான் அமைகிறது வாழ்க்கையெல்லாம்.

தாய்தந்தையரின் வளர்ப்பினிலே வருகின்றது மன நிலையின் மாற்றமெல்லாம். பூர்வ புண்ணியப் பலனுள்ள குழந்தைகளையும், மன நிலையில் மாற்றிடலாம் எண்ணத்தின் வழியினிலே. தாய் தந்தையரின் எண்ணத்தில் வருவதுதான் எல்லாமே. வளரும் சூழ்நிலையைப் பார்த்திருப்பாய். மண் வாடை, நீர்வாடை என்கின்றார்கள். அதுவும் உண்மைதானப்பா. ஒவ்வொரு இடத்திற்குத் தகுந்த மன நிலையும், அம்மனநிலையைப் பொறுத்து வரும் மூச்சினால், அவ்வழியில் வளரும் குழந்தைகளின் தன்மையெல்லாம்

ஒன்றுபோல்தான் இருக்குமப்பா. மண்வாடையெல்லாமே அந்நிலையில் உள்ள நிலையைப் பொறுத்துத்தானப்பா வருகின்றது.

அங்கு வளரும் குழந்தைகளின் எண்ணமும், செயலும் ஊரின் தன்மையும், ஊன்றிப் பார்த்தால் புரிந்திடும் மனநிலைகள். பெரும் நகரத்தில், அந்தந்தப் பகுதிகளிலும், சிறு ஊர்களில், அவ்வவ் ஊர்களின் தன்மையிலும் ஊன்றிப்பார்த்தால் உனக்குள்ளே தெரிந்துவிடும் எல்லாமே. அவ்விடத்தில் உள்ள மன நிலையைப் பொறுத்துத்தான் மண் வாடையும் வருகின்றது; நீரின் சுவையும் தெரிகின்றது.

ஒரு வீடு, ஒரு வீதி, ஒரு ஊர் என்கின்றோம். ஒரு வீடு என்னும்பொழுது, அவ்விட்டின் தன்மையும், அவ்வீதியின் தன்மையும் கலந்திருக்கும். வீதியின் தன்மையிலே, ஊரின் தன்மையும் கலந்துவிடுகின்றது. அவ்வூரில் உள்ளவரின் மனநிலையைப் பொறுத்துத்தான், அவ் ஊரில் உள்ள மண் வாடையும் வருகின்றது. அம் மண் வாடையின் ஈர்ப்புத் தன்மையை ஈர்த்துத்தான், அவ்விடத்திலுள்ள மழையும் காற்றும் வருகின்றது. அக்காலத்தில் பெரியவர்கள் மழைக்கும், நல்லோருக்கும் தொடர்பு வைத்துச் சொன்னதெல்லாம் இவ்வழியில்தான். புரிகிறதா?

மண்வாடையின் தன்மையில்தான், அங்குள்ள பயிர்களும் வளர்கின்றன. பாலர்களும் வளர்கின்றார்கள். பாலர்கள் வளர்வதென்பது, உருவ அமைப்பைச் சொல்கின்றேன். ஒரு ஊரில் பிறக்கும் பிறவியெல்லாம், அவ்வூரின் தன்மையில்தான் பிறந்திருக்கும். மன வாடையில் இருந்து மண் வாடை வந்து, பெரும் மழையில் செழித்திடும் காய்கனிகளிலிருந்தும், வளரும் பயிரில் இருந்தும், உண்டு வளரும் பாலகர்கள் எல்லாம் ஒன்றுபோல்தான் இருந்திடுவர்.

இப்பொழுது, இக்கலியின் செயற்கையுக்கும், வாடும் வாழ்க்கைக்காக, இடம்பெயரும் நிலையும், இந்நிலையில் வளர்ந்த பயிர்களை மறு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் நிலையும் வந்ததனால், மாறுபட்டு இருக்கின்றது, உலகமே இக்கலியில். இராமாவதாரம், கிருஷ்ணாவதாரம், மச்சாவதாரம் என்ற காலத்திலெல்லாம் ஒரு நிலையில் உள்ளவர்களின் தன்மையெல்லாம் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து, ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்த உருவ அமைப்புக்கள் இருந்திடும். இக்கலியில்தானப்பா, பெரும் செயற்கையுக்கும் வந்தது. இடத்திற்கு இடம், தேசத்திற்குத் தேசம் மாறுபட்ட உருவ ஒன்றுமைகளைப் பார்த்திருக்கின்றாய். இந்நிலையெல்லாம் மனத்

திலும், மண்ணிலும், மழையிலும் உள்ள ஈரப்புத் தன்மையினால்தான் வந்ததப்பா.

ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்த குழந்தையெல்லாம், ஒன்றைப் பார்த்து ஒன்றைப்போல ஒன்றிருப்பது எல்லாம் இவ் ஈரப்புத் தன்மையினால், அத்தாயின் அவ்விட்டின் சுவாச நிலையினால்தான். இந்த ஜென்மத்தில் பிறந்த உடல், அடுத்த ஜென்மத்தில் வருவதில்லை. இந்த ஜென்மத்தில் இங்குள்ள மனநிலை, மண்நிலை, மழைநிலைகளைப் பொறுத்து அத்தாயின் சுவாச நிலை வருகின்றது. உடல் அமைப்பு. அவ் உடலின் ஆவி மட்டும்தான், முன் ஜென்ம ஆவி. இவ்வுடலை விட்டு ஆவி பிரிந்துசென்றால், இந்த ஜென்மத்தில் இருந்த உடல், இந்த ஜென்மத்திலேயே அழிகின்றது. மறு ஜென்மம் எடுக்கும்பொழுது, எந்த இடத்தில் பிறக்கின்றோமோ, அங்குள்ள சூழ்நிலையை - மனநிலை, மண்நிலை, மழைநிலையைப் பொறுத்துத்தான் அவ்வுடல் வருகின்றது. புரிந்ததா பாடநிலை?

விட்டில் பூச்சி வருவதெல்லாம் எந்நிலையில்? அணுவின் அணுக்களெல்லாம் வருவது எந்நிலையில்? விட்டில்பூச்சி வருவதெல்லாம் ஊன்றிப்பார்த்தால் தெரிந்துவிடும். சோர்ந்துள்ள இம் மண்ணில் உள்ள அணுக்களெல்லாம், காற்றுடன் கலந்து வரும் ஈரப்பசையில் இருந்துதான், அக்காற்று, அம்மண்ணில் மோதும் பொழுது, அவ்வணுக்கள், எந்த ஆகாரத்தை, எப்படி சுவாசிக்கும் நிலையில் உள்ளதோ, அக்காற்று அதன்மேல் படும் பொழுது, அதன் உயிர்த்தன்மை வருகின்றது. அக்காற்று அழுத்தம், அந்நிலையில் உள்ளவரைதான், அதன் உயிரும் சுற்றுகின்றது. அதன் சுவாச நிலைக்கு அதன் ஈரப்புத்தன்மை குறைந்து விட்டால் மடிகின்றது. ஈசல் வருவதும் இதைப்போலவே, எறும்புப் புற்றுகள் தோன்றுவதும் இதைப்போலவே. சில நொடிகளில் தோன்றி மறைவதைப் பார்த்திருப்பாய். சில நாட்களில் வந்து மறைவதைப் பார்த்திருப்பாய். அதனுடைய ஆகாரம் கிடைக்கும் வரைதான் அதன் ஜீவனெல்லாம். சுவாச நிலையில்தான் அதனுடைய ஆகாரங்கள் கலந்திருக்கும். சுவாச நிலை மாறுபட்டால் மடிகின்றது. சுவாச நிலை, சுவாச நிலை என்கின்றேன், இவ்வுலகமே சுவாசநிலை தானப்பா.

செயற்கை நிலைக்கு நான் எதிரியப்பா. கலியுகத்தில் வந்த வெல்லாம் இச்செயற்கை வினையினால்தானப்பா. இன்றையப் பாடங்கள் புரிந்ததா?

முகாம்பிகையே, அம்பிகையே
 முகாம்பிகையே அருளாம்பிகையே
 முகாம்பிகையே ஞானாம்பிகையே
 மூலவரின் மூலத்தையே
 முகாம்பிகையின் மூலமாக
 முகாம்பிகையே என்றே நான் பணிகிறேன்.
 மூலச் சக்கரத்திலே முகாம்பிகையே
 மும்மூர்த்தியின் அருளையெல்லாம்
 மூலமாக்கிடுவாய் முகாம்பிகையே.
 முடிவில்லா உலகினிலே
 மூச்செல்லாம் உனதாக்கிடவே
 மூவுலகில் கலந்தவளே
 மூலவனின் மூலவளே
 முகாம்பிகையே அம்பிகையே
 முகாம்பிகையே அருளாம்பிகையே
 முகாம்பிகையே அம்பிகையே.

20-4-79

விட்ட குறையினால் வந்து பிறந்தவர்கள் தானப்பா எல்லோருமே. இன்றுள்ள கலியுகத்தில் விட்ட குறையில் உள்ளவர்கள் எல்லாருமே ஜீவித்துள்ளார்கள். ஜனப்பெருக்கம், ஜனப்பெருக்கம் என்கிறார்கள். ஜனப்பெருக்கத்தைக் குறைக்கின்றார்களாம், அவர்கள் ஆயுளை வளர்க்கின்றார்களாம். இருப்பவன் இருந்து கொண்டே இருக்க வேண்டுமாம். ஜனப்பெருக்கத்தைக் குறைக்கின்றானாம். ஆளுகின்றானாம் நாட்டை. அவன் ஜனப்பெருக்கத்தைக் காக்கின்றானாம் உளவரிந்து. எப்படி இருக்கிறதப்பா இக்கதையெல்லாம். கலியில் வந்துவிட்டார்கள், விட்ட குறையுள்ளவர்கள் எல்லோருமே, மனிதர்களாகவும், மற்ற ஜீவராசிகளாகவும், இனிப் பிறப்பவர்களும் இப்பொழுது கலியில் மடிபவர்கள்தான் பிறக்கிறார்கள். கலியின் கடைசி நிலையில் எல்லோருமே, எல்லா ஜீவஜந்துக்களும், அவரவர்கள் செய்த பாவ புண்ணிய நிலையில் வந்துவிடுகின்றார்கள். விட்டகுறை என்றதும் இதனால்தான். மனிதன், ஆடு, மாடு, பூச்சி, புழு எல்லாமே வந்துவிடுகின்றன இக்கலியின் கடைசியில். இக்கலியிலிருந்து தப்பி, வடிகட்டி எடுப்பவன்தான் கல்கிக்கு வருகின்றான்.

கல்கியில் வருபவன் எல்லாம் யாரப்பா? இக்கலியில் விட்ட குறை உள்ளவர்கள் அல்ல. இவ்வுலகம் தோன்றிய நாள் முதற்

கொண்டே, எடுத்த பிறப்பிலிருந்ததெல்லாம், எவன் ஒருவன் இக் கலியின் கடைசியில், தன் நிலை உணர்ந்து, தன் மனத்தை, மனம் என்னும் கோவிலாக்கி, மற்றெல்லா நிலையையும் கடந்து, முக்தி எனும் நிலை எய்தி, தன் நிலையை உயர்த்தி, தான் என்ற அகந்தையை விட்டு, தன்னுள்ளேயே ஈசனின் சொருபத்தைக் கண்டவர் எல்லாருமே வருகின்றார்கள் கல்கியிலே. கல்கியில் வருகின்றார்கள், ஞான நிலை பெற்ற ஞான தீபங்கள் எல்லாருமே.

நீ நினைக்கிறாய், ஆயிரம் ஜெபங்கள் செய்து, அடுக்கடுக்காய் மந்திரங்கள் ஒதி, தான் பிறந்த நிலையையே மறந்துவிட்டு, ஈசனுக்குப் பூஜை செய்கின்றானும், பல மந்திரங்கள் சொல்லி, அவனெல்லாம் வந்திடுவான் கல்கிக்கே என்று. வருபவன் யாரென்று ஜெபநிலையில் உணர்ந்திடலாம். தான் செய்த பாவ புண்ணியங்களைப் பொறுத்துத்தான், வடிகட்டப்பட்டு வருகின்றான் கல்கிக்கே.

கலியின் பாதையில் பகர்கின்றேன்; தோட்டியும் வருவான், தொண்டனும் வருவான் என்றே—கல்கிக்கு வருபவனெல்லாம் கால வெள்ளத்தில் சிக்குண்டு, பல கஷ்டநஷ்டங்களையும் பார்த்தவனே. வந்த கஷ்டத்தையும், வந்த நஷ்டத்தையும் தன்னுள்ளே எண்ணிடாமல், பிறந்த பயனை எண்ணி, அந்நிலையில் உயர்வை ஊன்றி, பிறந்த பயனை எல்லாம் எடுத்தவனே வருகின்றான் கல்கிக்கே. என்னப்பா சொல்லும் பாடம் உனக்குத்தான். கலியின் கடைசியில் வந்துள்ளோம், பிறந்த பயனை, விட்ட குறையை, இக்கலியின் கடைசிக்குள் உன் ஜெப நிலையால், உன் உதயத்தில் முடித்திடப்பா.

முதல் பாடத்தில் பகர்ந்த, நீ விட்ட குறை என்ன என்பது உனக்குள்ளே உணர்த்தியுள்ளேன். ஊன்றிப் பார்த்தால், இன்று உனக்குள்ள நிலை எல்லாம் சிறு தூசிதானப்பா. அத்தூசியை ஊதிவிடு. உன் நிலையை, நீ விட்ட குறையை, இக்கலியின் கடைசியில் நிலைக்கச் செய்வாய். பெரும் செயற்கை யுகத்தைக் கண்ட இம் மாமனிதர்கள் எல்லாருமே, மூச்சிருக்கும் நிலையில் உன் சுவாச நிலையால் விட்ட குறையை முடித்திடப்பா. உன் ஜெப நிலையின் தன்மையில்தான் ஐவர் மலையின் அந்தரங்கம் வந்துவிடுமப்பா. அந்நிலையில் வந்த பயனை எடுத்துத்தான் அங்கு நீ படித்திடப்பா. அவ்வார்வ எண்ணத்திலே உன் ஜெப நிலையை மாற்றிடாமல் ஒன்றே செய்வேன், நன்றே செய்வேன் என்றுள்ள செய்யுளின்படி செய்திடப்பா நற்காரியத்தை. இக்கலியின் கடைசியில் நிலைப்பவன் யாரென்பதெல்லாம் புரிந்திருக்கும். ஜெப

நிலையும் புரிந்திருக்கும். பல நாடகங்களைப் பதித்துள்ளார் உன் மனதினிலே, என் சிஷ்யன், படித்த பாடத்தை விட்டிடாமல். பாடம் மட்டும் கேட்டுவிட்டால், உன் நிலைக்கு என்றப்பா வருவது? பள்ளிக்குச் சென்று படிப்பதெல்லாம் அறிவை வளர்க்கத்தான். வளர்ந்தபின் அவ்வறிவின் பயனைப் பெற வேண்டாமா? என்றப்பா அந்நிலைக்கு உன் நிலையை உயர்த்திடுவாய்?

கால நிலையில் விஷத்தன்மை கலக்கின்றதப்பா மிகத் துரிதமாக. விஷத்தன்மையையும் வான மண்டலத்தையும் வென்றிடவே உன் ஜெப நிலையைக் கூட்டிக்கொள்ளப்பா. விட்ட குறையை முடித்திடப்பா; வீண் விஷமிகளை எண்ணிடாதே. பாடத்தின் நிலை புரிந்ததா?

48 நாள் என்ற பாடம், அன்றொரு நாள் உன் ஜெப நிலைக்கு முடிவு வைத்தேன். அந்நாற்பத்தி எட்டு நாளில் நடந்ததெல்லாம் என்னப்பா? பார்த்திட்டாயா, அவன் நிலையும் உன் நிலையும்? 48 நாளில் தேவனின் நினைப்பால் ஊன்றி வைத்தாய் கலசத்தை உன் நினைவில். அந் 48 நாளில் உன் எண்ணமெல்லாம், அவன் தருவான் என்ற நிலையும் மறக்கச் செய்தேன். தந்தாலும் உன் நிலைக்கு வேண்டாம் என்று நீயே உன் எண்ணத்தில் ஊன்றிக்கொண்டாய். பகைவன் என்பவனின் கஷ்டத்தையும் பார்த்திட்டாய், பாலகரின் நிலையையும் உயர்த்திட்டாய், உன் மனத்தையே ஒரு நிலையாக்கியுள்ளாய். இந்நிலையில் உனக்கு இந்த 48 நாட்களில் பகர்ந்துள்ள பல பாடங்களை மன நிலையில் ஒரு நிலைப்படுத்தி உணர்ந்துள்ளாய். வாழ்க்கையில் வாழ்வு என்ன என்ற அர்த்தங்களும் அறிந்திருப்பாய். பூஜை முறையின் வழிகளையும் புரிந்திருப்பாய். சொல்வாக்கை அருளியிருப்பேன். இந்த 48 நாளில் சிறு குறையும் உள்ளதப்பா. உன் நிலையை உயர்த்திக் கொள். மனச்சஞ்சலத்திற்கு அடிமை ஆகாதே. ஆசை மனதினை அடக்கிடப்பா. அந்நிலையில் வருவதுதான் சுவையும், மற்ற எல்லாமே.

கலசத்தின் பயனைப் பெற்றவர் இங்குள்ளவரில் ஒருவன் தானப்பா. பகர்ந்தவரும் கலசத்தின் பயனைப் பெறவில்லை. கலசம் வைத்தவனும் நிலை நிறுத்த முடியவில்லை மன நிலையை. அருளெல்லாம் அளித்துள்ளேன் இக் கலசத்தில். நாளை பூஜையில் நல்லமுதை விட்டிடுவேன். அக்கலசத்தின் மகிமையைக் கண்டிடுவாய். இனி எல்லாமே உன் வழியில் நல்லாசிகள்தான் நடந்திடுமப்பா.

தேங்காயின் பலனைத் தெரு பூராவும் தெரிவது வேண்டாம். மஞ்சள் துணியில் முடிந்து வைத்து, மாற்றான் பார்த்திடாமல் வைத்திடப்பா சில நாட்கள். உன் இல்லத்தினிலே உன் ஜெப நிலைக்கு அமரும் இடம் அமைந்தவுடன் நிலையில் கட்டிடலாம் என் அங்கத்தின் அங்கத்தை. அந்நாள் வரையில் உன் இல்லத்தில் பூஜிக்க முடிந்திட்டால் வைத்துக்கொள். பூஜை அறை வரும் வரையில் இங்கு இருக்கட்டும் என்ற எண்ணம் இருந்திட்டால் இங்கேயே விட்டுவிடு.

நாளை அவல் ஆகாரம் செய்து பூஜை—

எந்நிலையிலும் பூஜை அறையில் தேங்காய் உடைக்க வேண்டாம். 'தேங்காய் பழம் உடைத்து' என்ற சொல் வருவது வேண்டாம். அவ்வோட்டில் என்ன வாசனை வருகிறது? பழம், புஷ்பம் மட்டும் போதும். தேங்காய் உடைப்பதனால் தேவர்களின் அருளைப் பெறுகின்றார்களாம். அவ்வுடைக்கும் சத்தத்தில்தான் தேவர்கள் வருகின்றார்களாம். அத்தேங்காயின் தீர்த்தத்தைப் புசிக்கின்றார்களாம். இவன் புசிக்க எடுத்து வருகின்றான் தேங்காயை. சமைத்துச் சாப்பிட வேண்டுமென்பதில்லை தேங்காயை. வந்த இடத்தில் தன் பசியை ஆற்றிக்கொள்ளத்தான் எடுத்து வருகின்றான் அத் தேங்காயை. வழி முறையில் வந்த சில வழிகள் இவைகள். சில வழியில் ஊருடன் ஒத்துச் செல்லுங்கள். இந் நிலைக்கு வேண்டாம் உடைக்கும் தன்மை. உடைத்த தேங்காயை எடுத்து வந்துவிடாதீர்கள் இல்லத்திற்கு. அந்நிலையில் பிறருக்கு அளித்துவிடுங்கள். பூசாரிக்கே கொடுத்துவிடலாம்.

21-4-79

சர்ப்பு நிலை

உலகத் தன்மையிலே சர்ப்பு நிலை இருந்துவிட்டால், ஈசன் அருள் வந்ததப்பா. சர்ப்பு நிலையில்தான், இவ்வுலக நிலையே உள்ளதப்பா. மூச்சின் பாடத்தைப் பகர்ந்துள்ளேன். எத்தன்மைக்கும், எந்நிலைக்கும் சர்ப்பு நிலை வேண்டுமப்பா. மனித மனத்திற்கு சர்ப்பு நிலை இருந்தால்தான், அவ் ஈசனையும் வணங்கிடுவான். சர்ப்பு நிலை, சர்ப்பு நிலை என்பதெல்லாம், காற்றை இப்பூமி தன்னுள் சர்ப்பதினால்தான் இப்பூமி சுற்றுகிறது என் றேன். சர்ப்பு நிலையின் பாடங்கள் பல உள்ளன.

ஈர்க்கும் தன்மையை எடுத்துக்கொள். எந்நிலைக்கும் ஒருவர் சொல்வதையும், நம் மனதில் சர்ப்பு நிலை இருந்தால்தான்

எடுத்துக்கொள்ள முடியும். ஈர்ப்பு நிலையில்தான் ஈசன் அருளையும் பெற்றிட முடியும். அவ் ஈர்ப்பு நிலையில்தான் ஒரு தாயின் வயிற்றில், அக் கருவும் தரிக்கின்றது. மலரின் மணத்தை ஈர்க்கின்றது அவ்வண்டு என்ற வழிமுறை தெரிந்திருக்கும். அதைப் போல்தான் தாயின் வயிற்றில் வந்து உதிக்கும் கருவின் நிலையும்.

மணங்களின் பாடம் பகர்ந்திட்டேன். ஒவ்வொரு உடலுக்கும் ஒவ்வொரு மணம் உள்ளது. பூவிற்கு மணங்கள் உள்ளதுபோல் மனித உடல்களுக்கும் அம்மணங்கள் உள்ளன. ஜென்மப் பலனைப் பகர்ந்திட்டேன். மணத்தையும் முதல் பாடத்தில் பகர்ந்துள்ளேன், அக்கரு எப்படி வந்து உதிக்கிறதென்று.

இவ்வுலகத்தில் பல தேசங்கள் உள்ளன. எத்தேசத்தில் பிறந்தவனும், முதல் ஜென்மத்தில் விட்ட குறையினால் மறு ஜென்மம் எடுக்கின்றான் என்பதைப் பகர்ந்துள்ளேன். அண்ட கோடியில் உள்ளவன், தன் ஆவி ரூபத்தில், தன் எண்ணத்தைத் தன் செயலை எப்பிறவி எடுத்தால் முடித்திடலாம் என்று எண்ணுகின்றான். அதனுடைய ஈர்ப்புத்தன்மையினால், தாயின் உடலின் மணத்தை அறிந்து, அத்தாயின் வயிற்றில்தான் உதிக்கின்றான்.

பிறவி எடுப்பதற்கு முன், அவ்வாவிகளின் நிலை எல்லாம் பெரும் ஈர்ப்புத்தன்மைதான். ஈர்ப்புத்தன்மையே சுவாச நிலையில்தான். ஒருவர் எடுக்கும் முச்சிலிருந்து, அவர்களுடைய உடலின் மணத்தையும் மனத்தையும் ஈர்க்கின்றது அவ்வாவிகள். அதிலிருந்துதான், அவ்வாவிகள் பிறக்கின்றன கருவில். இப் பாடநிலை புரிந்ததா?

மனித மனத்திற்கு வேண்டுமப்பா ஈர்ப்புத்தன்மை. இவ்வுலகம் ஈர்ப்பதினால்தான் உன் நிலை நடக்கின்றது; நிற்கின்றது. இவ்வுலக மண்டலத்திற்குப் பல மைல்களுக்கு அப்பால் ஈர்ப்பு நிலை இல்லையப்பா. உலக மண்டலத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லோருமே கலியில் வந்துள்ளார்கள் என்ற பாடத்தைப் பகர்ந்துள்ளேன். இவ்வுலகத்தில் உள்ளவர்கள் பிற மண்டலத்தில் பிறக்கின்றார்களா? என்று பகர்ந்திட்டாய் சாமியிடம். எங்கும் பிறக்கின்றார்கள். ஆனால் அவ்வழிகள் வேறு.

மனித, ஜீவராசிகள் இவ்வுலகத்தில் உள்ளதுபோல் வேறு எவ்வுலகத்திலும் இல்லையப்பா. வேறு உலகத்தில் ஜீவராசிகளின் நிலை எல்லாம், உருளும் தன்மையில்தான், ஊரும் தன்மையில்தான் உள்ளதப்பா. இவ்வுலகில் உள்ள ஈர்ப்புத்தன்மை பிற

மண்டலத்தில் இல்லையப்பா. பிற மண்டலத்தின் தன்மையெல்லாம் மாறுபடுகின்றது. பிற மண்டலத்திற்குச் சென்று உயிர் வாழப்போகின்றனும். நடந்து பார்க்கின்றனும். பயிர் செய்து பிழைப்பானும். கால நிலையைக் கடத்துகிறார்கள் பெரும் கஷ்டத்துக்குள்ளே. ஜெப நிலையில் இருந்தவனுக்குத் தெரிந்துவிடும் பிற மண்டலத்தின் நிலை.

இவ்வுலகம் ஈர்ப்புத்தன்மையில் நடப்பதுபோல், அந்நிலையில் அவன் நடந்துவிடுவானா? செயற்கையுடன் சென்று நடந்தேன் என்று செப்புகின்றனும். எப்படியப்பா நடந்திருப்பான்? உருண்டல்லவா சென்றிருப்பான். இவ்வுலக நிலை எவ்வுலகிலும் இல்லையப்பா. இவ்வுலகில் பிறந்த பயனைப் பெற்றிருங்கள் என்பதெல்லாம் இதுவேதான். ஆவி நிலை, எந்நிலையில் மாறுபட்டு, அந்நிலைக்குச் செல்கின்றது என்பதை இப்பொழுது செப்பிட மாட்டேன். உன் ஜெப நிலையைக் கூட்டிக்கொள். உன் நிலைக்குத் தெரிந்துவிடும்.

இன்றுதான் 48 நாட்கள் வைத்த கலசத்தை எடுக்கின்றாய். நீ செப்பினாய் அன்றொரு நாள், கலசம் எடுக்கும் நாள் நான் இருக்க மாட்டேன் என்று. எடுக்கும் நாளில் உன் மனதை எப்படிக்குளிரச் செய்தேன் பார்த்தாயா? உன் எண்ணமெல்லாம், உன் ஈர்ப்பு சக்தியெல்லாம், கலசம் எடுத்திடும் நாளில் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணம்தான்.

ஈர்ப்புத் தன்மைக்கும், மன நிலைக்கும் ஒத்திருந்தால் எந்நிலையும் அவ் ஈசன் பார்த்துக்கொள்வானப்பா. நம் நிலை வேறு நினைத்தாலும், அவ் ஈர்ப்பு நிலையைத்தான் ஈசன் முடித்திடுவான். இதைப் போல்தான் ஒவ்வொரு செயலும், ஒவ்வொரு சொல்லும் அவ் ஈசனின் நிலையில் ஈர்ப்பு இருந்தால் நடந்திடும்பா. ஈர்ப்புநிலைப் பாடத்தை இதற்காகத்தான் பகர்ந்திட்டேன். மனதில் உள்ள எந்நிலையையும் அவ் ஈசனின் ஈர்ப்புக்கு விட்டுவிட்டால், அவ் ஈசன் பார்த்துக்கொள்வான், எல்லாமே புரிந்ததா?

ஈர்ப்புநிலை வைத்திடம்மா. உன் நிலைக்கு மிகத் துரிதமாக எந்நிலையும் கிட்டிவிடும். ஜெப நிலையும்தான். ஒவ்வொரு மனதிற்கும் ஈர்ப்புத்தன்மை, எப்படி அறிவு வளர்ச்சி என்று சொல்கின்றோமோ அதைப்போல் ஈர்ப்புத்தன்மையும் மாறுபடுகின்றதம்மா.

ஓரே முறையில் பலர் சமைத்தாலும் சமையலில் ருசியும், மணமும் மாறுபடுகிறது. கைவாக்கு என்கிறார்கள், கைவாக்கு அல்ல அது, மன வாக்குத்தான் அது. ஒரு நாள் சமைத்த

முறையிலேயே மறுநாள் சமைத்தால் இருப்பது இல்லை. மன வாக்குத்தான் அது. அம்மனதின் ஈர்ப்பு நிலை எப்படி உள் ளதோ, அதைப் பொறுத்துத்தான் எல்லாமே. உன் மனதின் ஈர்ப்பை இன்றுடன் ஈசனிடம் செலுத்திவிடு. பிணியைப்பற்றி எண்ணிடாதே; கலசத்தின் பயனை நீ பெறுவாய்.

(காட்சி) நிறையச் சித்தர்கள், (முனிவர்கள் சுற்றி நின்று ஆசிர்வாதம் செய்தல்). ஒரு சித்தர் அல்ல, பல சித்தர்கள் வந்துள்ளோம். சித்தாதி சித்தர்களின் ஆசிகளை அருளியுள் ளோம். பலகொழுந்துகளை ஆசிர்வாதம் செய்துள்ளோம். வம்சக் கொழுந்துகள் பலரைப் பெற்றிடுவாய் வாரி இறைப்பேன் பல செல்வங்களை.

ஈர்ப்புத்தன்மை இல்லை, பிறவிப் பயனும் இல்லை. வேண்டும் என்று நினைத்தாலும் ஈர்ப்புத்தன்மை வரவில்லை. பிறவிப் பயன் பெறவில்லை. ஈர்ப்பாவது இருந்தால் ஆண்டவன் அருளைப் பெற லாம். அந்த முதல் பாடம் மார்க்கண்டேயன் கதை. ஈர்ப்புத் தன்மை வேண்டும். மாறுபட்ட ஈர்ப்புத்தன்மையே உள்ளது. நிலை யான ஈர்ப்புத்தன்மை இல்லை. செய்திடப்பா உன் வழிக்கு, ஆசீர் வாதத்தைப் பெற்ற கடனப்பா. ஜென்மப் பலனையே எண்ண வில்லை; ஜெனித்து என்ன பயன் என்ற எண்ணம்தான்.

22-4-79

ஜீவாதாரம்

ஜீவன் பிறந்து, அந்த ஜீவன் வளர்வதற்கு, அந்த ஜீவனுக்கு ஆகாரம் தேவை. எல்லா ஜீவராசிகளுக்குமே ஆகாரம் தேவை. மற்ற ஜீவராசிகள் எண்ணமெல்லாம், தன் ஆகாரத்தை எந்த நிலையில் பெறுவது என்ற ஒரே குறிதான். ஜீவன் எடுத்து முடியும் வரை அதன் எண்ணமெல்லாம் அதன் ஆகாரத்தை எடுத்து, பசித்து, உண்டு, வாழ்ந்து, மடிவதுவே. ஆறறிவு படைத்த ஜீவனுள்ள மனிதனுக்கு அவ்வாகாரத்தை அடைவதற்குத் தன் அடுத்த அறிவை, அடுத்த அறிவு என்பது ஜீவராசிகளுக்கு உள்ள அறிவைவிட மனித அறிவு உயர்ந்தது, ஐந்தறிவு, ஆறறிவு என்கின்றார்கள்.

எண்ணப்படி அல்ல அவ்வறிவு. ஆவி உலகத்தின் பாடத்தில் பகர்ந்துள்ளேன், மற்ற மிருக ஜீவராசிகள் எப்படிப் பிறக்கின்றன என்று. எறும்பிற்கும் ஐந்து அறிவுதானா? யானைக்கும் ஐந்து அறிவு

தானா? இவர்கள் சொல்வது போல் ஐந்துக்களுக்கு ஐந்து அறிவும் அல்ல, மனிதனுக்கு ஆறு அறிவுமல்ல. அவனவன் செய்த பாவ புண்ணியங்களில் எடுத்திட்ட பிறப்பிற்கு, இவன் மனிதனாகிறான். அது செய்த பாவ புண்ணியத்திற்கு ஏற்ப மிருகமாகிறது, மற்ற ஜீவராசியாகிறது. மனித உடலில் உள்ள எல்லோருமே அவர்களுக்கு அளித்த ஆறு அறிவைப் பயன்படுத்துகிறார்களா? ஆறு அறிவுதான் எல்லா மனிதர்களுக்கும் அளித்துள்ளானா அவ்விறைவன்? ஆறு அறிவு அல்லப்பா அவ்வறிவு. ஆறுமுகா என்று சொல்லுகின்றோம். ஆறுமுகனுக்கு ஆறுமுகங்கள் இருந்தனவா? எண்ணி வந்தானா இம்மனிதன்.

ஆறுமுகா என்பதன் பொருளே, ஆறு வகைக் குணங்கள் படைத்த மனித மனத்திற்கு ஒத்துத்தான், கடவுளுக்குப் பெயர் வைத்துவிட்டான் ஆறுமுகன் என்று. இறைவன் சக்தியில், மனிதனுக்கு அளித்துள்ள குணங்கள் ஆறு. நற்குணங்கள் ஆறு. அவன் உடலில் உள்ள பல கோடிக் குணங்களைப் பகர்ந்திட்டால், அவன் எண்ணி வைத்த மனிதர்களின் ஆறு குணங்கள் என்னப்பா? ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் என்பதெல்லாம், மனிதனில் இருந்து மாறுபடும் ஜீவராசிகளுக்கு, மனிதனின் நிலை மாறுபடுகின்றதல்லவா? மற்ற ஜீவனுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள நிலை பிரித்துக் காட்டிடப் பகர்ந்திட்டேன் இவையெல்லாம்.

மனிதன் ஜீவிப்பதற்கு, அவனுடைய ஜீவாதாரம் மிக முக்கியம். மனிதன் நிலையும் மிருகத்தின் நிலையும் மாறுபடுகின்றது என்றேன். மனிதனின் நிலையில் இருந்து அவன் வாழ்வதற்கு ஜீவனுள்ள ஜீவாதாரத்திற்குப் பொருள் முக்கியம். இன்றுள்ள மனிதர்களுக்குப் பொருள் முக்கியம். ஆதியில் மனிதன் அன்னம் புசித்திடவில்லை. தன் இனத்தை, தன்னைத்தானே அடித்தும் உண்டிட்டான். இராமாவதாரத்திற்கு முன்பு மனிதர்களெல்லாம் மிருக நிலையில் இருந்தவர்கள்தான். ஒன்றை ஒன்று அடித்துத் தன் பசியைப் போக்கிக் கொண்டவர்கள், பிறகு ஒரு நிலையில் மிருகத்தின், தன் இனத்தைத் தவிர, மற்ற இனத்தை அடித்துப் புசித்திட்டார்கள். அதற்கு அடுத்த நிலையில் வந்தவர்கள் தன் விச்சையில் வளர்ந்த காய்கறி, இலைகளைப் பறித்துப் புசித்திட்டார்கள்.

அந்நிலையில் ஒரு உலகம் சுழன்றுகொண்டிருந்தது. அவ்வுலக நிலை மாறித்தான், அந்நிலையில் இருந்து மீண்டவர்கள் இராமாவதாரத்தில் வந்து தேவர்கள் என்ற பெயருடன் புதிய உலகம் கண்டார்கள். இராமாவதாரத்தின் சுழற்சியில் வந்த

கடைசிக் கலி இது. இக்கலியின் தன்மை மாறி, கல்கி சுழலப் போகின்றது. (உருண்டைக் காட்சி—அந்த உருண்டை முதல் உருண்டையாகிறது—அடுத்தது பெரிது).

இராமாவதாரத்தில் இருந்துதான் இந்த ஜீவாதாரத் திற்குப் பொருள் தேடி, தன் வழியில் அப்பொருளைத் தேடி, பக்கு வம் செய்து புசித்திட்டான். இராமாவதாரத்தில் இருந்த நிலை பெரும் நிலையப்பா. காலப்போக்கில் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் வந்ததப்பா பெரும் கஷ்டங்கள் எல்லாம். ஆதியில் மனிதன் மனிதனையே அடித்துப் புசித்திட்டான். இராமாவதாரத்தில் இருந்த உலகத்தில் தப்பி வந்தவன்தான் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் உதித்திட்டான். அந்நிலையில் ஜென்மங்கள் மாறி கிருஷ்ணாவதாரத்தில் வந்தவர்கள் எல்லாரும் ஒருவனை ஒருவன் வஞ்சனையாலும் பெரும் சூழ்ச்சியினாலும் சிக்கவைத்துத் தன் பொருளைச் சம்பாதித்து மகிழ்ந்தான்.

அடுத்த அவதாரத்தில் வந்தவர்கள் எல்லாரும் தன் நிலையை உயர்த்திட—உயர்த்திட என்பது, அவர்கள் வழியில் பொருளைக் சேர்த்து வைத்திடப் பெரும் புதையல்—பொக்கிஷம் என்றதெல்லாம் கிருஷ்ணாவதாரத்திற்கு மறு அவதாரத்தில் வந்தவர்கள் எல்லாரும் புதைத்து வைக்கும் நிலையை உண்டுபண்ணினார்கள். அந்நிலையில் இருந்து வந்த, இக்கலி மனிதர்கள்தான் செயற்கையுடனாகக் கலந்திட்டார்கள். காலப்போக்கில், அச்செயற்கையின் தன்மைக்குப் பொருளைத் தேடி, மிக முக்கியமான ஜீவாதாரத்தின் வழியையே மாற்றிவிட்டார்கள். ஜீவன் தோன்றி வளர்வதற்கு அப்பொருள் முக்கியமப்பா. தன் ஜீவனை வளர்த்திடத் தன் வாழ்க்கைக்கு வேண்டியதை எண்ணுவதில்லை இம் மனிதர்கள். பெரும் செயற்கையின் காலத்தில் தள்ளுகிறார்கள், இம் மனிதர்கள். இச்செயற்கை ஆசையின் உந்தலினால்தான் ஜீவாதாரத்தின் தன்மையையே மாற்றி, தான் மகிழ் என்ற நிலையையும் எடுக்கின்றார்கள்.

ஜீவாதாரத்தை மறந்து மதம், மதம் என்று செயற்கையுடன் கலக்கிவிட்டார்கள். தான் பிழைக்கும் வழிக்கு என்கின்றார்கள். தான் பிழைக்கும் வழிக்குப் பெரும் சொத்தைச் சேர்க்கின்றார்கள். பிழைக்கும் வழிக்குச் சொத்து எதற்கப்பா? சொத்து என்று சேர்ப்பது என்னப்பா? அவர்கள் வழியில் பணம், காசுதான் சொத்தென்கிறார்கள். பெரும் சொத்து அதுவல்லப்பா.

தான் பிறந்து வளரும் நிலையில், தன் ஜீவாதாரத்தில், போதும் என்ற நிலையில், பெற்ற பயனை எடுத்து, பெற்ற மக்களுக்

கும், நல் போதனையில் நல்லறிவு புகட்டி, தர்ம நியாயம் அளித்து, தான் பெற்ற மக்களின் நல்லுணர்வுடன் வளர்ப்பவனும், தான் என்றால் யார் என்று புரிந்து நடப்பவனும், அடைந்த சொத்துத் தானப்பா பெரும் சொத்து. இக்கலியில், அந்நிலையில் வாழ்வது பெரும் அரிது; அரிதப்பா அரிது, இக்கலியில் இருந்து தப்புவது அரிது. கலியில் உள்ள மன நிலையெல்லாம், மற்றவனைப் பார்த்துத்தான் தன் நிலையில் வாழ்கின்றான். இது புரிந்ததா?

அவன் அந்நிலையில் வாழ்கின்றானே, தன் நிலை அப்படி இல்லையே, தானும் அவனைப்போல் வாழ்ந்திட முடியாவிட்டால், அவனைப் பார்த்து, துவேஷ எண்ணமும், தன் நிலையில் பெரும் சோர்வும் அடைகின்றான். இந்நிலையில் உள்ளவனின் நிலைதான், இக்கலியில் உள்ளவர்கள் நிலை எல்லாம். ஜீவாதாரத்திற்கு ஆசை வேண்டுமப்பா. பெரும் பேராசைக்காரன் அப்பா இக்கலியின் மனிதன்.

இவன் விட்ட சுவாசத்தினால் இக்காற்றுமண்டலமே பெரும் கரியாகிவிட்டதப்பா. இந்நிலையில் வளரும் பயிர்களை உண்டவன் அவன், எப்படி அப்பா இருப்பான்? காலம் எப்படிச் சுழல்கின்றதோ நற்காற்றுடன், அந்நிலையில் வரும் தன்மைகள் வேறப்பா. இவன் விட்டிடும் நஞ்சுக்காற்றுடன், சுற்றிடும் உலகம் வேறு எப்படியப்பா இருந்திடும்? ஜீவாதாரத்தையே மாற்றிவிட்டான். ஜீவனுக்கே பெயர் வைத்திட்டான். ஆற்றிவு ஐந்தறிவு என்று—பாட நிலை புரிந்ததா.

கல்கி அவதாரத்தில் ஆரம்பித்துக் கலியில் முடியும்.

கல்கியில் இருந்து ஆரம்பித்து 9-வது அவதாரம் முடிந்து, கலிக்கு வரும் உலகம், கலியிலேயே நிலைத்திருக்குமா? கலியில் வந்து, காலம் மாறி, பிறகும் இதே சுற்று நிலை வரும். எண்ணத்தை வளரவிட்டு அமர்ந்துவிட்டாயா சிரிப்பதற்கு.

கல்கியில் வந்த உலகம், சுற்றும் நிலையில், கல்கிக்கே வருகின்றது. இந்நிலையில் வடிகட்டி வந்தவர்கள்தான், கல்கியில் அவதரிக்கின்றார்கள். இந்நிலையில், கல்கியில் அவர்கள் நிலையை வைத்துத்தான், பிறகொரு உலகம் வந்திடும்பா. அந்நிலையில், மண்டலங்களின் தன்மை மாறுபடுகின்றன. உலகத்தன்மையில் உணர்வெல்லாம், இவ்வுலகத்திற்கும் கல்கியில் வரும் உலகத்திற்கும் மாறுபடுகின்றது. மனிதனின் எண்ணமும், செயலும் மாறுபடுகின்றன. அந்நிலையில் வாழ்பவர்கள், உயர்ந்த எண்ணத்தில், அந்நிலையை எய்திடத்தான் இப்பாடங்கள் எல்லாம்.

கல்கியில் வரும் அவதாரங்கள்தான். இந்நிலையில் உள்ள அற்ப ஆசைகளை மறந்திட்டு, பெரு நிலை எய்திடப்பார். அந்நிலையில் பெருநிலையை எண்ணிவிட்டால், பெற்றிடுவான் இந்நிலையில் பெரும் நிலையை. வாழ்ந்தென்ன பயன், வாழ்ந்தென்ன பயன் என்கின்றார்கள். வாழ்ந்த பயனையெல்லாம் கல்கியில் கண்டிடலாம்.

பெருநிலையை எய்திடவே, பெருநிலையை எய்திடவே என்ற எண்ணம் புரியாத மனிதர்கள் வாழும் வாழ்க்கை இது. பெருநிலை எய்திடு என்பது, இவ்வுலக வாழ்க்கையில் சுற்றி வந்தவர்களுள்ளாரும் பெரு நிலை எய்திக் கல்கிக்கு வருபவர்களே. எல்லா சித்தர்களும், ஞானிகளும் காலகாலமாகத் தவமிருந்த தவசிகளும், பெருநிலையை எண்ணித்தான் கல்கிக்கு வருகின்றார்கள். அவர்களுடன் கலந்திடலாம். இக்கலியில், இப்பொழுது வாழும் மனிதர்களில், முதல் ஜென்மத்தில் விட்ட குறையை, இந்த ஜென்மத்தில் எய்திவிட்டால் அப் பெருநிலையான கல்கியில் நாமும் கலந்திடலாம், பலகோடித் தேவாதி தேவர்களுடனும். பாட நிலை புரிந்ததா?

விடிய விடியக் கேட்டுவிட்டு விக்கல் நிற்க என்ன மருந்து என்று கேட்டால், நினைவின் எண்ணத்தில் வருவதுதான் அவ்விக்கல். அவ்விக்கலுக்கே மருந்து தேடினால், விக்கலுக்கு ஏதப்பா மருந்து? விக்கலுக்கு மருந்தில்லை, எண்ணும் எண்ணத்திற்கும் மருந்தில்லை, விடியும் விடிவிற்கும் மாற்றில்லை. ஈசனின் சக்தியில் உதித்ததப்பா உனக்குள்ளே அவ்வெண்ணம். ஜெப நிலையில் மனநிலையைக் கலந்திடப்பா. உன்னிலைக்கே புரிந்துவிடும், உன்னிலை என்ன என்று?

இன்றுள்ள மனிதர்களுக்கு ஆயுள் நிலை அதிகரித்துள்ளது என்கிறார்கள். அறிவு நிலையும், ஆயுள் நிலையும் ஆண்டவர் அளித்த பொக்கிஷங்கள். அறிவினால் ஆயுளை வளர்க்கின்றான், இக்கலியில் மனிதன். அவன் எண்ணம், அவன் வைத்தியத்தில் வந்ததென்று. இல்லையப்பா எண்ணத்தில் வந்ததப்பா ஆயுள் நிலை, ஜீவ எண்ணத்தில் வந்ததப்பா அவ்வாயுள் நிலை. மனித உடலில் ஆசையுள்ளவன், தான் வாழ வேண்டும் என்ற ஆசையுடன் எண்ணுகின்றான் அவ்விசை. அவன் எண்ணத்தின் வடிவினிலே, அவனுள் இருக்கும் ஈசனே அவனைச் சுற்றுகின்றான். அவ்வெண்ணத்தின் தன்மையினால் அவனின் ஜீவனும் வாழ்கின்றது. எண்ணத்தைக் குறுக்கிட்டு வாழ்ந்தென்ன பயன், இருந்து என்ன புண்ணியம் வரும்? வியாதியைத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாமல்

அவ்வெண்ணத்திலேயே சுருங்கிவிடுகின்றான். அவன் உடலில் உள்ள உறுப்புகளும், உணர்வுகளும் இவ்வெண்ணத்தினுள்ளேயே சுருங்கி விடுகின்றன.

ஆயுள் முடிந்து இறக்கின்றான் என்பதல்ல. அவனின் எண்ணம் சுருங்கி, மனம் சுருங்கிப் பெரும் பயத்தில் உள்ளவனிடம், சோர்வு நிலையில் பிரிந்து செல்வதுதான் அவ்வாவியின் நிலை. வாழ்ந்திட வேண்டும் என்ற ஆசையுள்ளவன் வாழ்கின்றான் பல நாட்கள். உயிர் பிரிவதெல்லாம் காலன் பிரித்துச் செல்வதல்ல. இவனின் எண்ணத்தாலும், சோர்வாலும், சோகையினாலும் வருவதே அவ்வியாதிகள். அவ்வியாதியில் உள்ளவன் எண்ணும் எண்ணத்திலேயே தன் உயிர் பிரிந்துவிடும் என்ற பயத்திலேயே, பிரிந்து செல்வதுதான் அவ்வாவி. எந்நிலையில் உள்ளவனும், வாழ வேண்டும் என்று ஆசையிருந்தால், தன்னுள் இருக்கும் ஈசனின் சக்தியை ஒரு நிலைப்படுத்தி வேண்டுவன் எல்லாம் வாழ்கின்றான். மருந்தும் மாயமும் அல்ல பல நாட்கள் வாழ்வதெல்லாம்.

பிறப்பு, இறப்பு என்பதெல்லாம் ஆண்டவனிட்ட பிச்சை என்கின்றோம், இயற்கை என்கின்றோம், எதுவப்பா பிச்சை? எது வப்பா இயற்கை? அனுவின் பாடத்தையும், ஆவியின் பாடத்தையும், எண்ணிப்பார்த்தால் பிறப்பு, இறப்பு எல்லா இரகசியங்களும் புரிந்துவிடும். இன்றைய ஜீவாதாரத்தின் பாடங்கள் புரிந்தனவா?

பிறப்பு, இறப்பு என்பதையே புரிந்துகொண்டீர்களா? தன் மன நிலையில் இருந்துதான் மடிகின்றான், வாழ்கின்றான் இம் மனிதன்.

ஜெப அருளைத் தந்திடுவாய்
ஜெபமெல்லாம் ஜெயித்திடவே
ஜெப அருளைத் தந்திடுவாய்
ஜெபித்திடுவேன் ஈஸ்வரனை
ஜெபித்திடுவேன் அவன் சக்தியை
ஜெபித்திடுவேன் ஓம் என்ற நாதத்தில்
ஜெபித்திடுவேன் ஜெபித்திடுவேன் ஓம் ஈஸ்வரா

—ஜெபி

ஜெபித்த நிலையில் நீ வந்து
ஜெபமாக்கித் தந்திடுவாய்.

24-4-79

உண்மை நிலை

உயிரின் உண்மை நிலை எங்கிருக்கின்றது? உயிரின் துடிப்புத் துடிப்பதற்குச் சுவாச நிலை வேண்டுமப்பா. உயிர் எப்படிச் சுவாச நிலையில் உள்ளதோ அந்தத் தன்மைதான் இவ்வுலகில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களும். 'நட்ட கல் பேசுமோ நாதன் உள் இருக்கையில்' என்று படித்திருந்தாலும் அக்கல்லுக்கும் மண்ணிற்கும் உயிர்த்துடிப்பு உள்ளது. எப்படி மனிதன் சுவாசத்தில் உயிர்த் துடிப்பு உள்ளதோ, அது போல்தான் மண்ணிற்கும், கல்லிற்கும், மடுவிற்கும், மலைக்கும் பூமியில் இருந்து எடுத்திடும் திரவத் தன்மையில் உள்ள நீர், மற்றத் திரவங்களுக்கும் உலோகங்களுக்கும் எல்லா இயற்கைத்தன்மையுள்ள மரம், செடி, ஜீவராசிகள் எல்லாவற்றுக்குமே உயிர்த் துடிப்பு உள்ளதப்பா.

அடுப்பு எரிந்து ஆவி செல்லும்பொழுது அந்நிலையிலும் உயிர்த் துடிப்பு உள்ளதப்பா. உயிர்த்துடிப்பு என்பது ஜீவ அணுக்கள்தான். அவ்வணுக்களின் தன்மையிலே, அச்சூரியனின் ஒளியை ஈர்த்து, பாடத்தில் சொன்ன இயற்கைத்தன்மையினால் வந்த எல்லாமே மனிதன் எப்படிச் சுவாச நிலையை இழுத்து விடுகின்றானோ, அந்நிலையில்தான் எல்லாமே சுவாச நிலையில் உள்ள தப்பா. உலோகத் தன்மை யெல்லாம் எந்நிலையில் வந்ததப்பா?

உலோகத் தன்மை மண்ணிலிருந்து காந்தத்தையும், செம்பு, வெள்ளி என்ற பதம் பிரித்தும், நிலக்கரியையும் எப்படி எடுக்கின்றான்? நிலக்கரிக்கு இவன் சொல்லும் காரணங்கள், பல ஆண்டிற்கு முன் நிலத்துடன் படிந்த மரங்கள்தான் நிலக்கரி ஆகிவிட்டது என்று. அந்நிலை இல்லையப்பா. அந்நிலையில் உள்ள மண்ணின், உயிர் அணுவின் ஈர்ப்புத்தன்மையினால் அச்சூரியனின் ஒளிக்கதிர்கள் அம்மண்ணில் தாக்கும்பொழுது அந்நிலையில் உள்ள உயிர் அணுக்களை அம்மண் ஈர்க்கிறது. பல கோடி ஆண்டுகளாக ஈர்த்ததின் விளைவால், நிலக்கரிப் படிவங்கள், அந்நிலையில் உள்ள தப்பா. அப்படிவங்கள் தன்மையில் இயற்கை அப்படியே இருந்து விட்டால், அந்நிலையில் அப்படியே இருந்தால், அந்நிலையில் வளரும் மண்வளங்கள் (தாவரங்களில்) தாவரங்களின் நிலையில் பெரும் பூரிப்பை அடைந்திருக்கலாம். அந்நிலையில் வளரும் பயிர்கள் பெரும் அமிழ்தமாக இருந்திருக்கும்.

இயற்கையின் தன்மையை உணர்ந்திடாமல், இச் செயற்கை ஆவலின் உந்தலில், மனிதன் வைத்த வினையப்பா சுரங்கம் வெட்டு

வதெல்லாம். உன் அறிவிற்கே விடுகின்றேன், இப்பொழுது நிலக்கரி எடுக்கும் இடத்திலெல்லாம் தாவரங்கள் நிலை அன்று எப்படி இருந்தது என்று எண்ணிப்பார். (நெய்வேலியில் விளையும் பழங்கள் (உ-ம்) பலா, முந்திரி ருசியின் தன்மை).

சோலைவனத்தை அழிக்கின்றான். பூமியில் உள்ள உலோகத்தை எடுக்கின்றான். அவ்வுலோகத்தின் தன்மையிலே மின்சாரம் எடுத்துச் சோலையாக்குகின்றானும். சுற்றுகின்றான் பார்த்தாயா உலகம் போலவே மனிதனும். உலோகத்தன்மையெல்லாம், அந்தந்த இடத்திற்குத் தகுந்த மண் சுவையில் படிவதுதான். தங்கச் சுரங்கம் என்கின்றான். அத்தங்கச் சுரங்கம் உள்ள பூமியில் வளரும் பயிர் அதனுடைய ருசியில் தான் இருந்திடும். இப்பூமியின் தன்மையிலே, இம்மனிதனுக்கு அறிவில் வராத பொக்கிஷங்கள் பல உள்ளன. அப்படிவங்கள் உள்ள நிலையில்தான், அந்நிலையில் வளரும் பயிர்களும், அதனுடைய ருசியும். மனிதன் சொல்லுகின்றான் அந்தந்த ஊரில் உள்ள வெப்ப, தட்ப நிலை என்று. வெப்ப தட்ப நிலையில் வருவதாக அங்கு வாழ்ந்த மனிதர்களின் சுவாச நிலை, சுவாச நிலையின் தன்மையை ஒட்டிய, இந்தப் பாடத்தின் தொடரைச் சிறிதளவு புகட்டிவிட்டால், உன் உதய எண்ணம் அதில் எப்படிச் செல்லுகின்றது? அந்நிலையையே ஈர்த்துக்கொள். உன் வழியில், உண்மை நிலைகள் உணரும் தன்மை உன் உயிர் அணுவிற்கு அவ்வொளியின் கதிர்கள் பாய்கின்றது. அந்நிலையில் வருவதுதான் உதயம். உதயம் கிடைத்துவிட்டால் உண்மை நிலை புரிந்துவிடும்.

ஜெப நிலையை எடுப்பதெல்லாம், உன்னுள் இருக்கும் அணு உன்னுள் சுற்றிக்கொண்டே இருக்கும்பொழுது, உன் நிலையில் ஈர்ப்பு மண்டலத்தின் தன்மையில் பாய்கிறது. உன் சுவாச நிலையில் ஒரு நிலைப்படுத்தி, அந்நிலையில் நீ என்னும் எண்ணத்திற்கு உதயம் கிடைத்திருக்கிறது. தியான நிலையின் முறை புரிந்ததா?

ஒரு நிலைப்படுத்தி, உன்னுள் இருக்கும் எண்ணத்தில் ஒன்றல்ல, இரண்டல்ல உன் பிறப்பிலிருந்து இன்று வரை உன் ஞாபகத்தில் எப்படி வருகின்றது. சிறு குழந்தையில் வளர்ந்த நிலையும் படிப்படியாக உனக்குள் வளர்ந்த நிலைகளும், உனக்கு எப்படிப் புரிகின்றதோ, மூளையில் சுற்றி வைத்திருக்கிறாயோ, அந்நிலைகளையெல்லாம், ஒரு சிறிதளவு சொல்லு பார்க்கலாம். அந்த எண்ணம் உன் எண்ணத்தில் இருப்பதைப் புரிந்துதான் மிக முக்கியமான பாடத்தில் வந்து நிறுத்தியிருக்கின்றேன் உன் உதயத்திற்கு.

சுவாச நிலைகள் நாம் இடும் எந்த எண்ண அலைகள், நாம் வெளியிடும் சுவாசத்தைக் கொண்டுதான். சிறு குழந்தையில் நீ செய்த ஒரு வேலை உன் ஞாபகத்துக்கு இப்பொழுது வருகிறது. அவ்வேலை செய்யும் பொழுது நீ விடும் சுவாசம் உன்னைத்தான் சுற்றிக்கொண்டு இருக்கிறது. மிக முக்கியமான ஒரு சம்பவம் நடக்கும்பொழுது அன்று நடந்த நேரம், தேதி, இருந்த ஆட்கள் எல்லா நினைவுகளும் எப்படி இப்பொழுது நினைவிற்கு வருகிறது? அன்று நீ விட்ட சுவாச நிலையில் உள்ள அழுத்தத்தில் தங்கி விடுகிறது அந்நிலையெல்லாம். உன்னுள் இருக்கும் அணுவின் சுழற்சியில் நீ விடும் சுவாசத்தில் உன்னுள்ளேதான் சுற்றிக்கொண்டே இருக்கிறது, உன் எண்ண அலைகள். நீ நினைக்கிறாய் உன்னைச் சுற்றி இருப்பது (உன்) இப்போது இருக்கும் பிறவி ஒன்றுதான் என்று. இல்லையப்பா உன் முதல் பிறவியில் நீ வெளியிட்ட எண்ண மூச்சலைகள் எல்லாமே உன்னைச் சுற்றிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

இப்பிறவி மட்டும்தான், இப்பிறவி அணுக்களுடன் கலந்து இருப்பதனால், இப்பிறவியில் விட்ட சுவாசங்கள் அவ்வணுக்களில் கலந்துள்ளன. உன் நினைவோட்டத்தில், இப்பிறவியில் நடந்ததைத் தெரிந்துகொள்கிறாய். இந்த ஜெப நிலையின் தன்மையில், உன்னைச் சுற்றி உள்ள அணுக்களில், உன் முன் ஜென்மங்களையும் தெரிந்திடலாம். பாட நிலை புரிந்ததா?

பூமியின் தன்மை எப்படிச் சுற்றிக்கொண்டே வருகின்றதோ, அதே போலத்தான் மனிதன் நிலையும். தன்னைத்தானே தன் நினைவு அலைகள் சுற்றிக்கொண்டே வருகிறது. நம் எண்ணத்தில், நாம் விட்ட சுவாச நிலைகள், நம் உயிரினத்தைத் தாக்கும் பொழுது, நடந்த நினைவுகள் நமக்குள்ளே வருகின்றன. நமக்குள் வரும்பொழுது அவ்வொளியின் தன்மையிலே, அவ்வுயிரணுவைத் தாக்கும்பொழுது, அவ்வுந்தலில் வெளி வருகின்றது, அந்நினைவுகள், சப்த ஒலிகள், அலைகள் நிலையிலே.

பேசும் பேச்செல்லாம் பல கோடி அணுக்களாக, சப்த அலைகள் வெளிவருகிறது. அந்த அலையின் ஒலியை எந்த நினைவில் வெளியே கொண்டுவருகிறோமோ அந்த நிலையில் உயிரணுவைத் தாக்கி சப்த நிலையில், அலைகளின் உதவியால் தொடர்ந்து எண்ணங்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன. நாம் எண்ணும் உயர்ந்த எண்ணம், அவ் இனிமை கலந்த அணுவாக, சுவாசத்தின் மூலமாக நம் உயிரினத்திற்குக் கிடைக்கிறது, அடைகிறது. அடைந்த பிறகு உயிர்த் துடிப்பு சமநிலைப்படுகிறது. எந்த நிலையில் தாக்கப்

படுகிறதோ, அந்நிலையிலேயே, நம் உயிரினத்திற்கு அதன் உந்தல் வருகிறது.

உயிரின் உண்மை நிலையை உணர்ந்திட்டால், ஒவ்வொரு அணுவின் நிலையையும் உணர்ந்திடுவாய். அணுவின் தன்மையிலே கலந்துள்ள ஆராய்ச்சிகள் கண்டுபிடித்த சிவப்பு அணு, வெள்ளை அணு இரண்டுதான் மனிதனுக்கு உள்ளது என்கிறார்கள். இரண்டு வகை அணுக்கள் மட்டும் மனிதனுள்ளே இல்லை. பல கோடி அணுக்கள், பல நிலையில் மனிதனுக்குள் சுற்றிக் கொண்டு உள்ளன. மனிதனின் ஆசைக்கு, அவ்வாசை அணுக்களின் உந்த லினால்தான் அடிபணிகின்றான் அம்மனிதன். மனதில் ஆசை என்று எண்ணுகின்றான். மனதில்தான் கோபம், ஆசை, நடை முறை எல்லாமே இருக்கின்றது என்று எண்ணுகின்றான். மன நிலையை அடக்கிட முடியவில்லை என்கின்றான். மனநிலை என்று தனிநிலை இல்லையப்பா. மனிதனின் உள் சுற்றிக்கொண்டே இருக்கும் அணுக்களின் நிலைதான் எல்லாமே.

மனித உடலில் உள்ள உறுப்புக்கள் எல்லாமே எண்ணத்தைக் கலந்ததுதான். மனிதன் நினைக்கின்றான், காலில் வலி வந்தால், அவ்வெண்ணத்தில் பதிகின்றது என்று. அக்காலிலேயே எண்ணம் உள்ளது என்று தெரிவதில்லை. அவ்வணுவின் சுற்றல் அக்காலி லும் உள்ளது. மயிர்க்காலிலும் உள்ளது. ஒரு முடியை இழுத் திட்டால், வலிக்கும் வலி, அவ் வெண்ணத்திற்குத்தான் தெரி யுமா? அந் நெஞ்சில் உள்ளது அவ்வெண்ணம் என்று எண்ணு கின்றாய். உடலைச் சுற்றியுள்ள அவ்வணுக்களின் எண்ணத்தை எண்ணுகின்றாய் நெஞ்சில் உள்ளது என்று.

இருதயம் என்பது அணுக்களைச் சுவாசத்தின் காற்றின் மூலமாகச் சுத்தப்படுத்தியும் உடல் பூராவும் பரவச் செய்யவும், ஏற்பட்ட கருவிதான். அந்த இருதயக் கருவியில் மட்டும்தான் எண்ண அலைகள் தங்கி உள்ளன என்பது சரியில்லை.

மனிதனுடைய நினைவலைகள், சுவாசம், எண்ணமெல்லாம் அவனைத் தன்னைத்தானே சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன.

அவ்வெண்ண நினைவலைகள் எல்லாம் அச்சுவாச நிலையில் ஒன்றுபோல் வரும்பொழுது மனித நிலையும் ஒரு நிலையிலேயே உள்ளது. எண்ணத்தின் உந்தலில் சுவாச நிலையை மாற்றிக் கொள்ளும்பொழுது அவ்வுந்தலின் தன்மை துரிதமாகிறது. அவ் வொளியின் தன்மை, அச்சுவாச நிலையில் தாக்கி, உயிர்த்துடிப் பிற்குத் தாக்கி, அந்நிலையில் அக்கருவி (இருதயம்) வேலைப்பாடு

அதிகமாகிறது. அந்நிலையில் வருவதுதான் உடலில் உள்ள குறைபாடுகள், வியாதிகள் எல்லாம். மனிதன் விட்ட சுவாச நிலையில் இருந்துதான் அவனுக்கு வரும் வியாதிகள் எல்லாமே.

மனிதன் எண்ணத்தைக் கொண்டுதான் வியாதிகளே அமைகிறது. வேலைப் பளுவை, வேலைப் பளு என்று எண்ணும்பொழுது, அப் பளு உன்னை அழுத்துகிறது. அந்நிலையில் வரும் சுவாச நிலையினால் வரும் சோர்வெல்லாம் மனிதனைத் துவளச் செய்கிறது. அந்நிலையில், இதுவென்ன வேலை, ஊதி விடலாம் என்று எண்ணி விட்டால் அச் சுவாச நிலை மாறுவதில்லை. அச்சுவாச நிலையிலேயே மனிதன் உடலைப் புனிதப்படுத்துகிறது. மனநிலையில் சோர்வும் சோகையும் வருவது சுவாசநிலையில்தான் என்று முதல் பாடத்தில் சொல்லியிருந்தேன். இந்நிலையில் அப்பாடம் புரிந்ததா? உயிரின் உண்மையை உணர்ந்துகொள். உன் எண்ணத்தின் தன்மையை எண்ணிக்கொள். ஜெபநிலையில் ஜெபித்துக்கொள், உன் ஜெபத்திலே சுவாச நிலையை ஒரு நிலைப்படுத்திக்கொள். உன் நிலைக்கு ஜெப நிலை கைகூடும். பாட நிலை புரிந்ததா?

25-4-79

ஓம் என்ற ஆணியேவர்

ஓம் என்னும் பதத்திற்கு, ஓம் என்ற ஒங்கார இசையில் கலந்திருப்பாய் என்று பாடுகின்றாய். அப்பாடலின் ஆணியேவர் என்னப்பா? ஒரு நிமிடம் உன் நிலையில் பகர்கின்றேன். ஒரு சொல்லில் பகர்ந்திடப்பா, உதய வழியை அளிக்கத்தான் இந்த நாள் முதல் உன் மனதிற்கு அளிக்கின்றேன். உன் வழியில் வந்த எண்ணம், ஒரே எண்ணம், உணர்ந்து விட்டாய் உன் உதயத்திலேயே. தாவரங்களின் உயிர் அவ்வாணியேவரில் உள்ளது. அதன் ஈர்ப்புத்தன்மை சூரிய ஒளி பட்டுக் கீழ்நோக்கி இழுக்கின்றது. மனிதனின் ஆணியேவர் உயிர், சிரசின் முன் பகுதியில் உள்ளது. மனிதனின் சுவாச நிலை, அச்சூரிய ஒளி பட்டவுடன் தன்னைத் தானே சுற்றுகின்றது.

இவ்வுலகத்தின் ஆணியேவர், அவ் ஓம் என்ற ஒங்கார இசையினிலே சுழல்கின்றது. உன் உதயத்தில், உன் ஜெப நிலையில் அவ்வுலகச் சுழற்சியில், ஓம் என்ற ஒங்கார நாத்தத்தை உணர்ந்திடலாம். ஒரு நிமிடம் ஜெப நிலையில் இருந்திட்டால், உன்னைச் சுற்றியுள்ள ஒலிகள் எல்லாம் அடங்கும், அவ் ஓம் என்ற ஒங்கார இசையை ஜெபநிலையின் பொருள், நம்மைச் சுற்றியுள்ள ஓம்

என்ற ஓங்கார நாதத்தை அருளச் செய்யத்தான் இந்நிலையை உண்டாக்கினேன். வழியமைத்துப் பாடம் புகட்டுகிறேன்.

ஏட்டுப் படிப்பு மட்டுந்தான் ஏற்கின்றாய். செயலில் வர வேண்டுமப்பா. ஓம் என்ற ஒலியின் ஓங்கார இசையில் கலந்திடத்தான், ஓம் சக்தி என்ற பாடலை அமைத்திட்டேன். உருளுகின்ற சக்தியே, உயிரணுவின் சக்தியே, உயர்ந்து நிற்பாய் சக்தியே, அப்பாடலின் பொருளும் இப்பாடத்தின் பொருளும் ஒன்றுதான்.

ஓங்கார இசையினிலே ஓங்கிநிற்பாள் ஓம்சக்தி
சிங்கார இசையினிலும் இருந்திடுவாள் ஓம்சக்தி
சினமெல்லாம் தவிர்த்திடுவாள் ஓம் சக்தி
உலகெல்லாம் ஓங்கி நிற்கும் ஓம் சக்தி
உலகாளும் சக்தியே
உருளுகின்ற சக்தியே
உயர்ந்து நிற்கும் சக்தியே
உயிரணுவின் சக்தியே
உலகாளும் ஈசனின் சக்தியாய்
பூ மழையாய்ப் பொழிந்திடுவாய் சக்தியே
நீ பொழிந்த பூவையே பூஜை செய்வேன்
பூவில் பூஜை செய்வேன், சக்தி பூஜை செய்வேன்.
பூர்ண சந்திரனின் வடிவினிலே
பூர்ண கும்பமாய் என் மனதில்
பூவின் மணத்தை யெல்லாம் தந்திடுவாய் சக்தியே
பூவின் மணத்துடனே என் மனதில்
பூர்ணமாய்க் கலந்திடுவாய் சக்தியே
பாரீபூர்ணமாய் என்மனதில் கலந்திடுவாய் சக்தியே
மனமெல்லாம் மணக்கச் செய்வாய் சக்தியே
ஓங்கார இசையினிலே ஓங்கி நிற்பாள் ஓம்சக்தி.

தியானநிலையில், நினைவெல்லாம் இன்னும் பரிபக்குவ நிலை வரவில்லை. சுவாச நிலையில், வாழ்க்கை முறையிலேயே கலந்து வர வேண்டும், அத் தியான நிலை. அந் நிலையில்தான், நீ அமரும் தியானநிலையில் இரண்டும் கலந்தால்தான், தியான நிலை கைகூடும். சுவாச நிலையின் எண்ணம்தான் முதல் படியில் வந்துள்ளது. அடுத்த முதல் படியில் வந்துவிடும், ஓங்கார இசையின் நாதம் உன் செவிக்கு. அத் தியான நிலைக்கு, முதல் படி சுவாச நிலை. அதைப் புரிந்திட்டாய். வரும் முதல் நிலை, ஓங்கார ஒலியைக் கேட்பது

தான். அந்நிலையில் நீ விடும் சுவாச நிலையே மறந்துவிடும். ஓங்கார ஒலிதான், உன் செவிக்குள்ளே ஒலித்து வரும்.

உலகத்தன்மையே இவ் ஒலியினால்தான் இயங்குகிறது. இவ் வொலிதான் உலகத்துக்கு ஆணிவேர். அவ்வொலியின் மேல், அவ் ஒளி பட்டவுடன்தான் இந்த ஜீவராசிகளின் ஜீவனெல்லாம் தோன்றுகிறது. இவ் ஒலியிலிருந்து, நல் மனத்தைப் பெற்றிருங்கள், நல் மூச்சே விட்டிருங்கள் என்பதெல்லாம் எந்த நிலையில்? நல் மூச்சே விட்டிருங்கள் என்னும்பொழுது, அந்நிலையில் உள்ள புஷ்பங் களையும், நறுமணம் கொண்ட பொருள்களையும் தேடுகின்றாய். அந் நிலையில் வருவதல்ல நல் மூச்சு. நல் மூச்சு என்பதன் பொருள் உன் சொல்லிலும், செயலிலும், எண்ணத்திலும் இருந்து வருவது தான். உன் மன நிலையில் மகிழ்ச்சியாக உள்ள நாளில், அவ் விடத்தில் உள்ள அசுத்தக் காற்றுகளும், உன்னை வந்து அடையா. அந் நிலையில், உன் சுவாச நிலையும், அத்தீய மனத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாது. உன் மனமும், சுவாச நிலையும் உன் மனநிலையில் சோர்வு நிலை வந்துவிட்டால் உன் சுவாச நிலைக்கு எந்த நறு மணங்களும் வந்து அடையா.

நல் மூச்சே விட்டிருங்கள், நல் சுவாசமே எடுத்திருங்கள் என்பதெல்லாம் உன் மன நிலையில் உள்ள எண்ண அலைகளில், உன் சுவாசத்தின் அலைகள் எல்லாம் நல் அலைகளாகவே சுற்றிக் கொண்டு இருக்கவேண்டும். ஜெபநிலையின் பொருள், நல் சுவாசமெடுத்து, நல் நிலையை அடைவது எதற்காக என்று பகர்கின்றது.

நல் மனத்தில் உள்ள தன்மையில், உன் உடலில் உள்ள சிறு வியாதியும், பெரு வியாதியும், உன் மனத்திற்குப் பாரமாகத் தெரிந்திடாது. தன் நிலையில் சந்தோஷமாக உள்ளவனுக்கு, நல் மூச்சு விட்டு, நல் சுவாசம் இழுப்பவனுக்கு, வியாதியும் பிணியும் வந்து அணுகா. தன் நிலையில் சோர்வு உள்ள வனுக்குத்தான் வியாதியும் பிணியும் வந்து அணுகும். அஷ்ட மத்தில் சனி, ஏழரைச் சனி என்பதெல்லாம், இச் சுவாச நிலையில் மாறுபட்டவனுக்கு வந்து அடைவதுதான். இவர்கள் வைத்த பெயரினால் வியாதி வந்தவன்தான் அந்த ஜோசியக்காரனிடம் ஓடுகின்றான். அவன் பகர்கின்றான் அஷ்டமத்தில் சனி யென்று. இப்பாடத்தின் தன்மையை முதல் பாடத்தில் சிறிதளவு பகர்ந் துள்ளேன். இப்பாட முறையின் வழிக்காக இதையும் பகர் கின்றேன்.

நல் நிலையில் தியானம் எடுத்து, நல் சுவாசம் விட்டிருங்கள் என்பது எல்லாம், தியான முறையில் இருப்பவனுக்கு மட்டும் அல்ல. வாழ்க்கை முறையிலேயே மனிதனுக்கு உள்ள கஷ்ட, நஷ்ட இரு நிலைகளையும் ஒரு நிலைப்படுத்தித் தன் நல்லுணர்வை உணர்ந்து, நல்நிலையை எடுத்துக்கொண்டு நடப்பவனுக்கு, நல் சுவாசம் தானாகவே கைகூடுகிறது. தன் நிலையில் சிறு சோர்வு வந்தாலும், அவ்வணு வந்து தாக்குகின்றது. அச் சுவாச நிலையின் தன்மையே மாறுகின்றது. அந்நிலையில் விடும் சுவாசமெல்லாம் அழுத்தத் தன்மையில் மனித உடலில் உருள் கின்றது.

உலக நிலையில், இக்கலி மாறிக் கல்கி வரும்பொழுது, இவ்வுலகத்தன்மையின் விஷத்தன்மை அவன் செய்யும் அணுகுண்டினால் உலகம் முழுவதும் பரவுகின்றது. அந்நிலையில் இப்பூமித்தாயின் பொக்கிஷங்களையெல்லாம் இம் மனிதன் பாளம் பாளமாக வெட்டி எடுக்கின்றான். அவ்வுறிஞ்சும் தன்மையில் உறிஞ்சி நிரவத்தையெல்லாம் எடுக்கின்றான். இக் கலியின் கடைசியில், அணுகுண்டின் அணுக்களும், இம் மனிதன் செய்த பெரும் செயற்கையின் விளைவால், உலகத் தன்மையும், ஒரு நிலையில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் உலகம், அவ்வணுக்களின் தாக்குதலினால், அவ்வொளியின் தன்மை பட்டவுடன், 'இச் செயற்கையின் பூமித் தன்மையை மாற்றியதால், ஒரு நொடியில் உலகமே அழிகின்றது. அந்நிலையில் மனிதன் சுவாச நிலையைப் பகர்ந்திட்டேன்.

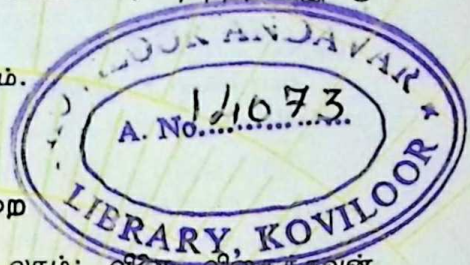
நல் சுவாசம் எடுத்தவனுக்கு, அவ்வணுகுண்டின் விஷத் தன்மையும், இவ்வுலகத் தன்மையும் அவனை வந்து தாக்கிடாது. அவ்வுலகத்தன்மை மாறும்பொழுது, அப்பூமியின் நிலை கல்கிக்கே வருகின்றது. கல்கியில் தோன்றிய உலகம் கல்கிக்கே வருகின்றது. கல்கியில் இருந்த நிலையெல்லாம் பெரும் நீர் நிலைதான். உலகத்தன்மை மாறும்பொழுது, உன் சுவாச நிலையின் தன்மையினால், அவரவர்கள் செய்த பூர்வ புண்ணியப் பலனினால், பெரும் சித்தர்களும் ஞானிகளும் வந்து கலக்கும் கல்கியில், ஒரு நொடியில் உலகத் தன்மை மாறுகிறது என்றேனல்லவா. அந்நிலையில் நல் சுவாசத்தை எடுத்திட்ட மனிதர்கள் எல்லாம் (பூர்வ புண்ணியம் எய்திய மனிதர்கள்) ஒரு நொடியில் அவர்களைப் பறக்கச் செய்கின்றாள் அச்சக்தி. பாவ உடலில் உள்ளவர்கள்தான், அச்சுவாச நிலையின் தன்மையால், கலியின் கடைசியை முடிக்கின்றார்கள். ஆரம்பமாகும் முதல் படி, கல்கியில் வந்திடவே

உணர்த்துகின்றேன் பாட நிலைகளையெல்லாம், புரிந்ததா இங்கு உள்ளோர்க்கு.

இன்று எழுதினால் விடிந்துவிடும்.

26-4-79

விதிமுறை

'விதியை மதியால் வென்றிடலாம்; வினை விதைத்தவன் வினையறுப்பான், விதை விதைத்தவன் விதையறுப்பான்' என்ற பெரியோர்களின் வாக்கிலேயே கலந்துள்ளது மனிதனின் விதிமுறை.

வினையின் எண்ணத்திலே விளைவதெல்லாம் வினையேதான். பிறரைக் கவிழ்க்க வினை செய்கின்றான். அவ்வினை, அவனைக் கவிழ்ப்பதற்காகச் செய்த வினை, இவனைத்தான் வந்து சுற்றும். வினைசெய்த காலத்தில் வருவது அல்ல அவ்வினை. இவன் எண்ணத்திலே ஊன்றியுள்ள வினையினால், இவனையே அவ்வினை சுற்றுகிறது, பெரும் பயத்தினால்.

அந்நிலையில் உள்ளவனின் ஆவி பிரியும் பொழுது, வினையின் எண்ணத்திலேயே, அவ்வாவி உலகத்திலும் தன் வினையை முடித்துக்கொள்ள ஒரு உடலை எடுக்கின்றான். வினைப்பயனை முடித்திடுவதுதான் அவ்வாவிகளின் எண்ணமெல்லாம். வினையின் எண்ணத்தை மனதினுள் சிறு அளவு ஊன்றச் செய்தாலும், அவ்வினையின் பயன், பல கோடி ஆண்டுகளுக்கு முடிவுறுவதில்லை. ஜென்மப் பிறவியில் எல்லாம், அவனுடனேதான் சுற்றிக்கொண்டு வருகிறது காலப்போக்கில். அவ்வெண்ணம் உடையவனை எச்சொல்லும் சொல்லி மாற்றிட முடியாதப்பா. கர்ம பயன் என்பதெல்லாம் இதுவேதான். அவன் செய்த கர்மம் அவனை அழிக்கின்றது என்பதெல்லாம் இதுவேதான். எப்பிறவி எடுத்தாலும் இக் கர்ம பயன் முடிவதில்லை.

அனுவின் தன்மையிலே உணர்த்தி உள்ளேன் ஜென்மங்கள் மாறுபடுவதை. கடைசி நிலையில் புழுவாகி, புழுவின் புழுவாகி மடிகின்றான். அவ்வனுவின் தன்மையிலே மாறுபடும் நிலை, இவ்வினை விதைத்தவனுக்கு என்றுமே சுற்றிக்கொண்டேதானிருக்கும். எந்த நற்சொற்களும் இவ்வினையுள்ள எண்ணத்திலே பதிந்திடாதப்பா. பாவ புண்ணியம் எண்ணமாட்டான். நரகலோகம் செல்லுகின்றான். நரகலோகம் என்பதுவே, கர்மபயன்

செய்தவன், வினையின் நெஞ்சம் உள்ளவன், எல்லாம் செல்லுமிடம் இந் நரகலோகம்தான். நரகலோகத்தின் பாடத்தை முதலில் சொல்லியுள்ளேன். அந்நிலையில், சில விளக்கங்கள்தான் தர முடிந்தது. இந்நிலையில் புரிந்திருக்கும் நரகலோகத்தின் தன்மை.

விதி என்பது எதப்பா? விதியையும் மதியினால் வெல்லலாம் என்பது, இந்நிலையில் உள்ளவனை, வினையின் எண்ணம் உள்ளவனை, நல்லெண்ணம் கொண்டவன் வென்றிட முடியும்பா. வினையில் உள்ளவன் அவனைத்தாக்கும் பொழுது, நல்லெண்ணம் கொண்டவன், அவ் ஈசனை நினைத்திட்டால், அவ் வினையின் எண்ணத்தை, அவ் ஈசனே பார்த்துக்கொள்வான். எந்த வடிவில் ஈசன் பார்த்திருவான் என்றிருவாய்.

வழக்கின் வழியைப் புரியும்படி சொல்கின்றேன். வினையெண்ணம் உள்ளவனும் நல்லெண்ணம் படைத்தவனும் ஒரு நிலையில், ஒரு இடத்தில் இருவரும் செய்திடும் தொழிலில், அந்நிலையில், உள்ள பொருளை வினைப்பயன் உள்ளவன் எடுத்துக்கொள்கின்றான். நல்லவனின் மேல் பழியைச் சுமத்துகின்றான். பக்கபலமும் நல்லவனுக்கு இல்லை அந்நிலையில். வழக்காடும் இடத்திற்குச் சென்றிட்டால், அந்நிலையிலும், பொருளின் செல்வம் வைத்து ஜெயித்து விடுகின்றான், இவ்வினையுள்ளவன், பெரும் வழக்கறிஞர்கள் வைத்து. நல்லெண்ணம் உள்ளவனுக்கு நாதியில்லை என்பார்கள். ஏனப்பா இல்லை?

சிலகாலம் உள்ள இந்த ஜென்மத்தில், நாதி இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், அவன் எண்ணத்திலே, ஒரு நிலையில், ஒரு உயர்வின் தன்மையிலே சுற்றிக்கொண்டுள்ளது நல்லொழுக்கங்கள், நற்சொற்கள் எல்லாமே. அந்நிலையில் அவன் மனத்தில் சோர்வை எண்ணிடாமல் அவ்வாண்டவனை நினைத்திட்டு சத்திய நியாயத்தை வேண்டிட்டால், அவன் ஜென்மப் பயன் எல்லாமே, அவன் எண்ணத்தில், அவன் விடும் சுவாசத்தில், உயர்ந்த தன்மையிலேயே ஜென்மங்கள் மாறும்பொழுதும் வந்தடைகிறது.

ஜெயிப்பது அவன்தான் என்பது இம் மானிடர்களுக்கு இன்னும் புரிவது இல்லை. வினை விதைத்தவன், இவன் காலத்தில் வழக்கில் ஜெயித்தாலும், அவன் எண்ணத்தில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும், அவன் செய்த வினையின் பயன், அவன் காலம் முடிந்து, அவன் எந்நிலைக்குச் சென்றாலும், அவனைச் சுற்றிக்கொண்டே தான் வருகிறது வினைப்பயன். நரகலோகத்திற்குச் செல்கின்றான். இந் நல்லோரின் இதயம் செல்லும் இடம்தான் சொர்க்க

லோகம் என்பது. இவன் செல்லும் நரகலோகத்திற்கும், அவன் செல்லும் சொர்க்கலோகத்திற்கும் தான் விதியை மதியால் வெல்லலாம் என்பது.

இவ்வுலகின் தன்மையிலே, மனிதனின் எண்ணத்திற்கும், ஆவி உலகின் எண்ணத்திற்கும், பல கோடிப் பாடங்களைப் பகர்ந்திடலாம். விதி வந்து விட்டது, மடிந்துவிட்டான் என்கின்றோம். விதி வந்து மடிவதில்லை இவ்வுடல்கள். ஆயுளை ஆண்டவன் அளிப்பதல்ல. பிறப்பும் இறப்பும் இறைவனால் இட்ட பிச்சை என்கிறார்கள்.

இறைவன் இட்ட பிச்சையல்ல இப்பிறப்பும் இறப்பும். காலம் தோன்றியவுடன் வந்த அணுக்கள்தான், காலமுடன் கலந்து வந்துள்ளது பல பிறப்புகளில். எவ்வணுவும், எக்காலத்திலும் மடிவதில்லை. கலியின் முடிவில், முடிந்து கல்கி வருகிறது என்று பகர்ந்திட்டேன். கலியில் முடியும் இவ்வுயிர் அணுக்கள் எல்லாமே, கல்கியில் அவ்வொளியின் கதிர்கள் பட்டவுடன், பல நிலை பிறப்பில் உயிர்பெறுகின்றது. அந்நிலையில் சுழல்கின்றது இவ்வுலகத்திலேயே. உலகத்தன்மைதான் மாறுபடுகிறது, உயிரணுவின் தன்மையும் மாறுபடுகிறது. என்றென்றும் எல்லாம் அழிவதில்லை. எல்லாமே மாறுபட்டு, மாறுபட்டுத்தான் சுற்றிக் கொண்டே வருகிறது இவ்வுலகினுள்ளே.

மனிதன் மனிதனாகவும் பிறப்பதில்லை, மற்ற ஜீவராசிகள், அவ்வுடலிலேயும் பிறப்பதில்லை. அவ்வுலக ஆரம்பத்தில், உலக நிலையில், இக்காற்றுடன் கலந்துள்ள அணுக்களெல்லாம், அதன தன் மன நிலையில் விடும் சுவாசத்தின் தன்மையிலே, ஆரம்ப நிலையில் வந்து உதிக்கின்றது, புழுவாக, பூச்சியாக, மீனாக, நண்டாக. ஆதியில் மனிதன், கல்கியின் ஆரம்பத்தில், முதல் அவதாரத்தில் தோன்றிய உயிரணுக்கள் எல்லாம் ஒன்று போல்தான் இருந்தன. அந்நிலையில் விட்ட சுவாசத் தன்மையிலே உருவங்கள் மாறுபட்டு, மாறுபட்டு, புழுவாகி, அடுத்த நிலையில் கொசுவாகி, கொசுவின் நிலை மீனாகி, அந்நிலையில் இருந்து மனிதவுடல் பெறுகின்றன.

மனித உடலின் எண்ணத்திலே மாறுபட்டு, மாறுபட்டு, ஏழு ஜென்மங்கள் எடுத்திட்டு, இவ் ஏழு ஜென்மங்கள் எடுப்பவனும் மனித உடலில் சில காலங்கள்தான் சஞ்சரிக்கின்றான். மனித உடலில் மாறுபட்டுத்தான் மிருகமாகிறான். மனிதனில் இருந்துதான் மிருகம். மிருகத்தில் இருந்து பறவையாகி, நீரில்

வாழும் ஜீவராசிகளாகி, கொசுவாகி, புழுவாகி உலக ஆரம்பத்தில் உள்ள நிலைக்கே, கலியின் கடைசிக்கும் வருகின்றான். கல்கியின் முதலுக்கும், அந்நிலையில்தான் வருகின்றான். அந்நிலையில்தான், பிறகும் ஜென்மம் எடுக்கின்றான். இந்த ஜென்மச் சுற்றலிலே விடுபடுவதற்குத்தான் இத்தியான நிலையும், சுவாச நிலையும் ஒரு நிலைப்படுத்திடுங்கள்.

இந்த ஜென்மத்தில் எடுத்த பலனை முடித்திடலாம் என்பதெல்லாம், இவ்வுடலில் உள்ள ஜென்மம் மட்டுமல்ல, உன் ஜென்மம், இவ்வுலக ஆரம்பத்திலேயே வந்துவிட்டது உன் ஜென்மம். ஜென்மப் பயனை எடுத்திடுங்கள், ஈசன் அருளைப் பெற்றிடலாம் என்பதெல்லாம் இதுவேதான். இறைவன் என்பவன் யாருமில்லை, அவனவன் உள்ளத்தில்தான் இறைவன் உள்ளான் என்றிட்டேன். இறப்பும் பிறப்பும் இறைவன் செய்த தல்லை. வந்தது எல்லாம் உன் வழியில்தான்.

‘வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான், விதை விதைத்தவன் விதை அறுப்பான்’ என்ற பொருளும் இதுவேதான். உன்னுள் இருக்கும் ஈசனின் சக்தியில் பிறப்பு எடுத்ததும் நீயேதான், பிறவியை இழப்பதும் நீயேதான். இறைவனின் படைப்பல்ல பிறப்பும் இறப்பும். உன்னுள்ளேதான் எல்லாமே உள்ளதப்பா. எண்ணத்தின் சுற்றலிலே, சுவாசத்தில் வருவதுதான் பிறப்பும் இறப்புமே. பாடநிலை புரிந்ததா?

27-4-79

உன் நிலைக்குப் பகர்கின்றேன். ஜோதிநிலை என்றதன் பொருள் என்னப்பா? ஜோதிநிலை பெறுவது எப்படியப்பா? உன் தியானத்தில் ஜோதி தெரிவதுதான் ஜோதிநிலையல்ல. எடுத்த பிறவியில் எல்லாம் விட்ட குறையினால்தான் இப்பிறவியில் வந்துள்ளாய். இப்பிறவியின் தன்மையில், தியான நிலையில் வந்திடும் ஜோதிநிலை என்னப்பா? பல கோடிச் சித்தர்களும், ஞானிகளும், ரிஷிகளும் பெற்றிட்ட ஜோதி நிலை என்னப்பா?

குடும்ப நிலையில் உள்ள ஒவ்வொருவரும், அவர் விடும் சுவாச நிலையினாலேயே பெற்றிடலாம் ஜோதிநிலை. இவ்வுலக வாழ்க்கையில் உள்ள பொழுதினாலேயே பெற்றிடலாம் ஜோதிநிலை. ஜோதிநிலையின் பொருள் உனக்குப் பகர்வதற்குப் புதிதல்ல, உன் நினைவிலேயே அஜ்ஜோதி நிலையை ஒளிரச் செய்யலாம். சித்தர்களும், ஞானிகளும் பெற்றிட்ட ஜோதிநிலையை, உன் நிலையில் பெற்றிடலாம். உன் வழியில் சிறிது மாற்றம் வேண்டும்.

மன நிலையில் உள்ள சோர்வை உன் நினைவில் மறக்கச் செய்து, உன் சுவாச நிலையில் நல் சுவாசத்தை எடுத்திடுங்கள், என்பதெல்லாம், சுவாச நிலையில் சிறு மாற்றம் வந்தாலும், அந் நிலை மாறுபடுகிறது. மன நிலையும், சுவாச நிலையும் ஒன்றுபட்டு, ஒரு வழி எய்திட, மனதின் சிறு சோர்வும் கோபமும் வந்திடாமல், நீ எடுக்கும் சுவாச நிலையில், உன் தியான முறையில் இப்பொழுது உன் கண்ணில் தெரிந்திடும் ஒளிகள்.

28-4-79

சக்தியின் சுய சொரூபம்

சக்தியின் குணங்கள் மூன்று வகைப்பட்டது. ஆக்குபவளும் அவளே, காப்பவளும் அவளே, அழிப்பவளும் அவளே. காற்றாகவும், நீராகவும், ஒளியாகவும் உள்ளவளும் அவளே. மூன்று குணங்கள் உள்ள சக்திதான் இவ்வுலகையே ஆக்கி, காத்து, அழிக்கிறது. அச்சக்தியின் சொரூபம், சக்தியின் வடிவம், சக்தியின் சுயநிலை அறிந்தவர்கள் எல்லாம் பெரும் பாக்கியம் படைத்தவர்கள்.

அந்நாளில் தவமிருந்த தவயோகிகள், இவ்வுலகைக் காப்பதற்காக, அச்சக்தியின் சொரூபத்தை, தன் நிலையில் ஈர்த்துக் கொள்ளவே, பெரும் தவமிருந்து, அவ்வழியின் அருளைப் பெற, பல நாள் விரதம் என்ற பெயரில், பல நிலையில் விரதங்கள் இருந்து, பல யாகங்கள் செய்து, பல ஜெபங்கள் இருந்து, அச்சக்தியின் சொரூப நிலையை, சொரூப நிலை என்றால், ஆக்கி, காத்து, அழிக்கும் நிலையை, தன் நிலையில் ஈர்த்துக் கொண்டார்கள். சக்தியின் நிலை என்னப்பா? எதற்காக அவர்கள் கடும் தவமிருந்து அந்நிலையைப் பெற்றார்கள்? தான் வாழ, தன் புகழ் ஓங்க, தன் சுற்றத்தாரை வாழ வைக்கவா அந்நிலை பெற்றார்கள்? இல்லையப்பா.

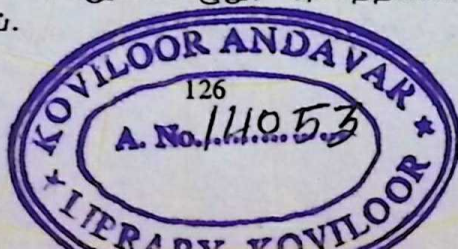
அவர்கள் பெற்ற அருள் எல்லாம், தன் நிலையைக் காத்து, தன் ஆசையை அழித்து, தன்னுள் சக்தியின் ஜீவனை வளர்த்துக் கொண்டார்கள். அந்நிலை பெறுவதற்கு, மிகவும் கடும் தவம், ஜெபம் எல்லாம் இருந்தார்கள். எதற்காக இந்நிலையில் இருந்தார்கள்? தான் வாழவா? தன் புகழ் உயரவா? இக்கலியில் வந்த சாமியார்கள், சாமியார்கள் என்ற பெயரில் வந்தவர்கள், தன் பெயர் நிலைக்க, தன் வழியில் உபதேசம் செய்ததைப் பலர் அறியப் பணம் காசுகள் சேர்த்து, தன் வழியில் வந்தவர்களுக்கு வாழ வழி செய்துவிட்டு, தன் பெயரை நிலைநாட்டிவிட்டுச் சென்றார்கள். இக்கலியில் வந்த சாமியார்களுக்கே இந்நிலை என்றால், இக்கலியில்

தோன்றிய மனிதர்கள் நிலை எப்படியப்பா இருக்கும்? இக்கலியில் மாமனிதனாகலாம் என்பதெல்லாம், பல கோடி பணம் சேர்த்து, பலர் அறியப் புகழ் எய்தி வாழ்வதுதான் மாமனிதன் என்ற எண்ணம்.

அந்நிலையில் அவனைப் பார்ப்பவனுக்கு, அவன்மேல் பொருமை எண்ணம்தான் ஏற்படும். அந்நிலையில் மாமனிதனாகி என்னப்பா பயன்? ஆதியில், பாடத்தில் வந்த சித்தர்கள் பெற்ற சக்தியின் அருள் எப்படியப்பா? தன் உயிர் அணுவின் ஒவ்வொரு அணுவும், தன் நிலைக்கு இயங்கும்படி, அச்சக்தியின் அருளைப் பெற்றார்கள். கோபம் வருவதும், மகிழ்ச்சி வருவதும் சம நிலை யெதுவதும் என்ற பாகுபாடு தன் உடலில் இல்லாமல், மன எண்ணத்தில், எந்நிலையைப் பார்த்தாலும், தன் நிலையை ஒரே நிலையில் வைத்துக் கொள்ளத் தன் உடலில் உள்ள ஒவ்வொரு அணுக்களையும் ஒரு நிலைப்படுத்தி விட்டார்கள்.

அந்நிலையில், அவர்கள் ஜெபித்த ஜெபமெல்லாம், அவர்கள் பெற்ற அருள் எல்லாம், ஒரு சிறு அணுவளவு, எந்த எண்ணத்தில் ஒருவர்மேல் பாய்ச்சுகின்றார்களோ, அந்நிலையைப் பெறுகிறார்கள். இந்நிலை பெற்றவர்கள், பெரும் மழைக்கும், சுழல் காற்றுக்கும், தன்னைச் சுற்றி எந்த நிலை வந்து தாக்கினாலும், அவர்களின் நிலைக்கு, எந்நிலையும் தெரிந்திடாது. அவர்கள் எண்ண நிலை, ஜெப நிலை எல்லாம் ஒரே நிலையில் இருக்கும்பொழுது, அவர்கள் உடலுக்கு உணவும், உணர்வும், சுவாசமும் எந்நிலையும் வேண்டுவதில்லை.

அவர்கள் நிலையெல்லாம் அச்சக்தியின் நினைவேதான். அச்சக்தியின் நிலையை உணர்ந்து, அச்சக்தியின் அருளில் உள்ள பல கோடானு கோடி அணுக்களில், தன் உணர்வுக்கு வேண்டிய அணுவை மட்டும் ஈர்க்கிறார் இச்சித்தாதி சித்தன். அந்நிலையில் உள்ள சித்தன். இவ்வுலக உயர்வுக்காக, இவ்வுலகில் உள்ள மனிதர்களுக்கு, எந்நிலையில் கற்பித்தால் புரிந்துவிடும் என்ற நிலையில், தான் பெற்ற அருளினால், தன் உடல் அழிந்திடாமல், ஒரு நிலையில் அமர்ந்து, இவ்வுலக மக்களுக்குப் புரியும் வண்ணம், அச்சக்தியின் உருவ அமைப்பைக் கல்லினாலோ, பல உலோகத்தினாலோ செய்து, அந்நிலையில், அச் சித்தன் உடலுடன் அமர்ந்து, பல காலம் ஜெபம் செய்கின்றான். அந்த ஜெபத்தின் பலனைத்தான் நீ அக்கோயிலுக்குச் செல்லும்பொழுது, அச்சித்தனின் அருளினால் பெற்று வருகிறாய்.

அக்கால, ஆதிகால சித்தாதி சித்தர்களும், பலகோடி ஞானிகளும், ரிஷிகளும் அமர்ந்து, அச்சக்தியின் அருளைப் பெற்று எய்திய கோயில்கள்தான் இப்பொழுது நீ சென்று பூஜிக்கும் பல கோயில்களும். இக்கலியில் வந்த சாமியார்களெல்லாம் மடாலயம், மடம் என்றதன் நிலையை உயர்த்த, தன் புகழை உயர்த்த, தான் பெற்ற சிறு அருளையும் சிதறடித்துவிட்டார்கள்.

கோயில் கட்டுபவன் பிழைத்திருப்பதில்லை, கோயில் வேலைக்குச் சென்றிட்டால் பலி வாங்கிவிடும் என்று கதை கட்டியவர்கள் எல்லாம் இக்கலியில் வந்தவர்கள்தான். ஆதியில் கோயில் கட்டிய கொங்கணவர், திருப்பதி மலையில் இன்றும் தன் உடலுடன், உயிருடன், ஏழு மலையான் என்ற நாமத்தில், வரும் பக்தர்களின், செல்வ எண்ணத்திற்கு, அச்சக்தியின் அருளினால் பெற்ற செல்வத்தை, அள்ளி அள்ளி அளிக்கின்றான். அவன் நிலைக்கும் பல கோடிச் செல்வங்கள் வந்து குவிகின்றன. அவ் ஏழு மலையானை நினைத்திட்டால், ஏழை என்ற எண்ணமே எம்மனிதனுக்கும் வந்திடாத வண்ணம் எழுந்தருளச் செய்துள்ளான் அக் கொங்கணவமகா மகா மாமுனிவன். இவ் ஏழு ஜென்மங்கள் பெற்றவனும், அவ் ஏழு மலையானை எண்ணி வேண்டிட்டால், தான் பெற்ற சக்தியின் அருளில், பல செல்வங்களை அளிக்கின்றான் அக்கொங்கணவமகா தேவன்.

இக்கலியில் வந்த மனிதர்கள், அவ் ஏழுமலையானின் கதையைப் பல உருவில், பல வழியில், மனிதர்களுக்குப் புரியாத வண்ணத்தில் எழுதிவிட்டார்களப்பா. நீ எந்த ஊரில், எந்த நிலையில் இருந்து அவனை எண்ணி, அவ் ஏழுமலையானை எண்ணி, ஒரு நிலையில் வேண்டிக்கொண்டால் அவனுக்குத் தெரிந்துவிடும் எல்லாமே. அவன் பெற்ற சக்தியின் அருளினால் வந்து குவிகின்றது, உன் வேண்டுதலுக்கு உகந்த தன்மை. இந்நிலையில் வந்ததுதான் நம் பழனி மலையும், பர்வத மலையும், வள்ளிமலையும், பெரும் அண்ணாமலையும், திருச்செங்கோடு மலையும் இன்னும் பல சித்தர்கள் ஏற்படுத்திய சிவ மலைகளும்.

அந்தந்த இடத்தில், அவர்கள் கட்டிய கோவிலில், தன் உடலுடன் இன்றும் ஜெப நிலையில் உள்ளார்கள் பல கோடி சித்தர்கள். கோவில் கட்டித்தான் அக்காலத்தில் அவர்களால் அந்நிலையில் இருந்திட முடிந்தது. இவ்வழியில் வந்தவர்கள்தான் அகஸ்திய முனிவரும், பிருகு முனிவரும், போகரும், கோலமா ரிஷி, கொங்கணவர், வால்மீகி மாமுனிவர், இயேசு, புத்தர்,

முகம்மது நபி, ஆதி சங்கரர், எல்லாருமே. இன்னும் பல சித்தர்களும் ஞானிகளும் இந்நிலையில் உள்ளார்கள்.

கோவில்கொண்டு அந்நிலையில் அடக்கமானவர்களும், வேறு பல நிலையில் அடக்கமான ரிஷிகளும் யோகிகளும். இவ்வுலக ஆரம்ப நிலையில் இருந்து, மனித உடல் எய்தி, இத்தன்மை பெற்ற பல கோடி ரிஷிகளும், இன்னும் இக்கலியின் காலம்வரை காற்றுடனும், மழையுடனும், ஒளியுடனும் தான் பெற்ற சக்தியின் நிலையைக் கொண்டு, இவ்வுலக மக்களின் நன்மைக்காகப் பல முறையில், பல வழியில் உணர்த்துகிறார்கள். உணர்ந்தார்களா இக்கலியில் மனிதர்கள்? பெரும் பேராசைப் பேய்களப்பா இக்கலியில் உள்ள மனிதர்கள்.

கடவுள் எங்குள்ளான் என்று இப்பொழுது புரிந்ததா? கால தேவனேதான் கடவுள். காற்றேதான் கடவுள், ஒளியேதான் கடவுள், மழையேதான் கடவுள். உன் மனமேதான் கடவுள், நீ விடும் சுவாசமேதான் கடவுள், நீயேதான் உனக்குக் கடவுள். கடவுள் என்பது யார் என்று புரிந்ததா? ஒவ்வொரு மனிதனின் எண்ணம், எந்நிலையில் உள்ளதோ, அந்நிலையிலேதான் அக்கடவுளும் உள்ளான். கல்லென்று திட்டுகிறான், கண்ணில்லையா என்கின்றான், கல்லும் கண்ணுமல்ல கடவுள். உன்னுள் இருக்கும் அக்கடவுளையே உன் வாயால் நீ திட்டுகிறாய். அக்கோயிலுக்குச் சென்றுதான் ஈசனை வணங்கிட வேண்டுமென்பதில்லை. உன் மனமென்னும் கோயிலையே பூஜை செய் என்னும் பாடலும் இதற்காகவே.

இந்நிலை தெரியாத மனிதர்களுக்கு, அக்கடவுளின் எண்ணம் வந்திடவே, பல ஆண்டுகள் தவமிருந்து, தான் பெற்ற பயனைக் கோவிலாக்கி, அக் கோவிலில் குடியிருந்து, தெரியாத மனிதர்களுக்கு, அவன் நிலையில் வேண்டும்பொழுது, தான் செய்த சக்தியின் பூஜை பலனை வைத்து, தவப் பலனை வைத்து, ஜெபப் பலனை வைத்து, ஏந்தி நிற்கும் எல்லோருக்குமே, தன் நிலையில் வழி செய்கின்றார்கள். அப்பூஜை பலனை அளிக்கின்றார்கள், அப் பல கோடி சித்தர்களும், ஞானிகளும், மகரிஷிகளும். புரிந்ததா?

மன நிலையை உயர்த்திடவே மலைமேலே கோவிலமைத்தான்
மனதையே மலையாக்கி மலைபோல நின்றிருந்தான்
மானிட ஜென்மத்தின் மமதையை அடக்கிடவே
மனதிலுள்ள பேராசை நிலையடங்கிடவே
மன்னிக்கும் மனம் வேண்டும் மானிடர்க்கு
மண்ணுடனே மண்ணாகும் இவ்வுடலுக்கு

மனமென்னும் கோவிலையே மணமாக்கும்
மணமெல்லாம் இவ்வுலகை மணக்கச் செய்யும்
மனதிலுள்ள இந்நிலையை மாற்றிடாமல்
மலைபோல எனக்கருள வேண்டுமப்பா ஈஸ்வரா!

29-4-79

இந்நிலையில் வந்த எல்லோரும், அவரவர்கள் ஸ்தாபிதம் செய்த கோவில்களில், புண்ணிய ஸ்தலம் என்பது இக்கோயில்கள் தான். அப் புண்ணிய ஸ்தலத்தில் உள்ள மூலவர் உருவினிலே, அப்புண்ணிய ஸ்தலத்தை நினைத்து, எங்கிருந்தாலும் எவனொருவன் வேண்டுகின்றானோ, அந்நிலைக்கு, அவனுக்கு அருள் புரிகின்றான் அந்நிலையில் அமர்ந்துள்ள மகான். புண்ணியம் எய்தி, பூர்வ புண்ணியம் எய்தி, பிறந்த பயனை, தன் ஜெப நிலையால், தன் நிலையை ஜோதி நிலையாக்கி, அவன் ஸ்தாபிதம் செய்த சிலையில், தன் ஜீவனை, அச்சிலையின் ஜீவனாக்கி எண்ணுபவர்களுக்கெல்லாம் அவ்வெண்ணத்தின் வழியினிலே, வழியமைக்கின்றான் அம்மாமுனிவன் ஜோதி நிலையில்.

ஆண்டவன் என்பவன் யார் என்று பல முறை கேட்டுள்ளேன். ஆண்டவன் என்வன் யார் என்பது இப்போது புரிந்ததா? இறப்பும் பிறப்பும் அவனவன் செய்த கர்ம பயனால் வருவது தான். யமனும் வரவில்லை, காலதேவனும் வரவில்லை என்று முதலிலேயே சொல்லியுள்ளேன்.

அவனவன் பிறப்பையும் இறப்பையும் அவன் வழியில் உள்ள, அவன் உள்ளே உள்ள, சக்தியின் பயனைப் பெற்றுத்தான் பிறக்கின்றான், இறக்கின்றான். சுவாச நிலையில்தான் வியாதிகள் வருகிறது. அவன் வாழ்க்கை முறையில் உள்ள சுவாச நிலையும், அவன் வியாதிக்கு வித்திட்டு, வியாதியைப் பெருக்கச் செய்கிறது. எண்ணத்தின் பயத்தினால்தான் வியாதி முற்றி, அச்சுவாச நிலை பெரும் மாறுபட்டு, அவ்வழிகும் தன்மையுள்ள உடலில், அவன் உடலில் உள்ள சிறு சிறு நல்ல அணுக்களும், அவனைக் காத்துவந்த நிலையை மாற்றி, அவ்வணுக்களும் அழுகிப் பெரும் வேதனையில் உள்ள, அவன் விடும் சுவாச நிலை அவனையே அழிக்கின்றது பெரும் பயத்தினால்.

அந்நிலையில், அவ் உயிர், அவனுள் இருக்கும் அவ்வுயிர், சலிப்புடன் அவன் உடலைவிட்டு ஆவி உலகம் செல்லுகின்றது.

அவ்வாறிகள்தான் பிறகும் பிறக்கின்றது. எண்ணம்போல் வாழ்வு என்றார் பெரியவர். எண்ணத்தை, எண்ணத்தின் எண்ணமெல்லாம், அவன் விடும் சுவாச நிலையில்தான் சுற்றுகிறது.

பெரும் வேதனை மனம் உள்ள மனிதன், தன்னுள் இருக்கும் ஈசனை நினைத்து, ஈஸ்வர தியானம் செய்து, தான் செய்த பாவ புண்ணியங்களை மறந்து, எப்படியும் வாழ வேண்டும், ஒரு நிலையில் வாழ வேண்டும், உயர்ந்த வாழ்க்கை வாழ வேண்டும் என்று, தன் எண்ணத்தினுள்ளேயே எண்ணிக்கொண்டு, அவன் விடும் சுவாச நிலைக்கு, அச்சக்தியின் அருள் கிட்டுகிறது. எண்ணத்தில் சலிப்பு வந்தவனுக்கு, வாழ்ந்து என்ன பயன் என்ற எண்ண அலையில், அச்சுவாசத்தை எடுத்துச் சுற்றப்பவனுக்கு, அவ்வெண்ண மேதான் சுற்றுகிறது அவன் உடலில். அவ்வெண்ணம் போல் தான், அவன் விடும் சுவாச நிலையில் சுற்றுகிறது அவன் எண்ணம். அந்நிலையேதான் அவனுக்கும் வருகிறது. எண்ணத்தில்தான் குழந்தை பிறப்பிலிருந்து, அதன் எல்லா நிலைகளிலுமே, அவ்வெண்ண வடிவில்தான், அதன் வாழ்க்கையே அமைகிறது.

முடிவில்லா இவ்வுலகில், முடிவில்லா உடலுடன் மூவுலகை ஆட்டிவைக்கும் அச் சக்தியைப் பெற்றிட, சக்தியின் அருளைப் பெற்றிட, இவ்வுலகில் உதித்த ஒவ்வொரு உயிரும், காலம் சுற்றும் நிலைபோல், அந்நிலை எய்திட முடியும். பல பிறவிகள் மாறுபட்டு ஆவி உலகில் படும் அவஸ்தையில் இருந்து விடுபட்டு, ஒவ்வொரு மனிதனும் வாழ்ந்திடலாம், வாழ்ந்திடலாம், பல கோடி ஆண்டுகள் வாழ்ந்திடலாம். முடிவில்லா உலகைப்போலவே, முடிவில்லா மல் வாழ்ந்திடலாம்.

இந்நிலையில் வாழ்பவர்கள்தான் நீ வணங்கும் முருகா என்னும் போகரும், ஈஸ்வரா என்னும் ஈஸ்வரப்பட்டரும், வெங்கடாஜலபதி என்னும் பாலாஜி உருவில் வந்த, பல கோடி நாமங்கள் பெற்றிட்ட கொங்கணவரும், கொங்கண மகா தேவரும், பாடத்தில் வந்த ஞானிகளும், சித்தர்களும் உன் அறிவுக்கு எட்டாத, இவ்வுலகில் எல்லாப் பாகங்களிலும் தோன்றி, இந்நிலையில் இருக்கும் பலப்பல சித்தாதி சித்தர்களும், ஞானாதி ஞானிகளும், ரிஷி, ஞானரிஷிகளும் இந்நிலையில் வந்தவர்கள்தான். அவர்கள் நிலையை மறைத்து, அவர்களின் நல் உபதேசத்தைப் பெற்றவர்கள், மனிதன் நிலைக்குப் புரிந்திடச் செய்திடாமல், சில உபதேசங்களை மட்டும், மனிதர்களுக்குப் புகட்டிவிட்டு, உண்மையின் உயிர் இரகசியத்தை இவ்வுலக மக்களுக்குப் புரிந்திடச் செய்யாமல், ஒருவர் எழுதியதைப் பிறிதொருவர் மாற்றி எழுதித்

தன் தன் ஜீவ வழிக்குப் பொருள் பெற்றிட உலகத்தன்மையையே மறைத்துவிட்டார்கள், மாற்றிவிட்டார்கள்.

ஜெபநிலை என்றிட்டாலே பெரும் கடினமானது, எல்லோரின் நிலையிலும் பெற்றிட முடியாதது என்ற கடினத் தன்மையை, மனிதர்களின் மனதிலே ஊன்றச் செய்து, ஆண்டவன் என்றாலே யார் என்று புரியாத நிலையில், தெருவின் மூலைக்கும், ஆற்றுப் படுகையின் படிகளிலெல்லாம் அரசமரத்தை நட்டு, விநாயகர் என்ற உருவத்தைப் பதித்து, அரச மரத்தைச் சுற்றினால், அருள் பெற்றிருவாய் என்ற வேதத்தை ஒதிவிட்டார்கள்.

கடவுள் என்றாலே கல்தான்; கல்லென்ன செய்யும்? என்ற நிலையில், கடவுள் இல்லை என்று ஒரு சாரார் நம்பும்படி செய்து விட்டார்கள். கடவுளைச் சென்று வேண்டுகவர்களும், தன்னுள் தான் கடவுள் உள்ளான் என்ற நிலையை மறந்துவிட்டு, முருகனுக்கு இரண்டு மனைவிகள், மூத்தவள் வெள்ளை, இளையவள் கருப்பு; முருகனுக்கே இரண்டு மனைவிகள் உள்ளபொழுது, எனக்கு மட்டும் ஏன் தடை என்ற வாதங்களைப் பல ரூபத்தில் எழுப்பிக் கொண்டுதான் கடவுளை வேண்டுகிறார்கள். தன்னுள்ளே இருக்கும் கடவுளையே மறந்து, அவன் முன்னோர்கள் கதை கட்டிய கடவுளைத்தான் வணங்குகிறார்கள் தன் வழிக்கு உகந்தபடி. புரிகிறதா?

முருகனின் மூவுலக அருளையே மறந்து, அவன் உருவில் உள்ள ஆறு குணங்களையும் மறந்து, முருகனுக்குப் போகரின் வழியில் அளித்திட்ட உருவ அமைப்பையே, எந்நிலைக்கு, அவ்வுருவை அப் போகர் ஸ்தாபிதம் செய்து நிறுவிவிட்டார் என்ற நிலையையே மறந்து, தன் வழிக்குப் பல கதைகளைச் சொல்லி, தெருத்தெருவாக முருகன் கதையைப் பெரும் கூத்தாக்கிவிட்டார்கள், இக்கலியில் வந்த, இக்கலியின் மனிதர்கள். இவர்கள் நிலையே இவர்களுக்குப் புரியவில்லை.

அழியும் உடல், அழியும் உடல் என்கின்றார்கள். அழியும் உடலல்ல இவ் ஆண்டவன் அருளிட்ட இவ்வுடல் எல்லாம். உலகத்தன்மை அழிவதில்லை, பல நிலைகளைத்தான் இவ்வுலகம் பெறுகிறது. உலக நிலையில் மாறுபட்டு, மாறுபட்டுச் சுற்றிக் கொண்டே வருகிறது உலகம். உலகம் என்றென்றும் அழிவதில்லை. காலங்கள்தான் அழிகின்றன, கால நிலைகள் அழிகின்றன.

உலகம், அழியாத இவ்வுலகம், பல அவதாரங்களை மாற்றிக் கொண்டே முதலில் ஆரம்பித்த நிலைக்கே வருகிறது. பிறகும்

பல அவதாரங்களை எடுத்துக்கொண்டே, சுற்றிக்கொண்டு வருகிறது. அச்சுரியனின் நிலை என்று அஸ்தமிக்கின்றதோ, அன்று தான் இவ்வுலகமும் அழியும், உயிர் அணுக்களும் அழியும், மனிதனும் அழிவான். எந்நிலையிலும் உலகம் சுற்றிக்கொண்டே உள்ளது.

ஒவ்வொரு மனிதனும் இவ்வுடலுடனே, இவ்வுயிருடனே இவ்வுலகம் உள்ளளவும் வாழ்ந்திடலாம், வாழ்ந்திடலாம். சுவாச நிலையை என்ன என்று புரிந்திட்டால் வாழ்ந்திடலாம்.

2-5-79

சகல சௌபாக்கியங்களும் பெற்று, சகல சம்பத்துடன் வளரப்போகும், உன் குலக் கொழுந்திற்கு நல்லாசிகள் பலப்பலப் பல. என் நாமத்தை உன் குலக் கொழுந்திற்குச் சூட்டிடலாம் என்ற எண்ணம் உன் வழியில் உள்ளது. மனையாளின் எண்ணத்தில் கலந்து செப்பிடுவாய். உயிரின் நிலைகாத்து உள்ள இடம், உன் வாயால் அழைத்த பெயரும் ஒன்று உள்ளது. அப்பெயர் குட்டுவதுதான் குடும்ப நன்மைக்கு நல்லது. அப்பெயரும் நல்லதுதான். உன் வீட்டில் முத்தவர், முருகனின் நாமம் உடையவர், அவர் எண்ணம்தான் உன் இல்லத்தில் சுற்றியுள்ளது. முருகனும், ஈஸ்வரப்பட்டனும் உன் எண்ணத்தில் சுற்றி இருந்தாலும், உன் குலத்தைச் சுற்றியுள்ள, உன் இல்லத்தின் முத்தவரான, புருவத்தின் மத்தியில் உள்ள, புருஷோத்தமனின் பெயரை வைத்திடப்பா. முருகனுக்கும் அந் நாமம் உள்ளதப்பா.

செப்பும் நாள்வரை இந் நாமத்தை யாரிடமும் செப்பி டாதே. பெயர் குட்டும் நாள் என்று ஒரு நாள் வைத்து அந் நாளில் உன் இல்லத்தில் உன் இளையவர்களிடம் கலந்து உன்னால் முடிந்த அளவு உன் தொழிலாளர்களுக்கு இனிப்புக் கொடுக்கவும் உன் நிலைக்கு.

இன்று இங்கு உனக்குப் பகர்ந்த நிலையை உன் சாமிக்கும் உணர்த்தி உள்ளேன். நாள் நட்சத்திரம் என்ற எண்ணம் உன் இல்லத்தில் இருந்திட்டது. அந்நிலைக்கும் எந்த நாளில் உன் நிலைக்கு வந்திட்டால் உன் குழந்தை, அவன் யார் என்பது, இந் நிலையில் ஒரு சொல்லில் செப்பும் நிலையல்ல. வளரும் நிலையில் பார்த்திடுவாய் என்னுடனே வளர்ந்திடுவான். குழந்தையின் தாய் இதுவரை இருந்த பூஜை நிலையை மாற்ற வேண்டும்.

உன் கொழுந்து ஞானக் கொழுந்தப்பா. இவ்வளவே செப் பிடுவேன்; இனி செப்ப மாட்டேன்.

ஆத்மலிங்கத்தை உன் ஜெபத்தில் கண்டிடுவாய், ஜெப நிலை யில் இப்பொழுது பல நிலையைக் கலக்கச் செய்துள்ளாய். (காட்சி-- சிறிய குன்றில் இருந்து பெரிய குன்று. பின் சமமாக இருத்தல்) உன் வாழ்க்கையில் நடப்பதுதான் நினைவில் வருகிறது. அந் நினைவை தியானத்தில் அமரும் பொழுது மறக்க விடுவதில் என்ன பயன்? தியான நிலையிலும் அந்நிலையேதான் சுற்றுகிறது. இதற்கும் ஒரு வழி வேண்டும். தியானத்தில் அமரும் பொழுது உன் உட லில் உள்ள ஆத்மலிங்கத்திடம் சமர்ப்பித்துவிடு எல்லா வாழ்க்கை யில் வரும் சம்பவங்களையும்.

பல சித்தர்களையும், ஞானிகளையும், ரிஷிகள் நிலையையும் செப்பிட்டேன். இன்றும் உள்ளார்கள், அன்றும் இருந்தார்கள். பல வாக்குவாதங்களைப் பேசிய மனிதர்கள். அம் மனிதர்களின் அவச் சொல்லுக்குப் பயந்துதான், தீட்சண்ய வார்த்தைகளுக்குப் பயந்துதான் விண்டார் கண்டதில்லை, கண்டார் விண்டதில்லை. அந்நிலையில் விட்டுவிட்டார்கள் இவ்வுலகில் உள்ள சக்தியின் சொரூப நிலையைக் கண்டவர்களும். உண்மை நிலையைச் செப்பிட்ட டால், விதண்டாவாதம் பேசிய நாடப்பா நம் நாடு. தவயோகி முனிவர்கள் பல நாள் தவமிருந்து பெற்ற பலனையே மனிதர்கள் உணர்ந்திடவில்லை. தன்னுள்ளே அமிழ்த்திக்கொண்டு, ஐடப் பொருள் உருவில், தியானித்துக்கொண்டுள்ளார்கள். என்னப்பா பயன் இம்மானிடர்க்கு?

போகரின் நிலையில் இருந்து முருகனின் வழியில் உணர்த்து கின்றார். முருகனின் வழியில் குணதிசயங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கின்றார். ஆறுமுகா என்ற ரூபத்தில், அந் நிலையில் அண்டி வருபவர்களுக்கு எல்லாம் ஆறுதலை அளிக்கின்றார். பிறந்த பிறப்பின் பயனை, பிறவி எடுத்த நாள் முதற்கொண்டே, இப் பூவுலகுக்கு அருள் மறையாகப் பொழிகின்றார். இப்பூலோகம் உள்ளவரை பூ மழையாய்ப் பூரித்தே பொழிவார்.

கொங்கணவரின் வழியை எடுத்திட்டால், மனித உடலுக்குச் செல்வச் செழிப்பை, அவர் நிலையில் இருந்து அளித்திடுகின்றார். செல்வத்தின் நாயகனப்பா அக்கொங்கணவர். அவரின் நிலை, அவர் தியான முறை எல்லாமே, இம் மனிதர்களுக்குப் பொருள் இருந்தால் பொங்கிச் சிரிப்பர் என்ற நிலைக்கு, தன் தியான நிலையையே, அச்சக்தியின் சொரூப நிலையிலிருந்து, தன் வழிக்குப் பல அருள்களை அருளியுள்ளார்.

3-5-79

ஈஸ்வரபட்டர்

உங்கள் அன்பிற்கும், உங்கள் பூஜைக்கும், உங்கள் வணக்கத்திற்கும் உரிய ஈஸ்வரபட்டர் என்பவன் யாரப்பா? இவ்வுலகம் கல்கியில் பிறந்த பொழுதே வந்தவன்தான் இவ் ஈஸ்வரபட்டன். அந்நிலையில் வந்த, இப்பொழுது உள்ள எல்லோருமே, அந்நிலையில் வந்தவர்கள்தான். கல்கியின் ஆரம்பத்தில் உயிர் அணுக்கள் எல்லாமே சிறு ஒளி உருவத்தில்தான் ஒளித்திட்டது இவ்வுலகத்தில்.

கல்கியின் மறு அவதாரத்தில் அவ்வுயிர் அணுக்கள், ஒளி வடிவத்தில் இருந்த உயிர் அணுக்கள், உருவம் பெற்றது கல்கியின் அடுத்த அவதாரத்தில்தான். அந்நிலையில், உலகம் பெரும் நீர் நிலைகளாக இருந்ததப்பா. மடுவும், மலைகளும், சமதரையும் அந்நாளில் இல்லையப்பா. சில சில இடங்கள் மட்டும் சிறு தீவுகள் போல் இருந்ததப்பா. தாவர வர்க்கங்களும் இல்லையப்பா. அக் கல்கிக்கு முதலிலேயே, ஒரு உலகம் உருண்டுகொண்டு இருந்ததப்பா பல கோடி ஆண்டுகள்.

அந்நிலையில் கலியில் முடிந்த உலகம்தான், கல்கியில் உயிர் பெற்றது. இப்பொழுது கலி முடிந்து கல்கி வரும்பொழுது உலக, நிலை எப்படி மாறுபடுகின்றது என்கின்றோமோ, அந்நிலையில்தான் இக்கல்கியில் ஆரம்பமானது அன்றைய உலகம். சொல்வது புரிகிறதா?

உலகம் சுற்றிக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. அந்நிலையில், ஆரம்ப நிலையில், கல்கியின் உயிர் அணு எப்படி இருந்தது என்று செப்பிட்டேன். கல்கியின் மறு அவதாரத்தில்தான், உயிர் அணு விற்கு உருவம் கிடைத்தது. முதல் முதலில் கிடைத்த உருவம், அவ்வுயிர் அணுவின் உருவம், சிறு (கடுகளவு) தலையும், நூல் அளவு வாலும், ஒரு அங்குல உயரத்திற்கு உள்ள உயிரணுதான் முதல் உருவமாக இருந்தது. அந்நிலையில் உலகம் முழுவதுமே பெரும் நீர் நிலைகள்தான். நீர் நிலையின் மேல்மட்டத்தில்தான் அவ் உயிர் அணுக்கள் ஜீவித்தன அந்நாளில். அக்கால நிலையிலேயே, பல காலங்கள், பல உருவ அமைப்பைப் பெற்று, சிறு சிறு உருவ அமைப்பில் மாறுதலைப் பெற்று, மாறுதலைப் பெற்று என்னும் பொழுது, ஒரு உருவ அமைப்பிலேயே, ஒரு உயிர் அணு பெற்ற உருவ அமைப்பிலேயே, மாறுதலை அடைவதில்லை.

ஜென்மம் எடுக்கின்றது. ஒவ்வொரு உயிர் அணுவும், காலத்தில் முதல் தோன்றிய நாள் முதல், இன்றுவரை எவ்வுயிர் அணுவும் அழியவில்லை. ஒரு ஏறும்பை நசுக்கிவிடுகின்றும், அவ் ஏறும்பு அழிந்துவிட்டது, இறந்துவிட்டது என்று எண்ணுகிறும். அவ் ஏறும்பின் உடல் அழிந்திருக்கலாம். அவ் ஏறும்பின் உயிர் அணு எங்குள்ளது? பிறவி எடுக்கின்றது, பிறிதொரு நிலையில். சிறு விட்டில் பூச்சியும், விளக்குப்பூச்சியும் ஒரு நாள் தோன்றி மறைந்தாலும், அப் பூச்சிகளின் உருவங்கள்தான் மறைகிறது. அதனுடைய உயிர் அணுக்கள் அழிவதே இல்லை.

முதல் பாடத்திற்கே வருகிறேன். உயிர் அணுவின் உருவங்கள் மாறுபடுகின்றன என்றேனல்லவா, ஒவ்வொரு ஜென்மம் எடுத்து எடுத்துத்தான் உருவ அமைப்பே பெற்றது, இவ்வுயிர் அணுக்கள் எல்லாம். கல்கியில், மறு அவதாரத்தில், கடுகளவு தலையும், நூல் அளவு வாலும் என்று சொன்னேன். அந்நிலையில் உடலைவிட்டுப் பிரிந்த, அவ்வுயிர் அணு, அடுத்த பிறவியில் சில மாற்றங்களுடன் உருவ அமைப்பு, அவ்வுடல் நூலளவு இருந்த உடல் கொஞ்சம் பெருக்கியது. அதற்கடுத்த பிறவியில் அவ்வுயிர் அணுவின் உருவம் ஊர்ந்து செல்லும் நிலையில் (தலை மட்டும் தூக்கியபடி) அவ்வுருவ அமைப்பு அமைந்தது. பிறகு மீன்போல் உருவ அமைப்புப் பெற்றது. நீரிலேயே தான் வாழும் நிலை எல்லாம் இருந்தது. மனிதனாக யாருமே இல்லை.

இவ்வுயிர் அணுக்களின் தன்மை யெல்லாம், ஒரே அமைப்பிலேயேதான், நீர்நிலைகளில் வாழ்வதாகத்தான் இருந்தது. அவ் வாழ்க்கை முறையில்தான் இனவிருத்தி என்னும் நிலையிலேயே, ஆண், பெண் என்னும் நிலை எல்லாம் வந்ததப்பா. அந்நிலையில் வந்த உருவ அமைப்பு, சிறு சிறு மாற்றங்களுடனேதான், இக் கால நிலையிலேயே, பல அவதாரங்களை எடுத்து, மனித உடலுக்கு வந்தன. அந்நிலையில் வந்தவன்தானப்பா இவ் ஈஸ்வரப் பட்டன். அம் மனித உடலைப்பெற்ற பிறகுதான் அவன் விடும் சுவாச நிலையில் மற்ற மிருகங்களும் வந்ததப்பா. மனிதனிலிருந்துதான் மிருகமெல்லாம் வந்ததப்பா மனித உடலைப் பெற்ற காலத்திலேயே, எண்ணத்திலேயே மிருகமாகி, அவன் உடலை விட்டு அழிந்து, அவ்வுயிர் மிருக உடலைப் பெற்றதப்பா. அந்நிலையில் வருவதுதான் மிருகங்களும் மனிதர்களும் எல்லோருமே.

இன்றல்ல, அன்றல்ல, இவ்வுலகம் உதித்த நாள் முதற் கொண்டே உனக்கும் எனக்கும் தொடர்பம்மா. உனக்கும்

தான். இந்நிலையில் நான் சந்தித்த எல்லோருக்கும்தான். பல பிறவியிலும் உன்னுடன் நானிருந்தேன். என்னுடன் நீ இருந்தாய். இன்றல்ல, நேற்றல்ல, வழி வழியாய்த் தொடர்பு உள்ளவர்கள் தான் நாமெல்லாம். மனித உடலில் உருவம் பெற்றவுடனே இராமாவதாரத்திலேயே பெரும் தொடர்புடையவர்கள் நாம்.

இராமாவதாரத்தில் வால்மீகி முனிவனாகிவிட்டேன் நான். அந்நிலையிலேயே, அக் காலத்திலேயே, வால்மீகியாக இருந்த காலத்திலேயே, நான் எய்திய தியான நிலையில், அடுத்த அவதாரம், நான் வால்மீகியில் விட்ட குறையினால், அடுத்த அவதாரம் எய்தினேன். கிருஷ்ணாவதாரத்திலும் என் ஆசை பூர்த்தியடைய வில்லை. அரசனாகவும் அவதரித்தேன். ஆண்டியாகவும் அவதரித்தேன். இம்மக்களுக்கு உணர்த்திடப் பல கதைகள் வழியிலும் செப்பிட்டேன். பலப்பல அவதாரங்களையும் எடுத்திட்டேன். எந்நிலையிலும், எவ்வுடலுக்கும் சென்றிடும் பாக்கியம் பல பெற்றேன். பல உடல்களை அந்நிலைக்கு எடுத்திட்டு, அவ்வுடல்களின் வழிகளில் எல்லாம் பல உண்மை நிலைகளை உணர்த்திவிட்டேன்.

இவ்வுலகம் முழுவதுமே பல உடல்களை, பல உருவங்களைப் பெற்றிட்டேன். பார்த்தேன், பார்த்தேன் இவ்வுலக மக்களின் உள்ளத்தையும் சுவாசத்தையும் பார்த்திட்டேன். பல பாவங்கள் செய்தவனையும் பார்த்திட்டேன், பல பஜனைகள், செய்தவனையும் பார்த்திட்டேன், பரந்தாமனைப் பழித்தவனையும் பார்த்திட்டேன், உள்ள நிலையில் பஜனை செய்தவனும், பரந்தாமனைப் பழித்தவனும் ஒரே சுவாச நிலையில்தான் இருக்கிறார்களப்பா. இம்மனிதர்களை மாற்றத்தான், இக்காலம் தோன்றிய நாள் முதலே, இக்கலியில் இங்கும் வந்துள்ளேன் பாடம் புகட்ட. இக்கலியின் கடைசியில் பயித்தியமாகவும் இருந்திட்டேன். பார்த்து எடுத்திட்டேன் ஒரு சிஷ்யனையும். அவன் வழியிலே பலவற்றை உணர்த்துகின்றேன் இப்பாமர மக்களுக்கு.

இந்நிலையிலேயே, இவ்வுலகில் உள்ள பல பாகங்களிலும் ஒவ்வொரு வழியிலும் என் வழியை உணர்த்துகின்றேனப்பா. இப்பொழுது நான் யாரென்று புரிகிறதா? தியான நிலையின் பாடத்தை உணர்த்துகின்றேன் நாளைக்கு.

4—5—79

பற்றற்ற வாழ்க்கை

ஒரு பற்றும் இன்றி, இனிது வாழ, எனக்கு இன் அருள் தந்து அருள்வாய் ஈஸ்வரா என்று நீ பாடிய பாடலுக்கும், கற்

பூர தீபாராதனை காட்டி, நீ என்னிடம் பகர்ந்தது என்னப்பா? பற்றற்ற வாழ்வை எனக்கருள்வாய் என்று ஜெபித்திட்டாய் இல்லையாப்பா? அதன் அர்த்தங்களைச் சிறிதளவு உன் வழிக்குச் சொல்லிடப்பா பார்க்கலாம்.

‘ஆசை மனதை எனக்கூட்டி’ என்ற பாடலையும் பாடுகின்றாய். அதன் விளக்கம் என்னப்பா? பற்றற்ற வாழ்க்கை உள்ளவனுக்கு, பல பகை வந்திடுமப்பா. பற்றற்ற வாழ்க்கை என்னும் பொழுதே, மனத்துள்ளே மனிதனின் எண்ணமெல்லாம், எல்லாவற்றையும் துறந்து, குடும்பம், மனைவி, மக்கள், பணம், காசு, வீடு, வாசல் மற்ற எல்லா இன்ப துன்பங்களையும் மறந்து, பெரும் சலிப்புத்தன்மையில், காவி உடுத்தி, சோம்பேறி வாழ்க்கை வாழ்வதுதான் பற்றற்ற வாழ்க்கை என்ற எண்ணம் இம்மக்களுக்கும், காவி உடுத்து கமண்டலம் ஏந்திய சாமியார்களுக்கும் உள்ளதப்பா. குடும்பச் சிக்கலில் இருந்து தன் வாழ்க்கையைப் பற்றற்றதாக்கி, பற்றற்ற தாக்கவில்லை அவர்கள், பற்றிலிருந்து, குடும்பப் பற்றிலிருந்து விலகிச் சென்றவர்கள் அவர்கள். (பிறந்த பிறப்பிலே பயனை எண்ணிடாமல் பிறந்த பிறப்பின் வந்த கஷ்டத்தைப் பார்த்துப் பயந்து)

வாழ்க்கையில் வரும் துன்பங்களுக்குப் பயந்து, தன் நிலை உணராமல், தன் நிலையிலிருந்து விலகிச் செல்கிறார்கள். சாமியார்களாகச் சலிப்புடன். விதை விதைத்து, செடியாகி, மரமாகி, பூத்து, பூவாகி, காயாகி, கனியாகித்தான் உண்ண முடியும். மனிதனின் நிலையும், பிறந்து, வளர்ந்து, தன் நிலை உணர்ந்து, தன்னிலையில் உழைத்து உண்ணுபவனுக்குத்தான் அவ்வுணவின் சுவை தெரியும். அந்நிலையை மறந்துவிட்டு, வாழ்க்கையில் வரும் கஷ்டங்களுக்குப் பயந்து, அந்நிலையில் செல்பவர்கள்தான் சாமியார்கள். தன் பற்றிலிருந்து, குடும்பப் பற்றிலிருந்து விலகிச் செல்பவன் எல்லாம், பற்றற்ற வாழ்க்கை என்கின்றான். பற்றற்ற வாழ்க்கையின் பொருள் என்னப்பா? உன் வழிக்கே வருகின்றேன். நீ சொல்லுகின்றாய் நாவின் சுவையை அடக்க, பொருளாசை இல்லாமல் இருக்க, மற்ற இன்பங்களை ஒதுக்கிட, குடும்ப வாழ்க்கையில் பற்றை நீக்கிட இந்நிலையில் செப்பிட்டாய். முதலில் என்னப்பா செப்பிட் டேன் நான்?

பொருளாசை இல்லாமல் இருக்க என்றாய், ‘பொருளில் லார்க்கு இவ்வுலகு இல்லை’ என்கின்றது இவ்வுலகம். இதற்கு என்னப்பா பொருள்? குடும்ப பந்தத்திலிருந்து, ஆசையில்லாமல்

இருக்க வேண்டும் என்றிட்டாய். ஆசையில்லாவிட்டால் உன் முன்னோர்கள் செப்பியபடி மாதா, பிதா, குரு எல்லாம் எதற்குப்பா? மழலை இன்பத்தைக் கேட்டிட முடியுமா? மனையாள் இல்லாத குடும்பம் விளங்கிட முடியுமா? பற்றற்ற வாழ்க்கை என்றால் என்னப்பா?

செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என்கின்றோம். உன்னையே நீ வணங்கு என்கின்றோம். பற்றற்ற வாழ்க்கை அமைந்து விட்டால் இவை எல்லாம் எதற்குப்பா? இவ்வுலகமே எதற்குப்பா? இவ்வுலகில் உதித்த மனிதர்கள் எல்லாமே எதற்குப்பா? எல்லோருக்குமே பற்றற்ற வாழ்க்கை வந்துவிட்டால், பாவ புண்ணியம் ஏதப்பா? அப்பரந்தாமன் எதற்குப்பா? பாற்கடலும் எதற்குப்பா? பற்றற்ற வாழ்க்கையின் பொருள் என்னப்பா?

நீ இப்போது எண்ணும் எண்ணத்தில் இல்லையப்பா பற்றற்ற வாழ்க்கையின் பொருள். பற்றற்ற வாழ்க்கை என்பது, பார்த்தவுடன் மயங்கிடாமல், பாவ புண்ணியங்களை எண்ணிடாமல், பலப்பல ஆசைகளை வளர்த்திடாமல், பாங்குடனே வாழ்வது தானப்பா, பற்றற்ற வாழ்க்கை. மனிதனுக்குப் பொருள் வேண்டும். உண்ணும் உணவிற்குப் பொருள் வேண்டும். உடுத்தும் உடைக்குப் பொருள் வேண்டும். இருக்க வீடும், மாடும், மனையும், மனையாளும், மகிழ்ந்திட மக்களும் வேண்டுமப்பா ஒரு மனிதனுக்கு. அந்நிலையில் வாழ்வதற்கு, உழைத்துத்தான் வாழ்ந்திட வேண்டுமப்பா.

பற்றற்ற வாழ்க்கை வேண்டுபவனுக்கு, இந்நிலையில் எப்படி வாழ்ந்திடுவான்? பற்றற்ற வாழ்க்கை என்பது நேர்மை, நியாயம், உள்ளவனுக்குப் பெரும் பேராசை என்னும் பேய் பிடித்திடாமல் தான் வாழும் வாழ்க்கையில் சலிப்புத்தன்மை தட்டிடாமல், தனக்கு ஆண்டவன் அளித்த வாழ்க்கையைப் போதும் என்ற மனமே பொன் செய்த மருந்து என்ற எண்ணம் உள்ளவனுக்கு, தான் வாழும் வாழ்க்கையின் இன்பத்தைப் புரிபவனுக்கு, அவன் எண்ணத்தின் எண்ணமெல்லாம் ஒரு நிலைப் படுத்தி, பிறவி எடுத்த பயனை, பெரும்நிலையில் வாழ்ந்து காட்டுபவனே பற்றற்ற வாழ்க்கை வாழ்பவன். பற்றற்ற வாழ்க்கையின் பொருள் புரிந்ததாப்பா?

பற்று அற்ற என்னும் பொழுதே, இம்மனிதர்கள் குடும்பப் பற்றைத்தான் எண்ணுகிறார்கள். பற்று எப்படியப்பா அகல முடியும். பற்றில்லா விட்டால் தாயும் இல்லை, தந்தையும் இல்லை. உனக்கு ஒரு குழந்தையுமில்லை, உண்ண உணவுமில்லை, உடுக்க

உடையுமில்லையப்பா. பற்றுடன் வாழ்ந்திருங்கள், பாசமுடன் இருந்திருங்கள், பலப்பல பூஜைகள் செய்திருங்கள். பார்த்த இடமெல்லாம் பரந்தாமனையே பார்த்திருங்கள். இப்பாரினிலே பல காலங்கள் வாழ்ந்திருங்கள். பாரெல்லாம் நிலைத்து நிற்க வாழ்ந்திருங்கள். பற்றற்ற வாழ்க்கை என்பது என்ன என்று புரிந்ததா?

தியான நிலை, சுவாச நிலை அளித்திட வேண்டுமென்று கேட்கின்றாய். இப்பொழுது நடக்கும் பாடங்கள் எல்லாம் என்னப்பா. சுவாச நிலையேதான் தியான நிலை, தியான நிலையே தான் சுவாச நிலை. தியான நிலை, சுவாச நிலை என்பதெல்லாம் மாலையில் பூஜையில் அமர்ந்து நீ விடும் சுவாச நிலையில், நீ ஜெபித்திடும் ஜெபங்கள்தான் சுவாச நிலையும் தியான நிலையுமாப்பா? உன் எண்ணத்தை இவ் ஒரு வருட காலத்தில் பல நிலையில், பல வழியில், நானும் சிஷ்யனும் பல வழிகளைச் செப்பி விட்டோம். இன்னும் வேண்டுகிறாய் என்னிடமே தியான நிலைக்கும் சுவாச நிலைக்கும்.

நீ எண்ணும் எண்ணமேதான் தியான நிலையும், சுவாச நிலையும், பெரும் ஜெப நிலையும். எண்ணும் எண்ணமேதான் உன் வாழ்க்கை நிலையும், உன் உடல் நிலையும், புரிந்ததா? எண்ணம் போல் வாழ்வு என்றிட்டார். எண்ணும் எண்ணமே தான் வாழ்க்கையுடன் கலந்து வருகிறது. எண்ணும் எண்ணத்தில்தான் உன் சுவாச நிலையும் கலந்து வருகிறது. உன் வாய் திறந்து சொல்லும் சொற்கள்தான் காற்றில் சுற்றுகிறது என்று எண்ணுகிறாய்.

உன் மனதில் எண்ணும் சிறு எண்ணமும், உன் சுவாச நிலையில்தான் சுற்றுகிறது. நீ எண்ணும் எண்ணமெல்லாம், உன் சுவாச நிலையில் வெளிப்படுகின்றது. நீ பிறவி எடுத்த நாள் முதற்கொண்டு, நீ எண்ணிய எண்ணமும் நீ சிரித்த, அழுத, பேசிய எல்லா ஓசைகளுமே உன்னைச் சுற்றியேதான் வந்துகொண்டிருக்கிறது. உன் கடந்த காலத்தை எண்ணிப்பார். உன் நினைவில் நீ ஒன்று நினைத்ததும், நீ ஒன்று நடத்தியதும் ஞாபகத்தில் வந்திடும். நீ பேசிய பேச்சுக்கள் மட்டும்தான் சுற்றிக் கொண்டுள்ளது என்று எண்ணுகின்றாய். நீ நினைத்ததும் உன்னையேதான் சுற்றிக்கொண்டுள்ளது.

இப்பிறவி மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும், இவ் வுலகம் தோன்றிய நாள் முதல், அவன் உயிரணுவின் சுவாச நிலை எல்லாமே, அவன் உள்ளவரை சுற்றிக்கொண்டேதான் உள்ளது.

இவ்வுலகம் சுற்றுவதே இச் சுவாச நிலையில்தான். மனிதனைச் சுற்றியுள்ள சுவாச நிலையில் மனிதன் வாழ்கின்றான். உலகில் சுற்றியுள்ள சுவாச நிலையில் உலகம் உருள்கின்றது. உன் சுவாச நிலையையும், ஜெப நிலையையும் என்நிலைக்கப்பா நான் அருள் புரிவது? நீ எண்ணும் எண்ணமேதான் சுவாச நிலை, ஜெபநிலை, பெரும் ஜோதி நிலை எல்லாமே.

காலத்தைக் கடத்திவிட்டாய். இனி இருக்கும் காலத்திற்கு உன் எண்ணத்தை ஒரு நிலைப்படுத்தி சுவாச நிலையும், ஜெப நிலையும் எய்திடப்பா. எண்ணும் எண்ணத்திலேயே மனிதன் வாழ எண்ணம்தான் உயிர் ஜீவனப்பா. உடலுக்குத்தான் உணவப்பா. உன் உயிருக்கு எதப்பா ஆகரம்? எண்ணும் எண்ணம்தான் அவ்வுயிரின் ஜீவனப்பா. புரிகிறதா? மிகவும் விளக்கமாகச் சொல்லியுள்ளேன். இந்நிலையைப் புரிந்து கொண்டால் உன் எண்ண நிலையிலேயே நீ வாழ்ந்திடலாம்.

5-5-79

விதுபூஷண, விஸ்வராஜாங்க, விஸ்வேஸ்வர சக்கரவர்த் தியாக சாம்ராஜ்யம் நடத்திட்டவனப்பா நீ, ஒரு ஜன்மத்தில். விட்ட குறைக்கு, முதல் ஜென்மத்தில். அந்த ஜென்மத்தில் மெய்க் காப்பாளனப்பா உன் உடனுள்ளவன்.

பல சாமியார்கள், பல வழி சாமியார்கள் இவ்வுலகம் முழுவதுமே. இவ்வழி சாமியார்கள், ஒவ்வொரு கொள்கையு டன், கடவுளின் அருளைப்பெற உலகம் முழுவதுமே உள்ளார்கள், சாமியார்கள் என்ற பெயரில். அச்சாமியார்களின் நிலையெல் லாம், ஆண்டவனை அடைவதற்கு, ஆண்டவனை அடிபணிவதற்கு, ஆண்டவனைத் தான் அடிபணிந்து வணங்கிட்டால், தானே ஆண் டவன் என்ற எண்ணத்தில் வாழ்கின்றார்கள். பல வழிகளில் அவர்களுக்கும் பொருளும் புகழும் வருகிறது. பல ஜெபத் தைச் சொல்லுகிறார்கள், பல வழிகளில் மக்களை அடிபணிய வைக் கிறார்கள் ஆண்டவனை வணங்க.

அவர்கள் நிலையெல்லாம் என்னப்பா? இவ்வுலகம் முழுவதுமே, இந்நிலை உள்ளதப்பா. இச்சாமியார்கள் நிலையில் பூஜிக்கும் பொழுது, உண்மை நிலையை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்வ தில்லை. கடவுளை வணங்குவதையே, மக்களின் மனதில், பெரும் கஷ்டத்தை உண்டுபண்ணுகிறார்கள். இவர்கள் நிலையில் இருப்ப தெல்லாம் கரு வித்தை என்னும் ஆவி நிலைதான்.

அவர்கள் நினைத்து ஜெபமிருக்கும்பொழுது, அவ்வாவி காட்சி தருகிறது. அவ்வாவியின் உருவத்திற்குப் பல பூஜைகளும், பல உணவுகளும் அளித்திட்டு இவர்கள் நினைத்த நினைவுகளுக்கு வரும்படி, அவ்வாவிகளை இவர்கள் வசப்படுத்தி, இவர்கள் என்ன எண்ணுகின்றார்களோ, என்ன வேண்டுகின்றார்களோ அவைகளையெல்லாம், அவ்வாவிகள் அறிந்து, இவர்களுக்குச் செப்பி விடுகின்றன.

அவற்றை வைத்துத்தான், இவர்கள், வருபவர்களுக்கெல்லாம் அவர்கள் நிலையை உணர்த்தி, அவர்கள் மூலமாகப் பொருள் சம்பாதித்து வருகின்றார்கள். நடந்த நிலையைத்தான் இவ்வாவிகளினால் செப்பிட முடிந்திடும். நடக்க இருப்பவைகளை அறிந்திட முடியாது அவ்வாவிகளின் நிலைக்கு. எந்த ஜோசியனும், எந்த சாமியாரும் நடக்க இருப்பவைகளைச் செப்பிட முடியாதப்பா. நடந்தவைகளை முழுவதுமே உண்மையாகச் சொல்லிவிடுவார்கள். எல்லாம் இக்கருவித்தை வேலைதான்.

பல கோவில்களில் அருள் வருவதெல்லாம் இவ்வாவிகளின் நிலைதான். அருளல்லப்பா, மருள் அது. ஆண்டவனின் அருள் வருபவன் தன்னையும், தன் நிலையையும் மறந்து ஆடிட மாட்டான். பெரும் அமைதியில்தான் அமர்ந்திருப்பான். நடக்க இருப்பவைகளை, நல்ல முறையில் நடத்திட, அருளைத் தான் செப்பிடுவான் அவன் வழியில். மருள் வந்தவன் வேலையெல்லாம் குட்டிச்சாத்தான் வேலையப்பா. இக்குட்டிச்சாத்தான் வேலையில்தான் இவ்வுலகமே உள்ளதப்பா.

இங்கு ஆள்பவன் ஒருவன், வைத்துள்ளான் ஒரு குட்டிச் சாத்தானை. அவன் நிலையிலேயே அதன் நிலைக்கு பூஜை செய்து ஆளுகின்றான் நாட்டையே.

6-5-79

ஜீவனுள்ள கனி

கனி, ஈர்க்கும் கனி, ஈசனின் சக்தியையே ஈர்க்கும் கனி, ஈசனின் கனி, எலுமிச்சங்கனி. இக்கனி, இக்கனியின் தன்மையைவைத்து பூஜைக்கும் உணவிற்கும் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். நற்காரியங்களுக்கு இக்கனியைத் தருகிறார்கள். பல்வழி சாமியார்களும் இக்கனியை பூஜை செய்து, இக்கனியில் மந்திரித்து மக்களுக்கு அளிக்கின்றார்கள். இக்கனியின் தன்மை என்ன?

இவ் ஈசனின் எலுமிச்சங்கனியின் தன்மை, பெரும் ஈர்க்கும் சக்தியுள்ள கனியப்பா. இக்கனியைக் கையில் வைத்து, நீ சில நிலைகளை நினைக்கும் பொழுது, உன் சுவாச நிலையை இக்கனி ஈர்க்கிறது. அந்நிலையில் அக்கனியை நீ முகர்ந்திட்டால், அக் கனியின் மணத்தை வைத்து, உன் நிலை என்ன என்பதை, அக் கனியின் மணத்தில் இருந்து. உன் மன நிலையையே நீ அறிந்திடலாம், இவ் ஈசனின் கனியைக் கையில் ஏந்தி, உன் மனநிலையை சந்தோஷமாக்கி, வேண்டிக்கொண்டால், நீ நினைக்கும் எந்தக் காரியத்தையும் அக்கனி ஈர்க்கிறது. ஈர்த்து அக்காரியம் முடியும்வரை, தன் சக்தியின் அருளை உனக்கு அருள்கின்றது.

ஒரு நல் கனியை, எலுமிச்சங்கனியை, நீ உன் இல்லத் திற்கு வாங்கி வந்து, உன் கையில் வைத்து, அவ்வாண்டவனை வணங்கி, அக்கனிக்குக் கற்பூர ஆராதனை காட்டி, அந்நிலையில் ஒரு காரியத்தை எண்ணிக்கொண்டு, நீ வணங்கிடும் தெய்வ நிலையில் உள்ளவர்களையோ ஆவி நிலையில் உள்ளவர்களையோ, அழைத்திட்டால் அந்நிலைக்கு அவர்கள் வருகிறார்கள். அவ் ஈர்ப்புத்தன்மை அக்கனிக்கு உள்ளது. காந்தத்தின் ஈர்ப்புநிலை போல் அக்கனிக்கும் ஈர்ப்புநிலையுள்ளது. அக்கனியை வைத்துக் கொண்டு யாரையும் உன் வசத்திற்கு அழைத்துக் கொள்ளலாம். அந்நிலை உள்ளது அக்கனிக்கு. இப் பல சாமியார்களைப் பற்றிச் சொன்னேன் அல்லவா? அவர்கள் நிலையில் எல்லாம் எலுமிச்சங்கனி வைத்திருப்பார்கள். அவர்கள் ஜெபத்திற்கும், அக்கருவித்தை வேலைக்கும், இவ் எலுமிச்சங்கனியைத்தான், தன் வசத்திற்கு வைத்துக்கொள்கின்றார்கள். இக்கனியின் தன்மையை பலப்பல செப்பிடலாம். இக்கனி ஈர்க்கும் நிலையில் தன்னுள்ளேயே எல்லாவற்றையும் வைத்துக்கொள்ளுகிறது. இக்கனிக்கு சுவாச நிலையுள்ளது. இக்கனியைக் கையில் வைத்தால், இவ்வுலகச் சுற்றலையே அறிந்திடலாம்.

இக்கனியை வீட்டின் முகப்பில் கட்டுவது, இக்கனியைக் காண்பவர்களின் எண்ணத்தைத் தன்னுள் ஈர்க்கிறது இக்கனி. அவர்கள் எண்ணம், நம்மை வந்து தாக்குவது இல்லை; புரிகிறதா? அக்கனியின் தன்மையிலேயே, அவர்கள் எண்ணம் அந்த இடத்தில் அடிபடுகிறது. நம்மை வந்து அது அணுபவதில்லை. அந்நிலை அக் கனிக்கு உள்ளது. திருஷ்டி என்ற பெயரில் நீ கட்டுகின்றாய், என்ன என்று புரியாமல். ஏன் மற்றக் கனிகளை அந்நிலைக்குக் கட்டக் கூடாதா? இக்கனிதான் சக்திக்கனி. இதனுடைய நிலை எக்கனிக்கும் இல்லை இவ்வுலகம் முழுவதுமே. இக்கனியை வைத்துத்தான் பிழைக்கின்றார்கள் பலப்பல சாமியார்கள் எல்லாம் புரிந்ததா?

இதன் விளக்கம் புரியாவிட்டால் 'சாமி'யிடம் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

இக்கனியின் சாறு எடுத்து, மஞ்சளைக் கலந்து புருவத்தின் மத்தியில் இடுவதும் அவ் ஈர்ப்பு நிலைக்குத்தான். நல்ல எண்ணத் துடன் இக்கனியில் செய்த குங்குமத்தை வைத்திட்டால், தீய, துர் ஆவிகள் வந்து அண்டிடாது என்பதெல்லாம் இதன் பொருளே. ஜீவனுள்ள கனி இக்கனி.

7-5-79

இந்நிலையை இன்று இங்கு பார்த்தாயல்லவா? இந்நிலையில் நடந்ததெல்லாம் என்னப்பா? எல்லா உயிரினங்களின் உடலிலும் இந்நிலை உள்ளதப்பா. அருள் வருவதும், மருள் வருவதும் இதுவே தானப்பா. இந்நிலையே தானப்பா. இந்நிலையை இன்று உனக்கு உணர்த்திடவே, பாட நிலையில் இருந்து, செயல் நிலையில் காட்டிடேன் பார்த்தாயா?

இந்நிலையில் உள்ள பொழுது, ஓங்கார இசையை எழுப்பும் பொழுது, பலப்பல வாசனைகளை, வாசனைப் புகைகளை எழுப்பும் பொழுது, அவ் உடலில் உள்ள ஆவிக்கு, நாம் ஆகாரம் கொடுத்த நிலை வருகிறது. இந்நிலை நீடித்தால், தான் பார்த்த நிலையை, தன் எண்ணத்தில் மறைத்து வைத்திருக்கும் நிலையை எல்லாமே செப்பிடுவார்கள், இந்நிலை வந்தவர்கள்.

இவர்களின் நிலையை வைத்துத்தான், பலப்பல சாமியார்கள் எல்லாம், ஆண்டவனின் பெயரை வைத்து மனிதர்களை மயக்குகிறார்கள். இன்று பார்த்தாயல்லவா மறைந்த உண்மை வெளி வந்ததை. இவ்வாவிள்தான் வருகிறது, அருள் என்ற வடிவினிலே. இனிச் சிறிது நேரம் இருந்திருந்தால் இவ் அருளின் தன்மை உன் மகனாக்கும் வந்திருக்கும்.

ஆண்டவன் என்பது யார் என்று புரிகிறதா இப்பொழுது. எல்லா உடல்களிலும் இவ்வணுவின் வேலை உள்ளது. பக்தி கொண்ட ஒருவரின் ஆவி, அக் குழந்தையின் மேல் உள்ளதால், ஆண்டவன் என்று செப்புகிறது.

8-5-79

இந்நிலையில் வந்த சாமியார் ஒருவன்தான், 'நானே கடவுள், நானே தெய்வம்' என்கின்றான். அவ்விடம் உள்ள கருவின் வேலை

வரைக்கும் தான், அவன் வேலையெல்லாம். ஆண்டவனின் சக்தியை அறிந்திடாமல், அவனே கடவுள் என்கின்றான். ஆண்டவர் என்றால் யாரென்றே அவனுக்குத் தெரிந்திடாது. அக் கருவையே அவன் ஆண்டவன் என்கின்றான். நேற்று இங்கு நடந்த நிலைதான் அவன் நிலையும். இந்நிலையையே நீடிக்க வைத்துப் பல பூஜைகள் செய்து, வருபவர்களின் எண்ணத்தையும், அவர்களின் கடந்த கால நிலையையும் கண்டிடலாம்.

இந்நிலையை வைத்துத்தான், பல ஜோசியங்கள், கோவில் களில் உடுக்கை அடித்து சாமி கேட்பது எல்லாமே. இவ்வாறிகள் அறிந்து வந்து சொல்வதுதான் இவை எல்லாம். மை போட்டுக் கேட்கிறார்கள், ஆண்டவனிடம் பூ கேட்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் என்னப்பா? இவ்வாறிகளின் வேலைதான். அருளுடன், தெய்வ நம்பிக்கையும், தன் உடலைவிட்டுப் பிரிந்த ஆவிகள் எல்லாம் இந்நிலைக்கு வருகின்றது.

இவ் எல்லா ஆவிகளுமே, உடலை விட்டுப் பிரிந்தவுடன், மறு ஜென்மம் எடுப்பதில்லை. ஆயிரத்தில், கோடியில் ஒன்றுதான், உடனே மறு ஜென்மம் எய்துகிறது. அவசரத்தினால் எடுக்கும் மறு ஜென்மத்தினால், அங்கயீனமுடன், குறையாகப் பிறப்பதெல்லாம். குறைப் பிரசவம், குறையுடன் பிறக்கும் குழந்தைகள் இவைகளின் நிலையெல்லாம் இதுதான்.

முன் ஜென்மத்தில் விட்ட குறையை, ஆவி உலகில் இருந்தும் அறிந்திட அவகாசம் இல்லாமல், வந்து பிறக்கிறது குறையுடன். நல்ல நிலையில், ஆவி உலகில் சுற்றும், மறு ஜென்மம் எடுக்கும் வரை உள்ள ஆவிகள், தன் நிலை உணர்ந்து, தன் நிலைக்கு ஏற்ற இடமாகத்தான் பிறக்கும்.

முதலிலேயே செப்பியுள்ளேன், பிறக்கும் குழந்தைகளைப் பற்றி, எந்நிலையில், எப்படிப் பிறக்கின்றன என்று. குழந்தை பிறப்பதற்கு முதல், ஆவி உலகத்தில் உள்ளவரை, அவ்வாவிக்கு முன் ஜென்மம் தெரியும் என்றேன். ஆவி உலகில் உள்ள பொழுது, எந்நிலையில் பிறக்கலாம் என்றுதான் தெரியும். பிறந்த பின் அவ்வாழ்க்கை எப்படி இருக்கும் என்று தெரிந்திடாது. பிறந்த பின், முன் ஜென்மமும், ஆவி உலகமும் அறிந்திட முடியாது இப் பிறவிக்கு. எல்லாமே மறைக்கப்படுகிறது. இந்நிலையில்தான் ஈசனின் சக்தி விளையாடுகிறது.

பிறப்பு, இறப்பு, ஆவி உலகம் எல்லாம் அறிந்த மனிதனால், அவ் ஈசனின் சக்தியை மட்டும் அறிந்திட முடிவதில்லை. பல

கோணங்களில் ஆண்டவன் என்று வணங்குகின்றான். இவ் ஈசனின் சக்தியை உணர்ந்த மகா தவ முனிவர்களும் இம் மனிதர்களுக்குப் புகட்டிடவில்லை.

அச் சக்தியின் நிலை தெரிந்திருந்தாலும், இக்கலியில் வந்த மனிதர்கள், அதையும் தன் வழிக்கு உண்ண காசாக்கி இருப்பார்கள். அதனால்தான் முனிவர்கள் நிலையில், தன்னையே, தன் உடலையே அச்சக்தியின் அருளுக்கு அடிபணிய வைத்து, அச்சக்தியின் அருள் எப்படியுள்ளது, எந்நிலையில் அச்சக்தியின் அருளைப் பெற்றிடலாம், எந்நிலையில் அச்சக்தியின் அருளைப் பெற்று, இம் மக்களுக்கு அருளிடலாம் என்றுதான் அப்போகரின் நிலையெல்லாம் வந்தது அப்பா.

உன் நிலையில் ஜெபமிருக்கின்றாய். அஜ் ஜெபத்தின் நிலையில் ஈசனின் சக்தியை, உன் நிலைக்கு ஈர்த்திடப்பா. எப்படி ஈர்ப்பது என்கின்றாய்? கண்ணில் இல்லையப்பா ஒளியெல்லாம். இவ் வெண்ணத்தில், உன் உயிரில், புருவத்தின் மேல் நெற்றியில், இந்நிலையில் தான் ஒளியெல்லாம் உள்ளதப்பா.

கனவில் பார்க்கின்றாய் பல நிலைகளை, கண்களை மூடிக்கொண்டு. அந்நிலை எப்படித் தெரிகின்றது? கடும் இருட்டில் பல பிராணிகள், பூனை எலியைப் பிடிக்கின்றது. எலி பூனையைக் கண்டு தப்பி ஓடுகின்றது. நாய்க்கும், நரிக்கும், பாம்பிற்கும் எப்படியப்பா இருட்டில் கண் தெரிகின்றது? சூரிய ஒளியில் இருந்துதான் கண் தெரிகிறது, கண் பார்வையினால் என்று எண்ணுகிறாய்.

அத் தவயோக முனிவர்கள் எல்லாம், அமர்ந்த இடத்திலிருந்தே அனைத்தையும் அறிந்திட்டார்களே எப்படியப்பா? ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் அவ் ஈசனின் சக்தியில் எல்லா அருளும் உண்டப்பா. அவரவர்கள் எடுத்து, அவர்களின் நிலையை அறிந்திட்டால், கண்ணும் வேண்டாம், உண்ண உணவும் வேண்டாம். அவ் ஈசனின் சக்தியையே தன் உடல் முழுவதும், ஈர்க்கச் செய்திடலாம் புரிகிறதா?

உன் வழிக்கு ஒரு சாமியாரை அறிந்திருப்பாய், வருடத்திற்கு ஒரு நாள்தான், தன் நிலையை உணர்த்த வெளி வருகிறார் என்று. அவர் நிலையெல்லாம் இதுதானப்பா. ஒவ்வொருவரும், ஒவ்வொரு வழிகளில் அவ் ஈசனின் சக்தியில் இருந்து பெற்றிருப்பதால், அவரவர்கள் வழியில் இருந்தே அருள் புரிகிறார்கள். இந்நிலைதான் கொங்கணவருக்கும், போகருக்கும், அகஸ்தியருக்கும், கோலமா ரிஷிக்கும், ஐயப்பனுக்கும், இன்னும் பல ரிஷிகளுக்கும்.

பழைய காந்திய வாதியான உன்னிடம் செப்புகின்றேன், காந்தியின் நிலைக்கு, அவர் ஈசனிடம் பெற்ற அருளைச் சிதற அடித்துவிட்டார். மக்களின் நன்மைக்காகத்தான் சிதற அடித்தார். இன்னும் சில காலம் அவர் எடுத்த வழியைச் சிதறிடாமல், சிதற விட்டிடாமல், தன் வழிக்கு வைத்திருந்து, அவ்வாண்டவனின் சக்தியை முழுமையில் பெற்றிருந்தால், அவர் உடம்பில் குண்டும் பாய்ந்திருக்காது, பெரும் பயத்துடன் அவர் ஆவியும் பிரிந்திருக்காது. பயத்தில் பிரிந்ததுதான் அவர் ஆவி. இன்னும் சுற்றுகின்றார் பிறவி எடுத்திடாமல். ஆவி நிலையிலும் இல்லை யப்பா; சூட்சும உலகத்திற்கும் இன்னும் செல்லவில்லையப்பா.

இன்னும் தான் பிறக்க உடலைத் தேடிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றார். இன்னும் இந்நாட்டுப் பற்று அவரை விட்டுப் போக வில்லையப்பா. அவர் வாழ்ந்த காலத்தில், அவர் சில குறையை விட்டுச் சென்றுள்ளாரப்பா. அக்குறையை முடித்திடத்தான், இன்னும் அந்நிலையிலேயே சுற்றிக்கொண்டுள்ளார்.

பல வழிச் சாமியார்களைப் பகர்ந்திட்டேன். சக்தியருளைப் பெற்ற முனிவர்களையும், ஆவி நிலையை வைத்து ஆடுகின்ற சாமியார்களையும், தானே தன் உடலில் வந்து இயங்கும் ஆவிகளைப் பற்றி அறிந்திடாமல் உள்ள சாமியார்களும் பலர் உள்ளார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் அவர்கள் நிலை புரிந்திடாது. அவர்களின் எண்ணமெல்லாம் அவ்வாண்டவன்தான் அவர்களை ஆட்டுவிக்கின்றான் என்று எண்ணுகின்றார்கள். அவ்வெண்ணத்திலேயே வாழட்டும். இன்னும் பல சாமியார்கள் தன் ஜாதி வெறியை வைத்து, மடாலயங்கள் கட்டி, தன் இனத்தார் வாழப் பலப்பல ஜெபங்கள், மந்திரங்கள் ஓதி, தன் நிலையில் ஆண்டவன் உள்ளான் என்று மக்களுக்குச் சொல்லி, பெரும் ஓம குண்டங்கள் வளர்த்து, தன் நிலையில் உள்ள ஆவியைப் புரிந்திடாமல் மக்களைக் கால விரயம்செய்ய வைக்கின்றார்கள்.

ஆண்டவன் என்றால் யார் என்று இப்பொழுது புரிகின்றதா? பல வழிச் சாமியார்களின் நிலையும் புரிகின்றதா? கோவில்களின் தன்மையும் புரிகின்றதா? ஞானிகள் சித்தர்கள் நிலையும் புரிகின்றதா? இப்பாட நிலையை வைத்து, நான் யார்? நீ யார் என்னும் நிலையும், இப்பூஜை நிலை என்ன என்றும் புரிந்திருக்கும்.

உன்னையே நீ வணங்கு, உன்னுள்ளே ஈசன் உள்ள பொழுது, உன்னுள்ளே அவ் ஈசனின் சக்தியை ஈர்த்திடப்பா. அந்நிலையில் அறிந்திடுவாய் எல்லாமே.

10-5-79

தன் நிலை

தன் நிலை என்பது என்னப்பா? தன் நிலையை மறந்திடாமல், ஜெப நிலையைக் கூட்டிக்கொள் என்பது என்னப்பா? தன் நிலை என்றால், ஜெப நிலையில் இருப்பது மட்டும் தன் நிலை அல்ல.

தன் நிலையில் இருக்கும் பொழுது, ஒருவரின் எதிர்ப்புச் சொல்லோ, பழிச்சொல்லோ, புகழ்ச்சொல்லோ, ஒருவரின் குறையோ, மற்றவரின் சந்தோஷமோ எதுவுமே தன் நிலையில் இருப்பவனுக்கு, அவன் மன எண்ணத்தில், அந்நிலை வந்து தாக்கும் பொழுது, அந்நிலையின் எதிர்ப்பு அவனை அண்டாமல், எதிர்ப்பு அண்டாமல் என்னும்பொழுது, அவன் எதிர்ச்சொல் உன்னை நோக்கிப் பேசும் பொழுது, உன் நிலைக்குக் கோபதாபங்கள் வரும் பொழுது, உன் எண்ணத்தில் கலக்கவிட்டு, அதனால் வரும் சோர்வையும், கோபத்தையும் உன்னுள் அடக்கும்பொழுது, நீ வீசிடும் எதிர்ச் சொல்தான், தன் நிலையை மறந்து நீ பேசும் சொல்.

மனிதவாழ்க்கையில், குடும்ப நிலையில், குறையும் நிறையும் எல்லாமே கலந்துதான் வந்துவிடும். அந்நிலையில் மனச்சோர்வை வளரவிட்டு, அதி சந்தோஷத்தை வளரவிட்டு, வாழ்பவன் எல்லாம் தன் நிலை மறந்து வாழ்பவன்தான்.

சுவாச நிலைக்குக் கடும் எதிரிகள் கோபமும், அதிகோபமும், மிக மகிழ்ச்சியும். மனித வாழ்க்கையில் அன்பு, பாசம், ஆசை, செயல், கடமை எல்லாமே அவசியமானதுதான். மனித வாழ்க்கை நிலையில் வரும் கஷ்டத்தை எண்ணி, கலங்கி, அந்நிலையில் அவன் விடும் சுவாசம், அவன் எண்ண நிலையிலேயே கலந்து மனச் சோர்வையும், பெரும் சஞ்சலத்தையும் அடைந்து, அந்நிலையில் அவன் உடல் நிலையையும் பாதித்து, அவன் வாழ்க்கை நிலையில், தொழில் நிலையில், எல்லாமே இக்கஷ்ட நிலைகள்தான் தெரிந்திடும். அந்நிலையில் இருப்பவன் விடும் சுவாச நிலையினால் அக் குடும்ப நிலை, அவ்வில்லத்தின் தன்மை, அவனைச் சார்ந்தோரின் நிலை எல்லாமே மாறுபட்டுப் பெரும் சலிப்பு நிலையில் நிலை பெறுகிறது.

அந்நிலையை வைத்து, நேரம் சரியாக இல்லை என்று பல ஜோசியங்களைப் பார்த்து, பாவ பரிகாரங்களைச் செய்து, எல்லா வற்றையுமே இம் மனிதர்கள் குட்டிச்சுவர் செய்துவிடுகிறார்கள். ஆண்டவனின் மேல் பழியைப் போடுகிறார்கள். அவனின் வாழ்க்கை நல்ல நிலையில் உள்ளது. எனக்கு மட்டும் ஏன் இப்படிச்

கொடுமை செய்கிறாய்? நான் என்ன பாவம் செய்தேனோ? என் றெல்லாம் வேண்டுகிறார்களப்பா.

இந்நிலைக்கு ஆண்டவன் என்னப்பா செய்வான்? சந்தோஷ நிலையில் உள்ள பொழுது சகலத்தையும் பெற்றுவிடுகிறான். அந் நிலையில் ஆண்டவன் எனக்களித்தது, ஆண்டவன் எனக்களித்தது என்கின்றான். ஆண்டவனா அவனுக்கு அளித்தான்? என் நேரம் நல்ல நேரம் என்கின்றான். இவன் நேரம் மட்டுமா நல்ல நேரம்? எல்லா நேரங்களுமே ஒரே நேரம்தான். அவனவன் மனநிலையை வைத்து, அவன் சுவாச நிலையில் வருவதுதான் நல்ல நேரமும் கெட்ட நேரமும். தன் நிலை மறந்திடாமல் என்று செப்பினேன். தன் நிலையை மாற்றிக்கொள்ளாதவனுக்கு இப்பொழுது சொல்லிய நல்ல நேரமும் கெட்ட நேரமும் வந்து அண்டிடாதப்பா.

இப்பாடத்தில் சொன்ன அதி சந்தோஷ நிலையில் உள்ள வனுக்கும், தன் நிலையில் அவன் விடும் சுவாச எண்ண அலையில், அவனுக்கும் தான் பல வியாதிகள் வந்து அண்டுகின்றன. சலிப்புத் தன்மையில் உள்ளவனுக்கும் வியாதி வருகின்றது, அதி சந்தோஷ நிலையில் உள்ளவனுக்கும் வியாதி வருகின்றது. வியாதியை விதி என்கின்றார்கள். வியாதியும் விதியும் வருவதெல்லாம் இம் மன நிலையில் இருந்துதான். மன நிலையை எந்நிலைக்கும் மாற்றிடாமல், அந்நிலையில் விடும் சுவாச நிலைதான் ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்க்கை நிலையையே நடத்திச் செல்கின்றது. ஆண்டவன் செய்ய வில்லை, அவனாகவே செய்வதுதான் அவன் வாழ்க்கை நிலையெல் லாமே. என்னப்பா புரிந்ததா?

பல சாமியார்களைக் கண்டிருப்பாய். விரக்தியில் சாமியா ராகி, தான் ஒரு ஆண்டவனைக் காணப்போகின்றேன் என்று பல நாட்கள் அமர்ந்து, பலப்பல ஜெபங்களை ஒதி, ஒதும்போது ஜெப மணியை எண்ணுகின்றான். ஆண்டவனை ஜெபிக்க ஜெப மணியை எண்ணித்தான் லட்சார்ச்சனை, கோடியார்ச்சனை என்றெல்லாம் பெயர் சூட்டி, கோடித் தடவை, லட்சம் தடவை ஆண்டவனின் நாமத்தை எண்ணிக்கொண்டே ஜெபமணியில் எண்ணிக் கொண்டே, எண்ணினால்தான் அவ்வாண்டவன் வந்து ஆசீர் வதிப்பாரா?

அந்நிலையில் அவன் 'ஜெபமிருந்து, லட்சார்ச்சனை, கோடி யார்ச்சனை செய்யும் நிலையில், சிறு தடங்கல் வந்திட்டால், அவன் நிலையில் கோபம் வருகிறது. அவன் விடும் சுவாச நிலையே மாறு படுகிறது. அந்நிலையில் எப்படியப்பா அவன் ஆண்டவன் அருளைப் பெற்றிட முடிந்திடும்? அவனுள்ளே இருக்கும் ஆண்டவனையே

மறந்துவிட்டு, ஜெபம், ஜெபம், ஜெபம் என்று செய்கின்றான் ஜெபங்களாக. ஆண்டவன் எங்கப்பா உள்ளான்? அவன் ஜெப நிலைக்கு எப்படியப்பா அவன் வந்திடுவான்? தன்னுள்ளே இருக்கும் ஈசனின் சக்தியை மறந்துவிட்டு, தன்னையே, தான் மறந்து, தன் செயலையும், தன் காலத்தையும் சிதற விட்டு, சாமியார் என்ற நிலையில் ஜெபம் ஜெபித்து, காலத்தையே வீணடித்து விடுகிறார்கள் பல சாமியார்கள்.

ஆண்டவனைக் காணப் போகின்றேன். ஆண்டவன் என்பது யார் என்பதை அறிந்திடவே, பூரண அருளையும் தானே பெற்றிடலாம், பெற்று மக்களுக்கு அளித்திடலாம் என்றும், பல சாமியார்கள் ஜெபம் செய்கிறார்கள். காலத்தையே கடத்துகிறார்கள். அவ் ஈஸ்வரன் இவனுக்கு மட்டும்தான் தெரிவானா? மற்றவருக்குத் தெரியமாட்டானா? அம் மகேசனின் சக்தி, அம் மகா சக்தி, என்ன என்பது யாரப்பா அறிய முடியும்? உன்னையே நீ வணங்கிவிட்டால் உன் நிலையை மாற்றிவிடாமல், உன் எண்ணத்தின் எண்ணமெல்லாம் ஒரு நிலை எய்தும்பொழுது, உன் சுவாச நிலையின் தன்மையால், உன்னுள்ளே உள்ள ஈசனின் சக்தியை நீ கண்டிடலாம்.

ஆண்டியும் அரசனாகலாம், அரசனும் ஆண்டியாகலாம் என்பதின் பொருளும் இதுவே. ஆண்டவனின் நிலை எங்கெங்கு உள்ளது என்று அறிந்திட்டாயா? எல்லாமே எண்ணத்தில் இருந்து வருவதுதான்.

12-5-79

இவ்வகிலத்திலே கலந்துள்ள பல விஞ்ஞானிகளும், பல ஜோதிடர்களும் எண்ணி, எண்ணி எழுத்தால் எண்ணி, எண்ணத் தாலும், எழுத்தாலும் எண்ணி, பல நாட்கள் ஆராய்ச்சி செய்து வானமண்டலத்தின் தன்மையை வழிக்குக் கொண்டுவரச் செய்யும் வேலையையே நாமும் செய்யலாம் இன்றையப் பாடத்தில்.

இவ்வுலகத் தன்மைக்கு ஒளி, ஒளி, நீர் இந்நிலைகள் எப்படி அவசியமோ, அந்நிலையில் இருந்து, எப்படி உலகம் சுழலுகிறதோ, அச் சுழலும் தன்மைக்கு இம் மூன்றின் தன்மையுடன் மற்றொரு தன்மையும் உள்ளதப்பா. இவ்வுலகில் உள்ள ஜீவராசிகள் உயிர் வாழ்ந்திட, சூரிய மண்டலத்தில் இருந்து வந்திடும் ஒளிக்கதிர்களினால், இப்பூமியின் தன்மை ஈர்க்கும் நிலையில், உலகம் சுற்றுகிறது என்றேனல்லவா.

இச்சூரிய மண்டலத்தின் சுற்றியுள்ள கிரக நிலைகள் ஒன்பது என்று விஞ்ஞானிகள் கணக்கெடுத்து உள்ளார்கள். இவ்வொன்பது மண்டலங்களுமே இந்நிலையில்தான் சுற்றுகிறது என்கின்றனர். அப்படி என்றால், இப்பூமியின் நிலையில் உள்ளது போலவேதான் எல்லா மண்டலங்களிலும் ஜீவராசிகள் உள்ளனவா? ஜீவராசிகளில் மனிதரின் நிலை உள்ளதுவா? பூமியின் நிலைபோல் அந்நிலைகளும் சுற்றிக்கொண்டு இருந்தால், அந்நிலையில் ஏனப்பா மனித இனமில்லை? இப்பூமியைத் தவிர வேறு எந்த மண்டலத்திலும் இம் மனித இனம் இல்லையப்பா. அந்நிலையில் எந்த ஜீவராசிகளும் இருந்திட முடியாதப்பா.

இப்பூமியின் தன்மையில், பெரும் பொக்கிஷம் என்னவென்றால், இப்பூமிக்கு இரண்டு பக்கங்களில், பூமிக்கு மேல் தந்தை போல் சூரியனும், மறு பக்கத்தில் தாயைப் போல் சந்திரனும் உள்ளதால், இப் பூமியின் தன்மை குழந்தையைப் போல் சுற்றிச் சுற்றி விளையாடுகிறது.

சூரியன் பூமி சந்திரன்

சூரியனைச் சுற்றி இவ்வுலகம் உருளும் பொழுது, இவ்வுலகத்திற்கு எதிர் நிலையில் உள்ள சந்திரனின் ஒளியும், ஈர்ப்பு நிலையும் இப்பூமிக்குப் பாய்கின்றது. பூமி எப்படி தன்னைத்தானே சுற்றிக் கொண்டுள்ளதோ, அந்நிலையில்தான் சந்திரனும் தன்னைத்தானே சுற்றிக்கொண்டுள்ளது. சூரியனின் நிலை, ஒரு நிலையில்தான் உள்ளது.

பூமி தன்னைத்தானே சுற்றும்பொழுது பகலும் இரவும் வருகிறதல்லவா? சூரிய ஒளி படும்பொழுது பகலாகவும், சூரிய ஒளி படாத பொழுது இரவாகவும் உள்ளதல்லவா? இந்நிலையில் மாறுதல் இல்லாமல் ஒன்று போலவே உள்ளது. ஆனால் சந்திரனை நாம் மாதத்திற்கு ஒரு தடவைதான் முழுநிலவாகக் காண்கின்றோம். மற்ற நாட்களில் வளர்பிறையாகவும், தேய்ப்பிறையாகவும், அமாவாசையாகவும் இருக்கின்றது. இந்நிலை எப்படியப்பா வந்தது? உலகைப் போலவே, இச்சந்திரனும் சுற்றுவதால், உலகச் சுற்றை விடச் சந்திரனின் சுற்றல் துரிதமாக உள்ளது. அந்நிலையில்தான், உலகின் மறு பக்கத்தில் அது சுற்றும்பொழுது, அதன் நிலையை மாறி மாறிக் காண்கின்றோம்.

இவ்வுலகிற்குச் சூரியனின் ஒளி மட்டும் இருந்திட்டால், ஜீவராசிகள் உயிர் வாழ்ந்திட முடியுமா? இவ்வுலக நிலையில் உள்ள பலப்பல வண்ணங்களும், பல கோடி வாசனைகளும் எப்படியப்பா

வந்திடும்? இவ்வுலகில் உள்ள ஜீவராசிகளின் சுவாச நிலைக்குச் சூரியனின் தன்மையும், சந்திரனின் தன்மையும் கலந்துதான் ஈர்க்கின்றது, இவ்வுலகில் உள்ள ஜீவராசிகள் எல்லாம்—சுவாச நிலையை—அச்சுவாச நிலையில் இருந்துதான், இவ்வுலகமே உள்ளது என்று செப்பிட்டேன் பல முறை.

இவ்வுலக நிலையில் இருந்து பார்க்கும் பொழுது, நம் கண்ணுக்குச் சூரியனும், சந்திரனும் பல கோடி நட்சத்திர மண்டலங்களும்தான் பார்த்திட முடிகின்றது. விஞ்ஞானிகள் சொன்ன வியாழன், புதன், சனி, செவ்வாய், சந்திரன், ராகு, கேது, சுக்கிரன், என்னும் மற்ற கிரகங்களை நம்மால் பார்த்திட முடிகின்றதா? ஒவ்வொரு கிரகத்திற்கும் ஒவ்வொரு தன்மை உள்ளது. நம் பூமிக்கு நேர்பார்வை சந்திரன். அந்நிலையைப் போலத்தான் சந்திரனுக்கு நேர்பார்வை செவ்வாய். எல்லா மண்டலத்துக்கும் சூரியனின் பார்வை ஒன்றேதான். சூரியப் பார்வை என்பது சூரிய சக்தி ஒன்றேதான்.

ஒவ்வொரு மண்டலத்திற்கும் இச் சக்தி நிலை மாறுபடுகின்றது. சூரிய சக்தி ஒன்றே போல் எல்லா மண்டலத்திற்கும் படிந்தாலும், அம் மண்டலத்தின் எதிர் நிலையில் உள்ள மண்டலத்தின் தன்மை மாறுபடுவதால், அந்நிலையில் நடக்கும் நிலைகள் வேறாக உள்ளன. சந்திர மண்டலத்திலேயே, சந்திரனுக்கு எதிர்நிலை பூமிதான். சூரிய சக்தியையும், இப்பூமியின் சக்தியையும் அச்சந்திரன் பெறுவதனால், அச்சந்திர மண்டலத்தில் சில உயிரினங்கள் உள்ளன. ஆனாலும், அவைகள் உருளும் நிலையில் தான் உள்ளன.

சந்திரனில், பூர்ணச் சந்திரனில், பூஜையில் பல ரிஷிகளின் உருவங்கள் தெரிவதெல்லாம், இப் பூமிக்கு நேர் எதிரில் இருக்கும் சந்திரனின் ஒளிக்கதிர்கள் இப் பூமியின்மேல் படுவதால், பல ரிஷிகளும், பல ஞானிகளும் அவர்களுடைய தவப்பயனை வைத்து, அப்பூர்ணச் சந்திரனிலிருந்து அவர்கள் பிறந்து வளர்ந்த பூமிக்கு, அந்நிலையில் இருந்து, அப்பூர்ணச் சந்திரனின் ஒளியில், பல கோடி நறுமணங்களையும், நல்லெண்ணங்களையும் பாய்ச்சுகிறார்கள். அந்நிலையில் இருந்து வந்துதாக்கும் அணுக்கதிர்கள், இம் மானிட உடலில் உள்ள மனிதர்களுக்குப் பெரும் பொக்கிஷம் போன்ற உயிர்காக்கும் அணுக்களப்பா. சூரியனின் ஒளி மட்டும் இருந்தால் இப்பூமிக்கு, உயிர்த்தன்மைக்கு வாழ்ந்திட முடியாதப்பா. மற்ற மண்டலங்களைப் போலத்தான் இப்பூமியின் நிலையும் இருந்திருக்கும். பூமியின் தன்மையைச் சூரிய ஒளி மட்டும்

இருந்திருந்தால், பலப்பல பாளங்களாக வெடித்து, இப்பூமியின் நிலையே சிதறி இருக்கும். இப்பூமியின் நிலையைக் காக்கத்தான், எந்நிலையில் சந்திர மண்டலம் உள்ளது. சந்திர மண்டலத்தின் நிலை மட்டும் இருந்திருந்தாலும், சூரியனின் நிலையில்லாமல் இப்பூமி இயங்கிட முடியாதப்பா. இந்நிலையை வைத்துத்தான் தாய், தந்தையரைப் போல் என்று பகர்ந்திட்டேன் சந்திரனையும், சூரியனையும்.

16-5-79

பாட்டை மட்டும் பாடிவிட்டுப் பல நினைவில் நான் இல்லாமல் என்று பாடுகின்றாய். பரிபக்குவ நிலையை வேண்டுகின்றாய். பல நாட்கள் பாடம் கேட்டு, உங்கள் மூவரின் நிலை என்னப்பா? பாரினில் பல கோடி மக்கள் உள்ள நிலையிலும், பூர்வ ஜென்மத்தின் தொடர்பினால் சிலரை மட்டும் பாட நிலைக்கு ஏனப்பா நான் அழைக்கின்றேன்? இராமர் கதையைக் கேட்டிருப்பாய்; இராமர் கதையில் உள்ள தத்துவத்தை எல்லாம் மறந்துவிட்டு, விடிந்தபின் கேட்ட நிலைதான் அப்பா உங்கள் மூவரின் நிலையும்.

ஆனாலும் உங்கள் நினைவிலும் எண்ணத்திலும் என் நினைவு கலந்து உள்ளதினால், உங்களின் நிலை சிதறிடாமல் காத்திட்டேன். இப்போது பூஜை அறையில் "சாமி"யும் பாடுகின்றார், நீங்களும் பாடுகின்றீர், நீங்களும் ஜெபிக்கின்றீர். உன் எண்ணமும் என்னுள்ளே கலந்தது. எல்லோர் நிலையும் ஒரே சமயத்தில் எப்படி என் நிலைக்கு அவ்வெண்ணம் மோதுகிறது? எல்லோர் நிலைக்கும் எப்படி ஆசீர்வாதம் அளிக்கிறேன் என்பது புரிந்ததா? சில ஜெபக் கூடங்களில் ஆயிரம் பேர் அமர்ந்திருந்தாலும் எல்லோரும் ஆண்டவனையே நினைக்கிறார்கள்.

அவரவர்கள் நிலைக்கு ஏகவையோ, புத்தரையோ, முகமது நபியையோ நினைத்தாலும் எல்லோர் நிலைக்கும் அவரவர் நிலைக்கு ஏற்ப ஜெபக் கூடத்தில் உள்ளவர்களின் எண்ணம் அவ்வாண்டவனை ஜெபிப்பதில் உள்ளது. ஆனால் அவரவர்களுக்கு வேண்டியதை நினைத்து ஜெபிக்கிறார்கள். உடல் நிலைக்கு, தொழில் நிலைக்கு, இப்படிப் பல நிலைகளில் அவரவர்கள் எண்ணத்திற்கு உகந்தபடி அஜ் ஜெபக்கூடத்தில் உள்ள ஆண்டவர், ஆண்டவர் என்ற ரூபத்தில் உள்ள ஏகவையோ, புத்தரையோ ஜெபிக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் ஏசு என்பது யார் என்று முதல் பாடத்திலேயே சொல்லியுள்ளேன். அவ் ஏசு என்ற முனிவர் எல்லோர் நினைவிற்கும், எல்லோருடைய எண்ண அலைகளுக்கும் எப்படி ஒரே சமயத்தில் ஆசீர்வதிக்க முடிகிறது? இந்நிலை புரிந்ததா? அவ்வெண்ணம் உங்கள்

எண்ணத்தில் கலந்துள்ளது, அவ் ஏக மட்டுமல்ல பல ஆண்டவர் ரூபத்தில் உள்ள எல்லோருமே எப்படி அப்பா ஒரே சமயத்தில் அவரவர் எண்ணத்தில் ரூபத்திற்கு அருள் புரிகிறார்கள்?

பழனி மலைக்குப் பல கோடி பக்தர்கள் வருகிறார்கள். முருகா, முருகா என்று காவடி ஆடிக்கொண்டு பலப்பல வழிகளில் அவ்வாண்டவனை அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்நிலையில் அப்போகரினால் எப்படியப்பா எல்லோருக்கும் அருள் புரிய முடிகிறதா? அச்சித்தார்கள், ஞானிகள், ரிஷிகள் பெற்ற அச்சுரியனின் சக்தியில் இருந்து ஜோதி ரூபத்தில் அவர்களுடைய நினைவில் எல்லோருடைய எண்ணத்தையும் ஈர்த்துக்கொள்கிறார்கள். ஈர்த்த நிலையில் அவர்கள் பாய்ச்சும் ஒளிக்கதிர்கள், அவர்கள் நினைக்கும் ஒவ்வொரு எண்ணத்திற்கும் அவ்வொளிகள் அவர்களின் உயிர் நிலைக்கே பாய்கிறது. அவ்வொளியைப் பெற்றவர்களுக்கெல்லாம் அவர்கள் எண்ணி வந்த நிலைக்கு அவ்வொளியின் தன்மையினால் அவ்வாண்டவனின் அருள் கிடைக்கிறது.

ஆண்டவன் என்று இப்பொழுது நான் சொல்லியது என் நிலையில் உள்ள பல கோடி சித்தர்களையும், ஞானிகளையும், ரிஷிகளையும்தான். ஆண்டவன் என்று எண்ணும்பொழுதே மக்களுக்கு ஆண்டவன் என்பது யார் என்று புரிவதில்லை. தன்னையே புரிந்து கொள்ளாத இம்மானிட மக்களுக்கு ஆண்டவன் என்று ஒருவன் இருக்கிறான் என்ற எண்ணம் இருந்தால்தான் தர்மம், நியாயம் என்ற இப்பொழுது இருக்கும் சில தன்மைகளாவது, ஆண்டவன் என்ற ஒரு பயமாவது இருக்கும்பா. அதுவும் சிலரின் மனதில் தான் இருக்கிறது. இந்நிலை காலகாலமாக வந்திடும் என்ற நிலையைப் புரிந்துதான் இப்பொழுது சூட்சும உலகத்தில் உள்ள எல்லா ரிஷிகளும் ஞானிகளும் தவம் செய்து அவ்வாண்டவனின் சக்தியைத் தன்னுள் ஈர்த்து அவர்களின் நிலையை ஒரு நிலைப்படுத்தி சூட்சும உலகத்தில் இருந்துகொண்டே எல்லா நிலைகளையும் செய்கிறார்கள் இம் மக்களின் நன்மைக்கு.

புத்தனும், ஏசுவும், முகமது நபியும், போகரும், கொங்கணவரும், ஐயப்பனும் பெற்ற அருளையெல்லாம் இம் மானிட உலகில் பிறந்த எல்லோருமே பெற்றிடலாம். இந்நிலையை ஏன் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை இனி எண்ணிதான். இப்பொழுது சொல்லும் பாடம் மிகவும் முக்கியம். சுழன்றுகொண்டே உள்ள உலகத்தின் சுழற்சியில் சிக்கி, பலப்பல அவதாரங்களை எடுத்து, பல உடல்களை எடுத்து, உலக ஆரம்ப நிலையில் அல்ல, கல்கியில் ஆரம்பித்து, கலியில் முடிந்து, திரும்பவும் கல்கிக்கு வந்து திரும்பவும் கலியில் முடிந்து பலப்பல உடல்களை எடுத்து ஏனப்பா

இவ்வுலகத்தில் சுழன்றுகொண்டே இருக்கவேண்டும். ஜென்மங்கள் வருவது எதனால் என்பது தெரிந்துவிட்டது முதலிலேயே உங்களுக்கு.

இவ்வுடல் கடைசி உடல், என்ற எண்ணம் வைத்து இவ்வுடலிலேயே உன்னுள் இருக்கும் ஆண்டவனை நீ புரிந்துகொண்டு, மறு ஜென்மம் எடுத்திடும் நிலைக்கு வந்திடாமல் இக்கலியிலேயே உன் நிலையை ஒரு நிலைப்படுத்தி அவ்வாண்டவனின் அருளைப் பெற்று, சூட்சும உலகத்திற்கு வந்திட்டால் அடுத்த கல்கி பிறந்து, கலி வந்து முடியும் வரை பல ஜென்மங்கள் எடுத்து அவதிப்பட வேண்டியதில்லை. சூட்சும உலகத்தில் இருந்துகொண்டே எவ்வுடலையும், உன் நிலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவ்வுடலில் உன் நிலைக்குச் செய்யும் சேவையை முடித்துக்கொண்டு மறு உடலையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். பிறந்து, வளர்ந்து, பல நிலைகளில் மாறுபட வேண்டியதில்லை. அந்நிலைக்கு வந்து வாழ்வது என்ன சோம்பேறி வாழ்க்கையா என்று எண்ணிவிடாதே. அந்நிலையின் வாழ்க்கை இம்மனித உடலுக்கு, இம்மானிட மக்களுக்கு, நல் வழி புகட்டி, நல்லாசியை அளித்திடத்தான் அவ்வாண்டவனின் அருளைப் பெற்று ஆண்டவனாக இருந்திடு என்று சொல்வதெல்லாம்.

திரும்பவும் சொல்கின்றேன் இக்கலியில் கடைசி உடல் உங்களுடைய உடல்கள். இந்நிலையில் இருந்து நீங்கள் மாறுபட்டால் வந்திடும் எதிர்ப்பையும், எண்ணத்தின் மாற்றத்தையும் வைத்து மாறுபட்டால் அடுத்த மானிட உடல் இல்லையப்பா. மனித உடல் இல்லையப்பா, மிருக உடலுக்குத்தான் செல்ல முடியும். உமக்கு ஆண்டவர் கொடுத்த சந்தர்ப்பத்தில் கடைசி சந்தர்ப்பம் இது. இந்நிலையை மாற்றிவிடாதீர்கள். நான் பயமுறுத்துகிறேன் என்று எண்ணிவிடாதீர்கள். இந்த ஒரு வாரத்தில் உங்களுடைய எண்ணச் சிதறல்களை வைத்துத்தான், என்றும் வெளியிடாத இரகசியத்தை இன்று வெளியிட்டேன், புரிந்ததா? புரிந்ததா, புரிந்ததா என்று பல பாடங்களைப் புரிய வைத்தும் எண்ணத்தைச் சிதறவிட்டீர்கள். இனிச் சுவாச நிலையை ஒரு நிலைப்படுத்துங்கள், உம் வழிக்கு.

18-5-79

ஆண்டவன் என்பவன் கருணைஸ்வரூபன் மட்டுந்தானா? ஆண்டவன் என்பவன் எங்கெங்குள்ளான் என்றெல்லாம் சொல்லியுள்ளேன். ஆண்டவனின் நிலை என்ன? ஆண்டவனையே இயற்கையில் கலந்துள்ள ஒளி, காற்று, தண்ணீர் இந்நிலையில் கலந்துள்ளவன்தான் ஆண்டவன் என்று நான், செப்பியுள்ளேன். அப்படி

இருக்கும்பொழுது, ஆண்டவனால் ஏனப்பா ஒரே நிலையில் ஒளி பாய்ச்சவும், மழை பெய்யவும், காற்று அடிக்கவும் முடியவில்லை? முடியவில்லை யல்லவா ஏனப்பா ஒரே தன்மையில் அவ்வாண்டவன் அளித்திடவில்லை? இடியிடித்து மழை பெய்கிறது. அதிமழை பெய்கிறது, பூகம்பம் வருகிறது, பெரும் காற்றும், சூராவளிக்காற்றும் வீசுகிறது. குளிர்ந்த ஒளியும், கடும் வெப்பமும் வருகிறது.

ஆண்டவின் நிலையில் ஏனப்பா இவ்வளவு மாற்றங்கள்? கருணைஸ்வரூபா என்று ஆண்டவனை என் சிஷ்யன் பாடுகிறான். கருணைஸ்வரூபன் என்று பாடும்பொழுது அவன் மனமும் கருணையுடன் சுற்றுகிறது. கருணையுடன் வேண்டும்பொழுது, கருணை நிலை வேண்டுபவர்களின் மனதிலேயே வருகிறது. எண்ணத்திலும் அந்நிலையிலேயே அப்பொழுது சுற்றுகிறது. அந்நிலையில், இயற்கைத் தன்மையில் கலந்துள்ள ஆண்டவனும், அந்நிலைக்கு வேண்டுபவர்களுக்கு, அந்நிலையில் ஒளி பாய்ச்சி அருள் புரிகின்றான். அவன் நிலையிலேயே, கருணை நிலை வேண்டினால்தான், அந்நிலையே வருகிறது. அந்நிலை இவன் நிலைக்குப் பெற முடிகிறது. அந்நிலையில் பூஜை செய்வதுதான், நீ வணங்கும் முருகனின் மூலமாக அருள் கொடுக்கும் போகரின் நிலை எல்லாம். பழனி ஸ்தலத்தின் நிலையும் அதுவே தான்.

சில நிலையில் பூகம்பம் வந்து அடங்காத காற்றும், அடங்காத மழையும், அதி உஷ்ணமும் வரும்பொழுது கருணைஸ்வரூபமான ஆண்டவன் ஏனப்பா அந்நிலையை அளிக்கின்றான்? பழனி ஸ்தலத்தின் வழியைச் சொல்கிறேன்; கல்கத்தா காளியின் நிலை என்ன? தென்றல் காற்றப்பா போகர் பெற்ற நிலை. பெரும் சுழல்காற்றப்பா கல்கத்தா காளியின் நிலை. போகரும் அவ் வாண்டவனின் அருள் பெற்றுத்தான் முருகனாக அருள் புரிகிறார்.

கல்கத்தா காளியும் ஆண்டவனின் அருளைப் பெற்றுத்தான் பெரும் ஆவேச நிலையில் அருள் புரிகிறான். கல்கத்தா காளியின் நிலை என்னப்பா? காளி என்பவள் யாரப்பா? இடி மின்னலையும் பூகம்பத்தையும் தன்னுள் ஈர்த்துக்கொண்டு, பெரும் ஆவேசத்துடன் அடங்காத நிலையில் அமர்ந்துள்ளவள்தான், அக்கல்கத்தா காளியாக அமர்ந்துள்ள, கடும் தவம் புரிந்த, பெண் ஒருத்தியப்பா அவள்.

அக்காளியின் நிலை, மிகவும் ஆவேசமான நிலையப்பா; அடங்காத ஆவேசமான நிலையப்பா. ஆணவத்தையும், ஏமாற்றுத் தன்மையையும் எரிக்கும் குணமுடையவள். பெரும் அடங்காத இரத்தப் பசியுடையவள். நல்லோர்க்குக் கருணை புரிவதில் பெரும்

நாட்டம் கொண்டவன். தவறும் நிலையைக் கண்டுவிட்டால், எரிமலையும், பூகம்பமும் அவள்தானப்பா. இன்றும் உள்ளாள் அக் கல்கத்தா காளியின் சிலையின் உட்புறமுள்ள குகையில்.

அச்சிலையின் குகையிலிருந்து வழி செல்கின்றது அங்குள்ள நதிக்கு. அவள் அகங்காரப் பசிக்கு ஆளாகிறார்கள் பல ஏமாற்று வழிச் சாமியார்கள். அவள் வழியிலேயே காவு கொண்டு, அச் சாமியார்கள், சாமியார்கள் மட்டும் அல்ல ஏமாற்றக்காரர்களை யும் அவள் நிலைக்கு அவள் ஈர்த்து, அவர்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சிக்கொண்டு, ஆவியைப் பறக்கவிடுகிறாள். உடல்களை நதியில் வீசிக்விடுகிறாள். அவள் நிலைக்கு, அவள் பசிக்கு, அவள் பெற்ற ஆவேச நிலை அருளுக்கு, இன்னும் அங்கு இந்த நிலையெல்லாம் நடந்து வருகிறது. அவள் நிலைக்கு யாராவது சிறு வேண்டுதலை வேண்டிவிட்டாலும், அவ்வேண்டியதை அவர்களிடமிருந்து அவள் எப்படியும் பெற்றுக்கொள்வாள். ஏமாற்றக்காரர்களை எரிக்கும் தன்மையுடையவள் அக்காளி. அவள் நிலையில் அகிலத்தையே ஆட்டிப்படைத்துக்கொண்டுள்ளாள். அந்நிலையில், அவள் அமர்ந்துள்ள இடத்தில், அமைந்துள்ள சிலையில், அந்நாக்கின் தன்மையிலேயே அகிலத்தையே ஆட்டிப் படைக்கின்றாள். நல்லோருக்குக் கருணைஸ்வரூபி அவள். நம்பி வந்தோர்க்கு எந்தக் குறையும் வைத்திடாமல் அவர்கள் நம்பிக்கைக்கு அருள் புரிகிறாள். சிறு தவறையும் பொறுக்காத பெரும் பூகம்பம்பா அவள். தவறை மன்னிக்கும் குணமே, அவள் குணத்தில், அவள் பெற்ற அருளில் அடையவில்லையப்பா அவள். இன்றும் அவள் அங்கேதான் அமர்ந்துள்ளாள், கல்கத்தா காளியாக.

மன்னிக்கும் மனமுடையவரப்பா நம் போகர். அவர் நிலையை எண்ணிவிட்டாலே, மன நிலையில் பல சாந்தங்கள் குடி கொண்டு, மகிழ்ந்து பாடிடலாம் பல பாடல்களையே முருகா, முருகா என்ற நாமத்தில். இயற்கைத் தன்மையிலேயே அவரவர்கள் மன நிலையை வைத்து, எப்படி. எப்படி அருள்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் பார்த்தாயா? இம் மகா ரிஷிகள் எல்லாம். இன்றையப் பாட நிலை புரிந்ததா? பூகம்பமும் எரிமலையும் வெடிக்கும் தன்மையெல்லாம் எதனால் என்று புரிகிறதா? புயல் வந்து அடித்துக்கொண்டு சென்று விட்டது பல கோடிப் பொருள்களையும், உயிர்களையும். பச்சிளங் குழந்தையையும் ஏன் அடித்துச் செல்கிறது என்கிறீர்கள்? என்ன பாவம் செய்தது அக்குழந்தைகள் என்கிறீர்கள்? முதல் ஜென்மத்தில் செய்த பாவத்தை வைத்து, அந்த ஜென்மத்தில் விட்ட குறையினால், அது வந்து பிறக்கிறது குழந்தையாக.

அப்பாவ நிலையில் இருந்துதான் அழிகிறது அக்குழந்தை. அக்குழந்தையின் ஜென்மம், கடைசி ஜென்மமாக இருப்பதனால்தான், அக்குழந்தைகள் அந்நிலையில் எல்லாம் இறக்கின்றன. மனித ஜென்மத்தில் இருந்து மாறுபட்ட ஜென்மந்தான் அது எடுக்கிறது. மாறுபட்ட ஜென்மம் எடுக்கத்தான் அது இறக்கிறது. மாறுபட்ட ஜென்மம் என்பது, அடுத்த உடல் மிருக உடல் பெறுவதற்காக. இயற்கைத் தன்மையின் நிலைகள் இப்பொழுது புரிகிறது. இந்த ஜென்மத்தில் இருந்து விடுபட்டாலும், இன்னொரு ஜென்மத்தின் பாவங்கள் தொடர்ந்து வந்து அடுத்த ஜென்மத்தில் இயற்கை யுடன் அழித்துச் செல்கிறது.

ஒரு ஊரே அழிகிறது; ஊரில் உள்ளவர்கள் எல்லோருமே கெட்டவர்கள்தானா? என்று எண்ணுவீர்கள். அந்நிலையில் உள்ளவர்கள் முதல் ஜென்மத்திலும், இந்த ஜென்மத்திலும் கலந்து செய்த பாவங்களை வைத்துத்தான், இந்த ஜென்மத்தில் ஒரு இடத்தில் குடி இருந்திருப்பார்கள். அதனால்தான் அந்நிலையில் மடிகிறார்கள் புயலிலும், மழையிலும் சிக்குண்டு. அந்நிலையிலும் சிலர்தப்பிவிடுகிறார்கள் அல்லவா? அவர்கள் செய்த புண்ணியத்தினால். இயற்கைத்தன்மையின் அழிவைப்பற்றி இப்பொழுது புரிந்து கொண்டீர்களா?

மனித ஜென்மத்தின் எண்ணத்திலிருந்தே தானப்பா போகும் அருள் புரிகிறார், காளியும் அருள்புரிகின்றான். மனித மனத்திலேயே பலவித மனங்கள். ஆண்டவனின் அருளைப் பெற்றவர்களின் —ரிஷிகளின் தன்மையிலும் பலவகைக் குணங்கள்; இயற்கையின் தன்மையிலும் பல நிலைகள். இந்நிலையெல்லாம் இன்று உங்களுக்குப் புரிந்திருக்கும் எப்படி என்று. சில நிலைகள் புரியாமல் இருந்தாலும் “சாமி” இடம் கேட்டுச் சில விளக்கங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள், பாட நிலைக்கு வரும்பொழுது, புரிந்ததா?

19-5-79

நம்பிக்கை

நம்பிக்கை என்னும் நிலை மனித உள்ளத்தில் ஊன்றிவிட்டால் அந் நம்பிக்கையேதான் அம்மனிதனுக்குத் தெய்வம். நம்பிக்கையை வைத்துப் பல கதைகளைச் சொல்லிவிடலாம். நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் உயிர் நிலையே இல்லையப்பா. நம்பிக்கையை கைவிடுபவர்கள் நிலையெல்லாம், பல வழிகளில் பல குழப்ப நிலைகள்தான் வந்திடுமப்பா. அதிலிருந்து வருவதுதான் கஷ்ட நஷ்டங்கள் எல்லாமே.

நம்பிஞேரைக் கைவிட மாட்டான் ஆண்டவன் என்கின்றார்கள். ஆண்டவன் யாரப்பா? அவன் மன நம்பிக்கையேதான் அவனுக்கு ஆண்டவன். இன்று நான் அளித்த சக்கரத்தை, உன் தந்தை அளித்தார் என்று நீ எண்ணுகின்றாய். உன் தந்தையின் உருவின் மேல் அப்பொழுது யார் இருந்தார் என்று ஜெப நிலையில் இருந்தவர் யாராவது அங்கு கட இருந்திருந்தால் தெரிந்திருக்கும். உன் தந்தைக்கே கடத் தெரிந்திருக்கும், அந் நிலையில் அங்கு யார் இருந்தார் என்று. நம்பிக்கை வைத்துப் பூஜை செய்தால் அக்குழந்தைக்குச் சில தரிசனங்கள் அங்கு அளித்திருக்கின்றேன்.

21-5-79

நம்பிக்கையிலிருந்து பெறுவதுதான் ஜெப அருள். அந்த ஜெப அருள் பெற்ற முனிவர்களின், ரிஷிகளின் மூலமாகத்தான் நீ வணங்கும் தெய்வ அருள்களின் ஆறு வகை குணங்கள் என்றேன். உன் எண்ணத்தில், உன் செயலில் ஒன்றை நினைந்து அவ் ஆண்டவனை எண்ணுகிறாய். சித்தர்கள் கொடுத்த உருவ அமைப்பில் முருகா என்றோ, விநாயகா என்றோ சரஸ்வதி, லட்சுமி, வெங்கடாஜலபதி என்றோ இப்படிப் பல நாமங்கள் உடைய ஆண்டவனை எண்ணும் பொழுது, நம்பிக்கையின் மூலமாக, ஜெப அருளைப் பெற்ற ரிஷிகளும் முனிவர்களும் நீ வணங்கும் நிலையில் உன் எண்ணத்தை அறிகிறார்கள்.

அந்நிலையில் அவர்கள் உன் சொல்லுக்கு அவர்களாகவே பல சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்தி, பல நிலைகளை உண்டுபண்ணி, உன் எண்ணத்திற்கு, உன் செயலுக்கு வெற்றியை அளிக்கிறார்கள். சூட்சும உலகத்தில் இருந்துகொண்டே நடக்கும் செயல்கள் தான் இவைகள் எல்லாம். அந்நிலையில் அவர்களின் பரிபூரண அருளை நீ பெறுகின்றாய். ஒரு செயலைச் செய்யும் பொழுதும், வெளியில் எங்காவது செல்லும்பொழுதும், ஆண்டவனை நினைந்து வணங்கிச் செல். தடைகளையும், வரும் விளையையும் அவர் பார்த்து உனக்கு நல்வழி புகட்டிடுவார். நம்பிக்கையுடன் செல்லும் எந்நிலையுமே தோல்வி அடைவதில்லை.

சித்தர்கள், ஞானிகள் ஆவதெல்லாம் எதற்காக என்று எண்ணுகிறார்கள் புரியாத பாமரர்கள். இம்மனிதர்களின் எண்ணத்திற்கும் செயலுக்கும் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் இருந்து, கண்டு, இவர்களை நல்வழி நடத்திடத்தான், அவர்கள் பல ஜெப வழிகளைப் பெற்று, சூட்சும உலகத்தில் இருந்துகொண்டே நம்பிக்கை வைத்தவனுக்கு நடுக்கடலுமில்லை என்னும் வெற்றியை

அளிக்கிறார்கள். நடுக்கடல் என்னும்பொழுது, நடுக்கடலில் இருந்து மீள்வதற்கும் அவர்கள், அவர்களை எண்ணும்பொழுது மீள்கிறார்கள் ஆண்டவனின் ரூபத்தில். நம்பிக்கையின் எண்ணம் புரிந்ததா? ஒரு இடத்திற்கு இனி நீ செல்லும்பொழுது, எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் மனக்கலக்கப்படாமல், என் அறையில் வந்து நீயே நிலை. அந்நிலையில் நீ வணங்கி என்னிடம் வேண்டும் பொழுது, நம்பி வேண்டும் பொழுது, உன்னுடன் நான் வருவேன். நாளை நீ செல்லும் நிலைக்கும் நான் வருகின்றேன்.

நாளை மன நிலையில் சோர்வை அண்டவிடாமல், சலிப்புடன் செல்லாமல், சந்தோஷமுடன், நம் குழந்தையின் நலனை எண்ணி அக்குழந்தையிடம், நான் பார்த்து வாங்கித் தருகிறேன் என்று செப்பிவிட்டுச் செல்லப்பா. நான் வந்து ஜெயித்துத் தருகின்றேன். மனக் கலக்கம் வேண்டாம், இருவருக்குமேதான். நாளை சொல்கின்றேன் நம் ரிஷிகளின் நிலைகளை. இன்று சரஸ்வதியின் தரிசனத்தைக் கண்டாய், அச் சரஸ்வதியே பார்த்துக்கொள்வாள் உனக்கேன் அந்தப் பயம். நீ சென்ற காரியம் முடித்து வந்தால் நாளைக்கு சரஸ்வதிக்கு மல்லிகைப் பூ மாலை வாங்கி வந்து போடு.

23-5-79

ரிஷிகளின் நிலை

ரிஷி நிலை பெற்ற ரிஷிகளின் நிலையெல்லாம், ஒன்றிரண்டு நாளில் பாட நிலையில் சொல்ல முடியாத நிலையப்பா. ரிஷி அருள் பெற்றவர்களெல்லாம் இவ்வுலகை, இவ்வுலக மக்களுக்காக, இவ்வுலக நன்மைக்காக, தாங்கள் பெற்ற அருளைப் பல ரூபத்தில், பல வழிகளில், பல உடல்களில் வந்து, பல கோயில்களின் சிலைகளின் ரூபத்திலும் வந்து, ஆண்டவனை அடிபணிந்து, ஆண்டவன் ஒருவன் உள்ளான், அவன் கைவிடமாட்டான் என்று ஒரே நிலையில் அண்டி வருபவர்களுக்கு, அந்த ரிஷிகள், ஆண்டவனாக வந்து, அருள் புரிகிறார்கள் என்று பல பாடத்தில் பல தடவை சொல்லி விட்டேன்.

அர்த்தத்தை அனர்த்தமாக எடுத்துக்கொண்டு மன நிலையையும், உடல் நிலையையும் கெடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் மானிடர்கள். பல கோயில்களில் சென்று, கோயில் வாசலின் உட்புகும் பொழுதே, கோவிலின் மணம் ஒன்று உனக்குத் தெரியுமே. உனக்கு மட்டுமல்ல எல்லோருக்குமே கோவில் வாசனை ஒன்று தெரியுமப்பா. பல மூலிகைகள் கலந்த அவ்வாசனையை என்ன என்றே நாம் புரிந்திட முடியாத நிலையில், அம்மணம் வீகிடுமப்பா. அம் மணங்கள் எங்கிருந்து வருகின்றன?

பல பக்தர்கள் ஒன்று கூடி முருகா, ஈஸ்வரா, கோவிந்தா என்ற நாமத்தை ஒரே நிலையில் ஒலித்துக்கொண்டே அக்கோவிலுக்குள் செல்கிறார்கள். அக்காலத்தில் இந்த ரிஷிகள் தவமிருந்து அமைத்த கோவில்களில் எல்லாம் இம்மணங்கள் வீசிடும். அந்த ரிஷிகள் எங்கும் செல்லவில்லை. வரும் பக்தர்களின் குறையைத் தீர்க்க, அவர்கள் ஸ்தாபித்த கோவில்களிலேதான் இன்றும் உடலுடன் அடக்கமாகி, அவ் ஈஸ்வர சக்தியிலிருந்து பல மணங்களைத் தன் வழிக்கு ஈர்த்து, வரும் மாவிடர்களுக்கெல்லாம், பக்த கோடி மாவிடர்க்கெல்லாம் அம் மணங்களை அளிக்கிறார்கள். சித்தர்களின் அருளையும், ரிஷிகளின் அருளையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவே முடிந்திடாதப்பா. அந்நிலையில் அருள் பெற்றவர்கள், பல கோடி சித்தர்களும் ஞானிகளும். இம் மக்களுக்காக, இம் மாவிட மக்களுக்காக, தவப்பயன் பெற்று இச் சித்தர்களும், ஞானிகளும், ரிஷிகளும் இல்லாவிட்டால், இவ்வுலக நிலையே வெறும் குட்டிச் சுவராகி இருக்குமப்பா.

இப்பொழுது உள்ள ரிஷிகளும், ஞானிகளின் நிலையில் எல்லாம் இக்கலியின் கடைசியில் கடும் தவமிருக்கிறார்களப்பா. கல்கிக்கு இம்மாவிட மக்களை எப்படியாவது ஈர்த்துச் செல்ல வேண்டும் இக் கலியில் மடியாமல் கல்கிக்கு வந்திடவேண்டும் என்று பேராவல் கொண்டு பெரும் தவமுள்ளார்கள். கல்கியின் ஆரம்ப நிலைதானப்பா சில இடங்களில் மனித உள்ளத்தில் பக்தி நிலை பரவி வருகின்றதப்பா.

இக்கலியில் உள்ள மனிதர்களின் நிலையை என்ன என்று எண்ணிப்பார்த்திட முடியவில்லையப்பா. ஆசை, அதியாசை, பேராசை கலியின் கடைசி நிலை இதுதானப்பா. பேராசை நிலை, இந்நிலையில் யாரும் தனித்து நிலைத்திட முடியாதப்பா. காலமுடன் கலந்துதான் அவ் ஆண்டவனையும் ஜெபிக்க வேண்டுமப்பா. ஊர் நிலையில், உலக நிலையில் ஒத்துப்போய், அவ்வெண்ண நிலையில் மட்டும் அவனருளை மாற்றிடாமல் ஜெபித்திடுங்களப்பா.

ஜெப அருளைப் பெற்றிருங்கள். அச் சித்தர்களின் நிலையை யெல்லாம் அறிந்திட மட்டும்தான் ஜெப அருள் இல்லையப்பா. இந்நிலையில் இருந்துகொண்டே உன்னையும், சித்தனாகவும், ஞானியாகவும், ரிஷியாகவும் ஆக்கத்தான், கல்கியில் கலக்கத்தான் கடும் தவம் செய்து உன் இல்லத்திலும் சுற்றிக்கொண்டுள்ளேன். இனி எப்படிப் பாடம் புகட்டுவது என்று எனக்கே புரியவில்லை. புரிந்த பாடத்தை நல்ல நிலையில் ஏற்றுக்கொள்ளுங்களப்பா. என்றும் என் அருள் உண்டு எல்லோருக்குமே.

வரும் சோதனையைக் கண்டு, கலங்கிடாதே. எல்லாம் தந்து அருள் பெறுவது அருளல்ல. இந்நிலையில் இருந்து எல்லாம் மீண்டு, பெறுவதுதான் ஆண்டவனின் அருள். ஏமாற்றி வாழ்பவன் வாழ்கின்றான், தர்மமுடன் வாழ்பவனுக்குப் பல தடைகள் ஏனப்பா என்கிறாய். தடையில் இருந்து மீள்பவன்தான் தர்மவான். சத்திய நியாயத்துடன் வாழ்பவனுக்கு, சத்திய சோதனைதான் வந்து விடும். அச்சோதனையில் இருந்து மீண்டால்தான் சத்தியவானாக லாம். சகலத்தையும் அளித்துவிட்டு, சத்தியவான் நிலையை எப்படியப்பா எய்த முடியும்? சத்தியத்துக்குச் சோதனை வந்தால்தான் அவன் சத்தியவானாகலாம்.

முருகா என்று கோவிலுக்குச் சென்று வணங்கிவிட்டால், உடனே உன் நிலைக்கு முருகன் ஓடி வந்து, உன் நிலைக்கு எல்லாமே அவன் அளித்துவிட்டால், ஆண்டவன் என்பவன் எதற்கப்பா? நீ உண்ணும் உணவையே எடுத்துக்கொண்டால், உழுது, பயிர் செய்து, அப்பயிரில் விளையும் தானியத்தைப் பக்குவ நிலை செய்து, சமைத்துத்தான் நீ உண்ண முடிகிறதப்பா. சிறு உதாரணத்திற்கு இது சொல்லுகிறேன். எந்த நிலையும் வேலை செய்யாமல், கஷ்டப் படாமல் எதுவுமே வருவதில்லை. அவ் வாண்டவன் அருளைப் பெறவும், பல சோதனைகளில் இருந்து மீண்டுதான் ஒரு நிலை எய்தி, அவன் அருளையே உன்னுள் இருக்கும் அவனை நீ, உன்னையே நீ கண்டிடலாம். வரும் தடங்கலைத் தடங்கலாக எண்ணிடாமல், ஜெயத்துடன் ஜெயித்துக் காட்டிடப்பா. உன் ஜெபத்துக்கு என் அருள் உண்டு என்ற ஒரு எண்ணம் மட்டும் இருந்தால் போதும், உன் ஜெபத்துக்கு நான் வருகிறேன். ஜெபிக்க வேண்டியது நீ தானப்பா, புரிகிறதா இன்றையப் பாட நிலை. உழுதால்தான், சமைத்தால்தான் உண்ண முடியும். ஆண்டவனை எண்ணி வாயைத்திறந்தால் அன்னத்தை ஆண்டவனா அளித்திடுவான் உன் உடலுக்கு. புரியாத பாமரர்கள் பழியைப் போடுவதெல்லாம் அவ்வாண்டவனின் மேல்தான். ஆண்டவன் என்பது யாரென்று புரிந்துவிட்டது உங்களுக்கு.

ஒவ்வொரு மனிதனும் ஆண்டவனாகலாம்' எல்லாமே அவன் எண்ணத்திலும், சுவாசத்திலும்தான் உள்ளது. ஆண்டவனாக வாழ்வதும், அழுகும் உடலை அழுகவிட்டு, மனச்சோர்வுடன் மடிவதுவும், எல்லாமே மனித எண்ணத்தில் இருந்து வருவது தான். இந்நிலையைப் புரிந்துகொண்டுதான், சித்தர்கள், ஞானிகள் அந்நிலையை எய்தினார்கள். ஏழ்மையில் இருப்பவனின் எண்ணத்தில் அவன் எண்ணமேதான் அவனை ஏழ்மையாக்குகிறது. செல்வந்தனின் நிலையும் அதுதான். செல்வந்தனும் அவன் எண்ணத்தில்தான் செல்வந்தன் ஆகிறான்.

ஏழ்மையும் செல்வமும் அவனவன் எண்ணத்தில் இருந்து தான் வருகின்றன. பிறப்பில் வருவது அல்ல எதுவுமே. ஜாதகத்தில் வருவது அல்ல எதுவுமே. எண்ணத்தில் வரும் எண்ணத்தையே கொண்டு அவரவர்கள் வழிக்கு வாழ்கிறார்கள், இக்கலியில் பிறந்த இப்பாமர மக்கள் எல்லோருமே.

24-5-79

எண்ணத்தில் வருவதுதான் எல்லாமே. இச் சொல்லைப் பாட நிலையின் முதலிலிருந்தே இன்று வரை சொல்லி வருகிறேன். எவ் வெண்ணத்தில் எண்ணும்பொழுது சுவாச நிலை எடுக்கின்றோமோ, அந்நிலையில், சுவாச நிலையில் வருவதுதான் எல்லாமே என்று பல முறை செப்பியுள்ளேன். பூர்வ ஜென்மப் பயனை வைத்து முதல் ஜென்மத்தின் விட்ட குறையை முடிக்க, ஆவி நிலையில் இருந்து தன்னிலைக்கு ஒத்த சுவாச நிலையை ஈர்த்துப் பிறக்கிறது குழந்தைகள் என்று செப்பியுள்ளேன்.

ஆண்டவனின் அருளில், பூர்வ ஜென்மத்தின் பலனை அவரவர்கள் நிலைக்கு எடுத்துக்கொண்டால்தான், அப்பலனையே பெற்றிட முடியும்பா. போன ஜென்மத்தில் நீ செய்த பலனால், பூர்வ ஜென்மத்தின் பலனால், பல புண்ணியங்கள் செய்தும், எனப்பா அந்நிலைக்கு, குட்கும நிலைக்கு ஆண்டவன் என்னும் ரிஷியின் நிலைக்கே வரும் தன்மையைச் சிறிதளவு தவறவிட்டதினால் தான், இந்த ஜென்மமே எடுத்துள்ளாய். இந்த ஜென்மத்திலும் பிறவி நிலையிலேயே உன் எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டிருந்தால், உன் நிலையுமே வேறுகத்தான் இருந்திருக்கும்பா.

போன ஜென்மத்தில் நீ வைத்திருந்த ரிஷியின் தொடர்பினால், இந்த ஜென்மத்திலும் உன்னை, உன் எண்ணத்தை, அவன் ஒரு நிலைப்படுத்தி, வழிநடத்திச் செல்கிறான். கால நிலையைத் தவறவிட்டிடாதே. இந்த ஜென்மத்தில் உன் எண்ணமெல்லாம், உயர் நிலையில், செல்வ நிலையில் இருந்ததனால்தான், உன் பூர்வ ஜென்மத்தின் பலனால், இப்பேறையே பெற்றாய்ப்பா. நேற்றையப் பாட நிலை படிக்கும் பாமரர்களுக்குப் புரிவதற்காக அந்நிலையில் புகட்டியுள்ளேன். எப்படிக் கொசு தன் நிலைக்கு உகந்த ஆகாரம் உள்ள இடத்தில் சுற்றிக்கொண்டே உள்ளதோ, அப்படித்தான் எனப்பா இம் மனித மனங்களும், எண்ணங்களும். பிறவிப்பயனை வைத்து அரசனின் வயிற்றில் அவதரிக்கிறான் அரச குமாரன். தன் நிலைக்கு உகந்த இடமாகத்தான், ஆவி நிலையிலிருந்து அவதரிக்கிறான் அக்குமாரன். ஆயிரம் ஆயிரமாக அவ்வரசன் செல்வத்தைத்

தேடி வைத்திருந்தாலும் இவ்வரசு குமாரன் அச்செல்வத்தை அவன் நிலையில் அழித்துவிடுவதில்லையா? அரசனும் ஆண்டியாக ஆகிவிடுகிறான். ஆனால் ஏழ்மை நிலையில் பிறக்கும் சில குழந்தைகள், தன் ஏழ்மையை எண்ணிடாமல், எப்படியும் உயர்ந்த நிலை அடைந்திடலாம் என்ற குழந்தைகள்தான், தன் எண்ணத்திலேயே செல்வ நிலைக்கும் உயருகிறது.

இந் நிலைக்கு, அந்நிலையில் இருந்து உயரும் குழந்தையின் நிலைக்கும், பூர்வ புண்ணிய நிலையிருந்தால்தான் உயர முடியும். எண்ணமே அப்பொழுதுதான் தோன்றிட முடியும். உன் எண்ணத்தில் இன்னும் சில சந்தேகங்கள் தோன்றியிருக்கும் இப்பொழுது. ஏன் ஆவி நிலையில் இருந்துகொண்டே அவதரிக்கலாமே எல்லோரும் செல்வ நிலையில் உள்ளவர்களின் வயிற்றில் என்று எண்ணுகிறாய். இந்நிலையில்தானப்பா, அவ் வாண்டவனின் சக்தியுள்ளது.

உடலில் இருந்து ஆவி பிரியும்பொழுது, அவ்வாவியின் ஆசை நிலையை வைத்துத்தான் பிறக்கிறது, மறு பிறப்பு என்றேன் முதலிலேயே. அவ்வாசை நிலை என்பது பல ரூபத்தில் உள்ளது. பணம் காசு மட்டுமல்ல, பந்தபாசம், கோப தாபம், எல்லா நிலைகளிலுமே அவ்வாசை நிலைகள் உள்ளன. ஆவிநிலையில் இருந்து கொண்டு, அவ் ஏழ்மை நிலையை அறிந்துதான், அந்நிலைக்கு, அக்குழந்தை பிறக்கிறது.

தன் நிலையில் உயர்ந்திடலாம் என்ற எண்ணத்திலும், தன்னால் அக்குடும்பத்தை உயர்த்திடலாம் என்ற நிலையிலும், எண்ணிப் பிறக்கிறது. ஆனால் பிறந்தவுடன்தான் எல்லாமே மறைக்கப்படுகிறதே, அச்சக்தியின் நிலையிலிருந்து. அங்குதான் இருக்கிறதப்பா ஆண்டவனின் சக்தி. அச் சக்தி நிலையைப் பெறத்தான் சித்தர்கள் பல தவமிருந்து, பல பேறுகள் பெற்றார்கள். ஆனாலும், அவ்வாதி சக்தியின், அண்டகோடிகளில் அடங்கியுள்ள அம் முழுச் சக்தி நிலையையும் இன்னும் எந்தச் சித்தனாலும் பெற முடியவில்லையப்பா.

சித்தர்கள் எல்லாம், ரிஷிகள் எல்லாம் பல தவமிருந்து, அச்சக்தியின் நிலையைப் பெறத்தான் இன்னும் ஜெபமிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதுதான் நீங்கள் கடுகளவிலிருந்து மிளகளவு வந்துள்ளீர்கள். இன்னும் உலக நிலையையே என்ன என்று புரிந்திடாமல் குடும்ப நிலையிலேயே கலங்கியுள்ளீர்கள். ஜெப நிலையைக் கூடிய விரைவில் உயர்த்திக்கொள்ளுங்கள். இப்பாட நிலையில் இருந்து பலவும், பல வழியிலும் புரிய வைக்கிறேன். நான் பெற்ற ஜெப அருளிலிருந்து, என் வழிக்குத் தெரிந்ததை

உன் வழிக்கும் புகட்டுகிறேன். என் வழிக்கு நீயும் மேலும் வந்திடலாம்.

25-5-79

இன்று பூஜைக்கு வந்த நண்பருக்கு (வி. பி.-க்கு)

மூவுலகை ஆட்டி வைக்கும் மூலவனே
மும்மூர்த்தியின் வடிவம் என்ன?

எட்டுத் திசையை நோக்கி, எட்டுத் திசையிலும் உள்ள பாலரை வசியம் செய்து உன்னுள் ஈர்க்கப் பார்க்கிறாய். ஈஸ்வர சக்தியே உன்னுள் இருப்பதை அறியாமல், பல பாலரை ஏனப்பா உன் வசியத்துக்கு இழுக்கிறாய்? ஆவியின் நிலையில் உள்ள மந்திரவாதிகள் மந்திரிக்கும் ஜெபமப்பா இது. ஆவிகளை யெல்லாம் தன் வசம் இழுப்பதற்காக, இந்நிலையில் வசியப்படுத்துவான். உன்னையே நீ யாரென்று புரிந்துகொள்ளாமல், பலரின் ஆவியை ஏன் இழுக்கிறாய் உன் வசியத்துக்கு?

ஆவியின் நிலையெல்லாம் தன் எண்ணத்திற்கு, தன் பசிக்கு, எங்கு அதற்கு ஆகாரம் கிடைக்கின்றதோ, அந்நிலைக்கு வந்து விடும். ஆவியைத் தன் வசியப்படுத்திக்கொண்டுதான், மந்திரவாதிகளின் வேலையெல்லாம் நடக்கின்றதப்பா. நடுத்தெருவிலும், நடு ஜாமத்திலும், அவர்கள் செய்யும் வேலையெல்லாம் இதுதான். குடுகுடுப்பை அடித்துக் கொண்டு வருபவன், நடு ஜாமத்தில் மயானக் காட்டுக்குள் அமர்ந்து, தன் வசியத்திற்கு ஆவிகளை அழைப்பான். இந்நிலையில் ஜெபித்துத்தான். அந்நிலையில் அவ்வாவின்கு, அவ்வாவின்களின் நிலைக்குப் பிடித்த ஆகாரத்தை அளிப்பான். அந்நிலையில் பல உண்மைகளை அவ்வாவின்கள் இவனுக்கு உணர்த்திவிடும்.

நடுநிசியிலேயே அக்குடுகுடுப்பாண்டி, நடந்து வீதி உலா வந்திடுவான். அவன் நடப்பதுவும், அவன் சொல்லுவதுவும், அவனுக்கு ஒன்றுமே தெரியாதப்பா. அவ்வாவின்கள்தான், அவன் உருவில், அவன் வசியப்படுத்திய வழியில் வந்து, ஒவ்வொரு இல்லத்திற்கும் சொல்லிக்கொண்டே செல்கிறது. நடு நிசியில்தான் இவ்வேலைகள் எல்லாம் நடந்திடும். ஈஸ்வர சக்தியின் அருளைப் பெற்றவர்களின் இல்லத்திற்கு, அவ்வாவின்கள் சொல்லும் வாக்கெல்லாம் வந்து தாக்காதப்பா. இன்னும் நீ வசிய மந்திரத்தையே சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், இவ்வாவின்களின் நிலையில் இருந்து எப்பொழுதுதான் தப்பப் போகின்றாய்? பல ஜெபங்களைத்தான்

ஜெபிக்கின்றும், பாட்டின் நிலையிலேயே பூஜை நிலையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றும். ஜெப நிலையை இன்னும் நீ புரிந்துகொள்ளவே யில்லையப்பா.

26-5-79

ஆவிநிலை வைத்துக் குடுகுடுப்பைக்காரர்களின் வழியை நேற்றுச் சொன்னேன். அவர்கள் வழிதான் மந்திரக்காரர்களின் வழியும், மாந்திரீகர்களின் வழியும். மாந்திரீகர்களின் வழியில், அவர்கள் ஜெபிக்கும் இடத்தில் பல வாசனைத் திரவியங்களைப் போட்டுப் புகை மண்டலத்தை எழுப்பி, பல வகை உணவுப் பதார்த் தங்களை, ஜீவராசிகளின் உணவுப் பதார்த்தங்களும் தான் வைத்து மந்திரம் ஜெபிக்கிறார்கள்.

அம் மந்திரத் தன்மையில் ஜெபிப்பது தன் நிலைக்கு உகந்த ஆவிகள், தீட்சண்ய ஆவிகள், அகால மரணமடைந்த ஆவேச ஆவிகள், தற்கொலை செய்துகொண்ட ஆவிகள், பிறிரினால் கொலை செய்யப்பட்ட ஆவிகள், இந்நிலையில் உள்ள ஆவிகளுக்கெல்லாம் இவர்கள் படைக்கும் உணவில், இவர்கள் ஜெபிக்கும் ஜெபத்தில், ஜெபமென்றால் என்னவென்று எண்ணுகின்றாயப்பா? இவ்வளவு வகைகளைப் படைத்து, புகைமண்டலத்தை எழுப்பி, நேற்று ஜெபித்தாரே அவர் (வி.பி.), அந்நிலையில் வசி, வசி, வசியென்று. அவ்வாவியின் நாமத்தை, துர்மரண ஆவியின் நாமத்தை வைத்து, வசி, வசியென்று வசியப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் தன் வழிக்கு.

மந்திரம் சொல்லுவதும், தகட்டில் எழுதுவதும், ஓலையில் எழுதுவதும் எல்லாமே அவ்வாவிகளின் வசியத்தின் மூலமாகத் தான். தன் பிழைப்புக்காக, தன் உயிர் நிலையையே மாற்றிக் கொண்டு பல ஏவல்கள் செய்வதெல்லாம், இம் மாந்திரீகர்களின் மண்டை ஓட்டின் நிலை என்னவென்றால், எவ்வாவியைத் தன் வசியம் வைத்துள்ளானோ அம் மாந்திரீகன், அம்மாந்திரீகனுக்கு அவ்வாவியை, தன் உடல் பின்னமாகி எந்நிலையில் எங்கு அவ்வுடலின் மண்டை ஓடு உறுப்புகள் இருக்கிறது என்ற நிலையைச் சொல்லி விடுகிறது. அதை எடுத்து வந்து அவன் ஜெபிக்கும்போது இன்னும் பல மடங்கு அவனுக்கு அவ்வாவிகளின் ஒத்துழைப்புக் கிடைக்கிறது. மாந்திரீகனின் வேலை யெல்லாம் இம் மண்டை ஓடுகளும் மற்ற எலும்பு உறுப்புகளும் பிறருக்குத் தெரியாத நிலையில் இருக்குமப்பா.

மன நிலையில் சோர்வு உடையவர்கள், மகான் என்று நம்பி, அவன் போட்டிருக்கும் சாமியார் வேஷத்தை நம்பி, மனச்சோர்

வுடைய மக்கள், அங்கு நாடிச்செல்லும் பொழுது, விபூதி வர வழைத்தோ, புஷ்பம் வரவழைத்தோ, இப்படிப் பலப்பல பொருள் களை வரவழைத்துக் கொடுக்கும்பொழுது, நாடிச் செல்லும் மக்கள் அவன் அளிப்பதை நம்பி கொண்டுவந்து வைக்கிறார்கள் இல்லத்தில். வந்தவுடன், அந்நிலைகள் நல்லதாகத்தான் நடப்பதாக வைப்பவர்களுக்குத் தெரிந்திடும். ஆனால், அதன் வேலையெல்லாம், இவன் உடலில் உள்ள அணுக்களை, தன் நிலைக்குத் திசை திருப்பி, அவன் உடலில் உள்ள அணுக்களைத் தன் வசப்படுத்த, அவன் மனநிலையில் சுற்றிக்கொண்டே உள்ளது.

அவ்வாவி, தன் நிலைக்கு உகந்த ஆகாரமோ, தன் நிலைக்கு உகந்த எண்ணத்தையோ, அவனை எண்ண வைத்துக்கொண்டே உள்ளது. இவ்வாவிளின் நிலையெல்லாம், அவன் உயிரணுவுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை எடுத்து, அவன் நிலையில், அவனை இருக்க விடாமல், அவனையே தன் வசப்படுத்திக்கொண்டு, அவனுள் வந்து குடி அமருகிறது அவ்வாவி.

தேவர்களின் தேவனப்பா மனிதர்களெல்லாம். இம் மனித உடலைப் பெறுவதுவே மகா பாக்கியமப்பா. தன்னுள் இருக்கும் சக்தியைப் புரியாமல், மாந்தரீகரிடம் சென்று பல தீட்சனைய ஆவிகளின் நிலைக்கு, தன் உடலையே விற்றுவிடுகிறார்கள் இப் புரியாத பாமர மக்கள். இவ்வாவியின் நிலையை, இன்னும் பல செப்பிடலாம் பல நாட்களுக்கு. சிறுகச் சிறுகப் பாட நிலைக்கு வருகிறேன்.

27-5-79

நல்ல பாக்கியம் பெற்ற, நல்வழிச் சாமியார்களைப்பற்றி நடத்திவிடுகின்றேன் இன்றையப் பாடத்தில். சாமியார்கள் என்றாலே வேஷதாரிகள், ஏமாற்றுக்காரர்கள், சூன்யக்காரர்கள், மக்களை ஏமாற்றித் தான் வாழும் வழிக்குத் தன்னைச் சாமியார் என்ற வேடத்தைப் போட்டுக்கொண்டு ஊரையும் மக்களையும் ஏமாற்றுகிறார்கள். பல மதத்தைப் பரப்பி, பகவானைப் பணிவ தற்கு, பல நிலைகளை மக்களுக்கு உணர்த்திப் பல கோடி ஜெபங்கள் ஜெபித்து, ஆண்டவனை வணங்குவதற்கு மக்களின் மனதில் ஒரு வித பயத்தை உண்டுபண்ணிவிட்டார்கள் இப்பல வழிச் சாமி யார்கள்.

இவர்களில் சிலர், பல மந்திரங்களை மக்களுக்குப் புரியாத பாஷையில் ஒதி, ஓமகுண்டங்களை வளர்த்து, அவ் ஓம குண்டத் தில் பொன், வஸ்திரம், பலவகைப் பதார்த்தங்கள், இன்னும்

பலவற்றைப் போட்டு, ஓமங்கள் வளர்த்து, எட்டுத் திಕ್ಕிலும் எட்டுப் பூசாரிகளை அமரச்செய்து, அவ்வனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து அவ்வாண்டவனைக் கோடியாரச்சனை என்ற பெயரில், புரியாத சம்ஸ்கிருத மொழியில் ஓதுகிறார்கள். இவ்வழியில் ஓதும் பொழுது, யாக குண்டத்தை வளர்த்து ஓதும்பொழுதுதான், அவ்வாண்டவன் வருவானா, அந்நிலைக்கு? யாருக்காக, யாரின் நிலைக்காக? இவர்கள் அவனிடமிருந்து பொருள் பெற, யாகம் வளர்த்து, மந்திரங்கள் ஜெபித்து, இவனுக்குப் பொருள் தருபவனுக்கு, அவர்கள் செய்யும் பூஜையில், ஆண்டவன் வந்து அருள் தருவானாம்.

ஆண்டவனுக்கு இவர்கள் தூதுவர்களாம். பல ஆயிரம் செலவு செய்து, யாக குண்டம் வளர்த்து, அப்பூசாரிகளுக்கு அன்னமளித்து, பொருள் தந்து, அவ்வாண்டவனை வணங்கினால் இவன் செய்த பாவங்களும், இவன் எண்ணமும் மாறி, அவ்வாண்டவன் வந்து அருள்புரிவானாம். ஊரை ஏமாற்றி உள்ள நிலையைப் புரிந்திடாமல், தன் புகழைப் பரப்ப பூஜை செய்பவர்கள் தான் பெரும்பாலானவர்களாய் உள்ளார்களப்பா. இவர்களின் நிலைக்கெல்லாம், இப்பலவழிச் சாமியார்கள் பெரும் தூதுவர்களப்பா. செய்த பாவத்தைக் கழித்திட, பூஜை செய்துவிட்டால் பாவம் தீர்ந்துவிடுமா? அவர்கள்தான் அதைப் பாவமென்றே எண்ணுவதில்லையே.

புகழுக்காக, தான் சம்பாதித்த செல்வத்தை, அவ்வாண்டவன் வந்து காப்பாற்றித் தர வேண்டுமென்பதற்காக, அவ்வாண்டவனின் பெயரைச் சொல்லி, பல பூஜை செய்கிறார்கள் இப்பாமர மக்கள். பெரும்பாலான பூஜை முறையே இப்படித்தானப்பா உலகினுள்ளே உள்ளது.

இம்மனிதர்களை மாற்றிடத்தான், நல் வழியில் அழைத்துச் சென்றிடத்தான், நல் வழியில் பல சாமியார்கள், நல் வழிச்சாமியார்கள் இன்றும் உள்ளார்கள், அன்றும் இருந்தார்கள். பல ஜெபங்களை ஜெபிக்கச் சொல்லி, மக்களின் மனதினிலே பதிய வைக்க, நல்வழிச் சாமியார்களெல்லாம் நாட்டம் கொண்டு நடந்திட்டார்கள்.

இன்னும் சில இடத்தில், சில சாமியார்கள் அவ்வாண்டவனின் சக்திக்குப் பலவகை நாமங்களைச் சூட்டி, புவனேஸ்வரி பூஜை, செளண்டேஸ்வரி பூஜை, காமாட்சியம்மன் பூஜை என்று பல, இன்னும் பல நாமங்களைச் சூட்டி அச்சக்தியின் நிலைக்கே பல யாகங்கள் வளர்த்து, புகை மண்டலங்களை எழுப்பி, தான் வாழ,

தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் வாழ, தன்னை நம்பி வருபவர்களை வாழ வைக்க, இப்படியும் பல நிலைகளில் செய்கிறார்கள் பல சாமி யார்கள்.

புகைமண்டலத்தை எழுப்பி, நல் மணத்தைக் கொண்ட புகைமண்டலத்தை எழுப்பி, அவ்வாண்டவனை ஜெபிக்கும் பொழுது, எந்நிலையில் நாம் ஜெபிக்கின்றோமோ, அந்நிலையில் அவர், அவர்கள் ஜெபிக்கும் நிலைக்கு, அச்சக்திநிலை வருகிறதப்பா எல்லோருக்குமே. ஆண்டவனை வணங்கிட யாருக்கும் யாரும் தூது வேண்டாமப்பா. எல்லோருமே அவரவர்கள் நிலைக்குத் தகுந்தபடி அவனருளை எப்படியும், எந்நிலையிலும் பெறலாமப்பா. அவனவன் எண்ணத்திலும் கவாசத்திலும்தான் இருக்கின்றதப்பா எல்லாமே.

ஓம் என்ற நாதத்தை 'ம்' என்ற சொல்லை முடித்திடாமல் 'ஓ' என்ற எழுத்தை உச்ச ஸ்தாயியில் இழுத்து ராகத்துடன் பாடி அடுத்த வரியில்

ஓம் என்ற நாதத்தில் உருளுகின்ற உலகினிலே
உதித்துள்ள உயிரணுவாய்
உன்னையே நான் வணங்குகிறேன் ஈஸ்வரா, குருதேவா
உன்னை நான் பார்த்திடவே
என்னில் உன்னைக் கண்டிடவே
உன் வழியில் நடந்திடவே
உன்னையே நான் வணங்குகிறேன் ஈஸ்வரா, குருதேவா
உன்னையே நான் வணங்குகிறேன் ஈஸ்வரா குருதேவா
உன் வழியில் சத்தியத்தை
உன் வழியில் தர்மத்தை
உன் வழியில் நியாயத்தை
உன்னை எண்ணும் இதயத்தில்
ஊன்றிடுவாய் ஈசனின் சக்தியே
ஓம் என்ற நாதத்தில்
உருளுகின்ற உலகினிலே
உதித்துள்ள உயிரணுவாய்
உன்னையே நான் வணங்குகிறேன் ஈஸ்வரா, குருதேவா.

30-5-79

முதல் பாடத்திலேயே ஆண்டவனுக்கு அறுசுவை உணவு படைப்பதைப்பற்றிச் சில நிலைகளைச் சொல்லியுள்ளேன். அதன்

விளக்கத்தை இன்று தருகின்றேன். ஆண்டவனுக்கு அறுசுவை உணவைப் படைக்கும்பொழுது, ஆண்டவன் என்பவர் யாரென்று முதலிலேயே சொல்லியுள்ளேன். ஆண்டவன் சக்திபெற்ற முருகனாக உள்ளவரும், வெங்கடாஜலபதியாக உள்ளவரும் இப்படிப் பல ஆண்டவனின் நாமத்தைப் பெற்றுள்ள ரிஷிகள் எல்லாம், நீ ஆண்டவனை வணங்கி அமுது படைக்கும் பொழுது, அவ்வுமுதின் மணத்தை ஈர்த்துத்தான், அந்நிலைக்கு, அவர்கள் வந்து, அம்மணத்தின் ஈர்ப்புத் தன்மைக்காக அவர்கள் வந்து, (பதார்த்தங்கள், பலவகைப் பழங்கள், புஷ்பங்கள், ஊதுவத்தியின் வாசனை, கற்பூர சாம்பிராணி வாசனைகள்) இப்படி இன்னும் பல ஆண்டவனின் நாமத்தைச் சொல்லி நாம் படைத்து வணங்கும் பொழுது, அம் மணத்தின், நாம் படைத்த படைவலின் மணத்திற்கு, நாம் எண்ணி வணங்கும் பொழுது, யாரை நினைத்து எண்ணி வணங்குகிறோமோ அவர்கள் அந்த நிலைக்கு வந்து, நம் சுவாச நிலைக்கு, நம் உயிரணுவிற்கு வேண்டிய சில நிலைகளை, அவர்கள் அதை எடுத்து நமக்கு அளிக்கிறார்கள். புரிகிறதா?

அவர்கள் எடுத்து என்று சொல்லும் பொழுது, நாம் படைக்கும் பல வகைப் பதார்த்தங்களை, அந்நல்ல நறுமணங்களை நமக்கு அவர்கள் அளிக்கிறார்கள். நம் சுவாச நிலைக்கு அளிக்கின்றார்கள், நம் சுவாச நிலையும் ஒரு நிலைப்படுகிறது. நம் உயிரணுவும் ஊட்டம் பெறுகிறது. ஆண்டவனின் நாமத்தைச் சொல்லிப் படைக்கும் உணவெல்லாம், அவ்வாண்டவனின் நாமத்தில் உள்ளவர்களா எடுத்து அள்ளி அள்ளி உண்ணுகிறார்கள்? இக்காற்றினில் கலந்துள்ள பல கோடி நல்ல மணங்களையே தன் சுவாச நிலைக்கு, தன் உயிரணுவிற்கு ஊட்டமாக எடுத்துக்கொள்ள அச் சித்தர்களினாலும், ரிஷிகளினாலும், ஞானிகளினாலும்தான் முடியும்பா.

இம் மனித உடலில் உள்ள நமக்கு, நாம் பூஜை நிலையில் படைக்கும் உணவின் மணத்தையெல்லாம், நறுமணங்களையெல்லாம், நமக்கேதான் அளிக்கிறார்கள், அவ்வாண்டவனின் நாமத்தில் உள்ள, அருட் பெரும் ஜோதிகளெல்லாம். இங்கு, இங்கு என்னும்பொழுது, நம் முறைப்படி (உங்கள் முறைப்படி) நான் என்னும் பொழுது, நான் எல்லோருக்குமே பொதுவானவன். சமய வேறுபாடு எனக்கில்லை. சகலத்தையும் ஒன்றாக எடுப்பவன் தானப்பா நான். நம் முறைப்படி என்று சொன்னேனல்லவா. இந்துமத முறைப்படி, இப்படிப் பல முறைகளில் வணங்குகிறோம். ஆண்டவனை இந்நிலையில் வணங்கும் பொழுது, அச்சித்தர்கள். ரிஷிகள், நாம் வணங்கும் முறைக்கு, நம் நிலைக்கு, நல்லுணர்வு தருகிறார்கள்.

ஆனால் பல கோயில்களில் பல பலியிட்டு, அந்நிலையில் (ஆடு, கோழி) அவ்வுணவை, அதை உணவாக்கிப் படைத்து, ஆண்டவனை வணங்குகிறார்கள். அவர்கள் வணங்கும் நிலைக்கும் வருகிறார்கள், அவர்கள் வணங்கும் தெய்வமான ஆவிகளான நாட்டராயன், முனியப்பன், பேச்சியம்மன், அங்காளியம்மன் என்னும் நாமங்களை உடைய, அந்நிலையில் அருள்பெற்ற ஆவிகள் நிலைதானப்பா அவை யெல்லாம்.

ஆண்டவனின் சக்தியிலிருந்து அவரவர்கள் நிலைக்குப் பெற்றார்கள் சில சக்திகளை, ரிஷிகளும் தபசு முனிவர்களும் என்றேனல்லவா. அவர்கள் பெற்ற சுவாச நிலைக்குத் தகுந்தபடிதான் அவர்கள் நல்சக்தியின் அருளைப் பெறுகிறார்கள். அச்சக்தியின் அருளைப் பெற்றவர்களெல்லாம், அவர்கள் சுவாச நிலைக்கு எங்கு ஆகாரம் கிடைக்கிறதோ, அங்கு வந்து அருள் தருகிறார்கள் ஆண்டவனாக.

அவர்கள் பெற்ற அருள் (அவர்கள் என்னும் பொழுது நாட்டராயன், பேச்சியம்மன், முனியப்பன், அங்காளியம்மன் என்னும் நாமங்கள் உடைய தேவதைகள்) எல்லாம் வந்து அவர்களுக்கு உகந்த ஆகாரம் கிடைக்கும்பொழுது, அவர்கள் சுவாச நிலைக்குத் தகுந்த ஆகாரம் கிடைக்கும்பொழுது, அந்நிலைக்கு அவர்கள் அருள் புரிகிறார்கள் அம்மக்களுக்கு. இன்னும் பல இடத்தில் முஸ்லீம்களும், இயேசு கிருஸ்துவை வணங்கும் கிருஸ்தவர்களும் அவர்களுக்கே தெரியாமல் அவர்கள் நிலைக்குத் தகுந்தபடி, பலவித வாசனைத் திரவியங்களை, தன் மேலேயே பூசிக்கொண்டு, அவர்கள் வணங்கும் ஆண்டவனின் ஆலயத்திற்குச் செல்லுகிறார்கள். அந்நிலையில் அவர்கள் வணங்கும் அல்லாவும் ஏசுவும் வருகிறார்கள். அவரவர்கள் நிலைக்குத் தகுந்தபடி ஆசீர்வாதம் அளிக்கிறார்கள்.

சுவாச நிலையில் எவன் ஒருவன், நல்ல மணங்களைப் பெறுகின்றானோ அவன் ஆண்டவன் அருளைப் பெற்ற, ஆண்டவனின் ஆசியைப் பெற்றவனாகிறான். ஆண்டவனின் அருளெல்லாம் இச்சுவாச நிலையிலிருந்துதான் இவ்வுயிரணுவிற்குக் கிடைத்து, மனிதன் நிலையையே நடத்திச் செல்கிறது. சுவாச நிலையிலிருந்து வருவதுதான் எல்லாமே. மன நிலை சோர்வுற்றவனும், மன நிலை குழப்பத்துடன் உள்ளவனும் இவ்வாண்டவனை எண்ணி, அவ் ஆண்டவனுக்கு உகந்த நிலையில், நறுமணத்தை உள்ள புஷ்பத்தைச் சூட்டி வணங்கும் பொழுதே, மன நிலையில் சில மாற்றங்களைக் காணலாம். சுவாச நிலையிலிருந்துதானப்பா, இவ்வுலக நிலையே உள்ளது. இவ்வுலக நிலைக்கே, ஊன்றுகோலே சுவாச நிலை தானப்பா. நாளைக்கும் இப்பாடத்தையே தொடர விடுகின்றேன்.

ஐம்புலனை அடக்கிடவே அருள்புரியுங்கள் என்று பாட்டு நிலையில் பாடுகிறீர்கள் பல தடவை. ஐம்புலனை அடக்குவது என்றால் பார்த்தல், சுவைத்தல், கேட்டல், நுகர்தல், எண்ணல் என்னும் இவ் ஐம்புலன்களும் பெற்ற மனிதர்கள் எல்லோருமே, தான்பெற்ற அருளைப் பார்த்தவுடன் பதட்டப்படாமல், பார்க்கும் நிலையில் ஒன்றை எடைபோடாமல், பார்த்த பொருள் ஒன்றைப் பார்த்தவுடன் வாங்க வேண்டும் என்றில்லாமல், தான் பார்த்ததை ஒரு நிலைப்படுத்தி, பார்த்த நிலைக்கு எதையும் முடிவு எடுக்காமல், தான் பார்க்கும் அருளைப் பெற்ற அவ்வருளின் சக்தியை நல்வழியில் உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.

இப்படித்தான் சுவைக்கும், கேட்பதற்கும், நுகர்வதற்கும், மன எண்ணத்திற்கும் எல்லாவற்றுக்குமே ஆண்டவன் படைத்த மனித உடலுக்கு மட்டும்தான் ஆண்டவன் அருளிய இத்தன்மை உள்ளது. இத்தன்மை என்பது மனித ஜென்மங்கள் ஐம்புலனை அடக்கும் தன்மை, மிருக ஜெந்துக்கு இவ் ஐம்புலனை அடக்கும் தன்மை இல்லையப்பா.

ஐம்புலனை அடக்கும் தன்மை பெற்ற மனிதனே, தன் மன நிலையை அடக்கிடாமல் வாழும் வரை சந்தோஷமாக வாழலாம், வாழ்க்கையில் சந்தோஷம் என்பது என்ன என்றே புரியாத மானிடர்கள் இவ் ஐம்புலனை அடக்கியாளும் சக்தியையே, அதி பேராசையினால் இவ் ஐம்புலனையும் அலைய விட்டுவிடுகிறார்கள். பேராசை நிலைக்கு அடிமைதானப்பா இவ் ஐம்புலனையும் அலையவிட்ட ஒவ்வொரு மனிதனும். இம் மனித ஜென்மங்களுக்கு ஆண்டவன் அருளிய அரும்பெரும் பொக்கிஷம் அப்பா இவ் ஐம்புலனை அடைந்தது.

மிருக உடலுக்குத் தன்னைக் காத்துக்கொள்ள, தன் உணவைத் தேட ஆண்டவனால் ஒவ்வொரு மிருக இனத்திற்கும், ஒவ்வொரு காப்பு நிலையுள்ளதுப்பா. ஆற்றிவு படைத்த மனிதன்தான், ஒருவனை ஒருவன் ஏமாற்றி, ஒருவனுக்காக ஒருவன், ஒருவனை அழிக்கப் பல பில்லி குனியங்கள், பல மந்திரங்கள், பல ஏவல்கள் எல்லாம் செய்து, தன் எண்ணத்தையே பிறரை அழிக்க உபயோகப்படுத்தி, பிறரை அழிப்பது மட்டுமல்லாமல், அந்நிலையே தன்னையும் வந்து தாக்குகிறது என்பதை அறியாமல், தான் பெற்ற பாக்கியத்தை எல்லாமே சிதறவிட்டு வாழ்கிறார்கள் பல கோடி மக்கள். எவனொருவன் பிறரையே எண்ணிக்கொண்டுள்ளானோ, அவன் வாழும் வாழ்க்கையும் நல்ல வாழ்க்கையில்லையப்பா. நீங்கள் கேட்கலாம் தன்னையே பார்த்துக் கொண்டுள்ளவன் சுயநலவாதியல்லவா என்று, நான் சொல்லும் பொருள் அதுவல்ல அப்பா.

நான் சொல்வதெல்லாம் உன்னை நீ உணர்ந்து, உன்னை அங்
 ஈஸ்வர சக்தியைப் பெற்று, உன் உழைப்பில் நீ உண்டு, உன்னைச்
 சார்ந்தோரின் நிலையை நீ பார்த்து, உன்னால் மற்றவர்களுக்குப்
 பயனை மட்டும் தான் அளிக்கும் நிலையில் நீ இருந்து, உன் வாழ்க்
 கையை நீயே அமைத்துக்கொண்டு, பிறரின் சொல்லுக்காக, அவச்
 சொல்லுக்காகப் பயப்படாமல், பிறரின் புகழுக்காக ஏங்கிடாமல்,
 மயங்கிடாமல், உன்னையே நீ நம்பு என்பதின் பொருளைப் புரிந்து
 கொண்டு, வாழும் வாழ்க்கைதானப்பா பெரும் பூரிப்புடன்
 வாழும் வாழ்க்கை.

நாம் வாழும் வாழ்க்கை பிறருக்காக வாழ்வதல்ல. பிறரின்
 ஏய்ச்சலுக்கும், போற்றலுக்கும் மயங்கிடாமல் எவனொருவன்
 பிறரைப் பார்த்துப் பொறுமைப்பட்டோ, பிறரைப் புகழ்ந்தோ
 வாழும் வாழ்க்கையும் வாழ்க்கையல்ல. இன்றையப் பாடநிலை
 புரிந்ததா?

மனித உடலில், மன நிலையில், கொதி நிலைதானப்பா. அம்
 மன நிலையையும், ஐம்புலனையும் ஒருநிலைப்படுத்தி வாழ்ந்திட
 வேண்டுமப்பா. இவ்வுலக நிலையிலேயே உள் நிலை என்னப்பா?
 உலகத்தின் உள் நிலையில் காற்று உள்ளது என்றேன். அக்காற்றின்
 நிலை எந்நிலையில் உள்ளதப்பா? நீ மண்ணைப் பறித்துக்கொண்டே
 போனால், மேலே உள்ள நிலைக்கும் நீ மண்ணைத் தோண்டும் நிலைக்
 கும் வெப்ப நிலை மாறுபடுகிறது. எப்படிச் சூரிய ஒளியின் தன்மை
 பூமியில் வந்து தாக்கும் பொழுது உஷ்ண நிலை குறைபடுகிறதோ,
 அதைப்போல் தானப்பா, அவ் உஷ்ண நிலையைத் தன்னுள் ஈர்த்துக்
 கொண்டிருக்கும் இப்பூமியும், அவ் ஈர்ப்பு சக்தியினால், தன்னுள்
 இருக்கும் காற்றுடன், உலகத்தின் உள் நிலையில் உள்ள காற்றுடன்
 அவ்வுஷ்ணத்தையும் ஈர்த்துத்தான், அக்காற்றுடன் அவ்வெப்பமும்
 கலந்துதான் சுற்றுகிறது இவ்வுலகமே.

நீராவியில் எப்படி ரயில் செல்கின்றது என்கின்றாயோ, அந்
 நிலையேதானப்பா இவ்வுலகச் சுற்றலும். அச்சக்தியின் சொருப
 நிலை மனிதனை மட்டும் தாங்கிக்கொண்டிடல்லையப்பா, அவன்
 படைத்த படைப்பில் எல்லாவற்றிலுமே கலந்துள்ளவனப்பா
 அவன். அச்சக்தியின் சொருப நிலையைக் கண்டிடவும் முடியாது,
 சொல்லிடவும் முடியாது; போற்றிப் போற்றி வணங்கிடத்தா
 னப்பா வேண்டும், இம் மானிட உடலைப் பெறும் பாக்கியம்பெற்ற
 நாம் எல்லோருமே.

1-6-79

செல்வம்

பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகமில்லை
செல்வத்தின் செல்வாக்கோடு இரு
செல்வத்தின் அடிமையாய் இருந்திடாதே

அரவிந்தரின் அருள் வாக்கில் செல்வத்துக்கு முதலிடம் தந்துதான் மக்களுக்குப் பல நிலைகளைப் புகட்டியுள்ளார். செல்வாக்கோடு என்னும் பொழுது, முதலில் நான் சொன்ன பாட நிலையில் வந்த செல்வாக்கு வேறு, இப்பொழுது புகட்டும் பொருட் செல்வம் வேறு. முதலிலேயே இப்பாட நிலைக்கு நாம் வந்த பொழுது, செல்வத்திற்கு நான் எதிரியல்ல என்று சொல்லியுள்ளேன். செல்வநிலைக்கு நான் பாடம் தருகிறேன் என்று கொங்கணவரும் வந்தாரல்லவா? இன்றும் அவர் வந்து ஆசி வழங்கிவிட்டார்.

செல்வம் படைத்தவர் எல்லோருமே அச்செல்வத்தை அவர் தந்து அருளினார் என்ற எண்ணம் இருந்திட வேண்டும். செல்வத்தின் நாயகன் அவனப்பா. அவனின் செல்வத்திற்குப் பாதுகாப்பாளன் தானப்பா நீ. அவன் தந்த செல்வத்தை எவனொருவன் பேணிக் காத்து நல்வழியில் அச்செல்வத்தைப் பயன்படுத்துகிறானே, அவன் நிலைக்கெல்லாம், அச் செல்வத்தின் நாயகன் அள்ளி, அள்ளி அளித்திடுவான். அச்செல்வத்தின் பாதுகாப்பாளன் தானப்பா செல்வம் வைத்துள்ள ஒவ்வொருவனும். அவன் தந்த செல்வத்தைப், பல நிலையில் சிதறவிடுபவனுக்கு அந்நிலையில் அங்கு அது நிற்பதில்லை. செல்வத்தின் பாதுகாப்பாளன் நல்ல நிலையில், நல்ல நிலை என்னும் பொழுது, நற்காரியங்களுக்கு அச்செல்வத்தைப் பயன்படுத்தி நடத்திட வேண்டுமப்பா. அவன் கையில் உள்ள வரைதான் அச் செல்வம் அவனுடையதாகிறது. அவன் கையில் உள்ளவரைதான் அவன் அதற்கு அதிபதி. அவன் உழைத்த உழைப்பிற்கு, அவனின் ஆசைக்கு அவனை ஒரு பாதுகாப்பாளனாக நம்பித்தான் அச்செல்வத்தின் நாயகன் அவனுக்கு அச்செல்வத்தை அளிக்கிறான். அவன் அளித்த அச்செல்வத்தை பல மடங்கு பெருக்கி, பலரின் வறுமையை நீக்கி, அச்செல்வம் தனதல்ல என்று எண்ணுபவனுக்கு என்றுமே அச்செல்வத்தின் நாயகனின் ஆசிகள் இருந்து கொண்டே இருக்கும்பா.

எப்படி பாலாஜி என்னும் அவ் வெங்கடேஸ்வரனைத் துதிக்கும் பொழுதே மக்களின் மனதில் செல்வத்தின் நிலைதான் வருகிற தப்பா. அவரும் வருபவருக்கெல்லாம் தன் வழியில் வரவை

வாங்கி, பல மடங்கு அளிக்கின்றார் மக்களின் ஆசைக்கெல்லாம். பெற்ற செல்வத்தைப் பேணிக்காத்து, பேணிக்காத்து என்னும் பொழுது (பூதம் நகை காத்த வழியல்ல) அப்பொக்கிஷத்தை நல் வழியில் உபயோகப்படுத்துபவர்களுக்கெல்லாம் அவனை விட்டு அகலுவதில்லை அச்செல்வ நிலை. பேராசைக்காரனிடமும் அச் செல்வம் தங்குவதில்லை. பிறரைப் பார்த்துப் பொருமைப் படுபவர்களுக்கும் அச் செல்வ நிலை வந்து அடைவதில்லை.

இச்செல்வத்தினுல்தானப்பா மனித மனங்கள் எல்லாமே மாறி மாறிப் பலப்பல ஆசைகளை மனதில் ஏற்றிக்கொண்டு இச் செல்வத்திற்கே அடிமையாக வாழ்பவர்கள்தானப்பா இன்றைய மனிதர்கள் பலரின் நிலை. செல்வச் செழிப்போடு வாழ்ந்திட வேண்டும். செல்வத்திற்கே நாம் அடிமையாகிவிடக் கூடாதப்பா. செல்வம் என்பது, செல்வ நாயகன் நமக்களித்த சொத்தப்பா, அச்சொத்திற்குப் பாதுகாப்பான தானப்பா நீ.

2-6-79

இன்றையப் பாடநிலை பெரும் சூட்சும உலகத்திற்குச் செல்வ தற்காக, இக்கலியின் கடைசியில் கலி முடிந்து கல்கிக்குச் செல்வதற்காகப் பலவகைப் பாடங்களைச் சொல்லி அருளியுள்ளேன். சூட்சும உலகத்திற்கு வருபவர்களெல்லாம் ஜெப அருளைப்பெற்று, ஜெபத்தில் இருந்தால் மட்டும் தான் வருவார்கள் என்பதல்ல, இம் மானிட உலகத்தில் பிறந்தவர்கள் ஜெப நிலையை அறியாமல் தன் எண்ணத்திலும், செயலிலும் ஆண்டவன் அருளைப் பெற்று, அவ்வாண்டவனுக்காக அஞ்சி, தன் வாழ்க்கை முறையில் பல நற்காரியங்கள் செய்து, தன்னையே தான் என்ற கர்வமில்லாமல் தன்னால் இவ்வுலகிற்கு என்ன பயன் என்று புரிந்துகொண்டு வாழ்பவனும், தன்னிலை என்ன என்றே தனக்கே தெரியாமல் பல வகை இன்னல் பட்டு, இம் மக்களுக்காகத் தன் வழியில் பல புதிய கண்டுபிடிப்புகளைக் கண்டுபிடிக்கும் விஞ்ஞானிகளும். அவ்விஞ்ஞானிகள் எல்லாம் எண்ணுகிறார்கள் தான் ஆண்டவனை நினைத்துத் தன் அறிவினால், தன் அறிவை உபயோகப்படுத்தி, தன் முயற்சியில் பல புதிய வார்ப்புகளை, படைப்புகளைக் கண்டுபிடிப்பதாக. அதுவல்லப்பா அவர்கள் நிலை.

இம் மனித உடலில் உள்ள எல்லாருமே விஞ்ஞானியாகலாம், ஞானியாகலாம், ரிஷியாகலாம், பல கீழ்நிலைக்கும் செல்லலாம். அவனவன் ஆண்டவனை எண்ணும் நிலையில்தான் அவன் அறிவை உபயோகப்படுத்தும் பொழுது, அவன் நிலையில் சூட்சும உலகத்

திற்குச் சென்ற, ஆவி நிலையோ, அல்லது அவன் நிலையில் சென்ற, தான் விட்டுச் சென்ற விஞ்ஞானியோ அவன் உடலுக்குள் புகுந்து தான் ஒவ்வொரு விஞ்ஞானிக்கும் பல வழிகளைக் காட்டுகிறார்கள். ஆனால் அவ் விஞ்ஞானி என்பவன், தான் பெற்ற அருளைச் சிதறவிடாமல் எந்நிலையில் ஆண்டவனை எண்ணி ஒரு நிலையை ஆரம்பித்தானோ, அந்நிலைவரை அவன் நிலைக்கு அவன் உடலில் உள்ள, அச் சூட்சும அருள் பெற்ற அச்சித்ததின் அருள் செயல்படுகிறது. என்று அவன் தான் என்ற எண்ணத்திற்கு வருகிறானோ அன்றே அவன் செயலும், அவன் எடுத்த முயற்சியும் வீணாகிறது. எல்லாம் அவன் செயல் என்று எண்ணுபவனுக்கு என்றுமே அவனருள் உண்டு.

இந்நிலையில் உள்ளவர்களும் அந்நிலைக்கு வருகிறார்கள், சூட்சும நிலைக்கு. இப்படித்தான் பல பாடகர்களைப் பார்த்திருப்பாய். அவர்கள் பாடலின் இனிமை எங்கிருந்து வருகிறது? பல மருத்துவர்களைப் பார்த்திருப்பாய் மருத்துவர்களின் திறன் எங்கிருந்து வருகிறது? இவ்வுலகில் பல கோடானு கோடி நல்லோர்களின் மறு பிறவி எய்தாத, தான் இவ்வுலகத்தில் ஜீவித்த காலத்தில் நடத்திச் சென்ற பாதையை, அவ்வுலகுக்குச் சென்றும், சூட்சும உலகத்திற்கு, தன் எண்ணத்திற்கு உகந்தபடி, இம் மானிட உலகில் உள்ள மனிதன், எவனொருவன் அவ்வாண்டவனை நினைத்து, எந்த வழிக்கு ஆண்டவனை நினைக்கிறானோ, அவ்வழிக்கு, அச் சூட்சும உலகத்தில் உள்ள பலரின் நிலைக்கு வந்து பல உதவிகளைச் செய்கிறது. பாட நிலை புரிந்ததா?

இந்நிலையில் உள்ள எல்லோருமே, இந்நிலையில் அருள் பெற்ற எல்லோருக்குமே, என்று அவர்களுக்குத் தான், என்ற கர்வம் வருகிறதோ, அன்று அவர்களுக்கு, தான் பெற்ற பேறு மடிந்து விடுகிறது. அவர்கள் நிலைக்கு உதவி செய்த, அச்சித்தர்களின் நிலையும் மறைகிறது.

சூட்சும உலகத்திற்குச் செல்பவர்கள் எல்லாம் ஜெபத்திலிருந்து ஜெப அருளினால் மட்டும் தான் செல்லவேண்டுமென்பதல்ல. இன்றையப் பாட நிலையைப் புரிந்துகொண்டால், இஜ் ஜெப நிலையில் இருப்பவருக்கு இவ்வுலக நிலையில் உள்ள பொழுதே தான் யார், நான் என்பது யார்? என்று புரியும் நிலையும், தான் பிறவி எடுத்த பயனும், தன் நிலைக்கு, தன் உயிர் நிலைக்கு, ஒரு நிலைப்படுத்த இந்த ஜெபநிலை அருள் புரிகிறது.

சுவாச நிலையும் ஜெப நிலையும் ஒன்றுபட்டால் இவ்வுலக நிலையையும் பல கோடிச் சித்தர்களின் நிலையையும் அறிந்து, பல

மண்டலங்களின் நிலையையும் அறிந்து அழியாத உடலென்றேன். உயிர்மட்டும் அழியாத உயிரல்ல, உடலையும் அழியாது பாதுகாத்து இவ்வுலக மக்களுக்குத் தன்னால் என்றும், தான் பிறவி எடுத்த பயனை, பிறருக்காக உபயோகப்படுத்தலாம்.

4-6-79

அன்றே பாடத்தில் சொன்னேன் இன்னொரு என் சிஷ்யனிடம், அவன் இன்று இங்கில்லை. இருந்திருந்தால் மகிழ்ந்திருப்பான்.

இச்செய்யுள் ஐந்து என்று பகர்ந்தேன். நல்வழிக்கு எண்ணிக்கை கணக்கல்ல. நல்வழி புகட்டிட நான்கு பாடலும் பாடிடலாம் நாலு கோடிப் பாடலும் பாடிடலாம். அவ்வைந்துடன் இவ்வாறையும் சேர்த்துப் பாட்டுப் புத்தகத்திற்கும் பாடலுக்கும் முதலில் இவற்றைச் சேர்த்திருங்கள்.

நல்லோரின் சக்திநிலை, நல்ல எண்ணத்திற்கு, நல்ல மனமுடையோர்க்கு அவர்கள் சுவாச நிலையிலேயே அவ்வாண்டவனின் அருளை பெறுகிறார்கள். அவர்கள் பார்க்கும் பார்வையில், அவர்கள் சொல்லிடும் சொல்லில், அவர்கள் எண்ணத்தில் எல்லாமே அஜ்ஜெப அருள் கலந்து உள்ளதினால், அவர்கள் நினைக்கும் எத்திய சொல்லும் வந்து அண்டுவதில்லை. அவர்களுக்கும் அச்சக்தியின் அருள் பெற்றதினால் பிறரின் நிலைக்கு எண்ண, ஒரு நற்காரியத்திற்கும் இவர்கள் ஆசீர்வாதத்தின் மூலமாகத்தான் நடந்திடும் அப்பா.

ஆண்டவன் என்பது யார் என்றே இம்மனிதர்களுக்கு இன்னும் புரியவில்லை. தான் செய்யும் பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் தேடும் இடமாகத்தான் ஆண்டவனை எண்ணுகிறார்கள். கஷ்ட நிலைக்கு ஆண்டவனை எண்ணுகிறார்கள்.

நம்முடைய குணங்களில், லட்சுமியைப் பார்த்தவுடன் செல்வத்துக்குடையவன், சரஸ்வதியைப்பற்றிச் சொல்லும்போது கல்விக்கு உரியவன், பராசக்தியை எண்ணும்பொழுது வீரத்திற்கு உரியவன் என்ற நற்குணங்களை வைத்து இப்படிப் பல ஆலயங்கள் அமைக்கப்பெற்றன. ஆலயங்களுக்கு மக்கள் செல்வதெல்லாம் தன் மனச்சாந்திக்காக. தன் கஷ்டங்களை நீக்கிடவும், தான் உயர்ந்து வாழ வேண்டும், உயர்ந்த என்னும் பொழுது, செல்வத்தில் உயர்ந்தவனாக வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணம்தான் இன்றைய மக்களிடம் உள்ளது. செயலாற்றலில் உயர்ந்தவனாக, எண்

ணத்தால் உயர்ந்தவனாக, சொல்லில் உயர்ந்தவனாக, தர்ம நியாயத்தைக் கடைப்பிடிப்பவனாக, ஆலயங்களுக்குச் செல்பவன் அரிதிலும் அரிதப்பா. தன் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஆண்டவன் அக்குறைகளை, ஆண்டவன் தீர்த்தால், ஆண்டவனுக்குப் பல காணிக்கைகளை அளிக்கிறார்கள், வேண்டுதல் என்ற பெயரில். பல தேங்காய்களை உடைத்து அங்குள்ள அர்ச்சகருக்கு இவர்களின் செல்வ நிலையைக் காட்டிட ஆண்டவனை வணங்குகிறார்கள்.

6-6-79

பாட நிலையில் இன்றைய விஞ்ஞான உலகம்

இன்றைய விஞ்ஞானிகள்தான் — காலம் செல்லச் செல்ல அறிவு வளர்ந்து பலவகை அற்புதச் செயல்களைக் கண்டுபிடித்து மக்களுக்குச் சொல்கின்றார்கள். இன்றைய உலகில், இக்கலியில் அறிவு வளர்ச்சியால், வரவர அறிவு வளர்ச்சியால், விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்களால் சோம்பேறிவாழ்க்கை வாழும் உலகத்தில், மனித மூளையையே மங்கச் செய்கிறார்கள் சில விஞ்ஞானிகள் என்னும் பெயர் பெற்ற விஞ்ஞானிகள்.

ஆதியில் சித்தர்கள் கண்டுபிடித்த ஞான நிலையில் இருந்து இம் மண்ணில் விளையும் பொருட்களை வைத்துப் பலப்பல பொக்கிஷங்களைக் கண்டு உணர்த்தி அவற்றினால் மக்களுக்கு என்ன நன்மை? வைரமணிந்தால் என்ன நன்மை? தங்கத்தினால் என்ன நன்மை? தாம் பிறந்ததின் மகிமை என்ன? மண்பாண்டத்தில் சமைத்து உண்பதின் ஆரோக்கிய நிலை என்ன? என்ற பலவகை உண்மைகளை யெல்லாம் ஆதியில் வந்த நிலையேதானப்பா இன்றும் உள்ளது. முதலிலேயே பாடத்தில் சொல்லியுள்ளேன் இப்பூமித்தாயின் பொக்கிஷமெல்லாம், அச்சுரிய, சந்திர ஒளிக்கதிரிலிருந்து எப்படி வருகிறது என்பதை.

அந்நிலையெல்லாம் ஆதியில் உள்ள சித்தர்கள், அறிந்து எடுத்துத்தான் மனிதர்களின் நன்மைக்காக சில உண்மைகளை வெளியிட்டு மக்களின் செயலுக்கும் அவ்வுண்மை நிலையை உணர்த்தி அவர்களாகவே அதை எடுத்துப் பக்குவ நிலை செய்து பயன்படுத்தப் பல உண்மை நிலையை பரவவிட்டார்கள் மக்களிடத்தில் அன்றையச் சித்தர்கள். வைரம், வைடூரியம் என்ற இன்னும் பலவகை நிறம் கொண்ட பல கோடிக்கணக்கான கற்களை, மனித

உடலில் பட்டால், எந்தெந்த உடலுக்கு அந்நிலையெல்லாம் அந்த உடம்பு ஏற்கிறது என்ற நிலையெல்லாம். அன்றையச் சித்தர்கள் கண்டுபிடித்து வெளியிட்ட உண்மையிலேயேதான் இன்றும் உள்ளார்கள் இன்றைய மக்கள். அந்நிலையை இவர்கள், இப்பொழுது, இன்றையச் செல்வத்திற்காகவும், தம்முடைய டாம்பீசு நிலைக்காகவும் பயன்படுத்திப் பாழ்செய்துவிட்டார்கள்.

இந்நிலையை அறிந்துதான் பல கோடிச் சித்தர்கள் பல உண்மையை மறைத்துவிட்டார்கள், இன்றையக் கலியின் பேராசை கொண்ட மக்களுக்கு. சித்தர்கள் பலவகை மூலிகைகளை வைத்து, அன்றையச் சித்தர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட நிலையை, அம் மூலிகைகள் உபயோகிக்கும் நிலையை, உணர்த்தாமலே மறைத்துவிட்டார்கள்.

10-6-79

இக் காற்றில் கலந்துள்ள பலவகை மூலிகைத் தன்மைதான் நம் சுவாசத்திலும் வந்து கலக்கிறது. நாம் ஆண்டவனை நினைத்துச் சில நிலைகளில் நம் உடல் நலக்குறைவுக்காக நம்பி எண்ணும்போது அச்சித்தர் உருவில் உள்ளவர்கள் நலிவுற்ற உடலுக்கு அவ்வுடலுக் கேற்ற மூலிகையின் மணத்தை அந் நலிவுற்றோருக்கு சுவாச நிலையிலேயே அளிக்கின்றார்கள். மறைந்துள்ள சித்தர்களின் நிலையெல்லாம், பல கோடி இரகசியங்களைத் தன்னுள்ளே மறைத்து வைத்திருந்தாலும், ஏங்கிடும் இதயத்திற்கு, அவர்கள் பெற்ற சக்தியை எவ்வழியிலாவது புகட்டி ஆசீர்வதிக்கிறார்கள்.

இச்சித்தர்களின் நிலையெல்லாம், தானறிந்த பல சக்தியின் இரகசியங்களை மக்களின் நிலைக்கு உகந்தபடி, அவ் இரகசியங்களை வெளியிடாமல் (உள் இரகசியத்தை) பல வழிகளில் புகட்டிக் கொண்டுதான் இன்னும் உள்ளார்கள் பல கோடிச் சித்தர்கள். இன்றும் உடலுடன் உலாவிக்கொண்டுதான் உள்ளார்கள் இவ்வுலகிலே. பல சித்தர்கள் பலவகைக் குகைகளை அமைத்தும், சமாதரி நிலை எய்தியும் இன்றும் உள்ளார்கள். அவ்வுடலைப் பாதுகாத்துக்கொண்டேதான் உள்ளார்கள். எப்படி இவ்வுலகில் வாழும் மனிதர்கள் குடும்பம், குடும்பமாக ஒன்றாகக் கலந்து வாழ்கிறார்களோ இவ்வுலகிலே, அதே போல்தான் பல ஞானிகளும், சித்தர்களும், ரிஷிகளும் ஒன்றுகலந்து, ஒரு நிலைப்பட்டு, இம் மக்களுக்காக அவர்கள் ஒரு உலகில் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் உலகில் இருந்துதானப்பா, மனித உடலுடன் வாழும் மக்கள் உலகிற்குப் பல நிலைகளைச் செய்திட முடிகிறதப்பா.

அன்று இருந்த சித்தர்கள், கோவில் அமைத்து, மனிதர்களின் எண்ணங்களை யெல்லாம் ஒன்றுபடுத்தித்தான், அவ்வாண்டவன் அக்கோவிலில் அமர்ந்துள்ளான் என்ற எண்ணத்தை மக்களின் மனதிலே பதியவைத்தார்களப்பா. மனித எண்ணத்தில், தான் பல தவறுகள் செய்தாலும், அவ்வாண்டவனிடம் மன்னிப்புக் கேட்கும் எண்ணமாவது இன்றும் உள்ளதப்பா.

11-6-79

மனிதனாகப் பிறந்து, வளர்ந்து சகல சம்பத்தும் பெற்று சௌபாக்கியமுடன் வாழ வேண்டும், சகல சுகங்களையும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் ஒவ்வொரு மனிதனும் வளரும் நிலையிலேயே எண்ணுகின்றான். அந்நிலையிலேயே பேராசை கொண்டும் எண்ணிவிடுகின்றான். அப்பேராசையினால் வருவது தான் சகல கஷ்டங்களும், பிணிகளும், பீடைகளும்.

அவன் எண்ணத்திலேயேதான் அவனுக்கு எல்லாமே வருகிறது. தான் வாழ வேண்டும் தன் உடல் நலம் நன்றாக இருக்க வேண்டும், வறுமை இல்லாத வாழ்க்கை வேண்டும், தன்னை ஒட்டியுள்ள தன் சந்ததிகள் என்றும் இன்பமுடன் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், தான் பல கஷ்டங்கள் பட்டு, பல செல்வங்கள் சம்பாதித்து, தான் இறந்த பிறகும் தன் குடும்பத்தார் நல்ல நிலையில் வாழவேண்டும் என்று சொத்து சுகத்தைச் சேர்த்துவிட்டுச் செல்கின்றான் இன்றைய மனிதன்.

ஆனால், தான் பிறந்து, தன் ஆத்மாவிற்கு என்ன நிலையை தேடிக்கொள்கின்றான்? தான் வேறு, தன் ஆத்மா வேறு என்ற எண்ணமே மனிதனுக்கு எழுவதில்லை. தன் ஆத்மாவிற்கு நல்ல நிலை ஏற்படுத்திவிட்டால், நல்ல நிலை என்பது இன்று தான் வாழும் வாழ்க்கையில் பல ஜெபநிலைகளைப் பெற்று, இவ்வுடல் வேறு, ஆத்மா வேறு என்ற நிலை தெரிந்து, இவ்வுடலிலேயே தன் ஆத்மாவுக்கு உண்டான சகல சக்தியையும், தன் ஜெப நிலையில் ஏற்றச் செய்தால், தன் உடலைவிட்டு ஆத்மா பிரிந்து சென்றாலும், ஆவி நிலையில் அல்லல்படாமல், பெரும் தெய்வீக நிலையை அவ்வாற்தமா பெற்றுவிடும்.

இவ்வுடலோடு உள்ளபொழுதே அவ்வாத்மாவிற்கு அந்நிலையை, அச்சக்தி நிலையை நாம், பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமப்பா. நம் எண்ணத்திலும், சொல்லிலும் செயலிலும்தானப்பா நம் ஆத்மாவிற்கு நாம் வழங்கும் ஜெப நிலையை ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மை பெற முடிகின்றதப்பா. நாம் உடலோடு உள்ளபொழுது,

நம்மை எந்தக் கெட்ட அணுவும் அணுகாதபடி, எத் தீய சக்திகளும் நம்மை அணுகாமல், நாம் எத்தீய சக்திகளுக்கும் அடிபணிந்து, அடிமையாகாமல் தன் எண்ணத்தில் எவனொருவன் உயர்ந்து நிற்கின்றானோ, அவனை எந்தத் தீய சக்திகளும், எந்தத் தீய அணுக்களும் வந்து அணுகிடாதப்பா. நலிந்தோன் இதயத்திற்கு மேலும் மேலும் நலிந்த நிலைதான் வந்து அண்டிடும். நல்லோன் இதயத்திற்கு நல்ல நல்ல நிலைகள்தான் வந்து அணுகிடும் அப்பா.

ஒருவன் எண்ணத்தில் எந்த நிலையில் இருக்கின்றானோ, அந்த நிலையில் உள்ள அணுக்கள்தான் அவனை வந்து தாக்கிடும்பா (பூவின் வாசனை, கருவாடு வாசனை கதை). மனித உடலில் உள்ள பொழுதே, இப்பொழுது நாம் உண்ணும் உணவும், உடுக்கும் உடையும், வாழும் வாழ்க்கையும் அன்றன்று மறைவதுதான் என்ற எண்ணம் மக்களுக்குத் தோன்றி, நாம் சேமிக்கும் சொத் தெல்லாம் நம் ஆத்மாவுக்கு எந்த நிலை என்று புரிந்து சேமித்து வைக்க வேண்டுமப்பா. உடலுடன் நாம் இருந்தாலும் நம் ஆத்மா சுத்தியுடன் இருக்க வேண்டுமப்பா. நாம் வேறு, அவ்வாத்மா வேறு. அவ்வாத்மாவில் ஆண்டவன்தான் கலந்துள்ளான். நம் உடலில் அவ்வாத்மாவுடன் அவ்வாண்டவன் கலந்து குடியிருக்கின்றான் என்ற எண்ணம் மட்டும் மக்கள் மனதிலே நிலைத்திருக்க வேண்டுமப்பா.

காலமழிந்தாலும் நம் ஆத்மா அழிவதில்லை, இவ்வுடலில் நாம் அவ்வாத்மாவிற்கு எந்நற்காரியத்தைச் சேர்த்து வைத்திட முடியுமோ, அந்நற்பயனை நாம் சேமித்து வைத்திட வேண்டுமப்பா.

12-6-79

இன்றைய மனிதர்களில் உள்ளொன்று வைத்து, வெளியொன்று பேசுபவர்களையும், பிறருக்காக, பிறர் மெச்ச, தாம் வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் உடையவர்களையும்தான் நாம் பார்க்கின்றோமப்பா. எப்படி நாம் உண்ணும் உணவெல்லாம், நம் உடல், உடலுக்கு ஏற்ற சத்தை மட்டும் ஏற்றுக்கொண்டு, மற்றவற்றையெல்லாம் கழிவுப் பொருள் ஆக்கிவிடுகின்றது?

நம் உடல் அமைப்பையே ஆண்டவன் இந்நிலையில் அளித்திருக்கும்பொழுது, நம் ஆத்மாவிற்கு, நாம் இன்னும் எத்தகைய பெரும் தெய்வீக நிலையை ஏற்றுத்தர வேண்டுமப்பா? நம்மைச் சுற்றிப் பலப்பல காரியங்களும், செயல்களும் நல்லெண்ண முடையவர்களும், தீய எண்ணமுடையவர்களும் எல்லாம்தான்

கலந்துள்ளன. நம்முள் இருக்கும் பலகோடி அணுக்களின் உந்த லுக்கு நாம் ஆளாகாமல், நம் சுவாச நிலையில், நம் ஆத்மாவுக்கு வேண்டிய நல்ல நிலையைத்தான் நாம் பெற வேண்டுமப்பா. நம் உடல் அமைப்பையே ஆண்டவன் இந்நிலையில் அளித்திருக்கும் பொழுது, நம் ஆத்மாவிற்கு நாம்தானப்பா பெரும் பொக்கிஷத் தைத் தேடி வைத்திட வேண்டும்.

பிறருக்காக வாழ்பவரும், பிறர் பார்த்துப் புகழ் வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் வாழ்பவரும், பிறரை துவேஷிப்பவரும், பிறரைப் புகழ்பவரும் எல்லோருமே தம் ஆத்மாவை மறந்து விடுகிறார்களப்பா. இன்றைய உலகில் பல நற்காரியங்கள் செய்பவர்களும் புகழ்ச்சிக்கு ஏங்கித்தான் செய்கிறார்களப்பா. புகழ்ச்சிக்கு ஏங்கிச் செய்யும் நற்காரியங்களும், ஆத்மாவுக்கு ஒரு நன்மையும் செய்வதில்லையப்பா. பசித்து வருபவனுக்குப் பசியறிந்து அன்னமிட்டாலும் இக்காலத்தில், அதைக் கால நிலையில், ஏமாற்றிப் பிழைக்கத்தான் பார்க்கிறார்களப்பா.

நல்லவர்களையும் நல்லவர்களாக வாழ விடுவதில்லையப்பா இன்றைய உலகம். இன்றைய உலகிலிருந்து மீண்டு வருவதுவே நம் ஆத்மாவுக்குத் தேடித்தரும் பொக்கிஷமப்பா. பாட வரிசையில் சுவாச நிலையிலேயே நம் ஆத்மாவிற்கு எந்நிலையைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதெல்லாம் சொல்லியுள்ளேன் அப்பா. அடுத்த பாடம் நம் ஆத்மாவிற்கு சேமித்து வைக்கும் சொத்து.

15-6-79

இன்றைய உலகில் ஆத்மாவிற்குச் சேமித்து வைக்கும் சொத்து

உலகம் தோன்றியது முதலே வாழ்ந்திடும் ஜீவ அணுக்கள் எல்லாமே இவ்வுலகம் என்று தோன்றியதோ, அன்றே, ஆண்டவன் சக்தியில் அருளப்பெற்ற அவ்வாண்டவன் சக்தியில் இருந்து உதிர்ந்த உயிர் அணுக்கள்தானப்பா. எறும்பிலிருந்து புழு, பூச்சி, மற்ற மிருகங்கள், பறவைகள், மரம், செடி, கொடிகள், மனிதர்கள், யானை, திமிங்கலம், நீரில் வாழ்பவை, நிலத்தில் வாழ்பவை எல்லாமே கணக்கில் அடங்கா வருடங்கள் முதல் கொண்டே, அவ்வாண்டவன் சக்தியில், ஆண்டவன் பிம்பத்தில் இருந்து உதிர்ந்த உயிர் அணுக்கள்தானப்பா.

இவ்வுயிர் அணுக்கள் எல்லாமே ஆண்டவன்தானப்பா. எல்லா ஜீவராசிகளுமே ஆண்டவன்தான். ஆண்டவனில் இருந்து

வந்த பிம்பங்கள்தானென்று ஒருவரை ஒருவர் நினைத்துக் கொண்டால் "தான்" என்ற அகங்காரமே தனித்து நில்லாதப்பா. ஜென்மங்களின் முறையைத்தான் பாட நிலையிலேயே அளித்துள்ளேன். தானும் ஆண்டவன்தான்; தன்னுள்ளும் ஆண்டவன் உள்ளான், தனக்கு எந்நிலையுள்ளதோ அந்நிலைதான் எல்லா ஜீவராசிகளிடமும் உள்ளது என்ற எண்ணம், எல்லா மனிதர்களுக்கும் தோன்றிவிட்டால் ஆண்டவனின் சக்தி என்ன என்று தெரிந்து, நம் ஆத்மாவிற்கு, நாம் சேர்த்து வைத்திடும் சொத்து எதுவென்று புரிந்துவிடும்.

நம் மனித ஜென்மத்தில், நமக்கு அளிக்கப்பட்ட இவ்வேழு சந்தர்ப்பங்களில்தான், நாம் நம் ஆத்மாவிற்கு அழியா நிலையைத் தேடி வைத்துக்கொள்ள முடியும். இந்நிலையை நமுவவிட்டால் நம் ஆத்மாவிற்கு இனி ஒரு சந்தர்ப்பம் பல கோடி ஆண்டுகள் ஆனாலும் கிடைப்பது அரிதிலும் அரிது. புரிந்ததா?

16-6-79

சந்தர்ப்பம் என்று சொன்னது கல்கியில் ஆரம்பித்து கலியில் முடியும் காலத்திற்கே பல கோடி ஆண்டுகள் ஆகிறது. அச்சந்தர்ப்பத்தில் மனித உடல் ஏழு ஜென்மங்கள்தான் எடுக்கிறது. அச்சந்தர்ப்பத்தை நமுவவிட்டால், இனி கல்கி பிறந்து, பல அவதாரங்கள் எடுத்து, பிறகொரு கலி வரும்வரை நம் ஆத்மா அல்லல் பட்டுக்கொண்டேதான், பல உடல்களை எடுத்து, மனித ஜென்மம் எடுத்து, சுற்றிக்கொண்டே தான் இருக்க வேண்டும்.

மனிதனுக்குத் தன் உடலில் உள்ள ஒரு உறுப்புத்தான் இவ்வுயிரும், தன் ஆயுள் உள்ளவரைதான் இவ்வுயிர் இவ்வுடலில் இருக்கும் என்ற எண்ணம்தான் எல்லோருக்குமே உள்ளது. இவ் உடல் என்னும் கூட்டில் அவ்வாத்மா என்னும் ஆண்டவனின் சக்தி வந்துதான் இவ்வுடலையே இயக்குகிறது. அவ்வுயிர் என்னும் ஆத்ம சக்தியே ஆண்டவனின் சக்தியாக நம்முள் இயங்குகிறது என்ற எண்ணம், என்ற உண்மை, ஒவ்வொரு மனிதனும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது. எந்த ஆண்டவனும், எந்த உடலுக்கும் ஆயுளை நிர்ணயிக்கவில்லை. அவனவன் எண்ணத்தினால் வருவதுதான் எல்லாமே. அவனவன் சுவாச நிலையைக் கொண்டு, அவனவனுக்கு வரும் வியாதிக்கும் பிணிக்கும் வித்திட்டவன் அவ்வாண்டவனா? இவன் உண்ணும் உணவிலும், சுவாச நிலையிலும், உடல் என்னும் கூட்டிற்கு இவனே தேடிக்கொள்கின்றான், பல விளைகளை.

இவன் உடலில் வரும் வியாதியில், இவன் உடல் படும் அல்ல லைக் கண்டு, இவ்வுடலில் இருந்து பிரிந்து செல்கிறது அவ்வாத்மா. எந்த நிலையிலும் இவன் அவ்வாத்மாவை ஆண்டவனாக எண்ணி, இவ்வுடலில் தங்கி இருக்க வேண்டுமென்ற பெரும் அவா வைத்து, ஆண்டவனேதான் இவ்வாத்மா என்ற எண்ணம் தோன்றி வேண்டிக்கொண்டால், இவ்வுடலைவிட்டு இவ்வாத்மா எக் காலத்திலும் பிரிந்து செல்லாது. ஆத்மா என்னும் ஜோதிதான் எல்லா உயிர் இனத்திலும் உள்ளதப்பா. பெரும் சித்தரும், ரிஷி களும் அவர்கள் உடம்பில் உள்ள ஆத்ம சக்தியைப் புரிந்துகொண்டு தானப்பா, அவர்கள் அந்நிலையைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். மனித உடலில்தான், அந்நிலை பெற்றுக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் உள்ளது. மனித உடலை மாற்றிக்கொண்டால், இன்னும் பல கோடி ஆண்டுகள் செல்லுமப்பா அவ்வாத்மா ஜோதியுடன் ஜோதியாய்க் கலப்பதற்கு.

ஒவ்வொரு மனிதனும், நம்முள் ஆண்டவன் இருக்கிறான் என்ற எண்ணமுடன் வாழ்ந்திட்டால், இன்றையக் கலியில் நடக் கும் கூத்துக்களெல்லாம் இருக்காதப்பா. ஆண்டவனின் சக்தியைக் கல்லிலும் மண்ணிலும்தான் பார்த்து வணங்குகிறார்கள். இவர்கள் வேண்டுபவை எல்லாம், அக்கல்லின் உருவத்தில் இவர் களுக்கு வந்து அருள் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம்தான் இன்றும் உள்ளது. நம் ஆத்மாவில் உள்ள அருளை நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமப்பா. நம் ஆத்மாவின் மூலமாக நாம் ஜெப நிலையில் இருக்கும்பொழுது எல்லா நிலையையும் அறிந்து கொள்ள லாம்.

நாம் யார்? நம் ஆத்மாவின் நிலை என்ன? நம்முள் இருக்கும் ஈசனின் சக்தியென்ன? என்ற எல்லா உண்மையுமே அறிந்து கொள்ளலாம். நாம் பாவம் செய்தோம், நமக்கு இனி இந்த ஜென்மத்தில் என்ன பேறு கிடைக்கப் போகிறது என்ற எண்ணம் என்றுமே எண்ணிடலாகாதப்பா. தவறை எண்ணி நாம் வருந்தும் பொழுதே, நம் ஆத்மா, நம் தவறுக்கு மன்னிப்பு அளிக்கின்ற தப்பா. நம் ஆத்மாவின் நிலையேதான் ஆண்டவன் என்ற ஒரே எண்ணம் மக்களுக்கு வந்து, தன் நிலையை உயர்த்திக்கொள்ள வேண்டுமப்பா. அழியும் யுகத்தில் அழியாச் செல்வம், ஒரே செல்வம் இவ்வாத்மாதானப்பா. கலியின் கடைசியில், கல்கியின் ஆரம்பமான இந்நாளில், நம் கடைசி சந்தர்ப்பத்தை ஒவ்வொரு மனிதனும் பயன்படுத்திக்கொண்டு, நம் ஆத்ம ஜோதியை அவ் வாண்டவனிடம் கலக்கவிட்டு, ஆண்டவனுடன் ஆண்டவனாக அச் சூட்சும உலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லத்தான், இப்பாட நிலையும், இந்நூலின் நிலையும்.

இந்நூலைப் படிக்கும் ஒவ்வொருவரும், இவ்வாத்மா என்னும் ஆண்டவனின் சக்தியைப் புரிந்துகொண்டு, ஆத்ம ஜோதியாகக் கலந்திட வேண்டும் என்பதுதான் இவ் ஈஸ்வரப்பட்டனாகிய, உங்கள் குருவின் குருநாதனாகிய நான் அளித்திடும் பொக்கிஷம்.

17-6-79

இன்றைய மானிட மக்களுக்கு நன்மை திமைகளை வழி வகுத்துச் சென்றிட, புரியாத நிலையில்தான் இன்றைய மதங்களும், மக்களும் உள்ளார்கள். ஆதியில் இருந்து, இம் மனித ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே, உதயத்தில் இருந்து வந்த பல சித்தர்கள் நிலை யெல்லாம், பல உண்மை நிலைகளை, அவரவர்கள் நிலைக்குத் தகுந்த படி பிரித்தும் சேர்த்தும் சிதற விட்டுவிட்டார்கள். பல உண்மை நிலைகளை மதம் என்ற அடிப்படையில், உலகில் பல பாகங்களில் பல சித்தர்களால் வெளியிடப்பட்டதை, அந்தந்த நிலையில் உள்ள மக்களுக்குப் புரியும்படி வெளியிட்டதை, காலத்தின் செயலால், ஒரே அடிப்படையில், ஒவ்வொருவரும் தன் நிலைக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டார்கள். ஆனால் எல்லோரும் சொல்லும் அடிப்படைக் கருத்து ஒன்றேதான். நம் ஆத்மாவிற்கு நாம் சேமித்து வைத்திடும் நிலை என்ன என்பதேதான். அதை வைத்தேதான், பலர் பல வழிகளில், பல கதைகளைக்கட்டி, உண்மை இரகசியத்தை எல்லாமே, மக்களுக்கு உண்மையாகப் போதிக்காமல், கதை வடிவில் அதை வடித்துக் கதையையே கடவுளாகக் காட்டி, மக்களுக்குக் கடவுள் என்றாலே, கதையில் வடித்த உருவம்தான் என்ற எண்ணம் வரும்படி செய்துவிட்டார்கள்.

எல்லா மக்களுமே, தான் உயர வேண்டும், உயர்ந்த வாழ்க்கையில் வாழவேண்டும் என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டதான் வாழ்கிறார்கள். அவ்வாழ்க்கையில் வரும் பேராசை நிலையில்தான், பல பாவங்களுக்கு உட்படுகிறார்கள். நல்வழி நடத்திச் சென்றிடத் தான் அன்றையச் சித்தர்கள், அரும்பாடுபட்டு, தவமிருந்து தான் பெற்ற சக்தி நிலைகளை மக்களுக்கு உணர்த்தினார்கள். இராமாவ தாரத்தில் வந்த வால்மீகி முனிவரினால் எழுதப்பட்ட இராமாயணம் என்ற காவியத்தையே அதில் உள்ள உண்மைத் தத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ளாமல், அதில் உள்ள குண அம்சங்களை ஒவ்வொரு நிலையிலும், ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் எப்படிக் குண அம்சங்கள் அமைகிறது என்ற தத்துவ உண்மைகளை உணர்த்திடாமல் அக் கதையையே தன்தன் நிலைக்கு உகந்தபடி மாற்றியும், மறுத்தும் இதுதான் உண்மை, இது எல்லாம் தவறு என்று சுட்டிக்காட்டும் நிலையைத்தான் அன்றே சிலர் திருத்திவிட்டார்கள்.

அன்று எழுதிய இராமரின் கதைதான் இன்றும் பல கோணங்களில் திரித்துச் சிதற அடித்தாலும், அந்த இராமரின் கதையேதான் உலவிக்கொண்டுள்ளது. இராமாயணத்தின் மகத்துவத்தை மட்டும் இன்றைய உலகிலுள்ள மக்கள் எல்லோரும் உண்மை நிலையைப் புரிந்துகொண்டால், இன்று நாட்டில் நடந்திடும் இக் குழப்ப நிலைகளும், மனிதனை மனிதன் ஏமாற்றி வாழும் நிலையும் இருந்திடாதப்பா. எல்லோரும், எல்லோரும் என்னும் பொழுது, ஒரு நற்செயலைச் செய்பவரும், நல்ல காரியத்தைச் செய்பவர்களும், இப்பொழுது மதங்களின் வழியில், தன் தன் மதத்துக்கு உகந்தபடி சிதற அடித்துவிட்டார்கள் பல நல்ல நிலைகளை எல்லாம். ஆனால் எல்லோரும் சொல்வது இப்பொழுது உலகெங்குமே, ஒரே நிலையில் கூடி வருகிறது. இந்நிலையே கூடிவந்து, ஒருவனே தேவன், ஒன்றே குலம், அத்தேவனில் இருந்து பிரிந்து வந்த பிம்பங்கள்தான் நாம் எல்லோருமே, எந்த மதத்திற்கும் யாரும் அடிமையிலலை என்ற சொல்லெல்லாம், இப்பொழுது எந்த மனிதனின் மனதிலும் ஏறவில்லை.

ஏட்டிற்கும் எழுத்திற்கும்தான் இந்நிலையெல்லாம் உகந்ததாக உள்ளது இப்பொழுது. ஆண்டவனையே தனக்கு மட்டும்தான் சொந்தம் என்ற எண்ணத்தில், கோவில்களுக்குச் செல்பவர்கள் தான் பலர் உள்ளார்கள் இன்றும். மனித உடலில், இம் மனித ஜென்மத்தில் பல தவறுகளும் பாவங்களும் நடைமுறையில் எல்லோருமே செய்கின்றோம். அத்தவறை மட்டும் நாம் தவறு என்று உணர்ந்துகொண்டு, தவறு செய்யாதவர்கள் யாருமே இருக்க முடியாதப்பா, அத்தவறில் இருந்து விடுபட்டு, தன் நிலை என்ன? தான் யார்? என்ற எண்ணத்துடன் பல நல்ல உணர்வுகளை, நற்காரியங்களை எடுத்திட்டு, நம் எண்ணத்திலும், நம் சுவாசத்திலும் ஒரே எண்ணமுடன் அவ் ஈஸ்வரனை எண்ணும் பொழுது, நம் உயிர் நிலைக்கு, நம் ஆத்மாவிற்கு, அச்சக்திதான், ஒரு நிலையில் ஊட்டம் பெறுகிறது.

அந்நிலையிலேயே நாம் என்றும் இருந்துகொண்டிருந்தால், நம் வாழ்க்கை முறையில் பல இன்னல்களும், பல இன்பங்களும் வந்து மோதும் பொழுதும், நம் உயிர் நிலைக்கு நம் ஆத்மாவிற்கு, இவையெல்லாம் ஒன்றும் செய்திட முடியாதப்பா. ஒரு மனிதனுக்கு கஷ்டங்கள், கவலைகள் வந்திடும்பொழுது, அவற்றிலிருந்து நாம் எப்படி மீண்டு நம் எண்ணத்திலும் சுவாசத்திலும் ஒரு நிலைப்படுத்திட வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றோமோ, அப்படித்தான் இன்பத்திலிருந்தும், அதி சந்தோஷத்திலிருந்தும் மீண்டு வரவேண்டுமப்பா.

கவலையிலிருந்து இன்பத்துக்கு வந்தால், எல்லாமே தீர்ந்தது என்று எண்ணிட வேண்டாமப்பா. நாம் எப்படிக்கவலையிலிருந்து மீள வேண்டும் என்று எண்ணுகிறோமோ, அதே போலத்தான் அதி சந்தோஷத்தையும், நம்முள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல், மீள வேண்டுமப்பா. இன்றைய மனிதர்கள் எல்லோருமே, மனித வாழ்க்கையில் உள்ள கஷ்டநஷ்டங்களில், கவலையில் இருந்து மீண்டு, சந்தோஷ நிலைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்றுதான் நினைக்கிறார்கள். இதிலிருந்து மீண்டு அதற்குச் செல்லும்பொழுது, அவ்வெண்ணமும், சுவாச நிலையும் மாறுபட்டு, நம் ஆத்ம நிலைக்கே பெரும் தீங்காகிறதப்பா. இந்நிலையில் இருந்தெல்லாம் மக்கள் மீண்டு ஒரு வழிக்குக் கொண்டுவரத்தான், அன்றைய ஞானிகளும் ரிஷிகளும் ஆண்டவனின் ரூபத்தை வைத்துப் பல நூல்களை வடித்தார்கள், மனிதர்கள் மனதில் பதியும்படி.

மனிதர்கள் எண்ணத்தில், சுவாசத்தில் என்றுமே ஒருநிலைப் படுத்தி, அவ்வுயிர் அணுவிற்கு ஊட்டம் சேர்த்துக்கொண்டால் அவரவர்கள் இருக்கும் ஜெப நிலையில் இருந்து பல உன்னத நிலைகளை அடையலாம். எண்ணத்திலும் சுவாசத்திலும் தானப்பா நம் ஆத்மாவிற்கு நாம் சேர்த்திடும் சொத்தெல்லாம் உள்ளதப்பா. பல ரிஷிகளும் ஞானிகளும் பெற்ற நிலையெல்லாம் அதுதானப்பா.

மனித வாழ்க்கையில் வந்திடும் பல இன்னல்களை, இன்பங்களை எல்லாமே மனிதன் தன் எண்ணத்திலும், செயலிலும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல், பிறரின் புகழ்ச்சிக்கும் இகழ்ச்சிக்கும் தன் மனதைக் கலங்கவிடாமல் தப்பி எவனொருவன் என்றும் ஒரே நிலையில் தன் எண்ணத்தில் வந்து மோதிடும் பல அபிலாஷைகளுக்கு அடிமையாகாமலிருந்து மீண்டு, தன் சுவாச நிலையில், ஒரு நிலை எய்தி வாழ்ந்திட வேண்டுமப்பா. அதுதான் நம் ஆத்மாவிற்கு நாம் சேமிக்கும் சொத்து. புள்ளி விவரம் வைத்துப் பல கணக்குகள் போட்டு நட்சத்திர மண்டலக் கணக்குகளையெல்லாம், மனிதர்களுக்குப் புகட்டிட விஞ்ஞானிகள் பல நாட்கள், தன் அறிவையும் தன் நேரத்தையும் செலவழித்து மக்களுக்குப் புகட்டுகிறார்கள்.

இதிலெல்லாம் பெறும் லாபம் என்னப்பா? அதனால் மனித ஆத்மாவிற்குப் பயன் என்னப்பா. ஆத்மாவிற்கு எந்த நிலையில் நாம் தேடிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் மனிதனுக்கு வந்துவிட்டால் அவன் ஆத்ம நிலையில் இருந்துகொண்டே அறிந்திடலாம் அண்டத்தின் பல கோடி உண்மைகளை.

18-6-79

பல நாள் தவமிருந்து தியான நிலை என்றால் என்ன என்று தெரியாமலே பல தியான முறைகளை நாம் எல்லோருமே கையாளுகின்றோம். தியானத்தில் எப்படி அமர்வது? சுவாச நிலையை எப்படி ஒரு நிலைப்படுத்துவது? சுவாச நிலையில் இருந்து தியானத்தில் தன்னை மறந்து அமரும் நிலைதான் தியான நிலை என்றும், தியானத்தில் அமரும் பொழுது பல எண்ணத்தின் சிதறல்கள் வரும் பொழுதெல்லாம், அவ்வெண்ணத்திலேயே ஊன்றிடாமல் எப்படி இருப்பது என்ற எண்ணத்தில் பலர் பல வழிகளை தியானத்தில் இருக்கும்படி சொல்வதையெல்லாம், தனக்கு எது உகந்தது, எதை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்திலேயே இன்னும் பலர் இருக்கிறார்கள்.

வாழ்ந்திடும் காலமெல்லாம் வாழ்க்கை வாழ்ந்துவிட்டு, தன் வயதான காலத்தில் தான் ஜெப நிலையில் இருக்க வேண்டும், மனம் இன்னும் ஒரு நிலைப்படவில்லை என்றெல்லாம் இன்றையப் பெரியவர்கள் பலர் உள்ளார்கள். ஜெபம் என்றால் என்னப்பா? ஜெபித்திடும் பொருள் என்னப்பா?

இவ் ஈஸ்வரப்பட்டனாகிய நான், ஜெபிப்பதின் பொருளை எப்படிச் சொல்வது என்றே தெரியவில்லை. என் வழியில் ஜெபம் என்பதெல்லாம், நம் ஜெபத்துடனே கலந்து, நம் எண்ணத்திலும், நினைவிலும், கனவிலும், எந்நிலையிலும், எந்நிலையிலும் என்னும் பொழுது, நம் வாழ்க்கை நிலையிலும், நாம் செய்யும் வேலை நேரத்திலும், நம்முடனே அவ்வாண்டவன் உள்ளான் என்ற எண்ணத்தில், என்றால் என்ற எண்ணம் அல்ல, இருக்கிறான் என்ற எண்ணத்தில், ஒரே நிலையில் நாம் எண்ணிக்கொண்டே இருந்தால் அதுதானப்பா நமக்கு உகந்த ஜெபம்.

பூஜை முறை, கோயிலுக்குச் செல்வது இவையெல்லாம் நம் மனதை அமைதிப்படுத்த வேறு நிலையிலிருந்து நம் எண்ணத்தை அவ்வாண்டவனையே நாம் எண்ணிக்கொண்டு இருப்பதற்காகத் தான். இவ்வந்தி மறையும் நேரத்தில் கால நிலையை அமைத்து, ஜெப நிலையில் இருந்திடுங்கள் என்று சொல்லி வருகிறேன். நீங்கள் ஜெப நிலையில் இருக்கும் பொழுது உங்கள் எண்ணத்தை ஈர்க்கும் நிலை, அச்சித்தர்களின் நிலைக்கு வருகிறதப்பா. அந்நிலையில் அவர்களுடைய பரிபூரண ஆசிகளைப் பெறுகிறீர்கள். ஜெப நிலையில் இருக்கும் பொழுது, நாம் விடும் மூச்சும், நல்மூச்சாக வெளிப்படும். எண்ண அலைகள், மற்ற அணுக்களுடைய நிலைகள்,

உயர்ந்த அணுக்களுடைய நிலைகள் நம்முடைய மூச்சிலும் கலக்கப் படுகிறது. நல்ல அணுக்களாகக் கிடைக்கப் பெறுகின்றது.

அந்நிலையில் சிறுகச் சிறுக நாம் ஈர்க்கும் மூச்சில், நம்முடைய உயிரில் அது சேர்க்கப்படுகின்றது. அது சிறுகச் சிறுக அவ்வுணர்வுகள் சேர்க்கப்பட்டவுடன் நமது உயிர் நிலை உயர்ந்த சக்திகளைப் பெறுகின்றது. அந்நிலையில் உயர்ந்த சுவாச நிலைகளை அடிக்கடி அச் சுவாச நிலையில் நம் உயிர் அணுவிற்ரு, உயிருக்குக் கிடைக்கப் பெறுகின்றது.

இந்நிலையில் அவ்வுயிருக்கு, நாம் பெற்ற சக்தி, அவ்வாத்மா விற்கு ஊட்டமளித்திருப்பதினால், எந்தத் தீய அணுக்களும், தீய சொற்களும் நம்மை வந்து அணுகா. நம் சுவாச நிலையிலேயே நம் ஜெப நிலையில் இவ்வருளைப் பெற்றிருப்பதினால், ஆயிரம் அணுகுண்டுகளைப் போட்டாலும் அதளபாதாளத்தில் நம்மை அடைத்து வைத்திருந்தாலும், சுவாச நிலையில் நாம் இந்நிலையைப் பெற்றிருக்கும் பொழுது, எந்தத் தீய சக்திகளும், நம்மை வந்து தாக்கிடா. இந்த நிலை பெறவேதான் இப்பாட நிலையையும், இந்நூலின் நிலையையும் இதைப் படித்திடும் ஒவ்வொருவரும், இதன் உண்மையை அறிந்து, உருவமில்லா ஆண்டவனை எண்ணிக் கொண்டே பல கோடிஜெபங்களை ஜெபித்துப் பல மந்திரங்களைச் சொல்லிக் காலநிலையைக் கடத்திடாமல் “ஓம் ஈஸ்வரா நம” என்ற ஒரே எண்ணத்தில் அச் சூரியனின் சக்தியிலிருந்து சக்தியாக உதிர்ந்த நாம் எல்லோருமே அச்சக்தியின் நிலையை எண்ணிக் கொண்டு, ஈஸ்வரத் தியானம் இருந்திருங்கள், எண்ணத்திலும் செயலிலும் உண்மை நிலையைக் கடைப்பிடியுங்கள், காலத்துடன் கலந்திருங்கள், கூட்டு நிலையில் கூடி ஜெபித்திருங்கள், தன் வழிக்குத் தெரிந்த உண்மைகளை, உன்னத உண்மைகளைப் பிறருக்கு நல்வழி புகட்டி, ஜெபநிலைக்கு அழைத்திருங்கள், நாம் ஜெபிப்பதின் பொருளை உணர்ந்து அச்சக்தியின் அருளைப் பரிபூரணமாகப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

அவ் ஈஸ்வர சக்தியின் அருளை, மாலையில் அக்குறிப்பிட்ட கால நிலையில் அமர்ந்து ஜெபமிருங்கள் என்பதைப் பலர் பல நிலையில் எடுத்துக்கொண்டு இதிலெல்லாம் ஏதோ சித்து வேலைகள் உள்ளன என்ற சில பல எண்ணங்களை எண்ணிக்கொள்கிறார்கள்.

வாழ்க்கை நிலையில் அன்றைய நம் செயல்களையெல்லாம் முடித்துவிட்டு நாம் அமர்வதற்கும் அதுதான் உகந்த நேரம். அச் சூரியனின் சக்தியில் இருந்து வரும் அணுக்களின் நிலை, நம் சுவாச நிலைக்கு ஏற்ற நேரமும் அதுதான். நாம் ஜெபிக்கும் பொழுது,

நாம் எண்ணிடும் சித்தர்களின் நிலையில் இருந்து, சித்தர்கள் நிலை மட்டுமல்ல, ஜெப நிலையில் உள்ள எல்லோருக்குமே, நாம் ஒருவரை எண்ணி ஜெபிக்கும் பொழுது அவர்கள் நமக்காக ஜெபித்திட முடியும்பா. ஜெப நிலை ஆரம்ப நிலையில் இருக்கும் பொழுது, நமக்கு ஒரு குரு வேண்டுமல்லவா அப்பா. அக்குருவின் நிலையை நாம் எங்கிருந்து ஜெபம் செய்தாலும், அவரின் நிலையில் இருந்து நாம் ஆகி பெறத்தான் இக்கால நிலை.

எப்படி நாம் நம் வீட்டில் இருக்கும் பொழுதே விக்கல் எடுத்திட்டால் யார் நம்மை எண்ணுகிறார்கள் என்று எண்ணுகின்றோம்? எண்ணுபவர்கள் நினைத்திட்டால் இருவரும் ஒரே நிலையில் எண்ணும்பொழுதுதான் இவ்விக்கல் நின்றுவிடுகிறது என்கின்றோம். அதேபோல்தான் இந்த ஜெப நிலையிலும், நாம் நினைத்து ஜெபிக்கும்பொழுது, நம் குருவாக ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இந்நிலை உடனே அவர்களுக்குத் தெரிந்து, நம் ஜெபத்திற்கு அவர்களின் ஆசையைப் பெறுகிறோம்.

இந்நூலைப் படிப்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஜெப நிலையில் இருந்து அம் மாலை மங்கி, அவ்விரவில் எண்ணி அமர்ந்திருங்கள் ஜெபநிலைக்கு. 'ஓம் ஈஸ்வரா' என்ற ஒரே நிலையில் சுவாச நிலையை எடுத்து நீங்கள் ஜெபநிலையில் இருக்கும்பொழுது, உங்கள் ஜெபத்திற்குப் பல மணங்கள் வந்து கூடி, உங்கள் ஜெபத்திற்கு அருளை அளித்திருவார் அவ் ஈஸ்வரர். நாம் நம் ஆத்மாவிற்கு நல்ல மணங்களை அளித்துத்தான், அவ்வாத்மாவிற்கு ஊட்ட நிலையைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

19-6-79

எண்ணத்திலும், செயலிலும், வார்த்தையிலும் உயர்வு, தாழ்வு என்ற எண்ணம்தான் மனிதர்களின் மனதிலே ஊன்றியுள்ளது. உயர்வு என்னும் பொழுது, உன்னத நிலை என்னும் பொழுது, நம் உடலுக்கு, நம் உயிருக்கு, அவ்வழியாகச் செல்வம் என்ற உயர்ந்த நிலை நாம் பெற வேண்டும் என்ற உயர்ந்த எண்ணம்தான் நம் எண்ணத்தில் எல்லாம் ஊன்றி நிலைத்திட வேண்டுமப்பா. நாம் சேர்த்திடும் சொத்து சுகத்தைத்தான் நாம் எண்ணி வாழ்கின்றோம். நம் அழியாச் சொத்தை நாம் எண்ணுவதில்லை. நாம் பெற்ற இப்பாக்கியத்தை, நாம் இவ்வுடலில் உள்ள பொழுதே, நம் உடலுக்கு இன்றைய இத் தூல சரீரத்தைத்தான் எண்ணுகிறார்கள். ஞான சரீரத்திற்கு, அந்த ஞான நிலை பெற, நம் ஆத்மாவிற்கு அழியா நிலை பெற, என்றும் நம் எண்ணத்தில், செயலில் நல்ல உணர்வுகளையே நாம் சுவாச நிலையில்

எடுத்துக்கொண்டால், நம் உயிர்நிலை ஊட்டம் பெறுகிறது என்று பல பாடங்களில் பல (இடத்தில்) சொல்லியுள்ளேன்.

மனிதர்களின் எண்ணமும் செயலும் இன்னும் ஒரு நிலைப் படாமல் இச் சரீர நிலையை எண்ணிக்கொண்டேதான் வாழ்ந்திடுகிறார்கள், வாழும் நாளெல்லாம். மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படும் இன்னல்களுக்கு, நாம் மனதைத் தந்துவிட்டால் நம் மன நிலையில் பல சோர்வுகளை அடைந்து, பல தீய அணுக்களின் செயல்களுக்கு நாம் உட்பட்டு, நம்மையே, நம் சுவாச நிலையையே கெடுத்துக் கொள்கின்றோம். தீய எண்ணத்தை வளரவிட்டு, அந்நிலையையே எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, அத்தீய அணுக்களின் வேலை துரிதப்படுகிறது.

அந்நிலையில் நம் உயிர் அணுவிற்குப் பெரும் சோர்வுத் தன்மையைத்தான் நாம் அளிக்கின்றோம். இந் நிலையையே வளரவிட்டால் நம் சுவாச நிலையும் மாறுபட்டு இன்னும் பல தீய அணுக்களைத்தான் நாம் மேலும் மேலும் பெறுகின்றோம். இந்நிலையெல்லாம் அறிந்து, நம் உயிரணுவிற்கு, நாம் பெறும் நிலையை, அழியாச் செல்வமான ஆத்மநிலையைப் பெறத்தான் இஃ ஜெப நிலையிலிருந்து அவ் சஸ்வர தியானங்கள் பெற்று, அந்நிலையில் நமக்குக் கிடைத்திடும் பல அரிய பொக்கிஷங்களை நம் உயிரணுவிற்குச் சேமித்து வைத்திட வேண்டும்.

20-6-79

இன்றைய நிலையில் உயிர்கள் எப்படித் தோன்றுகின்றன? மனிதனில் இருந்து மிருக வர்க்கங்கள் புழு, பூச்சி, மரம், செடி, கொடிகள் எல்லாமே எப்படி உயிர் பெற்று, எப்படி உயிர் நிலைக்கு வந்து வாழ்ந்து ஜீவிக்கின்றன என்ற உண்மை நிலைகளைப் பல விஞ்ஞானிகள் பல ரூபத்தில் சொல்லுகின்றார்கள். மருத்துவர்களும், மற்றவர்களும் தம் தம் நிலையில் உணர்ந்தபடி உணர்த்துகின்றார்கள்.

இதன் உண்மை நிலை என்னவென்றால்.....

21-6-79

மனிதரின் மனதில் தன் உயிரின் உண்மை நிலையும், சுவாச நிலையும், தான் வாழும் வாழ்க்கை நிலையும் புரியாத நிலையில்தான் வாழ்ந்துகொண்டுள்ளார்கள், இன்றைய உலகில் உள்ள மனிதர்கள் எல்லோருமே.

அவ் ஈஸ்வர சக்தி பெற்ற பிறப்பிலிருந்து நல்லவர், கெட்டவர் என்ற பாகுபாடு இல்லாமல், அச்சக்தியில் இருந்து அவர்களுக்கு அளித்த மாபெரும் சந்தர்ப்பத்தை, நலமாக வாழ்ந்திடத் தான் பிறக்கிறார்கள். பிறவி எடுத்த நிலையில் அவரவர்கள் வளர்ந்த நிலை, மண் வாக்கு, மணிநிலை, சுவாச நிலையைக் கொண்டு வாழும் பொழுது, தன் சுவாச நிலையிலேயேதான் அவர்கள் நிலை எல்லாமே நடக்கின்றன.

ஆண்டவனை வணங்குவதே இன்றையக் காலத்தில் தன் கஷ்டங்களுக்கு வழிவகுத்துத் தரத்தான் பல கோயில்களுக்குச் சென்று வணங்குகிறார்கள். பல காணிக்கைகளைக் கட்டி, பல வேண்டுகளைச் செய்து, ஆண்டவனையும் இவர்கள் செய்யும் வியாபாரத்தில் பாகஸ்தனாக்கி, இவர்கள் செய்யும் பாவத்திற்கும் அவ்வாண்டவனின் பெயரை உபயோகித்துக்கொள்கிறார்கள். நான் அள்ளி அள்ளி ஆண்டவனுக்கு அளித்தேன், எல்லா ஆண்டவனுக்கும் தினசரி பல நிலையில் பூஜை செய்கின்றேன், அவ்வாண்டவனுக்குக் கண்ணில்லையா? என்றெல்லாம் இவர்களுக்குக் கஷ்டம் வரும்பொழுது அவ்வாண்டவனை எதிரியாகவும் ஆக்கி விடுகிறார்கள்.

இவர்கள் எண்ணி ஏங்கும் பொருளுக்கு, எக் கோயிலுக்காவது சென்று வந்தால், அந்நிலையிலிருந்து பொருள் வந்தவுடன், ஆண்டவனை, எல்லாம் அவன்தான் என்கிறார்கள். இவர்கள் மன நிலையில் இருந்துதான் அவ்வாண்டவனின் சக்தியே செயல்படுகிறது.

அச் சூரிய சக்தியில் இருந்து, இவர்கள் ஈர்க்கும் நிலையில் இருந்துதான், அவ்வாண்டவனின் சக்தி செயல்படுகிறது என்ற உண்மையை இந்நூலைப் படிக்கும் எல்லோருமே உணர்ந்து அவரவர்கள் எண்ணத்திலிருந்துதான் அவ்வாண்டவனின் சக்தி செயல்படுகிறது என்ற உண்மையை உணருங்கள்.

முதலிலேயே நம் சித்தர்கள் பல வழிகளில், பல உண்மை நிலைகளைச் சில செய்யுட்களில் மனிதர்களின் எண்ணத்திற்குப் படியும்படி வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

ஆடு அடிப்பவனுக்கு, அன்றைய நாளில், பல ஆடுகளை அடித்து, வியாபார நிலைக்கு அவன் அதை விற்கிறான். ஆடு அடிப்பவனுக்குத்தான் பாவம், உண்ணுபவனுக்கு அல்ல என்று எண்ணுகின்றோம். அவன் எதற்காக ஆடு அடிக்கின்றான்? அவன் எண்ணமெல்லாம் அவனுக்கு வேண்டிய பொருள் கிடைத்திடத்தான்

இப்பாவ புண்ணியத்தை அவன் எண்ணத்தில் கொண்டு வருவதில்லை. பாவ புண்ணியத்தை அவன் எண்ணிவிட்டால், அவன் எண்ணத்திலேயே அது ஊன்றி, அவன் அத்தொழிலை ஒரு நாளும் செய்திட முடியாது.

பல தண்டனைகள் பெற்ற கைதிகளை ஒருவன் தூக்கிலிடுகின்றான். ஒரே நாளில் பலரைத் தூக்கிலிட்டாலும், அத்தூக்கில் இடுபவனுக்கு அப்பாவம் வந்து அண்டுவதில்லை. அவன் பொருள் வாங்க அப்பணியைச் செய்கின்றான். தன்மேல் தவறை எண்ணும் பொழுதுதான், அவனுக்கு அந்நிலை தோன்றிடும். அவன் தொழில் அதுதான்; அதன் ஊதியத்தைப் பெறுகின்றான். அவன் எண்ணமெல்லாம் அவ்வுதியத்தின்மேல்தான் உள்ளது. அவன் ஆத்மாவில், அவன் நல்ல நிலைகள் பெற்றிருந்தால், அவனை எந்தப் பாவ புண்ணியங்களும் வந்து அண்டுவதில்லை. அவன் நிலையும் உயர்ந்து நிற்கின்றது.

பல பாவங்கள் செய்துவிட்டு, செய்த பாவங்களைத் தன் எண்ணத்திலேயே கலக்கவிட்டு, தன் சுவாச நிலையைப் பெரும் கடினமாக்கிக்கொண்டு, பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள் இன்றைய மனிதர்கள். இந்நிலையிலிருந்தெல்லாம் விடுபட்டு, நம் உயிரணுவிற்கு ஊட்டம் தந்து, அவ்வுயிரணுவிற்கு அழியாச் செல்வத்தைத் தேடிடத்தான் இந்நூலின் நிலையை எடுத்து, உயிர் அணுவின் உண்மை நிலையைப் புரிந்து, இனி வாழும் வாழ் நாட்களை நல்ல நிலையில் வாழ்ந்திருங்கள் என்ற எண்ணத்தில்தான் இதை வெளியிட்டுள்ளோம்.

(‘சாமி’ கொடுத்த உயிரணுவின் தோற்றத்தின் பாடம்).

சூரியனிலிருந்து வெளிவரும் ஈஸ்வர சக்தியின் கதிர்ப் பிழம்பினை, பூமித்தாய் தன் ஈர்ப்பு சக்தியினால் ஈர்த்து, பூமியின் உயிர் அணுக்களாகக் காற்றுடன் கலந்து, அவ்வுயிர் அணுக்கள் பூமியிலிருந்து வெளிப்படும் உஷ்ண அலைகள், ஒவ்வொரு இடத்திற்கு ஏற்றவாறும், மண்ணின் நிலை, மரம், செடி, கொடி, நீர்நிலைகள், கழிவுப் பொருட்கள் நிலைக்கு ஏற்றவாறும், உஷ்ணக் காற்று அலைகளை, எந்த நச்சு அலைகளையோ அல்லது நறுமணம் கொண்ட அலைகளையோ இவ்வணுக்கள் சுவாசிக்கின்றனவோ, அதனையே சுவாசித்துச் சுற்றி வருகின்றன.

எந்த அலைகளை முதலில் இவ்வுயிர் அணு சுவாசிக்கின்றதோ, அந்த நச்சு அல்லது நறுமணம் கொண்ட அலைகளையே தொடர்ந்து சுவாசித்து, பூமித்தாயைச் சுற்றி வந்துகொண்டே இருக்கும் அவ்

வுயிரணு, இந்நிலையில் அவ்வுயிரணு சுவாசிக்கும் நிலை கொண்ட (உ-ம். முதல் நாள் மாலைவரை பூச்சி புழுக்கள் இல்லாத கடலைச் செடியில் மறு நாள் காலையில் பல கோடிக்கணக்கான புழுக்கள் செடியின் இலைகளை உண்டு அழித்திருப்பதைக் காண்கின்றோம். இப்புழுக்கள் எப்படி ஜீவன் பெற்றன?) மேற்கூறிய காற்றுடன் சுற்றிக்கொண்டே இருக்கும் உயிரணுக்கள் கடலைச் செடியின்மீது படர்கின்றன. கால நிலைக்கேற்ப பூமியிலிருந்து வெளிப்படும் உஷ்ண அலைகள் அச் செடியின்மீது தாக்கும்பொழுது, அச்செடியின் இலையில் உள்ள சத்துக் கலந்த உஷ்ண அலைகள் வெளிப்படும் பொழுது இவ்வுயிர் அணுக்கள் அதைச் சுவாசிக்கும்பொழுது புழுக்களாகச் சரீரம் பெறுகின்றன.

எந்த மணம் சத்துக்கொண்ட இலையின் உஷ்ண அலைகளைக் கொண்டு சுவாசித்துச் சரீரம் பெற்றதோ, அந்த இலைகளையே உணவாக உட்கொள்கிறது. இதே போலவே எந்தெந்தச் செடி. கொடி, மரம் முதலியவைகளின் இலைகளில் உள்ள உஷ்ண அலைகளைச் சுவாசித்து சரீரம் பெறும் உயிரணுக்கள் அந்தந்தத் தாவர இலைகளை உணவாக உட்கொள்ளுகின்றன.

பூமித்தாயைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் மேற்கூறிய உயிரணுக்கள், முதலில் அசுத்த அலைகளைச் சுவாசித்து, காற்றுடன் படர்ந்து சுற்றிவரும் இவ்வுயிரணுக்கள், அசுத்த நீர் அல்லது பொருளின் மேல் படர்ந்திருக்கும்பொழுது, பூமியிலிருந்து வெளிப்படும் உஷ்ண அலைகள், அந்த அசுத்தத்தில் படரும் பொழுது அவ்வசுத்த சத்துள்ள ஆவி வெளிப்படும்பொழுது, அதை உட்கொண்டே இவ்வசுத்தக் கொசு, பூச்சி, புழுக்கள் சரீரம் பெறுகின்றன.

எந்தச் சுவாச நிலையில் சரீரம் பெற்றதோ, அந்தச் சுவாச நிலையிலேயே ஜீவிக்கின்றது, உணவும் உட்கொள்ளுகின்றது. (உ-ம். எப்படிச் கோழி தன் முட்டையை அடைகாத்து 21 நாட்களில் குஞ்சு பொரிக்கின்ற நிலையை இன்றைய விஞ்ஞானத்தில் அதே 21 நாட்களில் கொடுக்கக்கூடிய உஷ்ண சக்தியைக் கருவியில் கொடுத்து எப்படி குஞ்சு வளர்ச்சி பெற்று சரீரம் பெறுகின்றதோ, அதே நிலையில்தான் பூமியிலிருந்து வெளிப்படும் உஷ்ண அலைகளைச் சுவாசித்து மேற்கூறிய உயிரணுக்கள் குறுகிய காலத்தில் சரீரம் பெறுகின்றன.)

இதேபோன்ற ஒவ்வொரு உயிரணுவும் அது அது எடுத்திடும் சுவாச நிலைகொண்டே அதனுடைய சரீர நிலை பெறுகின்றது. இதுபோன்றே நாம் ஈர்க்கும் சுவாசநிலை காற்றுடன் கலந்துள்ள

பல கோடி உயிரணுக்கள் நமது சுவாசத்துடன் சென்று, நமது உடலில் நிலைகொள்ளுகின்றன.

22-6-79

இவ்வுலகில் உலகம் தோன்றிய முதற்கொண்டே, இன்றைய நாள்வரை பல உண்மைகளை அறிந்திட நாம் எல்லோருமே ஆர்வம் கொண்டுள்ளோம். பிற்கால வாழ்க்கையை எண்ணி, இனி நடக்கப்போகும் நிலை என்ன என்பதை அறிந்திட எல்லோருமே ஆர்வம் கொண்டுதான் நம்முள் உள்ள பரமாத்மாவை மறந்து, பரலோகத்திலுள்ள பரமாத்மா என்று வேண்டிப் பல ஜாதகங்கள், பல எட்டுச்சுவடிகள் இப்படிப் பல வழிகளில் ஆரூடம் பார்த்து அறிதல், என்றெல்லாம் நம் காலத்தை சிதற விடுகின்றோம்.

அச்சூரியனின் சக்தியிலிருந்து, அச் சூரியனைச் சுற்றியுள்ள பல மண்டலங்களின் நிலையை வைத்து, அம்மண்டலங்களின் ஒளிக் கதிர்கள் சூரியனில் பட்டு அச் சூரியனில் இருந்து பூமிக்கு வந்திடும் ஒளியின் தன்மையை வைத்து, பல நிலைகள் நடக்கின்றன.

அச்சூரிய சக்தியின் பிம்பத்தில் பல மண்டலங்களின் ஒளிபட்டு அந்நிலை பூமிக்குக் கிடைக்கும் நேரத்தைத்தான் அன்றையச் சித்தர்கள் ஜாதகங்கள் என்ற நிலையில் சந்திரனின் பார்வை, சூரியனின் பார்வை இப்படி கேது, ராகு என்ற ஒவ்வொரு மண்டலங்களின் ஒளிக்கதிர்கள் சூரியனின்மேல் படும்பொழுது அவ் வொளிக்கதினின் தன்மை பூமியின்மேல் படும் காலத்தை வைத்துத் தான் பல சித்தர்கள் ஜாதகம் கணித்தார்கள்.

ஜென்ம நட்சத்திரம் என்கின்றார்கள். எந்தக் குழந்தைக்கும் ஜென்ம நட்சத்திரத்தை இன்றைய ஜாதகக்காரரால் அறிந்திட முடியாது. குழந்தை பிறந்திடும் நேரத்தை வைத்து ஜென்ம நட்சத்திரம் குறிக்கிறார்கள். அதுவல்ல ஜென்ம நட்சத்திரம்.

அது தன் தாயின் வயிற்றில் என்று உதயம் பெற்றதோ, அந்த நேரம்தான் அதற்கு ஜென்ம நட்சத்திரம். அந்நிலையைக் கணித்திட இன்றைய ஜாதகக்காரரால் முடிந்திடாதப்பா. ஸ்ரீராமர், ஸ்ரீராம நவமியன்று பிறந்தார் என்றும், முருகர் பிறந்த நாளை வைகாசி விசாகம் என்றும் கணிக்கின்றார்கள், பாட நிலைப்படிதான். பாட நிலைப்படிதான் இராமர், முருகர், கிருஷ்ணர் எல்லாம் பிறவி எடுக்கவில்லை, அவர்களின் குணதிசயங் களை வைத்துத்தான், நம் சித்தர்கள் அவர்களுக்கு இட்ட நாமங்கள் என்கின்றோம்.

அப்படி இருக்கும்பொழுது இராமர் பிறந்த நேரமும், முருகர் பிறந்த நேரமும் எப்படி எண்ணிக் கொண்டாடுகிறார்கள் என்று நீங்கள் நினைத்திடலாம். அன்றையச் சித்தர்கள் மற்ற மண்டலங்களின் ஒளிக்கதிர்கள் சூரியனில் பட்டு, பூமியைத் தாக்கும் பொழுது, என்றென்று அந்த நல்ல நிலை பெறும் நாளோ, அந் நாட்களின் குண அம்சங்களை வைத்து, அந் நாட்களை அவ்வொளியிலிருந்து வரும் சக்தியின் நிலைகொண்டு, முருகருக்கும், இராமருக்கும் பிறந்த நாட்கள் என்று கணித்தார்கள்.

கணித்தார்கள் என்றால் அந்நிலை பெறும் நேரத்தை நல்ல நேரமாக ஏற்று, அந்நிலையில் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கும் உகந்த நாள் என்று மக்களுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப் பல வழிகளைச் சொல்லிச் சென்றார்கள். பல உண்மை நிலைகளை எல்லாம் சிதற அடித்து விட்டார்கள் காலப்போக்கினிலே.

மற்ற மண்டலங்களின் ஒளி சூரியனில் எப்பொழுது கிடைக்கப்பெறுகிறது? மற்ற மண்டலங்களில் உள்ள சக்தி சூரியன்மேல் பட்டு, அச் சூரியன் நமக்கு அளிக்கின்றது. இன்று சந்திரனின் ஒளிக்கதிர்கள் இல்லாவிட்டால், இன்றைய வண்ணங்கள், சுவைகள் இவை எவையுமே நாம் பெற்றிருக்க முடிந்திடாது. அதைப் போல்தான் ஒவ்வொரு மண்டலத்திலிருந்தும் நமக்குப் பலவித இயற்கைத் தன்மை வாய்ந்த சக்தியெல்லாம் கிடைக்கின்றன.

பெரும் பேறு வாய்ந்த சக்தியுள்ள பூமியப்பா, இன்று நாம் வாழ்ந்திடும் இப்பூமி. இப் பூமித்தாயின் உயிரோட்ட உண்மைகளை உணர்ந்துகொண்டு, உலகினிலே உதித்த நாம் எல்லோருமே உண்மையுடன் உன்னதமாக வாழ்ந்திட வேண்டுமப்பா.

ஒவ்வொருவரும் அவரவர்கள் கடந்த காலத்தை எண்ணிக் கலங்கிடாமல், நம்முள் உள்ள பரமாத்மாவின் நிலையை அறிந்து வாழ்ந்திருங்கள். தவறின் நிலையை எல்லாம் மறந்துவிட்டு, இனி தவறில்லாத வாழ்க்கையை வாழ்ந்து, நாம் பிறந்த பயனை இக்கலியின் கடைசியில் கல்கியில் பிறந்திடத்தான், இந்நூலை, இதைப் படிக்கும் ஒவ்வொருவரும் பெற்றிட என்னுடைய ஆசிகள்.

23-6-79

மனிதர்கள் பிறந்து, வளர்ந்து இவ்வுலக வாழ்க்கையை விட்டு, இவ்வுடலில் இருந்து ஆத்மா பிரிந்து சென்ற பிறகு, அவ்

வாத்மாக்கள் எந்த நிலையில் இருக்கின்றன? அவ்வாத்மாக்களின் நிலையென்ன? என்ற உண்மை நிலையை ஒவ்வொரு மனிதரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதின் பொருளில்தான் இந் நூலின் நிலையில், நம் ஆத்மாவிற்கு முதலிடம் தந்து சொல்லி வருகின்றேன்.

இவ்வுடலேவிட்டு ஆத்மா பிரிந்து சென்றவுடன், பரலோகத் திற்குச் செல்கிறது என்கின்றார்கள். இப்பரந்த உலகினிலே, அவ்வாத்மாக்கள் அபிலாஷையுடன் சென்றிருந்தால், பரந்த உலகத்தில் சுற்றிக்கொண்டிருப்பதில்லை.

தன் ஆத்ம நிலைகொண்டு, எந்த இடத்தில் அதன் ஆத்மா பிரிந்ததோ, அந்த நிலையிலேயே, அந்த ஆத்மா பிரிந்து செல்வதற்கு முதலில் இருந்த உடல் எந்த நிலையில் வாழ்ந்ததோ, அங்கேதான் சுற்றிக்கொண்டுள்ளது. அதனுடைய ஆசைகளும், அதனுடைய எண்ணங்களும் செயல்படும் வரை அதற்குக் கால நிலைகள் இல்லை. எவ்வளவு காலம் வேண்டுமாகிலும், அதன் ஆசை முடியும்வரை அங்கேதான் சுற்றிக்கொண்டு இருக்கும்.

அவ்வாத்மாவின் உருவம், உருவம் என்பது அவ்வாத்ம ஜோதியின் நிலை, உருவமில்லாத ஆத்மா, அவ்வாத்மா எப்படி இருக்குமென்றால் சிறிய அணுவாய்த்தான் உள்ளது. அவ்வாத்மாவைச் சுற்றி, அது வாழ்ந்த நாட்களில், அதன் சுவாச நிலையைக் கொண்டு, அவை பேசிய பேச்சுக்களும், விட்ட சுவாச நிலையும், அதே நிலையில்தான் அதைச் சுற்றிக்கொண்டே உள்ளது.

இவ்வுலகினிலே பல கோடி ஆத்மாக்கள் பரந்து பரவியுள்ளன. ஒவ்வொரு ஆத்மாவும், ஒவ்வொரு நிலைகொண்டு சுற்றிக்கொண்டுள்ளது. இந்நிலையில் நாம், நாம் என்பது இன்றைய உலகில் வாழ்ந்திடும் மக்களில் ஒவ்வொருவரின் சுவாச நிலை எப்படி உள்ளதோ, அந்நிலைக்கு ஏற்ப, நாம் விட்டிடும் சுவாச நிலையைக் கொண்டு, நாம் விட்டிடும் சுவாச நிலை என்றிடும் பொழுது, கோபம், மகிழ்ச்சி, சாந்தம் இப்படிப் பல நிலைகள் மனிதர்களுக்கு வரும்பொழுது, எந்தெந்த நிலையில் மனிதர்கள் உள்ளனரோ, அந்தந்த நிலைக்கும், அவ்வுயிரணுவிற்கும், அவ்வாத்ம நிலைக்கும் ஒத்துவரும்பொழுது, மனிதர்கள் உடலில் அவ்வுயிரணுக்கள், அவ்வாத்மா, ஆத்ம நிலையில் உள்ள அம் மனிதரின் உடலில் புகுந்து, தன் எண்ணத்தையும், தன் ஆசைகளையும் செயல்படுத்திக் கொள்கிறது.

அச் செயலில் இருந்து தப்பத்தான், மனிதர்களின் தியான நிலை மிகவும் முக்கியமான ஒன்றப்பா. மனிதர்களின் நிலையில், பல

கோடி உயிரணுக்கள் வந்து, நம் உடலிலும், எண்ணத்திலும் கலந்திடும் நிலையில் உள்ளதப்பா மனித உடல்.

பல கோடி அணுக்களின் ஈர்ப்பு நிலையில் இருந்து தப்பி, அழியாச் செல்வமான நம் ஆத்ம ஜோதிநிலை கண்டிடத்தான் இத் தியான நிலை, இச் சுவாச நிலையெல்லாம்.

தியான நிலையின் உண்மை நிலையைப் புரிந்து, ஒவ்வொருவரும் செயல்படும் பொழுது, பல கோடித் தீய உயிரணுக்களின் செயல் களுக்கு நாம் அடிமையாகாமல், இந்நிலையிலிருந்தெல்லாம் நாம் தப்பி, நம் சுவாச நிலையில், நம் எண்ணத்தில், அவ் ஈசனின் சக்தியை ஊன்றச் செய்ய வேண்டுமப்பா.

பல ரிஷிகள், முனிவர்கள், சித்தர்களெல்லாம் பெரும் ஞானப்பேராற்றல் நிலையெய்தியது இவ்வணுக்களின், இவ்வணுக்கள் என்பது மற்ற அணுக்களின் சக்திகள், உந்தல்கள், தன் நிலைக்கு வந்து செயல்படாமல், அவரவர்கள் நிலையை, அவரவர்கள் உணர்ந்து, பல கோடி உண்மை இரகசியங்களை அறிந்து, அன்றைய காலத்தில் ஜாதகங்கள் வடிவிலும், கோயில்களிலும், மருத்துவத் திலும் பல உண்மை நிலைகளையெல்லாம் கண்டறிந்து, பெரும் சூட்சுமத்தில் இரகசியமாக வெளியிட்டார்கள். பல உண்மைகளை மறைத்துவிட்டார்கள் அன்றையச் சித்தர்கள்.

இந்நிலையில், பல உண்மைகளை அறிந்து, தன் ஆத்மாவை அழியாச் செல்வமாக்கி, நான் என்றால் என்ன என்பதை அன்றே உணர்ந்து, இம் மக்களுக்காக எவ்வளவோ பெரும் நிலைகளையெல்லாம் கண்டுணர்ந்து, இன்றும் சூட்சும நிலையில் இருந்து கொண்டே ஆண்டவன் ரூபத்தில் வந்து, பல வழிகளில் உணர்த்து கிறார்கள். அழியாச் செல்வமான இவ்வாத்மாவை மனிதர்கள் எல்லோருமே என்ன என்று புரிந்துகொண்டு வாழ்ந்திட வேண்டு மப்பா.

ஜெப நிலையில் அமருவதையும், தெய்வத்தை வணங்குவதையும் பலர் பல நிலையில் பொருளுக்காக உண்மை நிலையையே புரிந்து கொள்ளாமல் சிதறடித்துவிட்டார்கள். நம் ஆத்மாவை, உடலைவிட்டுப் பிரிந்த பல ஆத்மா என்னும் அணுக்களின் நிலையில் இருந்து தப்பி, ஒவ்வொருவரும் வாழ்ந்திட வேண்டும், வாழ்ந்திடவும் முடியும். இவ்வுடலில் இருந்தால், இனி எத்தனைகாலங்கள் இவ்வுடலுடன் நாம் வாழ்ந்திட முடியும் என்ற உண்மையைப் புரிந்து கொண்டு, நம் ஆத்மாவிற்குத் தான் அழியாச் செல்வத்தைச் சேமித்து வைத்திட வேண்டும்.

இச் சூரியனின் சக்தியில் இருந்து நாம் பல கோடி நன்மைகளைப் பெற்று வருகின்றோம். அச்சூரியன் எப்படிப் பல மண்டலங்களின் நிலைகொண்டு, அச்சக்திகளைத் தன்னுள் ஈர்த்து நமக்குப் பல நன்மைகளை, அளிக்கின்றதோ அந்நிலைகொண்டுதான் நாமும், அச்சக்தியின் அருள் பெற்ற நாம் எல்லோரும், சக்திய நிலையில் வாழ்ந்து, சமுதாயத்தில் நல்நிலையில் வாழ்ந்திட வேண்டும். இப் பிரபஞ்சத்தில் நாம் பிறகுக்குச் சுமையாக வாழ்ந்திடாமல், பிறரின் நன்மைக்காகப் பிறவி எடுத்த பயனைப் பெற்றிடவேண்டும்.

24-6-79

நாம் உண்ணும் உணவு

இச் சக்தியின் நிலைகொண்டு உயிர் பெற்ற உயிர் அணுக்கள் எல்லாமே, தன் தன் உயிர்நிலை நிலைத்து நிற்க உணவு உட்கொள்கின்றன. மனிதர்களுக்கு அவரவர்கள் உண்ணும் நிலையிலிருந்து சில உணர்வுகளும் உண்டாகின்றன.

நாம் உண்ணும் உணவெல்லாம் நம் உடலை வளர்க்கத்தான் என்ற நிலையில் உண்ணுகின்றோம். நாம் உண்ணும் உணவிலிருந்து மட்டும்தான் நம் உடலை நாம் காத்திட முடிகிறது என்றால், பல கோடி சித்தர்களும், பல தவச முனிவர்களும், பல ரிஷிகளும் பல நாட்கள் ஆகாரம் புசித்திடாமலே, ஜெப நிலையிலிருந்து, இன்றும் இருந்துகொண்டுள்ளார்கள் எந்நிலையிலப்பா?

நாம் உண்ணும் உணவு நமக்கு சக்தியளித்து, சக்தியெல்லாம் நமது உடலில் ஈர்த்து, பாக்கி நிலையில் உள்ளது கழிவாகிறது என்னும் நிலைதான் மனிதர்களுக்கும் மற்ற ஜீவராசிகளுக்கும் உள்ளது. நம் உடல் ஒரு இயந்திரம்போல் என்று எண்ணுகின்றோம். நாம் உண்ணும் உணவின் நிலை என்னவென்றால், நாம் எந்த ஆகாரத்தைப் புசிக்கின்றோமோ, அந்நிலையிலிருந்து, அவ்வாகாரத்தின் தன்மை நம் சுவாச நிலைக்கு வந்துதான், நாம் பிறகு சுவாசம் எடுக்கும் பொழுது, நம் உடல் அவ்வாகாரத்தை ஏற்கிறது.

சித்தர்கள், ஞானிகள் பெற்ற நிலையெல்லாம், அச்சுவாச நிலையிலிருந்தே, தன் உடலுக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை ஏற்று எடுக்கும் நிலையை அச் சூரியனிலிருந்தே நமக்கு, நம் பூமிக்கு கிடைத்திடும் அணுவின் சக்தி நிலைகொண்டு, தன் சுவாச நிலைக்கு ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள். மரம், செடி, கொடிகளின் நிலையெல்லாம், மனிதருக்கும், மற்ற ஜீவராசிகளின் நிலைக்கும் உயர்ந்த நிலைபெற்ற நிலையப்பா.

அச்சூரிய சக்தியிலிருந்து ஒளிக்கதிர்கள் பூமியைத் தாக்கி, அந்நிலையிலிருந்துதான் நாம் சுவாசிக்கின்றோம். மற்ற மிருகங்களின் நிலையும், மற்ற ஜீவனின் நிலையும், இந்நிலையில்தான். எல்லா ஜீவராசிகளின் நிலையுமே சூரிய சக்தியின் ஒளிப்பிழம்பு பூமியில் பட்ட பிறகுதான், தன் சுவாச நிலைக்கு எடுத்துக்கொள்கின்றது. கீழ் நோக்கிய சுவாச நிலைகொண்டுதான் இயற்கையில் எல்லோருமே ஜீவன் பெற்றுள்ளோம்.

அப்பூமி ஈர்த்து, அந்நிலையில்தான், நம் சுவாச நிலைக்கு எடுக்கின்றோம் சுவாசத்தை. மரம், செடி, கொடிகளின் இலையெல்லாம் அவ் ஈசனின் சக்தியைப் பெற்று, அவ்விசனின் சக்தியென்பது சூரியனில் இருந்து வெளி வரும் ஒளிக் கதிர்களை நேராகவே தன் சுவாச நிலைக்கு ஈர்க்கின்றது. அந்நிலையிலிருந்து நாம் பெறும் புஷ்பங்களும், காய்கனிகளும், நாம் உண்ணும் பொழுது நம் உயிரணுவிற்கும், நம் உடலுக்கும் பெரும் ஆரோக்கிய நிலை தருகின்றன.

மற்ற அணுக்களின் நிலை நம்மை வந்து தாக்குவதில்லை. மற்ற ஜீவராசிகள் (நாம்) ஜீவராசிகளைச் சமைத்து உண்ணும் பொழுது எந்நிலை கொண்டு, எப்படி உஷ்ணத்தை ஏற்றிச் சமைத்தாலும், அவ்வணுக்களின் நிலை நம்மை வந்து தாக்கத்தான் செய்யும். இவ்வணுக்களின் நிலையிலிருந்தெல்லாம் தப்பி, நாம் உண்ணும் உணவில் நல்ல நிலையை எடுத்துக்கொள்ள, அன்றுள்ள சித்தர்கள் நமக்குச் சொல்லிய வழிகளில், பல வழிகள் மறைந்து விட்டன.

நாம் ஜெப நிலையிலிருந்து, நல்ல உணர்வுடன், நாம் விட்டிடும் சுவாச நிலையிலிருந்து, அவ் ஈஸ்வர சக்தியை எடுத்துக் கொண்டால், நம் நிலைக்கும், அச் சூரியனிலிருந்து வரும் சக்தி நிலைகள் பூமிக்குவந்து தாக்கிடாமல், பெரும் உன்னதமான நிலையில் நம் சுவாசநிலைக்கே அது வந்து அழியாச் செல்வமான நம் உயிரணுவிற்கு, நம் ஆத்மாவிற்கு சகல நிலையையும் பெற்றிடலாம். சித்தர்களும், ஞானிகளும் பல காலங்கள் ஆகாரம் புசித்திடாமல் இருந்த நிலைகளெல்லாம் எப்படி என்று இப்பொழுது புரிகிறதா?

தியான நிலையில் இருந்துகொண்டிருந்தால், இந்நிலையில் தியானம் பெற்றவர்கள் நிலை, ஆயிரம் அணுகுண்டுகளை வெடித்தாலும், நம் சுவாச நிலைக்கு அவ்வணுகுண்டின் அழிக்கும் தன்மை என்றுமே வந்து தாக்கிடாது. நம் கண்ணிற்குத் தெரியாமல் வாழும் பலகோடி ரிஷிகளின் நிலையெல்லாம் இதுதான் ப்பா.

25-6-79

அந்த ரிஷிகளின் நிலையெல்லாம், இவ்வுலகினிலே ஜீவன் பெற்ற ஜீவாத்மாக்களெல்லாம், நாம் ஜீவன் பெற்ற நிலையை அறிந்து உண்மையுடன், ஜீவாதார உண்மையுடன் ஜீவித்து, இஜ் ஜீவகை, நம் உடலில் ஜீவன் உள்ள பொழுதே, நாம் எந்த நிலையில் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் பல வழிகளையும், வழிமுறைகளையும், நமக்களித்தார்கள். அவ்வழிகளை யெல்லாம், அவ் வழிமுறைகளையெல்லாம் பல வழிகளில் மாற்றிவிட்டார்கள்.

அவரவர்கள் மதம் என்ற ஒவ்வொரு வழியை ஏற்படுத்தி, தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கும், தன் சுற்றத்தார்களுக்கும், ஒவ்வொரு நிலையையும் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, பல சடங்குகள், பல சாஸ்திரங்கள் என்று பார்த்து, நம் மூதாதையர்கள் காலத்திலிருந்தே, நம் குடும்பத்தில் இந் நிலையில்தான் எல்லா நிலைகளும் நடந்து வருகின்றன என்று, ஒவ்வொரு உண்மை நிலைகளையும், தன் தன் நிலைக்கேற்ப, தன் மதத்தின் வாயிலாக, அதையே ஒரு வழக்கமாக்கிக்கொண்டு, அதனால் வரும் எண்ணச் சிதறல்களைப் பற்றி எண்ணிடாமல், ஒவ்வொருவரும் மதம் என்ற ரூபத்தைக் கொண்டுவந்து, அதனுள் சிக்கிக்கொண்டு, மதத்தையே மதமாக்கி வாழ்கிறார்கள்.

மதத்தினால் வந்திடும் நன்மைகள் என்னப்பா? பல மதங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அம் மதங்களின் வாயிலாக ஆண்டவனின் சக்தியையே பிரித்துக்கொண்டார்கள். இவர்கள் பிரித்த நிலைக்கு வருவதல்ல அவ்வாண்டவன் சக்தி, அச்சக்தியின் நிலை எல்லோருக்கும் பொதுவானதே.

அன்று ஆண்ட அரசர்கள், தன் நிலைக்கு அடிபணியப் பல மந்திரிகளையும், அம் மந்திரிகளுக்கு ஊழியம் செய்ய அதற்கடுத்த நிலையுள்ள சேவகர்களையும், இப்படியெல்லாம் ஏற்படுத்தி, தன் ஆட்சி நிலை, நிலைத்திருக்க, தன் நிலைக்கு உகந்தபடி அவர்கள் செய்த நிலையில் இருந்துதான், இந்த ஜாதிமதங்களே இன்றைய உலகில் பெருகி உலவி வருகின்றன.

அவ் ஈசனின் சக்தியில், இஜ் ஜீவ ஆத்மாக்களை ஜாதி மதங்களாகப் பிரித்து அனுப்பவில்லையப்பா. எல்லா உயிரணுக்களும் அவ்வாண்டவனின் சக்தி பெற்று ஒரே நிலையில்தான் உதிக்கின்றன. இந்நிலை இருக்கும் பொழுது, ஜாதி மத வேறுபாடுகள் இவர்களால் உண்டுபண்ணி, தன் தன் நிலைக்கு ஏற்ப, தான் வாழ, தன் சுற்றத்தார் வாழ, என்ற நிலையை எல்லாம் ஏற்படுத்தி, மனித எண்ணத்தையே பெரும் கேள்விக் குறியாக்கிவிட்டார்களப்பா.

'எல்லோரும் ஓர் மதம், எல்லோரும் ஓர் குலம்' என்ற உண்மை நிலையை உணர்ந்து வாழ்பவர்கள் அரிதிலும் அரிது. எந்த நிலைகொண்டு, எப்படிப் புகட்டினாலும் நல் உபதேசத்தை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் மிகவும் அரிதாக உள்ளாரப்பா. அடுத்தவன் நிலையைக் கண்டு ஏங்குபவனும், அடுத்தவனின் புகழுக்காக வாழ்பவனும் என்ற நிலைதான் இன்றைய நாட்டில் மிகுந்து உள்ளதப்பா.

தன் எண்ணத்தையும், சுவாசத்தையும், தான் பெற்ற ஜீவ சக்தியின் நிலையையும், இனிப் புரிந்திடாமல் வாழ்ந்திடாமல் நம் எண்ணத்தைக் கொண்டுதான், நாம் விடும் சுவாச நிலையிலிருந்து தான், நம் நிலைகள் எல்லாமே நடக்கின்றன. எண்ணத்தையும், சுவாசத்தையும் புரிந்துகொண்டு வாழ்பவர்கள், அப்புருஷோத் தம ஜெபத்தை ஏற்ற புனித ஆத்மாவாக என்றுமே இருந்திடலாம்.

நாம் ஈர்க்கும் ஒவ்வொரு சுவாச அலையும், நம் உடலுக்கும், நம் உணர்விற்கும், நம் உயிர் நிலைக்கும் எப்படியெல்லாம், எந்த தெந்த நிலை ஏற்படுத்தி நம் உடலும், உணர்வும், உயிரும் எந்த நிலையில் எல்லாம் உள்ளன என்று, நாம் ஜெபத்தில் இருந்து அறிந்துகொள்ளலாம்.

இஜ் ஜாதி மதத்திற்கு அடிமையாகாமல், வழி முறையில் உள்ள பல சடங்குகளுக்கும், சாங்கியங்களுக்கும் நாம் அடிமையாகாமல், நம் எண்ணத்தையும், சுவாசத்தையும் அவ் ஈசனின் சக்திக்கே அடிபணிவதற்குத்தானப்பா.

26-6-79

ஜாதி மதம் என்ற அடிப்படையில் கடவுளை நாம் பல ரூபத்தில் வணங்குகின்றோம். எல்லோரும் வணங்கிடும் அக்கடவுளின் சக்தி ஒன்றேதான். அச் சக்தியின் நிலைக்குப் பல ரூபங்களும், பல நாமங்களும் இட்டு, அவரவர்கள் வழிக்கு அவரவர்கள் வணங்குகிறார்கள்.

ரூபமில்லா சக்தியின் நிலை என்னப்பா? அந்த ரூபமில்லாத சக்தியின் நிலைதான் காற்றும், மழையும், ஒளியும். இவற்றில் கலந்துள்ள அச்சக்தியின் நிலை இல்லாவிட்டால், இவ்வுலகினிலே தோன்றிடும் பல கோடி உயிர் அணுக்கள் எல்லாமே, எப்படி உதித்து இந்நிலையில் உயிர் பெற்று வாழ்ந்திடுமப்பா?

அவ் ஈசனின் சக்தியின் ஆற்றலெல்லாம், அச்சூரியனின் சக்தியிலிருந்துதான் பல வழிகளில் நமக்கு அருள் தருகின்றது.

எல்லா அருளையும் தன்னுள் ஏற்றிருக்கும் அச் சூரியனின் சக்தியிலிருந்து, பல கோடி உயிரணுக்கள் தோன்றுகின்றன. அவ்வுயிரணுக்களின் உண்மை நிலையெல்லாம், பலர் பல வழிகளில் அறிந்தும், அறியாமலும், பல ஆராய்ச்சிகளிலும், பல வகை விஞ்ஞான குபத்திலும் கண்டு உணர்கிறார்கள். கண்டு உணர்வதற்குப் பல வழிகளைக் கையாளுகிறார்கள். அவ்வுயிரணுக்கள் உயிர் பெற, அச் சக்தியின் அருள் கொண்டு, ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு நிலையில் உயிர் பெறும் நிலையில் உள்ளது.

பல இடங்களில், பல வகைச் செடி கொடிகள் வளர்கின்றன. ஒவ்வொரு ஊரிலும், ஒவ்வொரு வகைச் செடிகளும், அவ்வுயிரின் மண் நிலைக்கு ஏற்ப வளர்ந்து பயன் தருகின்றன. நாம் பயிர் செய்து பலன் பெறும் செடி கொடிகள் பல, நாம் பயிர் செய்யாமலேயே இப்படர்ந்த பூமியில் பல வகைச் செடி, கொடிகளும், மரங்களும் வளர்கின்றன. அவையெல்லாம் எந்நிலையில் அவ்விடத்தில் வளர்கின்றன? விதை விதைத்து வளர்கின்றனவா எல்லாமே? சிலர் எண்ணுகின்றார்கள் பறவைகளின் எச்சம் பட்டும், காற்றினிலே பல விதைகள் பறந்து வந்தும், அந்நிலையிலிருந்துதான் பல வகைச் செடிகள் வளர்கின்றன என்று.

திடீர் திடீரென்று மழை பெய்து அச் சூரிய ஒளி பட்டவுடன் ஈரம் உள்ள இடங்களில் எல்லாம் பல வகை புல், பூண்டு, தாவரங்கள் எல்லாம் வளர்கின்றன. புல் பூண்டிற்குத்தான் விதையே இல்லாத பொழுது, அவை எப்படி அந்நிலையில் எல்லாம் வளர்கின்றன? பல உயிரணுக்களின் உண்மைத் தத்துவங்கள் இந்நிலையில் செப்புகின்றோம்.

அச் சூரியனிலிருந்து கிளம்பி வரும் ஒளிக்கதிர்கள், பூமியின் மேல் எந்தெந்த நிலையில் வந்து தாக்குகின்றனவோ, அந்நிலையில் அப்பூமித்தாய் ஈர்க்கின்றாள். அந்நிலையிலுள்ள ஈரப்பசையின் மேல், அச்சூரிய ஒளி பட்டவுடன், அப்பூமியின் நிலைக்கும், அந்நிலையிலுள்ள ஈரப்பசையின் நிலைக்கும் ஏற்ப, அச்சூரிய ஒளி பட்டவுடன், அங்குள்ள உயிரணுக்கள் உயிர் பெற்று, அம்மண்ணின் நிலைகொண்டு, பல வகைத் தாவரங்கள் உண்டாகின்றன. இந்நிலையிலேதான், பலகோடி உயிரணுக்கள், தன் தன் நிலைக்கு ஏற்ப, தன் தன் சுவாச நிலைக்கு ஏற்ப, சேர்த்து, தன் ஆகாரம் உள்ள இடத்தில் படர்ந்து இருக்கும்பொழுது. அந்நிலையில் தன் ஆகாரத்தின் சுவாச நிலைக்கு ஏற்ப, ஆகாரம் உள்ள இடத்தில், அச்சூரிய ஒளி பட்டவுடன் பல உயிரணுக்கள் உயிர் பெறுகின்றன.

இந்நிலையில் உயிர் பெறுபவைதான் பல கோடிப் புழு பூச்சிகள், எறும்புகள், கொசுக்கள், ஈக்கள் எல்லாமே. இவை யெல்லாம்

முட்டை இட்டு, முட்டையிலிருந்து குஞ்சு பொரிப்பதல்ல இதன் நிலையெல்லாம். தன் சுவாச நிலைக்கு ஏற்ற, அழுகும் தன்மை, நாற்றம் வாய்ந்த இடம் இப்படிப் பலப்பல இடங்களில், அந்தந்த இடத்திற்கு ஏற்பச் சுவாசநிலைகொண்டுதான், அவ்வுயிரணுக்கள் எல்லாம் உற்பத்தியாகின்றன. தன் சுவாச நிலைக்கேற்ற உணவுள்ள இடங்களில்தான் இவ்வுயிரணுக்களும் தோன்றித் தோன்றி மறைகின்றன.

ஆடி மாதத்தில் பலாப்பழத்தில் ஈ மொய்க்கிறது என்கின்றோம். அவ்வாடி மாதத்தில் மட்டும்தான் அவ் ஈ உற்பத்தியாகிறதா? திடீரென்று தோன்றி மறைய அவ் ஈக்களுக்கு முட்டை எங்கிருந்து வந்தது? பல ஈக்கள் ஒரே சமயத்தில் வருகின்றன. என்றும் இல்லாமல் ஒரு நாளில் மட்டும் பல ஈக்கள் வருகின்றன. அவ் ஈக்கள் திடீரென்று தோன்றுவதெல்லாம் இந்நிலையில் இருந்துதான்.

அச்சுரியனின் சக்தியிலிருந்து பல உயிரணுக்கள் இப்பூமியின் மேல் படர்ந்து உள்ளன. இந்நிலையில், அதற்கு ஏற்ற சுவாச நிலை கிடைத்தவுடன், அந்தந்த நிலையிலேயே அவ்வுயிரணுக்களெல்லாம் ஜீவன் பெற்று, தன் ஆகாரத்தைத் தேடிக்கொள்ளச் சுற்றி வருகின்றன. எவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் ஜீவன் பெற்றதோ, அந்நிலையிலேயே, அவ்வுடலை விட்டும் அஜ் ஜீவன் பிரிகிறது.

பல உயிர் அணுக்களின் நிலையெல்லாம் அந்நிலையிலிருந்து தான் உற்பத்தியாகின்றன. மரப் பொந்துகளிலும், வீட்டின் பல பகுதிகளிலும் திடீர் திடீரென்று எறும்புகள் படர்ந்து படர்ந்து காணப்படுபவை எல்லாமே இந்நிலையிலிருந்துதான்.

28-6-79

இச்சுரியனின் சக்தியிலிருந்து, ஒவ்வொரு நாளும் எண்ணிலடங்கா ஜீவ அணுக்கள் தோன்றித் தோன்றி மறைகின்றன. ஒவ்வொரு ஜீவராசியும், எந்த நிலைகொண்டு ஜீவன் பெற்றதோ அந்நிலையில், அஜ் ஜீவராசியின் எண்ணம் ஈடேறியவுடன், அதனுடைய அஜ்ஜீவ உடலைப் பெற்ற நிலையும் மாறுபடுகிறது. அதே போல்தான் பறவைகள், மிருகங்கள், மனிதர்கள் எல்லோருடைய நிலையும் உள்ளன.

மனிதர்களுக்கு, மனித ஜீவன் பெற்ற நாளிலிருந்து, தாயின் கருவில் எப்படிப் பத்து மாதங்கள் இருந்து பிறக்கின்றதோ, அந்நிலை வைத்து மனிதரின் சராசரி ஆயுட்காலமும் உள்ளது.

யானையின் ஆயுட்காலம் எப்படிக் கருவில் இருபது மாதங்கள் இருந்து அதனுடைய சராசரி ஆயுட்காலமும் கூடி இருக்கின்றது. இப்படி ஒவ்வொரு மிகுத்தின் நிலையும், கழுதைக்கு 7 ஆண்டுகள், கோழிக்கு 2 ஆண்டுகள், நாய்க்கு 16 ஆண்டுகள் இப்படிப் பறவைகள் நிலையிலும் அவையவை எத்தனை நாட்கள் அடைகாத்துக் குஞ்சு பொரிக்கின்றனவோ, அந்நிலை கொண்டுதான் அதனதன் சராசரி ஆயுட் காலமும் உள்ளன.

உங்கள் எண்ணத்தில் ஏன் ஆறு ஆண்டுகளும் வாழ்கிறார்கள், அறுபது ஆண்டுகளும் வாழ்கிறார்கள் மனிதர்கள் என்று எண்ணக் கூடும். அற்ப ஆயுளில் ஜீவன் பிரிவதெல்லாம், அவரவர்கள் எண்ணத்தைக்கொண்டுதான். இம் மனித உடல்களுக்கு மட்டும் தான் அச் சூரியனின் சக்தியில் இருந்து அழியா உடலையும், அழியா உயிரையும் அவ்வாண்டவனின் சக்தியில் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. இந்நிலைபெற்ற நாம் எல்லோரும் அவ்வாண்டவனின் சக்தியை, அந்த நிலையில் நாம் பேணிக் காத்து, அழியாச் செல்வமான, இவ்வுலகில் நாம் உதித்ததையே அழியாச் செல்வமாக்கி, நாம் சேர்த்திடும் ஒரே சொத்து, உன்னதமான சொத்து, நம் ஜீவ ஆத்மாவுக்கு நாம் அளிப்பதுதான். அச் சூரியனின் சக்தியிலிருந்து பல வகை ஒளிக்கதிர்கள், நம் பூமியைத் தாக்கிப் பெற்ற செல்வங்கள்தான் இன்றைய உலகில் உள்ள எல்லாமுமே.

அவ் இயற்கையிலிருந்துதான் செயற்கையையும் செய்கின்றோம். அச் செயற்கையும் அழிந்தால் அதுவும் இயற்கையுடன் தான் கலக்கின்றது. இப்பூமியில் உள்ள இயற்கைத் தன்மையும், செயற்கைத் தன்மையும், நம் உடல், பொருள் எல்லாமுமே இம் மண்ணுடன் மண்ணாகத்தான் ஆகிறது. அழியாச் செல்வமான நம் ஆத்மா மட்டும் ஆண்டவனிடம் ஐக்கியமாக முடியும்.

இவ்வுலகில் தோன்றிய மனிதர்கள் தன் எண்ணத்திலும், சுவாசத்திலும், பல துவேஷங்களையும், ஆசைகளையும் வளர்த்து, நாம் இருக்கும் காலம் வரைதான் அனுபவிக்கலாம், இறந்த பிறகு நமக்கு என்ன தெரிகிறது என்ற மனப்பான்மையில்தான் ஊறி வாழ்கிறார்கள். நாம் இறந்த பிறகுதான், நம் ஆத்ம நிலை, இப்பூமியில் நாம் வாழ்ந்த வாழ்நாட்களைக் காட்டிலும் அதிக காலங்கள் ஆவி உலகத்தில் சஞ்சரிக்கின்றது. பூமியில் வாழ்ந்த காலங்களை வைத்தே, அவ்வெண்ணத்தில் ஒரு சிறு அணுவும் தான் விட்ட சுவாச நிலை மாறிடாமலே சுற்றி வருகின்றது. தன் எண்ணத்திற்கும், சுவாசத்திற்கும் உகந்த உடல் கிடைக்கும் நாள் வரை, எந்த ஆசையில் இவ்வுடலை விட்டு ஆவி பிரிந்ததோ, அவ் வாசை நிலைகொண்டே, பல நூறு வருடங்களும் தன் எண்ணத்

திற்கு ஏற்ற பிறப்பிடம் கிடைக்கும் நாள்வரை இருந்துதான் பிறக்கிறது.

நாம், நம் தாய், தந்தையரை முதலில் வணங்குவதும் இந் நிலை வைத்துத்தான். முதல் ஜென்மத்தில் நாம் விட்ட குறையை வைத்து, ஆவி உலகில் பல காலம் சஞ்சரித்து, நம் எண்ணத்தை செயல்படும் இடமாக நாம் வந்து சேருமிடம்தான், நம் முதல் தெய்வமான தாயும் தந்தையும். நாம் முதல் தெய்வமாக வணங்குவதின் உண்மை நிலையும் இதுவே.

யாரும் யாருக்கும் சொந்தமில்லை, எல்லோருமே அவ்வாண்டவனின் சக்தியில், அச்சூரியனின் சக்தியில், வந்து உதித்த தனித்தனி பிம்பங்கள்தான். எல்லோருக்குமே ஒரே ஒரு சொந்தம், அவ்வாண்டவனின் சக்திதான். சொந்தம், பந்தம் எல்லாம் கூடும் ஒரே நாள், அவ் ஈஸ்வர சக்தியில் இருந்து, இம் மனித வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து விட்டு, நிறைவுடன் வாழ்ந்துவிட்டு, அச்சூட்சும உலகத்திற்குச் சென்று, அந் நிலையில் சகல நிலையையும் பெரும் பாக்கியம் பெற்று, அச் சூரியனின் சக்தியுடன் சக்தியாகக் கலந்து, இன்றும் வாழ்ந்திருக்கும், நாம் தெய்வமாகப் போற்றி வணங்கிடும் சித்தர்கள், ஞானிகள், முனிவர்கள், இந்நிலை உள்ளவர்களுடன் நாமும் கலந்து வாழும் நாட்கள்தான், நாம் சொந்த பந்தங்களுடன் வாழும் வாழ்நாட்கள்.

நாம் பல பிறவிகள் எடுத்து, ஒவ்வொரு பிறவியிலும் பல வகை சொந்தங்களை அடைந்து, சொந்த பந்தங்களுடன் வாழ்கின்றோம் என்பதல்ல சொந்தமும் பந்தமும்.

30-6-79

சொந்தமும் பந்தமும் எந்த நிலையில் உள்ளது என்ற உண்மை பலரும் அறிந்ததுதான். நாம் இன்று பிறவி எடுத்து, நம் பிறவியில் நமக்கு வரும் குணதிசயங்கள் எல்லாம் ஜாதகத்திலும், ஜோசியத்திலும் சொல்வதைப் போல், நாம் பிறக்கும் நாளைக் கொண்டோ, நாம் பிறந்த நட்சத்திரத்தைக் கொண்டோ வருவதல்ல குணநிலைகளெல்லாம். இக்குண நிலைகளின் உண்மை நிலை, ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் வருவது, அவன் முதல் பிறவியில் செய்ததின் தொடர்ச்சிதான். இப்பிறவியில் நாம் சாந்தமாக உள்ளதும், கோப நிலையில் உள்ளதும்.

வாழ்க்கையில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு குணநிலையில் வாழ்கின்றோம். எல்லோரும் ஒன்றாக நினைப்பது அவ்வாண்டவனின்

சக்தி ஒன்றைத்தான். குண நிலையில் பல மாற்றங்கள் இருந்தாலும், அவ்வாண்டவனின் சக்தியை ஒரே நிலையில் எப்படி வணங்குகிறோமோ, அந்நிலையிலேயே எல்லோரும் வாழ்ந்திடலாம்.

ஒருவர் கோபக்காரராக இருந்தால், அக்கோப நிலை முதல் ஜென்மத்தின் தொடர்ச்சிதான். சாந்தக்காரராக இருப்பதுவும், முன் ஜென்மத்தின் எண்ணத்தை வைத்துத்தான் குணநிலை அமைகிறது. முன் ஜென்மத்தின் தொடரிலேயே, இந்த ஜென்மத்தில் நாம் வாழும் வாழ்நாட்களை வீண் விரயமாக்கிடாமல், வினைப் பயன் எல்லாம் நாம் பிறந்த நேரம், நாம் செய்த பாவ புண்ணியங்கள் என்று தன்னைத்தானே தாழ்த்திக்கொண்டு, வாழும் வாழ்நாட்களை வீண் விரயம் செய்திடாமல், இனி வாழ்ந்திடும் வாழ்நாட்களையும் நம் எண்ணத்தில், நம் சுவாசத்தில் அச் சக்தியின் அருளை எண்ணி வாழ்ந்து, நம் சுவாச நிலையில் பல நல்வழிகளை சுவாசநிலைக்குக் கொண்டுவந்து வாழ்ந்திட வேண்டும்.

நம் எண்ணத்தில் பல நினைவுகளைச் சிதற அடித்துக்கொண்டு, நாம் சுவாசம் எடுக்கும் பொழுது, அந் நிலைதான் நம் எண்ணத்தையும், சுவாசத்தையும் ஒருநிலைப்படுத்தி, பல அணுக்களின் உந்தலுக்கு நாம் ஆளாகி, மீண்டும் மீண்டும் பலப் பல எண்ணங்களை எண்ணியே, நம் சுவாச நிலையைக் கெடுத்துக் கொள்கின்றோம். நாம் எந்த நிலையில், எந்த நினைவில் இருக்கின்றோமோ, அந் நிலையில் எண்ணும் எண்ணத்தை வைத்து, நாம் சுவாசம் எடுக்கும் பொழுது, அந் நிலையேதான் நமக்கு வாழ்நாட்களில் நம்முடன் கூடவே வருகின்றது.

அவ்வாண்டவனை நினைத்துச் சுவாசம் விடும்பொழுது, அச் சுவாச நிலைகொண்டு, நம் உயிரணுவிற்குப் பெரும் உன்னத நிலை கிட்டுகிறது. அந்நிலையை நாம் புரிந்திடாமல், நம் வாழ்க்கையையே, நாம் நம்மையே நாம் அடிமையாக்கிக் கொள்கின்றோம். அசுத்த சுவாச நிலை என்பதின் பொருளும் இதுதான். நம் எண்ணத்தைக் கொண்டுதான், நம் சுவாச நிலையில், பல வித நறு மணங்கள் பெற முடிகிறது.

நல்ல மணமுடைய சுவாச நிலையில் உள்ள பொழுது, நம் உயிர் நிலைக்குப் பெரும் ஊட்டம் கிடைக்கிறது. நாம் வாழ்வதுவும், மடிவதுவும் நம் எண்ணத்தைக் கொண்டுதான். இந்நிலையைப் புரிந்துகொண்டு, இந்நிலையில் இருந்துதான், பல கோடி சித்தர்கள் இன்றும் வாழ்கிறார்கள். வாழும் வாழ்க்கையில் நிறைவு பெற்று வாழும்பொழுது, அச்சித்தர்களின் நிலையைப் போல், இம் மனித உடலைப் பெற்ற நாம் எல்லோருமே, பலகோடி ஆண்டுகள்

வாழ்ந்திடலாம். அவ்வுயிரென்னும் ஆத்மாவிற்குப் பெரும் நிலையைத் தேடிடலாம்.

இன்று நாம் நமக்களித்த இவ்வேழு ஜென்மங்களில் வாழ்ந்த வாழ்க்கையின் நிறைவு பெற்று வாழ வேண்டும். அந் நிறைவுடன் வாழ்ந்து, நிர்மலமான வாழ்க்கையைக் கண்டிட வேண்டும்.

ஒவ்வொரு உயிரணுவும், ஒவ்வொரு சுவாச நிலை பெற்று வாழ்கின்றது. இவ்வுயிரணுக்களிலேயே, அச் சூரியனின் சக்தியைப் பெற்று, பல வகை சுவாசநிலையில், பல கோடி உயிரணுக்கள், ஒவ்வொரு நாளும் உதிக்கின்றன. தான் பெற்ற சுவாசநிலையைக் கொண்டுதான், எல்லா உயிரணுக்களும் உருவம் பெற்று உயிர் வாழ்கின்றன. தான் பெற்ற சுவாசநிலையைக் கொண்டுதான், அதன் ஜீவ நிலையும் வருகிறது.

இன்றைய மனிதர்கள், தன் விஞ்ஞானத்திலும் பலவகை மருந்துகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அம் மருந்தின் நிலையெல்லாம், ஒவ்வொரு ஜீவ அணுவிற்கும் அதனதன் சுவாச நிலையைக் கொண்டுதான் ஏற்கும் சக்தியுள்ளது. இன்றைய விஞ்ஞான உலகத்தில், பலவகை உயிர்க் கொல்லி மருந்துகளை உற்பத்தி செய்கின்றார்கள். ஒன்றை அழிக்கும் உயிர்க் கொல்லி மருந்து, மற்றொரு இனம் கொண்ட உயிரை அழித்திட முடியாது. அவ்வுயிர்க் கொல்லி மருந்திலேயே, பலவகை உயிர் நிலைகள், உயிர் பெற்று வாழ்ந்ததைப் பார்த்திருப்பீர்கள். அதன் சுவாச நிலைக்கு ஏற்பத் தான், அதன் ஜீவன் பெற, அந்நிலையில் அது, அவ்வுயிரணு ஜீவன் பெறுகிறது.

ஒன்றை அழிக்கும் நிலையில் நாம் உற்பத்தி செய்திடும் மருந்துகள், மற்றொன்றை அழிப்பதில்லை. இந்நிலை எப்படி வந்தது? ஒவ்வொரு சிறு அணுவிற்கும், பூச்சி புழுவிற்கும் சுவாசநிலை யுள்ளது. அச்சுவாச நிலையின் பொருள், அதனதன் சுவாசநிலையைக் கொண்டு, ஒவ்வொன்றும் ஜீவன் பெறுகின்றது. மனித உடல் முதற்கொண்டு, மலத்தில் உயிர்ப் பெறும் புழு முதற்கொண்டு, தன் சுவாசநிலையைக் கொண்டுதான் ஜீவனே பெறுகிறது.

1-7-79

இன்றைய உலகில், இன்றைய உலகம் பெரும் விஷத்தன்மை வாய்ந்த உலகமாக மாறிக்கொண்டு வருகிறது. நல்ல பாம்பின்

விஷம், பெரும் கொடும் விஷம் என்கிறார்கள். அந்நல்ல பாம்பிற்கு, அந் நாக தேவனுக்கு, அவ்விஷம் எங்கிருந்தப்பா வந்தது?

இக்காற்றில் கலந்திருக்கும் கடுமையான விஷநிலையை, அக் காற்றிலிருந்தே தன் சுவாச நிலைக்கு, அவ்விஷத் தன்மையுள்ள கடும் விஷத்தை ஈர்த்துத் தன் ஆகாரமாக ஏற்று, அவ் விஷத்தையே உண்டு, பல நூறு ஆண்டு கணக்குகள், தான் சுவாசித்த விஷ அணுக்களைத் தன்னுள்ளேயே பல ஆண்டுகள் அடக்கி, அவ் விஷத்தையே மேலும் மேலும் ஈர்த்து, அவ் விஷத்தைக் கொண்டு, பெரும் மாணிக்கமாக அதைத் தன் ஜீவன் முடியும் காலத்தில், கக்கி வெளிப்படுத்துகிறது.

நல்லபாம்பின் விஷத்தைத் தன் தொண்டைக் குழி இடத்தில் றிறுகச் றிறுகச் சேமித்து, பல ஆண்டுகள் சேமிக்கிறது. அச் சூரியனின் சக்தி, அந் நல்ல பாம்பின்மேல் படும்பொழுது, அதன் பார்வையைக் கொண்டு, தன் நிலைக்கு நேராக ஈர்த்து, பாம்பிற்கு, தான் எடுக்கும் சுவாச நிலை, மேல் நோக்கி, அச் சூரியனின் சக்தியிலிருந்து, தன்னுள் ஈர்ப்பதாக இருக்கிறது. இந்நிலைகொண்டு, அப்பாம்பு, இக் காற்றில் கலந்துள்ள விஷமான காற்றை, தன் சுவாசத்துக்கு ஈர்த்து அக் கொடிய விஷத்தைக் கொண்டே, தான் சேமித்து வைத்திடும் விஷத்தையே மாணிக்கக் கல்லாகப் பெறும் பாக்கியத்தைப் பெற்றுள்ளது அந் நல்ல பாம்பு.

இன்று உலகினிலே பலவகை ஜீவராசிகள் உள்ளன. ஒவ் வொன்றும் தன் நிலைக்கு ஏற்பச் சுவாச நிலையை எடுக்கின்றது. மனிதரின் சுவாச நிலைதான் எல்லாத் தன்மையையுமே தன் சுவாசத்தில் ஈர்க்கும் நிலையில் உள்ளது. மனிதனின் சுவாசநிலை, அவன் ஒவ்வொரு எண்ணம் கொண்டும் எண்ணிடும் பொழுது, அந்நிலையில் அவன் எடுக்கும் சுவாச நிலையைப் பொறுத்து, அம் மனிதன் வாழ்கிறான். இவ்வுலகினிலே நாகப்பாம்பைப் போல், நச்சுத் தன்மையுள்ள கொடிய விஷத்தைத் தன்னுள் ஈர்த்து சுவாசநிலை எடுத்திடும் ஜீவராசிகள் இல்லாட்டால், இக்காற்றினில் கலந்துள்ள கொடிய விஷங்கள் எல்லாம் பெரும் தீங்கைத்தான் விளைவித்திருக்கும்.

அவ் ஈசனின் சக்தியிலிருந்து நம் கண்ணிற்கும், நம் எண்ணத்திற்கும் தெரிந்திடாமல் பலவகை உண்மை நிலைகள் உள்ளன. பலவகைச் செடி கொடிகள் உள்ளன. எல்லாமே அவ்விசனின் சக்தியில் வந்தவைதாம். ஒவ்வொரு தாவரமும், ஒவ்வொரு

நிலையில் உற்பத்தியாகி வளர்ந்திருக்கின்றன. இத்தாவரங்கள் எல்லாம், அதனதன் சுவாசநிலை மேல்நோக்கி, அச் சூரியனின் சக்தியை நேராக ஈர்க்கும் நிலையில் உள்ளன. பல கொடிய விஷமுடைய தாவரங்கள் பல கோடி உள்ளன. பலவகைத் தாவரங்களினால், பலவகை நல்ல உணவாகவும், மனிதருக்கும் மற்ற ஜீவராசிகளுக்கும் அமையப் பெற்றும் உள்ளன.

நாம் எண்ணுகின்றோம் உபயோகமில்லாமல் இப்படி ஏன் பல தாவரங்கள் உள்ளன என்று? அச் சக்தியின் அருள் பெற்றுத் தான் அவையும் வளர்கின்றன, நல்ல கனி கொடுக்கும் தாவரங்களும் வளர்கின்றன என்று. அக்கொடிய விஷமுள்ள தாவரங்கள் எல்லாம் இல்லாவிட்டால், இக்காற்றிலிருந்து இன்னும் பல தீய நஞ்சு கலந்த அணுக்கள்தான் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும். அவ் விஷ அணுக்களையே உண்டு உயிர் வாழும் தாவரங்கள் இருப்பதால் தான், நம்மைச் சுற்றியுள்ள இக்காற்றையே சுத்தமாக்கி, நாம் சுவாச நிலைக்கு ஈர்த்துக் கொள்ள முடிகிறது.

இவ்வுலகில் தோன்றிய எதுவுமே வீணாகவும், உபயோகமற்றதாகவும் தோன்றவில்லை. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதத்தில் தன் சுவாச நிலையைக் கொண்டு தோன்றி, இவ்வுன்னதமான உலகத்தைப் பல கோடி ஆண்டுகள் காத்து வருகிறது. இன்றைய உலகத்தில், விஞ்ஞானம் என்ற பெயரால், பல வினைகளைச் செய்து, தன்னையேதான் அழித்துக்கொள்ளும் இம்மனிதரின் நிலையெல்லாம், இன்னும் ஜீவனுடன் உயிர் வாழ்கிறதென்றால், நச்சுத் தன்மையைத் தானே உண்டு வாழும் நாகப்பாம்பும், நச்சுடனே நச்சாக வளர்ந்து பெரும் விஷத்தன்மையுள்ள, நாம் சொல்லும் செடி கொடிகள் இவையெல்லாம் இல்லாவிட்டால், இன்று வீசும் காற்றே பெரும் விஷமுள்ளதாக வீசி, எந்த ஜீவராசிகளுமே உடலுடன் வாழ்ந்திட முடிந்திருக்காதப்பா.

இந்நச்சுத்தன்மை பாம்பிலும், தாவரங்களிலும்தான் உண்டென்று இம்மனிதர்கள் எண்ணுகிறார்கள். இவையெல்லாம் நமக்கு நன்மையைத்தான் அளிக்கின்றன. ஆனால், நல்ல சுவாச நிலையை எடுத்து, இம்மனிதனாக வாழ்வதற்கு, மாபெரும் தவமிருந்து, நமக்கு அச் சூரியனின் சக்தியிலிருந்து, இவ்வேழு ஜென்மங்கள் எடுத்து, பெரும் வாழ்க்கையை வாழும் பாக்கியம் பெற்ற நாம், நம் மனதையே பெரும் விஷமாக்கி வாழ்கின்றோம்.

இம் மனித உடலைப் பெற்று வாழ்வதுவே, நாம் செய்த பாக்கியம்தான். இப்பாக்கியம் பெற்ற நாம், இம்மனித உடல்

உள்ள பொழுதே, நாம் பிறவி எடுத்த பயனைப் புரிந்து, நம் மனதையே நல் மனதாக்கி, வாழ்ந்திட வேண்டும்.

பிறவி எடுத்த புனிதத் தன்மையைப் போற்றிக் காத்து எவ னொருவன் வாழ்கின்றானோ, அவனெல்லாம், அச்சக்தியின் சக்தி பெற்ற நம்முள் கலந்துள்ள பல தேவர்களின் தேவர்களைக் கண்டிடலாம். அத் தேவர்களின் தேவர்களாகவும் நாமும் ஐக் கியப்பட்டு, நம் உடலையிட்டு நம் ஆத்மா செல்லும் நிலைக்குள், சகல நிலையையும் பெற்றிடும் பாக்கியமும் பெற வேண்டும். இந் நிலையைப் பெறத்தான் இப்பாட நிலையெல்லாம் அளிக்கின்றேன்.

2-7-79

மனிதப் பிறவி எடுக்க அவ்வாண்டவனின் சக்தியில் இருந்து பல நாள் தவமிருந்து, நாம் பெற்ற பாக்கியம், இம் மனிதப் பிறவியே. ஆனால் நாம் எடுத்த மனிதப் பிறவியையே பெரும் பயத்துடனும், கலக்கத்துடனும் வாழ்நாட்களை வீணடித்துக் கொண்டு, வாழ்கின்றோம். நாம் எடுத்த பிறப்பின் பயனே, நம் வாழ் நாட்களை வீண் விரயம் செய்யாமல் வாழ்ந்து காட்டுவது தான்.

ஒவ்வொரு மனிதனும், ஒவ்வொரு குணதிசயத்தை ஆண்ட வனின் சக்தியிலிருந்து பெற்றுள்ளான். மனிதப்பிறவி எப்பொழுது எடுத்தோமோ, அப்பொழுதே அவ்வாண்டவனின் பரிபூரண சக்தி பெற்றவர்களாகத்தான், அத்தாயின் கருவுக்கே வந்து உதிக்கின்றோம். இந் நல்ல நிலையில் வந்த நாம் எல்லாம், நல்ல நிலையில் வாழ்ந்திடாமல், பெரும் பேராசை நிலைகொண்டு, பல விஞ்ஞான ரூபங்கள் எடுத்து, கடைசியில் தன்னைத்தானே அழிக்கும் நிலைக்குத்தான் வந்துள்ளார்கள், விஞ்ஞான ரூபத்திற்கு வந்த மனிதர்கள் எல்லாம். தன்னுள் இருக்கும் சக்தியை ஒவ் வொருவரும் பயன்படுத்திக்கொண்டால், அவ் விஞ்ஞானத் தையே வெல்லும் அந்த ஞானத்தைக் கண்டிடலாம்.

கூடுவிட்டுக் கூடுபாய்கின்றார்கள், சித்தர்கள் என்றெல்லாம் கதைக்காகவும், காலப்போக்கிற்காகவும் படிக்கின்றார்கள். பெரும் உல்லாசத்தைக் காணும் குணமாக உள்ளது, இன்றைய குண நிலையெல்லாம். கனவும், நினைவும் உள்ள காலமாக உள்ள தப்பா இக்காலம். கருத்துடன் நமக்குப் பல பெரியவர்கள் போதித்த கருத்தையெல்லாம், வியாபாரமாக்கத்தான் தெரிந் தது, தன் உல்லாச வாழ்க்கைக்காக.

தன்னுள் இருக்கும் உண்மை நிலைகளை வீண் விரயமாக்கி வாழ்கிறார்கள். அச்சக்தியின் - நிலைகொண்டு, ஒவ்வொருவரும் இவ் உலகில் உள்ள பல கோடி உண்மை நிலைகளைத் தன்னுள் ஈர்க்க முடியும். வாழும்வரை வாழலாம் என்ற எண்ணம்தான் மக்களின் மனதிலே பதிந்துள்ளது. இவ்வுடலைவிட்டு ஆத்மா சென்ற பிறகு, அழியாத அவ்வாத்மா, எப்படியெல்லாம் வட்டமிட்டுக்கொண்டுள்ளது என்று யாருமே எண்ணிப்பார்ப்பதில்லை. எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை என்றால், எண்ணத்தில் பயம் வருவதால்தான் எண்ணிப்பார்ப்பதில்லை.

இன்றுள்ள நிலையில், நாம், நமக்குத் தெரிந்த ஒரே வழி, அச்சக்தியின் நிலைகொண்டு, சகல ஜீவராசிகளையும் காத்து வாழ்ந்திட, அவ் ஈஸ்வர ஜெபம் இருப்பது ஒன்றேதான். பயநிலையில் உள்ளவனுக்கு, இருண்டதெல்லாம் பேய் என்று நம் முன்னோர்கள் சொல்லவில்லையா? எந்நிலையும் ஜெபம் கொண்டு வாழ்ந்து காட்டிட வேண்டும்.

முன்னோர்கள் சொன்னார்கள், நமக்கு முன்னே பல கோடி சித்தர்கள் வாழ்ந்தார்கள், ஏசு பிறந்து பல உண்மைகளைப் புகட்டினார், திருவள்ளுவர் தோன்றித் திகட்டாத பொக்கிஷத்தை நமக்களித்தார் என்றெல்லாம்தான், இன்றும் சொல்லி வருகிறார்கள். திருவள்ளுவரும் நம்மைப்போல் ஒரு மனிதனாகத்தான் பிறந்தார். ஏசு கிறிஸ்துவும் ஆடு மேய்க்கும் சிறுவனாகத்தான் வாழ்ந்திட்டார். இந்நிலையில்தான் முகமது நபியும், புத்தரும், போகரும், கொங்கணவரும் இன்னும் பலரும் பிறந்தார்கள். அவர்களெல்லாம் எந்நிலையில் இன்றும் உலகம் போற்றும் நிலையில், தன் அறிவை வளர்த்து, தன் நினைவில், அவ் ஈஸ்வரனையே ஈசனாக்கி வாழ்ந்து காட்டினார்கள்.

அந்த நிலையை இன்றையக் கலியில் நாம் விஞ்ஞானம் என்னும் ரூபத்தில், நமக்கு ஆண்டவன் அளித்த சக்தியைக்கொண்டு வந்து வீண் விரயமாக்கிவிட்டோம். அன்றிலிருந்து இன்று வரை மனிதப் பிறவியில் மாற்றமில்லை; மனித எண்ணத்தில்தான் பல கோடி மாற்றங்கள் வந்துள்ளன. இன்றுள்ள நிலையில் ஆண்டவனை ஜெபிக்கும் நிலையிலும், உண்மை நிலையைச் சொல்லுபவர்களை எள்ளி நகையாடும் நிலையில்தான் உள்ளார்கள். அந்நிலைகொண்டுதான், நாம் இக்கலியில் கண்ட பல மேதைகள், மேதைகளாக உருவெடுத்த ராமகிருஷ்ண பரம ஹம்சரையும், விவேகானந்த சுவாமிகளையும் அவர்கள் நமக்களித்த உண்மை நிலைகளைக் கொண்டு, நாம் அதைக் காசாக்கி, கருத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலையை மாற்றி வாழுகின்றோம். இன்று பிறவி எடுத்த

நாமும், அன்றையக் கால சித்தர்களைப் போல் வாழ்ந்து காட்டிடவும் முடியும்.

ஆசையின் உத்தலுக்கு அடிபணியாமல் வாழ்ந்திட்டால், வளரும் முறையிலிருந்துதான் இந்நிலை வருகிறது. வளர்ந்த பின் நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலைக்குப் பெரும் தியானநிலை ஒன்றுதான் உண்டப்பா. ஒவ்வொருவரும் தன் நிலையிலேயே ஏற்றுக்கொள்வதையும், இப்பொழுது வெளியிடும் நிலையில் இல்லாமல் தனக்குத் தெரிந்த உண்மைநிலைகளையும் வெளியிடும் பொழுது, அதில் தவறுகள் உள்ளனவா என்ற பயத்தில் மறைத்து வாழ்கிறார்கள்.

இந்நிலையைப் போக்க, நம் நிலைக்கு, நாம் இவ்வழிக்கு வந்தமைக்கு, ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு குருவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அக் குருவின் சக்தியிலிருந்து, நம் சக்திக்கு, பல உண்மை நிலைகளை பெற்றிட முடியும்பா. போகரின் நிலைக்கும் ஒரு குரு இருந்தார், ஏசுகிறிஸ்துவின் நிலைக்கும் ஒரு மாபெரும் சித்தர் இருந்தார். நீங்கள் இப்பொழுது போற்றிடும் திருவள்ளுவரின் நிலைக்கும் ஒரு மாபெரும் முனிவர் இருந்தார். ஒவ்வொருவரின் நிலைக்கும் ஒவ்வொரு குருவின் நிலைகொண்டு தான், ஆரம்பப் பாடநிலை அறிந்திட முடியும்பா. அக்குருவின் நிலை, நாம் தியானத்திலமர்ந்து, அக்குருவை எண்ணி, வணங்கிடும் காலத்தில், அவர் பெற்ற சக்தி நிலைகொண்டு, நமக்கு அச் சூரியனின் சக்தியிலிருந்து, பல உன்னத நிலைகளை ஈர்த்து அளித்திட முடியும்.

நம் கலியின் காலத்தில், நாம் ஏன் ஒரு ஏசுகிறிஸ்து வாகவோ, போகராகவோ, திருவள்ளுவராகவோ வாழ்ந்து காட்டிட முடியாது? அவர்களுக்கும் மேல் உகந்த நிலையை, அவர்களை எண்ணி ஜெபமிருக்கும் பொழுதே, அவர்கள் ஈர்த்து நமக்களிக்கும் உன்னத நிலைபெற்று வாழ்ந்திடலாம். நமக்குள்ள பயத்தைப் போக்கி, நாம் பிறவியெடுத்த பயனைப் பெற்றுக் காட்டிடவேண்டும் என்ற எண்ணம்கொண்டு வாழ்ந்திடவேண்டும்.

3-7-79

நாம் வாழும் வாழ்க்கை கனவான வாழ்க்கை. நாம் உறங்கும் பொழுது வருவதுதான் கனவு. நாம் விழித்திருக்கும்பொழுது வாழ்வது நினைவு என்கின்றோம். கனவும் நினைவும் எல்லாமே ஒன்றுதான். இன்று நடப்பது நாளை கனவுதான். நாம் உறக்கத்தில் உள்ள பொழுதும் கனவுதான். சில நாட்கள் பொறுத்து

எண்ணிப் பார்ப்பது எல்லாமே கனவுதான். முன் ஜென்ம வாழ்க்கையும் கனவுதான். இஜ் ஜென்ம வாழ்க்கையும் கனவுதான். இனி நமக்கு நடப்பதுவும் கனவுதான். அவ் ஈஸ்வரனின் நினைவு ஒன்றே, அவ் ஈசனின் சக்தி ஒன்றேதான், ஒரே நிலை கொண்ட, என்றும் நிலைத்து நிற்கும் நினைவு. கனவுக்கும் நினைவுக்கும் நாம் மாறுபட்டு எண்ணுகின்றோம். நடப்பது எல்லாமே கனவு தான் என்ற நினைவு, ஒவ்வொருவருக்கும் வந்தால் இன்றைய உலகில் பகவானையே பல ரூபமாக்கி, பல ஜாதியாக்கி, பல மதங்கள் நாமத்தைச் சூட்டி, வடகலை, தென்கலை என்றெல்லாம் சொல்லி, தன்னையேதான் தாழ்த்தி வாழ்கின்றான் இன்றைய மனிதன்.

ஆதியில் ஆண்டவனை எந்த ரூபத்தில் வணங்கினார்கள்? உதய காலத்தில், ஆற்றுப் படுகையிலும், குளங்கள், கடல் இப்படி உள்ள இடங்களில், அந்நீரில் நின்று, அச் சூரியனின் சக்தியை, சூரிய உதய காலத்தில் எண்ணி வணங்கினார்கள்.

அந்நிலையில் வருணபகவான், வாயு பகவான், சூரிய பகவான் என்று அப் பகவானையே இந்நிலையில் கண்டு வணங்கி ஜெபித் தார்கள். அவர்கள் வணக்கமெல்லாம் காற்றும், மழையும், அவ் வொளியும் இல்லாவிட்டால் ஜீவனை இல்லை. இஜ் ஜீவனைத்தந்த சக்தி இம் மூன்றுக்கும் தான் உள்ளது என்ற நிலையில் இம் மூன்றையுமே தெய்வமாக்கி வணங்கினார்கள். வணங்கினார்கள் என்ன அந்நிலை கொண்டுதான் வணங்க வேண்டும் நாமுமே.

அந்நிலையில் இருந்துதான், நம் உயிரணுவிற்கு, நம் ஆத்மாவுக்கே உயிர்த்துடிப்பு வந்தது. அந்நிலையில் அருள் பெற்ற நம் ஆத்மா, அவற்றைத்தான் ஆதி முதல் தெய்வமாக வணங்கிப் போற்ற வேண்டும். ஆதியில் வந்த ஆண்டவனையே தன் விஞ்ஞானத்தின் ஆராய்ச்சிக்காக எடுத்துக்கொண்ட மனிதனப்பா இன்றைய மனிதன். இன்றைய மனிதன் நம்பும் நிலையெல்லாம், அவன் போடும் கணக்குப்படி, தேதியிலும், கைரேகைகளிலும், ஜாதகத்திலும் பெரும் நம்பிக்கை வைத்துத் தன்னுள்ளேயே அவ் வாண்டவனின் சக்தியுள்ளதை மறந்துவிட்டு, இன்று உலகம் முழுவதுமே இந்த நிலையில்தான் நம்பி வாழ்கிறது. நாளும், நட்சத்திரமும், தேதியும், இவன் வைத்த கணக்குதான்.

ஆதியில் மனிதன் அச் சூரியனின் சக்தி கொண்டு, ஒளி நம் நிலத்தில் படும் நிலை கொண்டு நேரமும் காலமும் அறிந்து செயல் பட்டான். அன்று பல பெரியவர்கள் இந்த இந்த நாட்களில் மழை பெய்யும், வெய்யில் அதிகமாக இருக்கும் என்றெல்லாம் தன் அந்த ஞானம் வைத்து மக்களுக்கு அறிவுறுத்தினார்கள்.

இன்றைய வளர்ந்த விஞ்ஞான மனிதன், தன் அறிவைக் கொண்டு, பல செயல் குபங்களையும், பல உபயோக நிலைகொண்ட பல உன்னதப் பொருட்களையும் கண்டிட்டான். அக்கண்ட நிலையை ஒன்றுடன் ஒன்று பொருத்தி வாழ்ந்து, உத்தம நிலையில் வாழ்ந்திடாமல் பெரும் பேராசை நிலைகொண்டு அழிவு நிலைக்கு ஏனப்பா செல்ல வேண்டும்?

இன்று மனித மனங்களில் சுவாச நிலையே ஒருவரைப் போற்றியும், ஒருவரைத் தூற்றியுமே வாழ்வதாக உள்ளது. போற்றலுக்கும், தூற்றலுக்குமா நாம் பிறவி எடுத்தோம்? நம் மனித ஜென்மத்தில்தான் இப்போற்றலும், தூற்றலும். ஏனென்றால் ஆண்டவன் சக்தியில் இருந்து மகத்தான உன்னத நிலையில் ஆற்றிவு படைத்து மனிதனாகப் பிறவி எடுத்துள்ளோமல்லவா? இந்நிலைக்கு அவ்வாண்டவரின் சக்தியை நாம் எண்ணி உபயோகப்படுத்தாமல், அவன் தந்த சக்தி கொண்டு நம்மை நாமே அழித்து வாழ்கின்றோம். அதற்காகத்தான் இச்சக்தியை ஆண்டவன் நமக்கு அளித்தானா?

மிருக ஐந்துவுக்கு ஐந்தறிவு படைத்தான் ஆண்டவன் என்கின்றோம், அம் மிருக ஐந்து போற்றலுக்கும் தூற்றலுக்கும் ஏங்குவதில்லை. பொருளுக்கும், ஆடை, ஆபரணங்களுக்கும் அவை நிலையில் ஆசையில்லை. அவைகளின் நிலைதான், மனிதன் சொல்வது போல், ஐந்து அறிவு ஆயிற்றே. அவைகளின் நிலைக்கு எப்படியப்பா இந்த நிலைகள் கண்டிட முடியும்? அம்மிருகத்தின் நிலையில் உள்ள உயர்ந்த குணம், ஒற்றுமையான குணம், அதன் அறிவுத் தன்மை இன்றைய ஆற்றிவு படைத்த மனிதனுக்கு எங்கப்பா உள்ளது? மிருகங்களும் பறவைகளும் எந்தக் கடிகாரத்தை வைத்து எந்தத் தேதியைப் பார்த்து, நாளும், மணியும் கணக்கிட்டன? நாம் எண்ணுகின்றோம், மனிதனுக்குத்தான் எல்லா நிலையும் தெரியும் என்று. பறவைகள் வாழும் பரிபக்குவமான வாழ்க்கை நிலையை மனிதர்கள் பார்த்து வாழ வேண்டுமப்பா. மிருகங்கள் நிலைக்கு என்ன தெரியும், நம்மைப்போல் அதற்குத்தான் ஆற்றிவு இல்லையே என்கின்றான் மனிதன். இவன் பெற்ற பொக்கிஷத்தைத்தான் இவன் சிதற விடுகின்றான்.

‘சாமி’ (எங்கள் குரு)

மிருகங்கள் தன் ஆகாரத்தைத் தேடிச் செல்லும்பொழுது, ஆகாரம் இருக்கும் இடத்தைத் தன் சுவாச நிலையால் உணர்ந்து, அந்த இடத்தை அணுகி, ஆகாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுகிறது. அதே நிலையில் அது செல்லும் பொழுது, தன் எதிரி உள்ளது என்பதையும் தன் சுவாச நிலையில் உணர்ந்து தான் தப்பிச்

செல்கின்றது. அதே போல, தன் கூட்டமும் எதிரிகளிடமிருந்து விலகிச்சென்று விடுகிறது. இந்நிலை மனிதர்களுக்கில்லை. அதைப் போலவே தன்னுடைய ஆகாரத்தைத் தேடிப் போகும் பொழுது, தன்னுடைய சுவாச அலைகளைக்கொண்டு, தன் ஆகாரம் இருக்கு மிடம் ஈர்த்து, அந்த இடத்தை நோக்கிச் செல்கின்றது. அதே சமயம், அது தன் ஆகாரத்தை எடுக்கச் செல்லும்பொழுது, தன் எதிரி வருகிறான் என்று உணரும் பொழுது, தான் நாடிச் சென்ற ஆகாரத்தையும் எடுக்காமல் அது திரும்பிச் செல்கின்றது.

பட்சியின் தன்மையில், அதன் ஒளியைக் கொண்டே, அது தன் ஆகாரத்தை எடுக்கும் சக்தி நிலைபெற்று, அவ்வொளி, அவ் வாகாரத்தின் மேல் பாய்ச்சும் பொழுது, அந்த இடத்திலுள்ள சப்த அலைகளைக் கொண்டு உணரும் தன்மை பெற்று, அவ் வாகாரத்தை எடுக்காமல், அங்கு எதிரி வரும் தன்மையை அப் பார்வையின் ஒளியினாலேயே, அவ்வெதிரியின் சுவாச நிலையை அறிந்து பறந்து செல்கிறது.

மற்ற ஜெந்துக்களுக்கு, மிருகங்கள், பட்சிகள், (ஊரும் ஜந்துக்கள் அல்ல) முன்கூட்டியே மழை, இடி, பூகம்பம் பல ஆபத்தான நிலைகளின் சப்த அலைகளைப் பூமியின் ஈர்ப்பு நிலை கொண்டு, அதன் சுவாச நிலைக்கு ஈர்க்கும் தன்மை பெற்று, முன் கூட்டியே இந்நிலையை அறியும் நிலை அதற்கு உள்ளது.

மனிதனுக்கு உள்ள அறிவு சக்தியைவிட மிருகங்களுக்கு இயற்கையிலேயே ஒரே நிலை கொண்ட ஈர்க்கும் சக்தி உள்ளது. அந்நிலையை மனிதன் பெற வேண்டுமென்றால், ஜெபத்தால்தான் பெற முடியும். இயற்கையிலேயே, ஒவ்வொரு மிருகத்திற்கும் இப்படிப்பட்ட சக்தியிருந்தாலும், அதை செயல்படுத்த அதற் கான அங்கங்கள், கருவிகள் அதனிடத்து இல்லை. எழுதி வைத்தோ, செயல்படுத்தவோ முடியாத உடலமைப்பைக் கொண்டது.

மனிதன் பேசிக் கொண்டு இருக்கும்பொழுது, தன் எண்ண, அலைகள் சுற்றிக்கொண்டு இருக்கிறது. ஒரு மூன்று மாத காலம் பேசாமல் இருந்துவிட்டு, பிறகு பேச முயற்சிக்கும் பொழுது சில சமயம் பேச முடியாத நிலையில் சைகை மூலமாகச் சொல்லும் பொழுது, அதை மற்றவர்கள் உணர்ந்துகொள்ள முடிவதில்லை. தனக்கு எவ்வளவோ எண்ண அலைகள் வந்தாலும், கூட, தன்னால் சொல்ல முடியாத நிலையில் மற்றவர்கள் உணர்ந்துகொள்ள முடிவதில்லை.

மிருகங்களுக்கோ, பட்சிகளுக்கோ எண்ண உணர்வுகள் இருந்தாலும், அதை வெளிப்படுத்த முடியாமலும், செயல்படுத்த முடியாமலும் போய்விடுவதினால், அதற்கு நம்மை ஒத்த அறிவு இல்லையென்று சொல்லிவிட முடியாது. நம்மைக் காட்டிலும் மேலான அறிவுநிலைபெற்ற பல மிருக ஜந்துக்களும், பட்சிகளும் உள்ளன. அது உண்ணும் உணவிலே தனக்குத் தேவைக்கு மேல் ஒரு அணுவும் அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ளாது.

மனிதனுக்கு அறிவு, மிருகத்தைவிட அதிகம் என்று சொல்லுகின்றோம். ஆனால் உண்மையில் மிருகத்தின் அளவு மனிதனுக்கு அறிவு உண்டா என்பதுதான் சந்தேகம். மனிதனை விட மிருகத்துக்கே அறிவு அதிகம் என்றுகூடச் சொல்லலாம், இன்று மனிதன் இருக்கும் நிலையில்.

அன்றையச் சித்தர்கள் எந்த நிலைகொண்டெல்லாம் பல உண்மை நிலைகளை அறிந்தார்களோ, அந்நிலைகொண்டெல்லாம் சில மிருகங்கள், நாய், நரி, பறவைகள், இன்னும் பல மிருகங்கள் பல ஆவி நிலைகளை அறிந்திடும் நிலையில் உள்ளன. ஒரு வீட்டில் ஏதாவது உடலைவிட்டு ஆவி பிரியும் நாள் வருவதற்கு முதலிலேயே மிருக நிலைக்கு அதன் சுவாச நிலைகொண்டு, அதை அறியும் நிலை உள்ளது. அந்நிலையில் தான் நாயும், நரியும், பூனைகளும் உள்ளன. ஆவி பிரியும் நிலையில், பூனைகள் அங்கும் இங்கும் ஓடுவதைப் பார்த்திடலாம். ஆவி பிரியும் நிலையில் பூனைகள் அங்கு இருக்காது. அதன் சுவாச நிலைக்கே அது தெரிந்திடும். ஆவி நிலை மட்டுமல்ல, பெரும் வெள்ளம் வருகிறது என்றாலும் பூனை, நாய், நரி இப்படிக்கூரிய அறிவுடைய மிருக ஜந்துக்களுக்கு சுவாச நிலையில் எல்லா நிலையுமே அறியும் தன்மை உள்ளது.

இம்மாதிரி மிருகத்தின் நிலைக்குத்தான் கடந்த கால சரீரங்களின் இன்ப துன்ப நிலைகளும், தன்னைச் சுற்றியுள்ள ஆவி நிலைகளும், மனிதனின் எண்ணமும், சுவாச நிலையும், ஒவ்வொன்றும் அறியும் தன்மை மிருகங்களுக்கும் சில பட்சிகள் நிலைக்கும் உள்ளன.

இந்நிலையில் இருந்து எல்லாம் மாறுபட்டு வாழும் நிலை கொண்டவன்தான் மனிதன். மனிதனுக்கு அச்சத்தியின் நிலை கொண்டு கிடைத்த பாக்கியத்தைச் சிதறவிட்டு, மனிதனுக்கு ஆற்றிவு என்ற அளவை வைத்து, பிறரிடம் ஜோசியம் கேட்டு, அந்த ஜோசியத்தின் நிலைகொண்டே தன் எண்ணத்தை மாற்றி, பல நூல்களைப் படித்து, பல எண்ணத்தைத் தன்னுள் சிதறவிட்டு, தனக்குள்ள சக்தி நிலையையே மாற்றிக்கொண்டு, தன்னைத் தானே நரகமாக்கி வாழ்கின்றான் ஆற்றிவு படைத்த இன்றைய மனிதன்.

கனவு

4-7-79

நம் வாழ்க்கையையே நாம் பெரும் கனவாக்கித்தான் வாழ்கின்றோம். கனவும் நினைவும் கலந்த வாழ்க்கையில் வாழ்கின்றோம். நம்மின் நிழல் நம்மையே சுற்றிக்கொண்டுதான் உள்ளது. நம்மை நாம் நிழலில் தான் காண்கின்றோம். நம்மை நாம் நம்முடைய சுய ரூபத்தில் என்று காண்கின்றோம்?

நாம் உறங்கும் நிலையில் காணும் கனவும், நாம் இன்று இருக்கும் நிலை நாளை நினைத்துப் பார்க்கும் நிலையும், நாளை நமக்கு நடக்கப் போகும் நிலையை இன்று காண்பதுவும் பெரும் கனவு தான். நம்மேல் ஒளிபடும் பொழுது நம் நிழலை நாம் காண்பதுவும் கனவுதான். நாம் வாழ்ந்த காலம் முடிந்து, முடிந்தும் முடியாமலும், நம் உடலை விட்டு நம் ஆத்மா பிரிந்த பிறகும் நடந்தது யாவுமே கனவுதான். நிலைத்து நிற்பது எதுவப்பா? எல்லாமே கனவாக உள்ள பொழுது நிலைத்து உள்ளது ஒன்றே ஒன்றுதான். அவ்வொன்றுக்காக, அவ் வொன்று இருப்பதையே நாம் மறந்து விட்டு இக் கனவில்தான் வாழ்கின்றோம்.

ஆத்மா என்ற பேரானந்த அவ் ஒரே சொத்தை நாம் மறந்துவிட்டு இக்கனவுலகத்தில் இன்னும் நம்மை அறியாமல் நாம், நம் காலத்தையும் நம் சக்தியையும் சிதற விட்டு, நம் ஆத்மாவிற்கு அதிக துன்பத்தை மேன்மேலும் சுமக்கச் செய்து நம் காலத்தையும், நமக்கு சக்தியளித்த அச்சகல தேவனின் சக்தியையும் சிதற அடித்துத்தான் வாழ்ந்து கொண்டுள்ளோம்.

நாம் நினைவில் உள்ள பொழுது நடப்பதற்கும், உறக்கத்தில் காணும் கனவிற்கும் என்னப்பா மாற்றம் உள்ளது? அதிகாலை கனவு பலிக்கும், நினைவில் நிற்காத கனவினால் பலனொன்றுமில்லை, பல கனவு சகுனங்களையும், பலர் பல விதத்தில் கனவின் உருவம் கொண்டு சொல்லுகிறார்கள். நாம் உறக்கத்தில் இல்லாதபொழுது நாம் செய்யும் வேலைகளும், நாம் பேசிடும் சொற்களும் நாம் படிப்பது, பார்ப்பது இப்படிப் பல நிலைகளில் நம் எண்ணத்துடன் அச்சவாச நிலை நாம் எடுக்கும் பொழுது, நாம் நினைவில் வாழும் நிலையாக உள்ளது.

நாம் உறக்கத்தில் உள்ள பொழுது நம் எண்ணங்கள் உறங்கி விடுவதால் நாம் எடுக்கும் சுவாச நிலை கொண்டு, இவ்வுலகில் கலந்துள்ள பல அணுக்களின் சுவாச நிலையும் நம் சுவாசத்திற்கு வந்துகொண்டே உள்ளது. அந்நிலையில் நம் ஆத்மா அச்சவாச நிலையுடன் செயல்படும் பொழுது, பல நிலைகளில் உள்ள

சுவாசங்கள் நம் சுவாசத்துடன் கலப்பதால் பல விபரீதக் கனவுகளும் நாம் எண்ணியே பார்த்திடாத சில நிலைகொண்ட கனவுகளும், சிதறுண்ட நிலையிலும், சில நிலைகளில் நம் உணர்வையே, நாம் உணர்ந்திடாத நிலையில், சில பயங்கர நிலையில், நம் உடல்கள் சிதையுண்ட நிலையிலும், நம் கனவில் வந்து காண்கின்றோம்.

கனவெல்லாம் எந்நிலையில் இருந்து வருகின்றது? பல சிதறுண்ட கனவுகள் அடிக்கடி நம் கனவில் காண்பதுவும், நம் ஆத்மா விற்குச் சில தீங்குகள்தான் விளைவிக்கின்றன. கனவில் வருபவை எல்லாமே இவ்வுலகில் கலந்துள்ள பல கோடி அணுக்களில் மனிதர்கள், மிருகங்கள், பறவைகள் இப்படிப் பல உயிரணுக்களின் சுவாச நிலையின் உந்தலினால்தான், எண்ணத்தை நாம் மறந்திருக்கும் பொழுது, நம் சுவாச நிலையிலும், இந்நிலையின் உந்தலுக்கு நாம் ஆளாகின்றோம்.

இறந்தவர்கள் கனவில் வருவதுவும் நம் சுவாச நிலையைக் கொண்டுதான் அவர்கள் ஜீவனுடன் இருந்த காலத்தில், அவர்கள் விட்ட சுவாச நிலையைக் கொண்டு, நம் சுவாச நிலைக்கு ஏற்ப ஈர்ப்பு நிலைகொண்டுதான் கனவுகளில் வருகிறார்கள். இந்நிலையில் இக்காணும் கனவெல்லாம் நம் ஆத்மாவைப் பாதிக்காமல் கனவிலேயே பல உண்மை நிலைகளைக் கண்டிடும் வண்ணம் நம் சுவாச நிலையை நாம் ஒரு நிலைப்படுத்தி ஒழுங்குபடுத்த நாம் அன்றாடம் வாழும் வாழ்க்கை நிலையிலிருந்தே நம் சுவாச நிலைக்கு, பல உன்னத நிலையை எடுத்துக்கொண்டு வரும்பொழுது, எப்படி நம் உயிர் நிலைக்கு, நம் ஆத்மாவிற்கு உரம் அளிக்கின்றோமோ அதைப்போல் நாம் கனவிலும், நல்ல நிலையுடன் காணும் கனவுகள் நாம் கனவில் காணும் நிலையில், நம் சுவாச நிலைகொண்டு நம் உயிரணுவிற்குப் பெரும் உரம் தேடி வைக்கின்றோம்.

நாம் உறங்கும் பொழுது பல எண்ணங்களை எண்ணிக் கொண்டே நாம் எண்ணங்களை எண்ணும்பொழுதே நம் சுவாச நிலை கொண்டுதான் அவ்வெண்ணம் வருகிறது. அவ்வெண்ணத் திற்கு நாம் அடிமையாகாமல், உறங்கும் நிலையில், ஜெப நிலையில், நாம் உறங்கும் பொழுது நம் சுவாசமும், நம் உயிரணுவும் ஒரே நிலையில் அவ்வாண்டவனின் சக்தி நிலையை ஈர்க்கிறது. அந்நிலையில் இருக்கும்பொழுது, நமக்குப் பல அணுக்களின் நிலைகள் நம் சுவாசத்திற்கு வந்திடாமல், ஒரே அமைதிகொண்ட நிலையில் நாம் உறங்கி எழுந்திடலாம். கனவும், நினைவும் கலந்ததுதான் இவ் வாழ்க்கையே.

விழிப்பில் உள்ள பொழுது மட்டும், நம்மை அவ்வணுக்கள், தீய அணுக்கள், நல்ல அணுக்கள், எப்படி நம் சுவாச நிலைக்கு வருகின்றனவோ அந்நிலைகொண்டேதான் கனவிலும் நடக்கிறது. நம் ஆத்மாவிற்கு இரண்டு நிலைகளும் ஒரே நிலைகொண்ட உணர்வுகளைத்தான் ஈர்க்கின்றது. அந்நிலையிலிருந்து நாம் இதை எல்லாமே கனவான வாழ்க்கையின் கனவு, நினைவு என்று புரிந்து கொண்டு, எல்லாவற்றிலும் ஒரே நிலைகொண்ட அவ்விசனின் சக்தியை ஒரே நிலையில் ஈர்த்து நம் ஆத்மாவிற்கு நாம் நல்ல நிலையைத் தேடிக் கொள்வது ஒன்றேதான் நாம் எடுத்திடும் பெரும் முயற்சியாக இருந்திட வேண்டும்.

‘சாமி’

இதிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொண்ட நிலை, நமது எண்ணம் எந்நிலை செல்கின்றதோ அந்நிலைகொண்டே நமது சுவாச நிலைகள் செயல்படுகின்றன. அந்நிலையில் நாம் உணர்ச்சிவயப்படும் பொழுது நெடி கலந்த அலைகள் நம் உயிரினத்தில் தாக்கப்படும் பொழுது உணர்ச்சிகளால் உயிரினத் துடிப்புகள் அதிகரிக்கின்றன. இந்நிலையில் கோப உணர்ச்சிகள் அதிகரிக்கும் பொழுது நம் நிலையை நாம் கட்டுப்படுத்த முடியாமல், சக்தியை இழக்கிறோம்.

இதே போன்று சோர்வான எண்ண நிலைகள் இருக்கும் பொழுது மந்தமான சில சுவாச நிலைகள் நம் உயிரினத்தில் தாக்கப்படும்பொழுது நமது உயிர்த் துடிப்பு மிகவும் குறைவான துடிப்புடன் இயங்குகிறது. அந்நிலையில் நமது சரீரம் ஏதாவது செயல்படுத்த முயலும்பொழுது முடியாத நிலையில் உள்ளது. இதே போன்று நமது எண்ணத்தை எந்நிலையில் செலுத்து கின்றோமோ அந்நிலை கொண்டே நம் சுவாச அலைகள் நாம் சுவாசிக்கும் நிலையை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்நிலைகொண்டே நம் நினைவும் செயலும் அமைகின்றன.

இதே போன்று நாம் ஈர்த்து வெளியிடும் சுவாச அலைகள் நம் மன நிலையைப் பொறுத்து கோபநிலையில் உள்ளபோது நாம் ஈர்த்து வெளியிடும் சுவாச அலையும், சாந்த நிலையில் நாம் ஈர்த்து வெளியிடும் சுவாச அலையும், சோர்வான நிலையில் நாம் ஈர்த்து வெளியிடும் சுவாச அலையும், உணர்ச்சியால் ஈர்த்து வெளியிடும் சுவாச அலைகளும் இதே போன்று எந்தெந்த நிலைகளில் நாம் ஈர்த்து வெளியிடுகின்றோமோ அந்தந்த சுவாச அலைகள் அனைத்தும் நம் உடலின் ஈர்ப்பு நிலைகொண்டு நம்மையே சுழன்று கொண்டிருக்கும். இந்த சப்த அலைகள் நம் எண்ணத்தில் ஏதாவது ஒரு பொருளை எண்ணத்தில் செலுத்தும் பொழுது அப் பொருளின்

பேரில் எப்படிப்பட்ட எண்ணத்தைச் செலுத்துகின்றோமோ அந் நிலை கொண்ட சுவாச நிலை நமக்குக் கிடைக்கின்றது.

அதே போன்று நமக்குத் தகாத ஒருவரைப் பார்க்கும் பொழுது நம் எண்ணம் உணர்ச்சியால் உந்தப்படும் பொழுது நம்மைச் சுழன்று கொண்டிருக்கும் துவேஷ அணுக்களின் நிலை நம் உயிரினத்திற்கு தாக்கப்படுகின்றது.

இந்நிலையில் நாம் ஈர்க்கும் எண்ணங்கள் நம்மை எப்படிச் சுழன்றுகொண்டே உள்ளதோ, அந்நிலை கொண்டே, நாம் கண்டிடும் கனவிற்கும் கனவில் நமக்குச் சில நிலைகள் நடப்பதெல்லாம் நாம் உறக்கத்தில் உள்ள பொழுது, நம் உடல் நிலைகளை வைத்து, நம் உடலில் உள்ள அணுக்களின் நிலையைக் கொண்டு, நம் சுவாச நிலைக்கும், நாம் விழிப்புடன் இருந்த சுவாச நிலைக்கும் ஒத்து வரும்பொழுது நாம் பகலில் சுவாசம் எடுக்கும் பொழுது, எந்தெந்த நிலைகொண்டு பேசுகிறோமோ, அந்தந்தநிலைகொண்ட சப்த அலைகள், நாம் உறக்கத்தில் உள்ள பொழுது, இந்த இரண்டு நிலைகொண்ட சுவாச நிலை ஒரு நிலைப் படும்பொழுது அச் சப்த அலையில் நாம் எந்த நிலைகொண்டு அச் சுவாச நிலைக்கு நாம் பேசிய சப்த அலை வெளிப்பட்டதோ அந்நிலைதான் இந்த இரண்டு அலைகளும் ஒன்றுபடும்பொழுது நம் கனவிற்கு அக்கனவை ஈர்ப்பு நிலை எண்ண நரம்பிற்கு அந்த சப்த அலைகள் ஈர்க்கின்றன.

அந்நிலையில்தான் இந்த எண்ண அலைகள் நாம் உறங்கும் பொழுது நாம் விழிப்போடு இருக்கும்போது நம் எண்ண அலைகளும் மற்ற எண்ண அலைகளும், நாம் உறங்கும் சமயம் எண்ண அலைகள் சுவாசத்தின் வழியாக உயிரினத்தைத் தாக்கும் பொழுது அங்கு ஒலிக்கும் சப்த அலைகள் கவன நரம்புகள் ஈர்க்கின்றன. கவன நரம்புகள் ஈர்க்கும் சப்த அலைகள் நம் எண்ணத்தில் வருகின்றன. அந்நிலையில் நாம் தூக்கத்தில் இருக்கும் பொழுது, அந்த எண்ண அலைகளே நம் உடலில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது அது கனவாக நமக்குத் தென்படுகிறது.

இக் கனவின் நிலை வைத்துத்தான் இன்றைய விஞ்ஞானிகள் பல நிலைகளை விஞ்ஞான ரூபத்திற்குக் கொண்டுவந்து பல வித நிழல் படங்களையும் பல நிலை கொண்ட படம் எடுக்கும் கருவிகளையும் 'எக்ஸ்ரே' எந்தெந்த நிலையில் படுத்தி அச்சப்த அலைகளுக்கு உகந்த இரசாயன நிலைகளைக் கண்டுபிடித்து இக்காற்றிலே ஒன்றுடன் ஒன்று ஒரே மாதிரி கலந்த நிலைகொண்ட காற்றை ஒருநிலைப்படுத்தி இரசாயன உரங்கள் சேர்க்கும் தன்மையை கண்டுபிடித்து இந்நிலையில் இருந்துதான் பலவித விஞ்ஞானப் பொருட்களின் செயலையும் செய்து வருகிறார்கள்.

இக்கனவு நிலைகொண்டுதான் இன்றைய விஞ்ஞானிகள் பல வகை விஞ்ஞானங்களைக் கண்டுபிடித்து வானமண்டலத்தில் உள்ள எல்லா நிலைகளையும் அறிந்திட பல அவசர நிலையில் செயல்படுத்துகிறார்கள். முற்றும் அறியும் நிலையை விஞ்ஞானத்தில் கண்டிடவே பல கோடிப் பொருட்களையும் பல நாட்களையும் விரயம் செய்து விஞ்ஞானத்தில் இவை யெல்லாம் கொண்டு வரப் பார்க்கிறார்கள்.

இந்நிலைகொண்டுதான் அந்த ஞானிகள் தன் நிலையிலேயே இந்தச் சுவாச நிலையைப் பெற்று அச் சக்தியினைத் தன் உயிரினத்தில் பாய்ச்சி அந்நிலை கொண்டே சகல சக்திகளையும் தானே பெற்று அந்நிலை கொண்டே சுவாச அலைகளை வெளிப்பாய்ச்சி அந்தச் சுவாச நிலைகொண்டே மண்டலங்களின் சக்தி நிலைகளை அறிந்து அச்சக்தி நிலைகளைத் தன்னுள் ஈர்த்தனர். இந்நிலை கொண்டே, சரீரத்தில் உள்ள பொழுதுதே தான் எப்பொழுது விரும்புகின்றார்களோ அப்பொழுது இவ்வுடலை விட்டுச் சித்தர்கள் வெளியேறுகிறார்கள்.

இந்நிலைகொண்டே இன்றும் அழியாத நிலையில், குட்சும நிலையில் இருந்துகொண்டே, நாம் எண்ணும் நிலைக்கு, நம்முள் ஒருவராக நம்முள்ளேயே வந்து நமக்குப் பல நிலைகளை இன்றும் வந்து போதிக்கிறார்கள். போதிக்கும் ஆசியைப் பெற்ற நாம்தான் இந்நூலை எழுதவும், படிக்கவும் செய்கின்றோம். எண்ணிய நேரத்தில் எங்கும் எவ்வுடலில் சென்றிடவும், அவ்வுடலை ஏற்றுக் கொள்ளும் தன்மை நிலையும் பெற்று வாழ்கின்றார்கள்.

இன்றும் இனி என்றும் முடிவில்லா இவ்வுலகில், முடிவில்லாமல் வாழ்ந்திடும் சித்தர்கள், அவர்களும் நம்மைப் போல் ஒரு காலத்தில் பிறவி எடுத்து வாழ்ந்தவர்கள்தான். ஆதியில் படிப்பும், பாடமும், கல்வியும், பட்டமும் எந்த நிலையும் இல்லை. அன்றையக் காலத்திலேயே தன் அறிவினாலேயே தான் எடுத்த சுவாச நிலை கொண்டு சகல நிலையும் அறிந்திடும் பேறு பெற்றான் அக்காலச் சித்தன்.

5-7-79

அகக்கண் மனக்கண் ஞானக்கண்

அகக்கண், மனக்கண், ஞானக்கண், இப்படி நம்முள்ளே மூன்று வகைத் தன்மைகள் உள்ள நிலையைக் கண்களாக்கிக் காட்டினார்கள் பலர் பல நிலைகளில். அகக்கண்ணும், மனக்கண்ணும், ஞானக்கண்ணும் இப்படிப் பல நிலைகொண்ட நிலைகள் எல்லாமே சுவாசக் கண்ணிலிருந்துதான் வருகின்றன.

நம் உடலிலே பலகோடி கண்கள் உள்ளன. அக்கண்கள் வழியாகத்தான் இவ்வுடலுக்கு அச் சூரியனிலிருந்து வரும் ஒளிக் கதிர்களை அப்யமித்தாய் தன்னுள் ஈர்த்து நம்முள் ஈர்ப்பதற்கு பல வகைக் கண்களும் உள்ளன. நாம் அகக்கண், மனக்கண், ஞானக்கண் என்பவை நம் மன நிலையை வைத்து ஒவ்வொருவரின் குண நிலையைச் சுட்டிக்காட்ட இந்நிலைக் கண்கள், இந்நிலையில் உள்ள குணக்கண்களுக்குப் பல முன்னோர்கள் இந் நாமத்தைச் சூட்டினார்கள்.

இம் மூன்று வகைக் குணக் கண்களுக்குமே முதற்கண் இச் சுவாசக் கண் ஒன்றுதான். அச் சுவாசக் கண்ணினால் நம் உடலுக்கு நாம் எந்தெந்த நிலைகளை ஈர்க்கின்றோமோ அந்த நிலை கொண்டுதான் நாம் வாழ்க்கை முறையில் விழிப்பு நிலையில் சுவாச நிலைகொண்டு ஈர்க்கும் தன்மையை வைத்து நம் கனவில் வரும் நிலைகளும் ஒன்றுசேர்ந்தேதான் கலந்து வருகிறது. இம் மூன்று வகைக் குணக்கண்களை வைத்து ஒவ்வொரு மனிதனின் நிலையையும் அறிந்திட முடிந்திடும் என்னும் நிலையில்.

6-7-79

அகம், புறம், ஞானம் இந்நிலைகளைக் கண்களாக்கி நம் நிலைக்கு வழி கொண்டுவர வழி வகுத்துத் தந்தனர் நம் முன்னோர்கள். அகத்தில் எண்ணி, புறத்தில் வாழ்பவர்கள்தான் இன்றுள்ளார்கள். ஞானத்தையே மறந்துவிட்டார்கள்.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் எல்லா சக்திகளையும் அளித்துள்ளான் அச் சக்தி தேவன். அந்நிலையை எப்படி ஈர்த்து வாழ்வது என்ற நிலையை நாம் தான் வழி வகுத்துக் கொள்ளவேண்டும். நம் ஞானக் கண்ணினால், நாம் இருந்த நிலை கொண்டே, உலகனைத்திலும் உள்ள நிலைகளை அறிந்து செயல்பட முடியும். நம் ஞானக் கண்ணினால் நாம் நம்மை மறந்து தியானநிலையில் அமர்ந்து காண்பதுவல்ல அந்த ஞானக் கண்ணின் நிலை.

நாம் சகல நிலைகொண்டும் வாழ்க்கை முறையில் வாழும் பொழுது, கோப நிலையில், சாந்த நிலையில், துவேஷ நிலையில் பிறரைப் போற்றும் நிலையில், சோர்வு நிலையில், மகிழ்வு நிலையில், இப்படிப் பல நிலைகொண்ட வாழ்க்கை நிலையில் ஒவ்வொரு நிலை கொண்டும், நாம் இருக்கும் பொழுது நம் சுவாச நிலை நம் உயிரனுவிற்கு எந்த நிலையை ஏற்றுத் தருகின்றதோ அந் நிலையில் இருந்துதான், நம் அகம், புறம், ஞானம் செயல்படுகிறது.

நடை முறையில் சஞ்சலங்களும், இன்பங்களும் நம் வாழ்க்கையுடனே கலந்துதான் வரும். வந்ததை எண்ணியோ வருவதை எண்ணிக்கொண்டோ இருந்து என்ன பயன்? ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுக்கு அச் சக்தியில் இருந்து கிடைத்த அந்த ஞானக் கண்ணின் நிலையைப் பெற்று, நம் ஆத்மாவிற்கு ஊட்டம் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நம் ஆத்மாவை நம் உடலும், நம் எண்ணமும் காத்துக்கொண்டிருக்கவில்லை. நாம் எடுக்கும் சுவாச நிலையினால்தான் சகலமும் நமக்கு நடக்கிறது. நாம் எண்ணும்பொழுதுதான் அச்சுவாசத்தை ஈர்த்து நம் உடல் இயங்குகிறது என்று எண்ணுகிறோம்.

ஒருவரை நாம் பார்க்கும்பொழுது, ஒரு பொருளையோ, ஒரு மனிதரையோ ஏதாக இருந்தாலும் நம் பார்வை பட்டுத்தான் நம் எண்ணத்திற்கு வருவதாக நாம் நினைக்கின்றோம். நம் பார்வைக்கு ஒளியே எங்கிருந்து கிடைக்கிறது? நாம் ஒன்றைப் பார்க்கும் பொழுது பார்ப்பதற்கு முதலிலேயே அச்சுவாச நிலை கொண்டு ஈர்க்கும்பொழுதுதான், நம் கண்ணிற்கே ஒளி வருகிறது. நம் கண்ணிற்கு ஒளி, நாம் எடுத்திடும் சுவாசத்தில் இருந்துதான் கிடைக்கிறது. நம் உடலில் உள்ள மற்ற எல்லா அவயவங்களும், இச் சுவாச நிலைகொண்டே தான் இயங்குகிறது. அச் சுவாசத்தை ஈர்த்து நாம் இழுக்கும் பொழுதே நம் எண்ணம், நம் அவயவம் யாவும் செயல்படுகிறது. நம்மைச் சுற்றி, நாம் வாழ்ந்த நாட்களில், நாம் சுவாச நிலையில் எடுத்துக்கொண்ட, எல்லா நிலைகளும் அப்படியே பதிந்துள்ளன.

நாம் சுவாச நிலையில் பார்த்த நிலையும் பல நாட்களுக்குப் பிறகு நம் எண்ணத்தில் வருகிறதல்லவா. அது எப்படி வருகிறது? நாம் பேசிய ஒளி அலைகள் மட்டும் தான் நம்மைச் சுற்றுகிறது என்பதல்ல, நாம் எடுத்திட்ட ஒவ்வொரு சுவாச நிலையும் நம்மைச் சுற்றிக்கொண்டேதான் உள்ளது. நாம் விழித்துள்ள நிலையில் எடுத்த சுவாச நிலைகளும், உறக்கத்தில் எடுத்த சுவாச நிலைகளும் நம்மைச் சுற்றிக்கொண்டேதான் உள்ளன. நாம் ஒன்றைப் பார்க்கும்பொழுது, அச் சுவாசநிலை ஈர்த்துத்தான் பார்க்க முடிகிறது. அதைப் பார்ப்பதற்கு முதலிலேயே நம் எண்ண நரம்பில் அச் சுவாச நிலை தாக்கிப் பிறகுதான் நாம் எண்ணிப் பார்க்கின்றோம். நம் விழியில் அச் சுவாசநிலை பட்ட பிறகுதான் அவ் விழியே பார்க்கும் தன்மை பெறுகிறது.

ஞானக் கண்ணில் பார்க்கின்றார்கள், அகக் கண்ணில் பார்க்கின்றார்கள், புறக்கண்ணில் பார்க்கின்றார்கள் என்கின்றார்கள். இவ் அகக்கண்ணும், புறக் கண்ணும், ஞானக் கண்ணும்

இச் சுவாசக் கண் ஒருநிலைப்படும் பொழுதுதான் செயற்கரிய கண்ணாகச் செயல்படுகிறது. நம் சுவாசக் கண்ணை நாம் எந்த நிலை கொண்டு செயல்படுத்துகின்றோமோ அந்நிலை கொண்டுதான் நம் உயிர்க் கண்ணை ஒருநிலைப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவனுக்கு உள்ள இரண்டு கண்களை வைத்து அக்கண்ணிலிருந்து வீசிடும் ஒளியை வைத்தே, அவன் குணநிலைகளை அறிந்துகொள்ளலாம். மன நிலையில் மாறுபட்டவர்கள் நிலையையும், அக் கண்ணிலிருந்தே கண்டிடலாம். ஒரு மனிதனின் குணத்தையும், அவன் நிலையையும் அவன் கண்ணிலிருந்தே அறிந்திட முடியும். ஒவ்வொரு மனிதனின் குணமும், அவன் எடுக்கும் சுவாச நிலைகொண்டுதான் அவனுக்கு அமைகிறது.

அழகான இயற்கை நிலைகொண்ட சில இடங்களுக்கு நாம் செல்லும் பொழுது அந்த நிலையில் நாம் எடுக்கும் சுவாச நிலைக்கும் நமக்குப் பிடிக்காத நிலைகொண்டு ஒருவரைப் பார்க்கும் பொழுது நாம் எடுக்கும் சுவாச நிலைக்கும் நம் கண்ணின் பார்வைக்கும், நம் உடல் உறுப்புகளுக்கும், நம் உயிரணுவிற்கும் பல மாற்றங்கள் விளைவிக்கின்றன. நாம் ஒவ்வொரு நிலை கொண்டும் எடுத்திடும் சுவாச நிலையைப் பொறுத்துத்தான் நம் உடல் நிலை செயல்படுகிறது.

நம் உடல் நிலை எந்த நிலைகொண்டு செயல்படுகிறதோ அந்த நிலை எல்லாம் நம் உயிர் அணுவிற்கு தாக்கப்படுகிறது. அதிகக் கோபமும், அதிக மனச் சஞ்சலமும், அதிக துவேஷமும் உள்ள மனிதர்களுக்கு அவர்களின் உயிரணு எந்த நிலை கொண்டு சஞ்சல நிலைப்படுகிறது. நாம் ஒவ்வொரு நிலை கொண்டு இருக்கும் பொழுதும் அவ்வுயிரணு எல்லா நிலையையும் அறிந்துதான் செயல்பட்டு வருகிறது. நம் உடல், மனம் என்று இவைகளைத்தான் நாம் எண்ணுகின்றோம். நம்மை ஆட்டி வைக்கும் அவ்வுயிரணுவைப் பற்றி நாம் நினைப்பதில்லை.

7-7-79

சுவாச நிலை கொண்டுதான் எல்லா உயிரினங்களும் உயிர் வாழ்கின்றன என்ற உண்மை எல்லோரும் அறிந்ததுவே. ஒவ்வொரு உயிர் அணுவும் எப்படி எப்படி உயிர் பெறுகிறது என்பதனைத்தான் பாடநிலையில் விளக்கியுள்ளோம். சுவாச நிலையை நாம் எந்த நிலை கொண்டு ஈர்க்கின்றோம் என்பதுதான் இப்பாட நிலைக்கே மையக் கருத்தாகும்.

சுவாசம் என்பதனை ஒரு பெரும் பொக்கிஷமாக யாரும் எண்ணுவதில்லை. நம் உடலில் உள்ள எல்லாப் பாகங்களுமே அச் சுவாச நிலையை ஈர்த்து வெளியிடும் தன்மையுள்ளது. இந்நிலையின் உண்மையெல்லாம் அன்றையச் சித்தர்கள் தன் ஞான நிலையால் அறிந்து வெளியிட்டார்கள். தாவரங்கள் எல்லாவற்றுக்குமே உயிர் நிலையும், சுவாச நிலையும் உண்டு. எல்லாமே அதனதன் தன்மையுடன்தான் இயங்கி ஜீவிக்கின்றன.

பலவகைத் தாவரங்கள் இவ் ஆறறிவு என்னும் மனிதனால் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. அத் தாவரங்களின் மகத்துவத்தை எல்லாம் பல சித்தர்கள் கண்டுணர்ந்து அவற்றை வைத்திய முறைக்கும் வாழ்க்கை முறைக்கும் பயன்படும் நிலையில் எடுத்துரைத்துச் சென்றார்கள். தாவரங்களிலே உள்ள நிலை கொண்டுதான் இன்று நாம் உயிர்காக்கும் மருந்துகளாகப் பயன்படும் எல்லாமே நமக்குக் கிடைத்தன. பல கொடிய விஷம் வாய்ந்த தாவரங்களும் உள்ளன. சில வகைப் பச்சிலைகொண்டு நம் சுவாச நிலைக்கு ஈர்க்கும்பொழுது நம்மையே மறக்கச்செய்யும் மயக்க நிலைக்குச் செல்லலாம்.

இன்னும் சில தாவரங்கள் நாம் காணும் பொழுதே நம்மை ஈர்த்து அந்த நிலைக்கு நம்மைச் சுற்றிக்கொண்டு மனிதன் உடலையே எலும்புக் கூடாக்கி வெளியிடும் தன்மையில் உள்ளன. இன்னும் சில தாவரங்களின் நிலையைக் கொண்டு அதை அரைத்து நம் உடலில் பூசிக் கொண்டால் இவ்வுடல் எந்த நிலையிலும் வயது வித்தியாசம் தெரிந்திடாமல், எந்த வயதில் நாம் பூசிக்கொள்ளுகின்றோமோ அந்த வயதில் இருந்த நிலைபோல் என்றும் இருக்க வல்ல தன்மையுடையது.

இந்நிலை கொண்ட பலவித மூலிகைகளும் நம் உலகிலே கலந்து செழித்து வளர்கின்றன. அம் மூலிகையின் உன்னத மகத்துவத்தை முற்றும் அறிந்தவர் இதுவரை யாரும் இலர். அறிந்த நிலையையும் முற்றும் வெளியிட்டவரும் யாருமில்லை. நாமே இந்தப் பாடத்தில் பல மூலிகைகளின் தன்மையைத்தான் எடுத்துரைத்தோம். அம் மூலிகையின் பெயரைச் சொல்லவில்லை. முற்றும் சொல்லிவிட்டால் பல சித்தர்களின் கோபத்திற்கு நாம் ஆளாக வேண்டி வரும். நாம் தனித்த நிலையில் எதையும் வெளியிடவும் முடியாது. இந்த நிலை போலத்தான் இவ்வுலக நிலை முதற்கொண்டு, இவ்வுலகில் நடக்கும் எல்லா நிலைகளும், சந்திரனிலிருந்து சூரியன் முதற்கொண்டு மற்ற எல்லா கிரகங்களும், சூரியனுக்கு மேல் பல சூரியன்களும், எல்லா நிலைகளுமே தனித்த நிலையில்—நான் என்ற நிலையில் ஒன்றுமே இயங்கவில்லை.

தாய் தந்தையில்லாமல் குழந்தையில்லை. நிலம், நீர் இல்லாமல் தாவரங்கள் இல்லை. சூரியனின் ஒளிக்கதிரில்லாமல் இப்பூமியுமில்லை. பல மண்டலங்களின் நிலையில்லாமல் சூரியனுமில்லை. சூரியனின் நிலையில்லாமல் பல மண்டலங்களுமில்லை. சூரியனுக்கே சக்தி தரும் பல கோடி சூரியன்கள் இயங்காமல் இம் மண்டலங்கள், சூரியன்கள் எதுவுமே இல்லை. இம் மண்டலங்களின் தன்மை எதுவும் இல்லாமல் காற்றும், மழையும், ஒளியுமில்லை. இப்பல மண்டலங்கள் இல்லாமல் எதுவுமே இல்லை. இவ்வெல்லா நிலைகளையுமே ஆட்டிப் படைக்கும் அத்தேவனின் சக்தி ஒன்றே தான் ஒரே நிலை கொண்டு தனித்து வணங்கிடும் அவ்வாண்டவனின் சக்தி, அவ்வாண்டவனின் சக்தியிலிருந்து இயங்குபவை எல்லாமே எதுவுமே தனித்து இல்லை. ஒன்றை ஒன்று ஒட்டித்தான் எல்லாமே உள்ளன. ஆனால் இன்றைய மனிதர்களில் சிலர் நிலை தான் நான் என்ற ஆணவத்தில் இயங்கி வருகிறது. அந்த நான் என்ற ஆணவத்தை விட்டகற்றிடும் அவன் மன நிலையை, அச் சகலத்தையும் கலந்துள்ள அவ்வாண்டவனின் சக்தியிலிருந்து தான் அவன் பெற வேண்டும். ஆண்டவனே இல்லை என்பவருக்கு இன்று நடந்த இப்பாடத்தை வைத்து யாராக இருந்தாலும் பதில் சொல்லட்டும், என்று, அதாவது என்றைக்கு இப்பாடத்தைப் படித்தாலும் சரி.

நான் என்ற நிலைகொண்ட மனநிலையை விட்டு அகற்றிடுங்கள். இவ் உடலும் உயிருமே வேறு வேறாக உள்ளபொழுது நம் மனதை ஏன் நான் என்ற நிலையில் இயங்கச் செய்ய வேண்டும்? இக்கலியின் கடைசி நிலை கொண்டு நாம் எல்லோரும் வாழ்கின்றோம் என்ற உண்மையை அறிந்து இனி நல்ல வாழ்க்கை வாழ்ந்திட வேண்டும் என்னும் நிலையில் அவ்வாண்டவனை வேண்டி அருள் பெற்று வாழ்ந்திடுங்கள் நல் வாழ்க்கையை.

'ஆண்டவனின் சக்தி, ஆண்டவனின் சக்தி' என்னும் பொழுதே ஆண்டவனை ஆண் பாலாகவும், சக்தியைப் பெண் பாலாகவும் கொண்டு எதையும் நாம் தனித்துச் சொல்வதில்லை. எல்லாமே ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்துதான் உள்ளன. அவ்வாண்டவனின் சக்தி நிலை இயங்குவதற்கே இப்பல மண்டலங்கள் இல்லாவிட்டால் அவ்வாண்டவனின் சக்திக்கே பொருளில்லை. இந்நிலையில் ஆண்டவன் என்பவன் எங்கப்பா தனித்து நிற்கின்றான்? நம் எண்ணத்தில்தான். நாம் தனியாக இயங்கவில்லை, அவன் ஒருவன் உள்ளான் என்ற நிலையில் நாம் வாழ வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அவ்வாண்டவனை மட்டும் தனித்த நிலையில் வணங்கச் செய்தார்கள் பல சித்தர்கள். அவ்வாண்டவனின் சக்தி நிலையும் எந்த நிலை கொண்டு இருக்கின்றது என்பதைத்தான்

இன்று புகட்டியுள்ளோம். அவ்வாண்டவனின் சக்தியில்தான் எல்லா மண்டலங்களும், எல்லா உயிரினங்களும் உள்ளன.

அவ்வாண்டவனேதான் எல்லாமே. ஆண்டவன் என்பவன் தனித்து எங்குமில்லை. அவ்வாண்டவன் என்பவன்தான் எல்லாமே என்ற உண்மை ஒன்று மட்டும் தனித்து இருக்கின்ற தப்பா. அவ்வுண்மை நிலையை உணர்ந்து, அவ்வாண்டவனின் சக்தியை நீங்கள் எந்த ரூபம் கொண்டும், எந்த நிலைகொண்டும் அவரவர்கள் மன நிலைக்கு உகந்தபடி வணங்கி வாழ்ந்திருங்கள். நம்முள்ளே உள்ள ஈசனையே நாம் கானும் பாக்கியம் பெற்றிடலாம். ஆண்டவன் என்பவன் யாரென்று புரிகிறதா?

8-7-79

ஆண்டவன் என்பவன் யார்? நம் கண்ணிற்கும், நம் எண்ணத்திற்கும் புலப்படாத இப்புவியிலும் மற்ற எல்லா நிலைகளிலுமே கலந்துள்ள சக்தியை யாரும் எந்த நிலையிலும் முழு உருவம் கொடுத்து ஆண்டவன் என்னும் நிலைப்படுத்திச் சொல்லிடும் நிலையில் ஆண்டவன் எங்குள்ளான்? ஆண்டவனின் நிலையே பல மதங்களாக்கிப் பல ரூபங்கள் தந்து அவரவர்கள் வழிக்கு வணங்குகிறார்கள். இவ்வுலகில் உதித்த எல்லாமே அச்சக்தியின் அருள் பெற்ற ஆண்டவன்தான். இங்கு ஆண்டவனை வணங்கும் முறையே பல உருவங்களை ஆண்டவனுக்கு அளித்து, உருவ ரூபப் படுத்தி, ஆண்டவனுக்குப் பல அபிஷேகங்கள் செய்து, பொருள் உள்ளவர்கள் மட்டும்தான் ஆண்டவனின் அருளைப் பெற முடியும், என்ற முறையையும் ஏற்படுத்தி, ஆண்டவனின் சக்தியை வணங்கவே பலப்பல வழிகளை சாஸ்திரங்களின் பெயரால் புரியாத நிலைப்படுத்தி வணங்குகிறார்கள்.

ஏகபிரானை வணங்கும் நாட்டிலே ஏக பிறந்தார். பிறக்கும் பொழுதே வானமண்டலத்தில் பல கோடி நட்சத்திரங்கள் தோன்றின. அவ்வாண்டவனேதான் வந்து அவதரித்தார் என்ற நிலையில் ஆண்டவனே வந்து பிறந்ததாகப் போதிக்கின்றார்கள். உலகில் உள்ள எல்லா உயிரணுக்களும் ஆண்டவன்தான். அவ் ஆண்டவனின் சக்தியிலிருந்து பிறந்தவர்தான் அவ் ஏகபிரானும். நம்மைப்போல் ஒருவராகத்தான் வந்து பிறந்து வளர்ந்தார்.

ஒவ்வொருவரும் அவர் எடுக்கும் சுவாச நிலையும், எண்ண நிலையும் கொண்டு ஆண்டவனாகலாம். எல்லோருமே ஆண்டவன் தான். எண்ணத்தினுல்தான் நாம் ஆண்டவனாகவும், பேயாகவும்

உலவி வருகிறோம். ஏகபிரான் எப்படி ஆண்டவன் அருள் பெற்றார் என்ற உண்மையினை நாம் எண்ணிப் போற்றி வணங்க வேண்டும்.

சாதாரண ஆட்டிடையகைத்தான் அவரும் வளரும் காலத்தில் வளர்ந்தார். குழந்தை நிலையிலேயே அவரது நிலை எல்லா உயிரினங்களிடத்திலும் அன்பே பூண்டு, அகிம்சையைக் கொண்டு அன்புடனே பழகி வந்தார். அன்பையே தெய்வமாக எண்ணி வாழ்ந்தார். அந்த நிலையில் எப்படி அவர் அன்புகாட்டி வாழ்ந்தாரோ அந்த நிலைகொண்டு அச்சத்தியின் நிலையினால், அவரின் நிலையில் அவருக்கு முன்தோன்றிய ஒரு மாபெரும் முனிவர், அவரின் நிலையில் தோன்றி, அவரின் நிலையில் தோன்றி என்பது ரிஷிகள், முனிவர்களின் நிலையைத்தான், முதலிலேயே பாடத்தில் சொல்லியுள்ளோன். அந்நிலைகொண்டு இவர் (ஏக) சிறு பிராயம் முதற்கொண்டே அன்புகொண்டு வாழ்ந்த நிலையில் அம்முனிவரின் சக்தி, இவர் உடலில் செயல்பட வந்து, இவர் உடலில் சேர்ந்து இவர் உடலிலேயே இருந்துகொண்டு இவ்வுலக மக்களுக்கு ஏக பிராவின் வாயிலாகப் பல உன்னதக் கருத்துக்களை மக்களுக்குப் போதித்தும், பல வைத்திய முறைகளை அளித்தும், மக்களுக்குப் பல நன்மைகளை யெல்லாம் செய்தும் காட்டினார்.

ஏக பிராவின் ஒரே எண்ணம் அவ்வன்பே தெய்வம் என்ற எண்ணம்தான். மக்களுக்கு நல்வழி புகட்டி, செய்த பாவங்களை மறந்து நல்ல நிலைக்கு வருவதற்காகப் பாவங்களை மறந்துவிட்டு இனி வாழும் நாட்களில், நன்மையுடன் வாழ வேண்டும் என்பதற்காகப் பல நல்ல உபதேசங்களை எடுத்துரைத்து, அவர் நல்வழி நடத்திச் செல்லும் பொழுது மக்களின் நிலையெல்லாம் அவர் நிலையை உணர்ந்து, அவரையே ஆண்டவனாக வணங்கி, அவர் நிலைக்கு வரும்பொழுதுதான் அன்று அங்கு ஆட்சிபுரிந்த ஆட்சியாளர்களின் நிலையில், தன் நிலைக்குப் பணியாமல், ஆண்டவன் ரூபத்தில் மக்கள் அங்கு செல்வதைப் பார்த்து அவ் ஏகபிரானுக்கே பல இன்னல்களையும் பல கஷ்டங்களையும் தந்து, பல கொடுமைகளை யெல்லாம் படுத்தி, 'அவரை அழிக்கின்றேன்' என்று அவர் உடலையே அழித்தார்கள்.

இவர்கள் மூன்று நாட்கள் கல்லறையில் உடலை வைத்துப் பார்த்ததின் நிலையென்ன? ஏகபிரான்தான் அம் மாபெரும் முனிவரின் அருளைப் பெற்று அழியாச் செல்வமுடன் அனைத்து உலகத்திலும் என்றும் வாழும் சூட்சும நிலையில் வாழும் பாக்கியம் பெற்றவராயிற்றே. அவர் உடலை இவர்கள் அழித்தால் மூன்று நாட்கள் என்ன? மூவாயிரம் ஆண்டுகள் என்ன? இம் மூவுலகத்

திலுமே கலந்துள்ள உத்தம நிலைபெற்றவரை, அவர் உடலை அழித்தால் அவரையே அழித்த நிலையாக எண்ணி, அன்று ஆண்ட ஆட்சியாளர்கள் பல நிலைகளைச் செய்தார்கள். அவர் உடலை அழித்த பிறகு தன் நிலைக்கு சாதகமாக அவரின் நிலையை வைத்தே பிறகு பல ஆண்டுகள் ஆண்டார்கள். செய்த பாவங்களுக்கெல்லாம் அவர்கள் சாமியார்கள் என்ற நிலையில் வைத்திருப்பவர்களிடம் பொருள் தந்து நம் பாவங்களையெல்லாம் அவர்களிடம் சொல்லி விட்டால் அவர்கள் ஆண்டவனிடம் நமக்குப் பாப விமோசனம் வாங்கிப் பாவத்தை நாம் கழித்திட, நமக்கு நல்லாசி வாங்கித் தருகிறார்களாம்.

தினசரி நாம் செய்யும் பாவங்களைக் கழித்திட நமக்கு ஒரு தூதுவனும். எப்படி இருக்கிறது ஆண்டவனின் நிலை? அவனுள்ளே யும் ஆண்டவன் உள்ளான் என்ற உண்மை நிலையை போதிக்கவோ அவ் ஏகபிரானின் உண்மை அறிந்து செயல்படவோ, இன்றைய மனிதர்களுக்குக் காலமும் நேரமும் இல்லை. செயற்கையுடன் கலந்துவிட்ட, செயற்கையான மனிதர்கள் இயற்கையின் சக்தியை எண்ணுவதற்கே நேரமில்லை. இவர்கள் எண்ணி வாழ்வதற்குள் இவர்களுக்குக் காலமுமில்லை. காலத்தையே விரயம்பண்ணாமல் செயற்கையுடன் செயல்படுகின்றார்களாம். அவ் இயற்கையின் சக்தியை ஒவ்வொருவரும் புரிந்து அன்றைய உலகில் எப்படிப் பல சித்தர்கள், ஞானிகள் ஆண்டவன் நிலைபெற்று சூட்சும உலகத்தில் செயல்படுகிறார்கள் என்ற உண்மையை உணர்ந்து ஒவ்வொருவரும் அவ்வாண்டவனின் நிலைகொண்டு வாழலாம் என்ற நிலையில் வாழ்ந்திட வேண்டுமப்பா. எல்லாமே அவ்வாண்டவனின் சக்தி தான். அவ்வாண்டவனின் சக்தியைத்தான் நாம் சிதறவிட்டு வாழ்கின்றோம்.

9-7-79

ஏகபிரான் மக்களுக்கு உணர்த்திய மகத்துவமான உண்மைகளை எண்ணிப் பார்ப்பதற்கே யாருமில்லை இன்றங்கே. அன்பே கடவுள், அன்பே ஒற்றுமை, அன்பே எல்லாம் என்ற நிலையில் எல்லா உயிரினங்களிடத்திலும் அன்பு காட்ட வேண்டும் என்ற பேரானந்த நிலையை ஏற்படுத்தி அன்று வாழ்ந்த எல்லா மக்களுக்கும் அன்பையே தெய்வமாக எண்ணி வணங்கிட அவ் ஏகபிரான் நல் உபதேசங்களை உபதேசித்து அன்று வாழ்ந்த மக்களின் மனதையெல்லாம் அன்புடனே நடத்திச் சென்றார்.

அந்நிலையை மாற்றியவர்கள் ஏகபிரானின் உடலை அழித்து, அவர்கள் தம் புகழுக்காக ஏகபிரான் என்ற போர்வையைத் தான்

எடுத்துப் போர்த்திக்கொண்டு, பலர் பல நிலையில் அவ் ஏக பிரானின் பெயரிலேயே வாழ்கின்றார்கள். அகிம்சாமூர்த்தியான அவ் ஏகபிரானின் போதனா மொழியையே இம்மைப்படுத்தி விட்டார்கள். ஆண்டவன் அருளையே தன்தன் நிலைக்கு ஏற்பச் சாதகமாக்கிக்கொண்டு வாழ்பவர்கள்தான் ஏகபிரான் காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை உள்ளார்கள்.

இந்நிலை கொண்டுதான் சில நாடுகளில் முகமதுநபியின் நிலையையும், அவர் எடுத்துச் சொன்ன உண்மை நிலையையும் மாற்றி அவரவர்கள் நிலைக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு முகமதுநபி வாழ்ந்த காலத்தில் அவர் அருளிய அருள் செல்வம் மக்கள் மனதில் பதியும் தருவாயில், பலர் பல நிலைகொண்டு அவரின்மேல் பல துவேஷச் சொற்களையும், கற்களையும் வீசி அவரையே துவேஷப் படுத்தி, துவேஷித்து அவர் நற்போதனைகளை உடலுடன் இருந்த பொழுது ஏற்று நடந்திடாமல், இன்று அவரின் நாமத்தை வைத்துப் பலர் குரான்கள் ஒதுகிறார்கள். பல உன்னத மனிதர்களின், பல மகான்களின் நிலைகளெல்லாம் அவர்கள் போதித்த காலத்தில் மனிதர்கள் ஏற்று நடக்கவில்லை. அன்றும் இன்றும் மனிதர்களின் நிலையெல்லாம் ஒருவர்மேல் ஒருவர் துவேஷமும் நய வஞ்சகமும் கொண்டு வாழ்வதுவும், நல் உபதேசத்தை ஏற்கும் மன நிலையையும் மாற்றித்தான் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

பல நாளேடுகளிலும் உணர்ச்சியைத் தூண்டும் வகையிலும் ஆவேசம் கொண்டு வாழ்ந்திடும் கதைகளையும், இப்படிப் பல நிலை கொண்டு மக்களின் மனதையே பெரும் உந்தலுக்குண்டான நிலைக்குக் கொண்டுசெல்கிறார்கள். அரசியல் என்னும் நிலையிலும் பல ஆவேச நிலைகொண்ட தன்னைத்தானே அழித்துக்கொள்ளும் நிலையில்தான் இன்று ஆளுபவர்களும் உள்ளார்கள்.

காலத்தினால் பல கோடி நன்மைகள் நமக்குக் காத்திருப்பதையே மறந்துதான் நாம் பயத்துடன் வாழ்கின்றோம். இப் புலியிலே தோன்றி வாழ்ந்து உடலுடனும் உயிருடனும் இன்றும் சூட்சும நிலை கொண்டு வாழ்ந்திடும் பல முனிவர்களின் ஆசியுடன் நாம் வாழ்கின்றோம் என்ற பேருண்மையை ஜாதி, மதம், பாவம், நயவஞ்சகம், இந்த நிலையெல்லாம் மறந்து ஒவ்வொரு மனிதரும் தாம் மனிதராகப் பிறந்த பாக்கியத்தை எண்ணி வாழ்ந்திருங்கள். இனி வாழும் காலங்கள் பெரும் கல்கியுடன் வாழ்ந்திடலாம். கல்கி என்ற பேரானந்தக் காலத்தில் கலந்து வாழ்ந்திடலாம். செய்த பாவத்தை மறந்துவிட்டு, நடந்தவைகளை நடந்தவையாக விட்டு விட்டு, நடக்கப் போகும் காலங்களை நல்ல சுவாச நிலையுடன் நம் உயிரனுவிற்ரு உன்னத பொக்கிஷத்தைத் தேடித் தந்து

நமக்காக மட்டும் வாழாமல் நம்முடன் தோன்றிய எல்லா உயி ரனுக்களுமே, நம்மில் ஒன்றாக எண்ணி உயர்ந்து வாழ்ந்திருங்கள்.

அன்றிலிருந்து இன்றுவரை தோன்றிய எல்லோருமே அன்பைத்தான் ஆண்டவனாகக் காட்டினார்கள். எல்லா உயி ரினங்களிலுமே கலந்துள்ள அச்சத்தியின் அன்பைச் சகலரும் போற்றி வணங்கி வாழ்ந்திருங்கள். இக்கலியைக் கல்கியாக்கி வாழ்ந்திருங்கள். கலியை ஆண்டவன் வந்து கல்கியாக்குவதில்லை. இக்கலியில் வாழ்ந்திடும் ஆண்டவன்கள் எல்லோருமே, ஆண்டவன்கள் என்பது யாரென்று புரிந்ததா-இக்கலியில் உள்ள உயிரனுக்களான நாம் எல்லோருமேதான், கலியைக் கல்கியாக்கி வாழ்ந்திட வேண்டுமப்பா. ஒவ்வொரு காலங்களும் தானாக மாறுவதில்லை. மனிதர்கள் மன நிலையை வைத்துத்தான் கால நிலையும் மாறுகிறது.

ஒவ்வொரு அவதாரமும் அன்றன்று வாழ்ந்த மனிதரின் மனநிலையை வைத்துத்தான் மாறுபடுகிறது. இன்று மக்கள் மனதில் தோன்றியுள்ள பெரும் பீதிக்கு மூலகாரணமே இம் மனநிலை மாறுவதற்காகத்தான். நம் முனிவர்களின் நிலை கொண்டே நடந்திடும் பெரும் நாடகம். நாடகத்தின் தொடரினை இனிக் கண்டு வாழ்ந்திடலாம். இந்நிலையிலிருந்து மக்களின் மனநிலையில் பெரும் மாறுதல் வந்திடும்பா. அந்நிலை நடப்பதற்காகத்தான் சூட்சும நிலையில் உள்ளவர்கள், மனிதன் தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்ளும் காலத்தை உண்டுபண்ணி மனிதர்களின் மனதிற்கு, போதனைக்கு விட்டுள்ளார்கள் இன்றைய செயற்கையின் கோளத்தை, அந்நிலையின் உண்மைகளை நாமும் பார்த்திடலாம்.

(ரேடியோவிலும், செய்தித்தாள்களிலும் கேட்டு, படித்த 'ஸ்கைலாப்' விழ இருக்கும் செய்திகளை அறிந்து ஆர். பி., பி. ஆர். ஆகிய நாங்கள் இருவரும் 9-7-79 தேதியில் கேள்விக் குறியுடன் தியானத்தில் அமர்ந்தபோது குருநாதரால் அருளிய பாடம்).

(காட்சி—விண்கலம் கடலில் விழுவதாகக் காட்சி) தியானத்தில் இருந்தபோது குருநாதர் விண்கலத்தில் செல்வதாக வும், குருநாதருடன் 'சாமி' அவர்களும் விண்கலத்தில் செல்வ தாகவும் காட்சி—விண்கலத்தை இயக்குவதே குருநாதர்தான் என்பதாக உதயம். ஆகவே அஞ்ச வேண்டாம் என்பதாக.

10-7-79

பல மகான்கள் தோன்றி சூட்சும நிலை கொண்டு, சூட்சும நிலையில் வாழ்ந்து, இவ்வுலகுடனே கலந்துள்ள மாபெரும் உலக

மப்பா இவ்வுலகம். இவ்வுலகில் உள்ள நிலை மற்ற எந்த உலகத்திலும் இல்லையப்பா. ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிய நிலையில்தான் இவ்வுலகமே உருண்டு செயல்படுகிறது. எல்லாமே ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிய நிலைகொண்டுதான் நடந்து செயல்படுகிறது. நமக்கு முதலில் தோன்றிய எல்லாப் பெரியவர்களும் நம்முடன் தொடர்புடைய பெரியவர்கள்தான். நாம் பல ஜென்மங்கள் எடுத்து வாழ்ந்த நிலை கொண்டு நம்முடன் ஒவ்வொரு ஜென்மத்திலும் தொடர்புடையோர் எல்லா இடத்திலுமே உள்ளார்கள்.

சொந்தம் என்பது ஏதப்பா? நமக்குச் சொந்தமாக எதையப்பா ஏற்றுக்கொள்வது? எதை விடுவது? எல்லாமே நமக்குச் சொந்தம்தான். இவ்வுடலும் நமக்குச் சொந்தமான உடல்தான், பல நிலைகொண்டு பலர் சொல்லுவார்கள், இவ்வுடல் நமக்குச் சொந்தமில்லை என்று. பயம் என்னும் பேயை அகற்றிவிட்டால் இவ்வுடலில் இருந்தே எவ்வளவு நாட்கள் வேண்டுமானாலும் நம் உயிரினம் செயல்படலாம். ஆண்டவனின் சக்தியிலிருந்து, சக்தியாக உயிர் பெற்று வாழும் எல்லா ஜீவஜெந்துக்களுமே அச்சக்தியின் சொந்தத்துடன், சகலத்தையும் ஒன்றாக எண்ணி வாழ்ந்திட்டாலே, வாழ்ந்த வாழ்க்கையின் நிறைவைக் காணலாம்.

எதிலும் சலிப்பும் சங்கடமும் தோன்றும் நிலைகொண்டு எண்ணத்தைச் செலுத்திதாழீர்கள். சலிப்பும் சோர்வும் வருவதினால்தான் பல சங்கடங்கள் நம்மை அண்டி நம் உடல் நிலைக்கும் உயிர் நிலைக்கும் பெரும் கேடு விளைவித்து உலக வாழ்க்கையில் பற்றற்றவராக நம்மை ஆக்கி, நம்மை ஒரு பகடைக்காய்போல் நம்மை நாமே ஆக்கிக்கொண்டு, வாழ்ந்த நிலையில் திருப்தியும் திறனும் அற்று, பெரும் சங்கடத்துடன் நம் ஜீவாத்மா பிரிந்து சென்றால், பெரும் சங்கடத்துடனே, அவ்வாத்மா பல நூறு ஆண்டுகள் சலிப்புடன் சுற்றிக்கொண்டே பெரும் ஈனப் பிறவியாகப் பிறவி எடுக்கிறது. அந்த நிலையில் இருந்து மாறி விடுபடும் நிலைக்கே அவ்வாத்மாவுக்குச் செயலும் திறனும் அற்றுப் போகிறது. அந்த நிலைகொண்டே அவ்வாத்மா முடிவில்லாமல், பல நிலை கொண்ட உயிரினங்களைப் பெற்று, இவ்வுலகத்திலே சங்கட நிலைகொண்டே எண்ணிலடங்காப் பல ஆத்மாக்கள் சுற்றிக்கொண்டேதான் உள்ளன.

இந்நூலைப் படிக்கும் ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் அவரவரின் நிலைகொண்டு நம் உடலில் உள்ள இவ்வாத்மாவிற்கு நாம் என்றுமே தீங்கு செய்யலாகாது. நாம் எடுக்கும் ஒவ்வொரு சுவாச நிலையும், சுவாச நிலைகொண்டுதான் எண்ண நிலை வருகிறது. இவ்வுயிர் ஆத்மாவிற்கு அந்தந்தத் தன்மைகளை அவ்வாத்மாவில்

பதிய வைக்கிறது. நம்மைச் சுற்றிக்கொண்டே உள்ள, நாம் இந்த ஜென்மம் எடுத்த நாள் முதற்கொண்டு சுவாச அலையும், எண்ண நிலையும், சப்த அலைகளும், நம்மைச் சுற்றிக்கொண்டே உள்ள நிலையில், நம் ஆத்மாவிற்கு எல்லா நிலைகளும் தெரிந்துகொண்டே தான் உள்ளது. இவ்வுடலை விட்டு ஆத்மா பிரிந்து சென்றாலும் நம் ஆத்மா உடலுடன் இருக்கும் பொழுது நமக்கு நினைவில் நிற்காத சில செயல்களும் சிறு பிராய நினைவுகளும் நம் உடலைவிட்டு ஆத்மா சென்ற பிறகு அவ்வாத்மாவைச் சுற்றியேதான் நம் நினைவிலையும், சப்த அலையும் எல்லாமே சுற்றிக்கொண்டே இருக்கும்.

நம் வாழ்நாட்களில் பல நன்மை தீமைகள் கலந்துதான் வாழ்ந்திருப்போம். எந்த நிலையிலும் நம் எண்ணமும், சப்த அலைகளும் நம் ஆத்மாவைச் சுற்றிக்கொண்டே உள்ள நிலையில் நாம் இனி வாழும்—வாழ்ந்த நாட்களில் நாம் எடுத்த சுவாச அலையும், எண்ண அலைகளும், சப்த அலைகளும் நாம் எல்லோருமே அச்சக்தியிலிருந்து தோன்றிய சொந்த பந்தங்கள்தான். ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிய வாழ்க்கை நிலையில்தான் வாழ்கின்றோம் என்ற உண்மை நிலையை ஒரு நிலைப்படுத்தி, நாம் பிறவி எடுத்த நாள் முதற்கொண்டு நம்மைச் சுற்றியே வட்டமடித்துக்கொண்டுள்ள நினைவலைகளையும், சப்த அலைகளையும் வாழ்ந்த வாழ்நாட்களில் நம்மை அறிந்தும், அறியாமலும் நாம் செய்த தவறென்னும் துவாரத்தை இனி வாழ்ந்திடும் வாழ்நாட்களில் நம்முள்ளே உள்ள ஈஸ்வர சக்தியை ஜெபித்துக் கொண்டே நாம் வாழும் நாட்களை எல்லாம் பெரும் புனிதத்துடன் வாழ்ந்து புண்ணிய நிலைகொண்டு நாம் தவறிவிட்ட அத்துவாரங்களைச் சீர்செய்து நல்ல நிலையில் இனி நம்மைச் சுற்றிக் கொண்டே உள்ள, நம்மைச் சுற்றப்போகும் சுவாச அலைகளையும், சப்த அலைகளையும், எண்ண அலைகளையும் பெரும் புனிதமாக்கி இன்று சகலத்திலும் கலந்துள்ள சகல பாக்கியங்கள் பெற்ற பல பெரியோர்களின் சூட்சும நிலை கொண்ட வாழ்க்கையையே நாமும் வாழ வேண்டும்.

இவ்வுலகம் வேறல்ல அவ்வுலகம் வேறல்ல சகலமும் ஒரே உலகம்தான். ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்த சூட்சும நிலைகொண்ட உலகத்திற்குச் செல்லத்தான் என் அன்பான ஆசியை அருளுகின்றேன். வழிபெற்று வாழுங்கள்.

11-7-79

இப்பூவுலகில் நாம் நம் ஜீவ உடலுடன் நம் ஆத்மா எந்த நிலைகொண்டு சுவாசம் எடுத்ததோ, அந்த நிலை கொண்டெல்லாம்

சப்த அலைகள் நம்மைச் சுற்றிக்கொண்டே உள்ளனவோ, அதே நிலைகொண்டுதான், இவ்வுடலை விட்டு ஆத்மா பிரிந்து சென்ற பிறகும் அவ்வாத்மாவைச் சுற்றி அச் சப்த அலைகள் சுற்றிக் கொண்டே உள்ளன. இவ்வுடலை விட்டு ஆத்மா பிரிந்து சென்ற பிறகு, அவ்வாத்மாவின் நிலைகொண்டு எந்த நிலையில் இவ்வுடலை விட்டுச் சென்ற ஆத்மா சுற்றிக்கொண்டுள்ளது என்ற எண்ணம் எல்லோருக்குமே உள்ளது. இந்நிலையை வைத்துப் பலர் பல ரூபங்களிலும், பலவிதக் கதைகளிலும், நம் முன்னோர் வாயிலாகவும் கேட்கப் பெறுகின்றோம். அறிந்த உண்மையை அறிந்த நிலையில் செப்புவதற்கு இன்று யாருமில்லை. அன்றைய பெரியோர்கள்தாம் அறிந்து செப்பினார்கள். அந்நிலை நமக்கெதற்கு?

நம் உடலை விட்டுச் செல்லும் ஆத்மாவிற்குச் சுவாசநிலை உடலுடன் இருந்தபொழுது எந்த நிலைகொண்டிருந்ததோ, அந்த நிலையிலேதான் அவ்வாத்மா சுற்றிக்கொண்டே உள்ளது. இவ்வாத்மா இந்த மண்டலங்களிலேயேதான் சுற்றிக்கொண்டே இருந்து, இந்நிலைகொண்டேதான் பிறகொரு ஜீவ உடலும் பெற்று ஜென்மம் எடுக்கின்றதா? இந்நிலையில் இருந்து பிற மண்டலங்களுக்குச் சென்று ஜீவன் எடுப்பதில்லையா? என்ற எண்ணம் உள்ளது. அச்சக்தியின் அருள் பெற்று, எந்த நிலையில் அவ்வுயிரணு உருவம் பெற்று, எந்த மண்டலத்தில் சுவாச நிலைகொண்டு ஜீவன் பெற்று உயிர் வாழ்ந்ததோ அந்த நிலைகொண்டேதான் அவ்வுயிரணுவின் சுவாச நிலைகள் உள்ளன. உடலுடன் அஜ்ஜீவ ஆத்மா இருக்கும் நிலையும், உடலைவிட்டு ஆவி உலகில் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் நிலையும் பிறகு ஒவ்வொரு ஜென்மங்கள் எடுத்தும், ஒவ்வொரு நிலைகொண்டும் எத்தனை ஜென்மங்கள் எடுத்து அவ்வாத்மா வாழ்ந்தாலும், அதன் தாய் சக்தியான எந்த சக்தி நிலைபெற்று, அவ்வுயிரணுவிற்குச் சுவாச நிலை கிடைத்ததோ, அதே நிலைபெற்றுத்தான் மீண்டும் மீண்டும் எம்மண்டலத்தில் தோன்றியதோ அங்கேதான் சுற்றிக்கொண்டிருக்க முடியும் அவ்வுயிரணு என்னும் அவ்வாத்மா எல்லாமே.

அவ்வாத்மாவின் சுவாசத்தால் எப் பூமியில் அவ்வுயிரணு விற்கு ஊட்டம் தந்ததோ அந்நிலைகொண்டேதான் அவ்வுயிரணு எத்தனைக் காலமானாலும் சுற்றிச் சுற்றிப் பிறவி எடுத்துக் கொண்டே வாழ்ந்திடும் பேருண்மை நிலையை எந்த நிலைகொண்டும் யாரும் செப்பிட முடிந்திடாதப்பா.

பிற மண்டலத்திற்குச் சென்று வாழ்ந்திட இன்று விஞ்ஞானத்தில் பல ரூபங்களைச் செய்து சென்றாலும் இவன் தாய் சக்தி தந்த சுவாச நிலையை மாற்றிப் பிற மண்டலத்தில் எப்படி ஜீவிதம் நடத்

திட முடியுமப்பா? இம் மண்டலத்தில் தோன்றியவர் பிற மண்டலத்தில் பிறந்து உயிர் வாழ்ந்திட முடிந்திடாது. பிற மண்டலங்களின் உயிர்நிலை இம் மண்டலத்திற்கும் அம் மண்டலத்திற்கும் மாறுபடுகிறது. அம் மண்டலத்தின் சுவாச நிலைகொண்டேதான் அங்கு தோன்றிய ஜீவ அணுக்கள் எல்லாமே ஜீவன் பெற்று உயிர் வாழ்ந்திட முடியும். அங்கு இருப்பவர் இங்கும், இங்கு இருப்பவர் அங்கும் ஜென்மம் மாறிப் பிறந்தாலும் பிறக்கவும் முடிந்திடாது, வாழ்ந்திடவும் முடிந்திடாது.

ஒவ்வொருவருக்கும், ஒவ்வொரு ஆத்மாவிற்கும் தாய் என்பவள் யாரென்று இப்பொழுது புரிகிறதா? நம் சுவாச நிலைக்கு உயிர் தந்த அச்சக்தித்தாய் தான் நம் முதல் தாயப்பா. பிற மண்டலங்களில் வாழ்ந்து, பிற மண்டலங்களுக்குச் சென்று, அந்நிலையில் இருக்கும் உண்மையைக் கண்டறிய இச்செயற்கைநிலை எதற்கப்பா? பிற மண்டலங்களின் நிலையை அறிய, நம் சுவாச நிலையளித்த அச்சக்தித் தாயின் ஜெபத்தை எண்ணி, நம் உயிரணுவின் உண்மை நிலையை அறிந்து, நாம் நம்முள் இருக்கும் அவ் ஈஸ்வர சக்தியை எண்ணி, நமக்கு முன் தோன்றிய பல பெரியோர்களின் ஆசியைப் பெற்று, நாம் ஜெபிக்கும் பொழுது அவ்வாண்டவனின் ரூபத்தில் நமக்குப் பல உண்மைகளைப் புகட்டிட அப்பெரியோர்கள் உதவிக்கு வருவார்கள்.

அந்நிலையில் நாம், நம் ஜெபநிலையில் எல்லா மண்டலங்களின் நிலையையும் அறிந்தே இம் மண்டலத்தில் வாழ்ந்திடலாம். எம் மண்டலத்திற்கும் சென்று வரும் பாக்கியம் பெற்ற நிலை எய்து வர்கள் எல்லாம் யாரென்று இப்பொழுது புரிகிறதா? இருந்த நிலையிலேயே ஜெபநிலையில் அமர்ந்து எல்லா மண்டலங்களின் தன்மையையும் தன் நிலைக்கு உணர்ந்துகொண்ட பல கோடிச் சித்தர்கள், ஞானிகள், ரிஷிகள் இப்படித் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த நம்மில் பல முன்னோர்கள் சூட்சும உலகம் என்னும் உலகத்தில் அன்றும் இன்றும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

பேராசை என்னும் நிலையில்தான் இன்று கண்டிடும் விஞ்ஞானம் எல்லாம். அங்கிருக்கும் பொக்கிஷத்தை எடுத்து வந்து, இன்று தன் நாடு வாழ, தன் நிலை உயர, தன் சக்தி நிலையே சிதறவிட்டு வாழ்ந்தென்ன பயன்? அவ்வாத்மாவின் நிலைக்கு அழியா கஷ்டத்தைத்தான் அளித்து வாழ்கிறார்கள் இன்றைய விஞ்ஞானம் என்னும் ரூபத்தில். தெய்வீகத் தன்மையில் தேவனின் சக்தியை ஜெயித்து வாழ்ந்திட ஜெபம் ஒன்றுதான் இஜ் ஜென்மத்தில் உள்ளது என்ற உண்மையை உணர்ந்து ஒவ்வொருவரும் வாழ்ந்திட வேண்டுமப்பா.

12-7-79

ஆசையிலிருந்து வருவதுதான் பிறப்பும், வளர்ப்பும், வாழ்வும். அவ்வாசையிலிருந்தேதான் வேதனையும் வருகிறது. ஆசையின் உத்தலுக்கு நாம் அடிபணியலாகாது. ஆசையில் எவனெருவன் அவ்வாசைக்கே அடிமையாகிவிடாமல், நிறைவு பெற்று வாழ்கிறானோ அவ்வாழ்க்கைதான் நிறைவு பெற்ற வாழ்க்கை, நிர்மலமான வாழ்க்கை.

வாழ்க்கையின் முதல் பாகமென்னும் அப்பிறப்பின்போதே ஆசையினுல்தான் அவ்வாவி, அவ்வுயிரணு, அத்தாயின் கருவிற்கு வருகிறது. அக்கருவின் நிலையில் வளரும் நிலைகொண்டே, அக்கருவிற்கு எல்லா சுவாச நிலையுமறிந்து, ஆசை நிலையும் உள்ளது. ஆசை நிலையினுல்தான் அக்கரு அத்தாயின் வயிற்றிலேயே, அத்தாயின் எண்ணத்தின் மூலமாகத் தன் சுவாச நிலைக்கு உகந்த, தன் ஆசையை, அத்தாயின் மூலமாக எடுத்துக்கொள்கிறது. கருவில் உள்ள நிலையிலேயே அதனால் தன் நிலைக்கு உகந்தபடி, அதன் ஆசைக்கு ஏற்ற எல்லா நிலையையும் எடுத்துக்கொள்ள, அத்தாயின் சுவாச நிலைக்கும் உந்தப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு பெண்ணிற்கும் தாய்மை நிலை அடைவதற்கு முதலிலும், தாய்மை நிலை அடைந்திருக்கும் பொழுதும், தாயான பின்னும் அப்பெண்ணின் மனநிலை மாறுபட்டு வருகிறது. அப்பெண்ணின் பிறவியில் வந்த எண்ண அலைகளும், தாய்மைப்பேறில் வந்த எண்ண அலைகளும், அத்தாயான பிறகு வரும் எண்ண அலைகளும் மாறுபடுகின்றன. ஒவ்வொரு தாய்மைப் பேறிலும், குலுண்ட நிலையில் அத்தாயின் வயிற்றிலுள்ள கருவிற்கு, கருவின் எண்ணத்திற்குத் தாய் உந்தப்படுவதால், அத்தாயின் சொல், சுவை, இவையெல்லாம் மாறுபடுகின்றன. அக்கருவின் ஆசை நிலையை அக்கரு ஏற்றுக்கொள்வதால் அத்தாயின் நிலைக்கும் சில ஆசை நிலைகள் உந்தப்படுகின்றன.

அக்குழந்தை பிறந்த பிறகு, எப்படி அக்கரு தாய் வயிற்றில் இருக்கும்பொழுது தன் ஆசையைத் தாயின் மூலமாகப் பெற்றுக் கொண்டதோ, அதைப்போல் தாய் அப்பிள்ளை பிறந்த பிறகு, அக் குழந்தைக்கு எந்த நிலை கொண்டு, எந்த எண்ணமுடன் தாய்ப் பால் தந்து வளர்க்கின்றாளோ, அந்த நிலையெல்லாம் அக் குழந்தையின் எண்ணத்திற்கும் ஊட்டப்படுகிறது. தாயின் எண்ண நிலை அக்குழந்தைக்குப் பால் தரும்பொழுது எந்தெந்த நிலையில் செல்கின்றதோ அந்த ஆசை நிலைகளெல்லாம், அக் குழந்தைக்கும் தானாகவே வளர்கிறது. குலுண்ட நிலையிலும் அத்தாயின் எண்ணங்களும், ஆசை நிலைகளும், வேதனை நிலைகளும் அக்கருவிலேயே,

அக் கருவின் எண்ண நிலையுடன், அத்தாயின் எண்ண நிலைகளும் கலந்து விடுகின்றன. தாய்க்கும் பிள்ளைகளுக்கும் உள்ள தொடர்பு இதுதான்.

தாய் என்பவள் இந்த நிலை கொண்டுதான் பிள்ளைகளின் நிலைக்கு ஒத்துச் செல்வதெல்லாம். தன் சுவாச நிலைக்கு ஏற்ற உடலைத்தான் அவ்வுயிரணுவே தான் உதிக்கும் இடமாக வந்து உதிக்கின்றது. தாய்க்கும் பிள்ளைக்கும் உள்ள ஒற்றுமை நிலை இது ஒன்றுதான். நம் உடலுக்கும், நம் ஆத்மாவிற்கும் உள்ள சொந்தம் போல்தான் இச்சொந்தமும்.

எண்ணம் என்பதின் வேகம் இவ்வுலகிலுள்ள எல்லா வேகங்களுக்கும் மேல் துரிதமான வேகமென்று முதலிலேயே பாட நிலையில் சொல்லியுள்ளேன். நம் எண்ணத்தைப் பிறரின் எண்ணத்தில் மோதவிடும்பொழுது, பிறரின் நிலையும் மாறுபட்டுச் செயல்படும் தன்மை வலுக்கிறது. இவ்வெண்ணத்தை வைத்துத்தான் உலகநிலையும், உயிர் உதிக்கும் நிலையும், உடலை விட்டு ஆத்மா பிரியும் நிலையும் எல்லாமே வருகின்றன. இவ்வெண்ணத்தில் நாம் எந்த நிலையில் ஆசைப்படுகிறோமோ அந்த நிலை கொண்டுதான் வேதனையும் மகிழ்ச்சியும் வருகின்றன. எண்ணத்தின் ஆசையை வளர விடுவதினால் பல வேதனையான நிலைகளை நம் வாழ்க்கை நிலையில் கண்டு வேதனையுறுகின்றோம்.

இவ்வெண்ணத்தினால்தான் எல்லா நிலைகளுமே வருகின்றன என்றேன். இவ்வெண்ணத்தை வைத்தே ஒவ்வொரு ஆத்மாவும், அவ்வுடலில் இருக்கும் நிலைகொண்டு, அவ்வெண்ணத்தை ஒம் என்ற நாதம் கொண்டு ஒரே நிலையில் ஐபித்து அவ்வாண்டவனின் சக்தியை நம்முள் எடுத்து இவ்வுடல் வேறு, இவ்வாத்மா வேறு என்ற நிலையை நாம் கண்கூடாகக் கண்டிடலாம்.

நம் ஆத்மாவின் நிலையை நாம் போற்றிப் பாதுகாத்தால் நாம் வாழ்க்கை நிலையில் பல சங்கடங்களுக்கு உள்ளாக வேண்டிய தில்லை. நம்மையே நாம் உணராத நிலையில், பிறரின் அன்பை நாம் வேண்டும் பொழுது, பிறரின் அன்புக்கும் நம் ஆத்மாவை அடிமையாக்கிக் கொள்கின்றோம். அன்புக்காக ஏங்கும் நிலையும், ஆசை நிலைதான். ஆண்டவனையே, ஆண்டவனின் அன்பை வேண்டி வேண்டுகின்றோம். அவ்வாண்டவன் நமக்கு எப்படி அன்பு பொழிவான்? நம்மையே நாம் வெறுக்காமல் நம்முள் அதி ஆசையை வளரவிட்டு அதனால் வரும் கஷ்டங்களை நம் உடலும், நம் எண்ணமும் படும் வேதனையை நம்முள்ளேயே சங்கடத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், நம்முள் இருக்கும் தவறை நாம் மாற்றிக்கொண்டு

நம்மையே நாம் எண்ணிப் பார்த்து நம் வேதனையும், நம் ஆசைகளும் நம்முள்ளேயேதான் வருகின்றன என்ற உண்மையைப் புரிந்து, நம்மையே நாம் அமைதிப்படுத்திக்கொண்டு, நாம் எண்ணும்பொழுது, நம்முள் இருக்கும் அவ்வாத்மா அமைதியற்று அவ்வாண்டவனின் சக்தியே நமக்கு அன்பு கொண்டதாக வந்திடும் நிலையை ஏற்றுத் தருகிறது.

நம் மன நிலையில் செய்யும் பாவ புண்ணியங்களுக்கு நாமே தான் அந்நிலையை அனுபவிக்க முடியும். பிறரை எந்த நிலை கொண்டும் எண்ணிப் பார்த்திடலாகாது. நம்மால் வரும் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு அவ்வாண்டவனொ பொறுப்பாளி? நம்மில் நாம் ஆண்டவனைக் கண்டிட, நம்மை நாமே நம் சுவாசத்திலும் எண்ணத்திலும் பரிசுத்தப்படுத்திக் கொள்வதுதான் அவ்வாண்டவனின் ஜெபத்திற்கும் அவ்வாண்டவனின் ஆசிக்கும் உகந்தவர்கள் ஆகின்றோம்.

13-7-79

அறியாதவர்க்கு அறிய எண்ணத்துடனே அறிந்து வாழ வேண்டுமென்ற நிலையை எண்ணிடாமலே வாழ்கின்றார்கள். அறிந்தவர்களோ அந்தமும், ஆதியும் அறிய வேண்டுமென்ற அதி ஆசையுடன் வாழ்கிறார்கள். கற்றவர், கல்லாதவர், அறிந்தவர், அறியாதவர், ஏழை, செல்வந்தன் இப்படிப் பல, பலதரப்பள்ள மேடு பள்ளம் கொண்ட உயர்வு தாழ்வு என்ற எண்ணம் கொண்டு இவ்வுலகமே சுழல்கின்றது. கற்றவர்க்கு, தான் கற்ற வித்தையும், கர்வமும், கல்லாதவர்க்கு தான் கல்லாத நிலை கொண்டு தாழ்வு எண்ணமும், தன் மனதிலுள்ளேயே உலக மக்கள் ஏற்றம், தாழ்வு என்ற இரு நிலை படைத்த மாய ரூபத்தையே மனதில் எல்லாம் கலக்கவிட்டு வாழ்கின்றார்கள்.

‘அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு’ என்ற உண்மையைத் திருவள்ளுவர் ஆதிகாலத்திலேயே உணர்த்தியுள்ளார். இன்றுள்ள நம் மக்களின் மனதில் ஏட்டுப்படிப்பின் எண்ணத்துடன்தான் எண்ணி வாழ்கின்றார்கள். ஏட்டுப்படிப் பிற்குப் பதவி, பணம் என்ற போர்வையைப் போர்த்தியுள்ளதால் அந்நிலைக்காக ஏங்குபவர் பலர் உள்ளனர். படிப்பும் பட்டமும் இன்று அளித்த மாய ரூபங்கள்தாம் இவை.

தன் எண்ணத்தினால், தன் ஜெபத்தினால் தன்னுள்ளேயே உலக உண்மைகளை ஈர்க்கும் சக்தியைப் பெற்ற திருவள்ளுவர் எழுதிய திருக்குறளுக்கு எந்தப் பள்ளியில் படித்து யாரால் பட்ட

மளிக்கப்பட்டதப்பா? அன்று கம்பர் எழுதிய கவிதையெல்லாம் எந்தப் பட்டிமன்றத்தில் ஏற்றுப் படிக்கப்பட்டதப்பா? கம்பரும், திருவள்ளுவரும், வியாசரும், வால்மீகி முனிவரும், ஷேக்ஸ்பியரும் இப்படி எண்ணில் அடங்காப் பல முனிவர்களும், ரிஷிகளும் எழுதிய நூல்கள் எல்லாம் எந்தப் பள்ளியிலும், கல்லூரியிலும் படித்துப் பட்டம் பெற்று எழுதினார்களப்பா? அன்று நமக்குத் தம் சக்தியை உபயோகப்படுத்தி உன்னத நூல்களை அவர்கள் அளித்த நிலைகொண்டுதான், இன்றும் பல போதனா மொழிகளில் பள்ளியிலும், கல்லூரியிலும் சொல்லி வருகிறார்கள். அப்படிப்பைக் குழந்தைகள் நிலைக்கு இன்றுள்ள உபாத்தியாயர்கள் மதிப்பெண்ணும் தருகிறார்கள். இன்றுள்ள இக்கலியுகமே தானாக உணர்ந்து செயல்படும் நிலையை மாற்றி வருகிறது.

உலகில் ஒவ்வொரு நிலையிலும் புதிய புதிய சக்தி நிலை தோன்றிக்கொண்டே வரும்பொழுது, இம்மனிதனின் எண்ணத்தில் மட்டும்தான், தான் உணர்ந்து செயல்படும் நிலையை மாற்றிக் கொண்டு பெரும் பேராசையின் நிலைக்குத் தன்னை அடிமையாக்கிக் கொண்டு வாழ்கின்றான் இன்றுள்ள மனிதன். மனிதர்களின் மனமெல்லாம் ஏட்டுப் படிப்புடனும், பிறர் சொல்லிய உண்மைகளுையே ஆராய்ந்து பார்க்கும் நிலையுடனும், அந்த நிலையைக் கொண்டு விவாத நிலைக்கும் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள். இன்று மனிதர்கள் உயிர்வாழும் நிலையே செயற்கையினுல்தான் நடந்து வருகின்றது.

ஏன் அச்சூரிய சக்தியின் நிலை ஒரே நிலையில் உள்ளபொழுது, நம் உணவின் நிலையும், உயிரணுவின் நிலையும் மாறுபட்டுள்ளன என்று மன நிலையில் நீங்களெல்லாரும் எண்ணிடலாம். நாம் உண்ணும் உணவிலும், தாவரங்களிலும் அதனதன் தன்மைகொண்டு அவைகள் உற்பத்தியாக இன்றுள்ள பூமி நிலை இல்லையப்பா. இன்று இப்பூமியில் வீசிடும் காற்றே பெரும் விஷத்துடன் வீசும் பொழுது அத்தாவரங்கள் எந்த நிலைகொண்டு வளருமப்பா? தாவரங்கள் மட்டுமல்ல, இன்று வளரும் குழந்தைகளின் நிலையும் எப்படியப்பா இருந்திடும்? விஷமான காற்றைச் சுவாசிக்கும் மனிதனின் மன நிலையும் தாவர நிலைக்கும் இன்றைய மனிதர்களின் ஆராய்ச்சியில் வந்த பலவகை மருந்துகளின் நிலைகொண்டுதான், மனிதனும், தாவரங்களும் வாழ்கின்றதப்பா. இப்பூமியைச் சுற்றியுள்ள காற்றுமண்டலம் எந்த நிலைகொண்டு வீசுகின்றதோ, அந்த நிலைகொண்டுதான் அச் சூரியனின் ஒளி அக்காற்றில் பட்டவுடன் அத்தாவரங்களின் தன்மையும் வளரும் நிலையிலுள்ளது.

இக்காற்றையே நம் செயற்கைக்காக, நம்முடைய எண்ணத்தில் எண்ணும் சுக போகங்களுக்காக நாம் உற்பத்தி செய்திடும் பல செயற்கையின் தன்மையினால் இப்பூமியிலிருந்து எடுத்த பல உன்னதத் திரவியங்களை (பெட்ரோல்) நம் செயற்கைக்காக உபயோகப்படுத்தி, அதை விஷமாக இக்காற்றிலே கலக்க விட்டு அவ்விஷத் தன்மையுள்ள காற்றையே இவ்வுலகில் உள்ள ஜீவராசிகளெல்லாம் சுவாசிக்கும் நிலையினால்தான் இன்றைய மனிதர்களின் நிலையும், மற்ற ஜீவராசிகளின் நிலையும் உள்ள தப்பா. இப்பூமியில் விளைந்திடும் பலவித நறுமணங்கள் கொண்ட நல் மணத்தை நம் சுவாச நிலைக்கு நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையை நாம் மாற்றிக்கொண்டு வாழ்கின்றோம். பலவகைத் தாவரங்களிலிருந்து நம் உடலுக்கும் மனதிற்கும் எந்தெந்த நிலையில் அவை நன்மை அளிக்கின்றன, அதனால் நம் உடலுக்கும் எண்ணத்திற்கும் எந்த நிலை பெறுகிறது என்று உணர்ந்து இன்று பல தாவரங்களை, மரம், செடி, கொடிகளை நம் தேவைக்காக அழித்து வாழ்ந்திடும் நாம், ஒன்றை அழிக்கும்பொழுதே இரண்டை உற்பத்தி செய்யும் நிலைக்கு ஏனப்பா நாம் வரக்கூடாது?

தாவரங்களினால்தான் இக்காற்றில் கலந்துள்ள விஷத் தன்மையை ஈர்த்து இக்காற்றைச் சுத்தமாக்கும் நிலை உள்ளதப்பா. இத்தாவரங்களின் உற்பத்தியை உணர்ந்து ஒவ்வொரு மனிதரும் இச் செயற்கையின் சொருபத்திற்குத் தன்னை அடிமையாக்கிக் கொள்ளாமல் இயற்கையைப் போற்றி வணங்கிடுங்களப்பா. இயற்கையின் உன்னத அழகைக் கண்டு, சுவாசித்து மகிழ்ந்தாலே நம் உயிரணுவிற்குப் பெரும் ஊட்டம் கிடைக்கின்றதப்பா.

ஒவ்வொரு மனிதரும், தன் நிலைக்கும் அச் சக்தியின் நிலை யுண்டு. தன்னாலும் இயற்கையின் உண்மையை உணர்ந்து நடந்திட முடியும். தானும் ஒரு திருவள்ளுவராகவும், கம்பராகவும், வால்மீகி முனிவராகவும், ஏசுபிரானாகவும், ஷேக்ஸ்பியராகவும் இப்படிப் பல நிலைகொண்ட மாமுனிவர்களைப் போல் தானும் ஆகலாம் என்ற உண்மையை உணர்ந்து, ஒன்றில் இருந்து ஒன்றைக் கூட்டி வாழ்ந்திடுங்கள். இருந்த உண்மையையே விவாதத் திற்கு ஏற்கும் தன்மையை மாற்றி, தான் கற்கும் கல்வி தன் உணர்வினால் தன்னுள் இருக்கும் ஈசனின் சக்தியை ஈர்த்து இவ்வுலக நன்மைக்காக, இவ்வுயிரணுக்களின் நன்மைக்காக, இவ்விஷமான கலியின் கடைசி நிலையை மாற்றிக் கல்கி என்னும் புத்தொளிர் கொண்ட இயற்கைத் தேவனின், இயற்கையின் சக்தியைப் பெற்றிட நம் எண்ணத்தையும், நம் சுவாசத்தையும், நம்மையே நாம் அச்சக்திக்காக அடிபணிந்து வாழ்ந்திடலாம்.

14-7-79

சக்தியின் அருளில் சக்தி பெற்ற சகல ஜீவராசிகளும் ஜீவன் பெறும் நிலையில் ஒரே நிலையில்தான் ஜீவன் மறுபிறப்பெடுத்து அப்பிறப்பில் நிறைவு பெற்றிட வேண்டும் என்ற நிலையில்தான் பிறப்பெடுக்கின்றன, நல்ல ஜீவன்களெல்லாம். நல்ல ஜீவன்களெல்லாம், தாம் பிறவி எடுத்ததின் குறிக்கோள், தாம் பிறப்பு எடுத்து, அடுத்த பிறப்பு இல்லாத நிலையில் எடுக்கும் பிறப்பில் வாழ்ந்திட வேண்டுமென்ற ஆர்வம் கொண்டு பிறக்கின்றன.

ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் தனக்கு வேண்டிய ஒரே ஆசையான அன்பென்னும் ஆசையைத்தான் நாடி, ஏங்கி வாழ்கிறது எல்லா ஆத்மாக்களுமே அன்பை வேண்டித்தான். இவ்வுடலுடனே வாழ்கின்றன. அவ்வன்பிற்காகத்தான், அவ்வன்பென்னும் நிலை கிடைக்காத நிலையில் எண்ணும் மனம் என்றும் நிறைவைப் பெற்றிடாமல் பல தவறுகளும், பல இன்னல்களும் ஒவ்வொரு ஆத்மாவிற்கும் வந்து, அம்மனமென்னும் அன்புகொண்ட ஒரே லோகத்தைப் பல லோகங்களாக்கி வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் மனிதர்கள். பரலோகம், எமலோகம், நரக லோகம், பூலோகம் இப்படிப் பல லோகங்களைச் சொல்லும் லோகங்களெல்லாம் எந்த லோகங்களப்பா? மனம் என்னும் அன்பு லோகத்தை அவ்வன்பையே ஏங்கி அன்புக்காக வாழும் அவ்வாத்மலோகத்திற்கு நம்மைச் சுற்றியுள்ள பல லோகங்களைத்தான் நாம் அழிக்கின்றோம்.

அன்பு ஒன்றினால்மட்டுமே இவ்வுலகத்தை உன்னதமாக ஆக்கிட முடியும்பா. எந்த நிலை கொண்டும் இன்று இக்கலியின் நிலைகொண்டு பல இன்னல்களுடன் வாழ்ந்திடும் இம்மனமென்னும் ஆத்மாவிற்கு அன்பென்னும் பொக்கிஷத்தை அவ்வுயிர் ஆத்மாவிற்கு ஊட்டம் தந்து வாழ்ந்திருங்கள். அன்பினால் நாம் பல நிலைகளை நம் உடலுக்கும், நம் மனதிற்கும், நம் ஆத்மாவிற்கும் புத்தொளிர் பெற்று வாழ்கிறது என்ற உண்மையை அறிந்து ஒவ்வொருவரும் அன்பு கொண்டு வாழ்ந்திருங்கள்.

ஆண்டவனை வணங்கிடும் முறையையும் நமக்கு நம் முன்னோர்கள் உணர்த்திய முறையில் ஆண்டவனை வணங்குவதே நம் மனம் என்ற பல சஞ்சலக்கூடு நிறைந்த இம்மனத்தை அன்பு என்னும் நிலையில்தான் அவ்வாத்மாவை அமைதிப்படுத்திட முடியும் என்ற நிலைக்காகத்தான் ஆண்டவன் என்னும் ரூபத்தை ஏற்படுத்தி அவ்வாண்டவனைப் பல ரூபத்தில் எண்ணி மகிழ்ந்து நம் மனமென்னும் நிலையைச் சஞ்சல நிலையிலிருந்து ஆண்டவன் என்னும் அன்பு ரூபத்தை நாம் அன்பு கொண்டு வணங்கிட நம்

முன்னோர்கள் வழிகாட்டி வந்தார்கள். ஆண்டவன் என்னும் ரூபத்தில் நம் அன்பை எதில் மட்டும் செலுத்தி வணங்கிடலாம். அன்பு கொண்டு நாம் வணங்குவதெல்லாம் ஆண்டவன்தான். எல்லா உயிரினங்களிலுமே அவ் ஆண்டவன் உள்ளான். உன் அன்பைச் உயிரினங்கள் மட்டுமல்ல இவ்வானமும், பூமியும் மரம் செடி கொடிகள், மழை, காற்று, சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திர மண்டலங்கள் இப்படி எந்நிலைகொண்டும் உன் மனமென்னும் அன்பைச் செலுத்தி எண்ணி வணங்கிட்டாலே எந்த ரூபத்திலும் உன் உயிர் ஆத்மாவிற்கு நீ சேர்க்கும் உன்னதப் பொக்கிஷம் கிட்டு கின்றது. அவ்வன்பினால் மட்டும்தான் அவ்வுயிர் ஆத்மாவிற்குக் குளிர்ந்த நிலையை நாம் அளிக்க முடியும். இவ்வுடல் முழுவதுமே ஒரு நிலைகொண்ட வெப்பத்துடன்தான் உள்ளது. ஆனால் இவ் உடலிலுள்ள நம் உயிரை ஒன்று மட்டும்தான் குளிர்ந்த நிலையில் உள்ளது.

மனம் என்னும் நிலையை நாம் அமைதிப்படுத்தி அன்புடன் வாழும்பொழுது அவ்வுயிர் ஆத்மா ஒரே நிலைகொண்டு அமைதியுடன் அன்பு கொண்ட நிலையில், ஆனந்த நிலையில் உள்ளது. இம் மனமென்னும் நிலையை நாம் பல நிலைகொண்டு அலைய விடும் பொழுது இவ்வுடல் நிலையில் ஏற்படும் அதி உஷ்ண நிலையினால் அவ்வுயிர் ஆத்மாவிற்குப் பல தீங்குகள்தான் நம்மால் சேர்த்திட முடிகிறது.

நம்மில் பல பெரியோர் இவ்வன்பையே பல வழிகளில் நமக்கு உணர்த்திட அன்றிலிருந்து இன்று வரை போதித்துச் சென்றார்கள். அன்பிலார்க்கு இவ்வுலகமே இல்லை என்ற உண்மையை உணர்த்திச் சென்றார்கள். அன்பேதான் கடவுள் என்றார்கள். இப்பொழுது வாழ்ந்திடும் மனிதர்களின் நிலையில் ஒரே குறிக்கோள் செல்வந்தனாகச் செழித்து வாழ்ந்திடவேண்டும் என்ற குறிக்கோள்தான். அந்த நிலைக்காகத் தன்னைத்தானே தன் இனத்தை துவேஷிக்கும் நிலையில் மனிதன் தன்னைத்தானே ஏமாற்றி வாழ்கின்றான். அன்பிற்கு மேல் துவேஷத்தினால்தான் இன்று உலகமே உள்ளது. இந்தநிலையில் இவ்வுலகில் கலந்துள்ள இக்காற்றுமண்டலமே விஷமுடன் உள்ளது.

இனி வாழ்ந்திடும் வாழ்நாட்களை வீண் விரயம் செய்திடாமல் அன்பு கொண்ட வாழ்நாட்களாக வாழ்ந்து, அன்பென்னும் பொக்கிஷத்தை ஆண்டு வாழ்ந்திடங்கள் அன்புடனே.

15-7-79

ப
ம்

சமமான நிலை நிலைக்க வாழும் வாழ்க்கையை வாழ்நின் திடுங்கள். சமமான நிலையின் வாழ்க்கை ஏன் நமக்கு ஆண்டவன்ம்,

அருளவில்லை என்று எண்ணி வாழ்ந்திடாமல், நாம் இப்புனியில், இப்புண்ணிய பூமியில், அச் சக்தியின் அருள் பெற்று நமக்குத் தந்த இச்சந்தர்ப்பங்கள் எல்லாம் நம் நிலையை நாம் சமமாக்கி வாழ வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், ஒவ்வொரு பிறவியிலும், அடுத்த பிறவியிலாவது நம் வாழ்க்கையைச் சமமாக்கி வாழ்ந்திடலாம், சகல தேவரையும் கண்டிடலாம், என்ற பேராவலுக்காகத்தான் ஒவ்வொரு பிறவியும் எடுத்து ஒவ்வொரு பிறவியிலும் நிறைவு பெற்ற சமமான வாழ்க்கையை எடுத்திட முடியாமல்தான் இன்று இவ்வுலகில் உள்ள பாமரர்களின் வாழ்க்கை உள்ளது.

பிறவி எடுத்த நாளிலேயே இவ் ஏழு பிறவிக்கு நம் ஆத்மாவை அலையவிட்டிடாமல் ஒரே பிறவியிலேயே தன் நிலை உணர்ந்து சமமான நிலை எய்தி, சகல தேவனாக, குட்கம உலகத்தில் சென்று கற்றுணர்ந்த ஞானிகளும், தன் நிலையைத் தெய்வமாக்கி வாழ்ந்தவர்களும் இன்றும் தெய்வமாக உள்ளார்கள். நாம் எடுத்துள்ளோம் இப்படிப் பல பிறவிகளை. இப்பிறவியிலும் நிறைவு இல்லாமலே வாழ்கின்றோம். சமமான நிலை நிலைக்க அவ்வாண்டவனின் அருள் கிட்ட, நம்முள் இருக்கும் ஆண்டவனைப் புரிந்துகொண்டால்தான், நான் என்ற நிலையை, நம்மை ஈசன் இயக்குகின்றான் என்ற உண்மையை உணர்ந்து, இவ்வுலக வாழ்க்கையிலே சலிப்பும் சங்கடமும் மேற்கொள்ளாமல் நம்மை நாம் சமமாக நிலைப்படுத்தி வாழ்ந்திடும் வாழ்க்கைதான் அச் சகல தேவர்களுடன் நாமும் ஒருவராக வாழப்போகிறோம் என்னும் நிலை எய்திட முடியும். சகல தேவர்கள் யார் என்ற கேள்விக்குறி எழுந்திட முடியும்.

ஈசன் ஒருவன்தான் சகலத்திலும் கலந்துள்ளவன். அவ் ஈசன் தான் என்னும் பொழுது சகல தேவர்கள் என்று பிரித்துக் கூறும் நிலையில் உள்ளவர்கள் யார் என்று நம் மனதிற்கு விடை காண எண்ணிடலாம். நாம் சகல ரூபங்கள் கொண்டு ஒவ்வொரு ரூபத்தின் வடிவிலும் எண்ணி ஏங்குபவர்க்கு ஆண்டவனாய் வந்து அருள் புரியும் அந்த ஞானநிலை பெறச் சித்தர்களும், முனிவர்களும், ரிஷிகளும் தானப்பா அச் சகல தேவர்கள். அன்று ஆண்ட அரசர்களில் பலர் அன்றே நான் என்ற மமதையை—அரசை—ஆண்டுகொண்டு இருந்தாலும் நான் என்றால் யார் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு அன்றே அவ்வரசர்கள் தன் நிலையைச் சமமான நிலை நிலைக்கக் கடும் தவம் இருந்து, சகல வித்தைகளையும் பெற்று, அச் குட்கம நிலைகொண்டு வாழும் நிலையை அறிந்து வாழ்ந்தார்கள்.

நாம் இன்று நம் குழந்தைகளுக்கும், நாமே கேட்பதற்கும் பல நூல்களின் வாயிலாக அன்று ஆண்ட விக்ரமாதித்த மகாராஜாவின் கதைகளைப் பல கோணங்களில், பல ரூபத்தில் அறிவுக்கு உகந்த வழியில், கேட்டும் படித்தும் வருகின்றோம். அன்றாண்ட அவ்விக்ரமாதித்தன் எந்த அரச சபையில் ஆண்டானோ, அதே நிலையில்தான் இன்றும் அவ்வுடலுடனே பல மாயாஜாலங்களை, இன்று வாழும் மனிதர்களின் மமதையைப் போக்க, பல ரூபங்கள் எடுத்து உணர்த்திக்கொண்டும், பல நன்மைகள் செய்துகொண்டும், இன்றும் அவ்வுடலுடனே சித்தி பெற்ற நிலையில், சூட்சும உலகத்தில் வாழ்ந்துகொண்டுதான் உள்ளான். அன்று அரசானும் நிலையிலேயே தன் நிலையைச் சமமான நிலை நிறுத்தி, சகல நிலையையும் தானே உணர்ந்து ஏற்கும் சக்தி பெற்ற நிலையைத்தான் ஏற்றுக்கொண்டான் கடும் தவமிருந்து. அவன் தவத்தைக் கலைக்கத்தான் அவ் வேதாளம் என்னும் பேய் இவனைத் தூங்கவிடாமல் இவனுக்குப் பல கதைகள் சொன்னதாக - 1001 கதைகள் 1001 இரவு சொன்னதாகச் சொல்வதெல்லாம் என்னப்பா?

அவ்வேதாளமா வந்து கதை சொன்னது? அவ் வேதாளம் என்னும் உருவத்தில் வந்து கதை புகட்டியவர் வேதாள முனிவரப்பா. வேதத்தையே ஆளும் அம் முனிவர் அவ்விக்ரமாதித்த ராஜாவின் நிலை அறிந்து அவரின் நிலை எத்தன்மையில் அச்சக்தி அருளை ஈர்க்கிறது என்று சகல நிலையையும் அறிந்துதான் அவ்விக்ரமாதித்த ராஜாவுக்கு அவ்வேதாள முனிவர் பல கதைகளைச் சொல்லி அவர் மனதிலிருந்து விடை காண ஒவ்வொரு இரவும் அவரைத் தூங்கவிடாமல், அக்கதை என்ற ரூபத்தில் பல உண்மையுள்ள கதைகளை எல்லாமே உணர்த்தி அவரின் நிலையையே அவ் வேதாள மாமுனிவரின் ஆசியால் சகல நிலையையும் அறிந்து, சமமான நிலை நிலைத்திடும் பக்குவத்தைப் பெற்றாரப்பா, அவ்விக்ரமாதித்த மகாராஜா. அன்று அரசாண்ட அந்த ராஜா விற்கே இந்த நிலைகளெல்லாம் பெற்றுத்தான் தன் நிலையைச் சமமாக்கி வாழ்ந்திடும் நிலையைப் பெற்று வாழ்ந்திட முடிந்ததப்பா.

இவ்வுலகில் நாம், மனிதர்கள், மிருகங்கள் மட்டும் வாழவில்லை. நம்மைச் சுற்றிப் பல கோடி ஆத்மாக்கள், உடலில்லாமல் ஆத்மாவுடன் இவ்வுலகில் நடக்கும் நிலைகளையெல்லாம் தெரிந்துகொண்டு தன்னிலைகளுக்கு ஏற்ப உடல்களையும், தான் தன் ஆத்மாவந்து பிறந்து வாழ்ந்திடும் நிலைக்காகவும், எவ்வுடலில் ஏறினால் அவ்வுடலின் மூலமாகத் தான் விட்டுச்சென்ற தன் எண்ணத்தை நன்மையையோ, துவேஷத்தையோ பூர்த்தி செய்து கொண்டிட முடியும் என்ற நிலைகொண்டும் இப்படித் தன் நிலையை ஈடேற்றிக்

கொள்ள இன்று ஆத்மாவுடன் வாழும் மனிதர்கள் நிலையுடனே உடலில்லா ஆத்மாக்கள் பல கோடி கோடியாகத் தன் எண்ணத்தை ஈடேற்றிக்கொள்ளச் சுற்றிக்கொண்டே உள்ளன.

நாம் நினைக்கின்றோம் நம் எண்ணம், நம் உடல், நம் ஆத்மா என்று. நம் உடலில் நாம் மட்டும் வாழவில்லையப்பா. நம் மனநிலை எந்தெந்த நிலைகொண்டு மாறுகிறதோ, அந்தந்த நிலைகொண்டு ஆவி அணுக்கள் நம் உடலில் எந்தத் திசையிலும் ஏறிக்கொண்டு நம்மையே ஆட்டிப்படைத்து, நம்மை ஆண்டு, வாழ்ந்து, தன் எண்ணத்தை ஈடேற்றிக்கொள்ள நம் உடலை ஒரு கூண்டாக, தான் குடியிருக்கும் கூண்டாக வைத்து ஆண்டு வாழ்கின்றது.

நாம் எண்ணுவதைப்போல் நாம் மட்டும் வாழவில்லை. நம் நிலையை மாற்றிக்கொண்டால் நம் நிலையில் இருந்து வாழ்ந்திடப் பல அணுக்கள் நம்மைச் சுற்றிக்கொண்டுதான் உள்ளன என்று உணர்ந்து, நம்முள் அவ் ஆண்டவன் சக்தி ஒன்றைத்தான் ஈர்த்து வாழ்ந்திட முடியும் என்ற உண்மையை உணர்ந்து பல ஆவி உலக அணுக்களுக்கு நாம் அடிமையாகாமல் இவ்வுலக 'வாழ்க்கையில் பெற்ற சந்தர்ப்பங்கள் எல்லாவற்றையுமே நமுவவிட்டு இக்கடைசி நிலைகொண்ட உடலுக்கு நாம் நம் உயிரணுவைச் சமமாக நிலைநிறுத்தி அச் சகல தேவர்களிடம் ஐக்கியப்படுத்துவது ஒன்று தான் இப்பாட நிலையில் உணர்த்திடும் உத்தம நிலையப்பா.

16-7-79

அகத்தினை அன்பு கொண்டால்
ஜெகத்தினை வென்று வாழ்ந்திடலாம்
தங்க வந்த கூட்டினில்
தரணி ஆண்ட வாழ்க்கையில்
தரணி தனில் நிலைத்திட
தவமிருந்தே வாழ்ந்திடுவோம்!
ஆண்டவன் என்ற ஆத்மாவை
அடக்கியாளப் பார்க்காமல்
ஆத்ம விங்க தேவனை
அறிந்தே நாம் வாழ்ந்திடுவோம்.
பகவான் படைத்த படைப்பே நாம்
பகவான் எங்கு உள்ளான் என்று
பகுத்தறியும் ஆற்றலைத்தான்
பகவான் அருளில் பெற்றுள்ளோமே.

17-7-79

உடல் அழுக்கைப் போக்கத் தண்ணீர்
 உள்ள அழுக்கைப் போக்க எந்நீர்?
 நிருமானின் எண்ணத்தை எண்ணுவீர்
 நிருநீறு அணிந்தே!
 ஈசன் அருளில் உதித்த நாம்
 ஈன்றெடுத்த தெய்வமாய்
 ஈன்றெடுத்த அன்னை தந்தையை
 ஈசனாக்கி வணங்கிடுவோம்.
 நம்மை ஈன்றவர், படைத்தவர் யார்?
 நம் முற்பிறவி, இப்பிறவி, மறுபிறவியில் யார்?
 நம்மில் பலவும் உள்ள பொழுது
 நான் என்பது யார்?
 ஒன்றில்லாமல் ஒன்றில்லை
 ஒன்றிலிருந்து ஒன்றாக
 ஒங்கி நிற்கும் சக்தியிலே
 ஒன்றியே நாம் வாழ்ந்திடுவோம்!
 பல ஆசை நிலைகளிலே
 பல நிலை அடைவதற்கே
 பயமென்ற பேய்க்கு நாம்
 பயந்து வாழ்வது எதற்காக?
 நிலையில்லா வாழ்வினிலே
 நித்திய நிலை பெற்றிடவே
 நிலையான அன்பைக் காட்டி
 நிலை பெற்று வாழ்ந்திடுவோம்.

18-7-79

எண்ணக் கடலில் செல்லும் நாம்
 எண்ணிய இடத்திற்குச் செல்வதற்கே
 எண்ணிய எண்ணத்தில்தான்
 ஏற்றமும் தாழ்வும் அமைவதுவே.

இவ்வுலக வாழ்க்கையிலே நமக்கு எஞ்சி நிற்பது எதுவப்பா?
 இவ்வுலகம் என்ற மாயையையே எண்ணி மயங்கி வாழும் வாழ்க்
 கைதான் வாழ்கின்றோம். வாழும் வாழ்க்கையில் மிஞ்சுவது
 என்னப்பா? சொத்தும் சுகமும் ஆளுவது யாரப்பா? இவ்வுலகில்
 பிறந்தால் நிலைத்து இருப்பது பொருளல்ல. நாம் விட்டுச் செல்
 லும் நம்முடைய மக்கள்தாம் என்ற எண்ணம் பலருக்குண்டு.

நம் பெயர் சொல்ல அம்மக்களின் நிலை எத்தனை காலங்களுக்கு? அக்குழந்தைக்குக் குழந்தை இப்படிச் சுற்றிக் கொண்டு வரும் நிலை யினிலே நம் பெயர் மறைய எத்தனை காலங்கள்? பிறவிப் பயன், பிறவிப்பயன் என்பதையே புரிந்து வாழ எண்ணிடாமல், இப் புவியில் பிறந்த நாமெல்லாம், புரிந்தே நாம் வாழும் நாட்கள், எங்குள்ளது என்று புரிந்து வாழ்ந்திட வேண்டும்.

இப்புவியில் தோன்றிய பல புண்ணியவான்கள் இன்றும், அவர்களுடைய பெயர்கள் நிலைத்திருக்க வாழும் நிலையை நாமும் புரிந்து வாழ்ந்திட வேண்டும். இச்சுவாச நிலையிலிருந்து நாம் பெறும் பாக்கியங்களை, நாம் பெறும் செல்வங்களை அழியாப் பொக்கிஷமான அச்செல்வத்தை நாம் புரிந்து வாழ்ந்திடப் பல நிலைகளை நமக்கு அளித்துச் சென்றார்கள் பல சித்தர்கள். ஒவ் வொருவரும் தன்னுடைய நிலையினிலே பல சித்து நிலைகளைப் பெற்று இன்றும் நிலைத்திருக்கவில்லையா? அவர்கள் பிறந்த பூமியில் பிறந்த நாம் நம் நிலை நிலைத்திருக்கப் பல நிலைகளை உணர்த்திச் சென்றார்கள்.

அன்று சித்து பெற்றவர்கள் இவ்வுடலை ஒரு கூடாக வைத் துத்தான் தன் ஆத்மாவை உலகெங்கும், இம்மண்டலங்கள் எங்கும் சென்று வரும் நிலைக்குப் பல அருளைப் பெற்றார்கள். இந் நிலையில் வந்தவர்தான் பைரவர் என்னும் ராஜாவும். அவ்வரசர் தான் ஆளும் காலத்தில் தன் உடலை ஒரு கூடாக இருக்கும் நிலையை, தன் சித்து நிலையில் பெற்று, அந் நிலையிலேயே பல உடல்களுக்குத் தன் ஆத்மாவைச் செலுத்தி அந்நிலை கொண்டு பல நன்மைகளைத் தன் நாட்டு மக்களுக்காகச் செய்துவந்தார். அந்த நிலைகொண்டு அவர் செய்த சித்துநிலைதான், அவர் உடலில் இருந்த ஆத்மா ஒரு நாயின் நிலைக்குச் சென்று, அந்நாட்டைக் காவல் காக்கும் நிலையில் அவர் இருந்த நிலையை அறிந்து அவர் உடல் என்னும் கூட்டை அன்று நயவஞ்சகம் படைத்தவர்கள் அழித்த நிலைகொண்டே நாயின் உருவிற்கு ஆத்மா வந்த அப் பைரவ மகாராஜா இன்றும் அந்நிலைகொண்டே தன் ஆத்மாவை அழியா நிலைபெற்றுப் பிற ஜென்மம் எடுத்திடாமல் சூட்சும உலகம் சென்று இன்றும் நிலைத்துள்ளாரப்பா.

அவ்வுடல் என்னும் மாயக் கூடு மறைந்தாலும், அவ்வுயிர் ஆத்மாவைப் பிற ஜென்மம் எடுத்திடாத நிலைகொண்டு இன்றும் உலகினிலே பல உருவில் வந்து பல நிலையில் மக்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செய்து வருகின்றார். நாம் இவ்வுலகினில் கலந்துள்ள, பல சித்தர்களின் நிலையை அறிந்து நாம் எந்த நிலைகொண்டு எண்ணுகின்றோமோ அந்த நிலைக்கெல்லாம் வந்துதவி நம் எண்

ணத்திற்கும் செயலுக்கும் நல்லணுவாக நமக்குப் பல நன்மை களைச் செய்திடப் பல பெரியவர்கள் உள்ளபொழுது நம் எண்ண மும், செயலும் பல ஆசை நிலைகொண்ட சுகபோகங்களுக்குத்தான் அடிமைப்பட்டு வாழும் நிலையில் உள்ளது இன்று இவ்வுலகமே.

அன்பென்னும் ஆசை வேண்டும், அழியாச் செல்வமான இவ்வாத்மாவை அழித்தே நாம் வாழ்ந்திடாமல் நம் எண்ணத்தையும், நம் கவாசத்தையும், நம் ஆத்மாவுக்கு அடிமையாக்கி அடிபணிந்து வாழ்வதற்கு நம்முள் இருக்கும் ஈசனின் சக்தியைக் கொண்டு, நமக்கு முன் தோன்றிய பல பெரியோர்களின் ஆசியைப் பெற்று வாழ்வதுவே நம் வாழ்க்கை. ஆசி பெற்று வாழ்ந்திருங்கள் அன்புடன் வாழ்ந்திருங்கள், ஆண்டவனாய் வாழ்ந்திருங்கள்.

எண்ணும் எண்ணக்கூட்டினையே
எண்ணும் எண்ண வடிவினிலே
எண்ணப் பேயாய் அலைய விட்டும்
எண்ணத் தெய்வமாய் எண்ணுவதும் எண்ணமேதான்!
வஞ்சனை என்ற உலகமென்று
வஞ்சனை என்று எண்ணிப்பார்த்தால்
வஞ்சனை வாழ்வே நமக்குக் கிட்டும்
வஞ்சம் கொண்டே வாழ்ந்திட்டால்.
வாழ்க்கைப் பாதை வழியினிலே
வழியறிந்து செல்வதுவே
வழியனுப்பி வைத்தவனுக்கு
வழங்கிடும் வாழ்த்ததுவே
வண்டி என்ற கூடிருக்க
வரும் மழைக்குக் குடையெதற்கு?
வழங்கியவன் அவனிருக்க
வரும் வினையை எண்ணலாமோ?
வல்லினம் மெல்லினம் கொண்டு பிறக்கவில்லை
வரும் வினைக்கு அஞ்சாதே.
வரும் இடியும் மழையும்
வரும் காற்றும் மணமும்
வழங்கியவன் அவன்தானே.
வழங்கியவன் அவனிருக்க
வரும் வினையை எண்ணலாமோ
வழியறிந்தே வாழ்ந்திட்டால்.

19-7-69

இன்றுள்ள உலக நிலை அனைத்திலுமே தன் புகழ் உயர வேண்டும், புகழ் உயரச் செல்வம் வேண்டும், செல்வம் சம்பாதிக்க இவ்வுடல் என்னும் கூடு ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசை நிலைக்காகத்தான் அநேகம் பேர் பல வழிகளில் ஆண்டவனை வணங்குவதுவே. ஆண்டவனிடம் தன் ஆசைக்கும், தன் புகழுக்கும் வேண்டக் கூடாது என்பவர்களை எல்லாம் இன்றைய உலகம் பெரும் பைத்தியமாக எண்ணுகின்றது.

ஆண்டவனே எங்குள்ளான்? என்ற கேள்விக்கும் இன்றைய உலகில் அறிந்து பார்க்கும் தன்மை இல்லையப்பா. ஆண்டவனிடம் வேண்டிக் கேட்காவிட்டால் இவ்வுடலுக்கு ஆகாரம் வேண்டியது இல்லையா? ஆண்டவன்தான் பசி என்ற பெரும் பசியை இவ்வுடலுக்கு அளித்துள்ளானே. இப்பசியை அடக்க நாம் உண்டு வாழ்வதற்கு அவ் ஆண்டவனை வேண்ட வேண்டாமா? என்றெல்லாம் பல நிலைகளில் எண்ணுகிறார்கள். இவ்வெண்ணப் பசியைப் பேராசை கொண்ட பசியாக அலைய விட்டு, அதனால் வரும் பல இன்னல்களுக்கு நாம் அடிபணிகிறோம் என்பதை நம் எண்ணப் பசியில் எண்ணிப் பார்த்தால் புரிந்துவிடும். இவ்வாத்மப் பசியை யாரும் எண்ணுவதில்லை. இவ்வுடல் பசிக்குத்தான் இவ்வுலகமே இன்றுள்ளது. இவ்வுடல் பசியினால்தான் வரும் நிலைகள் எல்லாமே நமக்கு நடப்பவை. இவ்வுடல் பசிக்கு நாம் எடுக்கும் உணவும் பிற நிலைகளும் நம் ஆத்மாவிற்கு எந்த நிலையில் ஏற்கிறது என்று எண்ணி இவ்வுடல் என்னும் பசியை மனம் என்னும் பசியால் அடக்கி ஆண்டிட முடியுமப்பா.

இவ்வுலகில் உதித்த எல்லோரும் ரிஷிகளைப்போலவும் ஞானிகளைப்போலவும், இவ்வுடலுக்கு உணவு உண்ணாமல் உடல் பசியை அடக்கி ஆளுங்கள் என்று சொல்லவில்லையப்பா என் வழியில் இயற்கையில் நம் உடலின் தன்மையைத்தான் நம் உடல் எந்தெந்த நிலையை ஏற்கிறது எந்த நிலையில் உண்டு வாழ்ந்திடலாம் என்பதுதான் எல்லோரும் அறிந்ததுவே. அன்ன ஆகாரம் இல்லாமல் வாழ்ந்திருங்கள் என்று சொல்லவில்லை. இவ்வுடல் என்னும் கூட்டை எண்ணம் என்ற ஏவலனால் எந்த நிலைக்கும் வைத்திருக்க முடியுமப்பா. உண்ணும் உணவிலிருந்து இவ்வுடலுக்கு எப்படிப் பல நிலைகள் கிடைக்கின்றதோ, அதேபோல்தான் அவ்வாத்மாவிற்கும் கிடைக்கின்றது. நாம் உண்டு உடுத்தி மகிழ்ந்து வாழ்ந்திடத்தான் வேண்டும். ஆனால் அந்நிலைக்காகப் பேராசை நிலைகொண்டு தன் தேவைக்கு மேல் சேமித்துவைப்பவன் ஒவ்வொருவனும் தனக்குத்தானே எதிரியாகின்றான்.

இன்று இவ்வுலகில் பெருகி உள்ள மக்கள் நிலையில், அன்பும், ஆதரவும் காட்டி வாழும் நிலைமை மறைந்துவிட்டது. தன் உடல் பசி ஒன்றுதான் ஒங்கி நிற்கிறது. நல்ல உபதேசங்களைக் கேட்பதுவும், நல்லோர் வழி செல்வதுவும் நம் ஆத்மாவிற்குச் செய்யும் நற்பணிகளை நாம் இன்று ஏற்று நடக்கவில்லை. நம் எண்ணங்கள் எல்லாம் இவ்வுடல் என்னும் பசியைத் தீர்த்துக் கொள்ளத்தான் ஆண்டவனை எண்ணுவதாகவே உள்ளது.

தன் எண்ணமும், செயலும் அமைதி கொண்டு தன் ஆத்மாவை அடக்கி ஆள்பவனுக்கு, தன் நிலையில் பதட்டத்தை வளர விடாமல், நான் என்ற எண்ணம் கொள்ளாமல் நல்லுணர்வுடனே நம் வாழ்க்கையை நாம் அமைதியுடனும் அன்புடனும் நடத்திச் செல்லும் மனப்பக்குவம் பெற்று நாம் வாழத்தான் இன்று நாம் செய்யும் ஜெபமும், பூஜையும், இவ்வுபதேசச் சொற்களும்.

இவ்வுடல் வேறு, இவ்வாத்மா வேறு. இவ்வுடலில் இவ்வாத்மா தங்கி இருப்பதுவே நாம் பெற்ற பாக்கியமாகக் கொண்டு இவ்வுலக நிலையில் இவ் இயற்கையில் கலந்துள்ள உண்மைகளை அறிந்தே அச் சூரியனின் சக்தி பெற்று வாழ்ந்திட வேண்டும். அச்சக்தி நிலை ஒரே நிலையில்தான் உள்ளது. நாம் எந்த நிலை கொண்டு ஏற்கின்றோமோ அந்த நிலைக்குத்தான் அச் சக்திநிலை நம்முடன் வரும். இன்று வீசும் இக்காற்றையே நாம் எண்ணிப் பார்த்தால் நம் நிலைக்கு எல்லாம் விளங்கும். கொதிக்க வைத்த தண்ணீரை ஆற்றுவதும் அக் காற்றுத்தான், அனல் கொண்டு எரியும் விறகை எரிய விடுவதும் அக்காற்றுத்தான். ஒரே நிலை கொண்டு வீசும் காற்றுத்தான் இவ்வனலையும் எரிக்க உதவுகின்றது, கொதிநீரையும் குளிரவிடுகிறது. அச் சக்திநிலையும் நம் நிலைக்கு அப்படித்தான் வருகிறது. எந்த நிலைகொண்டு நாம் எங்கு செல்கின்றோமோ அந்த நிலைகொண்டுதான் அச் சக்தி நமக்கு உதவி புரிகின்றது. நம் எண்ணத்திற்கு உகந்தபடிதான் அவ்வாண்டவனின் சக்தியையும் நாம் பெற முடியும். இவ்வுலகமே இவ்வெண்ணம் என்ற பசி நிலையைக் கொண்டுதான் சுற்றி வருகின்றது.

24-7-79

கோவில்

கோவில் என்ற புண்ணிய ஸ்தலத்தை அரசனும் சென்று வணங்கினான், ஆண்டியும் சென்று வணங்கினான். கோவில் என்றும் இடத்தைப் புனிதமாக்கி அந்த நிலைகொண்டு மனிதர்களின்

எண்ணமெல்லாம் ஒரே பக்திநிலையாக ஆண்டவன் என்ற அவ் வாண்டவனைத் துதிப்பதற்கு ஒரே நிலைகொண்டு செல்வதற்காக அன்று சித்தர்களால் மனிதர்கள் நிலைக்கெல்லாம் புரிவதற்காக அமைத்து வைத்த புண்ணிய ஸ்தலங்கள்தான் இன்று இந் நாட்டில், நாம் வாழும் நாட்டில், அமைந்துள்ள பல கோவில்களும்.

கோவில் என்னும் இடத்திற்குச் செல்ல, செல்வந்தன், செல்வமில்லாதவன் என்ற பாகுபாடெல்லாம் இல்லாமல், எல்லோரும் ஒரே பக்தி நிலைகொண்டு வணங்குவதற்காகத்தான் பல சித்தர்கள் அக்கோவிலில் உருவ வழிபாடு வைத்து நமக்கு மேல் ஒருவன் உள்ளான், அவன் நம்மைப் பார்த்துக் கொள்வான் என்று பல நிலைகளை மக்களுக்கு உணர்த்துவதற்காக தன் நிலையில் பெரும் தவமிருந்து அச்சக்தியில் இருந்து சகல அருளையும் தான் பெற்று அக்கோவில் உள்ள இடத்தில் தானே கோவில்கொண்டு வரும் பக்தர்களின் எண்ணத்தையெல்லாம் தன் நிலையில் ஈர்த்து, அவரவர்கள் வேண்டும் நிலைக்கு உகந்த செயல்களையெல்லாம் செய்வது அச்சகல அருள் பெற்ற மகரிஷிகளும், சப்த ரிஷிகளும், ஞான ரிஷிகளும் தாம்.

இந்த நாட்டில் தோன்றிய ரிஷிகளும் ஞானிகளும் அவர்கள் கோவில் கொண்ட இடத்திலேயே இன்றும் அமர்ந்து அழியா உடலும், அழியா ஆத்மாவும் பெற்று, செய்யும் செயலினால்தான் இத் தேசத்தில் இன்றும் மக்களின் மனதில் ஒரு ஒற்றுமை நிலையும் தவறுக்குப் பயப்படும் நிலையும் இருந்து வருகின்றது. அக்கோவில் இல்லாத நிலையும் ஆண்டவன் இல்லாத நிலையும் இருந்திருந்தால் இன்றுள்ளளவும் பக்தியும், நியாயமும் இருப்பதற்கு வழியில்லாமல் தான், நாம் எல்லாம் இருந்திருப்போம். நாம் செய்த பாக்கியம் அன்று தோன்றிய, நம்முடனே கலந்துள்ள, நம்மையெல்லாம் காக்கும் தெய்வங்களாக, இன்றும் தெய்வத்தின் தெய்வமாக நம் ரிஷிகள்தாம் கலந்துள்ளனர்.

நாம் நம்மில் நாமே ஆண்டவனாக உள்ளபொழுது, நமக்கு உயர்ந்தவர் நமக்குத் தாழ்ந்தவர் என்ற பாகுபாடு ஏற்படுத்தி ஏன் பார்க்க வேண்டும் என்று எண்ணம் கொள்ளலாம். உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்பதெல்லாம் பொருளினாலேயோ ஜாதி, மத வேறு பாட்டினாலேயோ வருவதல்ல

நமக்கு மேல் உயர்ந்த எண்ணம் கொண்டு அவ் ஈஸ்வரன் சக்தியைப் பெற்று சகல நிலைக்கும் நம்முள் கலந்துள்ள, நாம்

எண்ணும் நிலைக்கெல்லம் நம்முள் வந்து நமக்கு அருள்புரியும், நமக்கும் உயர்ந்த ஞானம் பெற்ற அத்தேவர்களை வணங்குவது தான் நம் ஆத்மாவிற்கு, நாம் சாந்தி பெறும் நிலையாக இன்றுள்ளது. ஆண்டவனின் ரூபத்தையும், ஆண்டவனின் நிலையையும் அறிந்து சொல்லவோ, உருவம் பார்த்து உணர்ந்து சொல்லவோ, யாராலும் முடிந்திடாது, யாராலும் என்பது ஆண்டவன் என்பவன் எங்கிருக்கின்றான்? அச்சக்தியின் ரூபம் என்ன? அச்சிவனின் ரூபம் என்ன? என்று கண்டறிய இன்று ஆண்டவன் என்ற ரூபம் கொண்டு நாம் வணங்கிடும், நமக்கு ரூபமளித்து, இன்று பல நிலைகளை நமக்கு உணர்த்தி, நம்முள் எல்லாம் கலந்து, சூட்சும நிலைகொண்டு வாழும் பல பெரியோர்களைக் கேட்டாலும், எந்த ரிஷித்தன்மை பெற்றவர்களாலும், எந்த ஞான நிலை பெற்றவரினாலும் ஆண்டவனின் ரூபத்தைக் கண்டறிய முடியாது, கேட்டறிய முடியாது. சகலத்திலும் கலந்துள்ள அவ் ஆண்டவன் என்பவனை அறிந்து காண அவ்வாண்டவனுல்தான் முடிந்திடும்.

சக்தியின் அருள்பெற்று, இஜ் ஜீவ உடலுடன் வாழ்ந்திடும் எல்லோருமே தன் நிலையில் அவரவர்கள் ஏற்கும் நிலைகொண்டு, அவரவர்களும், தன் நிலையை உயர்த்திக்கொள்ள, உணர்ந்து கொள்ள, இவ்வாத்மாவை அழியா நிலைகொண்டு, சித்தர்கள், ஞானிகள் பெற்ற நிலையைத்தான் பெற முடியுமே தவிர, ஆண்டவனின் ரூபத்தையோ ஆண்டவனின் சொல்வையோ பார்த்தறிந்தவர் யார் உள்ளார்? ஆண்டவன் என்பவருக்கு ரூபமே இல்லை. இல்லை என்று சொல்வதற்கும் நம் சக்தியில் பொருளில்லை.

நம் எண்ணம் கொண்டுதான், நம் சுவாச நிலையின் அருளால், நாம் உயர்ந்து வாழ்ந்திட முடியும். நம் எண்ணத்திற்குத் தகுந்த சக்தியை ஈர்த்து எடுக்கத்தான் இப்பாட நிலைகளும், இவ்வாண்டவன் என்ற வழிபாடுகளும். எண்ணும் எண்ணத்திற்கு உகந்த நிலையில் உள்ளவன் அவ்வாண்டவன். அச் சக்தி நிலையை ஈர்த்து நல்வாழ்க்கை வாழ்ந்திருங்கள் சகல அருளையும் பெற்றிடலாம்.

25-7-79

தெய்வப்பிறவி, மனிதப்பிறவி என்ற பாகுபாடு பிறவியில் இல்லை. தேவனுக்கு அடுத்தது மனிதப்பிறவி என்கிறார்கள். தேவப்பிறவியாய் யாரும் பிறப்பதில்லை. வம்சவழி ராஜயோகம் என்ற நிலைகொண்டெல்லாம் பிறப்பது அடுத்த நிலைதான். இம் மனிதப்பிறவி, ஆரம்ப நிலையில், அச்சக்தியின் நிலைகொண்டு,

சமமான நிலைகொண்டுதான் ஆரம்பத்தில் உலகம், உயிர் அணுக்கள் தோன்றிய நாள் முதலே சமமான நிலையில் தான் எல்லா உயிரணுக்களுமே ஜீவன் பெற்றன.

ஆண்டவனாகவும், மனிதனாகவும் பேயாகவும், மிருகமாகவும், மற்ற எல்லா ஜீவஜெந்துக்களாகவும் ஆனதெல்லாமே அச்சக்தியின் அருளில் சமமான நிலையில் வந்த உயிரணுக்கள் எல்லாம் அதனதன் சுவாச நிலைகொண்டுதான் பல நிலை கொண்ட ரூபமெடுத்து, ஜீவன் பெற்று வாழ்கின்றது. சக்தியின் அருளில் சமமான நிலைகொண்டு உலக ஆரம்பத்தில் உயிர் பெற்ற நாமெல்லோருமே இன்று ஆண்டவனாகவும், மனிதனாகவும், மற்ற ஜீவராசிகளாகவும், இன்றைய உலகில் ஜீவன் பெற்று வாழ்வதெல்லாம் நாம் அன்று எடுத்த, இன்று எடுக்கும் சுவாச நிலைகொண்டு நமக்கு நாமே தேடிக்கொண்ட நிலைதான் இன்றுள்ள எல்லா நிலைகளுமே. நாம் இன்றுள்ள நிலையையாவது, நிலைநிறுத்தி வாழ்வதற்கே இப்பாடநிலைகளெல்லாம். ஆண்டவன் பிறப்பு வேறு, மனிதன் பிறப்பு வேறு என்ற மாறுபட்ட நிலை அச்சக்தியின் அருளிலிருந்து நாம் பெறவில்லை.

நாம் இன்று இந்நிலை பெற்று வாழ்வதுவே—உண்மையை ஊன்றிப்பார்த்தால்—தெய்வ நிலையில் இருந்து மனித நிலைக்கு வந்ததுதான். மனிதனின் நிலைகொண்டு நம் நிலையை நாம் உணர்ந்து, நாம் விட்டு வந்த தெய்வப் பிறவியை, நாம் ஏற்கும் நிலை நமக்குள்ளது. தெய்வத்தின் தெய்வமாகக் கலந்துறவாடும் நிலையை ஏற்ற நாம் இம் மனிதப் பிறவியிலேயே அப்பாக்கியத்தைப் பெற்று வாழ்ந்திட வேண்டும். மனிதனின் நிலை அறிந்து வாழ்ந்திட வேண்டும். காலமும் நேரமும் பார்த்து வருவதல்ல, தன் நிலை உணர்ந்து தான் வாழும் வாழ்க்கை. மனிதன் தன் நிலையில், தன் சுவாசத்தையும், எண்ணத்தையும் கெடுத்துக் கொள்வதால்தான் ஆண்டவனாகும் நிலையை மாற்றி ஆவி உலகில் அல்லல் பட்டு, பல ஜென்மங்கள் பல ஜீவராசிகளின் ஜென்மங்களைப் பெற்று, சுற்றிக்கொண்டே உள்ள நிலையை நாம் ஏன் பெற வேண்டும்?

26-7-79

ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் நிலை உணர்ந்து வாழ வேண்டும். எப்படி நாம் உண்ணும் உணவு நாம் சந்தோஷ நிலைகொண்டு இருக்கும் பொழுது நல்ல மணமும், நல்ல சுவையும் கூடியதாக நம் நாவிற்கும் மனதிற்கும் தெரிகிறது. அந்நிலையில் உண்ணும் உணவு நம் உடம்பிற்கு அமிழ்தமாக அரும்பெரும் சுவை கூடிய

தாக நம் உள்ளமும் உடலும் ஏற்கிறது. நாம் நம்மில் பல கலக் கங்கள், பல கஷ்ட நிலைகள், சோர்ந்த நிலைகொண்டு மனச்சங்கடத் துடன் உள்ள பொழுது நாம் உண்ணும் உணவெல்லாம், நம் உடலும் மனமும் பெரும் சங்கடத்துடனே ஏற்று, அதிலுள்ள கவையும் நம் நாவிற்கு ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலை இல்லாமல், நம் உடல் நிலையும் அதனால் பாதிக்கப்படுகிறது. ஒன்றுபோல் உள்ள உணவை உண்டாலும், நம் மன நிலையைப் பொறுத்துத்தான், உடல் அவ்வாகாரத்தை எடுத்து நம் ஆத்மாவிற்கு அளிக்கிறது.

ஒவ்வொருவரும், தன் சுவாச நிலையும் எண்ண அலைகளும் கொண்டுதான் இவ்வுயிர், இவ் உடலை இயக்கி வாழ்கின்றோம். எப்படி ஒரு பொருளையோ, நாம் சமைக்கும் சமையலையோ நம் எண்ணத்தை அதன் மேல் செலுத்திப் பக்குவப்படுத்தி, பதம் பார்த்துச் செய்கின்றோமோ, எந்த ஒரு பொருளுக்கும், நாம் செய்யும்பொழுது, அதன் பதம் அறிந்து செய்தால்தான் அது முழுமை அடைகிறது. அதைப்போல்தான் இவ்வுடல் என்னும் கூட்டை இவ்வுள்ளத்தினாலும், இச்சுவாசத்தினாலும்தான் இவ்வுடலுக்கு பதம் அறிந்து, சந்தோஷ நிலை, கோப நிலை என்ற நிலையில் நாம், நம்மைச் சமமாக நிலைப்படுத்திக்கொண்டு, இவ்வுடலையே பக்குவப்படுத்தி, பதம் அறிந்து, நாம் நம் ஆத்மாவை வணங்கி வாழும் நிலைக்கு நம்மை நாம் பதப்படுத்தி வாழ்ந்திட வேண்டுமப்பா.

நம்மில், நம்மைச் சுற்றிப் பல அணுக்களின் உந்தலுக்கு நாம் அடிபணிந்து வாழ்ந்திடாமல், நமக்கு நாம் அடிபணிந்து வாழ வேண்டும். நாம் எடுத்திடும் சுவாச நிலைகள் எல்லாம் நம் உடலுக்கு எந்தெந்த நிலையில் நாம் எடுக்கின்றோமோ, அதைக் கொண்டுதான் நன்மையும் தீமையும் அமைகின்றது என்பதனை உணர்ந்து நம்மை நாம் பக்குவப்படுத்தி, சமப்படுத்தி வாழ வேண்டும்.

இப்பாட முறைகொண்டு நீங்கள் பகுத்தறிந்து உணர்ந்து, நமக்கு முன் உபதேசித்த பல பெரியோர்களின் வழியில் நடந்து, ஏற்றமுடன், நல் எண்ணம் கொண்டே, பதப்படுத்தி வாழ்ந்திடுங்கள் பக்குவ நிலையில்.

நாம் வேறல்ல, இவ்வுலகம் வேறல்ல, இவ்வுலகனைத்திலும் உள்ள உயிரணுக்கள் வேறல்ல. அச்சக்தியின் அருளில் உருளும் இவ்வுலகத்தில் உதித்துள்ள உயிரணுக்கள் எல்லாமே, எல்லாமே ஒரே சொந்தம்தான். நம்மை நாம் பிரித்து வாழ வேண்டியதில்லை. நம்முள் கலந்ததுதான் எல்லாமே. அவ் எல்லாவற்றிலும் கலந்துள்ளவர்தாம் நாமுமே. நான் என்ற தனி நிலை இல்லாத நாம்

இவ் உருளுகின்ற உலகுடன் உலகமாகச் சுற்றி, நாம் பெற்ற அருளை நம்முள் ஈர்த்து வாழ்ந்திடுவோம், வாழ்ந்திடுவோம். நல் மனத்துடனும் அன்புகொண்டு வாழ்ந்திடுவோம்.

27-7-79

மனித எண்ணம் கொண்டு, இவ்வுலகம் மற்ற மண்டலங்கள் எல்லாவற்றையுமே அறிந்துகொள்ள மனிதரினால் மட்டும் தான் முடிந்திடும். இன்று ஆத்ம உடலுடன் உள்ள மனிதரினால் மட்டும் தான் எல்லா நிலையையும் ஈர்த்து எல்லா உண்மைகளையும் கண்டிட முடியும். அச்சக்தி ஆண், பெண், குழந்தைகள், முதியவர்கள் என்ற நிலைகொண்டு வயது வரம்பில்லாமல், எல்லோருக்குமே அச்சக்தியுள்ளது. நாம் ஈர்த்து எடுக்கும் நிலை கொண்டுதான் அச்சக்தி நமக்கு உதவுகின்றது.

எப்படி மின்சாரத்திலிருந்து கடுகளவு வெளிச்சத்தையும் அதி தீவிர வெளிச்சத்தையும் பாய்ச்சும் தன்மையை நாம் எந்த நிலையில் அதைப் பாய்ச்ச வைக்கின்றோமோ அந்த நிலையில் நாம் அதன் ஒளியைப் பெறுகின்றோமல்லவா? அதைப்போலத்தான் இம் மனிதனின் சக்தி மின்சாரத்தின் சக்தியைவிட அதிவிரைவு கொண்ட சக்தியாக உள்ளது.

இன்று மனிதர்கள் தன் சக்தியைத் தானே உணர்ந்து எடுக்கும் நிலையில் இல்லை. படிப்பு என்ற நிலையில், பல நூல்களையும், பல கல்வி ஸ்தாபனங்களுக்குச் சென்று படிப்பதுவும் தன் அறிவை மேன்மேலும் வளர்த்துக்கொள்ளும் நிலையில் தன் அறிவு வளர வேண்டும், தன் எண்ணம் வீரிய சக்தி பெற்றுத் தன் நிலையில் பல நிலைகளை அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் படிப்பை வளர்த்துக்கொள்பவர்கள் மிகவும் குறைவு. படிப்பதினால் தன் வாழ்க்கை நிலைக்குகந்த செல்வம் பெற்றுச்செழிப்புடன் வாழலாம், உயர்ந்த உத்தியோகம் கிடைக்கும், உன்னத நிலைபெற்று, புகழ் நிலையில் வாழலாம் என்ற இவ் ஆசாபாசத்துடன் தான் இன்றைய பாட நிலையும், படிக்கும் நிலையும், கல்வி கற்பவர்க்கும் கல்வி புகட்டுபவர்க்கும் உள்ளது. இவ்வுடல் என்னும் கூட்டை ஆத்மா வின் நிலை கொண்டு நம் எண்ணம் என்ற செயலினால் இவ்வுடலில் உள்ள ஒவ்வொரு அணுக்களையும் இவ்வுலகம் அனைத்திலும் உள்ள சக்தியைக் கண்டறியும் ஆற்றலும், இவ்வுடலையே நாம் பறக்கும் நிலைப்படுத்தி, எந்த நிலைக்கும் இவ்வுடலை நாம் ஈர்த்து அச்சக்தி அருளைப் பெற்று இவ்வுலகில் உள்ள மக்களுக்குப் பல உண்மைகளை உணர்த்திட முடியும். பிறந்தோம், வளர்ந்தோம், வாழ்ந்தோம்,

மடிந்தோம் என்ற சாதாரண நிலையில்தான், மிருகங்கள் நிலை கொண்டுதான் நம் எண்ணத்தின் சக்தியை நாம் எண்ணிப் பார்க்காமல் வாழ்கின்றோம்.

இவ்வெண்ணம், இச்சக்தி உடல் என்னும் கூட்டில் ஆத்மா உள்ளவரை செயல்படும் தன்மை ஆவி உலகத்தில் அறிந்திட முடியாது. பல ஜென்மங்களில் நாம் எடுத்த எண்ணங்களும், செயல்களும் தான் இவ்வுடலை விட்டுச் சென்ற அவ்வாவிகளால் அறிந்துகொள்ள முடியும்.

உடலில் உள்ளபொழுது எந்தெந்த நிலையை அவ்வாத்மா பெற்றதோ, எந்த நிலைகொண்ட அறிவாற்றல் அவ்வாத்மாவுக்கு இருந்ததோ அதே நிலையில்தான் அவ்வாத்மா சுற்றிக்கொண்டே இருக்கும். தன் அறிவைப் பெருக்கிக்கொள்ள ஆவி உலகில் உள்ள ஆத்மாவினால் முடிந்திடாது. இவ்வுலகையும், தான் எந்த எந்த நிலையில் வாழ்ந்ததோ அந்த அந்த நிலைகொண்ட மனிதர்களையும், அதே நிலைகொண்ட இடத்திலும்தான் அவ்வாத்மா மறு ஜென்மம் பெற்றுத் தன் தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம் என்ற ஆவலுடன் பல ஆண்டுகள் சுற்றிக்கொண்டுள்ளது. ஆனால் மறு ஜென்மம் பெற்று இன்று இவ்வுலகில் வாழ்ந்திடும், உடலுடன் கூடிய ஆத்மாக்கள் எல்லாம் தன் நிலை உணர்ந்து வாழும் நிலையும், ஈர்க்கும் நிலையும் இல்லாமல் பிறரின் நிலை கொண்டே தன் எண்ணச் சக்தியை விரயமாக்கி வாழ்ந்திடாமல் அச்சக்தியின் அருளை ஏற்று வாழும் வாழ்க்கையைப் பெற்று வாழ்ந்திருங்கள்.

28-7-79

சிறு சிறு மழைத்துளிகள்தான் பெரும் வெள்ளமாகச் செல் கின்றது. நாற்று நட்டு, பயிர் செய்து, அப்பயிரைக் கொண்டு நாம் உணவைச் சமைத்து, பக்குவப்படுத்தித்தான் உண்ண முடி கின்றது. நாம் செல்லும் தியான முறைக்கும், நம்மை நாம் சிறுகச் சிறுகப் பக்குவ நிலைக்குப் பதப்படுத்தித்தான் அந்நிலைக்கு நாம் வழியமைத்து வந்திட முடியும்.

அவசரப்படும், இருக்கும் நிலையில் கசப்புடனும், ஆவல் நிலையில் ஆசைப்படும் வருவதல்ல தியான நிலை. தன் வாழ்க்கை யுடன் ஒன்றி, உயர்ந்து சிறு சிறு நிலைக்கும், நம் எண்ணத்தையும், செயலையும் நாம் பக்குவப்படுத்தி, நம்முள் உள்ள இவ்வணுக்களை எல்லாம் நம் நிலைக்குச் செயல்படுந் தன்மைக்குக் கொண்டு வந்து,

நாம் என்ற நிலையையே இவ்வுடல் என்னும் கூட்டை நாம் மறக்கும் நிலைகொண்டு, நம்மை நாம் பரிபக்குவப்படுத்தி, நம்முள் இருக்கும் அவ் ஆத்மாவை நாம் கண்டு, அவ்வாத்மாவையே நாம் புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கும் அந்நிலையில், நம் இச்சையில், நாம் அதை இயக்கும் தன்மையைப் பெற்று, அவ்வாத்மாவின் நிலை கொண்டு பெரும் உன்னத சக்தியை நாம் ஈர்த்து எடுக்கலாம். இவ்வுலகம் சுழலும் சுழற்சியில், நம் ஆத்மாவிற்கு அச்சுரியனில் இருந்து வரும் ஒளிக் கதிர்களை இப்பூமியின் மேல் படாமல், நேர் நிலையில் நம் ஆத்மாவிற்கே ஈர்த்து எடுத்து, நம் ஆத்மாவிற்கு நேரில் நாம் பெறும் சக்தியின் அருளைப் பெறும் நிலையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அதிலிருந்து நம் நிலையை நாம், ஞான நிலைக்கும், ரிஷியின் நிலைக்கும் உயர்த்திக் கொள்ள முடியும். நடந்தவைகளை நினைப்பதுவும், நடக்கப்போவனவற்றைக் கனவு காண்பதுவும் ஞான நிலைக்கும், ரிஷி நிலைக்கும் உகந்ததல்ல.

நேற்று, இன்று, நாளை என்ற பாகுபாடு இல்லாத பகலும் இரவும் பிரித்து எண்ணாமல் அத் தியான நிலை பெற்றிடலாம். ஆரம்பப் பாடநிலைக்கு இந்த அளவுதான் புகட்டிட முடியும். ஒவ்வொருவரும் பாட நிலையில் இருந்தோ, போதனை நிலையில் இருந்தோ தன்னுள் அச் சக்தியின் அருளை ஈர்த்து எடுத்திட முடியாது. பாட நிலையும் போதனை முறையும் நமக்கு வழிகாட்டி நிலைதான். வழியறிந்து செல்வது நம்முடைய செயலினால்தான். இந்நிலையை ஏற்றுக்கொண்டு ஒவ்வொருவரும் தன் நிலையில் ஜெப நிலை என்றால் என்ன? அத்தெய்வத்தின் சக்தியின் அருளை நாம் எப்படி ஈர்த்து எடுக்க முடியும் என்றுணர்ந்து தன் தன் நிலையில், நடந்தவற்றை மறந்து, நடக்கப்போவதை எண்ணிடாமல், இன்று இருக்கும் நிலையில் எண்ணம் கொண்டே ஜெபித்திருங்கள்.

29-7-79

நல்வினை, தீவினை என்பதெல்லாம் நாமாய் எடுக்கும் வினையல்ல. நம்முள் இயங்கும் இறைவனின் சக்தியைக் கொண்டு நடப்பவைதான் நல்வினை, தீவினை எல்லாமே என்று உணர்ந்து நாம் இவ்வுடல் என்னும் கூட்டில் உள்ள ஆத்மாவை நம்முள் இருக்கும் இறைவன் சக்தியைக் கொண்டு நாம் எடுக்கும் முறையிலிருந்து இவ்வாத்மாவை நாம் இவ்வுடலென்னும் கூட்டை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற பிறகும் எந்த நிலைக்கும் அவ்வாத்மா நம் எண்ணத்திற்கு உகந்தபடி செயல்படும் தன்மை பெறும்.

நமக்கு என்று ஒரு ஏசு மகான் எப்படிக்கிடைத்தார்? ஆழ் வார்கள் பலர் நமக்கு எப்படிக்கிடைத்தார்கள்? சூட்சும நிலை

கொண்ட இவ்வாத்மா, பெரியோர்கள் எல்லாரும், தன் நிலைக்கு உகந்த உடல்களை எப்படி எப்படி எடுத்துப் பிறவி எடுக்காமலேயே இவ்வுலகில் வாழ்கின்றார்கள் என்ற நிலை புரிந்து நாம் வாழ வேண்டும். பல ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் எல்லாம் பிறவியிலிருந்து அந்நிலை பெற்று வரவில்லை. சில உடல்கள் அவ்வுடலிலிருந்து ஆவி பிரிந்து சென்ற பிறகு அவ்வுடல்களை இவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

என் அவ்வுடலிலிருந்து சென்ற ஆவிக்கே அவ்வுடலில் திரும்பவும் வந்து செயல்பட முடிந்திடாதா என்ற எண்ணம் கொள்ளலாம். அவ்வுடலுடன் இருக்கும் பொழுது அவ்வாவிக்கு எந்த நிலையில் சக்தி பெற்றதோ அந்த நிலையில்தான் அது செயல்பட முடிந்திடும். பயத்துடனும் இவ்வுடலில் உள்ள வலியின் கொடுமையினாலும் இவ்வுடலைவிட்டுப் பிரியும் ஆவியினால் திரும்பவும் அவ்வுடலை ஏற்றுச் செயல்படுத்திட முடிந்திடாது. அந்த நிலையில் வருவதுதான் அவ்வுடல்களுக்குப் பல ஞானங்கள் பெற்ற, இவ்வுலகுக்கு இன்னும் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்ற நிலையிலுள்ள பெரியோர்களின் ஆவி இவ்வுடலில் வந்து செயல்படுகிறது.

சாதாரண ஆட்டு இடையனாக இருந்த ஏசுபிரான் ஆடு மேய்க்கும் நிலையில் அவர் உடலை ஒரு கருநாகம் திண்டியதால் அவர் ஆவி பிரிந்தது. அந்த நிலையில் அவ்வுடல் கெடாத நிலையில் இருந்ததால் அவர் சிறுவனாய் அன்பு கொண்டிருந்த அவரின் தாய் தந்தையின் நிலையறிந்து அவ்வுடலை ஒரு மாபெரும் ரிஷி ஏற்றுக் கொண்டார். இம்மனிதர்களின் குணத்தை மக்களுக்குப் புகட்ட அவ்வுடலில் இருந்துகொண்டே அந்த ரிஷி தன் நிலையில் தன் வழியில் மக்களுக்குப் புகட்டிச் சென்றார். அவ் ஏசுபிரான் இன்னும் எங்கும் செல்லவில்லை. எவ்வுடலை ஏற்று எந் நாட்டில் வாழ்ந்தாரோ அந்த நிலைக்கெல்லாம் வந்து செல்கின்றார்.

எண்ணி ஏற்று ஈர்க்கும் நிலையிலே அங்கு இன்று. ஜெபம் பெற்று அறிந்திட்டால் அவரின் நிலையை அறிந்திடலாம். பல ரிஷிகளும் தவமுனிவர்களும் ஆதிநாளிலேயே தோன்றிய நாடப்பா இந்நாடு. அதனால்தான் இன்றும் இங்கு இன்னும் இத் தெய்வ நம்பிக்கை என்றதொரு பயமாவது உள்ளதப்பா. அவ் வாண்டவனின் சக்தியை ஈர்த்து ஏற்கும் நிலையை இவ்வுடலுடன் நாம் உள்ள நிலைகொண்டே ஒவ்வொருவரும் அறிந்து வாழ்ந்தால் பல ஜென்மங்கள் எடுத்து ஆவி உலகில் அல்லல்பட வேண்டியதில்லை என்ற உண்மை உணர்ந்து ஒவ்வொருவரும் செயல்பட்டு நம்முள் உள்ள இறைவனின் சக்தியால் ஊட்டம் பெற்று நம் உயிர் ஆத்மாவை உன்னத நிலைகொண்டு வாழ்ந்திட வேண்டும்.

இவ்வுடலை எந்த அணுவும் ஏற்கும் நிலையில் உள்ளதால் நாம் நம் உடலைத் தீய அணுக்களின் ஏவலுக்கு ஆளாக்காமல் நல்லோரின் ஆசி பெறத்தான் நாம் நம் ஜெபத்தையும் நம் எண்ணத்தையும் செயல்படுத்தி வாழ்ந்திட வேண்டும்.

30-7-79

இந்நிலையில் ஒரு ஏசுநாதரும், ஒரு வால்மீகி முனிவரும், ஒரு திருவள்ளுவரும், ஒரு திருஞான சம்பந்தரும் நயம்பட உரைத்த ஓளவையாரும் இப்படி மக்களுக்கு உபதேசிக்க, நல்வழி புகட்ட ஒவ்வொருவர் தோன்றியதாகத்தான் நாம் அறிகின்றோம். அவர்கள் பிறவி எடுத்துப் பல உன்னத நூல்களை நமக்கு உணர்த்தி விட்டுத் தன்னிலையில் ஜெபம் பெற்று மறு உடலை எடுக்காமல் சூட்சும உலகில் சுழன்றுகொண்டே உள்ளனர் என்பது மட்டும் உண்மையல்ல, அவர்கள் எடுத்த பிறவிப் பயனால் இன்றும் பல உடல்களை ஏற்று இன்றும் மக்களுக்காகப் பல நல்ல உபதேசங்களையும், பல அருள் ஆசிகளையும் வழங்குகிறார்கள் என்ற உண்மையை உணர்ந்து நமக்கு முன் தோன்றிய பல ரிஷிகளும் ஞானிகளும் எப்படி நமக்கு நல் அருளை அளிக்கின்றார்கள் என்பதனை உணர்ந்து நாமும் அந்த ஜெப அருள் பெற்று நம் ஜென்மத்தில் நாம் எடுக்கும் சுவாசத்திற்கும் நம் எண்ணத்திற்கும் உகந்தபடி நல் எண்ணம் கொண்டு அச் சூட்சும உலகில் கலந்துள்ள பெரியோர்கள் நம்முள் வந்து நமக்குப் பல வழிகளைப் புகட்டும் பாக்கியத்தை நாம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

நம் உயிர் ஆத்மாவுக்கு நாம் சேர்க்கும் நல் சொத்தாக அதை நாம் ஏற்று நாமும் இவ்வுடலை விட்டுப் பிரிந்து சூட்சும உலகுக்குச் செல்ல நம்மை நாம் பக்குவப்படுத்திக்கொள்வது இப்பெரியோர்களின் அருளைப் பெற்று வாழ்வதுவே. பிறரின் எண்ணமும், பிறரின் தூண்டுதலும் நம்மை வந்து அண்டாமல் நம் அறிவில் நம் உணர்வில் நாம் பல உண்மைகளைப் பெற்று அறிந்திட வேண்டுவதுதான், நம்மை நாமே எண்ணி வாழ்வது தான் என்ற நிலைகொண்ட நிலைக்கு ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்துள்ள இவ்வுலகினிலே ஒன்றி, நாம் நல்லோரின் ஆசி பெறுவது என்பது சூட்சும நிலை பெற்ற பெரியோர்களின் ஆசி பெறுவதுவே. பால் புகட்டத் தாய், பாடம் புகட்டக் குரு, வாழ்ந்திட மனைவி, வளர்த்திட மக்கள் என்று ஒன்றுடன் ஒன்று நம்மை நாம் பிணைத்து வாழும் நிலையில் நான் என்ற தனி நிலையில் இல்லாத நாம் அப் பெரியோர்களின் அருள் ஆசி பெற்று வாழ்வது நம் உயிர் அணுவிற்கு நாம் பெறும் பெரும் சொத்துத்தான், நம்மை இயக்கிச்

செல்வதுவே அப்பெரியோர்களின் ஆதிதான் என்றுணர்ந்து நான் என்ற நிலைப்படுத்தி வாழ்ந்திடாமல் நல் வாழ்க்கை வாழ்ந்திருங்கள்.

2-8-79

தியான முறையில் அமர்ந்து நாம் தியானத்திற்கு வரும் பொழுது சுவாச நிலை எடுத்துத் தியானம் பெற வேண்டும் என்பது நம் எண்ணத்தை முதலில் அச் சுவாச நிலையினால் சமப்படுத்துவ தற்காகத்தான். ஜெப நிலைக்கு முதல், அச் சுவாச நிலையை ஈர்த் தெடுத்துக்கொள் என்பது, நாம் ஜெப நிலைக்கு அமரும்பொழுது, நம் சுவாசம் ஒரு நிலையில் இல்லாமல், மேலும்மீழாமாக ஆடிக்கொண்டேதான் வரும். நம் எண்ணம் முழுவதையுமே அஜ் ஜெபநிலையின் நினைவைச் செலுத்திய பிறகுதான், ஒரே நேர்பட்டு சமநிலைபெற்று, பிறகு உயர்ந்த நிலையில் நாம் இருப்பதைப் போன்ற, நம் உடலும் மனமும் எண்ணும்படி, அச் சுவாசம் உயர்ந்து செல்கிறது. அந்த நிலையில் நாம் இவ்வுலகம், இவ்வுடல், எல்லாவற்றையும் மறந்து, உயர்ந்த நிலையில், பறந்த நிலையில், சஞ்சரிக்கும் தன்மை பெற்றுச் சஞ்சரிக்கின்றோம்.

இவ்வுலகில் உள்ள உயிர் அணுக்களுக்கு மட்டும்தான் ஜீவன் உள்ளது என்று உணர்கின்றோம். இவ்வுயிர் அணுக்கள் உயிர் வாழ, அச்சூரிய சக்தியில் இருந்து வரும் ஒளிக்கதிர்கள், இப் பூமியில் வந்து தாக்குவதற்கு முதலில், இப்பூமிக்குமேல் உள்ள காற்றிலும் தண்ணீரிலும் பட்டுத்தான், இப்பூமியின் மேல் பட்டு நம் சுவாசம் ஈர்க்கிறது. இப்பூமியில் மட்டும் உயிரணுக்கள் உயிர் பெறுகின்றன என்பது மட்டும் உண்மையல்ல. இவ்வான மண்டலத்தில் உள்ள காற்றிலிலே பலவித உயிரணுக்கள் நம் கண்ணிற்கும் எண்ணத்திற்கும் தெரியாமல் ஜீவன்பெற்றுப் பறந்து வாழ்கின்றன.

இக்காற்றுக்கும் உயிருண்டு, தண்ணீருக்கும் உயிருண்டு, ஜீவ னுள்ள அக் காற்றும், ஜீவன் பெற்ற ஜீவ நதியும் இல்லாவிட் டால், அச்சூரிய ஒளி ஒன்றினால் மட்டும் உயிர் பெறும் தன்மை உயிரணுக்களுக்கு இல்லை. காற்று ஒரே திசையிலா வீசுகின்றது? சுழல்காற்றுகவும் சுழல்கின்றது; அமைதியான நிலையிலும் உள்ளது; பல திசைகளிலும் மாறி மாறி வீசுகின்றது. அக்காற்றுக் கும் ஜீவன் உள்ளதால்தான், அந்தந்த இடங்களில் உள்ள காற்று, அச் சூரியனில் இருந்து வரும் ஒளிக்கதிர்களை எந்தத் தன்மை

கொண்டு ஈர்க்கின்றதோ, அந்த நிலையில்தான், அது வீசி, அந்தந்த நிலைக்குத் தகுந்த தன்மையில், பயன் தருகிறது.

நாம் முதலில் சொன்ன பாடத்தில் மண்வாடை, சுவாச நிலை, அந்த நிலையில் உள்ள தண்ணீரின் நிலை என்றே அந்த நிலையில் வீசும் காற்றின் தன்மையும் கலந்துதான் அச் சூரியனின் ஒளிபெற்று இப்பூமியைச் சுற்றி நிலைபெறுகிறது எல்லாமே.

4-8-79

அச் சூரியனின் ஒளிக்கதிர்கள் படும் இடங்களில் எல்லாம் உயிர் அணுக்கள் ஜீவன் பெற்று வாழ்கின்றன. இப்பூமியிலும், பூமியில் என்பது, பூமியின் மேல் பகுதி, இப்பூமிக்குக் கீழ் உள்ள மண்ணிலும் உயிர் அணுக்கள் வாழ்கின்றன. அதே போல் காற்றிலும், பல உயிர் அணுக்கள் உயிர் பெற்று வாழ்கின்றன. வான மண்டலத்தில் பலவித உயிரணுக்கள் பறந்து, அக்காற்றினில் வீசிடும் பல உயிரணுக்களையே ஆகாரமாக எடுத்து, அந்த நிலையிலேயே முட்டையிட்டு, அம்முட்டை மேலிருந்து கீழ்வரும் நிலையில், பூமிக்கு வந்து தாக்குவதற்கு முதலிலேயே, வானமண்டலத்திலேயே, அம்முட்டை வரும் வேகத்தில் வெடித்து, குஞ்சு வெளிப்பட்டு, அக்குஞ்சு அந்த நிலையிலேயே பறக்கும் நிலை பெற்று, உயிர் வாழ்கின்றது. இப்பூமிக்கும் அவ்வுயிரணுக்களுக்கும் எந்த விதத் தொடர்பும் இல்லாமலேயே வான மண்டலத்திலும் பல கோடி உயிரணுக்கள் உயிர்பெற்று வாழ்கின்றன.

அதேபோல் இப்பூமியிலும், இப் பூமிக்கு அடியிலும், கல்லுக்குள் தேரை எப்படி வந்தது? அத்தேரை முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொரிக்கத் தாயினம் இருந்ததா? கல்லுக்குள் தேரை எப்படி வந்தது? மாம்பழத்தில் வண்டு எந்த நிலைகொண்டு அப்பழத்திற்குள் சென்றது? பூவிலேயே முட்டையிட்டுவிட்டு அம்முட்டை அதே நிலைகொண்டு அங்கு உயிர் பெற்றதா, பூ காயாகி, கனியாகும் வரை அம் முட்டை அங்கேயே முட்டையிலிருந்து புழு வந்து வண்டானதா, என்று எண்ணுகின்றோம். இதன் நிலையை ஆராய்ந்து உண்மை அறிந்தோர் வெளியிடவும் இல்லை. பல சித்தர்களின் நிலையில் அறிந்த உண்மை இது.

மாம்பழத்தில் வண்டு வந்ததின் உண்மை நிலை அம் மரத்தில் பூப் பிடித்துக் காயாகும் தருணத்தில் அப்பூவில் உள்ள ஈரப் பசையைக் கொண்டு, அக்காய் பிடித்து, அது கனியாவதற்கு முன், அக் காய்க்கு மேல் சூரியனின் ஒளிக்கதிர்கள் படும் பொழுது, அவ்வொளிக் கதிரிலிருந்து அக்காயினுள் உள்ள ஈரப்பசையின்

சுவாச நிலைக்கு உகந்த உயிரணு அக்காயினுள்ளேதான் உற்பத்தி யாகிறது. சூரிய ஒளி பட்டவுடன், அவ்வுயிரணு ஜீவன் பெற்று, புழுவாகி, வண்டாகி, அக்காயினுள் உள்ள மாங்கொட்டை யின் பருப்பையே உணவாக ஏற்று, அம்மாங்காயின் உள்ளேயே உயிர் வாழ்கின்றது. அதன் சுவாச நிலைக்கு ஏற்ப ஆகாரமும் அம் மாங்காயிலேதான் அதற்குக் கிடைக்கிறது. அக்கனியைப் பறித்து நாம், அதை அறுத்துப் புசிக்குமன், அவ்வண்டு வெளிப்பட்டு, அக்கனியிலிருந்து வெளிப்பட்ட அவ்வண்டிற்கு வேறு நிலையி லுள்ள சுவாசம் ஈர்க்கும் தன்மை இல்லாததினால் அக்கனியி லிருந்து வெளிப்பட்ட அவ்வண்டு உடனே மடிகிறது. அதன் சுவாச நிலைக்குத் தகுந்த ஆகாரம் இல்லாததினால் அதனால் வாழ்ந்திட முடிந்திடாது.

கல்லுக்குள் தேரை வந்த நிலையும் இதுவே. கல்லிற்குள் உள்ள ஈரப்பசையில் கல்லிற்கு மேல் படும் சூரிய ஒளியின் தன்மை கொண்டு, அக்கல்லுக்குள் உள்ள ஈரத்தில் அங்கேயே ஒரு ஜீவன் உற்பத்தியாகி, அது வாழ்ந்து, அக்கல்லுக்குள்ளேயே மடிகின்றது. எல்லா உயிரணுக்களுக்கும் தாய் முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொரிக்கும் நிலையில்தான். தேரை, மாம்பழத்திலுள்ள வண்டு, ஈ, கொசு, எறும்பு, விட்டில் பூச்சிகள், ஈசல்கள், பலவிதப் புழுக்கள் இவையில்தான் எல்லாம் ஆண், பெண் என்ற நிலையில்தான். தாய், தந்தை என்ற நிலையில்தான். இவை எல்லாமே அச் சூரிய சக்தியிலிருந்து அந்தந்த நிலைக்கு ஏற்பச் சுவாச நிலைகொண்டு உயிர் பெற்று வாழ்வதுவே.

தேனிற்கு அதன் சுவாச நிலைக்கு ஏற்ற இடம் மர வாடை தான். தேள்கள் அநேகமாக மரங்கள் அடர்ந்த இடத்திலும், மரப் பொந்துகளிலும்தான் உயிர் பெற்று வாழ்கின்றன. அத் தேனிற்கு ஆண் தேள், பெண் தேள் என்ற பாகுபாடில்ல. அத் தேள், தன் சுவாச நிலைகொண்டு ஜீவன் பெற்று வாழும் பொழுது, தன் சுவாச நிலையிலேயே அதன் வயிற்றில் சுருவும் உற்பத்தியாகி, அக்கரு வெளிப்படும் பொழுது, அத்தேளின் வயிறு வெடித்து மூன்று நான்கு குஞ்சுகள் வெளிப்படுகின்றன. குஞ்சு வெளிப் பட்டவுடன் அத்தாய்த் தேள் மடிந்துவிடுகின்றது. தேளின் முட்டையை யாராவது பார்த்துள்ளார்களா? தேனிற்கும் முட்டை யிட்டுக் குஞ்சு பொரிக்கும் நிலையில்தான். இப்படி இயற்கையின் சக்தியிலே பல கோடி உண்மைகள் உள்ளன.

அதற்காகத்தான் நம் முன்னோர்கள் இயற்கையையே ஆண்டவனாகப் பணிந்தார்கள். இவ் இயற்கை தந்த ஆண்டவனைக்

கண்டவர்கள் இவ்வுலகினிலே யாருமில்லை. இவ்வுலகில் மட்டுமல்ல சூட்சும நிலைபெற்ற பாக்கியவான்களாலும், இயற்கை சக்தி தந்த ஆதி அன்னையை அறிந்தவர்கள் யாருமில்லை. அவள் தந்த சக்தியையே சூரியனையும், காற்றையும், மழையையும் இவற்றின் அருள் பெற்ற இயற்கை அன்னையையும் என்றென்றும் எண்ணி வணங்கிடுவோம். இயற்கையின் அன்பு நிலையில், நம்மை நாம் அன்பு கொண்டு நம்மில் கலந்த பல இயற்கைகளின் இயற்கையையும் அன்பாக்கி, அன்புடனே வாழ்வதுதான் அவ் இயற்கை அன்னை தந்த இயற்கையில் வந்த நாமும் அவ் இயற்கையுடன் ஒன்றி அன்புகொண்டே வாழ்ந்திடுவோம்.

5-8-79

இப்படிப் பல நிலைகளில் பல உயிரணுக்கள் காற்றிலும், பூமியிலும், பூமி மட்டத்திற்குக் கீழ், கீழ் நிலையிலும் உள்ளன. ஜீவன் பெற்றும் உள்ளன. பல உயிரணுக்கள் அச் சூரியனின் சக்தி பெற்று இவ்வுலகைச் சுற்றிப் பறந்த நிலையிலும், பறந்து கொண்டே, தன் எண்ணத்தையும் செயலையும் ஈடுபடுத்தும் நிலை பெற ஆவல் கொண்டு சுற்றிக்கொண்டுள்ளன.

இவ்வுலகில், இப்புண்ணிய பூமியில், மனிதர்களாக வாழும் நாம், நாம் பெற்ற பாக்கியமாகக் கருதி, நல்லுணர்வு பெற்று, நாம் பெற்ற பாக்கியத்தைப் போற்றி வாழ்ந்திட வேண்டும். இம்மனித சக்திக்கு இவ்வுலகம் இவ்வுலகைப் போல் உள்ள மற்ற உலகங்கள், மற்ற மண்டலங்கள், எல்லாவற்றையுமே அறிந்து கொள்ளும் பாக்கியம் பெற்றுள்ளார்கள். தான் பெற்ற பாக்கியத்தை அறிந்து வாழ்ந்திடாமல், ஆண்டவன் என்பவனையே பல வழிகளில் எண்ணி ஏற்கின்றார்கள். எவ்வழி எண்ணி ஏற்றாலும், நல் வழியில், நம் வழியைத் தவறுக்கு அடிபணிய வைத்திடாமல் ஏற்றுக் கொள்ளும் ஆற்றல் பெற வேண்டும்.

மந்திரம், மாயம், பில்லி சூனியம், ஏவல் வித்தைகள், ஜாதகம், ஜோதிடம், ஆருடம் இப்படிப் பல வழிகளை நம்பி, தன்னையே அதற்கு அடிமையாக்கி, தன்னுள் பல ஆசை நிலைகளை வளர்த்துக் கொண்டு, பல அணுக்களுக்கு, நம்மை நாம் அடிமைப் படுத்தி வாழ்ந்தென்ன பயன்? பிறரிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளும் நிலை ஏன் நமக்கு? அச்சக்தி நம்முள் இல்லையா, என்று எண்ணம்கொண்டு, நம்மை நாமே பிறருக்கு அடிமைப்படுத்திடாமல், பயம்கொண்ட வாழ்க்கை வாழ்ந்திடாமல், நம் எண்ணத்தை நாம் சுத்தமாக்கிக்கொண்டு, சூரியனின் சக்தியை நாம்

பெற்று, வாழும் வாழ்க்கையை விட்டு, ஏன் பல நிலைகளை எண்ணி நம்மை நாமே அடிமைப்படுத்தி வாழ்ந்திட வேண்டும்? மனித சக்திக்கு எல்லா உயிரினங்களையும் அறிந்து வாழும் நிலை உள்ளது. அவ்வாண்டவனின் சக்தியில் இருந்து, நாம் எடுக்கும் சுவாச நிலை கொண்டு, நன்மையும், தீமையும், நன்மை தீமை என்பன நல்ல அணுக்களையும், தீய அணுக்களையும் நம்முள் ஈர்த்து எடுக்க முடியும்; பல ஆவிகளின் தொடர்பையும் நாம் பெற முடியும். நல்ல ஆவிகளும், துர் ஆவிகளும் சுற்றிக் கொண்டே உள்ள இவ்வுலகில், நாம் எடுக்கும் நிலைவைக் கொண்டு, எந்த ஆவியினுடைய தொடர்பையும் நம்முள் ஈர்த்து, அவ்வாவியின் நிலை அறிந்து, அவ்வாவிக்கு உகந்த மணங்களை அதற்கு நாம் அளித்து, அவைகளை நம் ஏவலுக்கு நாம் கட்டுப்படுத்தி, பல நிலைகளை அறிந்துகொள்ள அதனுடைய தொடர்பை நாம் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

இந்நிலையில் நாம் வைத்துக்கொண்டால் அதனுடைய செயல்திறன், நாம் அதை ஏற்கும் நிலைகொண்டு, அவை நமக்கு எல்லா நிலைகளையும் உணர்த்திக்கொண்டே வரும். அதன் நிலைக்கும், நம் நிலைக்கும் சிறு மாற்றம் கண்டால் அதன் நிலை மாறுபட்டு அது நமக்கு எப்படியெல்லாம் உதவி செய்ததோ, அந்த நிலை கொண்டே தீங்கும் செய்துவிடும். பில்லி குனியம், ஏவல், இப்படிப் பல நிலைகளெல்லாம் பல துர்ஆவிகளின் வகியத்தால் வருபவைகள்தாம். இந்த நிலையில் அடிமைப்பட்டு வாழ்பவர்களுக்கு தன் ஆத்மாவிற்கு உகந்த நிலையைச் சேமிக்கும் தன்மை அற்றுப் போகின்றது. தான் செய்யும் வினையே தன்னை வந்து தாக்கும் என்று அறியாமல் செய்யும் நிலைதான் இவைகளெல்லாம்.

ஒவ்வொரு மனிதரும் இவ்வுலகில் வந்து பிறக்கவே பெரும் பாக்கியம் பெற்றுத்தான் அவ்வாவி உலகில் பல நாட்கள், பல ஆண்டுகள் சுற்றிக்கொண்டே தன் எண்ணத்தையும் செயலையும் ஈடேற்ற எத்தனை காலங்கள் தவம் பெற்று, இவ்வுலகில் பிறக்க ஆவல் கொண்டு, விட்ட குறையை முடிக்க வந்து பிறக்கும் தாம், தாம் பிறந்த பயனையே எண்ணிப் பார்க்காமல், பிறகும் பல இன்னல்களுடன், பல ஆசை நிலையில், இப்பிறவியில் தாம் பெற்ற பாக்கியத்தை எண்ணி, இப்புவியில் தாம் பிறக்க, இப்புவி ஆளும் ஈசனின் சக்தி பெற்றுப் பிறந்துள்ளோம் என்றுணர்ந்து, தாம் எடுத்த பிறவியை எந்த நிலைகொண்டு தாம் போற்றி வணங்கிட வேண்டும் என்று உணர்ந்து வாழ்ந்திட வேண்டும்.

6-8-79

மன நிலையில் பயந்தவர்களுக்குத் தன் நிலையும் மறந்து மற்ற நிலைகளின் தன்மையைப் பயந்தநிலையில் ஏற்கும்நிலையை அடையும்

தன்மை பெற்று, அதனால் உடல் நிலையும் மன நிலையும் கெடும் தன்மையில் செல்லும் தன்மைக்கு ஆளாகிறார்கள்.

நம்மைச் சுற்றியுள்ள இக்காற்றுமண்டலத்தில் உள்ள பல கோடி, பல நிலைகள் கொண்ட, பல உயிரணுக்களும், நல்ல அணுக்கள், தீய அணுக்கள், பல ஆவி நிலைகள் இப்படிப் பல சுற்றிக்கொண்டே உள்ளன இக்காற்று மண்டலத்தில். இக் காற்று மண்டலத்தில்தான் ஈரப்பசையும் உள்ளது. மேகங்கள் படிந்துள்ள நிலையும் இக் காற்றுமண்டலத்தில்தான் உள்ளது. இக் காற்றுமண்டலத்திற்கு மேல், இக்காற்றும் ஈரப்பசையுமில்லை. அந்த நிலையில் ஒரே சமமான நிலைதான் உண்டு.

இக் காற்றுமண்டலத்திலுள்ள மேகங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதும் பொழுது, இடியுடன் கூடிய மழை பெய்யும்பொழுது, அந்நிலையில் அலைந்துகொண்டுள்ள பல ஆவிகள் அதனுடைய செயலை ஈடுபடுத்த எவ்வுடலை ஏற்கலாம் என்ற நிலையில், இடிக்கும் மழைக்கும், இருட்டிற்கும் பயந்த நிலையில் உள்ளவர்களை அத் தூர் ஆவிகள் வந்து அண்டிக்கொள்கின்றன. இந்த நிலையில் நம்மை அறியாமலேயே, நாம் நம்மை அவ்வாவியின் நிலைக்குச் செல்லும் தன்மை வந்துவிடுகிறது. பயம் கொண்ட நிலையில் உள்ளவனுக்குத் தன் எண்ண நிலை அற்றுப்போகிறது. எண்ண நிலை இல்லாததினால், செயல்திறன் மங்கிவிடுகிறது. சோர்வுத் தன்மைக்கு அடிபணியும் தன்மை வந்து, மனநிலை மாறுபட்டு, உடல்நிலை கெட்டு, தன் வாழ்க்கை நிலையே பெரும் சஞ்சலத்தில் செல்லும் நிலைக்குச் செல்வதெல்லாம் மனநிலையில் இருந்துதான் என்பது இப்பொழுது புரிந்ததா?

இப்பாட நிலைகளில் சொல்லிடும் விளக்கங்கள் எல்லாமே ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் அவரவர் எடுக்கும் சுவாச நிலையும் மன நிலையும் பொறுத்துத்தான், அவர்கள் வாழ்க்கை முறையும், உடல் நிலையும், செல்வ நிலையும், சந்தோஷ நிலையும், சோர்வு நிலையும் பெறுவது எல்லாம்.

அச் சூரியனின் சக்தியிலிருந்து சகல சக்தியும் இவ்வுலகினிலே சுற்றிக்கொண்டுள்ள நிலையில், நமக்கு அவனளித்த சக்தியைக் கொண்டு, நம் சக்திக்குகந்த, நல்லணுக்களையும், நல்லோரின் ஆசியைப் பெறும் தன்மையில் நாம் நம் ஆத்ம ஜெபத்தை ஆத்மீக வழியில், நல்வழி ஒன்றிலேயே நாட்டம் கொண்டு ஜெபிக்கும் பொழுது, நல் ஆத்மாக்களின், நல் உறவை நாம் பெற்று, நல் மனத்துடன் நாம் இருந்தால் நம்மை எந்தத் தீய சக்திகளும்,

திய ஆவிகளும் தீண்டும் தன்மையை அகற்றும் நிலை நமக்கு வந்ததையும்.

நம் எண்ணத்தில் அச்சத்தியின் ஒரே சக்தி நிலை மட்டும், சத்திய நிலையில் இருந்துவிட்டால் பயம், அச்சம் என்ற நிலையெல்லாம் வந்து அண்டாது. நம்மை நாமே பரிசுத்தப்படுத்துவதற்கு அச்சத்தி ஜெபம் ஒன்றுதான் சகல வித்தையும், சகல மந்திரமும், மந்திரம், மாயம் எல்லாமே அச்சத்தி ஜெபம் ஒன்றுதான் நமக்கு. அச்சத்தி நிலைபெற்ற, சத்தியவானுக்குச் சகல நிலைகளும் தானாக நடந்துவிடும். எந்நிலையிலும் சலிப்பிற்கும், சங்கடத்திற்கும் ஆளாகாமல் ஜெபநிலை பெறுங்கள் என்பது இச்சக்திநிலை பெறுவதற்காகத்தான்.

இன்று உலகம் உள்ள நிலையில் ஒவ்வொருவரும் தன் நிலை உணரும் தன்மையற்றுப் பெரும் சங்கட நிலையில், சலிப்புத்தன்மை கொண்டு வாழும் இன்றைய உலகில் ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து, உன்னத நிலைபெற்று வாழ்ந்திட ஒரே வழி இச்சக்தி ஜெபம் ஒன்று தான். ஜெபம் என்றாலே தன்னைத்தான் சங்கடப்படுத்திக்கொண்டு செய்யும் நிலையாக எண்ணாமல் தன் சுவாசத்தையும், எண்ணத்தையும் எப்பொழுதும் ஒரே நிலைகொண்டு அவ் ஈஸ்வர சக்தி நம் முள்ளேதான் சுற்றிக்கொண்டுள்ளது என்ற நினைவுடன், நாம் எண்ணும் எண்ணத்தில் பரிசுத்தம் கொண்டு வாழ்ந்திட்டாலே இவ்வுலகினில் சுற்றியுள்ள பல நல்லோர்களின் ஆசியை, நாம் பெறக்கூடிய பாக்கியம் பெற்றுப் பல நல்லாசிகளை நாம் பெறுகின்றோம். இப்பாடத்தைப் படிக்கும் ஒவ்வொருவரும், இந்நிலையறிந்து அப்பரமாத்மாவின் சக்திபெற்று, பலருக்கும் நல் நிலைகளைப் புகட்டி, நல்நிலை கொண்டே நலம் பெற்று வாழ்ந்திருங்கள்.

7-8-79

இறை சக்தி கண்டிடவே இறைவன் பூஜை செய்திட்டால், இறைவன் அருள் கிட்டுமா? அவ் இறைவனின் எண்ணம் மட்டும் இருந்து அவ் இறைவனே வந்து நமக்கெல்லா அருளும் அருள்வான் என்று இறைவனையே எண்ணி பூஜித்தால், இறைவன் அருள் கிட்டிடுமா? ஒரு தாய், தன் குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் பருவம் முதல் எந்த எண்ணத்தை முதலில் பாய்ச்சுகின்றாளோ அவ் வெண்ணம் அக்குழந்தையைச் சுற்றிக்கொண்டேதான் இருக்கும். ஒரு குழந்தை பிறந்தது முதல், அவ் இல்லத்தில் உள்ளோரின் எண்ணத்தின் சுவாசநிலை அவ் வளரும் குழந்தைக்கும் நாம் அளிக்கின்றோம் என்பதனை உணர்ந்து வளரும் பருவத்திலேயே,

நல் உணர்வை நாம் அக் குழந்தைகளுக்கு அளிப்பதுதான் இறை சக்தியை நாம் அதற்கு அளிக்கும் பக்குவ நிலையப்பா.

இறை சக்தி என்பதனைப் பல நாமம் கொண்டு அழைத்து வணங்குவதெல்லாம், நம்முள் உள்ள இறை சக்தியை நாம், எந்த நிலைகொண்டு, நாம் அதன் தன்மை பெற்றுள்ளோமோ அதற்குக் குகந்த சக்தித்தன்மைதான் நாம் அழைத்து வணங்கும் இறை நாமத்திலிருந்து நமக்குக் கிட்டுகின்றது. நம் எண்ணத்தில் பல கலக்கங்களைக் கொண்டு கோப, தாப, துவேஷ நிலையெல்லாம் கொண்டுள்ள நிலையில், அந்த நிலைகொண்டே நாம் நம்மைச் சாந்தப்படுத்தி, சமநிலைப்படுத்திக்கொண்டு, நாம் என்னும் நிலை கொண்டு, நாம் அடைந்த இத் தீய நிலைகளையெல்லாம் நம்மையே சுற்றிக்கொண்டில்லாமல் இருக்கும் நிலைக்கு, நம்மை நாம் பக்குவப்படுத்திச் சாந்த நிலைகொண்டு, நம் நிலையில் என்றும் நாம் மாறுபடாமல், சாந்தமான நிலையில் அன்பு கொண்டு வாழ்ந்திடும் வாழ்க்கையே அவ் இறை சக்தியை நாம் பெற்ற வாழ்க்கையாகும்.

பூஜையும் பல நாமங்கள் கொண்டு ஜெபிப்பதுவும் ஆண்டவன் அருள் பெறும் நிலையல்ல. மன அமைதிப்படுத்திட, நம் மனதை அன்பு கொண்டு, அவ்வாண்டவன் நாமத்தை அன்புடன் உச்சரிக்கும் பொழுது, அந்நாமத்தின் வழியினிலே, நம்மை நாமே பக்குவப்படுத்திக்கொள்ளும் நிலைதான், பல ஆண்டவனின் நாமத்தை நாம் ஜெபித்து பூஜிப்பதுவே.

ஆண்டவனின் அருள் பெற நம்மை நாம் பக்குவப்படுத்துவது அடித்துத் துவைத்து வெளுக்கும் நிலையல்ல. அறிந்து அவ் வழுக்கைப் போக்க அலசி எடுக்கும் நிலைதான் நம் நிலைக்கு வரவேண்டும். ஆண்டவன் என்னும் எண்ணத்தையே பெரும் ஆர்ப்பாட்டமாகப் பல கோயில்களுக்குச் சென்று, பல பூஜை செய்து பெறுவதல்ல அவ்வாண்டவனின் அன்பு. நம்மை நாம் அன்புப்படுத்தி அறம் கொண்ட வாழ்க்கை வாழ்வதுதான் அவ் இறைவன் அருள் பெறும் இன்ப நிலையாகும்.

இவ்வின்ப நிலை பெறுவதற்குத் தன் வாழ்க்கை நிலையை இன்பமாக்கி, இறைவன் அருள் பெறுவதுவே இன்ப நிலை என்றுணர்ந்து, அவ் இறை சக்தியின் நிலைபெற்று வாழ்ந்திடங்கள்.

இவ் இறை சக்தி பெற்று, நாம் இம்மனித உடலைப் பெற, எந்த நிலையில் நாம் பிறப்பெடுத்து, இஜ்ஜென்ம நிலைக்கு வருகின்றோம் என்பதனை உணர்ந்து, அவ் இறை சக்தியின் அருள் பெற்ற நாம் உணர்ந்து வாழ வேண்டும்.

'சாமி' சொன்னது . . .

நாம் உயிரனு நிலையில், அனு நிலையில் உள்ள பொழுது, நாம் எந்தெந்த நல்ல சுவாச நிலைகள் பெற்று அதனுடைய கழற்சியில் கழன்று கொண்டிருந்த அந்த உயிரனு, அதே மனித சரீரத்தில் உள்ள உயிரனு, அது எந்த நிலையில், சுவாச நிலைகள் எண்ணத்தால் எண்ணி சுவாச நிலைகள் எடுக்கின்றனவோ, அந்த உயிரனுவின் எண்ண அலைகளும் மனித சரீரத்தில் உள்ள உயிரனுவின் எண்ண அலைகளும் ஒரே நிலை பெறும் பொழுது மனித சுவாசத்தினுள் செல்லும்பொழுது, மனித சுவாசத்தினுள் சென்று, இரத்த நாளங்களில் நிலைத்துவிடுகின்றன. அதே நிலைகொண்டுதான் மனித சரீரங்களும் மனித சரீரம் பெற அங்வுயிரனுவிற்கு நிலை கிட்டுகிறது. இது போன்றே மனித சரீரத்தில் உள்ள நாம் எத்தகைய உயர்ந்த நிலைகொண்டு, எண்ண நிலைகொண்டு சுவாசங்களை ஈர்த்து வெளியிடுகின்றோமோ, அந்தச் சுவாச அலைகள் கழன்றுகொண்டே இருக்கும். இந்த சரீரத்தை விட்டு நம் உயிரனு வெளியேறும்பொழுது நாம் விட்ட எண்ண அலைகள் நம்மைச் கழன்றுகொண்டே இருக்கும்.

அந்த நிலைகொண்டே, நாம் எத்தகைய நிலைகொண்டு, எண்ண நிலைகொண்டு, நம் உயிரனு சரீரத்தை விட்டு வெளி வந்ததோ, அதே கழற்சியில் நாம் கழன்றுகொண்டு இருக்கும் பொழுது மிகுத்தின் சுவாச எண்ண அலைகளும், அதே நிலை கொண்டிருந்தால், அதனுடைய சுவாச, எண்ண அலைகளினுள் நாம் சென்றுவிடுகின்றோம். மிகுத சரீரத்தினுள் நம் உயிரனு சென்றுவிடுகின்றது. நம் எண்ண அலைகொண்டே அடுத்த சரீரம் எடுக்கும் நிலை இதுவே.

மனித சரீரத்தில் இருக்கும் பொழுதே நாம் ஈசனின் சக்தியைப் பெறும் அன்பு, பாச அலைகளையே பாய்ச்சி, அந்த அலைகளிடையே நாம் வாழ்ந்திட்டால், நம் உயிரனு நல் ஊட்டம் பெற்று, நம் நிலை என்றும் மாறாத தன்மையில், நம் ஆத்மா பெரும் சக்தி பெற்று, அச்சக்தியுடன் கலக்கும் சூட்சும உலகத் திற்குச் செல்லும் திறன் பெறுகிறது.

8- 8-79

குருதேவர்

இந்நிலை பெறுவதை நாம் பெரும் பாக்கியமாகப் பெற்று, செல்லும் தன்மைக்கு வருவதற்குத்தான் இப்போதனை நிலை களெல்லாம். மனித சரீரத்தில் உள்ள பொழுது நாம் கோபம்,

விரோதம், கடும் விஷம் கலந்த சூட்சுமத் தன்மை, இந்நிலையிலெல்லாம் மனதைச் செலுத்திய மனிதர்கள் அவர்கள் உடலை விட்டு, அவர்கள் ஆவி பிரிந்த நிலையில், அவர்கள் உடலுடன் உள்ள பொழுது, எந்த நிலையில் சுவாசம் பெற்று, சப்த அலைகளை வெளியிட்டார்களோ, அந்த நிலையிலேயே, அவர்களின் ஆவியைச் சுற்றி, அவர்கள் வெளியிட்ட சப்த அலைகளும் சுற்றிக் கொண்டே உள்ள தன்மையில், அந்நிலையில் உள்ள மிருகத்தின் நிலையும், அம்மிருகம் எடுக்கும் சுவாச அலையும், அம் மிருகத்தைச் சுற்றிக்கொண்டே உள்ள மிருகத்தின் சப்த அலையும், இச் சப்த அலையும் ஒரே தன்மையில் உள்ள பொழுது, ஒன்றை ஒன்று எதிர்படும் தன்மையில், இரு சப்த அலைகளும் ஒன்றுபட்டு, இம்மனிதனின் உயிரணு, அம்மிருகத்தின் உடலுடன் செல்கிறது.

இந்நிலையில் அம் மிருகத்தின் இரத்த நாளத்தில் கலந்து, மிருகத்தின் ஜெனனத்திற்கும் இம்மனிதன் வருகின்றான். மிருகமாகப் பிறக்கும் தன்மைக்கு வந்து, மனிதன் மிருக நிலைக்கும் வருகிறான் என்பதின் பொருள் இதுவே. சில ஆவிகளின் நிலை, மிருக உடலுக்கு வந்த பிறகு, அம்மிருகத்தின் ஆயுட்காலம் முடிந்து, அம்மிருகம் இறக்கும் வரை அவ்வுடலில் இருந்து வெளிப்படும் நிலையில் பிற ஒரு ஜென்மத்திற்கு, மனித சரீரம் எடுக்கும் தன்மையை அற்று, மிருக ஜெனனத்திற்குத்தான் வரமுடிகிறது அவ்வாவியினால். மிருக உடலுக்குச் சென்ற உயிரணு ஏன் அவ்வுடலில் இருந்து வெளிப்பட முடிந்திடாதா என்ற எண்ணம் கொண்டே எண்ணிடலாம். மிருக உடலுக்குச் சென்ற பிறகு, அம்மிருகத்தின் சுவாச நிலை மாறுபட்டால்தான், இவ்வணு வெளிவர முடிந்திடும். மிருகத்தின் எண்ணம்தான் ஒரே நிலையில் இருக்கும்பொழுது, இம்மனித உயிரணு எப்படி மீண்டு வெளிவர முடிந்திடும்? ஆக்ரோஷம்கொண்ட இம்மனித ஆவிகள் எல்லாம் மிருகமாகவேதான், மிருகத்தின், சப்த அலையுடன் கலந்து மிருகமாகவே செல்கின்றது என்பதல்ல.

மிருக சரீரத்துக்குச் சென்ற உயிரணுக்கள், அதே சரீரத்தில் அம்மிருகம் எடுத்த சுவாச நிலையையே தானும் பெறுவதால், அம் மிருகத்தின் உடல் பழுதுபட்டவுடன், இவ்வுயிரணுக்களின் நிலையெல்லாம் புழுவாகின்றன. சில உயிரணுக்கள் வெளிப்பட்டு அம்மிருகத்தின் உடலுடன் உள்ள நிலையில் எந்த நிலைகொண்ட சுவாச அலைகளைப் பெற்றதோ, அதே நிலையில்தான் மிருக ஜெனனத்திற்கு வருகிறது.

மனிதனின் உயிரணுக்கள் மட்டும் மிருகத்தின் சுவாச நிலைக்குச் செல்கின்றது என்பதல்ல. மிருகத்தின் உயிரணுவும்

மனிதனின் சரீரத்தில் வந்து தாக்கும் தன்மையை, இம்மனிதன் எடுக்கும் நிலைகொண்டு, மிருகத்தின் குணங்கள் பெற்றுக் கோபம், வெறி, குரோதம் இந்நிலை கொண்ட உணர்வுகளைப் பெற்ற மனிதர்களின் உடலில், இவனெடுக்கும் சுவாச நிலைக்கும், அம் மிருகத்தின் சுவாச நிலைக்கும் ஒன்றுபடும்பொழுது, மிருகத்தின் உயிரணு மனிதனின் உடலிலும் செல்லும் நிலையில், அம் மனிதனையே அவ் உயிரணு மிருகமாக்கும் தன்மையில், மனித உடலில், மிருக உயிரணுவின் தாக்குதலைப் பெற்று மனிதனால், மிருகத்தின் குண நிலைக்கு, அம்மனிதனின் நிலையும் செல்வதினால், அம்மனிதனின் நிலை, மிருகத்தின் குணத்திலிருந்து மாறுபட முடியாமல் மேன்மேலும் விரோதத்தையும் வெறியையும் அதிக மாக்கி வாழும் நிலைக்குத்தான் மனிதனின் தன்மையும் வருகிறது.

இதே நிலையில் மனிதன் வாழும் தன்மையில், இந்நிலையில் இருந்து மாறுபட மனித ஆத்மாவிற்கு முடிந்திடாமல், மிருகமாகச் செல்லும் நிலைக்குச் சென்றுள்ள இன்றைய மனிதன், அந்நிலையில் இருந்து மீண்டு, மனிதன் மனிதனாகவே வாழும் தன்மைக்கு வர, அன்பு, பாசம் என்ற சாந்தமான நிலையில், கோபம், துவேஷம், வஞ்சம் இப்படிப் பல கெட்ட குண நிலைகளைத் தன்னைவிட்டகற்றி, தன்னை என்றும் அவ்வன்பே தெய்வமான, அன்பென்னும் தெய்வ சக்தியைப் பெற்று வாழ்ந்திடும் நிலையில் தான் மீண்டு வந்திட முடியும்.

9-8-79

சக்தியின் நிலை, இவ்வுலகில் உதித்த, இவ்வுலகில் பிறந்த, எல்லா உயிர் அணுக்களுக்கும் ஒவ்வொரு திறமையில் அத்திறமை பெற்றுத்தான் இப்பூவுலகிற்கு வந்து பிறக்கின்றன. மனிதன், மிருகங்கள், பட்சிகள், செடி, கொடி, புழு, பூச்சி எல்லாவற்றிற்குமே இச் சக்தியின் அருளில், ஒவ்வொரு திறன் கொண்டு தான், சக்திபெற்றே, இப் பூமண்டலத்தில் வந்து பிறக்கின்றன. இந்நிலையில் பிறக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்ற நாம், நம் சக்தியை, நம் திறனை, நம் எண்ணத்தைப் பல வழிகளில் சிதறவிட்டு, நாம் பெற்ற பாக்கியத்தையே இழந்து வாழும் நிலையில்தான் இன்று இவ்வுலகினிலே வாழ்கின்றோம்.

இச்சக்தியின் அருளில் ஒவ்வொருவருக்கும் செயலாற்றும் தன்மையிலே ஒவ்வொரு திறனுண்டு. இம்மனிதனாகப் பிறவி எடுத்த நமக்கு, அச்சக்தியின் அருளில், மற்ற மிருகஜெந்துக்களுக்கு இல்லாத நிலையான, செயலாற்றும் தன்மையில் நமக்கு இரண்டு கைகளையும்,

சொல்லாற்றல் உடைய சொற்களைப் பேசும் திறனுள்ள நாம், நமக்களித்த அத்திறனை, ஒரே நிலைகொண்டு, நம் எண்ண நிலையைச் சிதறவிடாமல், அவ்வெண்ணத்தை ஒரே நிலைப்படுத்தி, செயலாற்றல் உடையவனாய் இருந்திட வேண்டும். நம் செயலில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வழியில் அவரவர்கள் எடுக்கும் சுவாச நிலைகொண்டு, பல செயல் திறன்களை வென்று வாழ்ந்து, பெரும் உன்னத நிலை அடையும் பொக்கிஷத்தை மறந்து வாழும் வாழ்க்கையை நாம் இனி மாற்றி வாழவேண்டும் என்ற ஆவலினால், நம்முள் இருக்கும் அவ்வீசனின் சக்தியைக் கண்டு வாழ்வதற்காக ஒவ்வொருவரும் ஜெபம் பெற்று, இப் புண்ணிய பூமியையே புனிதமாக்கும் தன்மையில், அன்பு கொண்டே நல் வாழ்க்கை வாழ்ந்திருங்கள், ஜெப நிலையில் இருந்திருங்கள்.

இப் பாடங்கள் படித்து ஒவ்வொருவரும், தன் உணர்வில், அச் சக்தியின் அருள் பெற்றுச் சகல சித்தர்களும் நமக்குள் வந்து அருள் புரியும் தன்மையில், அருள் பெற்றே, அன்பு கொண்டே வாழ்ந்திருங்கள். நல் வாழ்த்து அருளுகின்றேன், அஜ் ஜெகஜ் ஜோதி வாழ்க்கை வாழ்ந்திருங்கள் என்றே.

10-8-79

அன்புருவம் கொண்ட அன்னை தந்தையின் அருளில், அருள் பெற்ற சக்தியின், சக்தியச் செல்வங்களே, இப்பாடத்தைப் படித்திடும் நீங்கள் எல்லோருமே அன்பே தெய்வமான, அந்த இராம நாமத்தை ஒத்த அன்புடன் கூடிய குணவானாகவும், ஸ்ரீ முருகனின் அழகென்னும் அரும் செல்வச் சொல்லாற்றல் உடைய அச் சிங்கார வடிவனின் வடிவழகுக் குமாரர்களைப் போலவும், கலைமகளின் கல்வி அருள் பெற்று, மகாலட்சுமியின் செல்வத் திறன் பெற்று, வீரநிலைகொண்டு குணமுடைய ஆஞ்சநேயரைப் போலவும், வினையாட்டின் வடிவத்திலே மன நிலையைக் களிப்புடன் களித்தாடும் அக் கிருஷ்ணனின் குணநிலையைப் போலவும், இப்படி ஒவ்வொரு சித்தர்களுக்கும் தகுந்த நிலையில் நமக்குக் குணநிலைகளைப் போதித்த, நம்மை ஆண்டவனாக எண்ணி வணங்குவதற்கு நமக்கு எந்தெந்த குண நிலைகளைப் பெற்று, நல் வாழ்க்கை வாழ்ந்திடலாம் என்பதற்குகந்த, குண நிலைகளைப் போதித்து, நமக்கு வழிகாட்டிய சகல ரிஷிகளுக்கும் பல நிலை பெற்ற அன்பே தெய்வமான பல பெரியோர்களுக்கும், ஞானிகளுக்கும் நம்முடனே கலந்துள்ள, நமக்காக வாழ்ந்திடும் பல சித்தர்களுக்கும், நாம் இன்று இந்நூலின் வடிவத்தில் சொல்லி வரும் பல உண்மைகளுக்கு

நம்முடைய அன்பைக் காட்டி, நமக்கு நல் ஆசி வழங்கிட வேண்டிக்கொண்டே இந் நூலைப் படிப்போமாக.

இன்று இப்பூமியில் நாம் உயிர் வாழ்ந்திட, நாம் மட்டுமல்ல, இப்புவியில் உள்ள எல்லா உயிரணுக்களும் உயிர் வாழ்ந்திடக் காற்றும், தண்ணீரும், அவ்வொளியும், ஒளி என்பது அச்சூரியனின் சக்தியிலிருந்து அவ்வொளிக் கதிர்கள் இப் பூமியில் வந்து தாக்கும் நிலையைக் குறிப்பிடுகின்றேன். இந்நிலை எல்லாம் இல்லாவிட்டால், இப் புவிதனிலே உயிர் அணுக்களில்லை. அச்சூரியனுக்கு இந்நிலைகளை இப்பூமிக்கு அளிக்க, அச் சூரியனின் சக்தி எந்நிலையில் உள்ளது? இப்பூமி ஒரு தடவை சுற்றிவர, தன்னைத் தானே 24 மணி நேரம் ஆகின்றதென்று குறிப்பிட்ட கால நிலைகளை வைத்து, ஒரு நாளைக் குறிப்பிடுகின்றோம். இங்கு எப்படி நாம் ஒரு நாளுக்கு 24 மணி நேரம் என்கின்றோமோ, அதைப் போல் இல்லாமல், அச் சூரியனின் சுற்று, அதி விரைவில், 12 மணி நேரம் என்னும் நிலையில், நாம் இங்கு ஒரு நாள் என்று குறிப்பிடும் நிலை, அச் சூரியனின் சுற்றில் இரண்டு நாளாக உள்ளது. அச் சூரியனில் இருந்து எப்படி நமக்கு ஒளி கிடைக்கின்றது? அச் சூரியனின் தன்மை என்ன? என்ற நிலை நமக்குள்ளே.

அச் சூரியனில் சரி பாதி நிலமும், சரி பாதி நீரும் உள்ள நிலையில், பல உயிரினங்களும் உள்ளன. சூரியனைப் போல் உள்ள பல சூரியன்களின் ஒளியின் கதிர்கள் நம் சூரியனில், நாம் பார்க்கும் சூரியனில், அவ்வொளிக் கதிர்கள் படும் நிலைகொண்டு மற்ற மண்டலங்களில் உள்ள ஈர்ப்புத் தன்மையைத் தன்னுள் ஈர்த்து, அச்சூரிய மண்டலம் வெகு விரைவில் சுற்றுகிறது. சூரியன் சுருங்கிவிட்டது என்று இன்றைய நிலையில் சொல்லுகிறார்கள். அச்சூரியனின் சக்தியும் எடையும் சுருங்கவில்லை, முதலில், முதலில் என்பது நாளும், வருடமும் குறிப்பிடாத நிலையில் அதிகரித்துக்கொண்டுதான் உள்ளது. பூமி எப்படி மற்ற மண்டலங்களின் நிலையை ஈர்த்து சுழல்கின்றதோ, அதைப் போல் அச்சூரியன் மற்ற மண்டலங்களில் இருந்து வரும் ஒளிக்கதிர்களை ஈர்த்துச் சுழன்று கொண்டே உள்ள நிலையில் அதன் எடை எப்படிக்குறையும்? ஈர்ப்புநிலை பெறப்பெற, அதன் சக்திநிலைதான் அதிகம் பெற்றுச் சுழல்கின்றது. சூரிய மண்டலத்திற்குச் சென்றிட முடியாது; பெரும் நெருப்புக் கோள் போல் உள்ளது என்று நாம் நினைக்கின்றோம். அச் சூரிய மண்டலமும் நாம் வாழ்ந்திடும் பூமியின் நிலை போல்தான் நீருடனும், நிலத்துடனும், காற்றுடனும் சுற்றிக்கொண்டுள்ளது.

சூரியனில் இருந்து நாம் பார்க்கும் ஒளி, அது தன்னைத் தானே சுற்றும் வேகத்தில், அக்காற்றும், அக்காற்றுடன் கூடிய

அணுக்கதிர்களும், அதி வேகத்தில் சுற்றும் பொழுது, இவ்வொளியின் தன்மை நாம் பெறக்கூடிய பாக்கியத்தைப் பெற்று, இப்பூமியில் வந்து தாக்கி, இப் பூமியையே சுழல வைக்கின்றது. ஒவ்வொரு மண்டலத்தின் நிலையும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று அவ்வொளியின் சக்தியைப் பெற்றுச் சுழன்றுகொண்டேதான் உள்ளது. நம் பூமிக்குச் சூரியனின் ஒளிமட்டுமல்ல, சந்திரனின் ஒளிமட்டுமல்ல, மற்ற எல்லா மண்டலங்களில் உள்ள அணுக்களின் தன்மையையும் பெறுகின்றோம். சூரியமண்டலத்திற்கு மேல் உள்ள மண்டலங்களின் நிலைகொண்டே அச் சூரியன் ஈர்த்து நமக்களிக்கிறது.

அதைப் போல் இப்பூமியின் சுழற்சியின் நிலைகொண்டு சந்திரனுக்கும் ஏன், சூரியனுக்கே கூட இப்பூமியின் அணுக்கதிர்கள் செல்லுகின்றன. இப் பூமி தனியாக இயங்கவில்லை. 48 மண்டலங்கள் என்றுரைத்தேன். ஒவ்வொரு மண்டலமும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புகொண்டே சுற்றிக்கொண்டே உள்ளன. நெருப்புக் கோளங்கள் என்ற நிலை எங்குமே இல்லை. ஒவ்வொரு மண்டலமும் சுழலும் வேகம் கொண்டுதான் ஒலியும் ஒளியும் நாம் பெறுகின்றோம். எல்லா மண்டலங்களிலுமே நீரும் நிலமும் உண்டு. உயிரணுக்கள் உண்டு. ஒவ்வொரு மண்டலத்திலும், ஒவ்வொரு நிலைகொண்ட உயிரணுக்கள் உயிர் வாழ்கின்றன. எல்லா மண்டலங்களும் ஒன்றுபோல் உருண்டை வடிவத்தில் இல்லை. ஏன், நம் பூமியே இல்லை. உருளும் தன்மையை வைத்துப் பந்துபோல் உருண்டையாக உள்ளது என்கின்றார்கள். இமயமலையும், பனிமலைகளும் உள்ள நிலைகளில் எப்படியப்பா உள்ளது பந்து போன்ற நிலை? ஒவ்வொரு இடத்திலும் இந்நிலையே ஒவ்வொரு நிலை கொண்ட ஏற்றத் தாழ்வுடன் உள்ள பொழுது, உலகம் பந்து போல் உருண்டையாக இருக்கிறது என்கின்றார்கள். பந்துபோல் இருந்திட்டால் அச்சூரியனில் இருந்து விழும் ஒளிக்கதிர்கள் காலை, மாலை என்ற நிலை இவ்வுலகனைத்திலும், ஒன்றுபோல் அல்லவா இருக்க வேண்டும். சில நிலைகளில் அச் சூரியனின் ஒளியே படாத நிலையான இடம் இருக்கின்றதல்லவா?

உலகத்தை உருண்டையாகவும், தட்டையாகவும் கால நிலைக்கு ஏற்ப, மனிதர்கள் யூகம் கொண்டு, பல விஞ்ஞான நிலையில் பார்க்கும்பொழுது, உருண்டை வடிவம் என்றும், தட்டையான நிலையென்றும் இன்றளவும் ஆராய்ந்துகொண்டே உள்ளனர். எந்த ஒரு பொருளும் தூரத்தில் இருந்து பார்க்கும் பொழுது, உருண்டை வடிவமாகவோ, நீண்ட வடிவமாகவோ

தான் தெரியும். இந்நிலை வைத்து நம் யுகத்தில் தெரிந்ததாக நாம் எண்ணிக்கொண்டே வாழ்கின்றோம்.

சந்திர மண்டலத்தின் நிலை முக்கோண வடிவினிலே, குமிழ் வடிவினிலே, மேடும் பள்ளமும் கொண்ட நிலையாகத்தான் உள்ளது.

ஒவ்வொரு மண்டலமும், ஒன்றைப் போல் ஒன்றில்லை. ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புகொண்டே சுற்றிக்கொண்டுள்ள நிலையான நிலையில்தான் உள்ளது. இப் பூமி தனி பூமியுமல்ல. இப்பூமியில் உள்ள உயிரணுக்கள் எதுவுமே தனியல்ல. ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து வாழ்ந்திடும் நாம், இணையில்லா வாழ்வு பெற்று என்றும் நிலைத்து வாழ்ந்திடவே இப் பாட நிலை. உயிரணுக்களின் நிலையை உணர்த்திடுவேன் நானாயே.

11-8-79

உயிரணுக்கள் இம் மண்டலம் மட்டுமல்ல, பல கோடி மண்டலங்களிலும், கணக்கிலடங்கா மண்டலங்களிலும் உயிரணுக்களும், ஜீவராசிகளும் வாழ்கின்றன. ஒன்றை ஒன்று பின்னியே வாழும் உயிரணுக்கள், அவ்வுயிர் அணுக்கள் வாழ, ஒன்றை ஒன்று அழித்தே ஒன்றின் சக்தியை ஒன்று பெற்றே, அழித்த நிலையிலும், மற்றொன்றின் சக்தியைத் தான் பெற்றே, ஒன்றில் ஒன்று பின்னியுள்ள உயிரணுக்கள், ஒன்றை ஒன்று, அழித்துத்தான் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று சக்தி பெற்று, இம் மண்டலம், பிற மண்டலங்கள், எல்லாமே சுழல்கின்றன.

இப் பூமி என்று எப்படிச் சொல்வது? மற்ற எல்லா நிலைகளிலும் உள்ள, எதுவுமே அழிவதில்லை. அழிவு என்ற நிலையை ஒன்றில் இருந்து ஒன்று மாறுபடும் நிலையாகத்தான், அழியும் நிலை என்ற நிலையும் உள்ளது. எல்லாமே எங்கு செல்கின்றன? எப்படி இம்மனித உயிரணு, உயிராத்மா இவ்வுடலை விட்டு மறு உடல் எடுக்கும்பொழுது, அதன் நிலைக்கு வேண்டிய உயிர்ச் சத்தை எடுப்பதற்கு இக்காற்றினில் கலந்துள்ள பல கோடி ஜீவ அணுக்களின் சத்தைத் தன்னுள் ஈர்த்து, தன் நிலைக்கேற்ப உடலுக்கு வருகிறது. உடலை விட்டுப் பிரியும் ஆத்மாக்களும், அவ்வாத்மா விற்கு வேண்டிய சத்தை இக்காற்றிலிருந்து ஈர்த்து சுற்றிக் கொண்டே உள்ளது, மறு உடல் எடுக்கும் வரை. இம் மண்டலங்கள் அனைத்திற்குமே உயிருண்டு. கல், மண், காற்று, தண்ணீர் எல்லாவற்றிற்குமே ஜீவன் உண்டு. இவ்வுலகினிலே, இவ்வுலகம் மட்டுமல்ல, இம் மண்டலங்களிலே ஜீவனில்லாத நிலையில் எதுவுமே இல்லை பூமித்தாயும் ஜீவனுடன் தான் சுற்றுகின்றாள்.

இப்பூமியில் விளையும் எல்லாத் தாதுப்பொருள்களுக்குமே ஜீவனுண்டு. பலவகை உலோகங்களை இப் பூமியில் இருந்து பிரித்து எடுக்கின்றோம். நாம் அதைப் பிரித்து எடுக்கும் நாள் வரை அவ்வுலோகத்திற்கு ஜீவனுண்டு.

தாமிரம், தங்கம், வைரம் என்று பல உலோகங்களை நாம் இப்பூமியிலிருந்து பிரித்து எடுக்கும் நாள் வரை அதற்கு ஜீவனுண்டு. சூரியனிலிருந்து வரும் ஒளி அப் பூமியின் மேல் பட்டு, அப்பூமியின்மேல் படும் அவ்வொளிக் கதிர்களைத் தன் நிலைக்கு ஈர்த்தெடுக்கும் தன்மை, தன் நிலைக்கு என்பது அவ்வைரக்கல் வளர்வதற்கு உகந்த சத்துத்தன்மையை, நம் பாஷையில், அதற்குகந்த ஆகாரத்தை, தான் ஈர்த்து எடுக்கும் தன்மை, அவ்வைரம் பெற்றுத்தான், அச் சூரியனிலிருந்து வரும் ஒளிக்கதிர்களிலிருந்து, தனக்குகந்த நிலைகொண்ட சத்தைப் பிரித்தெடுத்து, ஈர்த்தெடுத்து அவ் வைரம் விளைகிறது. அதை நாம் பிரித்து எடுக்கும் நாள் வரை, அது வளர்ந்து கொண்டே தான் இருக்கும். அதை வெட்டிய பிறகுதான், அது வளரும் தன்மையை இழக்கின்றது.

மற்ற உலோகங்களும், நிலக்கரி, பூமியில் இருந்து ஊற்றாக எடுத்திடும் இரசாயன முறைகொண்ட பலவகைத் திரவ வஸ்துக்களும் பூமியிலிருந்து கிடைக்கும் எல்லாவற்றின் நிலைகளும், உயிர் என்னும் ஜீவனுடன்தான் உள்ளது. நாம் வாழும் பூமியைப் போல் உள்ள எல்லா மண்டலங்களிலுமே இதே நிலையில்தான், ஜீவனுடன்தான் சுழறுகின்றது.

சூரியனின் சக்தியை மட்டும் நாம் பெறவில்லை. நமக்கு அச் சூரியன் பல மண்டலங்களின் சக்தியை ஈர்த்தெடுத்து அளிக்கின்றது. நம் பூமியின் நிலையின் சக்தியும் நம் பூமியைப் போல் உள்ள மற்ற பூமி ஈர்த்தெடுத்துச் சுழல்கின்றது. அச் சூரியனில் இருந்து, ஒளிக்கதிர்களை நாம் பெறும்பொழுதே பல உயிரணுக்களை, பல சக்தி நிலையை, நாம் பெற்றுக்கொண்டே உள்ளோம். அச் சூரியனைக் காணும் நாம், அச் சூரியனின் உள்நிலையை உணர்ந்து, வாழும் தன்மையைப் பெற்றிடலாம், நாம் எடுக்கும் ஜெப அருளைக்கொண்டு.

சூரியனைச் சுற்றி உள்ள ஒளிக்கதிர்களைப் பெரும் உஷ்ணமாகக் கக்கும் நிலையில் உள்ளதென்று எண்ணுகின்றோம். மற்ற மண்டலங்களில் இருந்து வரும் ஒளியின் தன்மையும், சூரியனின் ஒளிக் கதிர்களும், இச் சூரியன் சுற்றும் வேகத்தைக் கொண்டு இச் சூரியன் மேல் அவ்வொளிக் கதிர்கள் பட்டு அச்சக்தியைத் தன்னுள்

ஈர்த்து அஃருரியன் நமக்கு இவ்வொளி தருகிறது. ஒளிக்கதிர்கள் வந்து இப்பூமியில் படர்கிறது. அவ்வொளிக்கதிர்களிலே பலவித நிலைகொண்ட கதிர்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு மண்டலங்களைப் பொறுத்தும், ஒவ்வொரு வித ஒளிக்கதிர்கள் அஃருரியனில் பட்டு, இப்பூமியை வந்து தாக்குகின்றன. ஒரே நிலையான காற்றும், ஒளியும் படர்வதாக நாம் எண்ணுகின்றோம். அவ்வொளிதனிலே பலவிதத் தாதுப்பொருட்களை அளிக்கும் தன்மையுள்ள ஒளிக் கதிர்கள் உள்ளன.

இப்பூமியில் வளரும் தாதுப்பொருட்களெல்லாம், அவ் வொளியிலிருந்து எந்த நிலைகொண்ட தாதுப்பொருளை உடைய ஒளிக்கதிர்கள் இப்பூமியின் மேல் படர்கின்றனவோ அந்த நிலையில் உள்ள நீர்ச் சத்தைக் கொண்டு, அந் நிலையில் அது வளரும். ஜீவன் பெற்று வளரும் தன்மை கொண்டதான் இன்று நாம் தோண்டி எடுக்கும் பலவகை உலோகங்களும், வளரும் நிலைக்கு அவ் வுலோகம் வந்ததும், அந்நிலையில் உள்ள பூமியின் மேல், ரூரிய ஒளியின் ஒளிக்கதிர்களில் இருந்து தத்தம் நிலைக்கு உகந்த ஒளிக் கதிர்களை ஈர்த்துத் தன்னைத் தானே வளர்க்கும் தன்மைக்கு உலோ கங்களின் நிலையெல்லாம் உள்ளது. இம்மண்டலங்களிலே ஜீவனில் லாத மண்டலங்களும், உயிர்ச் சத்தில்லாத மண்டலங்களும் எதுவுமே இல்லை. ஜீவன் பெற்றே, ஜீவனுடனே ஆண்டவன் என்ற ஆண்டவன்கள்தான் எல்லாமே. ஒவ்வொரு மண்டலமும் தத்தம் ஈர்ப்பு நிலைக்கு ஏற்பத் தமக்குள் பலவகை நிலைகொண்ட உலோகத்தன்மையை ஈர்த்து, வளர்ந்து, வாழ்கின்றது. இம் மண்டலத்தில் உள்ள நிலைகொண்ட உலோகங்கள் பிற மண்டலத் தில் மாறுபட்ட தன்மையில் உள்ளன.

இம்மண்டலத்தில் நாம் காணும் வண்ணங்கள், பிற மண்ட லத்தில் மாறுபடும் தன்மையில் உள்ளன. அம்மண்டலத்திற்குச் சென்று பார்த்தால்தான் அம்மண்டலத்தின் அழகைக் கண்டிட லாம். அழகுடனே, மணத்துடனே கழல்கின்றன எல்லா மண்ட லங்களுமே. வாழும் வாழ்க்கையை அன்புடனும், அழகுடனும், அறிவுடனும் அஃருரியனின் சக்திபெற்று வாழ்ந்திடும் நாம், கால நிலையை வீண் விரயம் செய்திடாமல், நமக்கு மேல் உள்ள பல மண்டலங்களில் வாழ்ந்திடும் உயிரணுக்களுக்கு மேல் சக்தி பெற்று வாழும் தன்மைக்கு, நம்மை நாம் பக்குவப்படுத்தி, இக்காற்றுடன் கலந்துள்ள அஃருரியனின் ஒளிக்கதிர்களில் இருந்து, நாம், நம் சுவாச நிலைக்கு உகந்த நிலைகொண்ட சக்தி கொண்ட, ஒளிக் கதிர்களை நம் சுவாச நிலைக்கு ஈர்த்தெடுத்து, இவ்வுடலைப் பெரும் பொக்கிஷமாக, வைரமாக்கி வாழ்ந்திடும் தன்மைகொண்டே நம்

உயிராத்மாவை நமக்குகந்த எல்லா சக்தி நிலைகளும் பெறும் தன்மைக்கு, நம் எண்ணமும், சுவாசமும் எடுக்கும் தன்மையை நாம் பெற்று வாழ்ந்திட வேண்டும்.

12-8-79

இவ்வுலக நிலையினிலே நாம் பெறும் சக்தி நிலைகொண்டே, ஒவ்வொரு உயிரணுவின் நிலையும், மனிதர்களின் நிலையும் உள்ளதுவே. நாம் எந்த நிலையில் வசிக்கின்றோமோ, அந்த நிலை களைக்கொண்ட பழக்க வழக்கங்களும் அந்நிலைகொண்ட சுவாச நிலையும், ஒவ்வொரு தன்மையில் கூடி வசிக்கின்ற மனிதர்களின் எண்ண நிலைகளும், உருவ அமைப்புகளும் எப்படி ஏறக்குறைய ஒன்றுபோல் உள்ளனவோ, அவற்றை ஒத்துத்தான் அவரவர்கள் எடுக்கும் எண்ணநிலையும், சுவாச நிலையும் உள்ளன.

இன்று இவ்வுலகில் ஒவ்வொரு பாகத்திலும் வசிக்கின்ற மக்களின் எண்ணம், வாழ்க்கை முறை இதைப் பொறுத்து, அங்கங்கு வாழும் மக்களின்—வாழும் வாழ்ந்திட்ட காலத்தில், அவர்கள் எந்த நிலைகொண்ட சுவாச நிலையில் வாழ்ந்தார்களோ, அந்த நிலைகொண்டே அவர்களின் ஆவி பிரிந்து, அந்தந்த நிலையில், அவ்வாவிகள் சுற்றிக்கொண்டே உள்ளன.

இப்பொழுது இந்தியா என்று பெயர் வைத்துள்ள இத் தேசத்தில் தெய்வப் பற்றும், ஒற்றுமைப் பற்றுங்கொண்ட கூட்டு நிலைகொண்ட குடும்ப நிலைகளும், அன்று வாழ்ந்த சித்தர்களின் நிலையினால், இங்கு ஆண்டவன் என்ற பக்தியை மக்களின் மனதில், பல ரூபம் கொண்ட கல்களிலே வடித்து, உணர்த்திச் சென்ற நிலைதனிலே, இங்கு வாழ்ந்த மக்களின் எண்ணம் எல்லாம் ஏறக்குறைய ஒன்றுபோல் சுற்றிக்கொண்டுள்ளதினால் அத்தெய்வத்தையே கல்லின் ரூபத்தில், பக்தி கொண்டு வணங்கிய நிலை கொண்டு, இங்கு வாழ்ந்த மக்கள், அவரவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில், எடுத்த சுவாசத்தையும், எண்ணத்தையும் கொண்டே அவர்கள் உடலைவிட்டு ஆவி பிரிந்து சென்ற பிறகும், அந்நிலையிலேயே அவ்வாவிகள் சுற்றிக்கொண்டுள்ளன, தன் சுவாச நிலைக்கு ஏற்ப. அந்த நிலை கொண்டுதான் இங்குள்ள மக்களின் மனோ நிலையும், தெய்வ பக்தியும், தன் எண்ணத்திற்கு உகந்த நிலை கொண்டு, இங்கு சுற்றி உள்ள ஆவிகள் கோவிலுக்குச் சென்று வணங்கிடும் நிலையில் உள்ளவர்களின் நிலையில், நிலையில் என்னும் பொழுது, அவ்வாவி அவர்களின் உடலுக்குள் சென்று, சில நிலைகளைச் சொல்லுவதும், சாமி வந்து வாக்குச் சொல்லுகிறது என்பது

வும், அருள் வந்து ஆடுவதுவும், எல்லாம் இந்தநிலை கொண்ட, இந்த நாட்டில்தான். நம்மை, நம் முன்னோர்கள் நடத்திச்சென்ற பாஷையில் வந்ததுவே இந்தநிலை, இந்நாட்டினிலே.

இதே நிலை ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வேறுபட்ட நிலையில் உள்ளது. அங்குள்ள மக்களின் எண்ண நிலைகளும், வாழ்ந்த நிலைகளும், எத்தன்மையில் அங்குள்ளனவோ; தன் நிலைகொண்ட வாழ்க்கை வாழ்ந்த நாட்டில், பக்தி, தெய்வப்பற்று என்ற நிலைகளையெல்லாம், எந்தெந்த நிலைகொண்டு அங்குள்ள மக்கள் வழி நடந்து சென்றார்களோ, அந்தந்த நிலை கொண்டுதான், அங்கு வாழ்ந்தவர்களின் ஆத்மாக்கள், அவர்களின் உடலை விட்டுப் பிரிந்து சென்றன. அந்த நிலைகொண்டே, அது சுற்றிக் கொண்டுள்ள நிலையில், தன் எண்ணத்திற்கும் செயலுக்கும் உடைய உடல்களை ஏற்று வருகின்றது அங்கங்கு உள்ள நிலை.

பக்தி என்னும் நிலையில் இங்கு ஏன் இந்த நிலை? இங்கு மட்டும்தான் அவ்வாண்டவன் உள்ளானா? இங்குதான் அருள் வருமா? ஆண்டவன் எந்த நிலையில் இங்கு அருள் தருகின்றான் என்றெல்லாம் இங்கு மற்றப் பாகங்களில் உள்ளவர்களின் எண்ணத்திலே. இங்கு ஆண்டவனின் நிலை, நம் சித்தர்கள் நமக்கு உணர்த்திய நிலையை, நாம் ஏற்றுக்கொண்ட நிலைகொண்டு, வந்ததுவே இந்தநிலை. இன்னும் பல பாகங்களில், பல நிலைகொண்டு, அவ்வாண்டவனை எண்ணி, பல வழிகளில் வணங்குகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் எந்த நிலையில் அவ்வாண்டவனின் அருள் வருகிறது என்ற புரியாத நிலைகொண்டு வணங்குகிறார்கள். இன்று இவ்வுலகினில் எல்லாப் பாகங்களிலுமே தன்னைத்தான் நம்பாமல் ஜோசியம் என்ற நிலையில் நம்பி வாழ்கின்றார்கள். அந்நிலையை எல்லாம் யார் வந்து சொல்லுகிறார்கள் என்று உணராமல், பல ஆவிகளின் தொடர்புடன் தன்னைத்தான் நம்பாமல், பிற ஆவிகளுக்கு அடிபணிந்து, வாழ்கின்றதப்பா இன்றைய இவ்வுலகமே.

ஆவியின் நிலை, எந்த நிலையில், தன் எண்ணத்தை ஈடேற்றிக் கொள்ளலாம் என்று சுற்றிக்கொண்டுள்ளது. அந்நிலைக்கே அடிபணிகின்றான். ஆண்டவனின் ரூபமாக, அவ்வாவியை வணங்கி, இன்றைய மனிதன் வாழ்கின்றான். எந்த நிலையில் வாழ்ந்தால் என்ன, அவ்வாவியே வந்து நமக்கு நல்லுபதேசம் அளிக்கும் பொழுது, பல நன்மைகளை நமக்கது செய்யும்பொழுது, நாம் ஏன் அதை ஏற்கக் கூடாது, என்று எண்ணிடலாம் எல்லோரும். ஆவிகளின் நிலையெல்லாம் எம்மனிதனின் மேல் சென்று அதன் காரியத்தைச் செலுத்துகின்றதோ, அதே நிலையில் அம் மனிதன்

உள்ள நாள் வரைதான் அது மனிதனுக்கு உதவிசெய்திடும். அதன் எண்ணமும், அது ஏற்றிருக்கும் மனிதனின் எண்ணமும் மாறுபடும் பொழுது, எந்த நிலைகொண்டெல்லாம் அது மனிதனுக்கு உதவி வந்ததோ அதற்குமேல் தீமை செய்ய வல்லது, அவ்வாறிகளின் நிலையெல்லாம்.

இதிலிருந்து மனிதன் மீள்வதற்குத் தன் எண்ணத்தையும், தன் செயலையும், தன்னைத்தான் நம்பும் நிலையையும், தன்னுள் எந்தத் தீய சக்திகளுக்கும் இடம் தந்திடாமல், தன் உணர்வில் கோபத்தையும் அச்சத்தையும் அகற்றித் தன் நிலையைச் சமமாக்கி, வாழ்ந்திடும் நிலையில், அவன் எடுக்கும் எண்ணத்தையும், சுவாசத்தையும் கொண்டே, நல்நிலை பெற்று வாழ்ந்திட வேண்டும்.

இப்பூமியில் மனிதராகப் பிறவி எடுத்த உயிராத்மாக்களின் நிலையெல்லாம், ஒரே ஆத்மாவைக்கொண்டு இவ்வுடலிலும் வாழ்ந்திடவில்லை. பல அணுக்களின் நிலையெல்லாம் இம் மனிதர்களின் நிலைக்கு வந்து தாக்கித்தான், இம்மனிதன் வாழ்கின்றான். நல் உணர்வை எடுங்கள், இவ்வுலகுடனே மட்டும் நாம் வாழவில்லை. இவ்வுலகைச் சுற்றியுள்ள, இவ்வுலகின் தொடர்புடைய, 48 மண்டலங்களுடனும் அம் மண்டலங்களுக்குத் தொடர்புடைய, பல நிலை கொண்ட மண்டலங்களின் தொடர்புடனும் வாழ்கின்றோம் என்பதனை உணர்ந்து, நாம் இந்நிலை கொண்டு வாழ்வதற்கு எந்தெந்த நிலைகளில் இருந்தெல்லாம், நமக்கு சக்தி கிட்டுகின்றது என்பதனை உணர்ந்து வாழ்ந்திட வேண்டும்.

இவ்வுலகிற்கும், இவ்வுலகைச் சுற்றியுள்ள மண்டலங்களின் நிலைக்கும் உள்ள தொடர்பினையே உணர்த்திடுவேன் நானாய் பாடத்தில்.

13-8-79

இவ்வுலகின் நிலையை முதலில் உணர்த்திடுவேன். இவ்வுலகும், இவ்வுலகைச் சுற்றியுள்ள பல மண்டலங்களின் ஈர்ப்புத் தன்மைகளைக் கொண்டு ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு கொண்டே சுற்றும் இவ்வுலகினில், எல்லா இடங்களும் ஒன்றுபோல் இல்லாமல், இடத்திற்கு இடம் மாறுபட்டு மழை, காற்று, உஷ்ணம் இப்படிப் பல நிலைகளில் மேடு, பள்ளம், சம தரை, கடல் இப்படியும் ஒன்றுபோல் இல்லாமல், ஒரே நிலையில் சூரியனில் இருந்து சக்தியைப் பெறும் நிலைகளில், ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் மாறுபட்ட நிலை இவ்வுலகினிலே உள்ளதல்லவா?

இவ்வுலகம் சுழலும் தன்மையில் அங்கங்கு வசிக்கின்ற, உயிர் அணுக்களின் நிலையைக் கொண்டு, அங்குள்ள பூமியின் நிலை உள்ளது. அங்கங்கு வளரும் தாவரங்களின் நிலையும் உள்ளது. அந்நிலை கொண்டே, அச் சூரியனின் சக்தியை, எந்த நிலைகொண்டு அப்பூமி ஈர்த்து, வெளிப்படுத்துகிறதோ, அந்த நிலையில்தான் உள்ளன அங்கங்கு உள்ள நிலையெல்லாம். சூரியனிலிருந்து வரும் ஒளிக்கதிர்கள், பூமியின் மேல் படும்பொழுது, பூமி அச்சக்தியைத் தன்னுள் ஈர்த்துக் கொள்கிறது. ஈர்த்த நிலை கொண்டு, அப்பூமி வீடும் சுவாச நிலைகொண்டுதான் அந்தந்த நிலையில், உள்ள இயற்கைத்தன்மை எல்லாம். உயிரணுக்களுக்கும் மட்டுமல்ல சுவாச நிலை, இப்பூமித்தாயும், ஈர்த்தெடுத்து சுவாசிக்கும் தன்மை பெற்றவள்தான். அவள் ஈர்த்தெடுத்த நிலையில் வளர்வதுதான் உயிர் அணுக்களும், மற்றத் தாதுப்பொருளும், தாவர வர்க்கங்களும். மனிதனிலிருந்து எல்லாமே உயிர் அணுக்கள்தாம்.

மலையும், எரி மலையும், பனி மலையும், குளம், ஆறு, கடல் எல்லாமே உயிர் அணுக்கள்தாம். ஜீவனுள்ள ஜீவன்கள்தாம் எல்லாமே. சில இடங்களில் வளர்ந்திடும் பனி மலையும், எரிமலையும் எந்த நிலை கொண்டு வந்ததப்பா இப் பூமியில்? இப்பூமியில் உள்ளதுபோல், கலந்த நிலை எரிமலை பனிமலை, சம நிலை இப்படிப் பல கலந்த நிலை ஒவ்வொரு மண்டலத்திற்கும் மாறுபடும் தன்மையில் உள்ளது. எரிமலை எப்படித் தோன்றுகிறது? ஆகாயத்திலிருந்து அக்கினிப் பிழம்புவந்து அத்தரையில் மோதி வளர்ந்ததுவா அங் எரிமலை? இல்லையப்பா.

இப்பூமியின் மேல் ஒவ்வொரு நிலைகொண்டு, இப்பூமி சுழலும் வேகத்தில், மழை, பனி, காற்று, இப்படி எல்லா நிலைகளும் மோதும் பொழுது, அப்பூமி ஈர்த்து, அப்பூமியின் உள் நிலையில் பெரும் காற்று மண்டலம் உள்ளது. அப்பூமி ஈர்க்கும் தன்மையில் உள் நிலையிலுள்ள, உஷ்ணமான காற்றும், குளிர்ந்த காற்றும், ஒன்றை ஒன்று மோதும் நிலைகொண்டும், பல நிலை கொண்ட தன்மையில், அப்பூமி ஈர்ப்பதினால் அந்த நிலையிலேயே, அத் தன்மை வெளிப்பட்டுத்தான், அப்பூமியிலிருந்து பொங்கி வருவது தான் எரிமலைகளும் பனிமலைகளும். இப்பூமியின் மேல் ஒவ்வொரு நிலையில் ஒவ்வொரு நிலைகொண்ட தன்மை உள்ளதெல்லாம், இந்த நிலை கொண்டுதான்.

நில அதிர்வு வருவதுவும், நில வெடிப்பு வருவதுவும், சூரியனில் இருந்து தாக்கும் நிலையில் வருவதல்ல. சூரியனிலிருந்து வரும் ஒளிக்கதிர்களை அப்பூமி ஈர்த்து வெளிப்படுத்தும் நிலையில்தான் வருகின்றன இந் நிலைகள் எல்லாம். இப்பூமியில் மழை நிலை அதிக

முள்ளது. இப்பூமிக்கு எந்த நிலைகொண்டு மழை வருகிறது? எந்த நிலைகொண்டு ஒளி தருகிறது? எந்த நிலைகொண்டு ஒலி வருகிறது? இப்படி மணம், சுவை, காற்று இப்படிப் பல நிலைகளையும் இப்பூமி எப்படிப் பெறுகிறது? என்பதனையும் விளக்கிடுவேன். இப்பூமி பல நிலைகளைப் பெறுவதற்குப் பல மண்டலங்களின் தொடர்புடன்தான் எல்லாமே உள்ளன இப்பூமிக்கு. மழை வரும் நிலையை அளித்திடுவேன் நாளைக்கே.

14-8-79

மழை வரும் தன்மையைச் சிறு பிராயம் முதற்கொண்டு பள்ளிகளில் போதிக்கும் முறையில் இம் மழை எந்த நிலைகொண்டு வருகிறது என்று போதிக்கின்றார்கள். இம் மழையை நாம் பெறுவதற்கு, நம்மைச் சுற்றியுள்ள பல மண்டலங்களின் நிலையிலிருந்து, இம் மழையை நாம் பெறுவதற்கு மூலமாக உள்ளது வியாழன் மண்டலம்தான். சூரியனிலிருந்து பாயும் ஒளிக்கதிர்களைக் கொண்டு, அவ்வியாழன் மண்டலம், அவ்வொளிக் கதிரைத் தன்னுள் ஈர்த்து, அது பாயும் தன்மையைக் கொண்டு, (பூமி ஈர்க்கும் தன்மையைக் கொண்டு) இப்பூமியின்மேல் அவ்வொளிக்கதிர்கள் பட்டு, அப்பூமி ஈர்த்து, அப்பூமியில் இருந்து வெளிப்படும் உஷ்ண அலைகள், வெளிப்படுவதைக் கொண்டு, புதன் மண்டலத்திலிருந்து வரும் நாம் பெறும், காற்று மண்டலம், காற்று மண்டலம் என்னும் பொழுது, புதனிலிருந்து வரும் காற்றை அளிக்கும் அணுக்கதிர்கள், பூமியிலிருந்து கிளம்பும் உஷ்ண மண்டலத்தைக் குளிரவிடும் தன்மையில் அந்தந்த நிலைகளில், மேகங்கள் படர்ந்து உள்ள நிலையில், அதன் மேல் செவ்வாய் மண்டலத்தினுடைய சப்த அலைகள் மோதும்பொழுது வருவதுவே மழை மேகங்கள் எல்லாமே.

இப்பூமியில் உள்ள மழை நிலை மற்ற மண்டலங்களில் மாறுபடுகிறது. சந்திரனில் இந்நிலை கொண்ட பெரும் மழையில்லை. ஈரப்பசையுண்டு, மழை நிலை மாறுபடுகிறது. அங்குள்ள நிலையைச் சந்திரனின் நிலைக்கு வரும்பொழுது செப்புகின்றேன்.

இப்பூமியின் நிலையையே எண்ணிப் பார்த்தால், பல நிலைகளில், ஒரே மாதிரி இல்லாமல், மாறுபட்ட நிலைகளில் உள்ளதின் நிலைகள் எப்படி உள்ளன என்று எண்ணிடலாம். சில இடங்களில் மாறுபட்ட உலோகத்தன்மையும், நேற்றைய பாடத்தில் சொன்ன படி, பல நிலைகள் உள்ள நிலையெல்லாம், ஆரம்பக் காலத்தில் எப்படி வந்தன? இவ்வுலகம், இவ்வழியா உலகம் ஆரம்ப நிலையில், ஆரம்ப நிலை என்பது உலக ஆரம்ப நிலையல்ல, கவி முடிந்து

கல்கி வருகின்றது என்கின்றோமல்லவா? அதைப்போல், யுகம் என்று சொல்லும் வழியில் இவ்வுலகம் மாறுபட்டு வரும் தன்மை கொண்டு அந்த நிலையில் சூரியனிலிருந்தும், மற்ற மண்டலங்களிலிருந்தும் இப்பூமியின் மேல் வந்து தாக்கும் அணுக்கதிர்கள், எந்த நிலையில் வந்து தாக்குகின்றனவோ, அந்த நிலைகொண்டே, அந்தந்த நிலைகளில் உள்ளன நிலைகளெல்லாம்.

மனிதனுக்கு மட்டும் இல்லையப்பா கரு தோன்றி வளரும் தன்மை, இவ்வுலகுக்கே உள்ளது அக் கரு நிலை. இவ்வுலகினில் சில நிலைகளில் பயிர்கள் வளராத நிலைகளிலும் உள்ளன. சில இடங்களில் பூரித்து வளரும் தன்மையும் உள்ளது. வளராத கல், வளராத வைரம், வளராத தங்கம், இப்படிப் பல நிலைகளைச் சொல்லிக் கேட்டிருக்கலாம். அவ்வளராத இடத்தில் அப்பூமியின் தன்மை ஜீவனற்ற நிலையில் உள்ளது.

உயிரினங்களுக்கு மட்டும் ஜீவன் பெற்றுப் போகும் நிலை எப்படி உள்ளனவோ அதைப்போலத்தான் இப்பூமியின் நிலைக்கும் உள்ளது. இப் பூமியில், கடலில் உள்ள தண்ணீர் உப்பு உடைய தாகவும், ஆற்றுப்படுகையின் தண்ணீர் சுவையுடன் உள்ளதாகவும் கடலின் அருகிலேயே உள்ள கிணறுகளில் உள்ள தண்ணீர் சுவையுள்ளதாகவும், கடலுக்கு வெகுதூரத்திலுள்ள சில ஊர்களில் உள்ள கிணற்றின் தண்ணீர் உப்புக்கரிப்பதாகவும் உள்ளதுவே. இந்நிலையெல்லாம் எந்த நிலைகொண்டு வந்தன? சூரியனில் இருந்துவரும் பாயும் ஒளியைக் கொண்டு அந்தந்த இடத்தில் அப்படியே இந்நிலை பெறுவதல்ல. இப்பூமி சுழலும் வேகத்தில், இப்பூமித்தாய் தன்னுள் ஈர்த்துள்ள சக்தியைக் கொண்டு, இப் பூமியின் உள் நிலையின் நிலை என்று முதலிலேயே உணர்த்தியுள்ளேன். அந்நிலை கொண்டு அது ஈர்த்து, அது வெளிக் கக்கும் நிலையைக் கொண்டு, அந்தந்த இடங்களில் உள்ள வடிவங்களின் மூலமாக, அது வெளிப்படும் தன்மையில் வருவதுதான் மண்ணின் நிலையும், அம்மண்ணிற்குத் தகுந்த சுவையும் அத் தண்ணீரில் நமக்குக் கிட்டுகின்றது.

சப்த அலையின் பாடத்தை நானேயே செப்பிடுவேன்.

16-8-79

இவ்வுலகிற்குக் காற்று, தண்ணீர், ஒளி இம்மூன்றும் எப்படி முக்கியமோ அதைப்போல்தான் இம் மூன்றையும் பெறுவதற்கு ஆதி முதலாம் ஓம் என்ற நாதத்தை எழுப்பும் சப்த அலையும்,

மிகவும் முக்கியம். சப்த அலை இல்லாவிட்டால் காற்று வீசிட முடிந்திடாது. அக்காற்று இல்லாவிட்டால் ஒளி பெற்றிட முடியாது. அவ்வொளிக் கதிர்களிலிருந்து, வரும் நீரின் நிலையும் நாம் பெற்றிருக்க முடியாது. இம் மூன்றிற்கும் மூலமான அச்சப்த அலைகள் நாம் பெற்றுக் கொள்ளும் பாக்கியத்தை நமக்கு அருளும் நிலை வியாழன் மண்டலத்திற்குத்தான் கிடைத்துள்ளது.

வியாழன் மண்டலம் இப்பூமியை விட 10-ல் ஒரு மடங்கு (1/10) அளவுதான் சுற்றலின் வேகம் உள்ளது. நாம் இங்கு 10 நாள் என்று கணக்கிடும் நாள் வியாழனில் ஒரு நாள்தான். நீண்ட பகலும், நீண்ட இரவும் கொண்டதுவே வியாழன் மண்டலத்தின் நிலை. இப்பூமிக்கு மேல் பெரிய மண்டலம், பெரிய மண்டலம் என்பது, வியாழன் மண்டலத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதி (1/3) தான் இப்பூமியின் நிலை உள்ளது. வியாழன் மண்டலம் பெரும் மண்டலம்.

அவ்வியாழன் மண்டலத்தில் இருந்துதான் சப்த அலைகள் காற்றுடன் கலந்து அச் சூரியனின் அதி வேகச் சுற்றலில் அவ் வியாழன் மண்டலத்திலிருந்து வரும் சப்த ஒளிக்கதிர்களை ஈர்த்து இப்பூமிக்கும் மற்ற மண்டலங்களுக்கும் இச் சூரியனில் இருந்து, சூரியனின் ஒளிக்கதிர்களைப் பெறும் எல்லா மண்டலங்களுக்கும் இச்சப்த அலைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பாக்கியம் உள்ளது. இச் சப்த அலைகளில் இருந்துதான் நாம் நுகரும் தன்மையும் வருகின்றது. முதல் பாடத்திலேயே சொல்லியுள்ளேன், அவ் ஒளியிலிருந்து கலந்துதான் நமக்கு மணமும் பெற முடிகிறது என்று. அம்மணம், எல்லாவகை மணம் பெறுவதற்கும் அச் சப்த அலைகளினுல்தான் நாம் பெற முடியும். வியாழன் நிலை இல்லா விட்டால் இச் சப்த அலைகளில்லை, சப்தத்திலிருந்து ஒளியும், காற்றும், நீரும் பெறும் நிலையுமில்லை. இச் சூரியனைச் சுற்றியுள்ள ஒவ்வொரு மண்டலங்களிலிருந்தும் ஒவ்வொரு நிலை கொண்ட அணுக்கதிர்களை அச் சூரியன் பெற்றுத்தான் நமக்கு அளிக்கின்றது, எல்லா நிலைகளையுமே.

எப்படி நாம் மழை வருவதற்கும், நீர்நிலை பெறுவதற்கும் செவ்வாய் மண்டலத்தின் நிலையைப் பற்றி விளக்கினேன். அச் செவ்வாய் மண்டலத்திற்கு வியாழனில் இருந்து அணுக்கதிர் சூரியனின்மேல் பட்டு, அச் சூரியனில் இருந்து பாயும் தன்மையில், செவ்வாய் மண்டலம் ஈர்த்து வெளியிடும் நிலையில் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பு கொண்டே, இப்பூமி பெறுகிறது. இப் பூமியைப் போல் ஒவ்வொரு மண்டலத்திற்கும் ஒவ்வொரு நிலையுள்ளது. இப்பூமியிலிருந்து சில நிலைகள் இப்பூமியை நேர் கொண்டுள்ள

மண்டலங்களுக்குப் பெற்றுக்கொள்ளும் தன்மையுள்ளது. நாம் இங்கிருந்து பார்க்கும்பொழுது, சந்திரனின் நிலை எப்படிக் குளிர்ந்து காணப்படுகின்றதோ, அதே நிலைகொண்டுதான் இப்பூமியின் நிலையையும் சந்திரனில் இருந்து கண்டிடலாம். சூரியனிலிருந்து சூரியனை மையமாக வைத்து சுற்றிக்கொண்டுள்ள எல்லா மண்டலங்களின் நிலையும் இந்த நிலைகொண்டுதான், நாம் சந்திரனைக் காணும் நிலைகொண்டுதான், குளிர்ந்த நிலையில் காணப்படுகிறது. எல்லா மண்டலங்களின் அணு சக்தியை ஈர்த்து, சுற்றும் தன்மையுள்ளதால் தான் சூரியனின் வேகம் துரிதப்படுகிறது.

சூரியனின் வேகம் துரிதமாகச் சுற்றுவதினால்தான், அதன் ஒளியும் எல்லா மண்டலங்களுக்கும் அதிகமாகப் பெறும் பாக்கியம் பெற்றுள்ளது. நாம் சூரியனை மையமாக வைத்துச் சுற்றிக்கொண்டுள்ள மண்டலங்களைப் போல் பல சூரியன்களும், பல மண்டலங்களும், ஜீவனுள்ள மண்டலங்களும் ஜீவன் பெருத மண்டலங்களும், ஜீவன் பெருத மண்டலங்கள் கணக்கிலடங்கா நிலைகொண்டு சுற்றிக்கொண்டுள்ளன. இதன் நிலையை விளக்குவேன் நானாயே.

17-8-79

ஜீவன் உள்ள மண்டலம், ஜீவனற்ற மண்டலம் என்று இரண்டு நிலைபெற்ற மண்டலங்கள் பல சுற்றிக்கொண்டுள்ளன. ஜீவனுள்ள மண்டலங்களைப் பகர்ந்துள்ளேன் பல நிலையில். ஜீவனற்ற மண்டலம் எந் நிலையில் வந்தது? அஜ் ஜீவனற்ற மண்டலங்களில் ஒளி, ஒலி, காற்று, நீர் மற்ற ஜீவராசிகள் எவையுமே அந்நிலையில் இல்லை. வெறும் கல்லும் மண்ணும் கலந்த பெரும் பெரும் கோளங்களாக இருண்ட நிலைகொண்டு அந்தரத்தில் அப்படியே நிற்கும் நிலையில் பல மண்டலங்கள் உள்ளன. அம் மண்டலங்கள் மற்ற மண்டலங்களுடன் மோதும் தன்மையுமில்லை, சூரியன் தன்னுள் அதை ஈர்க்கும் தன்மையும் அதற்கில்லை. ஜீவனே இல்லாமல் உள்ளன அம் மண்டலங்கள். வளர்ச்சியுமில்லை, குறைவுமில்லை. எந்த நிலையில் அது பிற மண்டலத்திலிருந்து, ஜீவனில்லாத நிலையில், உதிர்ந்ததுவோ, அதே நிலையில் அந்த நிலைகொண்டே அது உள்ளது. அம்மண்டலங்களுக்கு ஒளியுமில்லை.

இப்பொழுது பூமி சுற்றும் வேகத்தில் ஓம், ஒமென்ற ஒரு நிலைகொண்ட நாதத்தில் சுற்றிக்கொண்டுள்ளது. அந் நாதத்திற்குத் தகுந்த மணங்களைத்தான் நாம் பெறுகின்றோம். நம் பூமிக்குமேல் பெரிய பூமியான வியாழனின் நாதம் வேறுபடுகிறது. நமக்கு மேல் சிறிய மண்டலமான சந்திரன், செவ்வாய் இப்படிப்

பல மண்டலங்களின் நாதமும் வேறுபட்டுத்தான் உள்ளது. அதன தன் ஈர்ப்புத் தன்மையைக் கொண்டும், அவை சுற்றும் நிலையைக் கொண்டும் அவற்றின் நாதம் வேறுபடுகிறது. சூரியனின் வேகம் வெகு துரிதமாக உள்ளதால் அதனுடைய வேகத்தைக்கொண்டு, அதனுடைய ஒங்கார இசை பெரும் ஓசையான 'ஓ-ஓ' என்றேதான் அதுவும் சுற்றுகிறது.

இம் மண்டலங்களின் ஒவ்வொன்றின் நிலையையும் ஊன்றிப் பார்த்தால் பல உண்மை நிலைகள் ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்ளலாம். இப்பொழுது இப்பாட நிலையில் வரும் மண்டலங் களின் தன்மையை வைத்து, இதைப் படித்திடும் ஒவ்வொருவரின் நிலைக்கும் அவரவர்களின் நிலைக்கேற்ப எண்ணங்கள் தோன்றி இந்நிலையின் தத்துவம் உண்மையா என்ற வினாவும் எழுந்திடலாம். இந்நிலைகொண்ட வினா எழும்பத்தான் இப்பாட நிலையே வந்துள் ளது. 'கண்டார் விண்டதில்லை, விண்டார் கண்டதில்லை' என்று உரைப்பர் நம் முன்னோர். நாம் நம் ஜெப அருளினால் கண்டுள் ளோம் இவ்வுண்மையை. நாம் அறியா உண்மை பலவும் உள்ளன. இவ்வுலகினில் உதித்துள்ள மனித உயிரனுக்களெல்லாம், தாம் செய்யும் ஜெப நிலையில், நாம் வேறல்ல இவ்வுலகம் வேறல்ல, இவ்வுலகைச் சுற்றியுள்ள பிற மண்டலங்கள் வேறல்ல. தனித்து நிற்பவை எவையுமில்லை. எல்லாவற்றிலுமே, எல்லாமாகக் கலந்துள்ள நாம், நம் உயிராத்மாவைப் பெரும் சக்தியுள்ளதாக்கி, சகல நிலையையும் ஈர்த்தெடுத்து அறிந்திடலாம். இவ்வுலகத்தின் உண்மை மட்டுமல்ல, பல மண்டலங்களின் நிலையையும் அறிந்திடலாம்.

ஆனால் இன்று நம்மில் இருந்து, நம்முடன் கலந்து பிறந்த பல ஜீவாத்மாக்கள் விஞ்ஞானத்தின் துணை கொண்டு, தன்னைத் தானே அழிக்கும் நிலையில், ஒரு மண்டலத்தில் இருந்து, இன்னொரு மண்டலத்திற்குச் செல்லும் நிலைக்காகப் பல நிலைகளை விஞ்ஞானத் தில் சென்று காணப் பல முயற்சிகளைச் செய்கிறார்கள். நல்வழிக்குச் செய்திடலாம். ஆனால் ஒருவர் செய்வதை ஒருவன் அழிப்பதற்காக இவ்வுலகின் காற்றுமண்டலத்தில், காற்றுமண்டலத்திற்கு மேலும் பல நிலைகொண்ட விஷ ஊசிகளை ஏவி விட்டிருக்கிறார்கள். அவன் செய்தனுப்பிய விஷ ஊசிகள் அவனைத் தாக்காத நிலை கொண்டு அவன் அனுப்பும் கூடுகளை, அவ்விஷ ஊசிகள் வந்து தாக்கினாலும் பாதிக்காத தன்மையில் பல நிலைகளில் பறக்கவிட் டுள்ளான். பிற மண்டலங்களின் நிலையை அறிந்திடத் தன்னைத் தானே அழித்து, ஒருவனுக்கு மேல் ஒருவன் பொருமைகொண்டு விஞ்ஞானம் என்ற நிலையில் காலத்தைக் கடத்திக்கொண்டு ஏனப்பா அந்நிலை பெற வேண்டும்?

அன்றிலிருந்து இன்று வரை பல சித்தர்கள் பல உண்மை நிலைகளைத் தன் எண்ணத்திலும், தன் ஜெபத்திலும், ஈர்த்தெடுத்துத் தன் உடலுடனே பறந்து பல மண்டலங்களுக்குச் சென்று, பல ஆற்றல்களை அறிந்து, அவர்கள் எழுதிய பல நூல்கள் தானப்பா இன்றைய விஞ்ஞானிகள் ஆராயும் தன்மை கொண்டு நடத்திவரும் நாடகங்களெல்லாம்.

இந்நாடகத்தின் நிலையினால் தன்னைத்தானே அழிக்கப்பார்க்கும் அழிவு நிலைக்கு ஏன் செல்ல வேண்டும்? உண்மை நிலைதனை ஜெப நிலைகொண்டு அறிந்திடத்தான், நாமறிந்த உண்மைகளை இச் 'சத்தியத்தின் சக்தி நிலை' என்ற நூலில் ஒவ்வொருவரும் அறிந்தே நல் ஜெபம் பெற்று நடந்திடத்தான் இப்பாடநிலை. இப்பாட நிலையில் உள்ள கருத்துகளின் உண்மையை அறிந்திட ஒவ்வொருவருமே ஜெபத்திலிருந்து கண்டிடலாம். எல்லோருமே அச்சக்தியின் சக்திகள்தாம். ஜெபம் பெறும் நிலையில் இவ்வுண்மைகளை யாவரும் அறிந்திடலாம்.

நம் முன்னோர்கள் ஜெபித்த நிலை, பூஜை முறை எல்லாமே அன்றிருந்த சித்தர்களின் ஜெபநிலையிலிருந்து அறிந்து வெளியிட்ட சக்தி நிலைகளை வைத்துத்தான், நம் முன்னோர்கள் ஆண்டவனை நாம் ஜெபிப்பதற்குக் கோயில்கள், பூஜை முறை என்ற பல வழிகளை நமக்கு உணர்த்தினார்கள்.

48 மண்டலங்களின் தொடர்புடைய இப்பூமியின் ஈர்ப்பு நிலையை உணர்ந்து, 48 மண்டலங்களிலிருந்து நாம் பெறும் சக்தி நிலையை வைத்துத்தான், இப்பூமியின் நிலை உள்ளது. இப்பூமியில் தோன்றியுள்ள உயிரினங்களும், மனித உடல்பெற்ற இவ்வாத்மாக்களும், இப்பூமியில் உள்ளதைப்போல், இப்பூமியைச் சுற்றியுள்ள மண்டலங்களின் தன்மையில் மாறுபட்டுள்ளது. இம்மனித ஜீவாத்மாக்கள் இந்த 48 மண்டலங்களிலும் இல்லை. இந்த 48 மண்டலங்களின் சக்தி கொண்டுதான் இப்பூமியில் உள்ள மனிதர்களின் நிலையெல்லாம் உள்ளன.

இப்பூமியின் நிலையே, இக்கலி முடிந்து கல்கி வந்த பிறகு பெறக்கூடிய உயிர் நிலைகளின் உருவ அமைப்புகள் மாறுபட்ட தன்மையில்தான், புதிய உயிரணுக்கள் எல்லாம் தோன்றும் நிலையில் உள்ளது. இன்று நடக்கின்றான் மனிதன் பெண், ஆண் என்ற இன வேறுபாட்டுடன் வாழும் தன்மையில். இன்றுள்ள நிலை அடுத்துவரும் கல்கி நிலையில் மாறுபட்ட நிலையில்தான் வருகின்றது. வரும் உண்மைகளை இன்றே நாம் பகர்ந்துவிட்டால், பல சித்தர்களின் கோபத்திற்கு ஆளாகும் நிலை நமக்கெதற்கு? இந்நூலிலே

நாம் அறிந்த பல உண்மைகளை நிறுகச் நிறுகத்தான் அருளியுள்ளோம்.

இந்நிலையிலும் இன்னும் பல உண்மை நிலைகள் உள்ளன. அவரவர் எடுக்கும் ஜெப நிலையைக் கொண்டு அறிந்திடலாம் அனைத்தையுமே. ஒரு மண்டலம், 48 நாள் என்ற ஜெபநிலையை நம் முன்னோர்கள் நமக்கு உணர்த்தியதும், நமக்கு முதலில் இருந்த சித்தர்கள் கடும் தவமிருந்த நிலையில் ஒவ்வொரு நாளும், ஒவ்வொரு மண்டலத்தின் சக்தியை ஈர்த்தெடுத்து, ஒரு மண்டலம் என்ற 48 நாளை ஜெபத்திற்கு உகந்ததாக எடுத்து, ஜெபம் பெற்று அறிந்தனர் பல உண்மைகளை. அதன் வழியில் வந்ததுதான், நாம் இன்று ஒரு மண்டலம் 48 நாள் என்னும் முறையெல்லாம். நம் முன்னோர்கள் நமக்குணர்த்திய பல முறைகளை நாம் ஊன்றிப் பார்த்தால், ஒவ்வொன்றின் உண்மை நிலையும் நமக்குப் புரிந்திடும். நம் கண்ணிற்கு, நாம் சாதாரணமாகப் பார்க்கும் பொழுதே, கணக்கில் அடங்கா நட்சத்திரங்களைக் காண்கின்றோம்.

புள்ளி போல் நாம் காணும் நட்சத்திரங்கள் எல்லாம், நாம் வாழும் பூமியைக் காட்டிலும் பல மடங்கு பெரிய மண்டலமாகச் சுற்றி வாழ்கின்றன. அம்மண்டலங்களில், பல மண்டலங்களில் நம்மை ஒத்த, இம்மனித உடல் பெற்ற ஜீவாத்மாக்கள் உள்ளன. நம்மைக் காட்டிலும் திறம் பெற்ற ஜீவாத்மாக்களும் உள்ளன பல மண்டலங்களில். ஆனால் நம் பூமியைச் சுற்றியுள்ள, நாம் காணும் சூரியனிலிருந்து இந்த 48 மண்டலங்களிலுமே நம்மை ஒத்த மனித உடல்கொண்ட ஜீவாத்மாக்கள் இல்லை.

நம் சூரியனைக் காட்டிலும் இன்னும் வேகமாகச் சுழலும் பல சூரிய மண்டலங்கள் உள்ளன. இவ்வுலகிலே நாம் இப்பிறவியெடுத்து வாழும் பாக்கியத்தை ஜெபம் பெற்று, எண்ணத்தையும், நினைவையும் என்றும் நாம் பெற்ற சக்தியை அழியாச் சக்தியாக்கி இக்கலி என்னும் காலத்தில் மீண்டு, கல்கியுடன் கலந்து வாழும் பக்குவ நிலைக்கு, நம்மை நாம் பக்குவப்படுத்தும் நிலைக்கு வந்திடவே, இப்பாட நிலைக்கு, ஈஸ்வரபட்டனாகிய நான் ஆசையென்னும் நிலைகொண்டே, இந்நிலையில் வந்து அருளியுள்ளேன். ஒவ்வொருவரும் கால நிலையைக் கடத்திடாமல் அருள்பெறுங்கள். இவ்வுலகின் பல நிலைகளை இன்னும் விளக்குவேன்.

21-8-79

ஐயப்பன்

சப்த ரிஷிகள், சகலமும் அறிந்த முனிவர்கள், ஞான நிலை பெற்ற சித்தர்கள் இப்படி நம்மில் கலந்துள்ள பல பெரியவர்

களின் நிலையெல்லாம் தாயின் வயிற்றில் சுரப்பத்திலேயே வந்து பிறப்பதில்லை. நிலை அறிந்து, புனிதத்தைப் போற்றும் தன்மையில் புனிதமாக்கும் எண்ணம் கொண்ட இப்பெரியவர்கள் எவ்வுடலையும் தன்னுடலாக ஏற்றுத் தன் எண்ணத்தைச் செயல்படுத்திட முடிந்திடும்.

நாம் அனைவரும் சரணம் கொண்டே வணங்கிடும் ஐயப்ப சாமியின் நிலையும் இந்நிலை போன்றதே. ஒவ்வொரு முனிவரும் இம்மனித உடல் பெற்று முதல் பிறவியிலேயே சப்தரிஷி நிலைக்குத் தன் நிலையை உயர்த்தி வராத நிலையில்தான் தன் எண்ணத்தைச் செயல்படுத்த ஒவ்வொரு உடலுக்கும் வந்து புனிதத்தை நிலை நிறுத்தி வைக்கிறார்கள். புனிதத்தன்மையின் ஜெபத்தைக் கொண்டு அவர்கள் எடுக்கும் ஜெப நிலைக்கும், அவர்கள் சக்தி நிலையும், பெரும் நிலையை அடைகிறது. சப்த ரிஷியும், முனிவர்களும் வந்த நிலையெல்லாம் பிறவியிலேயே அந்நிலைபெற்று வரவில்லை. பிறவி எடுத்து, பிறவியின் பயனை அறிந்து வாழ்ந்து, சிறுகச் சிறுக வந்ததுதான் அவர்கள் நிலையும். இம் மனித ஆத்மாவை நாம் பெறுவதற்கே புண்ணியம் கொண்ட நிலையில்தான் இப் பூவுலகுக்கே வந்துள்ளோம்.

இப்பூவுலகின் பல பிறவிகளைக் கடத்தியுள்ள நாம் நாமெடுத்த இப்பிறவியிலாவது இவ்வுண்மை நிலைகளை அறிந்து, நம் பிறவிப் பயனைக் காத்து வாழ்ந்திடலாம். காத்து வாழ்வதற்கே இந்நிலையிலுள்ள பல பெரியவர்களையும், சப்தரிஷிகள், ஞானிகள், ஞானச் சித்தர்கள் இப்படி ஒவ்வொருவரின் நிலையையும் இம்மனித ஆத்மா எடுத்த ஒவ்வொருவருக்கும் போதிக்கின்றேன்.

இன்று நாம் எல்லோரும் வணங்கிடும் ஐயப்பரின் நிலையும் இதுதான். அவர் பிறவி எடுத்துப் பிறக்கவில்லை. பிறந்த ஒரு சிகவை அது இறந்த பிறகு, அதன் தாய் தந்தை அதை ஒரு பேழையில் வைத்து, அடக்கம் செய்து புதைத்த நிலையில், அந்நிலையில் ஆற்றுப் படுகையில் அது இருந்ததினால் அன்று வந்த பெரும் மழையும், காற்றும், பெரும் வெள்ளமும் அந்த ஆற்றுப்படுகையில் இருந்த மரப்பேழையை அடித்து வந்ததில், குழந்தை பாக்கியம் பெறாத அன்றாடம் ஒரு அரசனின் கையில் அப்பேழை கிடைக்கும் தருவாயில், அவ்வரசன் அப்பேழையைத் திறக்கும் பொழுது உயிரற்ற நிலையில் இருந்த சிகவின் உடலில் ஒரு முனிவரின் நிலை அவ்வுடலுக்கு வந்ததினால், அவ்வுடல் உயிர் பெற்றது. அந்நிலையிலிருந்து அவ்வரசன் வளர்த்த நிலைகொண்டு நடந்தவைதான் பலவும்.

சிறு குழந்தையின் உடலில் சகலமும் அறிந்த முனிவரின் ஆத்மா குடிகொண்டவுடன் குழந்தை மழலையா பேசிற்று? சகலமும் அறிந்த ஞான முனிவரே அவ்வுடலில் குடி வந்த பிறகு அக் குழந்தையின் தன்மையிலிருந்தே அன்று வாழ்ந்த பல மக்களின் எண்ணத்தைப் புனிதமாக்கிப் பல வழிகளைச் செய்தாரப்பா, ஐயப்பன் என்ற நாமம் குட்டிக்கொண்ட சகல நிலையையும் அறிந்த அம் மாமுனிவர். அவர் இன்றும் உள்ளார், அன்றும் இருந்தார். வரும் இன்னல்களைப் போக்கி மனிதர்களின் மனதில் பக்தி நிலையை வளரவிட்டால்தான், புனிதத் தன்மை பெற்று, புனித ஆத்மாக்கள் ஆக வேண்டும் என்ற நல்ல ஆசீர்வாதம் தந்தே, நடத்திச் செல்கின்றார். அவர் ஈர்க்கும் நிலையில்தான் பல பக்தர்களின் நிலை யெல்லாம் புனிதம் பெற்று, புண்ணியம் எய்தும் நிலையில் உள்ளதப்பா,

சகலம் ஜெப நிலையில் உள்ளவரப்பா அவ் ஐயப்ப சுவாமிகள். இவர்கள் வணங்கும் படியிலும், கல்லொன்று வைத்து ஐயப்பன் என்று வணங்கும் நிலையிலும், பக்தி கொண்ட நிலையில் வணங்கிடும் இதயத்திலும் நல்வழியில் செல்வோரைத் தன் வழியில் ஜெபம் கொண்டே நல்லாசி வழங்குகின்றார் அவ் ஐயப்ப சுவாமிகள். எந்த நிலைகொண்டெல்லாம் அவரை எண்ணி வணங்குகின்றார்களோ, அந்நிலையின் புனிதத்திற்கு என்றுமே அவர் அருளும் ஆசியும் உண்டப்பா. ஆண்டவன் என்று நாம் வணங்கிடும் ஆண்டவர்கள் எல்லாம் இந்நிலைபெற்றுத் தன் ஜெபத்தினால் அருள்வது தான் நாம் ஆண்டவனாக வணங்கிடும் ஆண்டவன்களின் நிலை யெல்லாம்.

ஆண்டவன் என்று யாருள்ளார் என்று கேட்டேன். ஆண்டவன்தான் நாமெல்லாம். ஆண்டவன் அருள் பெற்று ஆண்டவனாக உதித்த நாம், நம்மைப் பேயாக்கி, ஆவி உலகில் அல்லப்பட்டு அலைந்து திரியும் நிலைக்கு வந்திடாமல், நம்மை நாம் காக்கவேண்டும். அந்நிலையிலிருந்து நாம் தப்புவதற்குத்தான், இப்படிப் பல நிலைகளை உணர்த்துகின்றேன்.

இப்பொழுது மனிதப் பிறவியில் உள்ள நமக்கு மட்டுமல்ல இஃ ஜெபநிலை. நம்மைச் சுற்றிக்கொண்டுள்ள எல்லா ஆத்மாக்களுமே நல் ஜெபம் பெற வேண்டும். அவர்கள் படும் இன்னலில் இருந்து ஆவி உலகில் உள்ள தன்னைத்தானே துஷ்ட னாக்கிப் பேயாக அலைந்துகொண்டுள்ள எல்லா ஆத்மாக்களுமே தன் எண்ணத்தையும் குரோதத்தையும் நல் நிலையாக்கி ஜெபம் பெற்று நல்ல தாய் தந்தையரின் கர்ப்பத்தில் பிறந்து, அப்பிறவி

யின் பயனை முடித்திட வேண்டும். உங்கள் ஜெபநிலையிலிருந்து அவர்களுக்கும் நல்ல நிலை தா என்றே வணங்கிடுங்கள் அப்பா.

22-8-79

இப்பூமியில் காற்று வீசுவதும், மழை பெய்வதும், பனி பெய்வதும், எரிமலை கக்குவதும் எல்லாமே இப்பூமியின் ஈர்ப்புத் தன்மையிலிருந்து, பூமி ஈர்த்து அது வெளிப்படும் நிலைகொண்டு, அந்தந்த நிலையில் வருவதுதான் மழை, காற்று, பனி, உஷ்ணம் எல்லாமே என்று முதலிலேயே உணர்த்தியுள்ளேன். அதன் விளக்கம்தான் இன்றும் தருகின்றேன்.

மழை பெய்வதற்கு முதல், பூமி ஈர்த்து, அது வெளிப்படுத்தும் உஷ்ண நிலைகள் ஆவியாகி, மேகமாகச் சூழ்ந்து மழை வருகிறது என்றேன். இம் மழை பெய்வதற்கு பூமியிலிருந்து எந்த நிலைகொண்டு உஷ்ணம் வெளிப்படுத்துகிறதோ, அது வெளிப்படுத்தும் நிலைபோலவே, உயிரினங்கள் எல்லாமே தன்னுள் உள்ள உஷ்ணத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

மழை வருவதற்கு முதலிலேயே உயிரினங்கள் எல்லாவற்றுக்குமே அந்நிலை தெரிந்திடும். ஒவ்வொருவரும் அவரவர் உடல்நிலையிலிருந்தும் அறிந்திடலாம் மழை வரும் தன்மையை. பூமி வெளிப்படுத்தும் உஷ்ண அலைகளைக் கொண்டு, மேல் நோக்கி, ஆவி நிலைக்குச் செல்லும்பொழுது, இவ்வுலகிலுள்ள ஜீவனுடன் ஒன்றிய எல்லா நிலைகளுக்குமே மனித உடல் முதற்கொண்டு, அந்நிலை தெரிந்திடும். மழை வருவதற்கு முதலிலேயே நம் உடல் நிலையில் பெரும் புழுக்கத்தை நாம் உணர்கின்றோம். அந் நிலை போலவே எல்லா ஜீவராசிகளும், தாவர வர்க்கங்களும் அந்நிலையைப் பெறுகின்றன.

பூமி வெளிப்படுத்தும் உஷ்ண நிலையிலிருந்து, மற்ற உயிரினங்களுக்கும் அது தாக்கப்பட்டு, அவ் உஷ்ணம் வெளிப்பட்டு, ஆவியாகி, மேகமாக மழை பெய்கிறது. நீர்நிலையில் உள்ள நீர் மட்டும் ஆவியாகி மேகம் கொண்டு மழை பெய்கிறது என்கின்றோம். எந்த இடத்திலெல்லாம் மழை பெய்கிறதோ, அந்த இடங்களில் உள்ள, அப் பூமியிலுள்ள நீர்நிலைகள், நிலங்கள், ஜீவனுள்ள மலைகள், கல், மண், மற்ற உயிரினங்கள், மனித உடல் முதற்கொண்டு, ஜீவனுள்ள எல்லாவற்றின் நிலையிலிருந்தும் தான் அப்பூமி வெளிப்படுத்தும் உஷ்ணநிலைகொண்டு, நாம் மழை வரும் பாக்கியத்தை அடைகின்றோம்.

நம் உடலுக்கு மற்றவற்றில் தொடர்பில்லை என்று எண்ணம் வேண்டாம். எல்லாவற்றிலுமே நாமும் கலந்துள்ளோம் என்று உணர்ந்து வாழ்ந்திருங்கள். ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புள்ள இப் பூமியின் சுற்றலில் கலந்துள்ள நாம் ஒவ்வொன்றையும் அறிந்து நம் வாழ்க்கைக்கு என்ன பயன் என்று எண்ண வேண்டாம். நம் வாழ்க்கை என்பது தனித்த வாழ்க்கையல்ல. ஒளியும், ஒலியும், காற்றும், நீரும் இல்லாவிட்டால் நம் வாழ்க்கை என்பதற்கே பொருளில்லை. ஒவ்வொன்றின் நிலையையும் அறிந்து வாழ்வதின் அர்த்தம் கொண்டே வாழ்வதற்குத்தான் இப்பாட நிலையின் மூலமாகச் சில உண்மைகளை விளக்கி வருகின்றேன்.

பனிமழை பெய்யும் ஊர்களிலும் இங்கு எப்படி நாம் மழையை, நம்முடன் ஒன்றியதாகப் பெய்கிறது என்கின்றோமோ, அந்நிலைபோலத்தான் அங்கங்கு வாழ்ந்திடும் ஜீவாத்மாக்களின் தொடர்புகொண்டுதான், அங்குள்ள பூமி எந்த நிலைகொண்டு அப்பனிக்காற்றை வெளிப்படுத்துகின்றதோ, அதைக்கொண்டு தான் பனிமழையும் பெய்கிறது. பூமியில் நில அதிர்வும் நில வெடிப்பும் வருவதுவும் இப்பூமி ஈர்த்து வெளிப்படுத்தும் தன்மை கொண்டுதான் நிலஅதிர்வு, நிலவெடிப்பு எல்லாம் ஏற்படுகின்றன. இப் பூமித்தாய் ஆரம்ப காலத்தில் இவ் அவதாரம் என்று நாம் செப்பிடும் காலத்திலேயே பல பொக்கிஷங்களை ஈர்த்துப் பெற்ற நிலையை விளக்கிடுவேன் நானாயே.

23-8-79

இப்பூமிக்குக் கிடைத்துள்ள இம்மனித ஜீவாத்மா முதல் நாம் விரும்பி, போற்றி எடுத்திடும் பல உலோகங்கள், நாம் சுவைக்கும் உணவு வகைகள், நாம் பெறும் மணங்கள், நாம் காணும் காட்சிகள், இன்னும் இவ் இயற்கையிலே கலந்துள்ள எல்லா நிலைகளுமே நம்மைச் சுற்றியுள்ள 48 மண்டலங்களின் உதவியுடன் நம் பூமிக்கு இன்று நாம் வாழும் வாழ்க்கைக்குப் பல உன்னத நிலைகளைப் பெற்றுவருகின்றோம்.

ஒவ்வொரு மண்டலத்திலிருந்தும் அதனுடைய தன்மைக்கு ஏற்ப, சக்தி வாய்ந்த அணுக்கதிர்களைச் சூரியன் ஈர்த்தெடுத்து அவ்வொளியின் மூலமாக நமக்குப் பாய்ச்சுகின்றது. அச்சூரியனிலிருந்து வரும் ஒளி, ஒலி, காற்று, தண்ணீர் இப்படிப் பல நிலைகளை அச்சூரியன் ஈர்த்து நமக்களிக்கின்றது.

இவ்வுலகம், இச்சுற்றிக்கொண்டே உள்ள இவ்வுலகம், அதன் ஆரம்ப நாளில், உலகின் ஆரம்ப நாள் எது என்று கேட்பீர்.

இவ்வுலகிற்கு ஆரம்ப நாளும் முடிவு நாளும் எப்பொழுதுமே இல்லையப்பா. ஒவ்வொரு காலமும் மாறி, கலி மாறி கல்கி வருகிறது என்கின்றோமல்லவா, அந்நாளில் இப்பூமி சுற்றிக் கொண்டுள்ள நிலையில், இப்பூமியைச் சுற்றிக்கொண்டுள்ள பல மண்டலங்களிலிருந்து ஈர்த்தெடுத்த பொக்கிஷத்தைச் சூரியனிலிருந்து பாயும் அவ்வொளிக் கதிர்கள் எந்தெந்த இடத்தில் அதிகமாக ஈர்த்தெடுத்ததோ இப்பூமி, அந்நிலை கொண்டுதான், அந்தந்த இடங்களில் விளையும் தாதுப்பொருள்களின் நிலையும், தாவர வர்க்கங்களின் நிலையும், மற்ற இனங்களின் தன்மைகளும். அதே நிலைகொண்டே அப்பூமி தனக்கேற்ற ஆகாரத்தை ஈர்த்தெடுக்கும் நிலைகொண்டே நிகழ்பவைதாம் எல்லாமே.

நம்மைச் சுற்றியுள்ள இக்காற்றிலிலேதான் கலந்துள்ளன நாம் இன்று உயிர் வாழ்வதற்கு வேண்டிய எல்லா நிலைகள் கொண்ட பொக்கிஷங்களும். ஆனால் அவரவர்களுக்கு வேண்டிய நிலையைத்தான் அக்காற்றிலிருந்து நாம் ஈர்த்தெடுத்து உயிர் வாழ்கின்றோம். சப்த அலைகளும், ஒலி அலைகளும், பல தாதுப்பொருட்கள் விளையும் அணுக்களும் எல்லாமே இக்காற்றில் சுற்றிக் கொண்டுள்ள நிலையில் நாம் அறிந்தோ, அறியாமலோ நமக்கு வேண்டிய நிலையை மட்டும் நாம் ஈர்த்தெடுத்து வாழ்கின்றோம். இவ்வுலகைச் சுற்றியுள்ள, இவ்வுலகுடன் ஒன்றியுள்ள ஜீவன் பெற்ற எல்லாமே, அதனதற்கு வேண்டிய, நிலையுள்ள அக்காற்றில் கலந்துள்ள தன்மையை ஈர்த்தெடுத்து ஜீவனுடன் உள்ள எல்லாமே வாழ்கின்றன.

நாம் இன்று இவ்விஞ்ஞானத்தில் கண்டுள்ள வானொலியின் மூலமாகக் கேட்கும் ஒலிப்பதிவுகளையும், இன்று நாம் காணும் ஒளிக்காட்சிகளையும், ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குப் பேசும் தொலைபேசிகளையும் எந்த நிலைகொண்டு நம் விஞ்ஞானிகள் கண்டுணர்ந்தார்கள்? இக்காற்றிலிலே பல நிலைகொண்ட சப்த அலைகள் கலந்துள்ளன. முதல் பாடத்திலேயே சொல்லியுள்ளேன், நாம் நுகரும் தன்மையும் அவ்வாசனே பெறுவதற்கும் சப்த அலைகளைத்தான் கொண்டுள்ளன என்று. இன்று இவ்விஞ்ஞானத்தில் ஒலியும், ஒளிக்காட்சியும் கண்டுணர்ந்து எப்படி உணர்த்தினார்களோ, அதைப்போல இக்காற்றினில் கலந்துள்ள பல வகை மணங்களையும் கண்டுணர்ந்து மணம் பரப்பிடலாம். இக்காற்றிலிலே சகல நிலைகளும் கலந்துள்ளன.

அன்று நம் ரிஷிகளும், ஞானிகளும் எந்த நிலைகொண்டு இவ்வுலகிலும், மற்ற மண்டலங்களிலும் நடக்கும் தன்மைகளை அமர்ந்த நிலைகொண்டே தியானம் பெற்றுப் பல நிலைகளை

அறிந்தனர். தியானத்தில் அமர்ந்து அவர்கள் எண்ணத்தை ஒரு நிலைப்படுத்தி ஒன்றை எண்ணும் நிலையில், ஒரே நிலையில் அவர்கள் எடுக்கும் சுவாசத்தைக் கொண்டு, எதை எண்ணித் தியானத்தில் உள்ளார்களோ அதை எல்லாம் இக்காற்றினில் கலந்துள்ள ஒளி அலைகளின் தன்மையினால் அமர்ந்த நிலையிலேயே அறிந்திடும் பக்குவம் பெற்றார்கள்.

இக்காற்றினில்தான் ஒவ்வொருவர் பேசும் சப்த அலைகளும், நாம் காணும் ஒளியுடன் கூடிய ஒளி அலைகளும் கலந்துள்ளன. இன்றும் நேற்றும் நடந்தவை மட்டுமல்ல, இப்பூமி தோன்றிய நாள் முதலே, இப்பூமி ஈர்த்து வெளியிட்ட சப்த அலைகள் முதற் கொண்டே, இப்பூமியில் தோன்றிய உயிர் அணுக்களின் சப்த அலைகளும் இக்காற்றினிலேதான் கலந்துள்ளன. எவையுமே அழியாத தன்மையில்தான் கலந்துள்ளன. இன்று ஒளிபரப்புவதை, ஒளிப்பரப்பும் நிலையிலேதான் அன்றே, அப்பொழுதே அச்சப்த அலைகள் நாம் எந்த நிலையத்தை வைத்துக் கேட்கின்றோமோ அந்த நிலையில் நாம் கேட்டு உணர, நம் விஞ்ஞானிகள் கண்டு உணர்த்தி உள்ளார்கள்.

இன்றுள்ள விஞ்ஞானிகள், அவர்கள் ஈர்த்தெடுக்கும் தன்மை கொண்டு விஞ்ஞானத்தை வளர்த்துக் கொண்டால் மெய்ஞ்ஞானத்தில் சித்தர்கள் கண்டறிந்த, இக்காற்றினில் கலந்துள்ள சப்த அலைகளில் இருந்து ஆயிரம் காலங்களுக்கு முதலில், ஆயிரம் காலம் என்பது கணக்கல்ல, பல ஆண்டுகளுக்கு முதலிலேயே வெளியிட்ட சப்த அலைகளையெல்லாம் ஈர்த்தெடுத்து வெளியிடலாம்.

இவ் உலகைச் சுற்றியுள்ள காற்றுமண்டலத்தில் கலந்துள்ள சப்த அலைகள் எதுவுமே சிதறிப் போய்விடவில்லை. நாம், ஆத்மா விற்கு மட்டும் அழிவில்லை என்கின்றோம். இவ்வாத்மாவிலிருந்து, இவ்வாத்மா எத்தனை கூடு பெற்று, சப்த அலைகள் எல்லாம் வெளியிட்டனவோ, எல்லாமே இக்காற்றினில்தான் அழியாமல் சுற்றிக் கொண்டுள்ளன. உலகமும் ஜீவ ஆத்மாக்களும், அழிவில்லாதன, ஜீவ ஆத்மாவும் இவ்வுலகமும் வெளிப்படுத்தும் சப்த அலைகளும் அழிவில்லாதவைதாம்.

இவ்வுடல் என்னும் கூடு மட்டும் மாறி மாறி, நாம் பெறும் நிலையிலலாக் கூடு, அழியாச் செல்வமான அவ்வாண்டவனின் சக்தி உள்ளவரை, அழியா நிலைகொண்டே வாழ்கின்றோம் நாம் எல்லோருமே.

27-8-79

ஆத்மீகம்

ஆத்மீகம் என்பதென்ன? ஆத்மீக வழிக்குச் செல்வதற்குப் பல நாள் பல பூஜைகள் செய்து, பல பாடல்களைப் பாடி, ஆண்டவன் திருப்பாதத்தை நமஸ்கரித்து வேண்டி, எண்ணத்தையும் செயலையும் அவ்வாண்டவனுக்கே அர்ப்பணித்து, ஆண்டவனின் அருள் ஒன்று பெற்றால் இவ்வுலகமே பெற்ற பூரிப்பு எனக்குக் கிடைக்கும். அவ்வாண்டவனுக்குத் திருப்பணி நடத்துவதுவே திகட்டா இன்பம் என்றெல்லாம் நாம், நம்மில் பலரும் நல்லெண்ணம் கொண்டு வழி தெரிந்தும், தெரியாமலும், நம் முன்னோர்கள் சொல்லிச் சென்ற வழிதனை அவன் பாதம் பணிந்து நின்றே, பல விரதம், பல பூஜை செய்தே செல்கின்றோம், ஆத்மீக வழி காண.

ஆத்மீக வழியில் உள்ள ஆண்டவன் யாரப்பா? இந்நிலையில் பூஜிப்பவன் எல்லாம் ஆத்மீக வழியை அடைந்தவனா? அவன் எண்ணும் ஆண்டவன் யாரப்பா? இவ்வழி முறைகளைக் கொண்ட ஆத்மீக வழிக்குச் சென்றுள்ளேன் என்பவனின் எண்ணத்தில் சிறிதளவு புகழ்ச்சிக்கு மகிழும் தன்மையும், இகழ்ச்சிக்கு வருந்தும் தன்மையும் உண்டென்றாலும், அவன் செல்லும் ஆத்மீக வழிக்குப் பயனேதும் இல்லையப்பா. நான் வேண்டுகின்றேன் ஆத்மீக வழிக்குச் செல்வதற்குத்தான். அம் முருகன் வந்து வழிகாட்டிடலாகாதா? என் தவறுக்கு, தவறுக்கு முன் தடுக்கும் வழியை அம்முருகன் செய்யலாகாதா? நான் நினைப்பதுவும் செயல்படுத்துவதுவும், அவனே அல்லவா, என்றே அவ்வாண்டவனைப் பிற ரூபத்திலேயே நாம் ஆத்மீக வழியைக் கண்டுணரப் பார்க்கின்றோமப்பா.

இப்பாட ஆரம்ப நிலைகொண்டு ஆத்மீக வழியென்றால் என்ன? ஆண்டவன் என்பதன் நிலையென்ன? என்றெல்லாம் பல வழிகளில் விளக்கியுள்ளேன். நம்முள் உள்ள ஆண்டவனை நாம் எண்ணும் சக்தி கொண்டு, நாம் எண்ணும் வழிக்குத்தான் எவ் வெண்ணத்தில் எச் சுவாச நிலையைப் பெறுகின்றோமோ, அந்நிலை கொண்டேதான் ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கை நிலையும் வந்தடைகிறது.

முன் ஜென்மத்தில் நாம் விட்ட சப்த அலைகளும், நாம் இஜ் ஜென்மத்தில் வாழும் வாழ்க்கையில் நம்மைச் சுற்றிக்கொண்டே உள்ளதினால், நாம் எடுக்கும் எண்ணம் கொண்ட சுவாசத்தில் முன் ஜென்மத்தின் சப்த அலைகளும், இஜ் ஜென்மத்தின் சப்த அலைகளும் கலந்தேதான் நாம் சுவாசம் எடுக்கின்றோம். இக் காற்றினிலே பரிசுத்தமான காற்று, நிர்மலமான காற்று என்ற

நிலை இல்லையப்பா. இக்காற்றில் கலந்துள்ள சப்த அலைகளில் பலர் எடுத்த, பலர் எடுத்த என்னும் பொழுது, இப்பூமியில் வாழ்ந்த, வாழ்ந்துகொண்டுள்ள ஜீவனுடன் உள்ள எல்லா சப்த அலைகளும் ஜீவனில்லா இயந்திரங்களின் சப்த அலைகளும் இக்காற்றில்தான் கலந்துள்ளன.

நாம் எடுக்கும் சுவாச நிலைகொண்டு, நம்மைச் சுற்றியுள்ள, நாம் பிறவி எடுத்த, இப்பிறவி மட்டுமல்ல, அணுவாய் உதித்த காலம் முதற்கொண்டு, நாம் விட்ட சப்த அலைகள் அனைத்துமே நம்மைச் சுற்றிக்கொண்டேதான் உள்ளன. நம் குண நிலையும், நம் எண்ண நிலையும், எண்ணத்திலிருந்து வருவதுதான் குணம். பல ஜென்மங்களின் தொடர்பு கொண்டதான், நாம் இன்று வாழ்கின்றோம். இந்நிலையில் உள்ள நாம், ஆத்மீக வழிக்குச் செல்லும் வழிமுறையை நல்வழியாக அமைத்துச் சென்றிட நம்மில் கலந்துள்ள இச்சப்த அலைகளில், இஜ் ஜென்மத்தில் நம் எண்ணமும், செயலும் நல்லவைகளாக இருந்திருந்தாலும், முன் ஜென்மத்தின் நன்மை தீமைகள் நம்மைச் சுற்றிக்கொண்டுள்ளதினால், முன் ஜென்மத்தில் எப்படி நன்மை தீமை இருந்தன என்கின்றீர், என்பீர். முன் ஜென்மத்தின் குறையினால் வந்ததுவே இஜ்ஜென்மம்.

நாம் வாழும் வாழ்க்கையில், நாம் ஆத்மீக வழிக்குச் சென்றிட ஜெபம் செய்து, ஆண்டவனின் திருப்பணி செய்து, வாழ்வது மட்டும் வழியல்ல என்றுணர்ந்து, இக்காற்றினில் கலந்துள்ள நன்மை தீமை கொண்ட சப்த அலைகளில் நல்லதையே நம் சப்த அலைகளில் ஈர்க்கும் சுவாச நிலைபெற்ற ஜெப நிலையை நாம் அடையும் பக்குவத்தன்மைக்கு, இகழ்ச்சிக்கும் புகழ்ச்சிக்கும் மன நிலையை அடிபணியவிடாமல் நம் எண்ணமும் சுவாசமும், நம்முள் உள்ள அவ்வாண்டவனைக் கண்டுணர்ந்து, நம்மை ஆட்டுவிக்கும் அச்சக்தி நம்முள் உள்ளபொழுது, அச்சக்தியை ஆண்டவனாக்கி, நிய வாழ்க்கையை விட்டகற்றி, நம்மை நாமே புனிதப்படுத்தி, கோபத்திற்கும், பகைக்கும், போற்றலுக்கும் நம்மை நாம் அடிபணிய வைத்திடாமல் அன்புகொண்டு, அறத்துடன் வாழ்பவன் ஒவ்வொருவனுமே ஆத்மீக வழிக்குச் சென்ற ஆண்டவன் ஆகின்றான், என்றுணர்ந்து ஆத்மீக வழியின் வழியறிந்து, அன்பென்னும் சத்தியத்திற்கு அன்பு காட்டி, அன்புடனே அருள் கொண்டு வாழ்ந்திருங்கள். அவரவர்கள் எந்த நிலையையும் எய்திட முடியும். இவ்வுலகினில் மட்டுமல்லாமல், இவ்வுலகுடன் தொடர்பு கொண்ட எல்லா உலகிலும் உள்ள நிலையை அறிந்து கொள்ள முடியும். அவரவர்கள் எந்த எண்ணத்தை எண்ணுகிறார்களோ, அந்த நிலையிலிருந்து அமைவதுதான் அவரவர்களின் நிலையெல்லாம்.

நம் உடலுக்கு நாமெடுக்கும் ஆகாரம் கொண்டுதான் அவ்வுடல் நிலை உள்ளது. இவ்வுடல் என்னும் கூட்டைப் பாதுகாத்திடவே பரிபக்குவ நிலை பல செய்கின்றோம். இவ்வுடலுடன் கலந்துள்ள, இவ்வுடலையே நடத்திச் செல்லும் ஆண்டவன் என்னும் ஆத்மாவுக்கு ஆத்மீக வழி என்ற அன்பு கொண்ட அன்னமிட்டே வளர்த்திருங்கள்.

30-8-79

கண்டெடுத்த இரசாயனத்தைக் கண்ணாடியில் பூசித் தன் பிம்பத்தைத் தானே காணும் நிலை அறிந்துள்ளீர். இம்மாயக் கலியில் அவதரித்த செயற்கை யுகம் கொண்ட மனிதர்கள் எல்லாம் தன் எதிரில் உள்ள பிம்பத்தைத்தான் அக்கண்ணாடியில் காண்கின்றார்கள். அன்றே கண்டான் அச்சித்தன் தன் கண்ணால் எல்லாமுமே. உலக நிலையையும், மற்ற மண்டலங்களின் நிலையையும் அறிந்து வாழ்க்கைக்கு என்ன பயன் என்றும் சிலர் எண்ணிடலாம். இப்பாட நிலைக்கு வந்தவர்களுக்கு ஆத்ம நிலையைத்தன் வழிக்கு ஏற்க வந்தவர்களுக்கு அறிந்திடத்தான் இப் பாட நிலை.

மனித சக்தியில் எந்த நிலையில் சக்திநிலை கலந்துள்ளது என்று அறிந்திடவும், இப்பூமி எப்படிச் சூரியனிலிருந்து வரும் அணுக்கதிர்களைத் தன் சக்தியில் ஈர்த்துப் பல நிலைகளை நமக்களிகின்றானோ பூமித்தாய், அந்நிலையான சக்தி எல்லாமே, அப்பூமியில் வாழ்ந்திடும் நமக்கும் அவ் ஈர்க்கும் தன்மையெல்லாமே உள்ளன. இச்சூரியனிலிருந்து வெளிப்படும் தன்மை எல்லாவற்றையுமே நாம் நேராகவே நம் நிலைக்கு ஈர்த்திடலாம். நம் உடலில் உள்ள பிணிக்கும் அச் சூரிய சக்தியில் இருந்தே பல வகை மூலிகைகள் கொண்ட மருந்தின் நிலையை நம் உடலுக்கு நாம் ஈர்த்திடலாம். நம் செவிக்கு நம்மைச் சுற்றியுள்ள ஒலிகள் கேட்பதைப் போல் நாம் காணு இடத்திலுள்ள ஒலிகளையும் ஈர்த்திடலாம் நம் சக்தியில், நாம் எடுக்கும் சுவாசத்தில் அவ் ஒலியுடன் கலந்துள்ள ஒளியை நாம் ஈர்க்கும் பொழுது எங்கெங்கும் நடக்கும் நிலையையும் நாம் ஈர்க்கும் தன்மை கொண்டு அவ்வொளியின் பிம்பம் படும் நிலையில் உள்ளவை எல்லாவற்றையுமே இருந்த நிலையிலேயே கண்டிடலாம். இம் மனித சக்திக்குக் கால நிலை, பூகம்ப நிலை, பெரும் மழை வரும் நிலை எல்லாவற்றையும் உணரும் தன்மை இவ்வுடலில் இருக்கின்றது. நம் நினைவை மாற்றி விடுவதினால் அறிந்திடாமல் தவற விடுகின்றோம்.

பூமிக்கு எப்படி ஈர்ப்பு நிலை யென்னும் காந்த சக்தி உள்ளதுவோ, அதைப்போல் இப்பூமியில் உதித்த உயிர் அணுக்கள் எல்லாவற்றுக்குமே உள்ளன என்றாலும், மனித உடல் பெற்ற ஆத்மாக்களுக்கு அனைத்தையும் அறிந்திடும் சக்தி உள்ளது. செயல்படுத்தும் தன்மை வாய்ந்த உறுப்புக்களும் உள்ளன. இம்மனிதன் உண்டு, உடுத்து, உறங்குவதுதான் சுக வாழ்க்கை என்று சுகத்தை எண்ணுகின்றான். இச் சுகம் எத்தனை நாட்களுக்கு? தன் எண்ண சுகத்தைக்கொண்டே ஆத்மாவைச் சுகமாக்கிடாமல் இவ்வுடல் சுகத்தைத்தான் எண்ணி வாழ்கின்றான். இவ்வுடல் என்னும் கூட்டிற்கு அனைத்து சக்திகளையும் அறிந்தே வாழும் சக்தி உள்ளது.

ஆரம்பத்தில் நான் சொன்ன பாடத்தை எழுத்திற்கு வராமல் செய்துவிட்டாய். காட்சியைக் கண்டுகொண்டே மனிதர்களின் மனமும் இவ் வேடிக்கை பார்க்கும் நிலையில்தான் இன்று எல்லாம் உள்ளன. (பல காட்சிகள் கிடைத்தன)

31-8-79

(காலை) ஆண்டவன் பொற்பாதம் பணிந்து நின்றே 'ஆண்டவா, ஆண்டவா' என்று ஆண்டவனைக் கல்லிலே காண்கின்றோம். கல்லிலே அன்பைக் காட்டி நம்மையே அன்பாக்கி அன்பென்னும் ஆண்டவனாய் ஆண்டவன் பொற்பாதம் வணங்குகிறோம்.

பிம்பம்

(மாலை) ஒவ்வொரு ஜீவராசிக்கும் உடல் அமைப்பு, வண்ணம், சாரீரம் இவை மாறுபட்டு ஒன்றுபோல் எதுவுமே இருப்பதில்லை. ஒரு தாயின் வயிற்றில் பிறக்கும் குழந்தைகளும் ஒன்றுபோல் இருப்பதில்லை. ஒரே இடத்தில் விதை விதைக்கும் பயிர்களிலும் அச்செடிகொடி, மரங்களும் ஒன்றைப்போல் ஒன்று இருப்பதில்லை. நம் சக்தியிலிருந்து தீட்டும் ஒவியமும், பாடும் பாடலும், சமைக்கும் சமையலும் எதுவுமே ஒன்றுபோல் இருப்பதில்லை. ஒரு தடவைக்கு மறு முறை செய்யும் பொழுது மாறித்தான் வரும். அன்றன்று எடுக்கும் சுவாச நிலையைக் கொண்டுதான் அதனுடைய அழகு அதில் உள்ளது. சாதாரண வாழ்க்கை முறையில் நடப்பவைகளுக்கே இந்நிலையென்றால், இவ்வாத்மா எடுக்கும் பிம்பத்திற்கு எந்நிலையப்பா? ஆத்மா எடுக்கும் பிம்பமெல்லாம், அது சுவாசித்த பல ஜென்மங்களின் சுவாசித்த சப்த அலைகள் எந்நிலைகொண்டு பெற்றனவோ, அந்நிலையிலேதான் தாயின் கருவிற்கு வந்த பிறகும்

அச் சப்த அலைகளின் தொடர்புடன் தாய் எடுக்கும் சப்த அலைகளின் நிலையும் கலப்பதினால் அமைவதுவே இவ் ஆத்ம உருவம்.

உடலிலிருந்து ஆத்மா பிரியும் பொழுது அவ்வுடலில் உள்ள பொழுதே, எடுத்த சப்த அலைகள் எல்லாமே அவ்வாத்மாவுடன் செல்கின்றதென்கின்றோம். எந்நிலையில் செல்கின்றது? இவ்வுடலைப் புதைத்தோ, எரித்தோ கல்லறையில் வைத்தோ அழித்து விடுகின்றோம் என்பீர். அழிவது எதப்பா? உடல் எங்கு அழிகிறது? அவ்வுடலை எரிக்கும் பொழுது அவ்வுடலில் உள்ள நீர்ச்சத்து எல்லாமே ஆவியாகி, அது விட்ட சப்த அலைகளுடன் கலந்து, அவ்வுடலை விட்டுப் பிரிந்த ஆத்மாவுடன் இந் நீர்ச்சத்தும், சப்த அலைகளும் தன் ஆத்மாவுடனேதான் கலக்கின்றன.

ஒவ்வொரு உடல் மாறும் பொழுதும், உடல் அழிவதில்லை. சப்த அலைகளும் அழிவதில்லை. இவ்வுடல் என்னும் மாய ரூபம் தான் மண்ணுடன் மண்ணாகி இவ்வுடலிலுள்ள நீர்ச்சத்தெல்லாம் ஆவியாகி, ஆத்மாவுடன் கலக்கும் பொழுது, இவ்வுடல் எங்கு அழிகிறது? உடலும் அழிவதில்லை, ஆத்மாவும் அழிவதில்லை. ஆண்டவன் சக்தியில் எதுவுமே அழிவதில்லை. இவ்விஞ்ஞானத்தில் எதையும் ஆக்கிடலாம்; அழித்திடுவானா? இயற்கையை வளர விட்டுச் செயற்கை ஆக்குவான். செயற்கை அழிந்தால் எங்கப்பா செல்கிறது? சந்திரனின் எடை குறைகிறது, சூரியனின் எடை குறைகிறது, பூமியின் எடை குறைகிறது என்றெல்லாம் செப்பு கின்றான். சூரியனிலிருந்து பல அணுக்கதிர்கள் மற்ற மண்டலத் திலிருந்து இப்பூமியில் படிந்துகொண்டே உள்ளபொழுது குறைவ தற்கு எப்படியப்பா முடியும்? இப்பூமி தான் ஈர்த்து வெளியிடும் சக்தியில் தன்னைத் தானே சுற்றிக்கொண்டுள்ள பொழுது வளரும் நிலைதான் உள்ளது; குறையும் நிலை எங்குள்ளது? ஆக்குபவன் அழித்திடுவானா? அழியா நிலை பெற்று வளருவதுவே எல்லாமே.

ஒன்றிலிருந்து ஒன்று மாறுபடும் தன்மைதான் உள்ளதுவே தவிர எதுவுமே அழிவதில்லை. அழிவென்னும் சொல்லும் வேண்டாம். வளரும் நிலையே வருவதுதான் சொல்லிலும், செயலிலும் அழகப்பா. ஆத்மா எடுக்கும் உடல் பிம்பத்தை வைத்து வம்ச வழியில் வருகிறது நிறம், உருவம், அழகு, எல்லாம் என்கின்றோம். வம்ச வழியில் வருவதல்ல ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் எடுத்த சுவாச நிலைகொண்டே சப்த அலைகளும், முதல் ஜென் மத்தில் இருந்த உடலின் தன்மை கொண்ட சத்து நிலையும் கலந்தேதான் ஒவ்வொரு ஜென்மத்தில் நாம் எடுக்கும் பிறவியிலும் நம்முடன் கலந்தே வருகின்றது. இஃ ஜென்மத்தில் வந்தது

மட்டுமல்ல இவ்வுடலின் தன்மை என்பதன் பொருள் விளங்கியதா? இதன் தொடர்பினை நாளை புகட்டிடுவேன்.

1-9-79

ஜென்மத் தொடருடனே ஒவ்வொருவரும் வாழ்வது பலரும் சொல்லும் உண்மை நிலைதான். சொந்தம் என்பது எதுவப்பா? பந்தங்களுடன் வாழ்கின்றோம் இவ்வாழ்க்கையில். ஆதியில் மனித உயிரணு, மற்ற ஜீவராசிகளின் உயிரணு தோன்றியதை ஒரே நாளில் தோன்றியதாகவும், ஒரே நாளில் அனைத்து ஜீவராசிகளும் மடியப் போவதாகவும் உபதேசம் செய்கின்றார்கள். அனைத்து உயிரினங்களும் ஒரே நாளில் தோன்றியனவா? ஒரே நாளில் தோன்றி இருந்தால் சுற்றிக்கொண்டே உள்ள மண்டலங்களில் இருந்து பெறும் சக்திக்கெல்லாம் ஒரு நாள் மட்டும் தான் படைக்கும் வேலையா? பாக்கிக் காலங்களில் அதைவளர்த்துக் காக்கின்றதா?

ஒவ்வொரு நாளும் பல மண்டலங்களின் தொடர்புடன் ஒன்றுக்கொன்று ஈர்த்துப் பல சக்திகளைப் பெற்ற சூரியன் அதன் ஒளிக்கதிரிலிருந்து தினமும், தினமும் என்பது மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு நொடி, நொடிக்கும், நொடிக்கும் குறைவான நேரத்திலும், பல உயிரினங்கள் தோன்றித் தோன்றி வளர்கின்றன. இந்நிலை உள்ளபொழுது ஒரு நாளில் தோன்றிய உயிரணுக்கள் எல்லாமே என்பதன் பொருள் என்ன? ஆரம்ப காலத்தில் இருந்த ஜீவராசிகளும், இப்போதைய ஜீவராசிகளும் ஒரே அளவுடனான உள்ளன? புதிய புதிய உயிரணுக்கள் வளர்ந்துகொண்டேதான் உள்ளன. (இன்று காலை வானொலியில் அருள் நெறி விளக்கம் தலைப்பில் கிதையிலிருந்து சொல்லிய கருத்துக்களுக்கு குருதேவர் அருளிய விளக்கம், மேற்கண்ட பாடம் வானொலியில் அளித்த விளக்க உரையில் ஒரே நாளில் தோன்றிய உயிரணுக்கள் யாவும் ஒரே நாளில் மடியப் போகின்றன என்ற ஆரம்பமும் முடிவும் உள்ள தலைப்பில் உபதேசத்தின் நிலைக்கு விளக்கம்).

இவ்வுலகம் எந்நிலையில் தோன்றிற்று? வருடக் கணக்கும், நாள் கணக்கும் எண்ணிட முடியுமாப்பா? இவ்வுலகம் மட்டும் தனியாக, தானாகவா வளர்ந்தது? என்று தோன்றியது? என்று அழிகிறது, என்று சொல்லும் சக்தி யாராலும் முடிந்திதாது. அழியா உலகம் என்றேன். ஆனால் காலங்கள்தான் மாறி மாறி வருகின்றன. நாம் அதற்குச் சூட்டிய பெயர்தான் கல்கி, கலி, இராமாவதாரம், கிருஷ்ணாவதாரம், மச்சாவதாரம் இப்படிப் பல

நாமங்கள். எல்லா மண்டலங்களிலுமே உயிரினங்கள் உண்டு என்றிட்டேன் முதலில்.

ஒவ்வொரு மண்டலத்தின் தன்மையும் இது போல்தான் கற்றிக்கொண்டுள்ளது. இன்று ஒரு நாட்டில் பனி பெய்கின்றது. ஒரு நாட்டில் அதி வெப்பமும், சமமான நிலை ஒரு இடத்திலும், அதி மழை பெய்துகொண்டே உள்ள இடமும், குளிர்ந்த நிலைகொண்ட இடமும், இப்படிப் பல நிலைகளைக் கொண்ட இவ் உலகினில் பாலேவனம், நீர்நிலை இப்படி ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் ஒவ்வொரு தன்மையுள்ளதின் விளக்கத்தை முதலிலேயே சொல்லியுள்ளேன்.

இந்நிலைகளெல்லாம் இப்பொழுது உள்ள உயிரினங்களின் நிலையும்தான் இப்படியே இருக்கப்போவதில்லை. கலி கடைசியில் உயிரினங்கள் எப்படி மாறிக் கல்கிக்கு எப்படி வருகின்றன என்பதனைத்தான் நாம் அறிய வேண்டும். உலகமே அழிகின்றது என்றாய். எப்படி அழியும் இவ்வுலகம்? இவ்வுலகம் அழிந்து, மற்ற மண்டலத்தின் மேல் போய் விழுமா? இவ் உலகம் இல்லாவிட்டால் சந்திரனும், செவ்வாயும் உயிர் வாழ முடியுமா? செவ்வாயும், சந்திரனும் இல்லாவிட்டால் அதன் தொடர்புடைய மண்டலங்களின் நிலையென்ன? இவ் உலகம் அழிகிறது என்றால், சக்தியின் சொருப நிலையே அழிய வேண்டும். சக்தியின் சொருப நிலை அழிந்தாலும், சக்தியில் உயிர் பெற்ற மண்டலங்கள் எல்லாமே, மண்டலங்கள் எல்லாமே என்பது, அனைத்து மண்டலங்களும் ஜீவனில்லாமல், ஒன்றின் மேல் ஒன்று விழுந்து ஜீவனில்லாமல் இருக்கும் நாள் எதுவப்பா? அனைத்து மண்டலங்களும் ஜீவனில்லாமல் விழுந்தாலும் இப்பொழுது உள்ள எல்லா உலகின் ஐடப் பொருள்கள் எல்லாம் எங்கப்பா செல்லும்? அழிவு என்பதற்கே அர்த்தம் இல்லையப்பா. காலங்கள் மாறுபடுகின்றன.

இப்பொழுது இக்கலி முடிகிறது என்கின்றோம். இக்கலி எப்படி முடிகின்றது என்பீர். இக்கலியில் உள்ள நிலை மாறுபடத் தான் சில இடங்களில் நில அதிர்வும், நெருப்புக் கோளங்களும், அதி மழையினால் வரும் சேதங்களும். இப் பூமி ஈர்த்து வெளியில் கக்கும் நிலையில் இருந்துதான் ஒவ்வொன்றும் நடக்கின்றது. இக்கலியில் வந்த மனிதர்களினால் அவர்கள் எண்ணத்தைக் கொண்டு, வாழும் சுகத்திற்கு, செய்த வினையான இச் செயற்கை என்னும் நிலை, பல ஏற்படுத்தி விஞ்ஞானம் கொண்டே தன்னைத் தானே, அழிக்கச் செய்த வினையப்பா இவ்வினையெல்லாம். பூமித் தாயின் உன்னத பொக்கிஷங்களைச் செயற்கைக்கு எடுத்துவிட்டா னப்பா திரவங்களாகவும், உலோகங்களாகவும். இவன் செயற்

கைக்கும் இயற்கையை அழித்துத்தான் உண்டுபண்ணுகிறான். முதல் பாடத்திலேயே சொல்லியுள்ளேன் ஒன்றை அழித்து ஒன்று சக்தி பெறுகின்றது என்று. இந்நிலை புரிந்ததா? இப்பூமியிலுள்ள பொக்கிஷத்தை இவன் எடுத்ததினால் வந்ததின் விளைதான் இந் நிலையெல்லாம்.

முன்காலத்தில் காலநிலை ஒன்றுபோல் இருந்தது. ஆடி மாதத்தில் காற்றும், ஐப்பசியில் மழையும், மார்ச்சியில் குளிரும், சித்திரையில் வெப்பமும் இப்படிக் காலநிலை ஒன்றுபோல் இருந்ததப்பா. மனநிலை மாறுபடுகின்றது, மனநிலை மாறுபடுகின்றது என்பதெல்லாம் இச்செயற்கைக்கு ஏங்கும் மனிதர்களின் ஆசைக்காகப் பூமித்தாயின் சக்தியைத் தோண்டி எடுத்ததின் விளையைச் செப்புகின்றேன். இவன் பூமியிலிருந்து செயற்கையாகப் பல சக்திகளை எடுத்ததினால் இப்பூமியின் தன்மையே மாறுபட்டு இப்பொழுது கடலாக உள்ள இடமெல்லாம் பாலைவனமாகி, பாலைவனமாக உள்ள இடமெல்லாம் கடலாகிச் சுற்றிக்கொண்டே உள்ள இப்பூமித்தாய் ஒரு நொடியில் ஏற்படுத்தும் சிறு அசைவினால் உண்டாகும் நிலைதான் இக்கால நிலை மாறி, கலி முடிந்து, கல்கி வரும் நிலை. அதன் ஆரம்ப நிலைதான் இப்பொழுது சில இடங்களில் நடந்திடும் இக் கோர நிலையெல்லாம். இவ்விளையெல்லாம் ஆண்டவன் செய்யவில்லை. அவனவனே செய்ததுதான். இனியும் வருவது, இதன் தொடர்ச்சிதான்.

2-9-79

பல காலங்களாக மக்கள் மனதில் எல்லாம் உலகம் அழியப் போகின்றது, என்ற ஒரு பீதிநிலை உள்ளது. உலகம் எப்படி அழியப் போகிறது? மனிதர்களெல்லாம் எந்த நிலையில் தப்புவார்கள்? என்ற கேள்விக்குறியும் உள்ளது. ஜெப நிலையில் உள்ளவன் தப்புவான் என்றும், நல்லோர்கள் நிலைத்திருப்பார்கள் என்றும், தர்மம் ஜெயிக்கும், தெய்வப் பற்றுடையவன் நிலைப்பான் என்னும் நம்பிக்கை ஒரு சாராருக்கும் உள்ளது. இப்படிப் பல நிலைகளில் எண்ணத்தைச் சிதறவிட்டுள்ள இவ்வுலகின் சுழற்சியின் மாறுபட்ட நிலையென்ன? என்பதனை நாமும் நம் ஜெப நிலையில் உணர்ந்ததை உணரவிடுகின்றோம் இந்நூலின் வடிவினிலே.

இவ்வுலகம் எப்படிக் காலநிலையை மாற்றிக் கொள்ளப் போகின்றது? இப்பொழுதே சில நிலைகளில் நடந்துவிட்டது, நடக்கின்றது பல மாறுதல்கள். இவ்வுலகம் ஒரு நொடியில் சிறு

அசைவினால் பெரும் மாறுதல்கள் நடக்கப் போகின்றன என்று உணர்ந்தினேன் அல்லவா? ஒரு ஊரில் உள்ள ஜனத்தொகையில் அங்கு வரும் வெள்ளத்தில், வெள்ளம் வரும் பொழுது நல்லவர் கெட்டவர் என்று பாகுபடுத்தி ஆள் பார்த்து அடித்துச் செல்வதில்லை அவ்வெள்ளம். இயற்கை பார்த்து நல்லவன், கெட்டவன் என்று எப்படிப் பிரித்து ஜெனனத்துக்கு அனுப்ப வில்லையோ, அதைப் போலவே இயற்கை பார்த்து நல்லவன், கெட்டவனென்று அது நம்மை நிலைநிறுத்தப் போவதில்லை. உன் 'சாமி' சொன்னபடி சில பாகங்கள் நிலை மாறப்போகிறது, சில பாகங்கள் நிலைத்து நிற்கும் என்றும் கேட்டிருப்பாய். சில பாகங்கள் என்னும் பொழுது, அப்பாகத்தில் ஒரு சிலராவது நல்லவர்கள் இருக்கமாட்டார்களா? எல்லோருமே கெட்டவராய் அழியத்தான் போகிறார்களா? சித்தன் வெளிப்படுவான், சித்தன் வெளிப்படுவான் என்றெல்லாம் உணர்ந்தியுள்ளேன்.

எப்படி அச்சித்தன் வெளிப்படுகின்றான்? இக்கலியின் கடைசியிலிருந்து கல்கிக்கு எந்நிலைக்குச் செல்லலாம் என்பதனை உணர்ந்து இங்கு மட்டுமல்ல, இதை உணரும், இதை உணர்ந்த வர்களின் சொல்லைக் கேட்பவரும், இதை உணராமலே நல் நிலையில் உள்ளவர்களும் கல்கியில் கலக்கப்போவது எந்நிலையில்? இவ்வுடலுடன் உள்ள எல்லா ஆத்மாக்களுமே கால காலமாக நம்மில் தோன்றிய பல ஞானிகள், ரிஷிகள், முனிவர்களின் நற்சொற்கள் எல்லாம் தெய்விகத் தன்மையைத் தன்னுள் வளர்த்து அன்பு கொண்ட தெய்வமாக வாழுங்கள் என்ற உபதேச போதனை பெற்று, அவ்வுபதேசப்படி நடந்த, இனியும் ஒவ்வொருவரும் இப்பொழுது உள்ள ஜெபநிலைகொண்டு தன் எண்ணத்திலும், செயலிலும் பயத்தை அண்டவிடாமல், அழியும் காலத்தை எண்ணாமல் ஒவ்வொரு நாளும் புத்துயிர் கொண்டே, நல் உபதேசத்தை ஏற்று, ஜெபம் பெற்று, ஜெபத்தின் வழி நடந்து (ஜெபத்தின் பொருளெல்லாம் முதலிலேயே அளித்துள்ளேன்) உணர்ந்த நிலைகொண்டு, வாழும் தன்மையில் இக் கலி முடிந்து கல்கி வரும்.

இவ் உலகச் சுற்றலில் ஏற்படும் சிறு அசைவு நிலைகொண்டு, கால மாறுதலின் நிலையில் எப்படி இந்நிலையிலுள்ளவர்களெல்லாம் தப்புகிறார்கள் என்றால் அவரவர்கள் செய்த ஜென்மப் பலவினால், அவர்களுக்குப் புதிய சக்தியான பறக்கும் சக்தியை ஏற்படுத்தத் தான் நமக்கு முன் தோன்றிய, நமக்கு இப்பொழுது ஆண்டவனாக அருள்புரியும் பல ரிஷிகளின் ஜெபநிலையின் சக்தியெல்லாம் நம்மைப்பறக்கச் செய்து, எந்நிலைக்கு மட்டும் இப்பொழுது சூட்சும உலகத்தில் வாழ்ந்திடும் நல்லோருடன் கலப்பதுதானே தவிர

ஒரு குடும்பத்தில் அறுவர் இருந்து ஒருவர் தப்பும் நிலையல்ல. இவ்வுலகனைத்துக்குமே இந்நிலைதான். இவ்வுலக மாறுதலின்போது அனைத்து ஜீவராசிகளுமே ஆரம்ப அணுவின் நிலைக்கே வந்துவிடுகின்றன. அதிலிருந்து தப்புபவர்கள்தான், பறக்கும் நிலைகொண்டு பிறகு வாழும் நிலைக்கு, புதிய வாழ்க்கைக்கு வந்து, புதிய உலகம் படைக்கிறார்கள் கல்கியிலே. இதற்கு முன் தோன்றிய கல்கிக்கும் கலிக்கும் கொண்ட சுற்றலில் நடந்த நிலைகளுக்கும், இனிச் சுற்றப் போகும் கல்கிக்கும் கலிக்கும் உள்ள சுற்று, தப்பிய அனைத்து உயிரினங்களுமே உன்னதமாக இருந்திடும்.

ஆரம்ப நிலைபெற்று, இனியும் சுற்றத்தான் வேண்டும். உலகமே சிறு அசைவினால் ஏற்படும் மாறுதலைக் கொண்டு ஒவ்வொரு மண்டலத்தின் தன்மையும் மாறும் தன்மையில் உள்ளதினால், இவ்வுலகின் உயிர் நிலைகள் இப்பொழுது உள்ளது போல் உள்ளன என்பதுமல்ல. சூட்சும உலகத்திற்குச் சென்றவர்கள் எல்லோரும் இவ்வுலகத்திலேயே வருகிறோம் என்பதுமல்ல, பறக்கும் சக்தி கொண்டவிட்டால், நாம் ஏற்கும் நிலையே அன்றுதான் நமக்குப் புரியும்.

இந்நிலையை இதற்குமேல் உணர்த்துவது உத்தமமும் அல்ல. ஒவ்வொருவரும் புரிந்து வாழ்ந்திடவே இப்பாடநிலை. அவரவர்கள் செய்த நற்பலனை அவரவர்கள் எடுக்கலாம். நம் முன்னோர்கள் சொல்லியபடி, தன் நிழல் தன் கூடத்தான் வரும் என்றதன் உள் அர்த்தத்தைப் புரிந்தாலே வாழ்ந்திடலாம் கல்கியில்.

வளரும்.

இதன் தொடர்ச்சி விரைவில் அடுத்துவரும் நூலில்.....

ஓம் ஈஸ்வர குருதேவர் துணை

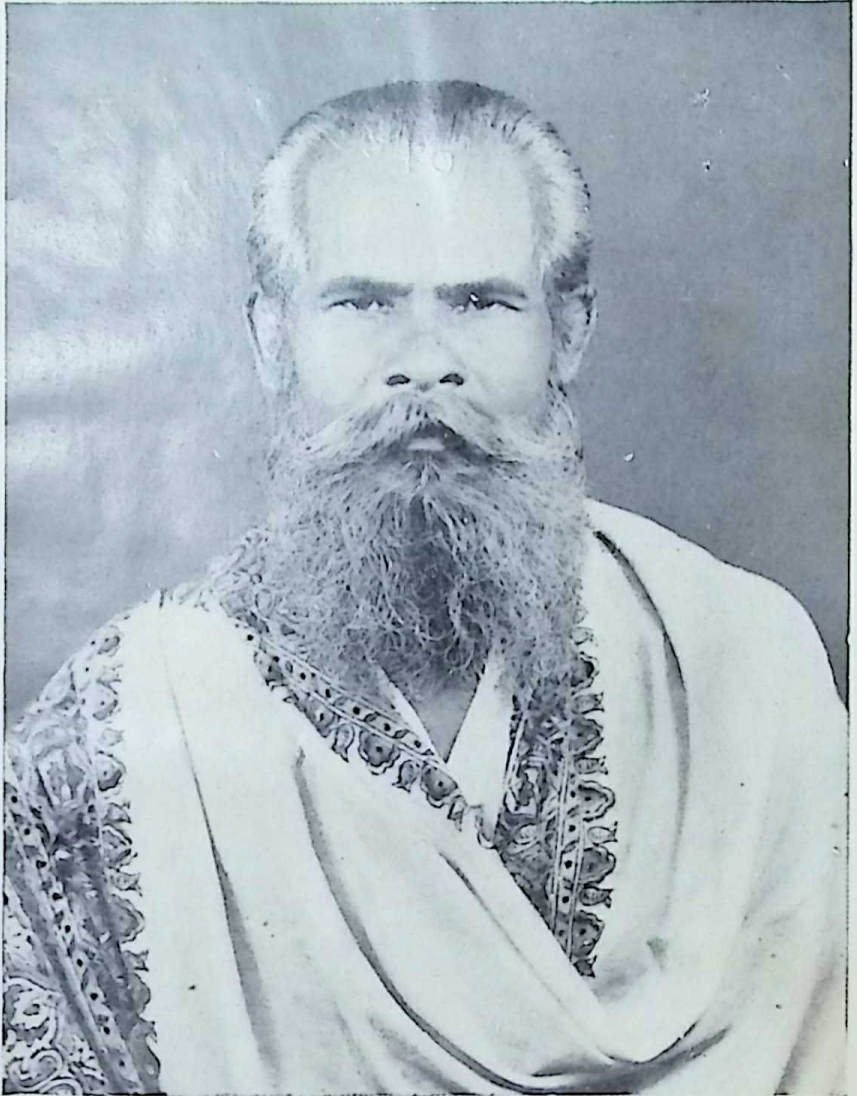
ஓம்

ஆத்மாஞ்சலி

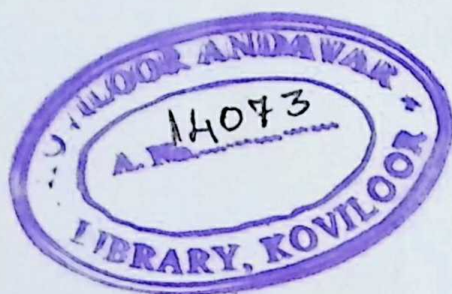
எங்கள் தாய் தந்தையருக்கும், எங்கள் குருவாகிய தெய்வத் திரு வேணுகோபால சுவாமி அவர்களுக்கும், எங்கள் குருவின் குரு தேவராகிய அணைத்திலும் நாம் காணும் எங்கள் ஆத்மாவுடன் ஆத்மாவாகக் கலந்துள்ள ஆண்டவனாக வந்து எங்களை வழிநடத்தி, எம் வழியை அணைவரையும் ஏற்கும் நிலைப்படுத்திட, எங்களுக்கு இப் பாக்கிய அருளைப் பெரும்பொக்கிஷமாக ஏற்றி வழி நடத்திடும் சற்குருதேவர் ஈஸ்வரபட்டராகிய ஆண்டவரின் பொற்பாதங் களைப் போற்றியே வணங்கி பூஜித்தே என்றும் எங்களை அவர் வழியில் வழி நடத்திட எங்கள் ஆத்மாஞ்சலியைச் செலுத்தியே, அடி பணிந்தே, நமஸ்கரித்தே எங்கள் குடும்பத்தில் நாங்கள் இருவரும் எங்களின் குழந்தைகளும் வணங்குகின்றோம், வணங்குகின்றோம்.

திருமதி இராஜம்மாள் பாலசுப்பிரமணியம்,
திரு. ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்,
பவானி

தவத்திரு வேணுகோபால சுவாமிகள்

ஞானப் பிரவாகம்

அருள்நிறைந்த அன்னைக்கும்
ஆற்றலுடை எந்தைக்கும்
பொருள் விளக்கம் செய்த
புனித குருவிற்கும்
அருள்தெய்வ ஞானகுரு
ஈசுவர பட்டார்க்கும்
வணக்கங்கள் தூய
வணக்கங்கள் என்றுமே!

உலகத்தே ஒளிவழங்கும் கதிரின் வேகம்
உள்ளத்தே பாய்ச்சுகின்ற நிலைமை வேண்டும்;
திலகமெனும் அணுசக்தி நிலைகள் கூடி
தீவிரத்தைப் பெறுதற்கும், மூச்சுச் சக்தி
அலையலையாய்ச் சுழற்சியினைக் கொள்வதற்கும்
அமிலநிலை மோனநிலை கலந்து, ஞானம்
வளர்தற்கும் தியானந்தான் முதலில் வேண்டும்;
மனம்ஒன்றி முயற்சியிலே எண்ணம் வேண்டும்!

ஒலிஒளியும் சுவைமணமும் சேர்ந்த கூட்டே
ஓமென்னும் ஒருங்கிணைப்பின் சக்தி யாகும்;
தெளிந்தோடும் உயிர்ச்சக்தி இயக்கத் தாலே
நெடிதுயர்ந்த எண்ணம்தான் தியான மாகும்!
களிகொண்டு 'தன்னைத்தான் அறிந்த போதே
கடவுளாகத் திகழ்ந்திடலாம்' குருவே சொன்னான்!
கலிநீக்கிக் கருணையிலே வாய்மை சேர்த்துக்
கருதவத்தால் ஆட்கொண்ட குருதான் போற்றி!

பேரறிவின் அருளாற்றல் தியான மாகும்;
பெருந்தவமும் அறப்பாடும் இணைந்த பேர்க்கே
கூறுகின்ற ஞானமது கிட்டும் என்று
குருபகவான் மொழிந்திட்ட மொழியை எண்ணி
ஈரோடு தவப்பயிற்சி தத்து வத்தின்
தெளிவதனை மிக்கொண்டோம், தியானம் கூட்டும்
பேரானந் தப்பதியில் நிலைத்து நின்றோம்!
பெருமைநிலை மோனநிலை வகுத்துக் கொண்டோம்!

எண்ணத்தின் சொற்செயலில் தூய்மை வேண்டும்;
 ஏகாந்தம் மனத்தளவில் துலங்க வேண்டும்;
 கண்களிலே கனிவான காட்சி வெள்ளம்
 கரைபுரண்டு போகும்நிலை வேண்டும், நாளும்
 பண்வேண்டும்; மோகனம்தான் இசைக்க வேண்டும்!
 பற்றற்ற மனம்வேண்டும்; தியான வேள்வி
 எண்ணத்தின் உச்சியிலே சோதி யாகி
 எப்பொருளும் அப்பொருளாய் ஆதல் வேண்டும்!

உடல்நலமும் கூரறிவும் நிதியும் வேண்டும்;
 ஒழுக்கம்நிறை பேரறிவும், கடமை யோடு
 கடல்போன்ற கீர்த்தியதும் ஓங்க வேண்டும்!
 கனிவுடனே இணைந்திட்ட தூய்மை வேண்டும்!
 படர்கின்ற எல்லாமாய்க் கலந்த இன்பம்
 பாய்ந்தொன்றிப் பலபெற்று வாழ நல்ல
 உடல்வேண்டும்; உள்ளத்தே ஒளியைத் தேக்கும்
 ஒங்குருவாம் ஈசனருள் வேண்டும் வேண்டும்!

எம்மதமும் தம்மதமே என்போர் போற்றி!
 இயேசுமகான் புத்தர்பிரான் நபிகள் மற்றும்
 தம்முடனே கலந்திட்ட ஆத்மா வெல்லாம்
 தளர்ச்சியினைக் கொள்ளாமல் அனைத்தும் போற்றி!
 அம்மதமும் இம்மதமும் ஒன்றே என்ற
 அடியார்கள் மனம் போற்றி! அறங்கள் போற்றி!
 வெம்மையிலே சிதளத்தைக் கண்டு ணர்ந்த
 மெய்யன்பர் திருக்கூட்டம் நாளும் போற்றி!

'சத்தியத்தின் சக்திநிலைச் சங்கம்' போற்றி!
 சற்குருவாம் ஈசுவர பட்டர் போற்றி!
 நித்தியமாய் நின்மலமாய் நீந்தும் ஞான
 நிர்விகல்ப சுவாசநிலை தியானம் போற்றி!
 முத்திரும் இயற்கைநிலைச் சக்தி போற்றி!
 மோனத்தே முறுவலிக்கும் எழுச்சி போற்றி!
 சித்தாய் சித்தர்களின் வாக்கு போற்றி!
 சின்மயத்தே அருள்கின்ற குருதாள் போற்றி!

சற்குருதேவரின் அடிமை
 கவிரத்தன புலவர் காஞ்சி அமிழ்தன்
 சென்னை.